

BREVIARIUM ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM ,

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM.

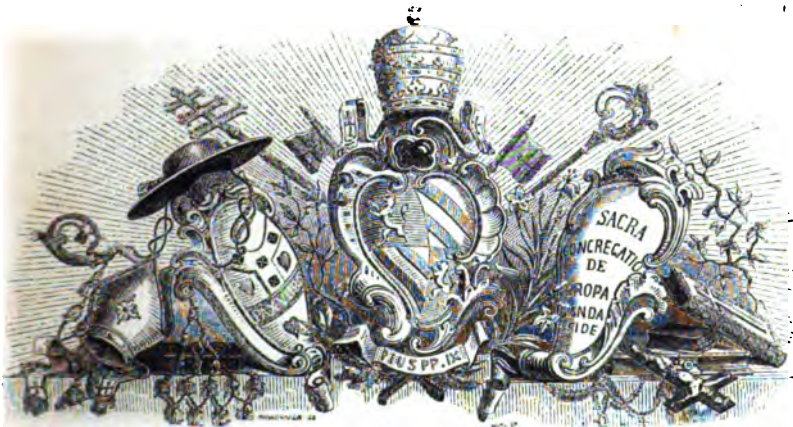
CLEMENTIS VIII. ET URBANI VIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM.

CUM OFFICIIS SANCTORUM

NOVISSIME PER SUMMOS PONTIFICES USQUE AD HANC DIEM CONCESSIS.

PARS AUTUMNALIS.

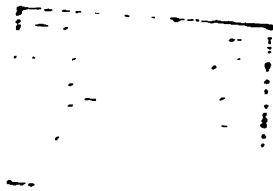

MECHLINÆ,

H. DESSAIN, SUCCESSOR P. J. HANICQ,

SEMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE ET ARCHIEP. MECHL. TYPOGRAPHI.

M. D. CCC. LXI.

EX DECRETORUM REGISTRO

SS. RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

SACRA Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V, de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares quam Regulares, addere Kalendaris, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii, in alio rem ritum: neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam civitatem vel Dioccesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sacra Rit. Congr.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

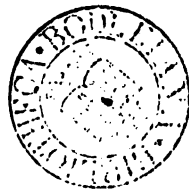
Facta demum relatione horum Decretorum Sanctissimo D. N. Urbano Papæ VIII. ea laudavit, et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco † Sigilli.

T. TEGRINIUS, Episc. Assisiens. Secret.

EJUSDEM PRO SANCTIS

AD LIBITUM.

EJUSDEM SACRA Rituum Congregatio, habita die 2 Decembris 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicam, vel aliquam diem Festorum mobilium; sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24 Januarii 1682 generali Decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diocesi, ex indulto Apostolico recitanda, ita ut ne quidem dictis Festis, vel Octavis, Festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut Festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam, aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS

IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

OFFICIA Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ, recitanda ex Decr. Sac. Rit. Cong. 11 Augusti 1691 intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11 Augusti 1691; et Sanctissimus approbavit die 19 Octobris ejusdem anni 1691.

Loco † Sigilli.

J. VALLEMANUS S. R. C. Secret.

DECRETA GENERALIA

CIRCA RUBRICAS.

Quum Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare:

Primum. An cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus, concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus, celebrentur varia Officia per annum, verbi gratia de SS. Sacramento, vel de Sanctis, in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel Semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiamsi de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus.

Secundum. An dies impeditus Festo Duplici vel Semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo Duplici, vel Semiduplici translato; quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione: Quod scilicet Festum Duplex, vel Semiduplex etiam translatum, nec non dies octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum.

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litanis, et Confiteor, itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus.

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Cardinalis Colloredo respondit:

Ad Primum. Negative, et hujusmodi Indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejuniis, sive absque jejuniis, nec in Feria ij. Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad Secundum. Affirmative.

Ad Tertium. Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit, ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20 Martii 1706.

G. Card. CARPINEUS.

Loco † Sigilli.

B. INGBRAMI, Sac. Rit. Congreg. Secret.

ENGELBERTUS,

INSERATIONE DIVINA TITULI S. BARTHOLOMÆI IN INSULA S. R. E. PRESBYTER CARDINALEM STRECKI,
ARCHIEPISCOPUS MECHLINIENSIS, PRIMAS BELGII, ETC.

Omnibus hinc visuris Salutem in Domino.

Cum a Papa URBANO VIII. decretum sit, ne quis Typographus Breviarium Romanum, Pii V. Pont. Max. jussu editum, CLEMENTIS VIII. primum, nunc denuo ipsius URBANI VIII. auctoritate recognitum, imprimat vel in lucem edat sine licentia eaque in scriptis obtenta ab Ordinario loci, ac nisi prius ab eodem cum exemplari typis Vaticanis anno 1632 excuso concordare fuerit repertum, hinc est quod Nos dederimus licentiam dilecto Nobis Huberto DESSAIN, Archiepiscopatus nostri Typographo, illud imprimendi, quin et cæteros omnes libros qui ab eodem ortum habent et seorsum imprimi consueverunt: dummodo tamen, in impressione absolventa, nuperrima, vel alia correctiori uteretur editione Romana, et illius exemplo absolute et strictissime se conformaret: super quo tam præmemorati Typographi, quàm revisoris Rev. D. P. M. OLIVIERS, Presbyteri a Nobis deputati, conscientiam oneravimus; cui revisori diligentem novorum typorum cum exemplo collationem instituendi, ut errores quicumque avertentur, curam commisimus. Insuper in hoc Breviario apponi jussimus non tantum Officia nova præcedentibus editionibus jam inserta, sed et Officia a SS. D. N. PIO Papa IX. ad universalem Ecclesiam extensa.

Postquam autem Brev. in 8°, ut vocant, prædicti H. DESSAIN opera ac typis absolutum intelleximus, et per revisorem a Nobis, ut præfertur, deputatum, fuimus legitime informati illud cum suo originali, diligenti collatione facta, convenire, atque prædicta Officia apposita esse, dictum Breviarium in-8°, in quatuor partes excusum, approbavimus, evulgandique licentiam dedimus, prout per præsentem approbamus, et licentiam damus.

In quorum fidem hæc subsignavimus sigilloque nostro ac Secretarii nostri chirographo muniri fecimus, Mechliniæ 17 Januarii 1864.

ENGELBERTUS CARD. ARCH. MECHL.

De Mandato Eminentissimi ac Reverendissimi
Domini Cardinalis Archiepiscopi.

M. JUANIS. Secret.

De anno et ejus partibus.

diem ostendet in Calendario a principio anni usque ad festum S. Matthiæ Apostoli : inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni. Exempli gratia : Sit inveniendæ Litteræ Dom. anno 1587 : numeræ ab anno 1582, quem tribue primæ litteræ e usque ad annum 1587, tribuendo singulis cellulis singulos annos, (computando geminas litteras quascumque, superiorem et inferiorem, pro una cellula) cadetque annus 1587 in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno Littera Dom. d; annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda Littera Dom. anno 1616: numeræ ab anno 1582, ut dictum est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c dñicam diem indicabit a principio anni illius usque ad festum S. Matthiæ, inferior autem b in reliqua parte anni.

Alia tabella Litterarum Dom. ab anno 1834, usque ad annum 1900 exclusive.

e	d	c	A	g	f	o	e
		b				d	
b	A	g	e	d	c	b	g
		f				A	
t	e	d	b	A	g	f	d
		c				e	
c	b	A	f				
		g					

Usus autem hujus tabellæ hic est. Anno 1834 rebus littera e primæ cellullæ, et sequenti

anno 1835 littera d secundæ cellullæ, et sic deinceps ceteris annis ordine aliæ cellullæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dabit Litteram Dom. propositi anni : quæ si unica occurrit, annus erit communis ; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dom. diem ostendet in Calendario a principio anni usque ad festum S. Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni.

DE INDICTIONE.

INDICTIO est revolutio 13 annorum ab 1 usque ad 13; qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus Cycli a Januario in Bullis pontificiis. Et quoniam Indictionum frequens usus est in diplomatibus, et scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est; initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab anno correctionis 1582.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	1.	2.
3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	

Nam si anno 1582 tribus primum numerum, qui est 10; et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quæ quæritur.

TABULA PASCHALIS

Aureus num.		Cyculus Epact.	Littera Domin.	Septuag.	Dies Cincera.
16 5	25 XXV.	XXIII	—	Jan.	Febr.
		XXII	d	18	4
XXI		e	19	5	
13 2		XX	f	20	6
		XIX	g	21	7
10 18 7		XVIII	A	22	8
		XVII	b	23	9
		XVI	c	24	10
		XV	d	25	11
15 4 12		XIV	e	26	12
		XIII	f	27	13
		XII	g	28	14
		XI	A	29	15
		X	b	30	16
1 9 17		IX	c	31	17
		VIII	d	1 Febr.	18
		VII	e	2	19
		VI	f	3	20
6 14 3		V	g	4	21
		IV	A	5	22
	III	b	6	23	
	II	c	7	24	
	I	d	8	25	
11 19 8	—	e	9	26	
	XXIX	f	10	27	
	XXVIII	g	11	28	
	XXVII	A	12	1 Mart.	
	XXVI	b	13	2	
	XXV	c	14	3	
	XXIV	d	15	4	
		e	16	5	
		f	17	6	
		g	18	7	
		A	19	8	
		b	20	9	

ANTIQUA REFORMATA.

Pascha.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	Dom. post Pent.	1. Dominica Adventus.
Mart. 22	Apr. 30	Maii. 10	Maii. 21	28	29 Nov.
23	1 Maii.	11	22	28	30
24	2	12	23	28	1 Dec.
25	3	13	24	28	2
26	4	14	25	28	3
27	5	15	26	27	27 Nov.
28	6	16	27	27	28
29	7	17	28	27	29
30	8	18	29	27	30
31	9	19	30	27	1 Dec.
1 Apr.	10	20	31	27	2
2	11	21	1 Junii.	27	3
3	12	22	2	26	27 Nov.
4	13	23	3	26	28
5	14	24	4	26	29
6	15	25	5	26	30
7	16	26	6	26	1 Dec.
8	17	27	7	26	2
9	18	28	8	26	3
10	19	29	9	25	27 Nov.
11	20	30	10	25	28
12	21	31	11	25	29
13	22	1 Junii.	12	25	30
14	23	2	13	25	1 Dec.
15	24	3	14	25	2
16	25	4	15	25	3
17	26	5	16	24	27 Nov.
18	27	6	17	24	28
19	28	7	18	24	29
20	29	8	19	24	30
21	30	9	20	24	1 Dec.
22	31	10	21	24	2
23	1 Junii.	11	22	24	3
24	2	12	23	23	27 Nov.

TABULA PASCHALIS

Litteræ Dominic.	Cyclos Epactarum.	Septuag.	Dies Cinctor.
D	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	18 Jan. 25 Jan. 1 Febr. 8 Febr. 15 Febr.	4 Febr. 11 Febr. 18 Febr. 25 Febr. 4 Mart.
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	19 Jan. 26 Jan. 2 Febr. 9 Febr. 16 Febr.	5 Febr. 12 Febr. 19 Febr. 26 Febr. 5 Mart.
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	20 Jan. 27 Jan. 3 Febr. 10 Febr. 17 Febr.	6 Febr. 13 Febr. 20 Febr. 27 Febr. 6 Mart.
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	21 Jan. 28 Jan. 4 Febr. 11 Febr. 18 Febr.	7 Febr. 14 Febr. 21 Febr. 28 Febr. 7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	22 Jan. 29 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	8 Febr. 15 Febr. 22 Febr. 1 Mart. 8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. * 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	23 Jan. 30 Jan. 6 Febr. 13 Febr. 20 Febr.	9 Febr. 16 Febr. 23 Febr. 2 Mart. 9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 6. 7. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	24 Jan. 31 Jan. 7 Febr. 14 Febr. 21 Febr.	10 Febr. 17 Febr. 24 Febr. 3 Mart. 10 Mart.

NOVA REFORMATA.

Pascha.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	Dom. inter Pent. et Adv.	Prima Dñica Advent.
22 Mart.	30 Apr.	10 Maii.	21 Maii	28	29 Nov.
29 Mart.	7 Maii	17 Maii	28 Maii	27	29
5 Apr.	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29
12 Apr.	21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29
19 Apr.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29
23 Mart.	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Nov.
30 Mart.	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30
6 Apr.	15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30
13 Apr.	22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30
20 Apr.	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30
24 Mart.	2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Dec.
31 Mart.	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1
7 Apr.	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1
14 Apr.	23 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1
21 Apr.	30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1
25 Mart.	3 Maii	13 Maii	24 Maii	28	2 Dec.
1 Apr.	10 Maii	20 Maii	31 Maii	27	2
8 Apr.	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2
15 Apr.	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2
22 Apr.	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2
26 Mart.	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
2 Apr.	11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3
9 Apr.	18 Maii	28 Maii	8 Junii	26	3
16 Apr.	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3
23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
27 Mart.	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Nov.
3 Apr.	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27
10 Apr.	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27
17 Apr.	26 Maii	5 Junii	16 Junii	24	27
24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
28 Mart.	6 Maii	16 Maii	27 Maii	27	28 Nov.
4 Apr.	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28
11 Apr.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28
18 Apr.	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28
25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum, dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus intercalaris Bissexthus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE RISQUE NECESSITATE, AC KALENDARIO SEGORGIANO.

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, eum ad earum complementum aliqua minuta deficient.

Ex quorum minorum neglectu progressum est, ac si annus, ultra dies 365, contineret integras sex horas: et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut *Æquinoctium* vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum *Æquinoctium* vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij. Kal. Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, et rationem, qua caveretur ut in posterum et *Æquinoctium* vernum, et xiv Luna paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim *Æquinoctium* vernum ad xij Kal. Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur, ut post quartam diem Octobris S. Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij Kal. Aprilis *Æquinoctium* vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissexthum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis; qui quamvis Bissextilis antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur centesimi non omnes Bissextilis essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur: quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700, 1800, 1900, Bissextilis non sint, anno vero 2000 more con-

sueti dies Bissexthi intercaletur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissexthum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

QUATUOR Tempora celebrantur quarta et sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

SEPTELÆ

UT ANNO CELEBRARI NON POSSINT, DE JACO
DECRETUM CONCILII TREBENTINI.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a Feria quarta Cinerum usque in octavam Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates nuptiarum prohibet: in aliis vero temporibus nuptias solemniter celebrari permittit.

MODUS BREVIS

AGNOSCENDI AUREUM NUMERUM QUÆSQUE ANNI.

Numero anni, de quo quæris, adde unicum unitatem 4. Exempli gratia, 1834 adde 4; summam inde confectam divide per 49; quod superest erit Aureus numerus ipsius anni: si nihil superest, erit Aureus numerus 49.

Tabella Litterarum Dom. ab Idibus Octobris anni correctionis 1582, (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700 exclusive.

c	b	A	f	e	d	c	A
		g				b	
g	f	e	c	b	A	g	e
		d				f	
d	c	b	g	f	e	d	b
		A				c	
A	g	f	d				
		e					

Usus hujus tabellæ hic est. Anno correctionis 1582 post Idus Octobris, (detractis prius decem diebus) tribuatur littera c primæ cellulæ, et sequenti anno 1583 littera b secundæ cellulæ, et anno 1584 dentur litteræ A g tertie cellulæ, et sic deinceps aliis annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum peruentum sit, redeundo ad principium tabellæ quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit quam annus 1700, dabit Litteram Dom. propositi anni: quæ si unica occurrerit, annus erit communis: si vero duplex, Bissextilis; et tunc superior littera Dominicam

De anno et ejus partibus.

diem ostendet in Calendario a principio anni usque ad festum S. Matthiæ Apostoli : inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni. Exempli gratia : Sit inveniendæ Littera Dom. anno 1587 : numera ab anno 1582, quem tribus primæ litteræ c usque ad annum 1587, tribuendo singulis cellulis singulos annos, (computando geminas litteras quascumque, superiorem et inferiorem, pro una cellula) cadetque annus 1587 in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno Littera Dom. d; annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda Littera Dom. anno 1616: numera ab anno 1582, ut dictum est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c Dñicam diem indicabit a principio anni illius usque ad festum S. Matthiæ, inferior autem b in reliqua parte anni.

Alia tabella Litterarum Dom. ab anno 1634, usque ad annum 1900 exclusive.

e	d	c	A	g	f	e	c
b	A	g	e	d	c	b	g
f	e	d	b	A	g	f	d
c	b	A	f				

Usus autem hujus tabellæ hic est. Anno 1634 tribuatur littera e primæ cellulæ, et sequenti

anno 1635 littera d secundæ cellulæ, et sic deinceps ceteris annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dabit Litteram Dom. propositi anni: quæ si unica occurrit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis: et tunc superior littera Dom. diem ostendet in Calendario a principio anni usque ad festum S. Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni.

DE INDICTIONE.

INDICTIO est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15; qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus Cycli a Januario in Bullis pontificiis. Et quoniam Indictionum frequens usus est in diplomatibus, et scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est; initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab anno correctionis 1582.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	1.	2.
3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10; et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quæ quæritur.

TABULA PASCHALIS

Aureus num.		Cyclos Epact.	Littera Domin.	Septuag.	Dies Cinerum.
16 5	25 xxv.	xxij	d	Jan. 18	Febr. 4
13 2		xxj	e	19	5
		xx	f	20	6
		xix	g	21	7
10		xviiij	A	22	8
		xvij	b	23	9
		xvj	c	24	10
18 7		xv	d	25	11
		xiv	e	26	12
15 4		xij	f	27	13
		xij	g	28	14
		xj	A	29	15
12		x	b	30	16
		ix	c	31	17
1		viiij	d	1 Febr.	18
		vij	e	2	19
9		vj	f	3	20
		v	g	4	21
17		iv	A	5	22
6		iiij	b	6	23
	ij	c	7	24	
14 3	j	d	8	25	
	i	e	9	26	
	xxix	f	10	27	
11	xxviiij	g	11	28	
19 8	xxvij	A	12	1 Mart.	
	xxvj	b	13	2	
	xxv	c	14	3	
	xxiv	d	15	4	
		e	16	5	
		f	17	6	
		g	18	7	
		A	19	8	
		b	20	9	

ANTIQUA REFORMATA.

Pascha.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	Dom. post Pent.	1. Dominica Adventus.
Mart. 22 23 24 25	Apr. 30 1 Maii.	Maii. 10 11 12 13	Maii. 21 22 23 24	28 28 28 28	29 Nov. 30 1 Dec. 2
26 27 28 29 30	4 5 6 7 8	14 15 16 17 18	25 26 27 28 29	28 27 27 27 27	3 27 Nov. 28 29 30
31 1 Apr. 2 3 4	9 10 11 12 13	19 20 21 22 23	30 31 1 Junii. 2 3	27 27 27 26 26	1 Dec. 2 3 27 Nov. 28
5 6 7 8 9	14 15 16 17 18	24 25 26 27 28	4 5 6 7 8	26 26 26 26 26	29 30 1 Dec. 2 3
10 11 12 13 14	19 20 21 22 23	29 30 31 1 Junii. 2	9 10 11 12 13	25 25 25 25 25	27 Nov. 28 29 30 1 Dec.
15 16 17 18 19	24 25 26 27 28	3 4 5 6 7	14 15 16 17 18	25 25 24 24 24	2 3 27 Nov. 28 29
20 21 22 23 24	29 30 31 1 Junii. 2	8 9 10 11 12	19 20 21 22 23	24 24 24 24 23	30 1 Dec. 2 3 27 Nov.

TABULA PASCHALIS

Littera Dominic.	Cycus Epactarum.	Septuag.	Dies Cinerum
D	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24	18 Jan. 25 Jan. 1 Febr. 8 Febr. 15 Febr.	4 Febr. 11 Febr. 18 Febr. 25 Febr. 4 Mart.
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	19 Jan. 26 Jan. 2 Febr. 9 Febr. 16 Febr.	5 Febr. 12 Febr. 19 Febr. 26 Febr. 5 Mart.
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	20 Jan. 27 Jan. 3 Febr. 10 Febr. 17 Febr.	6 Febr. 13 Febr. 20 Febr. 27 Febr. 6 Mart.
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	21 Jan. 28 Jan. 4 Febr. 11 Febr. 18 Febr.	7 Febr. 14 Febr. 21 Febr. 28 Febr. 7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	22 Jan. 29 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	8 Febr. 15 Febr. 22 Febr. 1 Mart. 8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	23 Jan. 30 Jan. 6 Febr. 13 Febr. 20 Febr.	9 Febr. 16 Febr. 23 Febr. 2 Mart. 9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	24 Jan. 31 Jan. 7 Febr. 14 Febr. 21 Febr.	10 Febr. 17 Febr. 24 Febr. 3 Mart. 10 Mart.

NOVA REFORMATA.

Pascha.	Ascusio.	Pentec.	Corpus Christi.	Dom. inter Pent. et Adv.	Prima Dñica Advent.
22 Mart.	30 Apr.	10 Maii	21 Maii	28	29 Nov.
29 Mart.	7 Maii	17 Maii	28 Maii	27	29
5 Apr.	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29
12 Apr.	21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29
19 Apr.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29
23 Mart.	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Nov.
30 Mart.	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30
6 Apr.	15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30
13 Apr.	22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30
20 Apr.	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30
24 Mart.	2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Dec.
31 Mart.	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1
7 Apr.	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1
14 Apr.	23 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1
21 Apr.	30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1
25 Mart.	3 Maii	13 Maii	24 Maii	28	2 Dec.
1 Apr.	10 Maii	20 Maii	31 Maii	27	2
8 Apr.	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2
15 Apr.	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2
22 Apr.	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2
26 Mart.	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
2 Apr.	11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3
9 Apr.	18 Maii	28 Maii	8 Junii	26	3
16 Apr.	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3
23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
27 Mart.	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Nov.
3 Apr.	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27
10 Apr.	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27
17 Apr.	26 Maii	5 Junii	16 Junii	24	27
24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
28 Mart.	6 Maii	16 Maii	27 Maii	27	28 Nov.
4 Apr.	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28
11 Apr.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28
18 Apr.	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28
25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

AUTUMNALIS.

**

TABELLA TEMPORARIA

Anni Dñi.	Litt. Dom.	Aur. Num.	Epactæ.	Septuag.	Dies Cinorum	Pascha
1861	f	19	xviii	27 Jan.	13 Feb.	31 Mart.
1862	e	1	*	16 Feb.	5 Mart.	20 Apr.
1863	d	2	xi	1 Feb.	18 Feb.	5 Apr.
1864	c b	3	xxii	24 Jan.	10 Feb.	27 Mart.
1865	A	4	iii	12 Feb.	1 Mart.	16 Apr.
1866	g	5	xiv	28 Jan.	14 Feb.	1 Apr.
1867	f	6	xxv	17 Feb.	6 Mart.	21 Apr.
1868	e d	7	vi	9 Feb.	26 Feb.	12 Apr.
1869	c	8	xvii	24 Jan.	10 Feb.	28 Mart.
1870	b	9	xxviii	13 Feb.	2 Mart.	17 Apr.
1871	A	10	ix	5 Feb.	22 Feb.	9 Apr.
1872	g f	11	xx	28 Jan.	14 Feb.	31 Mart.
1873	e	12	i	9 Feb.	26 Feb.	13 Apr.
1874	d	13	xii	1 Feb.	18 Feb.	5 Apr.
1875	c	14	xxiii	24 Jan.	10 Feb.	28 Mart.
1876	b A	15	iv	13 Feb.	1 Mart.	16 Apr.
1877	g	16	xv	28 Jan.	14 Feb.	1 Apr.
1878	f	17	xxvi	17 Feb.	6 Mart.	21 Apr.
1879	e	18	vii	9 Feb.	26 Feb.	13 Apr.
1880	d c	19	xviii	25 Jan.	11 Feb.	28 Mart.
1881	b	1	*	13 Feb.	2 Mart.	17 Apr.
1882	A	2	xi	5 Feb.	22 Feb.	9 Apr.
1883	g	3	xxii	21 Jan.	7 Feb.	25 Mart.
1884	f e	4	iii	10 Feb.	27 Feb.	13 Apr.
1885	d	5	xiv	1 Feb.	18 Feb.	5 Apr.
1886	c	6	xxv	21 Feb.	10 Mart.	25 Apr.
1887	b	7	vi	6 Feb.	23 Feb.	10 Apr.
1888	A g	8	xvii	29 Jan.	15 Feb.	1 Apr.
1889	f	9	xxviii	17 Feb.	6 Mart.	21 Apr.
1890	e	10	ix	2 Feb.	19 Feb.	6 Apr.
1891	d	11	xx	25 Jan.	11 Feb.	29 Mart.
1892	c b	12	i	14 Feb.	2 Mart.	17 Apr.
1893	A	13	xii	29 Jan.	15 Feb.	2 Apr.
1894	g	14	xxiii	21 Jan.	7 Feb.	25 Mart.
1895	f	15	iv	10 Feb.	27 Feb.	14 Apr.

FESTORUM MOBILIIUM.

Anni Dñi.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	Indictio.	Dom. post Pentec.	1. Dominica Adventus.
1861	9 Maii	19 Maii	30 Maii	4	27	1 Dec.
1862	29 Maii	8 Junii	19 Junii	5	24	30 Nov.
1863	14 Maii	24 Maii	4 Junii	6	26	29 Nov.
1864	5 Maii	15 Maii	26 Maii	7	27	27 Nov.
1865	25 Maii	4 Junii	15 Junii	8	25	3 Dec.
1866	10 Maii	20 Maii	31 Maii	9	27	2 Dec.
1867	30 Maii	9 Junii	20 Junii	10	24	1 Dec.
1868	21 Maii	31 Maii	11 Junii	11	25	29 Nov.
1869	6 Maii	16 Maii	27 Maii	12	27	28 Nov.
1870	26 Maii	5 Junii	16 Junii	13	24	27 Nov.
1871	18 Maii	28 Maii	8 Junii	14	26	3 Dec.
1872	9 Maii	19 Maii	30 Maii	15	27	1 Dec.
1873	22 Maii	1 Junii	12 Junii	1	25	30 Nov.
1874	14 Maii	24 Maii	4 Junii	2	26	29 Nov.
1875	6 Maii	16 Maii	27 Maii	3	27	28 Nov.
1876	25 Maii	4 Junii	15 Junii	4	25	3 Dec.
1877	10 Maii	20 Maii	31 Maii	5	27	2 Dec.
1878	30 Maii	9 Junii	20 Junii	6	24	1 Dec.
1879	22 Maii	1 Junii	12 Junii	7	25	30 Nov.
1880	6 Maii	16 Maii	27 Maii	8	27	28 Nov.
1881	26 Maii	5 Junii	16 Junii	9	24	27 Nov.
1882	18 Maii	28 Maii	8 Junii	10	26	3 Dec.
1883	3 Maii	13 Maii	24 Maii	11	28	2 Dec.
1884	22 Maii	1 Junii	12 Junii	12	25	30 Nov.
1885	14 Maii	24 Maii	4 Junii	13	26	29 Nov.
1886	3 Junii	13 Junii	24 Junii	14	23	28 Nov.
1887	19 Maii	29 Maii	9 Junii	15	25	27 Nov.
1888	10 Maii	20 Maii	31 Maii	1	27	2 Dec.
1889	30 Maii	9 Junii	20 Junii	2	24	1 Dec.
1890	15 Maii	25 Maii	5 Junii	3	26	30 Nov.
1891	7 Maii	17 Maii	28 Maii	4	27	29 Nov.
1892	26 Maii	5 Junii	16 Junii	5	24	27 Nov.
1893	11 Maii	21 Maii	1 Junii	6	27	3 Dec.
1894	3 Maii	13 Maii	24 Maii	7	28	2 Dec.
1895	23 Maii	2 Junii	13 Junii	8	25	1 Dec.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
.	A	Kal.	1
XXIX	b	iv	2
XXVIIJ	c	iiij	3
XXVIJ	d	Prid.	4
XXVJ	e	Non	5
25. XXV	f	viiij	6
XXIV	g	vij	7
XXIIJ	A	vj	8
XXIJ	b	v	9
XXJ	c	iiii	10
XX	d	iiij	11
XIX	e	Prid.	12
XVIIJ	f	Idib.	13
XVIJ	g	xix	14
XVJ	A	xviiij	15
XV	b	xviij	16
XIV	c	xvj	17
XIIJ	d	xv	18
XIJ	e	xiiii	19
XJ	f	xiiiij	20
X	g	xiiij	21
IX	A	xij	22
VIIJ	b	xi	23
VIJ	c	ix	24
VJ	d	viiij	25
V	e	vij	26
IV	f	vj	27
IIJ	g	v	28
IJ	A	iiii	29
I	b	iiij	30
.	c	Prid	31

Circumcisio Domini. **duplex 2 classis.**
 Octava S. Stephani. duplex.
 Octava S. Joannis apost. duplex.
 Octava SS. Innocentium. duplex.
 * Prima die libera post iv. Jan. Titi ep. et
 conf. duplex.
 Vigilia Epiphaniæ. semid. Com. S. Tele-
 sphori pap. et mart.
 Epiphania Domini. duplex 1 classis.
 De Octava Epiphaniæ.
 De Octava.
 De Octava.
 De Octava.
 De Oct. Com. S. Hygini, P. M.
 De Octava.
 Octava Epiphaniæ. duplex.
 * Dom. ij. post Epiph. Festum SS. Nominis
 Jesu. duplex 2 classis.
 Hilarii episc. conf. et doct. duplex. Com.
 S. Felicis presb. et M.
 Pauli primi Eremitæ. duplex. Com. S. Mau-
 ri abbatis.
 Marcelli papæ et mart. semid.
 Antonii abbatis. duplex.
 Cathedra S. Petri Rom. dup. maj. Comm.
 S. Priscæ V. et M.
 Canuti Regis et mart. semid. ad lib. Comm.
 SS. Marii, etc.
 Fabiani et Sebast. mart. duplex.
 Agnetis virg. et mart. duplex.
 Vincentii et Anastasii, mart. semid.
 Raymundi de Pennafort conf. semid. Com.
 S. Emerentianæ virg. et mart.
 Timothei episc. et mart. duplex.
 Conversio S. Pauli apost. duplex majus.
 Polycarpi episc. et mart. duplex.
 Joannis Chrysost. episc. conf. et doct.
 duplex.
 Agnetis secundo.
 Francisci Salesii episc. conf. duplex.
 Martinæ virg. et mart. semid.
 Petri Nolasci conf. duplex

FEBRUARIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxix	d	Kal.	1 Ignatii episcopi et martyris. duplex
xxviii	e	iv	2 Purificatio B. M. V. dup. 2. cl.
xxvii	f	iiij	3 Blasii episcopi et martyris.
25. xxvj	g	Prid.	4 Andreæ Corsini episcopi et confessoris. duplex.
xxv	A	Non.	5 Agathæ virginis et martyris. duplex
xxiiii	b	viiij	6 Dorotheæ virg. et martyris.
xxiii	c	vij	7 Romualdi abbatis. duplex.
xxii	d	vj	8 Joannis de Matha confessoris. duplex
xxi	e	v	9 Apolloniæ virg. et mart.
xx	f	iv	10 Scholasticæ virginis. duplex.
xix	g	iiij	11
xviii	A	Prid.	12
xvii	b	Idib.	13
xvi	c	xvj	14 Valentini presbyteri et martyris.
xv	d	xv	15 Faustini et Jovitæ mart.
xiiii	e	xiiii	16
xiii	f	xiiij	17
xii	g	xij	18 Simeonis episc. et martyris.
xi	A	xj	19
x	b	x	20
ix	c	ix	21
viii	d	viiij	22 Cathedra S. Petri Antiochiæ. duplex ma- jus.
vii	e	vij	23 Petri Damiani episc. conf. et doctoris. duplex. Comm. Vigiliæ.
vi	f	vj	24 Mathiæ apostoli. dupl. 2. cl.
v	g	v	25
iiii	A	iv	26
iii	b	iiij	27
ii	c	Prid.	28

In anno Bissextili Februarius est dierum 29, et Festum S. Mathæ celebratur 25 Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24 et die 25, et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem, ut si in Januario Littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem, quæ est g, etc. et Littera f bis servit 24 et 25.

MARTIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
	d	Kal	1
XXIX	e	vj	2
XXVIj	f	v	3
XXVIj	g	iv	4
XXVIj	A	iiij	5
25. XXV	b	Prid	6
XXIV	c	Non.	7
XXIIj	d	viiij	8
XXIj	e	vij	9
XXj	f	vj	10
XX	g	v	11
XIX	A	iv	12
xviiij	b	iiij	13
xviij	c	Prid.	14
xvj	d	Idib.	15
xv	e	xviij	16
xiv	f	xvj	17
xiiij	g	xv	18
xij	A	xiv	19
xj	b	xiiij	20
x	c	xij	21
ix	d	xj	22
viiij	e	x	23
vii	f	ix	24
v	g	viiij	25
v	A	vij	26
iv	b	vj	27
iiij	c	v	28
iiij	d	iv	29
iij	e	iiij	30
iij	f	Prid.	31

Casimiri conf. semid. Comm. S. Lucii papæ et mart.

Thomæ de Aquino confessoris et doctoris. duplex Com. SS. Perpetuæ et Felicitatis martyrum.

Joannis de Deo conf. duplex
Franciscæ viduæ. duplex.
Quadragesima mart. semiduplex.

Gregorii papæ, confessoris et doctoris. duplex.
Feria vj. post Dom. Passionis. Fester Septem Dolorum B. M. V. duplex majus.

Patritii episcopi et confessoris. duplex

Joseph confessoris. dup. 2. cl.

Benedicti abbatis. duplex.

Annuntiationis B. Mariæ Virginis. duplex 2. classis.

APRILIS.

Sevulus et.	Littera Dom.	Dies mensis.	
vi	g	Kal.	1
xvij	A	iv	2
xvij	b	iiij	3
25. xxvj	c	Prid.	4
xv. xxiv	d	Non.	5
xvij	e	viiij	6
xvij	f	vij	7
xvj	g	vj	8
xv	A	v	9
xix	b	iv	10
xvij	c	iiij	11
xvi	d	Prid.	12
xvj	e	Idib.	13
xv	f	xvij	14
xiv	g	xvij	15
xij	A	xvj	16
xj	b	xv	17
xj	c	xiv	18
xj	d	xiiij	19
x	e	xij	20
xvij	f	xj	21
xvj	g	x	22
xvj	A	ix	23
xv	b	viiij	24
xv	c	vij	25
xij	d	vj	26
xj	e	v	27
xj	f	iv	28
xj	g	iiij	29
xix	A	Prid.	30

Francisci de Paula conf. dup.

Isidori episc., confessoris et doctoris. dup.

Vincentii Ferrerii confessoris. duplex.

Leonis papæ, conf. et doct. duplex.

* Dominica tertia post Pascha. Festum
Patrocinii S. Joseph. dup. 2. cl.

Hermenegildi mart. semidupl.

Tiburtii, Valeriani et Maximi martyrum.

Aniceti papæ et martyris.

Anselmi episc. conf. et doct. duplex.

Soteris et Caji pont. et MM. semiduplex.

Georgii mart. semiduplex.

Fidelis a Sigmaringa martyris. duplex.

Marci evangelistæ. dup. 2. cl.

Cleti et Marcellini pont. et mart. semi-
duplex.

Vitalis mart.

Petri mart. duplex.

Catharinæ Senensis virginis. duplex.

MAJUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxviiij	b	Kal.	1 Philippi et Jacobi ap. dup. 2. cl.
xxvij	c	vj	2 Athanasii ep. C. et doct. dup.
xxvj	d	v	3 Inventio S. Crucis. dup. 2. cl. Com. S. Alexandri, etc. mart. ac Juvenalis episc. et conf.
25. xxv	e	iv	4 Monicæ viduæ. duplex.
xxiv	f	iiij	5 Pii V. papæ et conf. duplex.
xxiiij	g	Prid.	6 Joannis ante portam Latinam duplex majus.
xxij	A	Non	7 Stanislai ep. et mart. duplex.
xxj	b	viiij	8 Apparitio S. Michaelis Archangeli duplex majus.
xx	c	vij	9 Gregorii Nazianzeni episc. conf. et doct. duplex.
xix	d	vj	10 Antonini ep. et conf. dup. Com. SS. Gor- diani et Epimachi MM.
xxiiij	e	v	11 Nerei, Achillei, Domitillæ virg. atque Pancratii mart. semid.
xxij	f	iiii	12
xx	g	iiij	13 Bonifacii martyr.
xv	A	Prid.	14
xiv	b	Idib.	15 Ubaldi episc. conf. semidupl.
xiiij	c	xvij	16 Paschalis Baylon conf. dupl.
xij	d	xvj	17 Venantii martyr. duplex.
xj	e	xv	18 Petri Cœlestini papæ et conf. dup. Com. S. Pudencianæ virg.
x	f	xiv	19 Bernardini Senensis conf. semid.
ix	g	xiiij	20
viiij	A	xij	21
vij	b	xj	22
vj	c	x	23
v	d	ix	24
iv	e	viiij	25 Gregorii VII. papæ et conf. duplex Comm. S. Urbani papæ et martyr.
iiij	f	vij	26 Philippi Nerii conf. dup. Com. S. Eleu- therii papæ et mart.
iiij	g	vj	27 Mariæ Magdalenæ de Pazzis virginis. Com. S. Joannis P. et M.
iiij	A	v	28
iiij	b	iv	29
xxix	c	iiij	30 Felicis papæ et martyr.
xxviiij	d	Prid	31 Petronillæ virginis. * Fer. vj. post Oct. Corp. Christi. Festum SS. Cordis Jes dup. maj.

JUNIUS

Cyclos Elet.	Littera Dom.	Dies mensis.	
	e	Kal.	1
25. XXVj	f	iv	2
VI. XXiv	g	iiij	3
XXij	A	Prid.	4
XXj	b	Non.	5
XX	c	viiij	6
XIX	d	vij	7
XXij	e	vj	8
XXj	f	v	9
XXj	g	iv	10
XXj	A	iiij	11
XV	b	Prid.	12
XIV	c	Idib.	13
XXij	d	xviiij	14
XVj	e	xvij	15
XV	f	xvj	16
XV	g	xv	17
XV	A	xiv	18
XVj	b	xiiij	19
XVj	c	xij	20
XVj	d	xj	21
XV	e	x	22
XV	f	ix	23
XV	g	viiij	24
XV	A	vij	25
XV	b	vj	26
XV	c	v	27
XXV	d	iv	28
XXvij	e	iiij	29
XXvij	f	Prid.	30

Marcellini, Petri, atque Erasmi martyrum.

Francisci Caracc. conf. duplex.

Norberti episc. et conf. duplex.

Primi et Feliciani martyrum.

Margaritæ reginæ Scot. semid.

Barnabæ apostoli. duplex majus.

Joannis a S. Facundo conf. duplex. Comm. SS. Basilidis, etc.

Antonii de Padua conf. duplex.

Basilii Magni episc., conf. et doct. duplex.

Viti, Modesti atque Crescentiæ martyrum.

Marci et Marcelliani mart.

Julianæ de Falconeriis virg. duplex. Comm. SS. Gervasii et Protasii martyrum.

Silverii papæ et martyris.

Aloysii Gonzagæ conf. duplex.

Paulini episc. et conf.

Vigilia.

Nativitas S. Joannis Baptista. dupl. 1. cl.

Gulielmi abb. duplex. Com. Oct.

Joannis et Pauli mart. duplex. Comm. Oct.

De Oct. Nativit. S. Joannis.

Leonis papæ et conf. semid. Comm. Oct. et Vigilæ.

Petri et Pauli apost. dupl. 1. cl.

Commem. S. Pauli apostoli. duplex. cum Commem. S. Petri et Oct. S. Joannis.

	g	1	Dom. j. duplex 2. classis.
25.	vj	2	Oct. S. Joannis Baptistæ. Comm. Oct. apost. dup. 2. cl. Com. SS. Pro- cessi et Martiniani mart.
	b v	3	De Octava.
	c iv	4	De Octava.
	d iij	5	De Octava.
	e	6	Oct. apost. Petri et Pauli.
	f N. a.	7	
	g vij	8	Elisabeth Reg. Port. vidæ.
	A vij	9	
	b vj	10	VII. Fratrum et SS. Rufinæ ac Secundæ mart.
	c v	11	Pii papæ et mart.
	d iv	12	Joannis Gualb. abb. Com. SS. Nabo- ris et Felicis mart.
	e iij	13	Anacleti papæ et mart.
	f	14	Bonavent. episc., conf. et doct.
	g	15	Henrici imperat. conf.
	A xvij	16	M. V. M. de M. dupl. maj.
	b xvj	17	Alexii conf.
	c xv	18	Camilli de Lellis conf. Com. S. Sym- phorose cum 7 filiis mart.
	d xiv	19	Vincentii a Paulo conf.
	e xiiij	20	Hieronymi Emiliani conf. Comm. S. Margaritæ virg. et mart.
	f xij	21	Praxedis virginis.
	g xj	22	Mariæ Magdalenzæ.
	A x	23	Apollinaris episc. et mart. Comm. S. Liborii episc. et conf.
	b ix	24	Vig. et Com. S. Christinæ V. et M.
	c viij	25	Jacobi apost. dupl. 2. cl. Com. S. Christo- phori mart.
	d vij	26	Annæ Matris B. M. dup. maj.
	e vj	27	Pantaleonis mart.
	f v	28	Nazarii, Celsi et Victoris M., ac Innocentii papæ et conf.
xvii	g iv	29	Marthæ virg. Com. SS. Felicis, Simplicii, etc. M.
xvi	A iij	30	Abdou et Sennen mart.
25. xv	b Prid.	31	Ignatii conf. dupl.

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxv. xxiv	c	Kal.	1 Petri ad Vincula. dup. maj. Comm. SS. Machabæorum mart.
xxiij	d	iv	2 Alph. Mariæ de Lig. E. et C. dup. Com. S. Stephani P. et M.
xxij	e	iiij	3 Inventio S. Steph. protom. semid.
xxj	f	Prid.	4 Dominici confessoris. duplex.
xx	g	Non.	5 Dedic. S. Mariæ ad Nives. dup. maj.
xix	A	viiij	6 Transfiguratio Dñi. dup. maj. Com. SS. Xysti etc. Mart.
xviii	b	vij	7 Cajetani Thienæi conf. duplex. Com. S. Donati ep. et mart.
xvij	c	vj	8 Cyriaci, Largi et Smaragdi mart. semid.
xvj	d	v	9 Vigilia. Com. S. Romani mart.
xv	e	iiii	10 Laurentii martyris. dup. 2. cl.
xiv	f	iiij	11 De Oct. Com. SS. Tiburtii et Susannæ mart.
xiiij	g	Prid.	12 Claræ virg. duplex. Com. Oct.
xij	A	Idib.	13 De Oct. Comm. SS. Hippolyti et Cassiani martyrum.
xj	b	xix	14 De Oct. Comm. Vigil. et S. Eusebii confessoris.
x	c	xviii	15 Assumptio B. M. V. dup. 1. cl. * Dom. infra Oct. Ass. Festum S. Joachim conf. dup. maj.
ix	d	xvii	16 Hyacinthi conf. dup. Com. Oct.
viii	e	xvj	17 Octava S. Laurentii. duplex. Comm. Oct. Assumpt.
vij	f	xv	18 De Oct. Com. S. Agapiti mart.
vj	g	xiiii	19 De Octava.
v	A	xiiij	20 Bernardi abbatis et D. dup. Com. Oct.
iiii	b	xiiij	21 Joannæ Franc. dup. Com. Oct.
iiij	c	xj	22 Oct. Assumpt. B. M. dup. Com. SS. Ti- mothei, etc. mart.
ij	d	x	23 Philippi Ben. C. dup. Com. Vig.
j	e	ix	24 Bartholomæi apost. d. 2. cl. Romæ 25.
.	f	viiij	25 Ludovici Reg. Fr. C. sem. In Gallia. du- plex. Rom. 26.
xxix	g	vij	26 Zephyrini papæ et martyris.
xxviii	A	vj	27 Josephi Calasactii conf. dup.
xxvij	b	v	28 Augustini episc., conf. et doct. dup. Com. S. Hermetis mart.
xxvj	c	iiii	29 Decollatio S. Joannis Baptistæ. dup. maj. Com. S. Sabinæ mart.
35. xxv	d	iiij	30 Rosæ virg. Limanæ. duplex. Comm. S. Felicis etc. mart.
xxiv	e	Prid.	31 Raymundi Nonnati conf. dup.

SEPTEMBER.

Cyclus Finet.	Littera Dom.	Dies mensis	
xxij	f	kal.	1
xxij	g	iv	2
xxj	A	iiij	3
xx	b	Prid.	4
xix	c	Non.	5
xviiij	d	viiij	6
xvij	e	vij	7
xvj	f	vj	8
			Ægidii abbat. Comm. SS. 12. Frat. mart. Stephani Regis conf. semid.
			Laurentii Just. ep. conf. sem.
			Nativitas B. M. V. duplex 2. cl. Comm. S. Adriani mart. Dom. infra Oct. Festum SS. Nominum B. M. duplex majus.
xv	g	v	9
xiv	A	iv	10
			De Oct. Comm. S. Gorgonii M. Nicolai de Tolentino conf. dup. Comm. Oct.
xij	b	iiij	11
xij	c	Prid.	12
xj	d	Idib.	13
x	e	xviiij	14
			Exaltatio S. Crucis duplex majus. Comm. Oct.
ix	f	xvij	15
			Oct. Nativ. B. Mariæ. duplex. Comm. S. Nicomedis mart. Domin. iij. vel iv. Festum septem lorum B. M. V. duplex majus.
viiij	g	xvj	16
			Cornelii et Cypriani pont. et mart. sem. Com. S. Euphemie, etc.
vij	A	xv	17
vij	b	xiv	18
v	c	xiiij	19
iv	d	xij	20
			Impressio Stigm. S. Francisci. duplex. Josephi a Cupertino conf. duplex. Januarii ep. et Soc. mart. dup. Eustachii et sociorum mart. dup. Comm. Vigilie.
iiij	e	xj	21
iiij	f	x	22
			Matthæi ap. et evang. dup. 2. cl. Thomæ a Villanova ep. et conf. sem. Comm. S. Mauritii et Soc. mart.
j	g	ix	23
			Lini papæ et mart. sem. Com. S. Theclæ virg. et mart. B. M. de Mercede. dupl. maj.
	A	viiij	24
xxix	b	vij	25
xxviiij	c	vj	26
xxviiij	d	v	27
25. xxvj	e	iv	28
xxv. xxiv	f	iiij	29
			Cypriani et Justinæ martyrum. Cosmæ et Damiani mart. sem. Wenceslai ducis et mart. sem. Dedicatio S. Michaelis Archangel. duplex 2. classis.
xxij	g	Prid.	30
			Hieronimi presb. et doct. dup

OCTOBER.

Cycius Epact.	Littera Dom.	Dies mensis	
			* Dominica j. Festum SS. Rosarii B. M. V. dup. maj.
xvij	A	Kal.	1 Remigii ep. et conf. sem. ad lib. vel simplex de præcepto. In Gallia duplex.
xvj	b	vj	2 Angelorum Custodum. dupl.
xx	c	v	3
xiv	d	iv	4 Francisci confessoris. duplex.
xvij	e	iiij	5 Placidi et Sociorum mart.
xvij	f	Prid.	6 Brunonis confessoris. duplex.
xv	g	Non.	7 Marci papæ et confessoris. Com. SS. Sergii etc. martyrum.
xv	A	viiij	8 Birgittæ viduæ. duplex.
xv	b	vij	9 Dionysii, Rustici et Eleutherii martyrum. semiduplex.
xiiij	c	vj	10 Francisci Borgiæ confessoris. semiduplex.
xij	d	v	11
xj	e	iv	12
x	f	iiij	13 Eduardi regis conf. semidup.
xv	g	Prid.	14 Callisti papæ et mart. duplex.
viiij	A	Idib.	15 Teresiæ virginis. duplex.
vij	b	xvij	16
vj	c	xvj	17 Hedwigis viduæ. semiduplex.
v	d	xv	18 Lucæ evangelistæ. dup. 2. cl.
iv	e	xiv	19 Petri de Alcantara confessoris. duplex.
iiij	f	xiiij	20 Joannis Cantii conf. duplex.
j	g	xij	21 Hilarionis abb. Com. SS. Ursulæ et Soc. virg. et mart.
	A	xj	22
	b	x	23
xxix	c	ix	24
xxvij	d	viiij	25 Chrysanthi et Dariæ martt.
xxvij	e	vij	26 Evaristi papæ et martyris.
xxvj	f	vj	27 Vigilia.
xxv	g	v	28 Simonis et Judæ apostolorum. dup. 2. cl.
35. xxiv	A	iv	29
xxiiij	b	iiij	30
xxij	c	Prid.	31 Vigilia.

NO. 100

~~THE~~ ~~AMERICAN~~ ~~REPUBLICAN~~ ~~LEAGUE~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~AMERICAN~~ ~~REPUBLICAN~~ ~~LEAGUE~~ ~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~AMERICAN~~ ~~REPUBLICAN~~ ~~LEAGUE~~ ~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~AMERICAN~~ ~~REPUBLICAN~~ ~~LEAGUE~~ ~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~AMERICAN~~ ~~REPUBLICAN~~ ~~LEAGUE~~ ~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~AMERICAN~~ ~~REPUBLICAN~~ ~~LEAGUE~~ ~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~AMERICAN~~ ~~REPUBLICAN~~ ~~LEAGUE~~ ~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~AMERICAN~~ ~~REPUBLICAN~~ ~~LEAGUE~~ ~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~AMERICAN~~ ~~REPUBLICAN~~ ~~LEAGUE~~ ~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~AMERICAN~~ ~~REPUBLICAN~~ ~~LEAGUE~~ ~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

~~OF~~ ~~THE~~ ~~UNITED~~ ~~STATES~~

DECEMBER.

Cyclus fact.	Littera Dom.	Dies mensis	
xv	f	Kal.	1
xix	g	iv	2
xviii	A	iiij	3
xvii	b	Prid.	4
			Bibianæ virg. et mart. semid.
			Francisci Xaverii conf. dup.
			Petri Chrysologi, episc. conf. et doctoris. duplex. Commemoratio S. Barbaræ virg. et mart.
xvi	c	Non.	5
xv	d	viiij	6
xiii	e	vij	7
			Sabbæ abb. comm.
			Nicolai ep. et conf. duplex.
			Ambrosii episc., conf. et eccles. doctoris. duplex.
xii	f	vj	8
xij	g	v	9
xi	A	iiii	10
x	b	iiij	11
			Immac. Concept. B. M. V. dup. 2. cl.
			De Octava.
			De Oct. Com. S. Melchiadis.
			Damasi papæ et confessoris. sem. Com. Oct.
ix	c	Prid.	12
viii	d	Idib.	13
vii	e	xix	14
vi	f	xviii	15
v	g	xvii	16
iv	A	xvj	17
iii	b	xv	18
ii	c	xiv	19
i	d	xiii	20
	e	xii	21
	f	xj	22
xxix	g	x	23
xxviii	A	ix	24
xxvii	b	viii	25
			Vigilia.
			Thomæ apostoli. duplex 2. cl.
xxix	c	vij	26
xxviii	d	vj	27
xxvii	e	v	28
xxvi	f	iiii	29
xxv	g	iiij	30
19. xx	A	Prid.	31
			Nativitas D. N. Jesu Christi. duplex 1. classis.
			Stephani protomartyris. duplex 2. classis. Com. Oct.
			Joannis apost. et evang. dup. 2. cl. Com. Octavarum.
			SS. Innocentium. duplex 2. classis. Com. Octavarum.
			Thomæ Cantuar. episc. et mart. semid. Comm. Octavarum.
			De Dom. infra Oct. Nat. vel de Oct. cum Com. Octavarum.
			Silvestri papæ et conf. duplex. Commem. Octavarum.

Hæc Epacta 19, nigra nunquam est in usu, nisi quando eodem anno
venit cum Aureo numero xix

DUÆ TABELLÆ

EX SUPERIORIBUS RUBRICIS EXCERPTÆ.

In prima prima statim videri poterit, de qua celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium precedentis concurret in Vesp. cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperiri poterit quærentur.

Primum invenitur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt, deinde legatur Regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur, quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex j. classis, et Dñica j. cl. erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 4. quia si ad eum tam Duplex, quam Dñica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet: 4. Translatio de prima Officium de secundo. Id est, Duplex j. classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dñica j. classis: quia cum in his Regulis dicitur, De primo, seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum, cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposito ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis annotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ et Feriæ majores dicantur.

DUPPLICIA PRIMÆ CLASSIS.

- In quibus nulla fit commemoratio quorumcumque Festorum occurrunt, nisi prout supra in Rubricis.
- Nativitas Domini.
- Epiphania Domini.
- Pascha Resurrectionis, cum tribus anteced. et duobus sequent. diebus.
- Ascensio Domini.
- Pentec., cum duobus seq. diebus.
- Festum Corporis Christi.
- Nativitas S. Joannis Baptiste.
- Festum SS. Apost. Petri et Pauli.
- Assumptio B. Mariæ Virginis.
- Festum omnium Sanctorum.
- Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
- Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DUPPLICIA SECUNDÆ CLASSIS.

In quibus de Simplicibus fit commemoratio in Laudibus tantum.

- Circumcisio Domini.
- Festum sanctissimi Nominis Jesu.
- Festum sanctissimæ Trinitatis.
- Festum Pretios. Sang. D. N. J. C.
- Purificatio
- Annuntiatio
- Visitatio
- Nativitas
- Conceptio Immac.

B Mariæ Virg.

Nativitas duodecim Apostolorum.

Festa Evangelistarum.

Festa S. Stephani Protomart. et SS. Innocentium.

Festum S. Joseph.

Patrocinium S. Joseph.

Inventio sanctæ Crucis.

Festum S. Laurentii.

Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas classes.

Dominicæ primæ classis, quæ antiquè omittuntur.

Prima Adventus.

Prima Quadragesimæ.

Passionis.

Palmarum.

Paschæ.

In Albis.

Pentecostes.

Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS.

Quæ non omittuntur, nisi occurrente Pæne vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatæ, et tunc de his fit semper commemoratio in utraque Vesperis et Laudibus.

Secunda

Tertia

Quarta

Adventus.

Dominicæ

Septuagesimæ.

Sexagesimæ.

Quinquagesimæ.

Secunda

Tertia

Quarta

Quadragesimæ.

DUPPLICIA MAJORA PER ANNUM

Quæ aliis Duplicibus minoribus præteruntur.

Transfiguratio Domini.

Exaltatio S. Crucis.

Festum vij. Dolorum

Festum de Monte Carm.

Festum ad Nives

Festum SS. Nominis

Festum de Mercede

Festum SS. Rosarii

Presentatio

Conversio S. Pauli Apostoli.

Cathedra S. Petri utraque.

Festum S. Joannis ante Portam Lat.

Apparitio S. Michaelis Archangeli.

Festum SS. Cordis Jesu.

Festum S. Barnabæ Apostoli.

Festum S. Annæ Matris B. V. Mariæ.

Festum S. Petri ad Vincula.

Festum S. Joachim Confessoris.

Festum Decollat. S. Joannis Baptiste.

Festum Patronorum minus principalium.

FERIÆ MAJORES

In quibus semper fit commemoratio

Adventus.

Quadragesimæ.

Quatuor Temporum,

Secunda Rogati sum.

SI OCCURRAT EODEM DIE.

Duplex j. classis, et	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex ij classis.	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per annum.	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Octavam.	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ.	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex.	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sabbato.	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria major.	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia.	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0
1. Translatio de primo, Officium de secundo.													
2. Officium de primo, translatio de secundo.													
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.													
4. Officium de primo, commemoratio de secundo.													
5. Nihil de primo, Officium de secundo.													
6. Officium de primo, nihil de secundo.													
7. Officium de digniori, commemoratio de minus digno.													
8. Officium de digniori, translatio de minus digno.													
	Vigilia.	Feria major.	S. Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per annum.	Duplex secundæ classis.	Duplex primæ classis.	Dominica per annum.	Dominica secundæ classis.	Dominica primæ classis.

Notandum, quod Duplex quocumque, etiam Patroni, et Tituli Ecclesie, vel Dedicacionis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavas Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis B. Virginis, et omnium Sanctorum, transfertur.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesie, et ejusdem Dedicacione, cum commemoracione Octavæ: alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato, nisi sit j. vel ij. classis et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proxime sequentem diem: quæ si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Oct.

De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ et Corporis Christi, semper fit commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Calendario, nihil fit a Feria iv. Cinerum usque ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum SS. Trinitatis inclusive, et a die 47 Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ numquam transfertur: ideo quamquam Nativitas sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transfertur in diem sequentem, non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus vel Titulus Ecclesie descriptus sit eodem die in Calendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari absque commemoracione aliorum. Qui si in dicto Calendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam, et de eis fit Officium Semiduplex: nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fit Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si vero in Calendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de illis nihil fit.

De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utroque Vesperis et Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, et Feria ij. Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicacionis Ecclesie, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT.

Dominica maj. seu i. et ij. cl. eum	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica minor, seu per annum.	0	4	3	4	4	3	3	4	4	4	0
Duplex primæ classis.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex secundæ classis.	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus seu Titulus Eccles.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per annum majus.	4	4	4	4	4	4	6	4	3	1	4
Duplex per annum minus.	4	4	5	4	4	5	3	4	3	1	4
Semiduplex.	4	5	3	4	5	3	3	4	4	4	5
Dies Octava.	4	4	5	4	4	5	3	4	3	4	4
Dies infra Octavam.	0	0	3	4	5	3	3	4	4	4	5
1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octava.	Simplex.	Semiduplex.	Duplex per annum minus.	Duplex per annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesie.	Duplex secundæ classis.	Duplex primæ classis.	Dominica quæcumque.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.											
3. Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.											
4. Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.											
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.											
6. Totum de digniori, commemoratio de minus digno.											
Simplex, et S. Maria in Sabbato. Feris et Vigilia non concurrunt.											

Notandum, quod in primis Vesperis diei octavæ Ascensionis et Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum commemoratione præcedentis Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primæ, vel secundæ classis; quia tunc de Festo feret Officium et commemoratio de Octava.

In secundis Vesperis diei octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum commemoratio, nisi illud fuerit primæ vel secundæ classis; seu Patronus vel Titulus, aut dedicatio Ecclesie, quia tunc de Festo feret Officium, et de Octava

commem. Et similiter die octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi, cum commem. Octavæ S. Joannis.

In secundis Vesperis Duplicis secundæ classis non fit commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures sunt commemorationes, servetur hic ordo. De Duplici, de Dominica, de Semiduplex, de die infra Octavam, de Feria majori, seu Vigilia, de sancta Maria in Sabbato, de Simplex.

ORATIO

Dicenda ante divinum Officium.

APERI, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatióibus : intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte, ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Dómine, in unióne illius divínæ intentiúnis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti. has tibi Horas persólvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulgit : et dicitur flexis genibus.

SACROSANCTÆ et individuae Trinitáti, crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ, semperque Vírginis Mariæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobisque remissio ómnium peccatórum, per infinita sæcula sæculórum. R̄. Amen.

ŷ. Beáta viscera Mariæ Vírginis, quæ portavérunt æténi Patris Fílium. R̄. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum. Pater noster. Ave María.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

Dicendæ ante Lectiones in Officio novem et trium Lectionum.

In primo Nocturno, et pro
ij. et v. Feria.

Absolutio.

EXAUDI, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis : qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. R̄. Amen.

Benedictiones.

1. Benedicţióne perpétua benedicat nos Pater ætérmus. R̄. Amen.
2. Unigénitus Dei Fílius nos benedicere et adjuváre dignétur. R̄. Amen.
3. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. R̄. Am.

Absolutiones et Benedictiones, etc.

In secundo Nocturno, et pro
iij. et vj. Feria.

Absolutio.

Ipsius pietas et misericordia
nos adjuvet, qui cum Patre
et Spiritu sancto vivit et re-
gnat in sæcula sæculórum. *R.*
Amen.

Benedictiones.

1. **D**eus Pater omnipotens sit
nobis propitius et clemens.
R. Amen.
2. **C**hristus perpétuæ det nobis
gáudia vitæ. *R.* Amen.
3. **I**gnem sui amoris accéndat
Deus in córdibus nostris. *R.*
Amen.

In tertio Nocturno, et pro
Feria iv. et Sabbato.

Absolutio.

A vinculis peccatórum no-
strórum absólvat nos om-
nipotens et miséricors Dómi-
nus. *R.* Amen.

Benedictiones.

4. **E**vangélica léctio sit nobis
salus et protéctio. *R.* Amen.
5. **D**ivínium auxiliúm máneat
semper nobiscum. *R.* Amen.
6. **A**d societátem civium super-
nórum perdúcat nos Rex
Angelórum. *R.* Amen.

Si Officium fit de Sancto ix.

Lect., octava Bened. erit :

Cujus Festum cólimus, ipse,
vel ipsa intercédant pro nobis
ad Dóminum. *R.* Amen.

Quando sunt plures, dicitur
Quorum, vel **Q**uorum Festum
cólimus, ipsi, vel ipsæ inter-
cédant pro nobis ad Dóminum.
R. Amen.

Si officium fit de sancta Maria,
octava Benedictio erit :

Cujus Festum cólimus, ipsa
Virgo vírginum intercédant pro
nobis ad Dóminum. *R.* Amen.

Si in ultima Lectione le-
gendum sit aliud Evangelium
cum Homilia, nona Benedictio
erit :

Per evangélica dicta deleántur
nostra delicta. *R.* Amen.

In Officio iij. Lectionum di-
cuntur Absolutiones et Benedi-
ctiones prædictæ, ordine super-
ius in Rubricis generalibus,
et in prima Dominica de Ad-
ventu descripto, et in eo,
quando non legitur Homilia
cum Evangelio, et Benedictio-
nes sumendæ sunt ex iij. No-
cturno, prima Benedictio erit :

- 1 **I**lle nos benedícat, qui sine
fine vivit et regnat. *R.* Amen.
- 2 **D**ivínium auxiliúm.
- 3 **A**d societátem.

In Officio trium Lectionum,
quando legitur Homilia cum
Evangelio, prima Benedictio
erit :

- 1 **E**vangélica léctio.
- 2 **D**ivínium auxiliúm.
- 3 **A**d societátem.

Si Officium fit de Sancto
trium Lectionum, prima Be-
nedictio erit :

- 1 **I**lle nos benedícat, qui sine
fine vivit et regnat. *R.* Amen.
- 2 **C**ujus, vel **Q**uorum.
- 3 **A**d societátem.

In Officio de sancta Maria in
Sabbato, Absolutio, et Benedi-
ctiones quæ ibidem ponuntur.

*N.B. Asteriscum in Antiphonis designare ibi frangendas esse Antiphonas in
Officio Semiduplicis et ritus inferioris.*

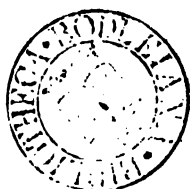
PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM,

CLM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS AUTUMNALIS.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto:

PATER noster, qui es in cœlis, sanctificetur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: et ne nos inducas in tentationem; sed libera nos a malo. Amen.

Ave María grátia plena: Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc, et in hora mortis nostræ. Amen

In principio Matutini, et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

AUTUMN.

CREDO in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem cœli et terræ. Et in Jesum Christum Filium ejus unicum, Dóminum nostrum; qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex María Virgine; passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus; descendit ad ínferos; tértia die resurrexit a mórtuis; ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis; inde venturus est judicare vivos et mórtuos. Credo in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam catholicam, Sanctórum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dicitur *ñ*.

DOMINE, lábia mea apéries. *R*. Et os meum annuntiabit laudem tuam. *ñ*. Deus, in adjutórium meum inténde. *R*. Dómine, ad adjuvándum me

festina. Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia ad omnes Horas per totum Annum.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos. Repletum Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Psalmus 94.

VENITE, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus faciém ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repellet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audieritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres

vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic, et dixi, Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introibunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pentec. usque ad Dominum proximiorum Kal. Octobris

Hymnus.

NOCTE surgéntes, vigilémus omnes,

Semper in psalmis meditémur, atque

Voce concórdi Dómino canámus Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes

Cum suis Sanctis mereámur aulam

Ingressi cœli, simul et perénem

Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta Patris, ac Nati, paritérque sancti Spíritus, cujus résonat per omnem

Glória mundum. Amen.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava proximiori Kalendis Octobris usque ad Advent.

Hymnus.

PRIMO die, quo Trinitas Beáta mundum cóndidit,

Vel quo resurgens Cōditor
 Nos morte victa liberat :
 Pulsis procul torpōribus,
 Surgāmus omnes ócyus :
 Et nocte quæramus Deum,
 Prophéta sicut præcipit :
 Nostras preces ut áudiat,
 Suámque dextram pórrigat,
 Et expiátos sórdibus
 Reddat polórum sédibus.
 Et quique sacratíssimo
 Hujus diéi témpore
 Horis quiétis psállimus,
 Donis beátis múneret.
 Jam nunc, patérna cláritas,
 Te postulāmus áffatim,
 Absint faces libídinis,
 Et omnis actus nóxius.
 Ne fœda sit, vel lúbrica,
 Compágo nostri córporis,
 Ob cujus ignes ígnibus
 Avérnus urat ácrius.
 Mundi Redémptor, quæsumus,
 Tu probra nostra díluas :
 Nobisque largus cómmoda
 Vitæ perénnis cónferas.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum.
 Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Añna. Servíte
 Dómino.

Asteriscus * notat pausam
 cantus in Choro.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in
 consílio impiórum, et in
 via peccatórum non stetit, * et
 in cáthedra pestiléntiæ non se-
 dit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus,
 et in lege ejus meditábitur die
 ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod

plantátum est secus decúrsus
 aquárum, * quòd fructum suum
 dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et
 ómnia quæcúmque fáciat, pro-
 sperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed
 tamquam pulvis, quem prójicit
 ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in ju-
 dicio : * neque peccatóres in
 concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam
 justórum : * et iter impiórum
 períbit.

Glória Patri, et Filio, * et Spírí-
 tui sancto.

Sicut erat in principio, et nunc,
 et semper, * et in sæcula sæcu-
 lórum. Amen.

Hic Versus Glória Patri, sem-
 per dicitur in fine omnium Psál-
 morum, nisi aliter notetur.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes : *
 et pópuli meditáti sunt iná-
 nia ?

Astitérunt reges terræ, et prin-
 cipes convenérunt in unum : *
 advérsus Dóminum, et advér-
 sus Christum ejus.

Dirumpāmus vincula eórum : *
 et projiciāmus a nobis jugum
 ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit
 eos : * et Dóminus subsannábit
 eos.

Tunc loquétur ad eos in ira
 sua : * et in furóre suo contur-
 bábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex
 ab eo super Sion montem san-
 ctum ejus, * prædicans præcé-
 ptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius
 meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ. Regeseos in virga fërrea, * et tamquam vas figuli confringes eos. Et nunc, reges, intelligite: * erudimini, qui iudicatis terram. Servite Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre. Apprehéndite disciplinam, nequando irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa. Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Psalmus 3.

DOMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me. Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exaltans caput meum. Voce mea ad Dóminum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo. Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dóminus suscepit me. Non timebomillia pópuli circumdantis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac Deus meus. Quóniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti. Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Psalmus 6.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas me: * neque in ira tua corripas me. Miserere mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbata sunt ossa mea.

Et ánima mea turbata est valde: * sed tu, Dómine, usquequo? Convértere, Dómine, et éripe animam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam. Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitebitur tibi? Laboravi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigábo.

Turbatus est a furóre óculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me, omnes qui operamini iniquitatem: * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur et erubescant valde velociter.

Per Annum, Añã. Servite Dómino in timóre, et exultáte ei cum tremóre.

Añã. Deus iudex justus.

Psalmus 7.

DOMINE Deus meus, in te speravi: * salvum me fac ex ómnibus persequentibus me, et libera me. Nequándo rápiat ut leo animam meam, * dum non est qui redimat, neque qui salvum fáciat. Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in manibus meis: Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídã mérito ab inimicis meis inánis. Persequatur inimicus animam meam, et comprehéndat, et

conculcet in terra vitam meam ,
* et glóriam meam in púlverem
deducat.

Exúrge, Dómine, in ira tua : *
et exaltáre in finibus inimicó-
rum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus,
in præcepto quod mandásti : *
et synagóga populórum circúm-
dabit te.

Et propter hanc in altum regré-
dere : * Dóminus júdicat popu-
los.

Júdica me, Dómine, secúndum
justítiam meam, * et secúndum
innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccató-
rum, et diriges justum, * scru-
tans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dó-
mino, * qui salvos facit rectos
corde.

Deus júdex justus, fortis, et pá-
tiens : * numquid iráscitur per
singulos dies ?

Visi conversi fuéritis, gládium
suum vibrábit : * arcum suum
teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, *
sagittas suas ardéntibus effécit.
Ecce partúriit injustítiam : *
concépit dolórem, et péperit ini-
quitátem.

Facum apérui, et effódit eum :
* et incidit in fóveam, quam
fecit.

Convertétur dolor ejus in caput
ejus : * et in vérticem ipsius ini-
quitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum
justítiam ejus : * et psallam nó-
mini Dómini altissimi.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérſa terra !

Quóniam eleváta est magnifi-
céntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium, et lacténtium
perfecísti laudem propter inimi-
cos tuos, * ut déstruas inimí-
cum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos,
ópera digitórum tuórum : * lu-
nam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor
es ejus ? * aut fílius hóminis,
quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab
Angelis, glória et honóre coro-
násti eum : * et constituísti eum
super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus
ejus, * oves et boves univérſas :
ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris,
* qui perámbulant sémitas ma-
ris.

Dómine Dóminus noster, * quam
admirábile est nomen tuum in
univérſa terra !

Psalmus 9.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in
toto corde meo : * narrábo
ómnia mirábilia tua.

Lætábor et exultábo in te : *
psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimicum meum
retrórsus : * infirmabúntur, et
peribunt a fácie tua.

Quóniam fecísti júdicium meum
et causam meam : * sedísti su-
per thronum qui júdicas justí-
tiam.

Increpásti Gentes, et périit ím-
pius : * nomen eórum delésti
in ætérnum, et in sæculum sæ-
culi.

Inimíci defecérunt frámeæ in
finem, * et civitátes eórum de-
struxísti.

Périit memória eórum cum só-

nitu : * et Dóminus in ætérnum pórmanet.

Parávit in iudicio thronum suum : * et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte , iudicábit pópulos in iustitia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitatibus , in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quæréntes te , Dómine.

Psállite Dómino , qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus :

Quóniam requiréns sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei , Dómine : * vide humilitátem meam de inimicis meis.

Qui exáltas me de portis mortis , * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exultábo in salutári tuo , * infixæ sunt Gentes in intéritu , quem fecérunt.

In láqueo isto , quem abscondérunt , * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus iudicia faciéns : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccátóres in inférnum : * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem obliuio erit páuperis : * pátientia páuperum non peribit in finem.

Exúrge , Dómine , non confortétur homo : * iudicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constitue , Dómine , legislató-

rem super eos : * ut sciant Gentes quóniam hómnes sunt.

Ut quid , Dómine , recessisti longe , * déspicis in opportunitatibus , in tribulatióne ?

Dum supérbis impius , incénditur pauper : * comprehendúntur in consiliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iniquus benedicitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor : * secúndum multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ sunt viæ illius in omni témpore.

Auferúntur iudicia tua a faciæ ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est , et amaritúdine , et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis , * ut interficiat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * insidiátur in abscondito quasi leo in spelunca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem , dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum , * inclinábit se , et cadet cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblitus est Deus : * avértit faciém suam , ne vídeat in finem.

Exúrge , Dómine Deus , exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit impius

Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consideras : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni : * quærétur peccátum illius , et non inveniétur.

Dóminus regnábít in ætérnum , et in sæculum sæculi : * peribitis Gentes de terra illius.

Desidérium páuperum exaudivit Dóminus ; * præparatióem cordis eórum audivit auris tua.

Judicáre pupillo et húmili , * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

In Dómino confido ; quómodo dicítis ánimæ meæ : * Trásmigra in montem sicut passer ?

Quoniam ecce peccatóres intenderunt arcum , paraverunt sagittas suas in pháretra , * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti , destruxerunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo : * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitátem , odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis , et sulphur , et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus , et justitias dilexit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Annum , Aña. Deus judex justus , fortis et longánimis ,

numquid irascétur per singulos dies ?

Aña. Tu , Dómine.

Psalmus 11.

SALVUM me fac , Dómine , quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum : * lábia dolósa , in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa , * et linguam magniloquam.

Qui dixerunt : Linguam nostram magnificábitur , lábia nostra a nobis sunt , * quis noster Dóminus est ?

Propter misériam ínopum et gémitum páuperum * nunc exurgam , dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini , elóquia casta : * argéntum igne examinátum , probátum terræ , purgátum séptuplum.

Tu , Dómine , servábis nos : et custódies nos : * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitudinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Psalmus 12.

USQUEQUO , Dómine , obliviscéris me in finem ? * Usquequo avértis fáciem tuam a me ?

Quám diu ponam consília in ánima mea : * dolórem in corde meo per diem ?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me ? * respice , et exáudi me , Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos , ne umquam obdórmiam in morte : *

nequándo dicat inimícus meus :
Præválui advérsus eum.

Qui tribulant me , exultábunt
si motus fuéro : * ego autem in
misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári
tuo : cantábo Dómino qui bona
tribuit mihi : * et psallam nó-
mini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

Dixit insípiens in corde suo :
* Non est Deus.

Corrúpti sunt , et abominábiles
facti sunt in stúdiis suis : * non
est qui fáciat bonum , non est
usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super
filios hóminum , * ut videat si est
intélligens , aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt , simul
inútiles facti sunt : * non est qui
fáciat bonum , non est usque
ad unum.

sepúlchrum patens est guttur
eórum : linguis suis dolóse agé-
bant , * venénium áspidum sub
lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et ama-
ritúidine plenum est : * velóces
pedes eórum ad effundéndum
sánguinem.

Contritio et infelicitas in viis
eórum , et viam pacis non cog-
novérunt : * non est timor Dei
ante óculos eórum.

Nonne cognóscant omnes qui
operántur iniquitátem , * qui
dévorant plebem meam sicut
escam panis?

Dóminum non invocavérunt ,
* illic trepidavérunt timóre , ubi
non erat timor.

Quóniam Dóminus in genera-
tione justa est , consílium inopis
confudistis : * quóniam Dómi-
nus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre
Israel? * cum avérterit Dómi-
nus captivitátem plebis suæ ,
exultábit Jacob , et lætábitur
Israel.

Psalmus 44.

Domne , quis habitábit in ta-
bernáculo tuo : * aut quis
requiescet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula , *
et operáitur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde
suo , * qui non egit dolum in
lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum ,
* et oppróbrium non accépit ad-
vérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in
conspéctu ejus malignus : * ti-
méntes autem Dóminum glo-
rificat :

Qui jurat próximo suo , et non
dépicit , * qui pecúniam suam
non dedit ad usúram , et mú-
nera super innocéntem non ac-
cépit.

Qui facit hæc , * non movébitur
in ætérnum.

Per Annum , Añã. Tu , Dó-
mine , servábis nos , et custó-
dies nos.

℣. Memor fui nocte nóminis tui.
Dómine. ℞. Et custodivi legem
tuam.

Post Versiculum cujuslibet
Nocturni dicitur Pater noster,
secreto. ℣. Et ne nos indúcas in
tentatióne. ℞. Sed libera nos
a malo.

Absolutio.

Exaudi , Dómine Jesu Christe ,
preces servórum tuórum , et
miserére nobis , qui cum Patre
et Spíritu sancto vivis et regnas
in sæcula sæculórum. R. Amen.

℣. Jube , domne , benedicere.

Bened. Benedictione perpétua benedicat nos Pater æternus. R. Amen.

Deinde leguntur Lectiones cum Resp. ut in Proprio de Temp. assignantur.

Pro ij. Lectione, Bened. Unigenitus Dei Filius nos benedicere et adjuvare dignetur. R. Amen.

Pro iij. Lectione, Bened. Spiritus sancti gratia illuminet sensus et corda nostra. R. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Bonorum meorum.

Psalmus 15.

CONSERVA me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum : * póstea acceleraverunt. Non congregábo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nóminum eorum per lábia mea.

Dóminus pars hereditatis meæ, et cálicis mei ; * tu es qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præcláris : * etenim hereditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum : * insuper et usque ad noctem increpauerunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea :

* insuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.

Per Annum, Aña. Bonorum meorum non índiges, in te sperávi, consérva me, Dómine. Aña. Propter verba.

Psalmus 16.

EXAUDI, Dómine, justítiam meam : * inténde deprecationem meam.

Auribus pèrcipe orationem meam, * non in lábiis dolósis. De vultu tuo iudícium meum pródeat : * óculi tui videant æquitates.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iniquitas. Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pèrfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestigia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te. A resisténtibus dexterae tuæ custódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alarum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimici mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum

concluserunt : * os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me : * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad praedam : * et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, praeveni eum, et supplantata eum : * eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuae.

Domine, a paucis de terra divide eos in vita eorum : * de absconditis tuis adimplētus est venter eorum.

Saturati sunt filiis : * et dimiserunt reliquias suas parvulis suis. Ego autem in justitia apparebo conspectui tuo : * satiabor cum apparuerit gloria tua.

Per Annum, Añā. Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Añā. Diligam te.

Et non repetitur in Psalmo : quod semper fit, quando Añā incipit a primo Versu Psalmi, et Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Añā, sive integra dicatur, sive tantum inchoata ; si tamen eadem sint verba, et continuetur Añā cum Psalmo.

Psalmus 17.

DILIGAM te, Domine, fortitudo mea : * Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus.

Deus meus adjutor meus : * et sperabo in eum.

Protector meus, et cornu salutis meae, * et susceptor meus.

Laudans invocabo Dominum : * et ab inimicis meis salvus ero.

Circumdederunt me dolores

mortis : * et torréntes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inférni circumdederunt me : * praecupaverunt me laquei mortis.

In tribulatione mea invocavi Dominum, * et ad Deum meum clamavi :

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspectu ejus introivit in aures ejus.

Commota est, et contrémuit terra : * fundamenta montium conturbata sunt, et commota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus, et ignis a facie ejus exarsit : * carbones succensi sunt ab eo.

Inclinavit caelos, et descendit : * et caligo sub pedibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, et volavit : * volavit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum, in circuitu ejus tabernaculum ejus : * tenebrōsa aqua in núbibus aëris.

Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt, * grando et carbones ignis.

Et intónuit de caelo Dominus, et Altissimus dedit vocem suam : * grando et carbones ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipavit eos : * fulgura multiplicavit, et conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum : * et revelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tua, Domine, * ab inspiratione spiritus irae tuae.

Visit de summo et accepit me ; * et assumpsit me de aquis multas.

Frípuit me de inimicis meis for-

tíssimis, et ab iis qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protectór meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum retribuet mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris : * et cum viro innocénte innocens eris.

Et cum elécto eléctus eris : * et cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmílem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te eripiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrediar murum.

Deus meus impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta : * protectór est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ : * et dextera tua suscepit me :

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestigia mea.

Persequar inimícos meos, et comprehéndam illos : * et non convértar donec deficiant.

Confringam illos, nec póterunt stare ; * cadent subtus pedes meos.

Et præcínxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum : * nec exaudivit eos.

Et comminuí eos ut pulverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Eripies me de contradictiúnibus pópuli : * constitues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in auditu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivít Dóminus, et benedíctus

Deus meus, * et exaltetur Deus salutis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimicis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iniquo erípies me.

Proptérea confitebor tibi in nationibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magnificans salútes Regis ejus, et faciens misericórdiam christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Per Annum. Añã. Diligam te, Dómine, virtus mea.

v. Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine. R. Deus meus, illúmina ténebras meas.

Pater noster, secreto. S. Et ne nos indúcas in tentatióem. R. Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Ipsius pietas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spirítu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. R. Amen.

v. Jube, domne, benedicere. Bened. Deus Pater omnipotens sit nobis propítius et clemens. R. Amen.

Pro v. Lectione. Bened. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. R. Amen.

Pro vj. Lectione. Bened. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. R. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, Añã. Non sunt loquelæ.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquelæ neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo : Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cœlo egressio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta convertens ánimas : * testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lícidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmans in sæculum sæculi : * júdicia Dómini vera, justificáta in semetíp̄sa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum. Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútió multa.

Delicta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo. Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátió cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Per Annum, Añā. Non sunt loquēlæ, neque sermōnes, quorum non audiāntur voces eōrum. Añā. Exáudiat.

Psalmus 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliū de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confirmet.

Lætábitur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam saluum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligátī sunt, et ceciderunt : * nos autem surréximus et erecti sumus.

Dómine, saluum fac regem, * et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

Per Annum, Añā. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis. Añā. Dómine.

Psalmus 20.

DOMINE, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiōrum ejus non fraudásti eum.

AUTUMN.

Quóniam prævenísti eum in benedictiōnibus dulcédinis : * posuisti in cápite ejus corónam de lapide pretiōso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diērum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiōnem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altissimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eōrum de terra perdes : * et semen eōrum a filiis hóminum.

Quóniam declinaverunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eōrum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábitur et psallémus virtútes tuas.

Per Annum, Añā. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex. ✠. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. R. Cantábitur et psallémus virtútes tuas. Pater noster, secreto. ✠. Et ne nos indúcas in tentatiōnem. R. Sed libera nos a malo.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. R. Amen.

ñ. Jube, domne, benedícere. Bened. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. R. Amen.

Pro viij. Lectione, Bened. Divinum auxiliúm máneat semper nobíscum. R. Amen.

Pro ix. Lectione, Bened. Ad societátem civium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. R. Amen.

Sequens Hymnus semper dicitur post ultimam Lect. in Dominicis et Festis tantum : in feriali Officio non dicitur, sed ejus loco ponitur ix. aut iij. Resp.

Hymnus SS. Ambrosii et Augustini

TE Deum laudámus : te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem : omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli : tibi cœli, et univérsæ potestátes, Tibi Chérubim et Séraphim, incessábili voce proclámant : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra : majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus Apostolórum chorus,

Te Prophetárum laudábilis número,

Te Mártyrum candidátus laudat exercitus.

Te per orbem terrárum sancta confitétur Ecclésia, Patrem imménsæ majestátis.

Venerándum tuum verum et únicum Fílium.

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, Christe.

Tu Patris sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem : non horruísti Vírginis úterum.

Tu devicto mortis acúleo : aperuísti credéntibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes : in glória Patris.

Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni : quos pretiósó sángxine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine : et benedic hereditáti tuæ.

Et rege eos : et extólle illos usque in ætérnum.

Per singulos dies, benedicimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum : et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto : sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine : miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : quemádmódu[m] sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES, ÿ.

DEUS, in adjutórium meum inténde. R. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Filio, et Spíritui sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Alleluia.

Ab Octava Pentecostes usque
ad Adventum.

Vna. Allelúia.

Psalmus 92.

DOMINUS regnávít, decórem
indútus est : * indútus est
Dóminus fortitúdinem , et præ-
cínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ ,
* qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc , * a
sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina , Dómine :
* elevavérunt flúmina vocem
suam.

Elevavérunt flúmina fluctus
suos : * a vóci bus aquárum
multárum.

Mirábiles elatiónes maris , * mi-
rábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta
sunt nimis : * domum tuam de-
cet sanctitúdo , Dómine , in lon-
gítudinem diérum.

Psalmus 99.

JUBILATE Deo omnis terra : *
servite Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus , * in
exultatióne.

Scitóte , quóniam Dóminus ipse
est Deus : * ipse fecit nos , et
non ipsi nos.

Pópulus ejus , et oves páscuæ
ejus : * introíte portas ejus in
confessióne , átria ejus in hy-
mnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam
suávis est Dóminus , in ætér-
num misericórdia ejus : * et us-
que in generatióne et genera-
tióne veritas ejus.

Psalmus 62.

DEUS, Deus meus , * ad te de
luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea , * quam
multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta , et ínvia , et
inaquósa : * sic in sancto appá-
rui tibi , ut vidérem virtutem
tuam , et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericór-
dia tua super vitas : * lábia mea
laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea :
* et in nómine tuo levábo ma-
nus meas.

Sicut ádipe et pinguédine re-
pleátur ánima mea : * et lábiis
exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum
meum , in matutínis meditábor
in te : * quia fuísti adjútor
meus.

Et in velaménto alárum tuárum
exultábo , adhæsit ánima mea
post te : * me suscepit dextera
tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt
ánimam meam , introíbunt in
inferióra terræ : * tradéntur in
manus gládii , partes vúlpium
erunt.

Rex vero lætábitur in Deo , lau-
dabúntur omnes qui jurant in
eo : * quia obstructum est os
loquéntium iniqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri , et
benedicat nobis : * illúmi-
net vultum suum super nos , et
misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam
tuam : * in ómnibus géntibus
salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : *
confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent géntes : *
quóniam júdicas pópulos in
æquitáte , et géntes in terra
dirígis.

Confiteántur tibi pópuli Deus :

confiteántur tibi pópuli omnes :
* terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus , Deus no-
ster, benedícat nos Deus : * et
méтуant eum omnes fines terræ.
Glória Patri, et Filio.

Per Annum, Aña. Allelúia,
allelúia.

Aña. Tres púeri.

Canticum trium Puerorum.

Danielis 3. e

BENEDICITE, ómnia ópera Dó-
mini, Dómino, * laudáte et
superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dó-
mino : * benedícite, cœli, Dó-
mino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ
super cœlos sunt, Dómino : *
benedícite, omnes virtútes Dó-
mini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómi-
no : * benedícite, stellæ cœli,
Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros,
Dómino : * benedícite, omnes
spiritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dó-
mino : * benedícite, frigus et
æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruina,
Dómino : * benedícite, gelu et
frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives,
Dómino : * benedícite, noctes
et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ,
Dómino : * benedícite, fúlgura
et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : *
laudat et superexáltet eum in
sæcula.

Benedícite, montes et colles,
Dómino : * benedícite, univér-
sa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino :

* benedícite, mária et flúmina,
Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia quæ
movéntur in aquis, Dómino : *
benedícite, omnes volúcres cœ-
li, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pé-
cora, Dómino : * benedícite,
filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : *
laudat et superexáltet eum in
sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini,
Dómino : * benedícite, servi
Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánima
justórum, Dómino : * benedí-
cite, sancti et húmiles corde, Dño.

Benedícite Ananía, Azaría,
Misaél, Dómino : * laudáte et
superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Filium
cum sancto Spíritu : * laudémus
et superexaltémus eum in sæ-
cula.

Benedíctus es, Dómine, in fir-
maménto cœli : * et laudábilis,
et gloriósus, et superexaltátus
in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri,
neque Amen. In aliis Cantibus
dicuntur.

Per Annum. Aña. Tres púeri
jussu regis in fornácem missi
sunt, non tíméntes flammam
ignis, dicéntes : Benedictus Deus.

Aña. Allelúia.

Psalmus 148

LAUDATE Dóminum de cœlis :
* laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus :
* laudáte eum, omnes virtutes
ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * lau-
dáte eum, omnes stellæ, et lu-
men.

Laudáte eum, cœli cœlorum : *
et aquæ omnes, quæ super cœ-
los sunt, laudent nomen Dó-
mini.

Quia ipse dixit, et facta sunt :
* ipse mandávit, et creata sunt.
Státuit ea in ætérnum, et in
sæculum sæculi : * præcéptum
pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, *
dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies,
spiritus procellárum : * quæ fá-
ciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * li-
gna fructífera, et omnes cedri.

Béstia, et univérsa pécora : *
serpéntes, et vólucres pen-
nátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli :
* príncipes et omnes júdices
terræ.

Júvenes et vírgines : senes cum
juníoribus laudent nomen Dó-
mini : * quia exaltátum est no-
men ejus solíus.

Confessio ejus super cœlum et
terram : * et exaltávit cornu
pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus :
* filiis Israel, pópulo appropin-
quánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum
novum : * laus ejus in ec-
clésia Sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit
eum : * et filii Sion exúltent in
rege suo.

Laudent nomen ejus in choro :
* in tympano et psaltério psal-
lant ei.

Quia beneplácitum est Dómino
in pópulo suo : * et exaltábit
mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, *
lætábuntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eó-
rum : * et gládii ancípites in
mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in
natióibus : * increpatiónes in
pópulis.

Ad alligándos reges eórum in
compédibus : * et nóbiles eó-
rum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis júdicium con-
scriptum : * glória hæc est óm-
nibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis
ejus : * laudáte eum in fir-
maménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus :
* laudáte eum secúndum mul-
titúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : *
laudáte eum in psaltério, et cí-
thara.

Laudáte eum in tympano, et
choro : * laudáte eum in chor-
dis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis bene-
sonántibus : laudáte eum in
cymbalis jubilatiónis : * omnis
spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, et Filio.

Per Annum, Aña. Allelúia,
allelúia, allelúia.

Sequens Capitulum dicitur in
Dominicis, a Dom. iij. post
Pentec. usque ad Advent.

Capitulum. *Apoc. 7. c*

BENEDICTIO, et claritas, et sa-
piéntia, et gratiárum áctio,
honor, virtus et fortitúdo Deo
nostro in sæcula sæculórum.
Amen R. Deo grátias.

Sic respondetur in fine om-
nium Capitulorum.

Ab Octava Pentecostes usque
ad Dñicam proximiorē Kalen-
dis Octobris.

Hymnus

Ecce jam noctis tenuatur um-
bra,
Lux et auroræ rutilans coru-
scat;
Súplices rerum Dóminum ca-
nora

Voce precémur :

Ut reos culpæ miserátus, om-
nem

Pellat angórem, tríbuat salútem,
Donet et nobis bona sempitérnæ
Múnera pacis.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per om-
nem

Glória mundum. Amen.

A Dominica proximiori Ka-
lendis Octobris usque ad Advent.

Hymnus.

ETERNE rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et téporum das tépora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus lúCIFER
Solvit polum calígine,
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi désérit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontique mitéscunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ
Canénte, culpam diluit.

Surgámus ergo strénue,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos increpat ;
Gallus negántes árguit :

Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,

Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige :
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu lux refúlge sénsibus,
Mentisque somnum díscute :
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, x̄. Dóminus re-
gnávit, decórem índuit. R. In-
duid Dóminus fortitúdinem, et
præcínxit se virtúte.

Canticum Zachariæ. *Luc. 1. g*
BENEDICTUS Dóminus Deus
Israel, * quia visitávit, et
fecit redemptionem plebis suæ :
Et eréxit cornu salútis nobis : *
in domo David púeri sui :
Sicut locútus est per os sanctó-
rum, * qui a sæculo sunt, pro-
phetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et
de manu ómnium, qui odérunt
nos :

Ad faciéndam misericórdiam
cum patríbus nostris : * et me-
morári testaméti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad
Abraham patrem nostrum, *
datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimi-
córú nostrórum liberáti, * ser-
viámus illi.

In sanctitáte et justítia coram
ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu, puer, Prophéta Altíssi-
mi vocáberis : * præibis enim
ante faciém Dómini paráre vias
ejus.

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus : * in remissionem peccatorum eorum :

Per viscera misericordiae Dei nostri : * in quibus visitavit nos , oriens ex alto :

Illuminare his , qui in tenebris , et in umbra mortis sedent : * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Aña et Oratio propria: et post eam, si occurrat eo die aliquod Festum Simplex , fit de eo Com. Postremo (si id tempus requirit) fiunt Commem. de S. Maria , de Apostolis , et de Patrono Ecclesiae in ordine aliarum Commem. secundum illius dignitatem : et ultimo loco de Pace , ut infra in Vesp. Sabbati.

In fine , si discedendum sit a Choro, dicitur Aña. **Salve Regina**, ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo. y. Deus , in adiutorium , ut supra. 14.

Hymnus.

JAM lucis orto sidere ,
Deum precemur supplices ,
Ut in diurnis actibus
Nos servet a nocentibus.
Linguam refrénans temperet,
Ne litis horror insonet :
Visum fovendo contegat ,
Ne vanitates háuriant.
Sint pura cordis íntima ,
Absistat et vecordia :
Carnis terat superbiam
Potus cibique parcitas.
Et cum dies abscésserit,
Noctemque sors redúxerit,

Mundi per abstinéntiam

Ipsi canamus glóriam.

Deo Patri sit glória ,

Ejusque soli Filio ,

Cum Spíritu Paráclito ,

Nunc , et per omne saeculum.

Amen.

In Dominicis per Annum.
Aña. Alleluia.

Psalmus 53.

DEUS, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtute tua júdica me.

Deus, exáudi orationem meam : * áuribus percipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me : et fortés quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimicis meis : * et in veritate tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi : * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatione eripuísti me : * et super inimicos meos despéxit óculus meus.

Sequens Psalmus Confitémini Dómino , dicitur tantum in Dñicis , quando fit Officium de Dñica , ut in Psalt.

Psalmus 147.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel , quóniam bonus : * quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quó-

niam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjutor : * non timébo quid fáciat mihi homo. Dóminus mihi adjutor : * et ego despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in Dómino , * quam confidere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino , * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes , et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscepit me. Fortitúdo mea , et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salutem.

Vox exultatiónis , et salutis : * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtutem : déxtera Dómini exaltávit me , * déxtera Dómini fecit virtutem.

Non móriar , sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castigans castigávit me Dóminus : * et mortí non tradidit me.

Aperite mihi portas justitiæ , ingressus in eas confitebor Dómino : * hæc porta Dómini , justi intrábunt in eam.

Confitebor tibi quóniam exaudivisti me : * et factus es mihi in salutem.

Lápidem , quem reprobavérunt ædificántes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies , quam fecit Dóminus : * exultémus , et lætémur in ea.

O Dómine , salvum me fac , o Dómine , beæ prosperáre : * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benediximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus , et illuxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis , * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu , et confitebor tibi : * Deus meus es tu , et exaltábo te.

Confitebor tibi quóniam exaudivisti me : * et factus es mihi in salutem.

Confitemini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

BEATI immaculáti in via , * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti , qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitatem , * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodiri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ , * ad custodiéndas justificatiónes tuas !

Tunc non confúndar , * cum per-

spéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitebor tibi in directióne cordis : * in eo quod didici iudicia justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiám : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedictus es , Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis , * pronuntiávi ómnia iudicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum , * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

RETRIBUE servo tuo , vivífica me : * et custódiám sermónes tuos.

Revela óculos meos : * et considerábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandáta tua.

Concupivit ánima mea desideráre justificatiónes tuas , * in omni témpore.

Incepásti superbos , * maledicti qui declinant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium , et contéptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Et enim sedérunt príncipes , et advérsus me loquebántur : *

servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi , et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me : * et exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ lætudio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * iudicia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis , Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri , * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum , quando fit Officium de Dñica , ut in Psalterio et in Festo SS. Trinitatis.

Symbolum S. Athanasii.

QUICUMQUE vult salvus esse , * ante ómnia opus est , ut teneát cathólicam Fidem.

Quam nisi quisque íntegram , inviolatámque serváverit , * absque dúbio in ætérnum peribit.

Fides autem cathólica hæc est : * ut unum Deum in Trinitáte ,

et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundétes persónas , * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris , ália Filii , * ália Spíritus sancti.

Sed Patris , et Filii , et Spíritus sancti una est divinitas , *

æquális glória, coæterná ma-
jéstas.

Qualis Pater, talis Filius, * ta-
lis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fi-
lius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fi-
lius, * imménsus Spíritus san-
ctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Filius,
* ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni; * sed
unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec
trés imménsi, * sed unus increá-
tus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater,
omnípotens Filius, * omnipo-
tens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnípotén-
tes; * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, *
Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii; * sed
unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fi-
lius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dómini; *
sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unam-
quámque persónam Deum, ac
Dóminum confitéri christiána
veritate compéllimur: * ita tres
Deos, aut Dóminos dicere ca-
thólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec
creátus, nec génitus.

Filius a Patre solo est: * non
factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et Fi-
lio; * non factus, nec creátus,
nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Pa-
tres; unus Filius, non tres Fi-
lii; * unus Spíritus sanctus, non
tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius
aut postérius, nihil majus aut
minus, * sed totæ tres persónæ
coæternæ sibi sunt, et coæquá-
les.

Ita ut per ómnia, sicut jam su-
pra dictum est, * et únitás in
Trinitáte, et Trínitas in uni-
táte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita
de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætér-
nam salutem, * ut Incarnatió-
nem quoque Dómini nostri Jesu
Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credá-
mus et confiteámur, * quia Dó-
minus noster Jesus Christus Dei
Filius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris
ante sæcula génitus: * et homo
est ex substántia matris in sæ-
culo natus.

Perfécus Deus, perfécus homo,
* ex ánima rationáli, et humana
carne subsistens.

Æquális Patri secúndum divini-
tátem; * minor Patre secúndum
humanitátem.

Qui licet Deus sit, et homo: *
non duo tamen, sed unus est
Christus.

Unus autem, non conversióne
divinitátis in carnem; * sed
assumptióne humanitátis in
Deum.

Unus omnino, non confusióne
substántiæ, * sed unitáte persónæ.
Nam sicut ánima rationális et
caro unus est homo: * ita Deus
et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute no-
stra: descendit ad ínferos: *
tértia die resurrexit a mórtuis.
Ascéndit ad cœlos: sedet ad
déteram Dei Patris omnipo-

téntis : * inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos.

Ad cuius advéntum omnes hómines resúrgerere habent cum corpóribus suis : * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem. Et qui bona egerunt , ibunt in vitam ætérnam : * qui vero mala , in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica , * quam nisi quisque fidéliter firmitérque crediderit , salvus esse non póterit.

Glória Patri , et Filio.

Añ. Allelúia , allelúia , allelúia.

Capitulum. 1. *Tim. 1. d*

REGI sæculórum immortalí et invisíbili , soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen. R. Deo grátias.

R. br. **Christe**, Fili Dei vivi , * Miserére nobis. Et repetitur **Christe**, Fili Dei vivi , miserére nobis. V. Qui sedes ad dexteram Patris. R. Miserére nobis.

V. Glória Patri , et Filio , et Spíritui sancto. R. **Christe** Fili Dei vivi , miserére nobis. V. Exúrge , **Christe** , adjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus , nec infra Octavas , sed tunc dicto R. brevi , dicitur **Dóminus** vobiscum , et Oratio. **Dómine** , Deus omnipotens , ut infra. 24.

KYRIE , eléison. **Christe** , eléison. **Kyrie** , eléison. **Pater noster** , secreto usque ad V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed libera nos a malo. **Credo** in Deum , secreto usque ad V. **Carnis** resurrectiόnem. R. **Vitam ætérnam**. Amen. V. Et ego ad te , **Dómine** , clamávi. R. Et mane orátio mea

præveniet te. V. Repleátur os meum laude. R. Ut cantem glóriam tuam , tota die magnitudinem tuam. V. **Dómine** , avérte faciém tuam a peccátis meis.

R. Et omnes iniquitátes meas dele. V. Cor mundum crea in me , **Deus**. R. Et spíritum rectum ínnova in visceribus meis.

V. Ne projicias me a fácie tua.

R. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. V. Redde mihi lætítiam salutáris tui. R.

Et spírítu principáli confírma me. V. **Adjutórium nostrum** in nómine **Dómini**. R. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipoténti , beátæ Mariæ semper virgini , beáto Michaéli Archángelo , beáto Joánni Baptistæ , sanctis Apóstolis Petro et Paulo , omnibus Sanctis , et vobis , fratres : quia peccávi nimis cogitatióne , verbo , et ópere : mea culpa , mea culpa , mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper virginem , beátum Michaélem Archángelum , beátum Joánnem Baptistam , sanctos Apóstolos Petrum et Paulum , omnes Sanctos , et vos fratres , oráre pro me ad **Dóminum Deum nostrum**.

Chorus respondet :

MISEREATUR tui omnipotens **Deus** , et dimíssis peccátis tuis , perdúcat te ad vitam ætérnam. R. Amen.

Deinde repetit Confessionem , et ubi dicitur vobis fratres , et vos fratres , dicatur tibi pater , et te pater.

Facta Confessione a Choro,
Hebdomadarius dicit :

MISEREATUR vestri omnipotens
Deus, et dimissis peccatis
vestris, perducat vos ad vitam
æternam. R. Amen.

INDULGENTIAM, absolutiõnem,
et remissionem peccatorum
nostrorum tribuat nobis omni-
potens et misericors Dominus.
R. Amen.

Et prosequitur. S. Dignare,
Dómine, die isto. R. Sine pec-
cáto nos custodire. S. Miserere
nostri, Dómine. R. Miserere no-
stri. S. Fiat misericórdia tua,
Dómine, super nos. R. Quemád-
modum sperávimus in te.
S. Dómine, exáudi orationem
meam. R. Et clamor meus ad te
veníat. S. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOMINE Deus omnipotens, qui
ad principium hujus diéi
nos pervenire fecisti : tua nos hódie
salva virtúte; ut in hac die
ad nullũ declinémus peccátum,
sed semper ad tuam justitiam
faciendam nostra procédant
elóquia, dirigántur cogitatiõnes,
et ópera. Per Dóminum nostrum
Jesum Christum, Filium tuum :
qui tecum vivit et regnat in uni-
tate Spiritus sancti Deus per óm-
nia sæcula sæculórum. R. Amen.
S. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spiritu tuo. S. Benedicá-
mus Dómino. R. Deo grátias

Deinde in Choro legitur Mar-
tyrologium. Et quando dicenda
est Prima de B. Maria, prepo-
nitur de eadem Martyrologii.
Postea Hebdomadarius dicit
S. Pretiosa in conspectu Dómini.
Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

SANCTA Maria, et omnes San-
cti intercédant pro nobis ad
Dóminum : ut nos mereámur
ab eo adjuvári et salvári, qui
vivit et regnat in sæcula sæcu-
lórum. R. Amen.

S. Deus in adjutórium meum
inténde. R. Dómine, ad adju-
vándum me festina. Et dicitur
ter : ultimo additur Glória Pa-
tri. Sicut erat. Kyrie, eléison.
Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Pater noster, secreto. S. Et ne
nos indúcas in tentatiõnem.

Sed libera nos a malo. S. Ré-
spice in servos tuos, Dómine,
et in ópera tua, et dirige filios
eórum. R. Et sit splendor Dó-
mini Dei nostri super nos, et
ópera mánuum nostrárum di-
rige super nos, et opus mánuum
nostrárum dirige. S. Glória Pa-
tri. R. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

DIRIGERE et sanctificáre, ré-
gere et gubernáre dignare,
Dómine Deus, Rex cœli et ter-
ræ, hódie corda et córpora no-
stra ; sensus, sermónes, et actus
nostros in lege tua et in opéri-
bus mandatórum tuórum : ut
hic, et in ætérnum, te auxilián-
te, salvi et liberi esse mereá-
mur, Salvátor mundi. Qui vivis
et regnas in sæcula sæculórum.
R. Amen

S. Jube, domne, benedicere. De-
ned. Dies et actus nostros in
sua pace dispónat Dóminus om-
nipotens. R. Amen.

Ad Absolutionem Capituli
Dñicis et Feriis per Annum. S.
Octava Pentec. usque ad Adv.
exclusive

Lectio brevis.

2. *Thess.* 3. *b*

DOMINUS autem dirigat corda
et corpora nostra in chari-
tate Dei, et patientia Christi.
Tu autem, Domine, miserere
nobis. R. Deo gratias.

Post Lect. brevem dicitur V.
Adjutorium nostrum in nomine
Domini. R. Qui fecit cœlum et
terram. V. Benedicite. R. Deus.
D. H. Dominus nos benedicat,
et ab omni malo defendat, et
ad vitam perducat æternam :
et Fidelium animæ per miseri-
cordiam Dei requiescant in pa-
ce. R. Amen.

IN FERIALI OFFICIO
AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria. Credo.
Deus, in adjutorium, ut
supra. 14.

Hymnus.

IAM lucis orto sidere,
Deum precémur supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet a nocentibus.
Linguam refrénans téperet,
Ne litis horror insonet ;
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitates háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibique párcitas.
Et, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, Aña.
Beáti qui ámbulant.

AUTUMN.

Psalmus 53.

DEUS, in nómine tuo salvum
me fac : * et in virtúte tua
júdica me.

Deus exáudi oratióem meam :
* áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt
advérsus me, et fortes quæ-
siérunt ánimam meam : * et
non proposuérunt Deum ante
conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, *
et Dóminus suscéptor est áni-
mæ meæ.

Avérte mala inimicis meis : *
et in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi : * et
confitébor nómini tuo, Dómi-
ne, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne
eripuísti me : * et super inimi-
cos meos despéxit óculus meus.

Post Ps. Deus in nómine, loco
Rs. Confitémini, dicitur unus
ex infrascriptis Psalmis, secun-
dum Feras distinctis : Sabbato
autem dicuntur tantum tres
Psalmi, sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo
ejus : * orbis terrárum, et
univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit
eum : * et super flúmina præ-
parávit eum.

Quis ascéndet in montem Dó-
mini? * aut quis stabit in loco
sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo
corde, * qui non accépit in vano
ánimam suam, nec jurávit in
dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a
Dómino : * et misericórdiam a
Deo salutári suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit rex gloriæ. Quis est iste rex gloriæ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit rex gloriæ. Quis est iste rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

Ad te, Domine, levavi animam meam: * Deus meus in te confido, non erubescam: Neque irideant me inimici mei: * etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes * supervacue.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi: * et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me: * quia tu es Deus salvator meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum, Domine, * et misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ, * et ignorantias meas ne memineris. Secundum misericordiam tuam memento mei tu: * propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis et rectus Dominus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio: * docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini, misericordia et veritas, * requirentibus testamentum ejus, et testimonia ejus.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum? * legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur: * et semen ejus hereditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum: * et testamentum ipsius ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum: * quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, et miserere mei: * quia unicus et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum: * et dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, * et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et erue me: * non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes et recti adhæserunt mihi: * quia sustinui te.

Libera Deus Israel, * ex omnibus tribulationibus suis.

FERIA QUARTA.

Psalmus 25.

Judica me, Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: * et in Domino sperans non infirmabor.

Proba me, Domine, et tenta

me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante oculos meos est : * et compláculi in veritate tua.

Non sedi cum concilio vanitatis : * et cum iniqua geréntibus non introibo.

Udidi ecclésiám malignántium : * et cum impiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altáre tuum , Dómine :

Ut áudiam vocem laudis , * et enárrem univérsa mirabilia tua.

Dómine , diléxi decórem domus tuæ : * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis , Deus , ánimam meam , * et cum viris sanguinum vitam meam :

In quorum máribus iniquitates sunt : * dextera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum : * rédime me , et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto : * in ecclésiis benedicam te , Dómine.

FERIA QUINTA.

Psalmus 22.

Dominus regit me , et nihil mihi déerit , * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiόνis educávit me : * ánimam meam convértit.

Redúxit me super sémitas justitiæ , * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis , non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua , et báculo tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo men-

sam , * advérsus eos , qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébricans quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini , * in longitúdinem diérum.

FERIA SEXTA.

Psalmus 21.

Deus , Deus meus , réspice in me : quare me dereliquisti ? * longe a salute mea verba delictórum meórum.

Deus meus , clamábo per diem , et non exáudies : * et nocte , et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas , * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt , et liberásti eos.

Ad te clamavérunt , et salvi facti sunt : * in te speravérunt , et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis , et non homo : * oppróbrium hóminum , et abjectio plebis.

Omnes vidéntes me deriserunt me : * locúti sunt lábiis , et movérunt caput.

Sperávit in Dómino , erípiat eum : * salvum fáciat eum , quóniam vult eum.

Quóniam tu es , qui extraxisti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projectus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu , * ne discésseris a me.

Quóniam tribulátiopróxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum,
* sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum : * et
dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam
cera liquescens : * in medio ven-
tris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea,
et lingua mea adhæsit faucibus
meis : * et in pulverem mortis
deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me
canes multi : * concilium mali-
gnantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pe-
des meos : * dinumeraverunt
omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et in-
spexerunt me : * diviserunt sibi
vestimenta mea, et super ve-
stem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elonga-
veris auxilium tuum a me : *
ad defensionem meam conspice.

Erue a frænea, Deus, animam
meam : * et de manu canis uni-
cam meam :

Salva me ex ore leonis : * et a
cornibus unicornium humilita-
tem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus
meis : * in medio Ecclesiæ lau-
dabo te.

Qui timetis Dominum, laudate
eum : * universum semen Jacob
glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel:
* quoniam non sprexit, neque
despexit deprecationem pau-
peris.

Nec avertit faciem suam a me :
* et cum clamarem ad eum,
exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia
magna : * vota mea reddam in
conspectu timentium eum.

Edent pauperes et saturabun-
tur : et laudabunt Dominum
qui requirunt eum : * vivent
corda eorum in sæculum sæ-
culi.

Remiscerentur et convertentur
ad Dominum * universi fines
terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus
universæ familiæ gentium.

Quoniam Domini est regnum :
* et ipse dominabitur gen-
tium.

Manducaverunt et adoraverunt
omnes pingues terræ : * in con-
spectu ejus cadent omnes qui
descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet : * et
semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino genera-
tio ventura : * et annuntiabunt
cæli justitiam ejus populo qui
nascetur, quem fecit Dominus.

Sabbato nihil additur, ut sa-
pra in Rubrica. 25.

Deinde dicitur Psalm. 118.

BEATI immaculati in via : *
qui ambulant in lege Do-
mini.

Beati, qui scrutantur testimonia
ejus : * in toto corde ex-
quirunt eum.

Non enim qui operantur ini-
quitatem, * in viis ejusambu-
laverunt.

Tu mandasti : * mandata tua
custodiri nimis.

utinam dirigantur viæ meæ :
* ad custodiendas justificatio-
nes tuas !

Tunc non confundar, * cum
perspexero in omnibus manda-
tis tuis.

Confitebor tibi in directione
cordis : * in eo quod didici ju-
dicia justitiæ tuæ.

Justificatiões tuas custodiam :
* non me derelinquas usque-
quaque.

In quo corrigit adolescētiōr
viam suam? * in custodiēdo
sermōnes tuos.

In toto corde meo exquisivi te :
* ne repellas me a mandātis
tuis.

In corde meo abscondi elóquia
tua : * ut non peccem tibi.

Benedictus es , Dómine : * doce
me justificatiões tuas.

In lábiis meis , * pronuntiávi
omnia júdicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum
delectátus sum , * sicut in óm-
nibus divítiis.

In mandātis tuis exercébor : *
et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditá-
bor : * non oblivíscar sermōnes
tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica
me : * et custodiam sermō-
nes tuos.

Revéla óculos meos , * et consi-
derábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non
abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deside-
rāre justificatiões tuas , * in
omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledí-
cū qui declinant a mandātis
tuis.

Aufer a me oppróbrium , et con-
témptum : * quia testimónia tua
exquisivi.

Etenim sedérunt príncipes , et
adversum me loquebántur : *
servus autem tuus exercebátur
in justificatióibus tuis.

Viam et testimónia tua meditá-
tio mea est : * et consílium
meum justificatiões tuæ.

Adhæsít paviménto ánima mea :
* vivifica me secúndum verbum
tuum.

Vias meas enuntiávi , et exau-
disti me : * doce me justifica-
tiões tuas.

Viam justificatiónum tuárum
instrue me : * et exercébor in
mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tæ-
dio : * confirma me in verbis
tuis.

Viam iniquitátis ámove a me :
* et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * júdicia
tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis, Dómi-
ne : * noli me confundere.

Viam mandatórum tuórum cu-
cúrri , * cum dilatásti cor
meum.

Per Annum , Aña. Beáti qui
ámbulant in lege tua, Dómine.

Capitulum. Zach. 8. d

PACEM et veritatem diligite,
Pait Dóminus omnipotens.

Rj. Deo grátias.

Rj. br. Christe, Fili Dei vivi , *
Miserére nobis. Et repetitur.

Christe, Fili Dei vivi, miserére
nobis. V. Qui sedes ad dexteram

Patris. R. Miserére nobis. V.

Glória Patri, et Filio, et Spirí-
tui sancto. R. Christe, Fili Dei

vivi, miserére nobis. V. Ex-
úrge, Christe, ádjuva nos.

R. Et libera nos propter nomen
tuum.

KYRIE, eléison. Christe, eléi-
son. Kyrie, eléison. Pater
noster, secreto. V. Et ne nos
indúcas in tentatióem. R. Sed
libera nos a malo. Credo in
Deum, secreto. V. Carnis re-
surrectiόem. R. Vitam ætér-
nam. Amen. V. Et ego ad te,

Dómine, clamávi. R. Et mane orátio mea præveniet te. V. Repleátur os meum laude. R. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam. V. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. R. Et omnes iniquitátes meas dele. V. Cor mundum crea in me, Deus. R. Et spíritum rectum innova in viscéribus meis. V. Ne projicias me a fácie tua. R. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. V. Redde mihi lætítiam salutáris tui. R. Et Spíritu principalí confirma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur **Adjutórium nostrum**, et **Confíteor Deo omnipoténti**, etc. ut infra.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferioris positæ post Laudes Ferialis, tunc ad Primam prædictæ Preces et sequentes dicuntur flexis genibus.

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. R. A viro iníquo eripe me. V. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. R. Et ab insurgéntibus in me libera me. V. Eripe me de operántibus iniquitátem. R. Et de viris sánguinem salva me. V. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. R. Ut reddam vota mea de die in diem. V. Exáudi nos, Deus salutáris noster. R. Spes ómnium finium terræ, et in mari longe. V. Deus, in adjutórium meum inténde. R. Dómine, ad advándum me festína. V. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis. R. Miserére nobis.

V. Bénedic, ánima mea, Dómino. R. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. V. Bénedic, ánima mea, Dómino. Et noli oblivisci omnes retributíones ejus. V. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. V. Qui rédimet de intéritu vitam tuam. R. Qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. V. Qui replet in bonis desiderium tuum. R. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua. V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. R. Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper virgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres : quia peccávi nimis cogitátione, verbo, et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et dimissis peccátis tuis perdúcat te ad vitam æternam. R. Amen.

Deinde repetit Confessionem et ubi dicitur **vobis fratres**, et **vos fratres**, dicuntur **tibi pater**, et **te pater**.

Facta Confessione a Choro ,
Hebdomadarius dicit :

MISEREATUR vestri omnipotens
Deus, et dimissis peccatis
vestris, perducat vos ad vitam
æternam. R. Amen.

INDULGENTIAM, absolutiõnem,
et remissionem peccatorum
nostrorum tribuat nobis omni-
potens et misericors Dominus.
R. Amen.

Et prosequitur, V. Dignare,
Domine, die isto. R. Sine pec-
cato nos custodire. V. Miserere
nostri, Domine. R. Miserere no-
stri. V. Fiat misericordia tua,
Domine, super nos. R. Quem-
admodum speravimus in te. V.
Domine, exaudi orationem
meam. R. Et clamor meus ad te
veniat. V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

O ræmus. Oratio.

DOMINE Deus omnipotens, qui
ad principium hujus diei
nos pervenire fecisti : tua nos
hodie salva virtute, ut in hac
die ad nullum declinemus pec-
catum, sed semper ad tuam ju-
stitiam faciendam nostra procæ-
dant eloquia, dirigantur cogita-
tiones, et opera. Per Dnum
nostrum Jesum Christum Filium
tuum : qui tecum vivit et regnat
in unitate Spiritus sancti Deus,
per omnia sæcula sæculorum. R.
Amen. V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo. V. Benedi-
cimus Domino. R. Deo gratias.

Deinde in Choro legitur Mar-
tyrologium. Et quando dicenda
est Prima de B. Maria, præponit
ur Lectioni Martyrologii.
Postea Hebdomadarius dicit
V. Pretiosa in conspectu Domi-
ni. R. Mors Sanctorum ejus.

Et absolute sine Oræmus.

Oratio.

SANCTA Maria, et omnes San-
cti intercedant pro nobis ad
Dominum : ut nos mereamur
ab eo adjuvari et salvari, qui
vivit et regnat in sæcula sæcu-
lorum. R. Amen. V. Deus, in ad-
jutorium meum intende. R. Do-
mine, ad adjuvandum me fe-
stina. Et dicitur ter : ultimo
additur, Glória Patri. Sicut erat.
Kyrie, eléison. Christe, eléi-
son. Kyrie, eléison. Pater no-
ster, secreto. V. Et ne nos indú-
cas in tentationem. R. Sed libe-
ra nos a malo. V. Respice in ser-
vos tuos, Domine, et in opera
tua, et dirige filios eorum. R.
Et sit splendor Domini Dei no-
stri super nos, et opera manuum
nostrarum dirige super nos, et
opus manuum nostrarum dí-
rige. V. Glória Patri. R. Sicut
erat.

Oræmus. Oratio.

DIRIGERE et sanctificare, ré-
gere et gubernare dignare,
Domine Deus, Rex cæli et ter-
ræ, hodie corda et corpora no-
stra, sensus, sermones, et
actus nostros in lege tua, et in
opéribus mandatorum tuorum,
ut hic, et in æternum, te auxi-
liante, salvi et liberi esse me-
reamur, Salvator mundi : Qui
vivis et regnas in sæcula sæcu-
lorum. R. Amen.

V. Jube, domne, benedicere.

Bened. Dies et actus nostros
in sua pace dispónat Dominus
omnipotens. R. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in
Dominicis et Feriis per An-
num, ab Octava Pentecostes
usque ad Adventum exclusive.

Lectio brevis. 2. *Thess.* 3. *b*

DOMINUS autem dirigat corda et cōrpora nostra in charitāte Dei, et patiētia Christi. Tu autem, Dōmine, miserere nobis. *R.* Deo grātias.

Post Lect. brevem dicitur *ψ.* Adjutōrium nostrum in nōmine Dōmini. *R.* Qui fecit cœlum et terram. *ψ.* Benedicite. *R.* Deus.

Bened. Dōminus nos benedīcat, et ab omni malo defēdat, et ad vitam perducāt ætērnā : et Fidēlium animæ per misericōrdiam Dei requiescant in pace. *R.* Amen.

IN FESTIS

Per Annum.

Post Ps. Deus, in nōmine, dicuntur tantum Psalm. Beāti, et Retribue, 21. Deinde Añia competens, et reliqua ut supra in Dñica. 23. Sed in Duplicibus et infra Octavas non dicuntur Preces. Dicto Benedicāmus Dōmino, dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est : postea legitur Martyrologium in Choro.

Deinde dicitur *ψ.* Pretiōsa, cum reliquis ut supra. 24.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capit. Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave Marīa. Deus, in adjutōrium. 14.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spīritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignare promptus ingeri
Nostro refusus pectori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessionem personent,
Flammescat igne charitas,
Accendat ardor proximos.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,

Cum Spīritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum.
Añia. Allelúia.

In feriali Officio per Annum.
Añia. Deduc me.

Psalmus.

LEGEM pone mihi Dōmine,
Viam justificatiōnum tuarum : * et exquiram eam semper.

Da mihi intellēctum, et scrutabor legem tuam : * et custodiā illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatorum tuorum : * quia ipsam vólui.

Inclina cor meum in testimonia tua : * et non in avaritiam.

Averte oculos meos ne videant vanitatem : * in via tua vivifica me.

Statue servo tuo elóquium tuum. * in timore tuo.

Amputa opprobrium meum. quod suspicatus sum : * quia iudicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata tua : * in æquitate tua vivifica me.

Et veniat super me misericordia tua, Dōmine : * salutare tuum secundum elóquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum : * quia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque : * quia in iudiciis tuis supersperavi.

Et custodiā legem tuam semper : * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulabam in latitudine : * quia mandata tua exquisivi.

Et loquebar in testimoniis tuis
in conspectu regum : * et non
confundebam.

Et meditabar in mandatis tuis ,
* quæ diléxi.

Et levavi manus meas ad man-
data tua , quæ diléxi : * et exer-
cebar in justificatiõibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo
tuo , * in quo mihi spem
dedisti.

Hæc me consolata est in humi-
litate mea : * quia elóquium
tuum vivificavit me.

Superbi inique agebant usque-
quaque : * a lege autem tua
non declinavi.

Memor fui judiciõrum tuõrum a
sæculo , Dómine : * et consolá-
tus sum.

Defectio tenuit me , * pro pecca-
tõibus derelinquentibus legem
tuam.

Contabiles mihi erant justifica-
tiõnes tuæ , * in loco peregrina-
tiõnis meæ.

Memor fui nocte nóm̄inis tui ,
Dómine : * et custodivi legem
tuam.

Hæc facta est mihi : * quia ju-
stificatiõnes tuas exquisivi.

Portio mea , Dómine , * dixi cu-
stodire legem tuam.

Deprecatus sum faciẽm tuam in
toto corde meo : * miserere mei
secundum elóquium tuum.

Cogitavi vias meas : * et con-
verti pedes meos in testimonia
tua.

Paratus sum , et non sum tur-
batus : * ut custodiam mandata
tua.

Unes peccatõrum circumpléxi
sunt me : * et legem tuam non
sum oblitus.

Média nocte surgebam ad con-

fitendum tibi , * super judícia
justificatiõnis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium ti-
mẽntium te : * et custodiẽntium
mandata tua.

Misericórdia tua , Dómine , ple-
na est terra : * justificatiõnes
tuas doce me.

BONITATEM fecisti cum servo
tuo , Dómine : * secundum
verbum tuum.

Bonitatem , et disciplinam et
sciẽntiam doce me : * quia man-
datis tuis credidi.

Priusquam humiliarer ego de-
líqui : * propterea elóquium
tuum custodivi.

Bonus es tu : * et in bonitate
tua doce me justificatiõnes
tuas.

Multiplicata est super me iní-
quitas superbõrum : * ego au-
tem in toto corde meo scrutá-
bor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor
eõrum : * ego vero legem tuam
meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti
me : * ut discam justificatiõnes
tuas.

Bonum mihi lex oris tui , * su-
per millia auri , et argenti.

Manus tuæ fecerunt me , et plas-
maverunt me : * da mihi intel-
lectum , et discam mandata
tua.

Qui timent te vidẽbunt me , et
lætabuntur : * quia in verba tua
supersperavi.

Cognovi , Dómine , quia æqui-
tas judícia tua : * et in veritate
tua humiliasti me.

Fiat misericórdia tua ut conso-
lẽtur me : * secundum elóquium
tuum servo tuo.

Veniant mihi miseratiõnes tuæ ,

et vivam : * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injuste iniquitatem fecerunt in me : * ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te : * et qui novérunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, * ut non confundar.

Añã. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capitulum, et alia in aliis Horis, dicuntur in Dñicis a iij. post Pentecosten usque ad Adventum, R̄R̄. brevía, etiam eodem tempore similiter et quæ sequuntur in feriali Officio.

Capit. 1. Joan. 4. c

DEUS charitas est : et qui manet in charitate, in Deo manet, et Deus in eo.

R̄. br. Inclina cor meum, Deus, * In testimonia tua. Inclina. ŷ.

Avérte oculos meos, ne vídeant vanitatem : in via tua vivifica me. In Glória Patri. Inclina. ŷ. Ego dixi, Dómine, miserere mei. R̄. Sana animam meam, quia peccávi tibi.

In feriali Officio per Annum.

Añã. Deduc me, Dómine, in sémitam mandatorum tuorum.

Capit. Jerem. 17. c

SANA me, Dómine, et sanabor : salvum me fac, et salvus ero : quoniam laus mea tu es.

R̄. br. Sana animam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ŷ. Ego dixi, Dómine, miserere mei.

Quia. Glória Patri. Sana. ŷ. Adjutor meus esto, ne derelinquas me. R̄. Neque despicias me, Deus salutáris meus.

Quando ad Matutinum dicta sunt Preces, ad Tertiam, Sextam et Nonam, flexis genibus dicitur: Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ŷ. Et ne nos inducas in tentationem. R̄. Sed libera nos a malo. ŷ. Dómine Deus virtutum, convérte nos. R̄. Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. ŷ. Exúrge, Christe, ádjuva nos. R̄. Et libera nos propter nomen tuum. ŷ. Dómine, exáudi orationem meam. R̄. Et clamor meus ad te véniat. ŷ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spíritu tuo. Orémus. Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave Maria. Deus, in adjutorium. 14.

Hymnus.

RECTOR potens, verax Deus, Qui témperas rerum vices, Splendóre mane illúminas, Et ignibus merídiem.

Extingue flammás litium, Aufer calórem nóxium, Confer salútem córporum, Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spíritu Paráclito, Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dominicis per Annum.

Añã. Allelúia.

In feriali Officio per Annum.

Añã. Adjuva me.

Psalmus.

DEFECIT in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecerunt oculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruina : * justificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui : * quando facies de persequentibus me iudicium ?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas : * inique persecuti sunt me , adjuva me.

Paulo minus consummaverunt me in terra : * ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me ; * et custodiam testimonia oris tui.

In æternum , Domine : * verbum tuum permanet in cœlo.

In generationem et generationem veritas tua : * fundasti terram , et permanet.

Ordinatione tua perseverat dies : * quoniam omnia serviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est : * tunc forte periissem in humilitate mea.

In æternum non obliviscar justificationes tuas : * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego , salvum me fac : * quoniam justificationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores ut perderent me : * testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem : * latum mandatum tuum nimis.

Quomodo dilexi legem tuam , Domine ? * tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo : * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me in-

tellexi : * quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi : * quia mandata tua quaesivi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos ; * ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi : * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua , * super mel ori meo !

A mandatis tuis intellexi : * propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum , * et lumen semitis meis.

Juravi , et statui * custodire iudicia justitiae tuae.

Humiliatus sum usquequaque , Domine : * vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac , Domine : * et iudicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper : * et legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi : * et de mandatis tuis non erravi.

Hereditate acquisivi testimonia tua in æternum : * quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum : * propter retributionem.

Iniquos odio habui : * et legem tuam dilexi.

Adjutor et susceptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperavi.

Declinate a me maligni : * et scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundum eloquium tuum , et vivam : * et non con-

fúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditabor in justificatióibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes a iudiciis tuis : * quia injústa cogitatio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ : * ideo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas : * a iudiciis enim tuis tímui.

Feci iudiciam et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iniquam ódio hábui.

Añã. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. Galat. 6.

ALTER alterius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

℞. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. √. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In. √. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℞. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annunt. Añã. Adjuva me, et salvus ero, Dómine.

Capit. Alter alterius.

℞. br. Benedicam Dóminum

* In omni témpore. Benedicam.

√. Semper laus ejus in ore meo.

In. Glória Patri. Benedicam. √

Dóminus regit me, et nihil mihi

déerit. ℞. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur: Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. √. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℞. Sed libera nos a malo. √. Dómine

Deus virtútum convérte nos.

Et osténde faciém tuam, et salvi

érimus. √. Exúrge, Christe, ád-

juva nos. ℞. Et libera nos pro-

pter nomen tuum. √. Dómine.

exáudi oratióem meam. √. Et

clamor meus ad te véniat. √

Dóminus vobiscum. √. Et cum

spíritu tuo. Orémus.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave María.

Deus, in adjutórium, ut super

14.

Hymnus.

RERUM Deus tenax vigor,

ImmótuS in te pérmanens.

Lucis diúrnæ témpora

Succéssibus detérminans.

Largíre lumen véspere,

Quo vita nusquam décidat,

Sed præmium mortis sacræ

Perennis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,

Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito,

Regnans per omne sæculum.

Amen.

In Dominicis per Annum,
Vñ. Allelúia.

In feriali Officio per Annum.
Vñ. Aspice in me.

Psalmus.

MIRABILIA testimónia tua : *
ideo scrutáta est ea ánima
mea.

Declarátio sermónum tuórum
illúminat : * et intelléctum dat
párvulis.

Os meum apéruí, et attráxi spí-
ritum : * quia mandáta tua de-
siderábam.

Aspice in me, et miserére mei,
* secúndum júdicium diligén-
tium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum
elóquium tuum : * et non do-
minétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hómi-
num : * ut custódiam mandáta
tua.

Faciem tuam illúmina super
servum tuum : * et doce me ju-
stificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt
óculi mei : * quia non custodié-
runt legem tuam.

Iustus es, Dómine : * et rectum
júdicium tuum.

Mandásti justítiam testimónia
tua : * et veritátem tuam ni-
mis.

Tabéscere me fecit zelus meus :
* quia oblíti sunt verba tua ini-
mici mei.

Ignitum elóquium tuum vehe-
ménter : * et servus tuus dilé-
xit illud.

Adolescéntulus sum ego, et con-
téptus : * justificatiónes tuas
non sum oblítus.

Iustítia tua, justítia in ætér-
num : * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invené-

runt me : * mandáta tua medi-
tátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætér-
num : * intelléctum da mihi, et
vivam.

CLAMAVI in toto corde meo,
Cexáudi me, Dómine : * justi-
ficatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac :
* ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitáte, et cla-
mávi : * quia in verba tua su-
persperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te di-
lúculo : * ut meditárer elóquia
tua.

Vocem meam audi secúndum
misericórdiam tuam, Dómine :
* et secúndum júdicium tuum
vivífica me.

Appropinquavérunt persecuén-
tes me iniquitáti : * a lege au-
tem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine : * et om-
nes viæ tuæ véritas.

Iníto cognóvi de testimoniis
tuis : * quia in ætérnum fundá-
sti ea.

Vide humilitátem meam, et
éripe me : * quia legem tuam
non sum oblítus.

Júdica júdicium meum, et ré-
dime me : * propter elóquium
tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus : *
quia justificatiónes tuas non ex-
quisierunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómi-
ne : * secúndum júdicium tuum
vivífica me.

Multi qui persecuúntur me, et
tribulant me : * a testimoniis
tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescé-
bam : * quia elóquia tua non
custodiérunt.

Vidi quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Principium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia iudícia justítiæ tuæ.

P RINCIPES persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa. Iniquitatem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi : * super iudícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine : * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea vehementer.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Fructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est

Vivet ánima mea, et laudábit te, * et iudícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblitus.

Añña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. 1. Cor. 6. d

E MPTI enim estis pretio magno. Glorificáte, et portáte Deum in corpore vestro.

R. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine.

Clamávi. ✕. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri.

Clamávi. ✕. Ab occúltis meis munda me, Dómine. R. Et ab aliénis parce servo tuo.

In seriali Officio per Annun. Añña. Aspice in me, et miserére mei, Dómine.

Capit. Empti enim.

R. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime.

Pes enim meus stetit in via recta. Et. Glória Patri. Rédime.

✕. Ab occúltis meis munda me. Dómine. R. Et ab aliénis parce servo tuo.

Quando ad Matutinum dicta sunt Preces, flexis genibus dicitur : Kyrie, eléison. Christe.

eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ✕. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed libera nos a malo. ✕. Dómine

Deus virtútum, convérte nos. R. Et osténde faciém tuam, et salvi érimus. ✕. Exúrge, Christe, ádjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum. ✕. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat. ✕. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo. Orémus.

Oratio conveniens.

Vesperæ in Dñica, et in Feriis, habentur inferius post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Pater noster, Ave Maria. Credo.

v. Dómine, lábia mea, ut 1.

Invitat. Venite, * Exultémus Dómino. Ps. Jubilémus Deo, ut 2.

Hymnus.

SOMNO reféctis ártubus,
Spreto cubili súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adesse te depóscimus.
Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium
Tu, sancte, sis exórdium.
Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.
Precámur iidem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.
Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Invitatoria per Ferias dicuntur in feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Hymni vero tam ad Matutinum, quam ad Laudes et Vesperas, et Añæ Nocturnorum ut infra.

Añæ. Dóminus defénsor.

Psalmus 26.

DOMINUS illuminatio mea et salus mea, * quem timébo? Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo? Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas;

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáli sunt, et cecidérunt.

Si consistant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini, ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et visitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculo sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferationis: * cantábo et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * faciém tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas faciém tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo videre bona Domini : *
in terra viventium.

Expecta Dominum , viriliter
age : * et confortetur cor tuum ,
et sustine Dominum.

Psalmus 27.

Ad te , Domine , clamabo ,
Deus meus ne sileas a me :
* nequando taceas a me , et
assimilabor descendentibus in
lacum.

Exaudi , Domine , vocem depre-
cationis meae dum oro ad te :
* dum extollo manus meas ad
templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum pecca-
toribus : * et cum operantibus
iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum
proximo suo , * mala autem in
cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum ,
* et secundum nequitiam adin-
ventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eo-
rum tribue illis : * redde retri-
butionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt ope-
ra Domini , et in opera manuum
ejus * destrues illos , et non aedi-
ficabis eos.

Benedictus Dominus : * quo-
niam exaudivit vocem depre-
cationis meae.

Dominus adjutor meus , et pro-
tector meus : * in ipso speravit
cor meum , et adjutus sum.

Et refloruit caro mea : * et ex
voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suae :
* et protector salvationum Chri-
sti sui est.

Salvum fac populum tuum , Do-
mine , et benedic hereditati
tuae : * et rege eos , et extolle
illos usque in aeternum.

Añã. Dominus defensor vite
meae.

Añã. Adorate.

Psalmus 28.

Afferre Domino filii Dei : *
afferre Domino filios arie-
tum :

Afferre Domino gloriam et ho-
norem , afferre Domino gloriam
nomini ejus : * adorate Domi-
num in atrio sancto ejus.

Vox Domini super aquas , Deus
majestatis intonuit : * Dominus
super aquas multas.

Vox Domini in virtute : * vox
Domini in magnificentia.

Vox Domini confringentis ce-
dros : * et confringet Dominus
cedros Libani :

Et comminet eas tamquam vi-
tulum Libani : * et dilectus
quemadmodum filius unicor-
nium.

Vox Domini intercedentis flam-
mam ignis : * Vox Domini con-
cutientis desertum , et commo-
vebit Dominus desertum Ca-
des.

Vox Domini preparantis cervos,
et revelabit condensa : * et in
templo ejus omnes dicent glo-
riam.

Dominus diluvium inhabitare
facit : * et sedebit Dominus rex
in aeternum.

Dominus virtutem populo suo
dabit : * Dominus benedicet po-
pulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltabo te , Domine , quo-
niam suscepisti me : * nec
delectasti inimicos meos super
me.

Domine Deus meus , clamavi
ad te , * et sanasti me.

Domine , eduxisti ab inferno

ánimam meam : * salvásti me
a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : *
et confitémini memóriæ sancti-
tátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne
ejus : * et vita in voluntáte
ejus.

Ad vésperum demorábitur fle-
tus : * et ad matutinum lætítia.
Ego autem dixi in abundántia
mea : * Non movébor in ætér-
num.

Dómine, in voluntáte tua, *
præstitisti decóri meo virtútem.

Vertisti faciém tuam a me : *
et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * et
ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo,
* dum descéndo in corrupti-
onem?

Numquid confitébitur tibi pul-
vis, * aut annuntiábit veritátem
tuam?

Audívit Dóminus, et misértus
est mei : * Dóminus factus est
adjutor meus.

Convertisti planctum meum in
gáudium mihi : * conscidisti
saccum meum, et circumdedi-
sti me lætítia :

Et cantet tibi glória mea, et
non compúngar : * Dómine Deus
meus, in ætérnum confitébor
tibi.

Añña. Adoráte Dóminum in
aula sancta ejus.

Añña. In tua justítia.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non
confúndar in ætérnum : * in
justítia tua libera me.

Inclína ad me aurem tuam, *
accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectó-

rem : et in domum refúgii, * ut
salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et re-
fúgium meum es tu : * et pro-
pter nomen tuum dedúces me,
et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem
abscondérunt mihi : * quóniam
tu es protectór meus.

In manus tuas comméndo spi-
ritum meum : * redemísti me,
Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, *
supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi :
* exultábo, et lætabor in mi-
sericórdia tua.

Quóniam respexisti humilitátem
meam, * salvásti de necessitati-
bus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus
inimíci : * statuísti in loco spa-
tioso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, qu-
oniam tribulor : * conturbátus
est in ira óculus meus, ánima
mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita
mea ; * et anni mei in gemíti-
bus.

Infirmáta est in paupertáte vir-
tus mea : * et ossa mea contur-
báta sunt.

Super omnes inimícos meos fa-
ctus sum oppróbrium et vicinis
meis valde : * et timor notis
meis.

Qui vidébant me, foras fugé-
runt a me : * obliuioni datus
sum, tamquam mórtuus a
corde.

Factus sum tamquam vas pér-
ditum : * quóniam audívi vitu-
peratióne multórum commo-
rántium in circúitu :

In eo dum convenirent simul

advérsus me, * accíperé ánimam meam consiliáti sunt.

Ergo autem in te sperávi, Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in má nibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persecuéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine, non confundar quóniam invocávi te.

E rubéscant ímpii, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitatem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondisti tíméntibus te !

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradicióne linguárum.

Benedictus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitaté munita.

Ergo autem dixi in excéssu mentis meæ : * Projéctus sum a facié oculórum tuórum.

Ideo exaudisti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam veritatem requíret Dóminus, et retribuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalms 31.

BEATI, quorum remissæ sunt iniquitates : * et quorum tecta sunt peccata.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum ; * nec est in spírítu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsus me injustítiam meam Dómino : * et tu remisisti impietatem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatione, quæ circumdedit me : * exultátió mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te oculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In campo et freno maxillas eórum constringe, * qui non approximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte justí, * et gloriámini omnes recti corde.

Añã. In tua justítia libera me, Dómine.

Añã. Rectos decet.

Psalmus 32.

EXULTATE justí in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cithara : * in psalterio decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini , * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo, Dómini cœli firmáti sunt : * et spírítu oris ejus omnis virtus eorum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus dissipat consília Génitium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília princípum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus, * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo : * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eó-

rum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitudine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjutor et protectór noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmódu sperávimus in te.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatiónebus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatiónebus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte , et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir , qui sperat in eo.
 Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia tíméntibus eum.
 Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
 Veníte , filii , audíte me : * tímórem Dómini docébo vos.
 Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos?
 Próhibe linguã tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.
 Díverte a malo , et fac bonum : * inquire pacem , et perséquare eam.
 Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.
 Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.
 Clamavérunt justí , et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.
 Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde ; * et húmiles spírítu salvábit.
 Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
 Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.
 Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.
 Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.
 Añã. Rectos decet collaudátio.
 Añã. Expúgna.

Psalmus 34.

JUDICA, Dómine , nocéntes me , * expúgna impugnántes me.
 Apprehénde arma et scutum : * et exúrge in adjutórium mihi.
 Effúnde frámeam , et conclúde advérsus eos , qui persecúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.
 Confundántur et revereántur , * quæréntes ánimam meam.
 Vertántur retrórsum , et confundántur * cogitántes mihi mala.
 Fiant tamquam pulvis ante faciém venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.
 Fiat via illórum ténebræ et lubricum : * et Angelus Dómini perséquens eos.
 Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácuë exprobravérunt ánimam meam.
 Veniat illi láqueus , quem ignorat : et cáptio , quam abscondit . apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.
 Anima autem mea exultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.
 Omnia ossa mea dicent : * Dómine , quis similis tibi?
 Eripiens inopem de manu fortiorum ejus : * egénium et páuperem a diripiéntibus eum.
 Surgéntes testes iníqui , * que ignorábam , interrogábant me . retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ániunæ meæ.
 Ego autem cum mihi moléstí essent , * induébar cilício.
 Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduerunt super me dentibus suis.

Dómine, quando respícies? * restitue ánimam meam a malignitate eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi, qui adversántur mihi inique : * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixerunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas : * Dómine, ne discédas a me.

Exúrge et inténde iudicio meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Iúdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et reveréantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

DIXIT injústus, ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iniquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iniquitas, et dolus : * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitatem meditátus est in cubili suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * júdicia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dómine : * quemádmódu multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénste voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébitur lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur

iniquitatem : * expulsi sunt, nec poterunt stare.

Vñ. Expugna impugnantes me.

Vñ. Revela

Psalmus 36.

NOLI æmulari in malignantibus : * neque zelaveris facientes iniquitatem.

Quoniam tamquam scenum velociter aréscent : * et quemadmodum ólera herbárum cito decident.

Spera in Dómino , et fac bonitatem : * et inhábita terram , et pascéris in divitiis ejus.

Delectare in Dómino : * et dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela Dómino viam tuam et spera in eo : * et ipse faciet.

Et edúcet quasi lumen justitiam tuam : et iudicium tuum tamquam meridiem , * súbditus esto Dómino , et ora eum.

Noli æmulari in eo , qui prosperatur in via sua : * in hómine faciente injustitias.

Desine ab ira , et derelinque furórem : * noli æmulari ut maligneris.

Quoniam qui malignantur exterminabuntur : * sustinentes autem Dóminum , ipsi hereditabunt terram.

Et adhuc pusillum , et non erit peccator : * et quæres locum ejus , et non invénies.

Mansuéti autem hereditabunt terram , * et delectabuntur in multitudíne pacis.

Observabit peccator justum : * et stridébit super eum dentibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quoniam prospicit quod véniet dies ejus.

Gladium evaginaverunt peccatores : * intendérunt arcum suum.

Ut dejiciant páuperem et inopem : * ut trucident rectos corde.

Gladius eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo , * super divitias peccatórum multas.

Quoniam bráchia peccatórum conteréntur : * confirmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et hereditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo , et in diébus famis saturabuntur : * quia peccatores peribunt.

Inimici vero Dómini mox ut honorificáti fuerint et exaltáti : * deficientes , quemadmodum fumus deficient.

Mutuabitur peccator , et non solvet : * justus autem miseretur et tribuet.

Quia benedicentes ei hereditabunt terram : * maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum ceciderit , non collidétur : * quia Dóminus supponit manum suam.

Júnior fui , etenim sénuí : * et non vidi justum derelictum . nec semen ejus quærens panem.

Tota die miseretur et commodat : * et semen illius in benedictióne erit.

Declina a malo , et fac bonum : * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat iudicium,
et non derelinquet sanctos suos :
* in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen
impiórum períbit.

Iusti autem hereditábunt ter-
ram : * et inhabitábunt in sæ-
culum sæculi super eam.

Os iusti meditábitur sapiéntiam,
* et lingua ejus loquétur iudi-
cium.

Lex Dei ejus in corde ipsius : *
et non supplantabúntur gres-
sus ejus.

Considerat peccátor justum : *
et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelín-
quet eum in mánibus ejus : *
nec damnábit eum cum iudi-
cábitur illi.

Expécta Dóminum , et custódi
viam ejus : et exaltábit te , ut
hereditáte cápias terram : * cum
perierint peccátóres , vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum : *
et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi , et ecce non erat :
* et quæsívi eum , et non est in-
véntus locus ejus.

Custódi innocéntiam , et vide
æquitátem : * quóniam sunt re-
liquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt si-
mul : * reliquiæ impiórum interi-
bunt.

Salus autem justórum a Dómi-
no : * et protéctor eórum in
témpace tribulatiónis.

Et adjuvábít eos Dóminus , et
liberábit eos : * et éruet eos a
peccátóribus , et salvábit eos :
quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

DOMINE , ne in furóre tuo ár-
guas me , * neque in ira
tua corripas me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ
sunt mihi : * et confirmásti su-
per me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a
fácie iræ tuæ : * non est pax ós-
sibus meis a fácie peccátórum
meórum.

Quóniam iniquitátes meæ su-
pergréssæ sunt caput meum : *
et sicut onus grave gravátae
sunt super me.

Putruérunt , et corrúptæ sunt
cicatrices meæ , * a fácie insi-
piéntiæ meæ.

Miser factus sum , et curvátus
sum usque in finem : * tota die
contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti
sunt illusiónibus : * et non est
sánitas in carne mea.

Afflictus sum , et humiliátus
sum nimis : * rugiébam a gé-
mitu cordis mei.

Dómine , ante te omne desidé-
rium meum : * et gémitus meus
a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est ,
derelíquit me virtus mea : * et
lumen oculórum meórum , et
ipsum non est mecum.

Amíci mei , et próximi mei *
advérsus me appropinquavé-
runt , et steterunt.

Et qui juxta me erant , de
longe steterunt : * et vim fa-
ciébant qui quærébant áni-
mam meam.

Et qui inquirebant mala mihi ,
locúti sunt vanitátes ; * et dolos
tota die meditábántur.

Ego autem tamquam surdus
non audiébam : * et sicut mu-
tus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non
áudiens : * et non habens in ore
suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salutis meæ.

Añã. Revela Dómino viam tuam.

Per Annum, *ψ*. Dómine, in cœlo misericórdia tua. *℞*. Et veritas tua usque ad nubes.

Pro uno Mart., *ψ*. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. *℞*. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Mart., *ψ*. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. *℞*. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Conf. Pont., et non Pont., *ψ*. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *℞*. Stolum glóriæ induit eum.

Pro una Sancta, *ψ*. Spécie tua, et pulchritúdine tua. *℞*. Inténde, prospere procéde, et regna.

AD LAUDES.

ψ Deus, in adjutórium meum inténde, ut 14.

Añã. Miserére.

Psalmus 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta et occúlta sapiéntia tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iniquos vias tuas : * et
impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus ,
Deus, Deus salútis meæ : * et
exultábit lingua mea justítiam
tuam.

Dómine , lábía mea apéries : *
et os meum annuntiábit laudem
tuam.

Quóniam si voluisses sacrifici-
cium , dedissem útique : * ho-
locáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contri-
bulátus : * cor contrítum, et hu-
miliátum, Deus, non despícies.
Benigne fac , Dómine , in bona
voluntáte tua Sion : * ut ædifi-
céntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium ju-
stítiae, oblatiónes, et holocáu-
sta : * tunc impónent super al-
táre tuum vitulos.

Añã. Miserére mei , Deus.

Añã. Intéllige.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pèrcipe ,
Dómine , * intéllige clamó-
rem meum.

Inténde voci oratiónis meæ :
* Rex meus , et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dó-
mine , mane exáudies vocem
meam.

Mane astábo tibi , et vidébo :
* quóniam non Deus volens ini-
quitátem tu es.

Neque habitábit juxta te mali-
gnus ; * neque permanébunt
injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes , qui operántur
iniquitátem : * perdes omnes ,
qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum
abominábitur Dóminus : * ego
autem in multítudine miseri-
córdiae tuæ.

AUTUMN.

Introíbo in domum tuam : * ado-
rábo ad templum sanctum tuum
in timóre tuo.

Dómine , deduc me in justítia
tua : * propter inimícos meos
dirige in conspéctu tuo viam
meam.

Quóniam non est in ore eórum
véritas : * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur
eórum , linguis suis dolóse agé-
bant : * júdica illos , Deus.

Décidant a cogitatióibus suis ,
secúndum multítudinem im-
pietátum eórum expélle eos :
* quóniam irritavérunt te , Dó-
mine.

Et læténtur omnes , qui sperant
in te , * in ætérnum exultábunt :
et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes ,
qui diligunt nomen tuum , *
quóniam tu benedíces justo.

Dómine , ut scuto bonæ volun-
tátis tuæ * coronásti nos.

Añã. Intéllige clamórem meum,
Dómine.

Añã. Deus, Deus meus.

Psalmus 62.

DEUS, Deus meus , * ad te de
luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea , * quam
multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta , et in via , et
inaquósa : * sic in sancto appá-
rui tibi , ut vidérem virtútem
tuam , et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericór-
dia tua super vitas : * lábía mea
laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea :
* et in nómine tuo levábo ma-
nus meas.

Sicut ádipe et pinguédine re-
pleátur ánima mea : * et lábii
exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te : * quia fuisti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quasi erunt animam meam, introibunt in inferiora terræ : * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex vero lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo : * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis : * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam : * in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus : * confiteantur tibi populi omnes. Lætentur et exultent gentes : * quoniam iudicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus : confiteantur tibi populi omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus : * et metuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, et Filio.

Añã. Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo.

Añã. Conversus est.

Canticum Isaie Prophetæ.

Cap. 42.

CONFITEBOR tibi, Domine, quoniam iratus es mihi :

* conversus est furor tuus, et consolatus es me.

Ecce Deus salvator meus, * fidecialiter agam, et non timebo.

Quia fortitudo mea, et laus mea Dominus, * et factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris : * et dicetis in die illa : Confitemini Domino, et invocate nomen ejus. Notas facite in populis adventiones ejus : * memento quoniam excelsum est nomen ejus.

Cantate Domino, quoniam magnifice fecit, * annuntiate hoc in universa terra.

Exulta et lauda habitatio Sion : * quia magnus in medio tui sanctus Israel.

Añã. Conversus est furor tuus, Domine, et consolatus es me.

Añã. Laudate.

Psalmus 148

LAUDATE Dominum de cælis : * laudate eum in excelsis.

Laudate eum, omnes Angeli ejus : * laudate eum, omnes virtutes ejus.

Laudate eum, sol et luna : * laudate eum, omnes stellæ, et lumen.

Laudate eum, cæli cælorum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dni.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandavit, et creata sunt.

Statuit ea in æternum, et in sæculum sæculi : * præceptum posuit, et non præteribit.

Laudate Dominum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies.

spiritus procellarum : * quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructifera, et omnes cedri. Bestiæ, et universa pécora : * serpentes, et volucres pennatæ : Reges terræ, et omnes pópuli : * principes et omnes iudices terræ.

Juvenes et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia Sanctórum.

Letétur Israel in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salutem.

Exultábunt sancti in glória, * letabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindictam in natióibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut faciant in eis iudicium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitudínem magnítudinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cithara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, et Filio.

Añna. Laudáte Dóminum de cœlis.

Capit. seq. dicitur in feriali Officio, ab Octava Pentec. usque ad Adventum.

Capitulum. *Rom. 13. d*

NOX præcëssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

SPLENDOR patérnæ glóriæ,

De luce lucem próferens,

Lux lucis, et fons lúminis,

Diem dies illúmináts :

Verúsque sol illábere,

Micans nitóre pépeti :

Jubárque sancti Spíritus

Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,

Patrem poténtis grátiae,

Patrem perénnis glóriæ,

Culpam reléget lúbricam.

Confirmet actus strénuos :

Dentes retúndat ínvidi :

Casus secúndet ásperos :

Agénda recte dirígat.

Mentem gubernet et regat :
 Sit pura nobis castitas :
 Fides calore ferveat :
 Fraudis venena nesciat.
 Christusque nobis sit cibus ,
 Potusque noster sit fides :
 Laeti bibamus sobriam
 Profusionem Spiritus.
 Laetus dies hic transeat :
 Pudor sit ut diluculum :
 Fides velut meridies :
 Crepusculum mens nesciat.
 Aurora lucem provehit :
 Cum luce nobis prodeat
 In Patre totus Filius ,
 Et totus in Verbo Pater.
 Deo Patri sit gloria ,
 Ejusque soli Filio ,
 Cum Spiritu Paraclito ,
 Nunc et per omne saeculum.

Amen.

Per Annum , *ψ*. Repleti sumus mane misericordia tua. *℞*.
 Exultavimus, et delectati sumus.

Ad Benedictus, Añã.

Benedictus Dñus Deus Israel.

In Feriis Quatuor Temp., et Vigil. quæ jejunantur, post Añam ad Benedictus, et in Vesperis ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus : aliis temp. non dicuntur.

KYRIE, elíson. Christe, elíson. Kyrie, elíson. Pater noster, totum dicitur clara voce. *ψ*. Et ne nos inducas in tentationem. *℞*. Sed libera nos a malo. *ψ*. Ego dixi, Dómine, miserere mei. *℞*. Sana animam meam, quia peccavi tibi. *ψ*. Convertere, Dómine, usquequo. *℞*. Et deprecabilis esto super servos tuos. *ψ*. Fiat misericordia tua, Dómine, super nos. *℞*. Quemadmodum speravimus in te. *ψ*. Sacerdotes tui

induantur justitiam. *℞*. Et sancti tui exultent. *ψ*. Dómine, salvum fac Regem. *℞*. Et exaudi nos in die, qua invocaverimus te. *ψ*. Salvum fac populum tuum, Dómine, et benedic hereditati tuæ. *℞*. Et rege eos, et extolle illos usque in æternum. *ψ*. Memento congregationis tuæ. *℞*. Quam possedisti ab initio. *ψ*. Fiat pax in virtute tua. *℞*. Et abundantia in turribus tuis. *ψ*. Oremus pro fidelibus defunctis. *℞*. Requiem æternam dona eis. Dómine, et lux perpétua luceat eis. *ψ*. Requiescant in pace. *℞*. Amen. *ψ*. Pro fratribus nostris absentibus. *℞*. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te. *ψ*. Pro afflictis, et captivis. *℞*. Libera eos, Deus Israel, ex omnibus tribulationibus suis. *ψ*. Mitte eis, Dómine, auxilium de sancto. *℞*. Et de Sion tuere eos. *ψ*. Dómine, exaudi orationem meam. *℞*. Et clamor meus ad te veniat. Deinde dicitur
 Psalmus 129.

DE profundis clamavi ad te. Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Dómine : * Dómine, quis sustinebit? Quia apud te propitiatio est : et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus : * speravit anima mea in Dómino.

A custodia matutina usque ad noctem : * speret Israel in Dño. Quia apud Dóminum misericordia : * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Glória Patri, et Filio.

Finito Psalmo, dicitur V. **Dómine Deus virtutum, converte nos. R. Et ostende faciem tuam, et salvi erimus. V. Exúrge, Christe, adjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum. V. Dómine, exáudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dóminus vobis cum.**

Et cum spiritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria. Et quando in feriali Officio fiunt Commem. communes de S. Maria, de Apostolis, et de Pace, ante eas tam in Laud. quam in Vesp. fit sequens Com. de Cruce.

Añã. **Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos, Deus noster. V. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. R. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.**

Orémus. Oratio.

PERPETUA nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignátus es.

Quæ Commem. de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces in feriali tantum Officio.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Jubilémus Deo * Salutári nostro. Ps. Veníte, exultémus, ut supra. 2.

Hymnus.

CONSORS patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus:
Assiste postulántibus.
Aufer tenébras méntium:
Fuga catérvas dæmonum:
Expéllé somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinétes psállimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Añã. Ut non delinquam.

Psalmus 38.

DIXI: Custódiám vias meas:
* ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiám, * cum consisteret peccátor advérsus me.

Obmútui, et humiliátus sum,
et sílvi a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me:
* et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: *
Notum fac mihi, Dómine, finem meum:

Et númerum diérum meórum
quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam nihilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas,
* omnis homo vivens.

Verúmtamen in imáGINE pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurizat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectatió mea? nonne Dóminus? * et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apéruí os

meum, quóniam tu fecisti :
* ámove a me plagas tuas.

A fortitúdone manus tuæ ego
deféci in increpatiónibus : *
propter iniquitátem corripuisti
hóminem.

Et tabéscere fecisti, sicut ará-
neam ánimam ejus : * verúm-
tamen vane conturbáatur omnis
homo.

Exáudi oratiónem meam, Dó-
mine, et deprecaciónem meam :
* áuribus pércipe lácrymas
meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego
sum apud te, et peregrínus, *
sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrigerer
priúsqvam ábeam, * et ámplius
non ero.

Psalmus 39.

EXPECTANS expectávi Dómi-
num, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas : * et
edúxit me de lacu misériæ, et
de luto fácis.

Et státuit super petram pedes
meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánti-
cum novū, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt :
* et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen
Dómini spes ejus : * et non re-
spéxit in vanitátes et insánias
falsas.

Multa fecisti tu, Dómine, Deus
meus, mirabilia tua : * et cogi-
tationibus tuis non est qui sí-
milis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum ;
* multiplicáti sunt super núme-
rum.

sacrificium et oblatiónem no-
luisti : * aures autem perfecisti
mihi.

Holocáustum et pro peccáto non
postulásti : * tunc dixi : Ecce
vénió.

In cápite libri scriptum est de
me, ut fácerem voluntátē tuam :
* Deus meus, vólui, et legem
tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in
ecclésia magna, * ecce lábia
mea non prohibébo : Dómine,
tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in
corde meo : * veritátem tuam,
et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam
tuam et veritátem tuam * a
concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longé
fácias miseratiónes tuas a me :
* misericórdia tua et véritas tua
semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me
mala, quorum non est núme-
rus : * comprehendérunt me
iniquitátes meæ, et non pótu
ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capil-
los cápitis mei : * et cor meum
dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut
éruas me : * Dómine, ad ad-
juvándum me respice.

Confundántur et revearéantur
simul, qui quærunť ánimam
meam, * ut auferant eam.

Convertántur retrórsu, et re-
vereántur : * qui volunt mihi
mala.

Ferant conféstim confusiónem
suam, * qui dicunt mihi : Euge.
euge.

Exúltent et læténtur super te
omnes quæréntes te : * et dicant
semper : Magnificétur Dóminus :
qui diligunt salutáre tuum.

Ego autem mendicus sum, et

pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adjutor meus , et protector meus tu es : * Deus meus, ne tardaveris.

Añá. Ut non delinquam in lingua mea.

Añá. Sana,

Psalmus 40.

BEATUS qui intelligit super egenum et pauperem : * in die mala liberabit eum Dóminus.

Dóminus conservet eum , et vivificet eum , et beatum faciat eum in terra : * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum doloris ejus : * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi : Dómine , miserere mei : * sana animam meam , quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : * Quando morietur , et peribit nomen ejus ?

Et si ingrediebatur ut videret , vana loquebatur , * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras , * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei : * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me : * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat ?

Et enim homo pacis meae, in quo speravi : * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem , Dómine , miserere mei , et resuscita me : * et retribuam eis.

In hoc cognovi , quoniam vo-

luisti me : * quoniam non gaudebit inimicus meus super me. Me autem propter innocentiam suscepisti : * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum. Benedictus Dóminus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum : * fiat , fiat.

Psalmus 41.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum : * ita desiderat anima mea ad te,

Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum : * quando veniam , et apparebo ante faciem Dei ? Fuérunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordatus sum , et effudi in me animam meam : * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis , usque ad domum Dei.

In voce exultationis , et confessionis : * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea ? * et quare conturbas me ?

Spera in Deo , quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei , et Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est : * propterea memor ero tui de terra Jordanis , et Hermóniim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat , * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua , et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dóminus misericordiam suam : * et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitae meae , * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei ? * et quare

contristátus incédo, dum affligit me inimicus ?

Dum confringúntur ossa mea , * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimici mei :

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es ánima mea , et quare contúrbas me ?

Spéra in Deo , quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei , et Deus meus.

Añā. Sana , Dómine , ánimam meam : quia peccávi tibi.

Añā Eructávit.

Psalmus 43.

DEU S, áuribus nostris audivimus : * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus , quod operátus es in diébus eórum , * et in diébus antiquis.

Manus tua gentes dispédidit , et plantásti eos : * afflixisti pópulos , et expulisti eos :

Nec enim in gládio suo posséderunt terram , * et bráchium eórum non salvávit eos :

Sed délixtera tua , et bráchium tuum , et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.

In te inimicos nostros ventilábitur cornu ; * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládus meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudisti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulisti et confudisti nos : * et non egrediéris , Deus , in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrórsus post inimicos nostros : * et qui odérunt nos , diripiébant sibi.

Vedisti nos tamquam oves escárum : * et in Géntibus disperdisti nos.

Vendidisti pópulum tuum sine pretio : * et non fuit multitúdo in commutatióibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicinis nostris , * subsannatióem et derisum his , qui sunt in circúitu nostro.

Posuisti nos in similitúdinem Géntibus : * commotióem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est , * et confúsió faciéi mea cooperuit me.

A voce exprobrántis , et obloquéntis : * a facié inimici , et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos , nec obliti sumus te : * et inique non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis , * et cooperuit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei nostri , * et si expándimus manus nostras ad deum aliénium :

Nonne Deus requíret ista ? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exúrge , quare obdórmis , Dómine ? * exúrge , et ne repéllas in finem.

Quare faciém tuam avértis : *

oblivisceris inópiae nostræ, et tribulationis nostræ ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster. Exúrge, Dómine, ádjuva nos ; * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

ERUCAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velociter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabiliter délixtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dílexisti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúndata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et obliviscere

pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dñus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus:

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Añã. Eructávit cor meum verbum bonum.

Añã. Adjútor.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburet igni.

Vacate et videte, quoniam ego sum Deus : * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

OMNES gentes plaudite manibus : * jubilare Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subiecit populos nobis : * et Gentes sub pedibus nostris.

Eligit nobis hereditatem suam : * speciem Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo : * et Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite : * psallite Regi nostro, psallite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus : * psallite sapienter.

Regnabit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham : * quoniam dii fortes terræ, vehementer elevati sunt.

Añã. Adjutor in tribulationibus.

Añã. Magnus Dominus.

Psalmus 47.

MAGNUS Dominus, et laudabilis nimis : * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri : * Deus fundavit eam in æternum.

Suscipimus, Deus, misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiae Judæ, * propter judicia tua, Domine.

Circumdote Sion, et completimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * et distribuite domos ejus : ut enarratis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

AUDITE hæc omnes gentes : * auribus percipite omnes, qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ, et filii hominum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquetur sapientiam : * et meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psalterio propositionem meam.

Cur tímébo in die mala? * iniquitas calcáni mei circúmdabit me :

Qui confidunt in virtúte sua : * et in multítudine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimet , rédimet homo : * non dabit Deo placationem suam.

Et pretium redemptionis animæ suæ : * et laborábit in ætérnum , et vivet adhuc in finem .

Non vidébit intéritū , cum videbit sapiéntes moriéntes : * simul insipiens , et stultus períbunt.

Et relinquent aliénis divitias suas : * et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum .

Tabernácula eórum in progénie , et progénie : * vocavérunt nómína sua in terris suis .

Et homo , cum in honóre esset , non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus , et similis factus est illis .

Hæc via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt .

Sicut oves in inférno pósiti sunt : * mors depáscet eos :

Et dominabúntur eórum justí in matutíno : * et auxiliúm eórum veteráscet in inférno a glória eórum .

Verúmtamen Deus rédimet animam meam de manu ínferi , * cum accéperit me .

Ne tímúeris cum dives factus fuerit homo : * et cum multiplicata fuerit glória domus ejus .

Quóniam cum interierit , non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus .

Quia ánima ejus in vita ipsius benedicétur : * confitébitur tibi cum beneféceris ei .

Introibit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen .

Homo , cum in honóre esset , non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus , et similis factus est illis .

Aña. Magnus Dóminus , et laudábilis nimis .

Aña. Deus deórum .

Psalmus 49 .

DEUS deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram .

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus .

Deus maniféste véniet : * Deus noster , et non silébit .

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstat válida .

Advocábit cælum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum .

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrificia .

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est .

Audi pópulus meus , et loquar : Israel , et testificábor tibi : * Deus , Deus tuus ego sum .

Non in sacrificiis tuis árguam te ; * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper .

Non accípiam de domo tua vitulos : * neque de grégibus tuis hircos .

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum , * juménta in móntibus et boves .

Cognóvi ómnia volatília cœli : * et pulchritúdo agri mecum est .

Si esuriero, non dicam tibi : *
meus est enim orbis terræ, et
plenitudo ejus.

Numquid manducabo carnes
taurorum ? * aut sanguinem
hircorum potabo ?

Immola Deo sacrificium laudis :
* et redde Altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulatio-
nis : * eruam te, et honorifica-
bis me.

Peccatori autem dixit Deus : *
Quare tu enarras justitias meas,
et assumis testamentum meum
per os tuum ?

Tu vero odisti disciplinam : *
et projecisti sermones meos re-
trorsum.

Si videbas furem, currebas cum
eo : * et cum adulteris porti-
onem tuam ponebas.

Os tuum abundavit malitia : *
et lingua tua concinnabat do-
los.

Sedens adversus fratrem tuum
loquebaris, et adversus filium
matris tuæ ponebas scandalum :
* hæc fecisti, et tacui.

Existimasti inique quod ero tui
similis : * arguam te, et stā-
tuam contra faciem tuam.

Intelligite hæc qui obliviscimini
Deum : * nequando rapiat, et
non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit
me : * et illic iter, quo ostēn-
dam illi salutare Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriaris in malitia, *
qui potens es in iniquitate ?

Tota die injustitiam cogita-
vit lingua tua : * sicut novacula
acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benigni-
tatem : * iniquitatem magis,
quam loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipi-
tationis, * lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in
finem : * evellet te, et emigrabit
te de tabernaculo tuo : et radi-
cem tuam de terra viventium.

Videbunt justi, et timebunt,
et super eum ridebunt, et di-
cent : * Ecce homo, qui non
posuit Deum adiutorem suum :
Sed speravit in multitudine di-
vitiarum suarum : * et prevaluit
in vanitate sua.

Ego autem, sicut oliva fructi-
fera in domo Dei, * speravi in
misericordia Dei in æternum :
et in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum quia
fecisti : * et expectabo nomen
tuum, quoniam bonum est in
conspectu sanctorum tuorum.

Ant. Deus deorum Dominus
locutus est

Per Annum, v. Immola Deo
sacrificium laudis. R. Et redde
Altissimo vota tua.

Pro uno Martyre, v. Posui-
sti, Domine, super caput ejus.
R. Coronam de lapide pretioso.

Pro pluribus Mart., v. Exul-
tent justi in conspectu Dei.
Et delectentur in lætitia.

Pro Conf. Pont., v. Elegit
eum Dominus sacerdotem sibi.
R. Ad sacrificandum ei hostiam
laudis.

Pro Conf. non Pont. v. Os
justi meditabitur sapientiam.
Et lingua ejus loquetur judi-
cium.

Pro una Sancta, v. Adjuvabit
eam Deus vultu suo. R. Deus in
medio ejus, non commovebitur.

AD LAUDES.

Ant. Dele, Domine, iniqui-
tatem meam. Ps. Misere. 38.

Añā. Salutare.

Psalmus 42.

JUDICA me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es, Deus, fortitudo mea: * quare me repulisti, et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Mitte lucem tuam et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus: * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Añā. Salutare vultus mei, et Deus meus.

Añā. Ad te de luce vigilo, Deus.

Ps. Deus, Deus meus, ut 49.

Añā. Cunctis diebus.

Cant. Ezechiae. Is. 38. b

EGO dixi: In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quaesiui residuum annorum meorum, * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum:

Præcisata est velut a texente, vita mea: dum adhuc ordirem, succidit me: * de mane usque ad vesperam finies me.

AUTUMN.

Sperabam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea:

De mane usque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, * suspirantes in excelsum.

Domine, vim patior, responde pro me. * Quid dicam, aut quid respondebit mihi cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Domine, si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, corripies me, et vivificabis me. *

Ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animam meam ut non periret, * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: * non expectabunt qui descendunt in lacum veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Domini.

Añā. Cunctis diebus vitæ nostræ salvos nos fac, Domine.

Añā. Omnes Angeli ejus laudate Dominum de cælis. Ps. Laudate Dominum de cælis. 50.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcessit, dies autem appropinquavit: abjiciamus ergo opera tenebrarum,

et induámur arma lucis : sicut
in die honéste ambulémus.

Hymnus.

ALES diéi nún-tius
Lucem propínquam præ-
cinit :

Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.
Auférte , clamat , léctulos ,
Ægro sopóre désides :
Castique , recti , ac sóbrii
Vigilate , jam sum próximus.
Iesum ciámus vóci-bus ,
Flentes , precántes , sóbrii :
Inténta supplicáio
Dormíre cor mundum vetat.
Tu , Christe , somnum díscute :
Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus ,
Novúmque lumen íngere.
Deo Patri sit glória ,
Ejúsque soli Fílio ,
Cum Spírítu Paráclito ,
Nunc , et per omne sæculum.

Amen.

ŷ. Repléti sumus mane mise-
ricórdia tua. R. Exultávimus , et
delectáti sumus.

Ad Benedictus , Aña.

Eréxit nobis Dóminus cornu sa-
lútis , in domo David púeri sui.

Preces , quando dicuntur , tra-
bentur 52.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum , Invitatorium.

In manu tua , Dómine , * Om-
nes fines terræ. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

RERUM Créátor óptime ,
Rectórque noster áspice :
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre libera.
Te sancte Christe , póscimus :
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus ,
Morásque noctis rúmpimus.

Mentes manusque tóllimus ,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit ,
Paulúsque gestis cénsuit.
Vides malum , quod fécimur :
Occúlta nostra pándimus :
Preces geméntes fúndimus ,
Dímítte quod peccávimus.
Præsta , Pater piússime ,
Patrique compar Unice ,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aña. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo :
* Non est Deus.
Corrúpti sunt , et abominábiles
facti sunt in iniquitátibus : * non
est qui fáciat bonum.
Deus de cælo prospéxit super fi-
lios hóminum : * ut videat si
est intélligens , aut requírens
Deum.

Omnes declinavérunt , simul
inútiles facti sunt : * non est
qui fáciat bonum , non est usque
ad unum.

Nonne scient omnes qui ope-
rántur iniquitátem , * qui dévo-
rant plebem meam ut cibum
panis ?

Deum non invocavérunt : * illic
trepidavérunt timóre , ubi non
erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa
eórum qui homínibus placent :
* confúsi sunt , quóniam Deus
sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre
Israel ? * cum convérterit Deus
captivitátem plebis suæ , exultá-
bit Jacob , et lætábitur Israel.

Psalmus 54

EXAUDI , Deus , orationem
meam , et ne despéxeris

deprecationem meam : * inténde mihi , et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatio-
ne mea ; * et conturbátus sum
a voce inimíci , et a tribulatióne
peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me
iniquitátes : * et in ira molésti
erant mihi.

Cor meum conturbátum est in
me : * et formído mortis cécidit
super me.

Timor et tremor venérunt super
me : * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pen-
nas sicut colúmbæ , * et volábo ,
et requiescam ?

Ecce elongávi fúgiens : * et
mansi in solitúdine.

Expectábam eum , qui salvum
me fecit * a pusillanimitáte spi-
ritus et tempestáte.

Præcipita , Dómine , dívide lin-
guas eórum : * quóniam vidi ini-
quitátem , et contradicióne[m]
in civitaté.

Die ac nocte circúmdabit eam
super muros ejus iniquitas : * et
labor in médio ejus , et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus
* usúra , et dolus.

Quóniam si inimícus meus ma-
ledixisset mihi , * sustinuissem
utíque.

Et si is , qui óderat me , super
me magna locútus fuisset : * ab-
scondissem me fórsitan ab eo.
Tu vero homo unánimis , * dux
meus , et notus meus :

Qui simul mecum dulces capié-
bas cibos : * in domo Dei am-
bulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et des-
cendant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequitiæ in habitáculis
eórum , * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi :
* et Dóminus salvábit me.

Véspere , et mane et merídie
narrábo et annuntiábo : * et
exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam
ab his qui appropínquant mihi :
* quóniam inter multos erant
mecum.

Exáudiet Deus , et humiliábit
illos , * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátió ,
et non timuérunt Deum : * ex-
téndit manum suam in retri-
buéndo.

Contaminavérunt testaméntum
ejus , divísi sunt ab ira vultus
ejus , * et appropinquávit cor
illius.

Mollíti sunt sermónes ejus super
óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam
tuam , et ipse te enútriet : *
non dabit in ætérnum fluctua-
tióne[m] justo.

Tu vero , Deus , dedúces eos ,
* in púteum intéritus.

Viri sánguinem et dolósi non
dimidiábunt dies suos : * ego
autem sperábo in te , Dómine.

Añã. Avértit Dóminus captivi-
tátem plebis suæ.

Añã. Quóniam.

Psalmus 55.

MISERERE mei, Deus, quóniam
conculcávit me homo : * to-
ta die impúgnans tribulávit me.
Conculcavérunt me inimíci mei
tota die : * quóniam multi bel-
lántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo : *
ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos,
in Deo sperávi : * non timébo
quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabán-

tur : * advérsus me omnes cogitationés eórum , in malum. Inhabitábunt et abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam , pro nihilo salvos fúcies illos : * in ira pópulos confringes. Deus , vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimici mei retrórsus :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum , in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi , non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt , Deus , vota tua , * quæ reddam , laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte , et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

MISERERE mei , Deus , miserere mei : * quóniam in te confidit ánimá mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo , * donec transeat iniquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Visit de cælo , et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Visit Deus misericórdiam suam , et veritátem suam , * et eripuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum arma et sagittæ , * et lingua eórum gládus acútus.

Exaltáre super cælos , Deus : * et in omnem terram glória tua. Láqueum paravérunt pedibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante fáciem meam foveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum , Deus , parátum cor meum : * cantábo , et psalmum dicam.

Exúrge glória mea , exúrge psalterium et cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis , Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua , * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos , Deus : * et super omnem terram glória tua.

Añã. Quóniam in te confidit ánimá mea.

Añã. Justa judicáte.

Psalmus 57.

SI vere útique justítiam loquimini : * recta judicáte , filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva , erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitudinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ , et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incautántium : * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad nihilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cæra, quæ fluit, auferentur : * supercécidit ignis, et non viderunt solem.

Priusquam intelligerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætabitur justus cum viderit vindictam : * manus suas lavabit in sânguine peccatoris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

ERIPE me de inimícis meis, Deus meus : * et ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitatem : * et de viris sânguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes. Neque iniquitas mea, neque peccátum meum, Dómine : * sine iniquitate cucúrri, et dixi.

Exúrge in occúrsum meum, et vide : * et tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel.

Inténde ad visitándas omnes gentes ; * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitatem.

Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut canes, * et circuibunt civitatem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládus in lábiis eórum : * quóniam quis audivit ?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custédiam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus præveniet me.

Deus osténdet mihi super ini-

micos meos, ne occidas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depone eos protéctor meus, Dómine.

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in superbía sua.

Et de execratióne et mendáció annuntiabúntur in consummatione : * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * et finium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes : * et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fuerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus * et refúgium meum, in die tribulationis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

Aña. Justa judicáte filii hóminum.

Aña. Da nobis.

Psalmus 59.

DEUS, repulisti nos, et destruxisti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendisti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctionis.

Dedísti metuéntibus te significatióne : * ut fúgiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * sal-
vum fac dextera tua , et exáudi
me.

Deus locútus est in sancto suo :
* Lætábor , et partibor Sichi-
mam : et convállem tabernacu-
lórum metibor.

Meus est Gálaad , et meus est
Manásses : * et Ephraim fortitú-
do cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla
spei meæ.

In Idumæam exténdam calcea-
méntum meum : * mihi aliení-
genæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem
munitam ? * quis dedúcet me
usque in Idumæam ?

Nonne tu , Deus , qui repulisti
nos : * et non egrediéris , Deus ,
in virtútibus nostris ?

Da nobis auxiliúm de tribula-
tíone ; * quia vana salus hóminis.
In Deo faciémus virtútem : *
et ipse ad nihilum dedúcet tri-
bulántes nos.

Psalmus 60.

EXAUDI , Deus , deprecationem
meam : * inténde oratióni
meæ.

A finibus terræ ad te clamávi : *
dum anxiarétur cor meum , in
petra exaltásti me.

Deduxisti me , quia factus es
spes mea : * turris fortitúdinis
a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in
sæcula : * prótegar in velaménto
alárum tuárum.

Quóniam tu , Deus meus , ex-
audisti oratiónem meam : *
dedisti hereditátem tíméntibus
nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : *
annos ejus usque in diem ge-
neratiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in con-
spéctu Dei : * misericórdiam et
veritátem ejus quis requireret ?
Sic psalmum dicam nómini tuo
in sæculum sæculi : * ut reddam
vota mea de die in diem.

Añã. Da nobis , Dómine , auxi-
lium de tribulatióne.

Añã. Nonne Deo.

Psalmus 61.

NONNE Deo subjécta erit ánima
mea ? * ab ipso enim salu-
táre meum.

Nam et ipse Deus meus , et sa-
lutáris meus : * suscéptor meus ,
non movébor ámplius.

Quóusque irrúitis in hóminem ?
* interficitis univérsi vos : tam-
quam parieti inclináto et ma-
cériæ depúlsæ.

Verúmtamen prétium meum
cogitavérunt repéllere , cucúrri
in siti : * ore suo benedicébant ,
et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto
ánima mea : * quóniam ab ipso
patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus , et salvá-
tor meus : * adjutor meus non
emigrábo.

In Deo salutáre meum , et gló-
ria mea : * Deus auxilií mei ,
et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congre-
gátió pópuli , effundite coram
illo corda vestra : * Deus adjú-
tor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hómi-
num , mendáces filii hóminum
in statéris : * ut decípiant ipsi
de vanitáte in idípsum.

Nolite speráre in iniquitáte , et
rapinas nolite concupiscere : *
divítiæ si áffluant , nolite cor
appónere.

Semel locútus est Deus , duo

hæc audivi, quia potestas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia : * quia tu reddes unicuique juxta ópera sua.

Psalmus 63.

EXAUDI, Deus, oratióem meam cum déprecor : * a timóre inimici éripe ánimam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium : * a multítudine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis videbit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecerunt scrutántes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui videbant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudábuntur omnes recti corde.

Vñ. Nonne Deo subjécta erit ánima mea?

Vñ. Benedícite.

Psalmus 65.

JUBILATE Deo omnis terra, * psalmum dicite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : quam terríbilis sunt ópera tua, Dómine ! * in

multítudine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimici tui.

Omnis terra adóret te, et psállat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consiliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransibunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respiciunt : * qui exáspérant, non exalténtur in semetipsis.

Benedícite Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transivimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui tímétis Deum, * quanta fecit ánime meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus. Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meae. Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Psalmus 67.

EXURGAT Deus, et dissipentur inimici ejus, * et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus. Sicut deficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.

Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei: * et delectentur in laetitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: * iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus: * turbabuntur a facie ejus, patris orphanorum, et iudicis viduarum:

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui educit victos in fortitudine, * similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus, cum egredereris in conspectu populi tui, * cum pertransires in deserto:

Terra mota est, etenim caeli distillaverunt a facie Dei Sinai, * a facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis, Deus, hereditati tuae: * et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus, * virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: * et speciei domus dividere spolia. Si dormiatis inter medios ceteros, pennae columbae deargentatae, * et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit caelestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: * ut quid suspicamini montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo; * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia laetantium: * Dominus in eis in Sina in sancto. Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: * accepisti dona in hominibus:

Etenim non credentes, * inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie: * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi: * et Domini Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus: Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris:

Ut intingat pes tuus in sanguine: * lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos Deus. * ingressus Dei mei; Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt principes conjun-

cli psalléntibus , * in médio juvenulárum tympanistriárum. In ecclésiis benedicite Deo Dómino , * de fóntibus Israel. Ibi Bénjamin adolescéntulus , * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon , príncipes Néphthali.

Manda , Deus , virtúti tuæ : * confirma hoc , Deus , quod operátus es in nobis.

¶ templo tuo in Jerúsalem , * tibi offerent reges múnera.

Increpa feras arúndinis , congregatio taurórum in vaccis populórum : * ut excludanteos , qui probáti sunt argénto.

Missipa gentes , quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ , cantáte Deo : * psallite Dómino :

Psallite Deo , qui ascéndit super cœlum cœli , * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis , date glóriam Deo super Israel , * magnificéntia ejus , et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis , Deus Israel ipse dabit virtútem , et fortitúdinem plebi suæ , * benedíctus Deus.

Vñ. Benedicite gentes Deum nostrum.

Per Annum , vñ. Deus , vitam meam annuntiávi tibi. Rñ. Posuisti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Pro uno Mart. , vñ. Magna est glória ejus in salutári tuo. Rñ. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pro pluribus Mart. vñ. Justi autem in perpétuum vivent. Rñ.

Et apud Dóminum est merces eórum.

Pro Conf. Pont. , vñ. Tu es sacérdos in ætérnum. Rñ. Secundum órđinem Melchisedech.

Pro Conf. non Pont. vñ. Lex Dei ejus in corde ipsius. Rñ. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pro una Sancta , vñ. Elégit eam Deus , et præelégit eam. Rñ. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

AD LAUDES ,

Añ. Amplius lava me , Dómine , ab injustítia mea. Ps. Miserére. 48.

Añ. Te decet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus , Deus , in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi orationem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus , quem elegisti , et assumpsisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum , mirábile in æquitáte.

Exáudi nos , Deus , salutáris noster , * spes ómnium finium terræ , et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua , accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes , et tímébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et vespere delectábis.

Visitásti terram , et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis,
parásti cibum illórum : * quóniam
ita est præparátio ejus.

Fivos ejus inébria , multiplica
genimina ejus : * in stillicidiis
ejus lætábitur gérminans.

Benedices coronæ anni beni-
gnitátis tuæ : * et campi tui
replebúntur ubertáte.

Linguéscent speciósa desérta : * et
exultatióne colles accingéntur.
Indúti sunt arietes óvium , et
valles abundábunt fruménto : *
clamábunt , étenim hymnum
dicent.

Añã Te decet hymnus , Deus,
in Sion.

Añã. Lábia mea laudábunt te
in vita mea, Deus meus. Psalm.
Deus , Deus meus , * ad te. 49.

Añã. Dóminus judicábit.

Cant. Annæ. 1. Reg. 2.

EXULTAVIT cor meum in Dó-
mino , * et exaltátum est
cornu meum in Deo meo :
Gulatátum est os meum super
inimicos meos : * quia lætáta
sum in salutári tuo.

Non est sanctus , ut est Dómi-
nus : neque enim est álius ex-
tra te , * et non est fortis sicut
Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui subli-
mia , * gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro :
quia Deus scientiárum Dóminus
est , * et ipsi præparántur cogi-
tatiónes.

Arcus fórtium superátus est , *
et infirmi accincti sunt róbre.
Repléti prius , pro pánibus se
locavérunt : * et famélici satu-
ráti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimós :
* et quæ multos habébat filios,
infirmáta est.

Dóminus mortificat et vivificat,
* dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit , et
ditat , * humiliat , et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum ,
* et de stércore élevat páu-
perem :

Ut sédeat cum princípibus , * et
sólum glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines ter-
ræ , * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum ser-
vábít , et impij in ténebris con-
ticéscent : * quia non in forti-
túdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adver-
sárii ejus : * et super ipsos in
cœlis tonábit :

Dóminus judicábit fines ter-
ræ , et dabit impérium regi
suo , * et sublimábit cornu Chri-
sti sui.

Añã. Dóminus judicábit fines
terræ.

Añã. Cœli cœlórum laudáte
Deum. Ps. Laudáte Dóminum
de cœlis , ut 50.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcésit , dies autem
appropinquávit : abjiciá-
mus ergo opera tenebrárum .
et induámur arma lucis : sicut
in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Nox , et tenébræ , et núbila.
Confúsa mundi , et túbida :
Lux intrat : albéscit polus :
Christus venit : discédite.

Caligo terræ scínditur
Percússa solis spículo ,
Rebúsque jam color redit ,
Vultu niténtis sideris.

Te , Christe , solum nóvimus :
Te mente pura , et simplici ,
Fléndo et canéndo , quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis illita ,
 Quæ luce purgéntur tua :
 Tu vera lux cœlestium
 Vultu seréno illúmina.
 Deo Patri sit glória ,
 Ejúsque soli Filio ,
 Cum Spíritu Paráclito ,
 Nunc, et per omne sæculum.
 Amen.

Repléti sumus mane miseri-
 córdia tua. 8. Exultávimus , et
 delectáti sumus.

Ad Benedictus, Añã.

De manu ómnium qui odérunt
 nos , libera nos , Dómine.

Preces, quando dicuntur, ha-
 bentur 52.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Dóminum , qui fecit nos , *
 Veníte adoremus. Ps. Veníte ,
 exultémus. 2.

Hymnus.

Vox atra rerum cóntegit
 Terræ colóres ómnium :
 Nos confiténtes póscimus
 Te juste judex córdium :
 Et áuferas piácula ,
 Sordésque mentis ábluas :
 Donésque , Chríste , grátiam ,
 Ut arceántur crímina.
 Mens ecce torpet ímpia ,
 Quam culpa mordet nóxia ;
 Obscúra gestit tóllere ,
 Et te . Redémptor , quærere.
 Repélle tu caliginem
 Intrinsicam quam máxime ;
 Utin beáto gaudeat
 Se collocári lúmine.
 Præsta , Pater piíssime ,
 Patrique compar Unice ,
 Cum Spíritu Paráclito
 Regnans per omne sæculum.
 Amen.

Vñ Dómine Deus.

Psalmus 68

SALVUM me fac , Deus , * quó-
 niam intravérunt aquæ us-
 que ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi :
 * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et
 tempésta demérsit me.

Laborávi clamans , raucæ factæ
 sunt fauces meæ : * defecerunt
 óculi mei , dum spero in Deum
 meum.

Multiplicáti sunt super capillos
 cápitis mei , * qui odérunt me
 gratis .

Confortáti sunt qui persecúti
 sunt me inimíci mei injúste :
 * quæ non rápui , tunc exsolvé-
 bam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam:
 * et delicta mea a te non sunt
 abscondita.

Non erubéscant in me, qui ex-
 pectant te , Dómine , * Dómine
 virtútum.

Non confundántur super me ,
 * qui quærunt te , Deus Israel.
 Quóniam propter te sustinui
 oppróbrium : * opéruit confúsió
 fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus
 meis , * et peregrínus filiis ma-
 tris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ com-
 édit me : * et oppróbria ex-
 probrántium tibi cecidérunt su-
 per me.

Et opéruí in jejúnio ánimam
 meam : * et factum est in op-
 próbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum
 cilícium : * et factus sum illis in
 parábolam.

Advérsum me loquebántur qui
 sedébant in porta : * et in me
 psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero orationem meam ad te, Domine: * tempus beneplaciti Deus.

In multitudinem misericordiae tuae exaudi me, * in veritate salutis tuae.

Eripe me de luto, ut non infingar: * libera me ab iis, qui odérunt me, et de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquae, neque absorbeat me profundum: * neque urgeat super me puteus os suum.

Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua: * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam a puero tuo: * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animae meae, et libera eam: * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improprium meum, et confusionem meam, * et reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: * improprium expectavit cor meum, et miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit: * et qui consolarerur, et non inveni.

Et dederunt in escam meam fel: * et in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, * et in retributiones, et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant: * et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam: * et furor irae tuae comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: * et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti persecuti sunt: * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: * et non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro viventium: * et cum justis non scribantur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico: * et magnificabo eum in laude:

Et placebit Deo super vitulum novellum: * cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes, et laetentur: * quaerite Deum, et vivet anima vestra:

Quoniam exaudivit pauperes Dominus: * et victos suos non despexit.

Laudent illum caeli et terra, * mare, et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion: * et aedificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, * et hereditate acquirant eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam: * et qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

Psalmus 69.

Deus, in adiutorium meum intende: * Domine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur, et reveantur: * qui quaerunt animam meam.

Avertantur retrorsum, et erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes: * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætèntur in te omnes
qui quærent te, * et dicant
semper : Magnificètur Dóminus :
qui diligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper
sum : * Deus, ádjuva me.

Adjutor meus, et liberátor
meus es tu : * Dómine, ne
moréris.

Añã. Dómine Deus, in adjutó-
rium meum inténde.

Añã. Esto mihi.

Psalmus 70.

In te, Dómine, sperávi, non
confúndar in ætérnum : * in
justítia tua libera me, et éri-
pe me.

Inclina ad me aurem tuam, *
et salva me.

Esto mihi in Deum protectó-
rem, et in locum munítum :
* ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum,
* et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu
peccatóris, * et de manu contra
legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patientia mea,
Dómine : * Dómine, spes mea
a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero :
* de ventre matris meæ tu es
protéctor meus.

In te cantátio mea semper : *
tamquam prodígium factus sum
multis : et tu adjutor fortis.

Repleátur os meum laude, ut
cantem glóriam tuam : * tota die
magnitudinem tuam.

Ne projicias me in témpore se-
nectútis : * cum defécerit virtus
mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi :
* et qui custodiébant ánimam
meam, consilium fecérunt in
unum.

Dicéntes : Deus dereliquit eum,
persequimini, et comprehén-
dite eum : * quia non est qui
erípiat.

Deus, ne elongéris a me : *
Deus meus, in auxilium meum
réspecte.

Confundántur, et deficiant de-
trahéntes ánimæ meæ : * ope-
riántur confusióne, et pudóre
qui quærent mala mihi.

Ego autem semper sperábo : *
et adjiciam super omnem lau-
dem tuam.

Os meum annuntiábit justí-
tiam tuam : * tota die salutáre
tuum.

Quóniam non cognóvi litteratú-
ram, introibo in poténtias Dó-
mini : * Dómine, memorábor
justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuisti me a juventúte
mea : * et usque nunc pronun-
tiábo mirabilia tua.

Et usque insenéctam et sénium :
* Deus, ne derelinquas me.

Donec annúntiem bráchium
tuum * generatióni omni, quæ
ventúra est :

Poténtiam tuam, et justitiam
tuam, Deus, usque in altíssi-
ma, quæ fecisti magnália : *
Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tribu-
latiões multas, et malas : et
convérsus vivificásti me : * et
de abyssis terræ íterum redu-
xisti me :

Multiplicásti magnificéntiam
tuam : * et convérsus consolá-
tus es me.

Nam et ego confitébor tibi in
vasis psalmi veritátem tuam : *
Deus, psallam tibi in cithara,
sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cum can-

távero tibi : * et ánima mea ,
quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die me-
ditábitur justítiam tuam : *
cum confúsi et revériti fúe-
rint qui quærunť mala mihi.

Psalmus 71.

DEUS, judícium tuum regi da :
* et justítiã tuam filio regis :
Judicáre pópulum tuum in
justítia , * et páuperes tuos in
judício.

Suscípiant montes pacem pó-
pulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli , et
salvos faciet filios páuperum :
* et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole , et
ante lunam , * in generatióne
et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vel-
lus : * et sicut stillicidia stil-
lántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia ,
et abundántia pacis : * donec
auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque
ad mare : * et a flúmine usque
ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthio-
pes : * et inimíci ejus terram
lingent.

Reges Tharsis , et ínsulæ mú-
nera ófferent : * reges Ara-
bum , et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges
terræ : * omnes gentes sér-
vient ei :

Quia liberábit páuperem a po-
tente : * et páuperem , cui non
erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et
ánimas páuperum salvas fá-
ciet.

Ex usúris et iniquitáte rédi-
met ánimas eórum : * et ho-

norábile nomen eórum coram
illo.

Et vivet , et dábitur ei de auro
Arábiæ , et adorábunt de ipso
semper : * tota die benedi-
cent ei.

Et erit firmaméntum in terra
in summis móntium , super-
extollétur super Líbanum fru-
ctus ejus : * et florébunt de ci-
vitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in
sæcula : * ante solem pérma-
net nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes
tribus terræ : * omnes gentes
magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel,
* qui facit mirabilia solus :

Et benedíctum nomen majestá-
tis ejus in ætérnum : * et re-
plébitur majestáte ejus omnis
terra : fiat , fiat.

Añã. Esto mihi, Dómine, in
Deum protectórem.

Añã. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

QUAM bonus Israel Deus * his,
qui recto sunt corde !

Mei autem pene moti sunt
pedes : * pene effúsi sunt gres-
sus mei.

Quia zelávi super iníquos , *
pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus mortí
eórum ; * et firmaméntum in
plaga eórum.

In labóre hómínium non sunt ,
* et cum homínibus non fla-
gellábuntur :

Ideo ténuít eos supérbia , *
opérti sunt iniquitáte et im-
pietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iniqui-
tas eórum : * transiérunt in
afféctum cordis.

Cogitáverunt, et locúti sunt nequitiam : * iniquitátem in excélsó locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum : * et lingua eórum transivit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélsó ?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divitias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas : Et fui flagellátus tota dié, * et castigatio mea in inatútinis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natióem filiórum tuórum reprohávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in Sanctuárium Dei : * et intélligam in novissimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis : * deiecisti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatióem, súbito defecerunt : * perierunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnum surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad nihilum redígés.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad nihilum redáctus sum, et neseívi. Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam : et in voluntáte tua deduxisti me, * et cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo ? * et a te quid volui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, peribunt : * perdidisti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicationes tuas, * in portis filiæ Sion.

Psalmus 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem : * irátus est furor tuus super oves pásuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab iníitio.

Redemisti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimicus in sancto !

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitétis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognóverunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri, et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus,
jam non est Prophéta : * et
nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit
inimicus : * irratat adversárius
nomen tuum in finem ?

Ut quid avértis manum tuam,
et dexteram tuam, * de médio
sinu tuo in finem ?

Deus autem Rex noster anté
sæcula : * operátus est salutem
in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua
mare : * contribulásti cápita
dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita draconis :
* dedisti eum escam pópulis
Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et torrén-
tes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox :
* tu fabricátus es auróram et
solem.

Tu fecísti omnes términos ter-
ræ, * æstátem et ver tu pla-
smásti ea.

Memor esto hujus, inimicus
improperávit Dómino : * et pó-
pulus insipiens incitávit no-
men tuum.

Ne tradas béstiis ánimas con-
fiténtes tibi, *, et ánimas páu-
perum tuórum ne obliviscáris
in finem.

Réspice in testaméntum tuum :
* quia repléti sunt, qui obscu-
ráti sunt, terræ dómibus ini-
quitátum.

Ne avertátur húmilis factus
confúsus : * pauper et inops
laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica causam
tuam : * memor esto impro-
periórum tuórum, eórum quæ
ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicóru

tuórum : * supérbia eórum,
qui te odérunt, ascéndit sem-
per.

Añna. Liberásti virgam heredi-
tátis tuæ.

Añna. Et invocábimus.

Psalmus 74.

CONFITEBIMUR tibi, Deus, * con-
fitebimur, et invocábimus
nomen tuum.

Narrábimus mirabilia tua : *
cum accépero tempus, ego ju-
stitias judicábo.

Liquefacta est terra, et omnes
qui hábitant in ea : * ego con-
firmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquus : Nolite inique
ágere : * et delinquentibus :
Nolite exaltáre cornu.

Nolite extóllere in altum cornu
vestrum : * nolite loqui advér-
sus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriénte, neque
ab Occidénte, neque a desértis
móntibus : * quóniam Deus ju-
dex est.

Hunc humiliat, et hunc exál-
tat : * quia calix in manu
Dómini vini meri plenus mi-
sto.

Et inclinávit ex hoc in hoc :
verúm tamen fæx ejus non est
exinaníta : * bibent omnes pec-
catóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæcu-
lum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum
confringam : * et exaltábuntur
córnua justí.

Psalmus 75.

Norus in Judæa Deus : * in
Israel magnum nomen ejus.
Et factus est in pace locus ejus :
* et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum.
* scutum, gládium et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a mόν-
tibus ætérnis : * turbáti sunt
omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : *
et nihil invenérunt omnes viri
divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatione tua , Deus Ja-
cob , * dormitavérunt qui ascen-
dérunt equos.

Tu terribilis es , et quis resi-
stet tibi ? * ex tunc ira tua.

De coelo auditum fecisti judi-
cium : * terra trémuit et quíevit,
Cum exúrgeret in iudicium
Deus , * ut salvos fáceret omnes
mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis con-
fitebitur tibi : * et reliquæ co-
gitationis diem festum agent
tibi.

Vovéte , et réddite Dómino
Deo vestro : * omnes qui in cir-
cuiitu ejus affértis múnera.

Terribili et ei qui aufert spíri-
tum princípum , * terribili apud
reges terræ.

Áña. Et invocábimus nomen
tuum , Dómine.

Áña. Tu es Deus.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dómirum cla-
mávi : * voce mea ad Deum,
et inténdit mihi.

In die tribulationis meæ Deum
exquisivi , mánibus meis nocte
contra eum : * et non sum de-
céptus.

Renuit consolári ánima mea ,
* memor fui Dei , et delectátus
sum , et exercitátus sum , et
defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigilias óculi
mei : * turbátus sum , et non
sum locútus.

Cogitávi dies antiquos : * et an-
nos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum
corde meo , * et exercitábar , et
scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projiciet
Deus : * aut non appónet ut
complacítior sit adhuc ?

Aut in finem misericórdiam
suam abscíndet , * a generatióne
in generatióne ?

Aut obliviscétur miseréri Deus :
* aut continébit in ira sua mise-
ricórdias suas ?

Et dixi , Nunc cœpi : * hæc
mutatio dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : *
quia memor ero ab initio mira-
bílium tuórum.

Et meditabor in ómnibus opé-
ribus tuis : * et in adinventi-
onibus tuis exercébor.

Deus , in sancto via tua : quis
Deus magnus sicut Deus noster ?
* tu es Deus , qui facis mirabilia.

Notam fecisti in pópulis virtú-
tem tuam : * redemisti in brá-
chio tuo pópulum tuum , filios
Jacob , et Joseph.

Vidérunt te aquæ , Deus , vi-
dérunt te aquæ : * et timué-
runt , et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : *
vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt :
* vox tonitruí tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ
orbi terræ : * commóta est et
contrémuit terra.

In mari via tua , et sémitæ tuæ
in aquis multis : * et vestigia
tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum
tuum , * in manu Moysi et Aa-
ron.

Psalmus 77.

ATTENDITE , pópule meus ,
legem meam : * inclináte

aurem vestram in verba oris mei.

Apéiriam in parábolis os meum : * loquar propositiones ab initio. Quanta audivimus , et cognovimus ea : * et patres nostri narraverunt nobis.

Non sunt occultata a filiis eorum , * in generatione altera.

Narrantes laudes Domini , et virtutes ejus , * et mirabilia ejus quae fecit.

Et suscitavit testimonium in Jacob : * et legem posuit in Israel.

Quanta mandavit patribus nostris nota facere ea filiis suis : * ut cognoscat generatio altera.

Filii qui nascentur , et exurgent , * et narrabunt filiis suis : Et ponant in Deo spem suam , et non obliviscantur operum Dei : * et mandata ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum : * generatio prava et exasperans : Generatio , quae non direxit cor suum : * et non est creditus cum Deo spiritus ejus.

Filii Ephrem intendentes et mittentes arcum : * conversi sunt in die belli.

Non custodierunt testamentum Dei : * et in lege ejus noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum ejus , * et mirabilium ejus , quae ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Aegypti , * in campo Thaneos.

Interrupit mare , et perduxit eos : * et statuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diei : * et tota nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo : * et adaquavit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra : * et deduxit tamquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei : * in iram excitaverunt Excelsum in inaquoso.

Et tentaverunt Deum in cordibus suis : * ut peterent escas animabus suis.

Et male locuti sunt de Deo : * dixerunt : Numquid poterit Deus parare mensam in deserto ?

Quoniam percussit petram , et fluxerunt aquae , * et torrentes inundaverunt.

Numquid et panem poterit dare , * aut parare mensam populo suo :

Ideo audivit Dominus , et distulit : * et ignis accensus est in Jacob , et ira ascendit in Israel.

Quia non crediderunt in Deo , * nec speraverunt in salutari ejus : Et mandavit nubibus desuper , * et januas caeli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum , * et panem caeli dedit eis.

Panem Angelorum manducavit homo : * cibaria misit eis in abundantia.

Transtulit Austrum de caelo : * et induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes : * et sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum : * circa tabernacula eorum.

Et manducaverunt et saturati sunt nimis , et desiderium eorum attulit eis : * non sunt fraudati a desiderio suo.

Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum : * et ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum , * et electos Israel impedivit.

In omnibus his peccaverunt adhuc : * et non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum : * et anni eorum cum festinatione.

Cum occideret eos , quærebant eum : * et revertebantur , et diluculo veniebant ad eum.

Et memorati sunt quia Deus adiutor est eorum : * et Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo , * et lingua sua mentiti sunt ei.

Gloria autem eorum non erat rectum cum eo : * nec fideles habitati sunt in testamento ejus.

Ipsa autem est misericors , et propitius fiet peccatis eorum : * et non disperdet eos.

Et abundavit ut averteret iram suam : * et non accendit omnem iram suam :

Et recordatus est quia caro sunt : * spiritus vadens , et non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in deserto , * in iram concitaverunt eum in iniquo ?

Et conversi sunt , et tentaverunt Deum : * et sanctum Israel exacerbaverunt.

Non sunt recordati manus ejus , * die qua redemit eos de manu tribulantis.

Sicut posuit in Ægypto signa sua ; * et prodigia sua in campo Tanæos.

Et convertit in sanguinem flumina eorum , * et imbres eorum , ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam , et

comedit eos : * et ranam , et disperdidit eos.

Et dedit ærugini fructus eorum : * et labores eorum locustæ.

Et occidit in grandine vineas eorum : * et moros eorum in pruina.

Et tradidit grandiniumenta eorum : * et possessionem eorum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ : * indignationem , et iram , et tribulationem , immissiones per angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ , non pepercit a morte animabus eorum : * etumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti : * primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

Et abstulit sicut oves populum suum : * et perduxit eos tamquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe , et non timuerunt : * et inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificationis suæ , * montem ; quem acquisivit dextera ejus.

Et eiecit a facie eorum gentes : * et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum * tribus Israel.

Et tentaverunt , et exacerbaverunt Deum excelsum : * et testimonia ejus non custodierunt.

Et avertérunt se , et non servaverunt pactum : * quemadmodum patres eorum , conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitaverunt eum in collibus suis : * et in sculptili-

bus suis ad æmulationem eum provocaverunt.

Audivit Deus, et sprexit : * et ad nihilum redégit valde Israel. Et repulit tabernaculum Silo, * tabernaculum suum, ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eorum : * et pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum : * et hereditatem suam sprexit.

Juvenes eorum comedit ignis : * et virgines eorum non sunt lamentatae.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt : * et viduae eorum non plorabuntur.

Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, * tamquam potens crapulatus a vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora : * opprobrium sempernum dedit illis.

Et repulit tabernaculum Joseph : * et tribum Ephraim non elegit.

Sed elegit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et edificavit sicut unicornium sacrificium suum in terra, * quam fundavit in secula.

Et elegit David servum suum, et sustulit eum de gregibus ovium : * de post fetantes accepit eum.

Pascere Jacob servum suum : * et Israel hereditatem suam :

Et pavit eos in innocentia cordis sui : * et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Añã. Tu es Deus, qui facis mirabilia.

Añã Propitius esto.

Psalmus 78.

DEUS, venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum : * posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticinam servorum tuorum, escas volatilibus caeli : * carnes sanctorum tuorum bestiis terrae.

Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Jerusalem : * et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris : * subsannatio et illusio his, qui in circuitu nostro sunt. Usquequo, Domine, irasceris in finem : * accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes, quae te non noverunt : * et in regna, quae nomen tuum non invocaverunt :

Quia comederunt Jacob : * et locum ejus desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiae tuae : * quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutaris noster : et propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos ; * et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in gentibus : Ubi est Deus eorum ? * et innotescat in nationibus coram oculis nostris.

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est : * intróeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundum magnitudinem brachii tui, * posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septu-
plum in sinu eorum : * impro-
perium ipsorum , quod expro-
braverunt tibi , Dómine.

Nos autem populus tuus , et oves
pascuæ tuæ , * confitébimur tibi
in sæculum.

In generatióem et generatió-
nem * annuntiábitis laudem
tuam.

Psalmus 79.

Qui regis Israel , inténde : *
qui dedúcis velut ovem
Joseph.

(Qui sedes super Chérubim , *
manifestáre coram Ephraim ,
Bénjamin , et Manásse.

Excita poténtiam tuam , et veni ,
* ut salvos fácias nos.

Deus , convérte nos : * et os-
ténde fáciem tuam , et salvi
érimus.

Dómine Deus virtútum , * quo-
úsque irascéris super oratióem
servi tui ?

Libábis nos pane lacrymarum :
* et potum dabis nobis in lácry-
mis in mensúra ?

Posuisti nos in contradicióem
vicinis nostris : * et inimíci no-
stri subsannaverunt nos.

Deus virtútum , convérte nos :
* et osténde fáciem tuam , et
salvi érimus.

Vineam de Ægypto transtulisti :
* ejecisti gentes , et plantásti
eam.

Dux itineris fuísti in conspéctu
ejus : * plantásti radices ejus ,
et implévit terram.

Operúit montes umbra ejus : *
et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad
mare : * et usque ad flumen
propágines ejus.

Et quid destruxísti macériam

ejus , * et vindémiant eam
omnes , qui prætergrediúntur
viam ?

Exterminávit eam aper de silva :
* et singuláris ferus depástus est
eam.

Deus virtútum , convértere : *
réspice de cœlo , et vide , et
vísitá vineam istam.

Et pérfice eam , quam plantávit
déktera tua : * et super fi-
lium hóminis , quem confirmá-
stí tibi.

Incénsa igni , et suffóssa * ab
inrepatióne vultus tui perí-
bunt.

Fiat manus tua super virum
dékteræ tuæ : * et super fi-
lium hóminis , quem confirmá-
stí tibi.

Et non discédimus a te , vivifi-
cábis nos : * et nomen tuum in-
vocábimus.

Dómine Deus virtútum , con-
vérte nos : * et osténde fáciem
tuam , et salvi érimus.

Añña. Propítius esto peccáti no-
stris , Dómine.

Per Annum , ✠. Gaudébunt
lábia mea , cum cantávero tibi.

Rj. Et ánima mea , quam rede-
místi.

Pro uno Mart. , ✠. Glória et
honóre coronásti eum , Dómine.

Rj. Et constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Pro plur. Mart. , ✠. Lætámini
in Dómino et exultáte , justí.

Rj. Et gloriámini , omnes recti
corde.

Pro Conf. Pont. , et non Pont.
✠. Amávit eum Dóminus , et or-
návit eum. Rj. Stolam glóriæ ín-
duít eum.

Pro una Sancta , ✠. Spécie
tua , et pulchritúdine tua.

Inténde , prósperè procéde ,
et regna.

AD LAUDES.

Añã. Tibi soli peccávi, Dó-
mine , miserére mei. Ps. Mise-
rere mei. 48.

Añã. Dómine.

Psalmus 89.

DOMINE , refúgium factus es
nobis : * a generatióne in
generatióne.

Priúsqvam montes fierent , aut
formarétur terra , et orbis : *
a sæculo et usque in sæculum
tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humili-
tátem : * et dixisti : Con-
vertimini , filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos
tuos , * tamquam dies hestérna,
quæ præteriit ;

Et custódia in nocte , * quæ pro
nihilò habéntur , eórum anni
erunt.

Mane sicut herba tránseat ,
mane flóreat , et tránseat : *
véspere décidat , indúret et aré-
scat.

Quia defécimus in ira tua , * et
in furóre tuo turbáti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras in
conspéctu tuo : * sæculum no-
strum in illuminatióne vultus
tui.

Quóniam omnes dies nostri de-
fecérunt : * et in ira tua deféci-
mus.

Anni nostri sicut aránea medi-
tabúntur : * dies annórum no-
strórum in ipsis , septuaginta
anni.

Si autem in potentátibus , octo-
ginta anni : * et ámplius eórum ,
labor et dolor.

Quóniam supervénit mansue-
túdo : * et corripémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ .
* et præ timóre tuo iram tuam
dinumeráre ?

Déxteram tuam sic notam fac ,
* et eruditos corde in sapiéntia.
Convértere , Dómine , úsque-
quo ? * et deprecábilis esto super
servos tuos.

Repléti sumus mane misericór-
dia tua : * et exultávimus , et
delectáti sumus ómnibus dié-
bus nostris.

Lætáti sumus pro diébus , qui-
bus nos humiliásti : * annis ,
quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos , et in
ópera tua : * et dirige filios eórũ.
Et sit splendor Dómini Dei no-
stri super nos , et ópera má-
nuum nostrárum dirige super
nos : * et opus mánuum nostrá-
rum dirige

Añã. Dómine , refúgium factus
es nobis.

Añã. In matutinis meditábor in
te. Ps. Deus Deus meus. 49.

Añã. Cantémus.

Cant. Moysi. Exodi 15.

CANTEMUS Dómino : glorióse
enim magnificátus est , *
equum et ascensórem dejécit in
mare.

Fortitúdo mea , et laus mea
Dóminus , * et factus est mihi
in salútem :

Iste Deus meus , et glorificábo
eum : * Deus patris mei , et ex-
altábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor .
omnipotens nomen ejus . * Cur-
rus Pharaónis et exercitum ejus
projécit in mare :

Elécti principes ejus submersi
sunt in mari Rubro . * Abyssus
operuérunt eos , descendérunt
in profúndum quasi lapis .

Dextera tua, Dómine, magnificata est in fortitudine, dextera tua, Dómine, percussit inimicum. * Et in multitudine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos : Misisti iram tuam, quæ devoravit eos sicut stipulam. * Et in spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ ;

Stetit unda fluens, * congregatæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimicus : Persequar et comprehendam, * dividam spolia, implebitur ánima mea.

Evaginabo gládium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare : * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus, Dómine ? * quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia ?

Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra. * Dux fuisti in misericórdia tua pópulo quem redemisti :

Et portasti eum in fortitudine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et irati sunt : * dolores obtinuérunt habitatóres Philístiim.

Hunc conturbati sunt príncipes Edom, robústos Moab obtinuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formido et pavor, * in magnitudine bráchii tui :

Stant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedisti.

Introduces eos, et plantabis in monte hereditatis tuæ, * firmissimo habitáculo tuo, quod operatus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmaverunt manus tuæ.

* Dóminus regnabit in ætérnum, et ultra.

Ingressus est enim eques Pháracum cúrribus et equitibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Israel ambulaverunt per siccum * in médio ejus.

Añña Cantémus Dómino glóriose.

Añña. In sanctis ejus laudate Deum. Ps. Laudate Dóminum de cœlis. 50.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcessit, dies autem appropinquavit : abjiciamus ergo ópera tenebrarum, et induamur arma lucis : sicut in die honeste ambulémus.

Hymnus.

Lux ecce surgit áurea :

Pallens facessat cæcitas,

Quæ nosmet in præceps diu

Erróre traxit devio.

Hæc lux serénum cónferat,

Purósque nos præstet sibi :

Nihil loquámur súbdolum :

Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,

Ne lingua mendax, ne manus,

Oculive peccent lúbrici,

Ne noxa corpus inquinet.

Speculátor adstat désuper

Qui nos diébus ómnibus,

Actúsque nostros próspicit

A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Fílio,

Cum Spíritu Paráclito,

Nunc, et per omne sæculum. Am.

Replēti sumus mane misericordia tua. *R.* Exultāvimus, et delectāti sumus.

Ad Benedictus, Añā.

In sanctitate serviāmus Dómino, et liberābit nos ab inimicis nostris.

Preces, quando dicendæ suñt, habentur 52.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Adorēmus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos. *Ps.* Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Tu Trinitatis Unitas,
Orbem potenter quæ regis,
Attēde laudis canticum,
Quod excubantes psállimus.
Nam lectulo consurgimus
Noctis quieto tempore,
Ut flagitemus omnium
A te medelam vulnerum.
Quo fraude quidquid dæmonum
In noctibus deliquimus;
Abstergat illud cœlitus
Tuæ potestas gloriæ.
Ne corpus adstet sordidum,
Nec torpor instet cordium,
Ne criminis contagio
Tepescat ardor spiritus.
Ob hoc, Redemptor, quæsumus,
Reple tuo nos lumine,
Per quod dierum circulis,
Nullis ruamus actibus.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne sæculum. *Am.*
Añā. Exultate.

Psalmus 80.

EXULTATE Deo adiutori nostro:
* jubilate Deo Jacob.
Súmte psalmum, et date tympanum:
* psalterium jucundum cum cithara.

Buccinate in Neoménia tuba,
* in insigni die solemnitatis vestræ:

Quia præceptum in Israel est:
* et iudicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph posuit illud,
cum exiret de terra Ægypti,
* linguam, quam non nóverat,
audivit.

Divertit ab oneribus dorsum ejus:
* manus ejus in cophino serviérunt.

In tribulatione invocasti me, et liberavi te:
* exaudivi te in abscondito tempestatis:
probavi te apud aquam contradictionis.

Audi, pópulus meus, et contestabor te:
* Israel, si audieris me, non erit in te deus recens,
neque adorabis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus,
qui eduxi te de terra Ægypti:
* dilata os tuum, et implebo illud.

Et non audivit pópulus meus vocem meam:
* et Israel non intendit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum,
* ibunt in adinventiõibus suis.

Si pópulus meus audisset me:
* Israel si in viis meis ambulasset:

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem:
* et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Dómini mentiti sunt ei:
* et erit tempus eorum in sæcula.

Et cibavit eos ex adipi framenti:
* et de petra, melle saturavit eos.

Psalmus 81.

DEUS stetit in synagoga deorum:
* in medio autem deos didiccat.

Et siquequo iudicatis iniquitatem :
* et facies peccatorum sumitis ?
Iudicate egeno , et pupillo : *
humilem , et pauperem iustifi-
cate.

Eripite pauperem : * et egenum
de manu peccatoris liberate.

Nescierunt , neque intellexerunt,
in tenebris ambulans : * move-
buntur omnia fundamenta ter-
rae.

Ego dixi : Dii estis : * et filii
Excelsi omnes.

Vos autem sicut homines mori-
erimini : * et sicut unus de prin-
cipibus cadetis.

Surge , Deus , iudica terram :
* quoniam tu hereditabis in
omnibus gentibus.

Vñ. Exultate Deo adiutori no-
stro

Vñ. Tu solus.

Psalmus 82.

DEUS , quis similis erit tibi ? *
Ne taceas , neque compe-
scaris , Deus :

Quoniam ecce inimici tui sonue-
runt : * et qui oderunt te , ex-
tulerunt caput.

Super populum tuum maligna-
verunt consilium : * et cogita-
verunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt : Venite , et disper-
damus eos de gente : * et non
memoretur nomen Israel ultra.

Quoniam cogitaverunt unanimi-
ter : * simul adversum te testa-
mentum disposuerunt , taberna-
cula Idumaeorum et Ismahelitae :

Moab , et Agarani , Gebal , et
Ammon , et Amalec : * alieni-
genae cum habitantibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis :

* facti sunt in adiutorium filiis
Lot.

Et fac illis sicut Madian , et Si-
ACTUM.

sarae : * sicut Jabin in torrente
Cisson.

Disperierunt in Endor : * facti
sunt ut stercus terrae.

Pone principes eorum sicut
Oreb , et Zeb ; * et Zabee , et
Salmana :

Omnes principes eorum , * qui
dixerunt : Hereditate possideamus
Sanctuarium Dei.

Deus meus , pone illos ut rotam :
* et sicut stipulam ante faciem
venti.

Sicut ignis , qui comburit sil-
vam : * et sicut flamma com-
burens montes :

Ita persequeris illos in tempe-
state tua : * et in ira tua turbabis
eos.

Imple facies eorum ignominia :
* et quarent nomen tuum , Do-
mine.

Erubescant , et conturbentur
in saeculum saeculi : * et con-
fundantur , et pereant.

Et cognoscant quia nomen tibi
Dominus : * tu solus Altissimus
in omni terra.

Psalmus 83.

QUAM dilecta tabernacula tua,
Domine virtutum ! * con-
cupiscit , et deficit anima
mea in atria Domini.

Cor meum , et caro mea * ex-
ultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi do-
mum : * et turtur nidum sibi ,
ubi ponat pullos suos.

Altaria tua , Domine virtutum :
* Rex meus , et Deus meus.

Beati , qui habitant in domo
tua , Domine : * in saecula sae-
culorum laudabunt te.

Beatus vir , cujus est auxilium
abs te : * ascensiones in corde
suo disposuit , in valle lacry-

márum , in loco quem pò-
suit.

Etenim benedictiónem dabit le-
gislátor , ibunt de virtúte in vir-
tútem : * vidébitur Deus deórum
in Sion.

Dómine Deus virtútum , exáudi
oratióem meam : * áuribus pér-
cipe , Deus Jacob.

Protéctor noster áspice , Deus :
* et respice in fáciem Christi
tui.

Quia mélior est dies una in átriis
tuis * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei
mei : * magis quam habitáre in
tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam , et veritá-
tem diligit Deus : * grátiam , et
glóriam dabit Dóminus.

Nón privábit bonis eos , qui ám-
bulant in innocéntia : * Dómine
virtútum , beátus homo , qui
sperat in te.

Añã. Tu solus Altíssimus super
omnem terram.

Añã. Benedixisti.

Psalmus 84.

BENEDIXISTI , Dómine , terram
tuam : * avertísti captivitá-
tem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ :
* operuisti ómnia peccáta eó-
rum.

Mitigásti omnem iram tuam : *
avertísti ab ira indignatiónis
tuæ.

Convérte nos , Deus salutáris
noster : * et avérte iram tuam a
nobis.

Numquid in ætérnum irascéris
nobis? * aut exténder iram tuam
a generatióne in generatióem?
Deus , tu convérsus vivificábis
nos : * et plebs tua lætábitur
in te.

Osténde nobis , Dómine , mise-
ricórdiam tuam : * et salutáre
tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me
Dóminus Deus : * quóniam lo-
quétur pacem in plebem suam :

Et super sanctos suos , * et in
eos , qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes
eum salutáre ipsíus : * ut in-
hábitet glória in terra nostra.

Misericórdia , et véritas obvia-
vérunt sibi : * justítia , et pax
osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et
justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benigni-
tátem : * et terra nostra dabit
fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : *
et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

INCLINA , Dómine , aurem tuam
et exáudi me : * quóniam
inops , et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam , quó-
niam sanctus sum : * salvum fac
servum tuum , Deus meus , spe-
rántem in te.

Miserére mei , Dómine , quóniam
ad te clamávi tota die : * lætifica
ánimam servi tui , quóniam ad
te , Dómine , ánimam meam
levávi.

Quóniam tu , Dómine , suávis ,
et mitis : * et multæ misericór-
diæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe , Dómine , ora-
tióem meam : * et inténde voci
deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi
ad te : * quia exaudísti me.

Nón est símilis tui in diis , Dó-
mine : * et non est secúndum
ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fe-

cisti, venient, et adorabunt coram te, Dómine : * et glorificabunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et faciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrediar in veritate tua : * lætetur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * et glorificabo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruisti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga poténtium quasiérunt ánimam meam : * et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine Deus, miserátor et misericors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax. Respice in me, et miserere mei, * da impérium tuum púero tuo ; et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Hac mecum signum in bonum, ut videant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, et consolátus es me.

Vñ. Benedixisti, Dómine, terram tuam.

Vñ. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et

pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et princípum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitatio est in te.

Psalmus 87.

DOMINE Deus salutis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Estimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia : * aut médici suscitábunt et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam , * et veritátem tuam in perditíone?

Numquid cognoscéntur in ténébris mirabilia tua : * et justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te , Dómine , clamávi : * et mane orátio mea præveniet te.

Et quid , Dómine , repéllis orationem meam : * avértis faciém tuam a me ?

Pauper sum ego , et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem , humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et erróres tui conturbavérunt me. Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum , et próximum : * et notos meos a miséria.

Añã. Fundaménta ejus in món-
tibus sanctis.

Añã. Benedictus.

Psalms 88.

MISERICORDIAS Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis : * præparábitur veritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis , jurávi David servo meo : * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióem , et generatióem * sedem tuam : Confitebúntur cœli mirabilia tua , Dómine : * etenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * similis erit Deo in filiis Dei ?

Deus , qui glorificátur in consilio sanctórum : * magnus et terribilis super omnes , qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum , quis similis tibi ? * potens es , Dómine , et veritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum , superbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cœli , et tua est terra , orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * Aquilónem , et mare tu creásti . . .

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua , et exaltétur dextera tua : * justítia et iudicium præparatio sedis tuæ.

Misericórdia et veritas præcedent faciém tuam : * beátus pópulus , qui scit jubilatióem. Dómine , in lúmine vultus tui ambulábunt , et in nómine tuo exultábunt tota die : * et in justítia tua exaltábuntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúptio nostra : * et sancti Israel Regis nostri.

Tunc locúsus es in visióne sanctis tuis , et dixísti : * Pósui adiutoriúm in poténte : et exaltávi eléctum de plebe mea.

Inveni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo, * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concidam a fácie ipsius inimicos ejus ; * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et veritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus dexteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et susceptor salutis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsam præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam : * et in judiciis meis non ambuláverint :

Si justitias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodierint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritate mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procedunt de lábiis meis, non fáciam irrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in

conspéctu meo : * et sicut luna perfectá in ætérnum : et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulisti et despexisti : * distulisti Christum tuum.

Evertisti testaméntum servi tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus : * posuisti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transéúntes viam : * factus est oppróbrium vicinis suis.

Exaltásti dexteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimicos ejus.

Avértisti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisisti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudisti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua ?

Memoráre quæ mea substántia ; * numquid enim vane constituisti omnes filios hóminum ?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruct animam suam de manu inferi ?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritate tua ?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum : * (quod continui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobráverunt inimici tui, Dómine, * quod exprobráverunt commutatiónem Christi tui.

Benedictus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Psalmus 93.

DEUS uliónum Dóminus : * Deus uliónum libere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributióem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine : * usquequo peccatóres gloria-búntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam ?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupillos occidérunt.

Et dixerunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite, insipiéntes in pópulo : * et, stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet ? * aut qui finxit óculum, non considerat ?

Qui córripit gentes, non arguet : * qui docet hóminem sciéntiam ?

Dóminus scit cogitatióes hóminum * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudieris, Dómine : * et de lege tua docueris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllat Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelinquet :

Quoadúsque justitia convertátur in júdiciú : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus

malignántes ? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem ?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo : * consolatióes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto ?

Captábunt in ánimam justí : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum dispédet eos : * dispédet illos Dóminus Deus noster.

Añã. Benedictus Dóminus in ætérnum.

Añã. Cantáte.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino. omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus populis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in

conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Fóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Et enim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exultet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávít, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justitia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adorant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus : * audivit, et lætata est Sion.

Et exultavérunt filię Judæ, * propter judícia tua, Dómine : Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Añña. Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus.

Per Annum, v̄. Intret oratio mea in conspéctu tuo, Dómine. R̄. Inclína aurem tuam ad precem meam.

Pro uno Martyre, v̄. Posuisti, Dómine, super caput ejus. R̄. Coronam de lapide pretioso.

Pro plur. Mart. v̄. Exúltent justí in conspéctu Dei. R̄. Et delecténtur in lætítia.

Pro Conf. Pont. v̄. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. R̄. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pont. v̄. Os justí meditábitur sapiéntiam. R̄. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, v̄. Adjuvábít eam Deus vultu suo. R̄. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Añā. Spīritu principāli confirmā cor meum, Deus. Ps. Miserere mei. 48.

Añā. In veritate.

Psalmus 142.

DOMINE, exaudi orationem meam; auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua: * exaudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo: * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi: * et anxietus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te: * anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me, Domine: * defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam a me: * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam: * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem: * quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi: * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: * propter

nomen tuum, Domine, vivificabis me in equitate tua.

Educes de tribulatione animam meam: * et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam: * quoniam ego servus tuus sum.

Añā. In veritate tua, exaudi me, Domine.

Añā. Illumina, Domine, vultum tuum super nos. Ps. Deus Deus meus. 49.

Añā. Domine.

Cant. Habacuc. Cap. 3.

DOMINE, audivi auditionem tuam, * et timui.

Domine, opus tuum, * in medio annorum vivifica illud.

In medio annorum notum facies: * cum iratus fueris, misericordiae recordaberis.

Deus ab Austro veniet, * et sanctus de monte Pharan:

Operuit caelos gloria ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * cornua in manibus ejus.

Ibi abscondita est fortitudo ejus: * ante faciem ejus ibit mors.

Et egrediatur diabolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspexit, et dissolvit gentes: * et contriti sunt montes seculi.

Incurvati sunt colles mundi, * ab itineribus aeternitatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentoria Ethiopiae, * turbabuntur pelles terrae Madian.

Numquid in fluminibus iratus es, Domine? * aut in fluminibus furor tuus, vel in mari indignatio tua?

Qui ascendes super equos tuos * et quadrigae tuae salvatio.

Súscitans suscitábis arcum tuū :
* juraménta tribubus quæ locú-
tus es :

Flúvios scindes terræ : vidérunt
te, et doluérunt montes : *
gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : *
altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitá-
culo suo , * in luce sagittárum
tuarum , ibunt in splendóre ful-
gurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram :
* in furóre obstupefácies gen-
tes.

Egréssus es in salutem pópuli
tui : * in salutem cum Christo
tuo :

Percussisti caput de domo ím-
pii : * denudásti fundaméntum
ejus usque ad collum.

Valedixisti sceptris ejus , cápiti
bellatórum ejus , * veniéntibus
ut turbo ad dispergéndum me.

Exultátió eórum * sicut ejus, qui
dévorat páuperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis ,
* in luto aquárum multárum.

Audivi , et conturbátus est ven-
ter meus : * a voce contremué-
runt lábia mea.

Ingrédiátur putrédo in óssibus
meis , * et subter me scáteat.

Et requiéscam in die tribulatió-
nis : * ut ascéndam ad pópulum
accinctum nostrum.

Vicus enim non florébit : * et non
erit germen in vineis.

Contiétur opus olivæ : * et arva
non afferent cibum.

Abscindétur de ovili pecus : * et
non erit arméntum in præsepí-
bus.

Et ego autem in Dómino gaudé-
bo : * et exultábo in Deo Jesu
meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea :
* et ponet pedes meos quasi cer-
vórum.

Et super excélsa mea dedúcet me
victor * in psalmis canéntem.

Añã. Dómine , audívi auditum
tuum , et tímui.

Añã. In tympano et choro , in
chordis et órgano laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de cœlis.
50.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcésit , dies autem
appropinquávit : abjiciá-
mus ergo ópera tenebrárum ,
et induámur arma lucis : sicut
in die honéste ambulémus.

Hymnus.

ETERNA cœli glória ,
Beáta spes mortálium ,
Summi Tonántis Unice ,
Castæque proles Virgínis.
Da dexteram surgéntibus,
Exúrgat et mens sóbria ,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.
Ortus refúlget lúci fer ,
Præitque solem nún-tius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.
Manénsque nostris sénsibus ,
Noctem repéllat sæculi ,
Omnique fine témporis
Purgáta servet pectora.
Quæsita jam primum Fides
In corde radices agat ;
Secúnda Spes congáudeat ,
Qua major extat Cháritas.
Deo Patri sit glória ,
Ejúsque soli Filio ,
Cum Spíritu Paráclito ,
Nunc , et per omne sæculum.
Amen.

✠. Repléti sumus mane miseri-
córdia tua. R. Exultávimus , et
delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.

Per viscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur 52.

SABBATO.

Ad Matutinum, Invitatorium. Dóminum Deum nostrum, * Venite adorémus. Ps. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

SUMMÆ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Unius et substántiæ,
Trínusque persónis Deus.
Nostros pius cum cánticis
Fletus benigne súscipe,
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.
Lumbos, jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis,
Accíncti ut artus éxcubent,
Luxu remóto péssimo.
Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndó rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.
Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aña. Quia mirabilia.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit. Salvávit sibi délixtera ejus, * et bráchium sanctum ejus. Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam. Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel. Vidérunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite. Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * et excélsus super omnes pópulos. Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terribile, et sanctum est : * et honor regis judícium diligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Moyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus : * et præcéptum quod dedit illis. Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propitiu fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum no-

strum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Quia mirabilia fecit Dóminus.

Sequens Aña, et Psalm. Jubiláte, hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis, in quibus fit Officium de S. Maria : et ejus loco dicitur Aña, et Ps. Bonum est confitéri Dómino, ut infra.

Aña. Jubiláte.

Psalmus 99.

JUBILATE Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus : * in exultatióne.

Scítote quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióne et generatióne veritas ejus.

Vel Psalmus 91.

BONUM est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachódo, psaltério : * cum cántico, in cithara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * nimis profundæ factæ sunt cogitatióes tuæ :

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine!

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui peribunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patientes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster, * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

MISERICORDIAM et judícium : * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatióes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum :
* declināntem a me malignum
non cognoscēbam.

Detrahēntem secrēto próximo
suo , * hunc persecuébar.

Superbo óculo , et insatiábili
corde , * cum hoc non edēbam.

Oculi mei ad fidéles terræ , ut
sédeant mecum : * ámbulans
in via immaculáta , hic mihi
ministrábat.

Non habitábit in médio domus
meæ qui facit superbiam : * qui
lóquitur iniqua , non diréxit in
conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiēbam om-
nes peccátorez terræ : * ut dis-
pénderem de civitáte Dómini
omnes operántes iniquitátem.

Añã. Jubiláte Deo , omnis terra.

Vel Añã. Bonum est confitéri
Dómino.

Añã. Clamor meus.

Psalmus 104.

DOMINE , exáudi oratióne-
meam : * et clamor meus
ad te véniat.

Non avértas faciē tuam a me :
* in quacúmque die tribulor , in-
clína ad me aurem tuam

In quacúmque die invocávero te ,
* velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies
mei : * et ossa mea sicut cré-
mium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum , et
áruit cor meum : * quia oblítus
sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei : * adhæsit
os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicáno so-
litúdinis : * factus sum sicut ny-
ctícorax in domicilio.

Vigilávi , * et factus sum sicut
passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábat mihi ini-

míci mei : * et qui laudábant me
advérsus me jurábant.

Quia cinerem tamquam panem
manducábam , * et potum meum
cum fletu miscēbam.

A faciē iræ et indignatiónis tuæ :
* quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavé-
runt : * et ego sicut fœnum
árui

Tu autem , Dómine , in ætérnum
pérmanes : * et memoriále tuum
in generatióne et generatió-
nem.

Tu exúrgens miseréberis Sion :
* quia tempus miseréndi ejus ,
quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis
lápides ejus : * et terræ ejus mi-
serebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum ,
Dómine , * et omnes reges terræ
glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : *
et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióne humili-
um : * et non sprevit precem
eórum.

Scribántur hæc in generatióne
áltera : * et pópulus , qui creábi-
tur , laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto
suo : * Dóminus de cœlo in ter-
ram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditó-
rum : * ut sólveret filios in-
teremptórum ;

Ut annúntient in Sion nomen
Dómini : * et laudem ejus in
Jerúsalem.

In conveniēdo pópulos in unum
* et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ :
* Paucitátem diérum meórum
núntia mihi.

Ne révoce me in dimídio dié-

rum meórum : * in generatió-
nem et generatióem anni tui.
Iníto tu, Dómine, terram fun-
dásti : * et ópera mánuum tuá-
rum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem pérma-
nes : * et omnes sicut vestimén-
tum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos,
et mutabúntur : * tu autem idem
ipse es, et anni tui non defi-
ciént.

Filii servórum tuórum habitá-
bunt : * et semen eórum in sæ-
culum dirigétur.

Psalmus 102.

BENEDIC, ánima mea, Dómino :
* et ómnia, quæ intra me
sunt, nómini sancto ejus.

Benedic, ánima mea, Dómino :
* et noli oblivísci omnes retribu-
tiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniqui-
tátibus tuis : * qui sanat omnes
infirmítates tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam
tuam : * qui coronat te in mise-
ricórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desidérium
tuum : * renovábitur ut áquilæ
juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus :
* et judícium ómnibus injúriam
patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * fi-
liis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dómi-
nus : * longánimis, et multum
miséricors.

Non in perpétuum irascétur : *
neque in ætérnū comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra
fecit nobis : * neque secúndum
iniquitátes nostras retribuit no-
bis.

Quóniam secúndum altitúdinem

cœli a terra : * corroborávit mi-
sericórdiam suam super timén-
tes se.

Quantum distat ortus ab occi-
dén-te; * longe fecit a nobis ini-
quitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filió-
rum, misértus est Dóminus ti-
méntibus se : * quóniam ipse
cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis
sumus : * homo, sicut fœnum
dies ejus, tamquam flos agri sic
efflorebit.

Quóniam spíritus pertransibit in
illo, et non subsistet : * et non
cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab
ætérno, * et usque in ætérnum
super timéntes eum.

Et justitia illius in filios filiórum,
* his qui servant testaméntum
ejus :

Et mémores sunt mandatórum
ipsius, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem
suam : * et regnum ipsius ómni-
bus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes An-
geli ejus : * poténtes virtúte, fa-
ciéntes verbum illius, ad audién-
dam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes vir-
tútes ejus : * minístri ejus, qui
fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera
ejus : * in omni loco dominatió-
nis ejus, benedic, ánima mea,
Dómino.

Aña. Clamor meus ad te véniat,
Deus.

Aña. Benedic.

Psalmus 103.

BENEDIC, ánima mea, Dómino :
* Dómine Deus meus, ma-
gnificátus es veheménter.

Confessionem, et decorem induisti : * amictus lumine sicut vestimento :

Extendens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum : * qui ambulas super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos spiritus : * et ministros tuos, ignem urentem.

Qui fundasti terram super stabilitatem suam : * non inclinabitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient : * a voce tonitruum tui formidabunt.

Ascendunt montes, et descendunt campi * in locum quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgrediuntur : * neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus : * inter medium montium pertransibunt aquæ.

Potabunt omnes bestiae agri : * expectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres cœli habitabunt : * de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis : * de fructu operum tuorum satiabitur terra.

Producens fœnum jumentis, * et herbam servituti hominum :

Ut educas panem de terra : * et vinum lætificet cor hominis :

Ut exhilaret faciem in oleo : * et panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantavit : * illic passeret nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum :

* montes excelsi cervis : petra refugium herinacis.

Fecit lunam in tempora : * sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, et facta est nox : * in ipsa pertransibunt omnes bestiae silvæ.

Catuli leonum rugientes, ut rapiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt : * et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum : * et ad operationem suam usque ad vesperum.

Quam magnificata sunt opera tua, Domine! * omnia in sapientia fecisti : impléta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, et spatiosum manibus : * illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis : * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum ei : * omnia a te expectant, ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent : * aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur : * auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur : * et renovabis faciem terræ.

Sit gloria Domini in sæculum : * lætabitur Dominus in operibus suis :

Qui respicit terram, et facit eam tremere : * qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vita mea :

* psallam Deo meo quám diu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint ; * benedic, ánima mea, Dómino.

Psalmus 104.

CONFITEMINI Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabilia ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini : * quærite faciém ejus semper.

Mementóte mirabilium ejus, quæ fecit : * prodígia ejus, et júdicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : * filii Jacob elécti ejus.

Ipsé Dóminus Deus noster : * in univérſa terra júdicia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui : * verbi, quod mandávit in mille generatiónes :

Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præceptum : * et Israel in testaméntum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et incolæ ejus :

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis : * et corripuit pro eis reges.

Nolite tângere christos meos :

* et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúndatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, et solvit eum ; princeps populórum, et dimísit eum.

Constitúit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessiόνis suæ.

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer : * et firmávit eum super inimicos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Moysen servum suum : * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sanguinem : * et occidit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cænomyia : * et cínifes in ómnibus finibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándi-
nem : * ignem comburéntem
in terra ipsórum.

Et percússit véneas eórum , et
ficúlneas eórum : * et contrívit
lignum fínium eórum.

Dixit , et venit locústa , et bru-
chus , * cujus non erat númerus :

Et comédit omne fœnum in
terra eórum : * et comédit
omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogéni-
tum in terra eórum : * primí-
tias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et
auro : * et non erat in tribubus
eórum infirmus.

Lætáta est Ægyptus in profe-
ctióne eórum : * quia incúbuit
timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectió-
nem eórum , * et ignem ut lu-
céret eis per noctem.

Petiérunt , et venit cotúrnix :
* et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram , et fluxérunt
aquæ : * abiérunt in sicco flú-
mina :

Quóniam memor fuit verbi
sancti sui , * quod hábuit ad
Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in
exultatióne , * et eléctos suos
in lætítia.

Et dedit illis regiónes Gén-
tium : * et labóres populórum
posséderunt :

Ut custódiant justificatiónes
ejus , * et legem ejus requírant.

Añã. Bénedic , ánima mea ,
Dómino.

Añã. Vísitã nos.

Psalmus 105.

CONFITEMINI Dómino quóniam
bonus : * quóniam in sæ-
culum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dó-
mini , * audítas fáciat omnes
laudes ejus ?

Beáti , qui custódiunt judi-
cium , * et fáciunt justítiam in
omni témpore.

Meménto nostri , Dómine , in
beneplácito pópuli tui : * vísitã
nos in salutári tuo.

Ad vidéndum in bonitáte ele-
ctórum tuórum , ad lætándum
in lætítia gentis tuæ : * ut lau-
dérís cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus no-
stris : * injúste égimus , iniqui-
tátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non
intellexérunt mirabilia tua : *
non fuérunt mémores multitu-
dinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in
mare , * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen
suum : * ut notam fáceret po-
téntiam suam.

Et incrépuit mare Rubrum , et
exsiccátum est : * et dedúxit
eos in abyssis sicut in desér-
to.

Et salvávit eos de manu odien-
tium : * et redémit eos de
manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes
eos : * unus ex eis non remán-
sit.

Et credidérunt verbis ejus :
* et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt , obliti sunt ópe-
rum ejus : * et non sustinú-
erunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscén-
tiam in desérto : * et tentave-
runt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitióne[m] ipso-
rum : * et misit saturitátem in
ánimas eórum.

Et irritavérunt Moysen in castris : * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra , et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam : * in similitúdinem vítuli comedéntis foenum.

Oblíti sunt Deum , qui salvávit eos , * qui fecit magnália in Egipto , mirabilia in terra Cham : terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispéderet eos : * si non Moyses eléctus ejus stétisset in confractiÓne in conspéctu ejus :

Et avérteret iram ejus , ne dispéderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem :

Non credidérunt verbo ejus , et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in deserto :

Et ut dejíceret semen eórum in natiÓnibus : * et dispégeret eos in regiÓnibus.

Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiÓnibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phinees , et placávit : * et cessávit quassátiÓ.

Et reputátum est ei in justítiam , * in generatiÓnem et generatiÓnem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiÓnis : * et vexátus est Moyses propter eos : quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidérunt Gentes , quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter Gentes , et didicérunt ópera eórum : et serviérunt scúlptilibus eórum : * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos , * et filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem : * sánguinem filiÓrum suÓrum et filiárum suárum , quas sacrificavérunt scúlptilibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguí-nibus , et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiÓnibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus Gén-tium , * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum , et humiliáti sunt sub má-nibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cum tribularéntur : * et audívit oratiÓnem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * et pœnituit eum secúndum multitudínem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac , Dómine Deus noster : * et cóngrega nos de natiÓnibus.

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel a sæculo et usque in sæculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat , fiat.

Psalmus 106.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redépti sunt a Dómino , quos redémit de manu inimíci ; * et de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu , et occásu : * ab Aquilóne , et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes , et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem : * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris , et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte , et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt , nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris , et umbra mortis : * et vincula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Quia contrívit portas æreas : * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustitias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum : * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum liberávit eos. Misit verbum suum , et sanávit eos : * et erípuit eos de interitióibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis : * et annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in návis , * faciéntes operatióem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini . * et mirabilia ejus in profúndo.

Dixit , et stetit spíritus procéllæ : * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cælos , et descéndunt usque ad abyssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt , et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérent fluctus ejus.

Et lætati sunt quia siluerunt :
* et deduxit eos in portum vo-
luntatis eorum.

Confiteantur Dómino misericór-
diæ ejus : * et mirabilia ejus fi-
liis hominum.

Et exaltem eum in ecclésia ple-
bis : * et in cathedra seniorum
laudent eum.

Posuit flumina in désertum , *
et exitus aquarum in sitim :

Terram fructiferam in salsúgi-
nem , * a malitia inhabitantium
in ea.

Posuit désertum in stagna aquá-
rum : * et terram sine aqua in
exitus aquarum.

Et collocavit illic esuriéntes : *
et constituerunt civitatem habi-
tationis.

Et seminaverunt agros , et plan-
taverunt vineas : * et fecerunt
fructum nativitatis.

Et benedixit eis , et multipli-
cati sunt nimis : * et jumenta
eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt : * et vexati
sunt a tribulatione malorum ,
et dolore.

Effusa est contéptio super prin-
cipes : * et errare fecit eos in
invio , et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia :
* et posuit sicut oves familias.

Videbunt recti , et lætabuntur :
* et omnis iniquitas oppilabit
os suum.

Quis sapiens , et custodiet hæc ,
* et intelliget misericórdias Dó-
mini ?

Añia. Visita nos , Dómine , in
salutari tuo.

Añia. Confitébor Dómino.

Psalmus 107.

PARATUM cor meum Deus ,
paratum cor meum : *

cantabo , et psallam in glória
mea.

Exúrge glória mea , exúrge ,
psalterium , * et cithara : * ex-
urgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis , Dó-
mine : * et psallam tibi in na-
tionibus.

Quia magna est super cœlos
misericórdia tua : * et usque ad
nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos , Deus , et
super omnem terram glória tua :
* ut liberentur dilecti tui.

Salvum fac dextera tua , et ex-
audi me : * Deus locutus est in
sancto suo.

Exultabo , et dividam Sichimam ;
* et convállem tabernaculorum
dimetiatur.

Meus est Gálaad , et meus est
Manásses : * et Ephraim suscé-
ptio capitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes
spei meæ.

In Idumæam exténdam calcea-
mentum meum : * mihi alie-
nigenæ amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem
munitam ? * quis deducet me
usque in Idumæam ?

Nonne tu , Deus , qui repulisti
nos , * et non exhibis , Deus , in
virtutibus nostris ?

Da nobis auxiliium de tribula-
tione : * quia vana salus hó-
minis.

In Deo faciemus virtutem : *
et ipse ad nihilum deducet ini-
micos nostros.

Psalmus 108.

DEUS , laudem meam ne ta-
cueris : * quia os pecca-
toris , et os dolosi super me
apertum est.

Locuti sunt adversum me lin-

gua dolosa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnauerunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi : * ego autem orábam.

Et posuerunt aduersum me mala pro bonis : * et ódium pro dilectióne mea.

Constitue super eum peccatorem : * et diabolus stet a dextris ejus.

Cum iudicatur, éxeat condemnatus : * et oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci, * et episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * et uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur filii ejus, et mendicent : * et ejiciantur de habitaciónibus suis.

Scrutetur fœnerator omnem substantiam ejus : * et diripiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjutor : * nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleatur nomen ejus.

In memoriám rédeat iniquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispereat de terra memoriá eórum : * pro eo quod non est recordatus fácere misericórdiam.

Et persecutus est hóminem inopem, et mendicum, * et compunctum corde mortificáre.

Fit diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et noluit benedictiónem, et elongabitur ab eo.

Et induit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operitur : * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui detrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquuntur mala aduersus animam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Libera me, quia egénus et pauper ego sum : * et cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra cum declinat, ablatus sum : * et excussus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutata est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et moverunt cápita sua.

Adiua me, Dómine Deus meus : * saluum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu, Dómine, fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices : * qui insurgunt in me, confundantur : servus autem tuus lætabitur.

Induantur, qui detrahunt mihi, pudóre : * et operiantur sicut diplóide confusióne sua.

Confitebor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis. * ut saluum fáceret a persequentibus animam meam.

Áñsa. Confitebor Dómino nimis in ore meo.

Per Annum, ✠. Dómine, ex-
áudi orationem meam. R. Et
clamor meus ad te veniat.

Pro beata Maria, ✠. Diffusa
est grátia in lábiis tuis. R. Pro-
pterea benedixit te Deus in
æternum.

AD LAUDES.

Añã. Benigne fac in bona
voluntate tua, Dómine. Psalm.
Miserere mei, Deus. 48.

Añã. Bonum.

Psalmus 91.

Bonum est confitèri Dómino :
* et psállere nómini tuo ,
Altissime.

Ad annuntiándum mane mise-
ricórdiam tuam : * et veritatem
tuam per noctem.

In decachódo, psaltério : * cum
cántico, in cithara.

Quia delectásti me, Dómine,
in factúra tua : * et in opéribus
mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera
tua, Dómine ! * nimis profundæ
factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : *
et stultus non intélliget hæc...

Cum exórti fuerint peccatóres
sicut fœnum : * et apparuerint
omnes, qui operántur iniqui-
tatem :

Ut intéreant in sæculum sæ-
culi : * tu autem Altíssimus in
æternum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dó-
mine, quóniam ecce inimíci tui
peribunt : * et dispergéntur
omnes, qui operántur iniquita-
tem.

Et exaltábitur sicut unicórnis
cornu meum : * et senéctus mea
in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimí-
cos meos : * et in insurgéntibus

in me malignántibus áudiet au-
ris mea.

Justus ut palma florébit : *
sicut cedrus Líbani multiplicá-
bitur.

Plantáti in domo Dómini, * in
átriis domus Dei nostri floré-
bunt.

Adhuc multiplicabúntur in se-
nécta úberi : * et bene patiéntes
erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus
noster, * et non est iniquitas
in eo.

Añã. Bonum est confitèri Dó-
mino.

Añã. Métuant Dóminum omnes
fines terræ. Psalm. Deus Deus
meus. 49.

Añã. Date magnitúdinem.

Cant. Moysi. Deut. 32.

AUDITE, cœli, quæ loquor, *
áudiat terra verba oris
mei.

Concréscat ut plúvia doctrína
mea, * fluat ut ros elóquium
meum.

Quasi imber super herbam, et
quasi stillæ super grámina. *

Quia nomen Dómini invocábo :
Date magnificéntiam Deo no-
stro : * Dei perfécta sunt ópera,

et omnes viæ ejus júdicia :
Deus fidélis, et absque ulla ini-
quitáte, justus et rectus. *

Pec-
cavérunt ei, et non filii ejus in
sórdibus :

Generátio prava atque perversa.
* Hæccine reddis Dómino, pópu-
le stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus,
* qui possédit te, et fecit, et
creávit te?

Meménto diérum antiquórum,
* cógita generatiónes síngu-
las :

Interroga patrem tuum, et annuntiabit tibi : * majores tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes : * quando separábat filios Adam.

Constituit términos populórum * juxta número filiórum Israel.

Pars autem Dómini, pópulus ejus : * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invenit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodivit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos volitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constituit eum super excélsam terram : * ut coméderet fructus agrórum,

Et súgeret mel de petra * oleúmque de saxo duríssimo :

Butyrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ biberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Dereliquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatióibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis et non Deo, * diis, quos ignorábant : Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te genuit, dereliquisti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum filii sui et filiæ.

Et ait : Abscóndam faciém meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum :

Generátio enim perversa est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * et irritavérunt in vanitatibus suis :

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagittas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo :

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi, Ubínam sunt? * cessáre faciám ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum distuli : * ne forte superbírent hostes eórum :

Et dicerent : Manus nostra excelsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudentia. * Utinam sáperent, et intelligerent, ac novíssima providerent!

Quómodo persecuátur unus milíe, * et duo fugent decem milia?

Nonne ídeo, quia Deus suus vendidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Uel draconum vinum eórum, * et venenum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retribuam in témpore, * ut labátur pes eórum :

Iuxta est dies perditiónis, * et adesse festínant témpora.

Iudicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecerunt, residúque consúpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant

ádipes, * et bibébant vinum libáminum :

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius deus præter me :

Ego occídám, et ego vívere fáciám : percútiám, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábó ad cælum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit júdicium manus mea :

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his, qui odérunt me, retribuam.

Inebriábó sagíttas meas sángvine, * et gládus meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur :

Et vindíctam retribuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Añã. Date magnítudinem Deo nostro.

Añã. In cymbalis benesonántibus laudáte Deum. Ps. Laudáte Dóminum de cælis. 50.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcèssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

AURORA jam spargit polum,
Terris dies illábitur :

Lucis resúltat spículum,
Discédát omne lúbicum.
Phantásma noctis éxulet :
Mentis reátus córruat :
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat :
Ut mane quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui ;
Cum luce nobis éffluat ,
Hoc dum canóre cóncrepat.
Deo Patri sit glória ,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spírítu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

✠. Repléti sumus mane miseri-
córdia tua. Rj. Exultávimus, et
delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.

Illumináre, Dómine, his, qui in
ténébris sedent : et dirige pedes
nostros in viam pacis, Deus
Israel.

Preces, quando dicendæ sunt,
habentur 52.

DOMINICA

Ad Vesperas.

Pater noster. Ave María.

✠. Deus in adjutórium. 15.

Aña. Dixit Dóminus.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo :
* Sede a dextris meis :
Donec ponam inimicos tuos, *
scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emittet Dó-
minus ex Sion : * domináre in
medio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtú-
tis tuæ in splendóribus sanctó-
rum : * ex útero ante luciferum
génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnité-
bit eum : * Tu es sacerdos in
ætérnum secúndum órđinem
Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confré-
git in die iræ suæ reges.

Judicábit in natió nibus, implébit
ruínas : * conquassábit cápita in
terra multórum.

De torrén te in via bibet : * pro-
ptérea exaltábit caput.

Aña. Dixit Dóminus Dómino
meo : Sede a dextris meis.

Aña. Fidélia.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in
toto corde meo : * in consilio
justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisi-
ta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus
ejus : * et justitia ejus manet in
sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suó-
rum, miséricors et miserátor
Dóminus : * escam dedit timén-
tibus se.

Memór erit in sæculum testa-
ménti sui : * virtútem óperum
suórum annuntiábit pópulo
suo.

Ut det illis hereditátem géntium :
* ópera mánuum ejus véritas, et
judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus :
confirmáta in sæculum sæculi .
* facta in veritate et æquitáte.

Redemptió nem misit pópulo suo :
* mandávit in ætérnum testa-
méntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen
ejus : * iníitium sapiéntiæ timor
Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus fa-
ciéntibus eum : * laudátio ejus
manet in sæculum sæculi.

Aña. Fidélia ómnia mandáta
ejus, confirmáta in sæculum sæ-
culi.

Aña. In mandátis.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volent nimis.

Polens in terra erit semen ejus : * generatio rectórum benedicetur.

Glória, et divitiæ in domo ejus, * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in iudicio : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despiciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi : * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum peribit.

Añã. In mandátis ejus cupit nimis.

Añã. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

AUTUMN.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Añã. Sit nomen Dómini benedictum in sæcula.

Añã. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro.

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israel potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut arietes : * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugisti : * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes exultástis sicut arietes, * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritate tua : * nequándo dicant gentes : Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo : * ómnia quæcúmque vóluit, fecit. Simulácula géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui faciunt ea : * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri : * et benedixit nobis.

Benedixit dómui Israel, * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjiciat Dóminus super vos : * super vos, et super filios vestros.

Benedícti vos a Dómino : * qui fecit cælum et terram.

Cælum cæli Dómino : * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine : * neque omnes, qui descendunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Añã. Nos qui vívimus benedícimus Dómino.

Capitulum. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui conso-

latur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem.

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :

Illábitur tetrum chaos,

Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crimine,

Vitæ sit exul múnere,

Dum nil perénne cógitat,

Seséque culpis ílligat.

Cœléste pulset óstium :

Vitále tollat præmium :

Vitémus omne nóxium :

Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,

Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito,

Regnans per omne sæculum.

Amen.

ŷ. Dirigátur, Dómine, orátio mea. R. Sicut incénsus in conspéctu tuo.

Predictus Hymnus cum su ŷ. dicitur a Dominica iij. post Pentecosten usque ad Adventum. Capitulum vero predictum dicitur in eisdem Dominicis post Pentecosten. Dicitur etiam in feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Similiter et v. Antiphonæ autem cum Psalmis semper dicuntur ut supra. quando fit Officium de Dominica.

Canticum B. M. V.

Luce 1. c

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum :

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respexit humilitatem ancillae suae : * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus a progenie in progenies * timéntibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo : * dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, * et exaltavit humiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et divites dimisit inanes.

Asscepit Israel puerum suum, * recordátus misericordiae suae.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et semini ejus in saecula.

Gloria Patri, et Filio.

Deinde dicitur Añã et Oratio propria.

FERIA SECUNDA.

Ad Vesperas.

Añã. Inclínávit.

Psalmus 114.

DILEXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meae.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et pericula inférni invenerunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, libera ánimam meam, * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino : * in regióne vivórum.

Añã. Inclínávit Dóminus aurem suam mihi.

Añã. Crédidi.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuiam Dómino : * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósã in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiã laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Añã. Crédidi propter quod locútus sum.

Añã. Laudáte.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericordia ejus : * et veritas Dómini manet in ætérnum.

Añā. Laudáte Dóminum, omnes gentes.

Añā. Clamávi.

Canticum Graduum.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudivit me.

Dómine libera ánimam meam a lábiis iniquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam?

Sagíttae poténtis acútæ : * cum carbónibus desolatóriis.

Ileu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me grátiis.

Añā. Clamávi, et exaudivit me.

Añā. Unde véniet.

Psalmus 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxiliú mihi.

Auxiliú meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotió nem pedem tuum : * neque dormitet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dormiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Añā. Unde véniet auxiliú mihi.

Capitulum. 2. Cor. 4.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totiús consolatió nis, qui consolátur nos in omni tribulatió ne nostra.

Hymnus.

Immense cæli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedisti límitem.
Firmans locum cœlestibus,
Simúlque terræ rívilis :
Ut unda flammás témperet,
Terræ solum ne díssipent.
Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátia :
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.
Lucem Fides adáugeat :
Sic lúminis jubar ferat :
Hæc vana cuncta próterat,
Hanc falsa nulla cómpri mant.
Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.

Amen.

ñ. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ñ. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Añā.

Magnificat ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Quat. Temp. et Vig. quæ jejunantur, post Añam Magnificat, dicuntur seq. Prece flexis genibus, si dicenda sint

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, totum dicitur clara voce. *Ÿ.* Et ne nos indúcas in tentatiónem. *R.* Sed libera nos a malo. *Ÿ.* Ego dixi, Dómine, miserere mei. *R.* Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ÿ.* Convértere, Dómine, úsquequo.

Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ÿ.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. *R.* Quemádmódum sperávimus in te. *Ÿ.* Sacerdótes tui induántur justítiam. *R.* Et sancti tui exúlterent. *Ÿ.* Dómine, salvum fac Regem. *R.* Et exáudi nos in die, qua invocáverimus te. *Ÿ.* Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic hereditáti tuæ. *R.* Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. *Ÿ.* Meménto congregatiónis tuæ. *R.* Quam possedisti ab inítio. *Ÿ.* Fiat pax in virtúte tua. *R.* Et abundantia in túrribus tuis. *Ÿ.* Orémus pro fidélibus defúntis. *R.* Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. *Ÿ.* Requiescant in pace. *R.* Amen. *Ÿ.* Pro frátribus nostris abséntibus.

Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. *Ÿ.* Pro afflictis et captívis. *R.* Libera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatióibus suis. *Ÿ.* Mitte eis, Dómine, auxiliúm de sancto. *R.* Et de Sion tuere eos. *Ÿ.* Dómine exáudi oratiónem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur

Psalmus 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áufferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Libera me de sanguínibus Deus, Deus salutis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium dedissem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despíciēs.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustitiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri, et Filio.

Finito Psalmo, dicitur *ꝯ*. Dómine Deus virtútum, convérte nos. *R*. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. *ꝯ*. Exúrge, Christe, ádjuva nos. *R*. Et libera nos propter nomen tuum. *ꝯ*. Dómine, exáudi oratióem meam. *R*. Et clamor meus ad te véniat. *ꝯ*. Dóminus vobiscum. *R*. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præc., ut habetur in Proprio de Temp.

Añæ cum Psalmis semper dicuntur ad Vesp. in Officio feriali, ut hic in Psalterio. Hymni vero ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Añæ autem ad Magnificat eodem tempore.

FERIA TERTIA.

ad Vesperas.

Añæ. In domum Dómini.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut ci-

vitas: * cuius participatio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsi vi bona tibi.

Añæ. In domum Dómini lætáutes íbimus.

Añæ. Qui hábitas.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in coelis.

Ecce sicut óculi servórum, * in má nibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancillæ in má nibus dómínæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri, * quia multum repléti sumus despectióne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundantibus, et despectio superbis.

Añæ. Qui hábitas in coelis, miserére nobis.

Añæ. Adjutórium.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, : * fórsitan aqua absorbuíset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransíssset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberátus sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Domini, * qui fecit cœlum et terram.

Añã. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Añã. Bénefac.

Psalmus 124.

QUI confidunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Quia non relínet Dóminus vírgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justí ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israel.

Añã. Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde.

Añã. Facti sumus.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitétem Sion : * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitétem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Tríntes ibant et flebant, * míténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manipulos suos.

Añã. Facti sumus sicut consoláti.

Capitulum. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

TELLURIS alme Cónditor, Mundi solum qui séparans,

Pulsis aquæ moléstis, Terram dedisti immóbilem.

Ut germen aptum próferens,

Fulvis decóra flóribus,

Fœcúnda fructu sisteret,

Pastúmque gratum rédderet.

Mentis perústæ vúlnera

Munda viróre grátiae;

Ut facta fletu diluat,

Motúsque pravos átterat.

Iussis tuis obtémperet :
 Nullis malis appróximet :
 Bonis repléri gáudeat ,
 Et mortis ictum nésciat .
 Præsta, Pater piíssime ,
 Patrique compar Unice ,
 Cum Spíritu Paráclito ,
 Regnans per omne sæculum .
 Amen .

S. Dirigátur, Dómine, orátio
 mea. R. Sicut incensum in con-
 spéctu tuo.

Ad Magnificat, Añã.

Exúltet spíritus meus in Deo sa-
 lutári meo.

Preces, si dicendæ sint, ha-
 bentur 413.

FERIA QUARTA.

Ad Vesperas.

Añã. Non confundétur.

Psalmus 126.

NISI Dóminus ædificáverit
 domum, * in vanum la-
 boravérunt qui ædificant
 eam.

Nisi Dóminus custodierit civi-
 tatem, * frustra vigilat qui
 custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem
 súrgere : * súrgite postquam se-
 déritis, qui manducátis panem
 dolóris.

Cum déderit diléctis suis so-
 mnum : * ecce heréditas Dó-
 mini, filii : merces, fructus
 ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis :
 * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidé-
 rium suum ex ipsis : * non con-
 fundétur cum loquétur inimicis
 suis in porta.

Añã. Non confundétur cum
 loquétur inimicis suis in
 porta.

Añã Beáti.

Psalmus 127.

BEATI omnes, qui timent Dó-
 minum, * qui ámbulant in
 viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia
 manducábis : * beátus es, et
 bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans,
 * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum,
 * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, *
 qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion :
 * et vídeas bona Jerúsalem ómni-
 bus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum,
 * pacem super Israel.

Añã. Beáti omnes, qui timent
 Dóminum.

Añã. Sæpe.

Psalmus 128.

SÆPE expugnávérunt me a ju-
 ventúte mea, * dicat nunc
 Israel.

Sæpe expugnávérunt me a ju-
 ventúte mea : * étenim non po-
 tuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavé-
 runt peccatóres : * prolongavé-
 runt iniquitatem suam.

Dóminus justus concídit cervices
 peccatórum : * confundántur, et
 convertántur retrórsus omnes,
 qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, *
 quod priúsqvam evellátur, exá-
 ruit :

De quo non implévit ma-
 num suam qui metit, * et si-
 num suum qui manipulos
 cólligit :

Et non dixerunt qui præteri-
 bant : Benedictio Dómini super
 vos : * benediximus vobis in
 nómine Dómini.

Añā. Sæpe expugnāvērunt me a
juventūte mea.

Añā. De profundis.

Psalmus 129.

DE profundis clamāvi ad te,
Dómine : * Dómine, exáudi
vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes,
* in vocem deprecatiónis
meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dó-
mine : * Dómine, quis sustiné-
bit?

Quia apud te propitiátio est : *
et propter legem tuam sustinui
te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo
ejus : * sperávit ánima mea in
Dómino.

A custódia matutína usque ad
noctem : * speret Israel in Dó-
mino.

Quia apud Dóminum misericór-
dia : * et copiósa apud eum re-
demptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómni-
bus iniquitátibus ejus.

Añā. De profundis clamāvi ad
te, Dómine.

Añā. Speret:

Psalmus 130.

DOMINE non est exaltátum cor
meum : * neque eláti sunt
óculi mei.

Neque ambulávi in magnis :
* neque in mirábilibus super
me.

Si non humíliter sentiébam : *
sed exaltávi ánimam meam :

sicut ablactátus est super matre
sua, * ita retribútio in ánima
mea.

Speret Israel in Dómino, * ex
hoc nunc, et usque in sæcu-
lum.

Añā. Speret Israel in Dómino.

Capitulum.

2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dó-
mini nostri Jesu Christi,
Pater misericordiárum et Deus
totius consolatiónis, qui conso-
látur nos in omni tribulatióne
nostra.

Hymnus.

COELI Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine.

Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam;
Lunæ mínistras órduem,
Vagósque cursus síderum.

Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiósni términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum.

Expélle noctem córdium
Abstérge sordes méntium :
Resólve culpæ vínculum :
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.

Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio
mea. ℞. Sicut incénsum in con-
spéctu tuo.

Ad Magnificat, Añā.

Respéxit Dóminus humilitátem
meam, et fecit in me magna,
qui potens est.

Preces, si dicendæ sint, ha-
bentur 413.

FERIA QUINTA.

Ad Vesperas.

Añā. Et omnis.

Psalmus 131.

MEMENTO, Dómine, David,
* et omnis mansuetúdinis
ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum
vovit Deo Jacob.

Si introiero in tabernáculum do-
mus meæ, * si ascéndero in le-
ctum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis,
* et pálpebris meis dormita-
tiónem,

Et réquiem tempóribus meis :
donec invéniam locum Dó-
mino, * tabernáculum Deo Ja-
cob.

Ecce audívimus eam in Ephra-
ta : * invénimus eam in campis
silvæ.

Introibimus in tabernáculum
ejus : * adorábimus in loco, ubi
stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem
tuam, * tu et arca sanctifica-
tiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur ju-
stítiam : * et sancti tui exúl-
tent.

Propter David servum tuum, *
non avértas fáciem Christi
tui.

Jurávit Dóminus David veritá-
tem, et non frustrábitur eam :
* De fructu ventris tui ponam
super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testa-
méntum meum, * et testimónia
mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eórum usque in sæcu-
lum, * sedébunt super sedem
tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion :
* elégit eam in habitatióne
sibi.

Hæc réquies mea in sæculum
sæculi : * hic habitábo, quó-
niam elégi eam.

Viduum ejus benedicens benedi-
cam : * páuperes ejus saturábo
pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutá-
ri : * et sancti ejus exultatióne
exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David,
* parávi lucérnam Christo
meo.

Inimicos ejus induam confusió-
ne : * super ipsum autem efflo-
rébit sanctificatio mea.

Añã. Et omnis mansuetúdinis
ejus.

Añã. Ecce.

Psalmus 132

ECCE quam bonum, et quam
jucúndum * habitáre fratres
in unum!

Sicut unguéntum in cápíte, *
quod descéndit in barbã, bar-
bã Aaron.

Quod descéndit in oram vesti-
ménti ejus : * sicut ros Her-
mon, qui descéndit in montem
Sion.

Quóniam illic mandávit Dómi-
nus benedictiónem, * et vitam
usque in sæculum.

Añã. Ecce quam bonum, et
quam jucúndum habitáre fra-
tres in unum!

Añã. Omnia.

Psalmus 134.

LAUDATE nomen Dómini, * lau-
dáte, servi, Dóminum.

Qui stas in domo Dómini, * in
átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus
Dóminus : * psállite nómini ejus.
quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dó-
minus, * Israel in possessiónem
sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus
est Dóminus, * et Deus noster
præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dó-
minus fecit in cælo, et in terra.

* in mari, et in ómnibus abyssis.

Educens nubes ab extrémis terræ : * fúlgura in plúviam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis : * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodigia in médio tui, Ægypte : * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percussit gentes multas : * et occidit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæorum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israel populo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum : * Dómine memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Quia judicábit Dóminus populum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácula Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Oculos habent, et non loquéntur : * oculos habent, et non videbunt.

Aures habent, et non áudient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Similes illis fiant qui faciunt ea : * et omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israel, benedicite Dómino : * domus Aaron benedicite Dómino.

Domus Levi, benedicite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedicite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion : * qui hábitat in Jerúsalem.

Añã. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Añã. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabilia magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divisit mare Rubrum in divisióes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in mari Rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per désertum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hereditátem Israel servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memór fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Añã. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Añã. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

SUPER flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordarémur Sion :

In salícibus in médio ejus : * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblitus fúero tui Jerúsalem : * oblivióni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :

Si non proposúero Jerúsalem, * in principio lætitiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera : * beátus, qui retribuét tibi retributióne tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allidet párvulos tuos ad petram.

Añã. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Capitulum.

2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi. Pater misericordiárum, et Deus totiús consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

MAGNE Deus poténtiæ, Qui fértili natos aqua

Partim relinquis gúrgiti,
 Partim levas in áera.
 Lemérsa lymphis imprimens,
 Subvécta cœlis érigens :
 Ut stirpe ab una pródita,
 Diversa répleant loca.
 largire cunctis sérvulis,
 Quos mundat unda sánguinis,
 Nescire lapsus críminum,
 Nec ferre mortis tædium.
 Et culpa nullum déprimat :
 Nullum éfferat jactántia :
 Elísa mens ne cóncidat :
 Eláta mens ne córruat.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito,
 Regnans per omne sæculum.

Amen.

Dirigátur, Dómine, orátio
 mea. R. Sicut incénsum in con-
 spéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Fac, Deus, poténtiam in brá-
 chio tuo : dispérde supérbos, et
 exálda húmiles.

Preces, si dicendæ sint, ha-
 bentur 443.

FERIA SEXTA.

Ad Vesperas.

Aña. In conspéctu.

Psalmus 137.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in
 toto corde meo : * quóniam
 audisti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psal-
 lam tibi : * adorábo ad templum
 sanctum tuum, et confitébor nó-
 mini tuo.

Super misericórdia tua, et veri-
 tate tua : * quóniam magnificá-
 sti super omne, nomen sanctum
 tuum.

In quacúmque die invocávero
 te, exáudi me : * multiplicábis
 in ánima mea virtútem.

AUTUMN.

Confiteántur tibi, Dómine,
 omnes reges terræ : * quia au-
 diérunt ómnia verba oris tui.
 Et cantent in viis Dómini : *
 quóniam magna est glória Dó-
 mini.

Quóniam excélsus Dóminus, et
 humília réspicit : * et alta a lon-
 ge cognóscit.

Si ambulávero in médio tribula-
 tiónis, vivificábis me : * et super
 iram inimicórum meórum ex-
 tendísti manum tuam, et salvum
 me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me : Dó-
 mine, misericórdia tua in sæcu-
 lum : * ópera mánuum tuárum
 ne despicias.

Aña. In conspéctu Angelórum
 psallam tibi, Deus meus.

Aña. Dómine.

Psalmus 138.

DOMINE, probásti me, et cog-
 novísti me : * tu cognovi-
 sti sessiónem meam, et resurre-
 ctiómem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas
 de longe : * sémitam meam,
 et funiculum meum investi-
 gásti.

Et omnes vias meas prævidísti :
 * quia non est sermo in lingua
 mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti
 ómnia, novíssima et antiqua : *
 tu formásti me, et posuísti super
 me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua
 ex me : * confortáta est, et non
 pótero ad eam.

Quo ibo a spírítu tuo? * et quo a
 fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic
 es : * si descéndero in inférnum,
 ades.

Si sumpsero pennas meas dilú-

culo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amici tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exurxí, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatóres : * viri sánguinem declináte a me : Quia dicitis in cogitátione : * Accipient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam : * et super inimicos tuos tabescébam ?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimici facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via æténa.

Añã. Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Añã. A viro iníquo.

Psalmus 139.

ERIPE me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecati ónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salutis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me, Dómine, a desiderio meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labi órum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejicies eos : * in misériis non subsistent.

Vir lingu ósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala capient in intéritu.

Cognóvi quia faciet Dóminus júdicium in ópis : * et vindictam páuperum.

Verúm tamen justí confitebúntur

nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Añã. A viro iniquo libera me, Dómine.

Añã. Dómine.

Psalmus 140.

DOMINE, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspéctu tuo : * elevatio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Domine, Dómine, custódiam orationis meæ : * et ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ, * ad excusandas excusationes in peccatis.

Et cum hominibus operantibus iniquitatem : * et non communicábo cum electis eórum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpábit me : * óleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et orátio mea in beneplacitis eórum : * absorpti sunt juncti petrae iudices eórum.

Audient verba mea quoniam potuerunt : * sicut crassitudo terræ erúpta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : in te sperávi, non auferas animam meam.

Custodi me a láqueo, quem statuerunt mihi : * et a scándalis operantium iniquitatem.

Advent in retículo ejus peccatores : * singulariter sum ego donec transeam.

Via. Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Añã. Pórtio mea.

Psalmus 144.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiendo ex me spíritum meum, * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * absconderunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam : * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est qui requírat animam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecationem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Libera me a persecúntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nómini tuo : * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Añã. Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

Capitulum.

2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

HOMINIS supérne Cónditor, Qui cuncta solus órdinans,

Humum jubes producere
 Reptantis et feræ genus :
 Et magna rerum corpora ,
 Dictu jubentis vivida ,
 Per temporum certas vices
 Obtemperare servulis.
 Repelle quod, cupidinis
 Ciente vi, nos impetit,
 Aut moribus se suggerit,
 Aut actibus se interset.
 Da gaudiorum præmia ,
 Da gratiarum mûnera :
 Dissolve litis vincula ,
 Adstringe pacis foedera.
 Præsta, Pater piissime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spiritu Paraclito,
 Regnans per omne sæculum.

Amen.

ſ. Dirigatur, Dómine, oratio
 mea. r̄. Sicut incensum in con-
 spectu tuo

Ad Magnificat, Añã.

Deposuit potentes, sanctos per-
 sequentes : et exaltavit humiles,
 Christum confitentes.

Preces, quando dicendæ sunt,
 habentur supra. 113.

SABBATO

Ad Vesperas.

Añã. Benedictus.

Psalmus 143.

BENEDICTUS Dóminus, Deus
 meus, qui docet manus
 meas ad prælium, * et digitos
 meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium
 meum : * suscéptor meus, et li-
 berátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperá-
 vi : * qui subdit pópulum meum
 sub me.

Dómine, quid est homo, quia in-
 notuisti ei? * aut filius hóminis,
 quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est :

* dies ejus sicut umbra præter-
 eunt.

Dómine, inclina cælos tuos, et
 descende : * tange montes, et
 fumigabunt.

Fulgura coruscationem, et dissi-
 pabis eos : * emitte sagittas tuas,
 et conturbabis eos :

Emitte manum tuam de alto,
 eripe me, et libera me de aquis
 multis : * de manu filiorum ali-
 enorum.

Quorum os locutum est vanitá-
 tem : * et dextera eorum, dé-
 xtera iniquitatis.

Deus, canticum novum cantabo
 tibi : * in psalterio decachordo
 psallam tibi.

Qui das salutem regibus : * qui
 redemisti David, servum tuum.
 de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filio-
 rum alienorum, quorum os
 locutum est vanitatem : * et dé-
 xtera eorum, dextera iniqui-
 tatis :

Quorum filii, sicut novellæ
 plantationes * in juventute
 sua.

Filiæ eorum compositæ : * cir-
 cumornatæ ut similitudo tem-
 pli.

Promptuaria eorum plena, *
 eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum foetôsæ, abundantes
 in egressibus suis : * boves eó-
 rum crassæ.

Non est ruina maceræ, neque
 transitus : * neque clamor in
 plateis eorum.

Beatum dixerunt pópulum. cui
 hæc sunt : * beatus pópulus, cu-
 jus Dóminus Deus ejus.

Añã. Benedictus Dóminus. Deus
 meus.

Añã. Per singulos dies.

Psalmus 144.

EXALTABO te, Deus meus Rex :
* et benedicam nómini tuo
in sæculum , et in sæculum sæ-
culi.

Per singulos dies benedicam tibi :
* et laudábo nomen tuum in
sæculum , et in sæculum sæ-
culi.

Magnus Dóminus et laudábilis
nimis : * et magnitúdinis ejus
non est finis.

Generátio et generátio laudábit
ópera tua : * et poténtiam tuam
pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitá-
tis tuæ loquéntur : * et mirabilia
tua narrábunt.

Et virtútem terríbilium tuórum
dicent : * et magnitúdinem tuam
narrábunt.

Mémóriam abundantíæ suavitá-
tis tuæ eructábunt : * et justítia
tua exultábunt.

Miserátor et miséricors Dómi-
nus : * pátiens, et multum mi-
séricors.

Quávis Dóminus univérsis : * et
miseratiónes ejus super ómnia
ópera ejus.

Confíteántur tibi, Dómine, óm-
nia ópera tua : * et sancti tui
benedicant tibi.

Glóriam regni tui dicent : * et
poténtiam tuam loquéntur :

Et notam fáciant filiis hóminum
poténtiam tuam : * et glóriam
magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium
sæculórum : * et dominátio tua
in omni generatióne et genera-
ciónem.

Idélis Dóminus in ómnibus
verbis suis : * et sanctus in óm-
nibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes, qui

córruunt : * et érgit omnes
elisos.

Oculi ómnium in te sperant ,
Dómine : * et tu das escam illó-
rum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam : * et
imples omne ánimam benedictió-
ne.

Iustus Dóminus in ómnibus viis
suis : * et sanctus in ómnibus
opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus in-
vocántibus eum : * ómnibus in-
vocántibus eum in veritaté.

Voluntátem tíméntium se fá-
ciet : * et deprecatiónem eó-
rum exáudiet, et salvos fáciat
eos.

Custódit Dóminus omnes dili-
géntes se : * et omnes peccató-
res dispédet.

Laudatiónem Dómini loquétur
os meum : * et benedicat omnis
caro nómini sancto ejus in sæcu-
lum , et in sæculum sæculi.

Añã. Per singulos dies benedi-
cam te, Dómine.

Añã. Laudábo.

Psalmus 145.

LAUDA, ánima mea, Dóminum,
laudábo Dóminum in vita
mea : * psallam Deo meo quám-
diu fúero.

Nolíte confidere in princípibus :
* in filiis hóminum, in quibus
non est salus.

Exíbit spíritus ejus , et reverté-
tur in terram suam : * in illa
die peribunt omnes cogitatiónes
eórum.

Reátus, cujus Deus Jacob adjú-
tor ejus , spes ejus in Dómino
Deo ipsíus : * qui fecit cælum et
terram, mare, et ómnia, quæ
in eis sunt.

Qui custódit veritaté in sæcu-

lum, facit iudicium injuriam patientibus : * dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos : * Dominus illuminat caecos.

Dominus erigit elisos, * Dominus diligit justos.

Dominus custodit advenas. pupillum, et viduam suscipiet : * et vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus in saecula, Deus tuus, Sion, * in generationem et generationem.

Añã. Laudabo Deum meum in vita mea.

Añã. Deo nostro.

Psalmus 146.

LAUDATE Dominum quoniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucunda, decoraque laudatio.

Edificans Jerusalem Dominus : * dispersiones Israelis congregabit.

Qui sanat contritos corde : * et alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum : * et omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus : * et sapientiae ejus non est numerus.

Suscipiens mansuetos Dominus : * humilians autem peccatores usque ad terram.

Pracinate Domino in confessione : * psallite Deo nostro in cithara.

Qui operit caelum nubibus : * et parat terrae pluviam.

Qui producit in montibus foenum : * et herbam servituti hominum.

Qui dat juvenis escam ipsorum : * et pullis corvorum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit : * nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum : * et in eis, qui sperant super misericordia ejus.

Añã. Deo nostro jucunda sit laudatio.

Añã. Lauda.

Psalmus 147.

LAUDA, Jerusalem, Dominum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem : * et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terrae : * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas : * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit ?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spiritus ejus, et fluent aquae.

Qui annuntiat verbum suum Jacob : * justitias, et judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi : * et judicia sua non manifestavit eis.

Añã. Lauda, Jerusalem, Dominum.

Capitulum.

Rom. 11. d

O altitudo divitiarum sapientiae, et scientiae Dei : quam incomprehensibilia sunt judicia ejus, et investigabiles viae ejus!

Hymnus

JAM sol recedit igneus :
Tu, lux perennis, Unitas.

Nostris, beáta Trínitas,
 Infúnde lumen córdibus.
 Te mane laudum cármine,
 Te deprecámur véspere :
 Dignéris, ut te súpplices
 Laudémus inter Cœlites.
 Patri, simúlque Filio,
 Tibique, sancte Spíritus,
 Sicut fuit, sit júgiter
 Sæclum per omne glória.

Amen.

Ÿ. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. R̄. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Capit. O altitúdo, dicitur in Vesp. Sabbati, ab Oct. Pentec. usque ad Adventum cum Hymno et Ÿ. seq. Añã ad Magnificat dicitur prout assignatur infra in Proprio de Tempore. Post Añã dicitur Oratio propria.

Deinde fiunt seq. Commem. communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMÉM. DE CRUCE

In feriali tantum Officio.

Ad Vesp. et Laud. Añã. Per signum Crucis de inimícis nostris libera nos, Deus noster. Ÿ. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. R̄. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. Oratio.

PERPETUA NOS, quæsumus Dómine, pace custódi : quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignátus es.

COMMÉMORATIONES

COMMUNES,

sive Suffragia Sanctorum.

De S. Maria, quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesperas et Laudes, Añã. Sancta María, succúrre miseris,

juva pusillánimes, réfove flébilés, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratióem. Ÿ. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. R̄. Ut digni efficiámur promissióibus Christi.

Orémus. Oratio.

CONCEDE nos, fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitate gaudére : et gloriósa beátæ Mariæ semper Virginis intercessiόe, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

De Apostolis.

Ad Vesp. Añã. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine. Ÿ. Constítues eos príncipes super omnem terram. R̄. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Laud. Añã. Gloriósi príncipes terræ quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti. Ÿ. In omnem terram exívit sonus eórum. R̄. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

DEUS, cujus dextera beátum Petrum, ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit : et coapóstolum ejus Paulum, tertio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit : exáudi nos propítius, et concéde ; ut, ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

De Patróno, vel Titulari Ecclesiæ fit Commem. consueta ante vel post Commemorationes

prædictas, pro dignitate illius, et ultimo loco de Pace.

Ad Vesp. et Laud. Añã. Da pacem, Dómine, in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. *ŷ* Fiat pax in virtúte tua. *R.* Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquilla. Per Dóminum.

R. Amen.

ŷ Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spírítu tuo. *ŷ* Benedicámus Dómino. *R.* Deo grátias. *ŷ* Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster.

Sic terminatur Officium ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dñica.

Dictæ Commemorationes, seu Suffragia, dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, exceptis Duplicibus, et infra Octavas.

Quando dicitur Officium B. Mariæ, non fit alia Commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit *ŷ*. Jube, domne, benedicere. Bened. Noctem quiétam, et finem perfectum concédât nobis Dóminus omnipotens. *R.* Amen.

Lectio brevis. 1. *Pet.* 5. c

FRATRES, Sóbrii estóte, et vigilate: quia adversáriuŷ vester diábolus, tamquam leo rúgiens, círcuit, quærens quem devoret: cui resistite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserere nobis. *R.* Deo grátias.

ŷ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *R.* Qui fecit cælum et terram. Pater noster, dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Virgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatóne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper Virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et dimíŷŷis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *R.* Amen.

Deinde repetit Conf. et ubi dicitur vobis, fratres, et vos, fratres, dicatur tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro.

Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimíŷŷis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. *R.* Amen.

INDULGENTIAM, absolutiónem, et remissionem peccatorum nostrorum tríbuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus. Amen.

Et facta Absolut., dicitur ψ .

CONVERTE nos, Deus, salutáris noster. \mathcal{R} . Et avérte iram tuam a nobis. ψ . Deus, in adiutorium meum inténde. \mathcal{R} . Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Sicut erat.

Añá. Miserére.

Psalmus 4.

CUM invocárem, exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatione dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi orationem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitôte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungi-mini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiescam.

Quóniam tu, Dómine, singularíter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justitia tua libera me.

Inclína ad me aurem tuam, * ac célera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut saluum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spiritum meum : * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Psalmus 90.

QUI hábitat in adiutorio Altissimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem millia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúm tamen óculis tuis considerábis : * et retributióne peccatorum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes

mea : * altíssimum posuísti refú-
gium tuum.

Non accédet ad te malum : * et
flagéllum non appropinquábit
tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit
de te : * ut custódiant te in óm-
nibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne
forte offéndas ad lápidem pedem
tuum.

Super áspidem et basilíscum am-
bulábis : * et conculcábis leónem
et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberá-
bo eum : * prótegam eum, quó-
niam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáu-
diam eum : * cum ipso sum in
tribulatióne, erípíam eum, et
glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo
eum : * et osténdam illi salu-
táre meum.

Psalmus 433.

ECCE nunc benedicite Dó-
minum, * omnes servi Dó-
mini.

Qui státis in domo Dómini : * in
átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus ve-
stras in sancta, * et benedicite
Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion,
* qui fecit cælum et terram.

Añã. Miserére mihi, Dómine, et
exáudi oratióne meam.

Hymnus.

TE lucis ante términum,
Rerum Creatórum, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul, et custódia.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata ;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluéntur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Capitulum.

Jerem. 14. b

Tu autem in nobis es, Dómi-
ne, et nomen sanctum
tuum invocátum est super
nos : ne derelinquas nos, Dó-
mine, Deus noster. *Ps.* Deo grá-
tias.

R. br. In manus tuas, Dómine,
* Comméndo spíritum meum.
In. *Ps.* Redemísti nos, Dómine,
Deus veritátis. Comméndo. Gló-
ria Patri. *In.* *Ps.* Custódi nos,
Dómine, ut pupillam óculi.
Sub umbra alárum tuárum pró-
tege nos.

Añã. Salva nos.

Canticum Simeonis.

Luca 2. c

NUNC dimittis servum tuum,
Dómine, * secúndum ver-
bum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salu-
táre tuum,

Quod parásti * ante fáciem óm-
nium populórum ;

Lumen ad revelatióne gén-
tium * et glóriam plebis tuæ
Israel.

Glória Patri, et Filio.

Añã Salva nos, Dómine, vigi-
lántes, custódi nos dormiéntes :
ut vigilémus cum Christo, et
requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper
dicuntur, præterquam in Offi-
cio Duplici, et infra Octavas
in feriali Officio, et in Quatuor
Temporibus, quando dictæ sũt
Preces in Vesperis, dicuntur
flexis genibus.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ✠. Et ne nos indúcas in tentatióem. R. Sed libera nos a malo. Credo in Deum, secreto. ✠. Carnis resurrectiÓem. R. Vitam ætérnam, Amen. ✠. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. R. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula. ✠. Benedicámus Patrem et Filium, cum sancto Spírítu. ✠. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula. ✠. Benedictus es, Dómine, in firmaménto cœli.

Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula. ✠. Benedicat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

Amen. ✠. Dignáre, Dómine, nocte ista. R. Sine peccáto nos custodíre. ✠. Miserére nostri, Dómine. R. Miserére nostri. ✠. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. R. Quemádmódu sperávimus in te. ✠. Dómine, exáudi oratiÓem meam. R. Et clamor meus ad te véniat. ✠. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

Orémus. Oratio.

VISITA, quæsumus Dómine, habitatiÓem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábítent in ea, qui nos in pace custódiat : et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

✠. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo. ✠. Benedicámus Dómino. R. Deo grátias. Bened. Benedicat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Filius, et Spírítus sanctus. R. Amen. Et

non dicitur Fidélium ánimæ : sed immediate dicitur sequens Aña.

A primis Vesp. Festi SS. Trinitatis usque ad Nonam Sabbati ante Adventum, Aña.

SALVE, Regína, Mater misericórdiæ, vita, dulcédo, et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxules filii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrymárum valle. Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum, benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

✠. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui gloriósæ Virgínis Matris Mariæ corpus et ánimam, ut dignum Filii tui habitáculum éffici mererétur, Spírítu sancte cooperánte, præparásti : da, ut cujus commemoratiÓe lætámur, ejus pia intercessiÓe, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

✠. Divínium auxiliúm máneat semper nobíscum. R. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María, et Credo.

Sic dicitur Completorium per Annum.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur Pater noster, Ave María, et Credo, quia Completorium, quod est finis Officii,

sic terminari debet : et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Añã prædicta dicitur etiam in fine Laud., quando discedendum est a Choro : sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicitur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicatur semper, quando, terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro : et tunc post *ŷ. Fidélium ánimæ*, et

Pater noster, secreto, dicitur *ŷ. Dóminus det nobis suam pacem. R. Et vitam ætérnam. Amen.*

Deinde prædicta Añã et in fine : *Divínium auxiliúm máneat semper nobíscum. R. Amen.*

Extra Chorum autem dicitur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium; alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum *Pater noster*, secreto.

PROPRIUM

DE TEMPORE.

SABBATO

PROXIMO Kalendis Septembris.
Ad Magnificat, Añã.

Cum audisset Job * nuntiõrum verba, sustinuit paciẽter, et ait : Si bona suscepimus de manu Dõmini, mala autem quare non sustineamus? In õmnibus his non peccavit Job labiis suis, neque stultum aliquid contra Deum locutus est.

DOM. I. SEPTEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber Job.

Lectio j. *Cap. 1.*

VIA erat in terra Hus, nõmine Job, et erat vir ille simplex et rectus, ac timens Deum, et recedens a malo. Natique sunt ei septem filii, et tres filiaẽ. Et fuit possessio ejus septem millia ovium, et tria millia camelõrum, quingenta quoque juga boum, et quingentae asinae, ac familia multa nimis : eratque vir ille magnus inter omnes Orientales.

Si bona suscepimus de manu Dei, mala autem quare non sustineamus? * Dõminus dedit, Dõminus abstulit : sicut Dõmino placuit, ita factum est : sit nomen Dõmini benedictum. †. Nudus egressus sum de útero matris meae, et nudus revertar illuc. Dõminus.

ALUMN.

Lectio ij.

ET ibant filii ejus, et faciẽbant convivium per domos, unusquisque in die suo. Et mittentes vocabant tres sorores suas ut comederent et biberent cum eis. Cumque in orbem transissent dies convivii, mittebat ad eos Job, et sanctificabat illos, consurgensque diluculo offerabat holocausta pro singulis. Dicebat enim : Ne forte peccaverint filii mei, et benedixerint Deo in cordibus suis. Sic faciẽbat Job cunctis diebus.

¶. Antequam comedam, suspiro, et tamquam inundantes aquae, sic rugitus meus; quia timor quem timebam evenit mihi : et quod verẽbar, accidit : nonne dissulavi? nonne silui? nonne quievi? * Et venit super me indignatio. †. Ecce non est auxilium mihi in me, et necessarii quoque mei recesserunt a me. Et.

Lectio iij.

QUADAM autem die cum venissent filii Dei ut assisterent coram Dõmino, affuit inter eos etiam Satan. Cui dixit Dõminus : Unde venis? Qui respondens, ait : Circuivi terram, et perambulavi eam. Dixitque Dõminus ad eum : Numquid

considerásti servum meum Job, quod non sit ei similis in terra, homo simplex et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo? Cui respóndens Satan, ait: Numquid Job frustra timet Deum? nonne tu vallásti eum, ac domum ejus, universámque substántiam per circúitum, opéribus mánuum ejus benedixisti, et posséssio ejus crevit in terra? Sed exténde páululum manum tuam, et tange cuncta quæ póssidet, nisi in faciém benedixerit tibi.

Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, et subvértere nitímmini amicum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv. *Lib. 2. Cap. 1.*

SCRIPURA sacra mentis óculis quasi quoddam spéculum oppónitur, ut intérna nostra faciés in ipsa videátur. Ibi étenim fæda, ibi pulchra nostra cognóscimus: ibi sentímus quantum proficimus, ibi a proféctu quam longe distámus. Narrat autem gesta sanctórum, et ad imitatiónem corda próvocat infirmórum: dumque illórum victricia facta commémorat, contra vitiórum prælia debília nostra confirmat: fitque verbis illius, ut eo mens minus inter certámina trépidet, quo ante se póstos tot virórum fórtium triúmphos videt.

R. Indúta est caro mea putredine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit, et contrácta est: Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea. Dies mei velócius transiéerunt, quam a texénte tela succiditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto.

Lectio v.

NONNUNQUAM vero non solum nobis eórum virtútes ásserit, sed étiam casus innotéscit: ut et in victória fórtium, quod imitándo arrípere, et rursum videámus in lápsibus quid debeámus timére. Ecce enim Job describitur tentatióne auctus, sed David tentatióne prostrátus, ut et majórum virtus spem nostram fóveat, et majórum casus ad cautélam nos humilitátis accíngat: quátenuis dum illa gaudéntes súblevant, ista metuéntes premant: et audiéntis ánimus illinc spei fidúcia. hinc humilitáte timóris eruditus, nec temeritáte supérbiat. quia formidine prémitur; nec pressus timóre despéret, quia ad spei fidúciam virtútis exémplo roborátur.

R. Páucitas diérum meórum finiétur brevi: dimitte me. Domine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam. et opértam mortis caligine. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu, et sic repénte præcipitas me? Antequam.

Lectio vj.

Lib. 1. Moral. cap. 1.

VIR erat in terra Hus, nómine Job. Idcirco sanctus vir ubi

habitáverit, dicitur, ut ejus méritum virtútis exprimátur. Ilus namque quis nésciat, quod sit in terra Gentílium? Gentílitatis autem eo obligáta víitiis éxstitit, quo cognitióem sui Conditóris ignorávit. Dicátur itaque ubi habitáverit, ut hoc ejus láudibus proficiat, quod bonus inter malos fuit. Neque enim valde laudábile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim gravióris culpæ est, inter bonos bonum non esse, ita imménsi est præcónií, bonum etiám inter malos extitísse.

Non abscondas me, Dómine, a fácie tua: manum tuam longe fac a me: * Et formído tua non me térreat. *v.* Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad nihilum rédigas me. Et. Glória Patri. Et.

vij. Quis mihi tribuat, ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus; * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? *v.* Numquid sicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et.

vij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. *v.* Tres sunt qui testimónium dant in celo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Infra Hebdom., Feria iv. post

ij. et *ij.* Lect. dicitur *ij.* et *ij.* Resp. Feriæ *ij.* seq.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio *j.* *Cap. 1. c*

CUM autem quadam die filii et filiæ ejus coméderent et biberent vinum in domo fratris sui primogéniti, núntius venit ad Job, qui diceret: Boves arábant, et ásinæ pascebántur juxta eos, et irruérunt Sabæi, tulerúntque ómnia, et púeros percussérunt gládio, et evási ego solus ut nuntiárem tibi. Cumque adhuc ille loquerétur, venit alter, et dixit: Ignis Dei cécidit e cælo, et tactas oves puerósque consúmpsit, et effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

R. Versa est in luctum cíthara mea, et órganum meum in vocem fléntium: * Parce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei. *v.* Cutis mea denigráta est super me, et ossa mea aruérunt. Parce.

Lectio *ij.*

SED et illo adhuc loquente, venit álius, et dixit: Chaldæi fecérunt tres turmas, et invasérunt camélos, et tulerunt eos, necnon et púeros percussérunt gládio, et ego fugi solus ut nuntiárem tibi. Adhuc loquebátur ille, et ecce álius intrávit, et dixit: Filiis tuis et filiábus vescéntibus et bibéntibus vinum in domo fratris sui primogéniti, repénte ventus véhemens irruit a regióne déserti, et concússit quátuor ángulos domus, quæ córruens opprèssit liberos tuos, et mórtui sunt, et effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui :
 * Et calamitas, quam patior, in statera! y. Quasi arena maris hæc gravior appareret : unde et verba mea dolore sunt plena.
 Et.

Lectio iij.

TUNC surrexit Job, et scidit vestimenta sua, et tonso capite corruens in terram, adoravit, et dixit : Nudus egressus sum de utero matris meæ, et nudus revertar illuc. Dominus dedit, Dominus abstulit : sicut Domino placuit, ita factum est : sit nomen Domini benedictum. In omnibus his non peccavit Job labiis suis, neque stultum quid contra Deum locutus est.

R. Quare detraxistis. 134.

Responsoria hujus ij. Feriæ dicuntur etiam in secunda Feria Hebdom. seq.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 2.

FACTUM est autem, cum quadam die venissent filii Dei, et starent coram Domino, venisset quoque Satan inter eos, et staret in conspectu ejus, ut diceret Dominus ad Satan : Unde venis? Qui respondens ait : Circuivi terram, et perambulavi eam. Et dixit Dominus ad Satan : Numquid considerasti servum meum Job, quod non sit ei similis in terra, vir simplex et rectus, ac timens Deum, et recedens a malo, et adhuc retinens innocentiam? Tu autem commovisti me adversus eum, ut affligerem eum frustra. Cui respondens Satan, ait : Pellem pro pelle, et cuncta quæ habet

homo, dabit pro anima sua : alioquin mitte manum tuam, et tange os ejus et carnem, et tunc videbis quod in faciem benedicat tibi.

R. Induta est. 134.

Lectio ij.

DIXIT ergo Dominus ad Satan : Ecce in manu tua est, verumtamen animam illius serva. Egressus igitur Satan a facie Domini, percussit Job ulcere pessimo, a planta pedis usque ad verticem ejus : qui testa saniem radebat, sedens in sterquilinio. Dixit autem illi uxor sua : Adhuc tu permanes in simplicitate tua? benedic Deo, et morere. Qui ait ad illam : Quasi una de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus? In omnibus his non peccavit Job labiis suis.

R. Paucitas. 134.

Lectio iij.

IGITUR audientes tres amici Job omne malum quod accidisset ei, venerunt singuli de loco suo, Eliphaz Themanites, et Baldad Suhites, et Sophar Naamathites. Condixerant enim, ut pariter venientes visitarent eum, et consolarentur. Cumque elevassent procul oculos suos, non cognoverunt eum : et exclamantes ploraverunt, scissisque vestibus sparserunt pulverem super caput suum in cælum. Et sederunt cum eo in terra septem diebus et septem noctibus, et nemo loquebatur ei verbum : videbant enim dolorem esse vehementem.

R. Non abscondas. 135.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 3.

Post hæc apéruit Job os suum, et maledixit diéi suo, et locútus est : Péreat dies in qua natus sum, et nox in qua dictum est : Concéptus est homo. Dies ille vertátur in ténebras, non requirat eum Deus désuper, et non illustrétur lúmíne. Obscúrent eum ténebræ, et umbra mortis, óccupet eum caligo, et involvátur amaritúdine.

ꝛ. Quis mihi. 135.

Lectio ij.

Noctem illam tenebrósus turbo possídeat, non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménsibus. Sit nox illa solitária, nec laude digna. Maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti sunt suscitáre Leviathan. Obtenebréntur stellæ caligine ejus : expéctet lucem, et non vídeat, nec ortum surgéntis auróráe : quia non conclúsit óstia ventris qui portávit me, nec ábstulit mala ab óculis meis.

ꝛ. Utinam. 136.

Lectio iij.

Quare non in vulva mórtuus sum, egréssus ex útero non statim périi? Quare excéptus génibus? cur lactátus ubéribus? Nunc enim dórmiens silérem, et somno meo requiescerem : cum régibus et consúlibus terræ, qui ædificánt sibi solitúdines : aut cum princípibus, qui pósident aurum, et replent domos suas argénto : aut sicut abortívum absconditum non subsisterem,

vel qui concépti non vidérunt lucem.

ꝛ. Quare detraxístis. 134.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 4.

RESPONDENS autem Eliphaz Themanítes, dixit : Si cœpérimus loqui tibi, fórsitan mólesté accípies, sed concéptum sermónem tenére quis póterit? Ecce docuísti multos, et manus lassas roborásti : vacillántes confirmavérunt sermónes tui, et génua treméntia confortásti : nunc autem venit super te plaga, et defecisti : tétigit te, et conturbátus es. Ubi est timor tuus, fortitúdo tua, patiéntia tua, et perféctio viárum tuárum?

ꝛ. Si bona. 133.

Lectio ij.

RECORDARE, óbsecro te, quis Rumquam innocens périit? aut quando recti deléti sunt? quin pótius vidi eos qui operántur iniquitátem, et séminant dolóres, et metunt eos, flante Deo perisse, et spiritu iræ ejus esse consúptos. Rugítus leónis, et vox lænæ, et dentes catulórum leónum contríti sunt. Tigris périit, eo quod non habéret prædam : et cáuli leónis dissipáti sunt.

ꝛ. Antequam. 133.

Lectio iij.

PORRO ad me dictum est verbum absconditum, et quasi furtíve suscepit auris mea venas susúrri ejus. In horróre visiónis noctúrnæ, quando solet sopor occupáre hómínes, pavor ténuit me, et tremor, et ómnia ossa mea pertérrita sunt; et

cum sp̄ritus me pr̄sente transiret, inhorruerunt pili carnis meae. Stetit quidam, cujus non agnoscebam vultum, imago coram oculis meis, et vocem quasi aurae lenis audivi. Numquid homo, Dei comparatione justificabitur, aut factore suo prior erit vir? Ecce qui serviunt ei, non sunt stabiles, et in angelis suis reperit pravitatem.

R. Quare detraxistis. 134.

FERIA SEXTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 6.

RESPONDENS autem Job, dixit: Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui: et calamitas, quam patior, in statera! Quasi arena maris haec gravior appareret: unde et verba mea dolore sunt plena: quia sagittae Domini in me sunt, quarum indignatio ebibit spiritum meum, et terrores Domini militant contra me.

R. Induta est. 134.

Lectio ij.

NUMQUID rugiet onager cum habuerit herbam? aut mugiet bos cum ante praesepe plenum steterit? Aut poterit comedi insulsum, quod non est sale conditum? aut potest aliquis gustare, quod gustatum affert mortem? Quae prius nolebat tingere anima mea, nunc pra angustia cibi mei sunt.

R. Paucitas dierum. 134.

Lectio iij.

Quis det ut veniat petitio mea: et quod expecto, tribuat mihi Deus? Et qui coepit, ipse me conterat: solvat manum suam, et succidat me?

Et haec mihi sit consolatio, ut affligens me dolore, non parcat, nec contradicam sermonibus Sancti. Quae est enim fortitudo mea, ut sustineam? aut quis finis meus, ut patienter agam? Nec fortitudo lapidum fortitudo inea, nec caro mea aenea est. Ecce non est auxilium mihi in me, et necessarii quoque mei recesserunt a me.

R. Non abscondas. 135.

SABBATO.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 7.

MILITIA est vita hominis super terram: et sicut dies mercenarii, dies ejus. Sicut servus desiderat umbram, et sicut mercenarius praestolatur finem operis sui: sic et ego habui menses vacuos, et noctes laboriosas enumeravi mihi. Si dormiero, dicam: Quando consurgam? et rursus expectabo vesperam, et replerbor doloribus usque ad tenebras.

R. Quis mihi. 135.

Lectio ij.

INDUTA est caro mea putredine et sordibus pulveris: cutis mea aruit, et contracta est. Dies mei velocius transierunt quam a texente tela succiditur, et consumpti sunt absque ulla spe. Memento quia ventus est vita mea, et non revertetur oculus meus ut videat bona. Nec aspiciet me visus hominis: oculi tui in me, et non subsistam.

R. Utinam. 136.

Lectio iij.

Sicut consumitur nubes et spertransit: sic qui descenderit ad inferos, non ascendet. Nec revertetur ultra in domum

suam, neque cognoscet eum amplius locus ejus. Quapropter et ego non parcam ori meo, loquar in tribulatione spiritus mei: confabulabor cum amaritudine animæ meæ. Numquid mare ego sum, aut cetus, quia circumdedisti me carcere?

¶ Quare detraxistis, infra.

Ad Magnificat, Añã.

In omnibus his * non peccavit Job labiis suis, neque stultum aliquid contra Deum locutus est.

DOM. II. SEPTEMBRIS.

In primo Nocturno.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 9.

Et respondens Job, ait: Vere scio quod ita sit, et quod non justificetur homo compositus Deo. Si voluerit contendere cum eo, non poterit ei respondere unum pro mille. Sapiens corde est, et fortis robore: quis restitit ei, et pacem habuit? Qui transtulit montes, et nescierunt hi quos subvertit in furore suo.

* Si bona suscepimus de manu Dei, mala autem quare non sustineamus? * Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum.

¶ Nudus egressus sum de utero matris meæ, et nudus revertar illuc. Dominus.

Lectio ij.

Qui commovet terram de loco suo, et columnæ ejus concutiuntur. Qui præcipit soli, et non oritur: et stellas claudit quasi sub signaculo. Qui extendit cælos solus, et graditur super fluctus maris. Qui fa-

cit Arcturum, et Oriona, et Hyadas, et interiõra Austri. Qui facit magna, et incomprehensibilia, et mirabilia, quorum non est numerus.

¶. Antequam comedam, suspiro, et tamquam inundantes aquæ, sic rugitus meus: quia timor quem timebam, evenit mihi: et quod verèbar, accidit: nonne dissimulavi? nonne silui? nonne quievi? * Et venit super me indignatio. ¶. Ecce non est auxilium mihi in me, et necessarij quoque mei recesserunt a me. Et.

Lectio iij.

Si venerit ad me, non videbo eum: si abierit, non intelligam. Si repente interroget, quis respondebit ei? vel quis dicere potest: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resistere potest, et sub quo curvantur qui portant orbem. Quantus ergo sum ego, ut respondeam ei, et loquar verbis meis cum eo? Qui etiam si habuero quippiam justum, non respondebo, sed meum iudicem deprecabor. Et cum invocantem exaudierit me, non credo quod audierit vocem meam. In turbine enim conteret me, et multiplicabit vulnera mea etiam sine causa.

¶. Quare detraxistis sermonibus veritatis: ad increpandum verba componitis, et subvertere nitimini amicam vestrum? * Verumtamen quæ cogitastis, explète. ¶. Quod justum est, judicáte, et non inveniétis in lingua mea iniquitatem. Verumtamen. Glória Patri. Verumtamen.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti
Gregórii , Papæ.

Lectio iv. L. 9. c. 2.

VERE scio quod ita sit, et quod non justificábitur homo compósitus Deo. Homo quippe Deo non compósitus justitiam percipit, compósitus amittit : quia quisquis se auctóri bonórum comparat, bono se, quod accéperat, privat. Qui enim accépta bona sibi árrogat, suis contra Deum donis pugnat. Unde ergo despéctus erigitur, dignum est ut eréctus inde destruátur. Sanctus autem vir, quia omne virtútis nostræ méritum, esse vitium cónspicit, si ab intérrno árbitro distrícite judicétur, recte subjúngit : Si volúerit conténdere cum eo, non póterit respondére ei unum pro mille.

¶ Indúta est caro mea putrédine et sórdibus púlveris : cutis mea áruit, et contrácta est : * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea. ¶ Dies mei velócius transiérrunt, quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto.

Lectio v.

IN Scriptúra sancta millenárrius númerus pro universitáte solet intélligi. Hinc étenim Psalmísta ait : Verbi quod mandávit in mille generatiónes : cum profécto constet, quod ab ipso mundi exórdio usque ad Redemptóris advéntum per Evangelístam non ámplius quam septuaginta et septem propáginés numeréntur. Quid ergo in millenárrio númeró, nisi ad pro-

feréndam novam sóbolem perfécta univérrsitas præscítæ generatiónis exprímitur? Hinc et per Joánnem dicitur : Et regnábunt cum eo mille annis : quia vidélicet regnum sanctæ Ecclésiæ universitátis perféctiône solidátur.

¶ Páucitas diérrum meórum finiétur brevi : dimítte me. Dómine, ut plangam páululum dolórem meum. * Antequam vadam ad terram tenebrósam, et opértam mortis caligine. ¶ Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu, et sic repénte præcipitas me? Antequam.

Lectio vj.

QUIA vero monas décies multiplicáta in denárrium díctitur, denárrius per semetípsum ductus in centenárrium dilatátur : qui rursus per denárrium ductus, in millenárrium ténditur : cum ab uno incipimus, ut ad millenárrium veniámus, quid hoc loco unius appellatióne, nisi bene vivéndi inítium : quid millenárrii númeri amplitúdine, nisi ejúsdem bonæ vitæ perféctio designátur? Cum Deo autem conténdere, est non ei tribúere, sed sibi glóriam suæ virtútis arrogáre. Sed sanctus vir conspíciat, quia et qui summa jam dona percépit, si de accéptis extóllitur, cuncta quæ accéperat, amittit. ¶ Non abscondas me, Dómine, a fácie tua : manum tuam longe fac a me : * Et formído tua non me térreat. ¶ Córripi me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad nihilum rédigas me. Et. Glória Patri. Et.

vij. Quis mihi tríbuat , ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus : * Et consútuas mihi tempus, in quo recordéris mei? †. Numquid sicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et.

viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. †. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verhum, et Spíritus sanctus, et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio j Cap. 27.

ADDIDIT quoque Job, assúmens parábolam suam, et dixit : Vivit Deus, qui ábstulit iudicium meum, et Omnipotens, qui ad amaritúdinem addúxit ánimam meam. Quia donec súperest hálitus in me, et spíritus Dei in náribus meis, non loquéntur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. Absit a me ut justos vos esse júdicem : donec deficiam, non recédam ab innocéntia mea.

†. Versa est. 135.

Lectio ij.

JUSTIFICATIONEM meam, quam Jæpi tenére, non déseram : neque enim reprehéndit me cor meum in omni vita mea. Sit ut impius inimicus meus : et adversárius meus, quasi iní-

quus. Quæ est enim spes hypócritæ, si aváre rápiat, et non liberet Deus ánimam ejus? Numquid Deus áudiet clamórem ejus, cum vénerit super eum angústia? Aut póterit in Omnipoténte delectári, et invocáre Deum omni témpore? †. Utinam. 136.

Lectio iij.

DOCEBO vos per manum Dei quæ Omnipotens hábeat, nec abscondam. Ecce, vos omnes nostis : et quid sine causa vana loquímmini? Hæc est pars hóminis ímpii apud Deum, et heréditas violentórum, quam ab Omnipoténte suscipient. Si multiplicáti fúerint filii ejus, in gládio erunt, et nepótes ejus non saturabúntur pane. Qui réliqui fúerint ex eo, sepeliéntur in intéritu, et víduæ illius non plorábunt.

†. Quare detraxistis. 139.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 28. b

SAPIENTIA ubi invenitur? et quis est locus intelligéntiæ? Nescit homo prétium ejus, nec invenitur in terra suaviter vivéntium. Abyssus dicit : Non est in me; et mare lóquitur : Non est mecum. Non dábitur aurum obrízum pro ea, nec appendétur argéntum in commutatóne ejus. Non conferétur tinctis Indiæ colóribus, nec lápidi sardónicho pretiosíssimo, vel sapphíro.

†. Indúta est. 140.

Lectio ij.

NON adæquábitur ei aurum vel vitrum, nec commutabúntur pro ea vasa auri. Ex-

celsa et eminentia non memorabuntur comparatione ejus : trahitur autem sapientia de occultis. Non adæquabitur ei topazius de Æthiopia, nec tincturæ mundissimæ componetur. Unde ergo sapientia venit? et quis est locus intelligentiæ? Abscondita est ab oculis omnium viventium, volucres quoque cœli latet. Perditio et mors dixerunt : Auribus nostris ausimus famam ejus.

R. Paucitas dierum. 140.

Lectio ij.

Deus intelligit viam ejus, et ipse novit locum illius. Ipse enim fines mundi intuetur : et omnia, quæ sub cœlo sunt, respicit. Qui fecit ventis pondus, et aquas appendit in mensura. Quando ponebat pluviis legem, et viam procellis sonantibus : tunc vidit illam, et enarravit, et preparavit, et investigavit. Et dixit homini : Ecce timor Domini, ipsa est sapientia : et recedere a malo, intelligentia.

R. Non abscondas. 140.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 31.

Pepigi fœdus cum oculis meis, ut ne cogitarem quidem de virgine. Quam enim partem haberet in me Deus desuper, et hereditatem Omnipotens de excelsis? Numquid non perditio est iniquo, et alienatio operantibus injustitiam? Nonne ipse considerat vias meas, et cunctos gressus meos dinumerat? Si ambulavi in vanitate, et festinavi in dolo pes meus : appendat me in statera justa,

et sciat Deus simplicitatem meam.

R. Quis mihi. 141.

Lectio ij.

Si declinavit gressus meus de via, et si secutum est oculos meos cor meum, et si manibus meis adhæsit macula : seram, et alius comedat : et progenies mea eradicetur. Si decipsum est cor meum super muliere, et si ad ostium amici mei insidiatus sum : scortum alterius sit uxor mea, et super illam incurventur alii. Hoc enim nefas est, et iniquitas maxima. Ignis est usque ad perditionem devorans, et omnia eradicans genimina.

R. Utinam. 136.

Lectio iij.

Si contempsi subire iudicium cum servo meo, et ancilla mea, cum disceptarent adversum me. Quid enim faciam, cum surrexerit ad iudicandum Deus? et cum quaesierit, quid respondebo illi? Numquid non in utero fecit me, qui et illum operatus est : et formavit me in vulva unus? Si negavi, quod volebant, pauperibus, et oculos viduæ expectare feci : si comedi buccellam meam solus, et non comedit pupillus ex ea : quia ab infanzia mea crevit mecum miseratio : et de utero matris meæ egressa est mecum.

R. Quare detraxistis. 139.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 38.

Respondens autem Dominus Job de turbine, dixit : Quis est iste involvens sententias

sermónibus imperítis? Accíngesicut vir lumbos tuos : interrogábo te , et respónde mihi : Ubi eras quando ponébam fundaménta terræ? índica mihi si habes intelligénciam. Quis púsuit mensúras ejus , si nosti? vel quis teténdit super eam lineam? super quo bases illius solidátæ sunt? aut quis demísit lápidem angulárem ejus , cum me laudárent simul astra matutína , et jubilárent omnes filii Dei?

℞. Si bona. 139.

Lectio ij.

Quis conclúsit óstias mare , quando erumpébat quasi de vulva procedens? Cum pónerem nubem vestiméntum ejus , et caligine illud quasi pannis infántiæ obvolverem? Circúmdedi illud términis meis , et pósui vectem , et óstia ; et dixi : Usque huc vénies , et non procedes ámplius , et hic confringes tuméntes fluctus tuos. Numquid post ortum tuum præcepísti dilúculo , et ostendísti auróræ locum suum? Et tenuísti concórtiens extrémata terræ , et excussísti ímpios ex ea?

℞. Antequam. 139.

Lectio iij.

RESTITUETUR ut lutum signáculum , et stabit sicut vestiméntum : auferétur ab ímpiis lux sua , et bráchium excélsum confringétur. Numquid ingrésus es profúnda maris et in novíssimis abyssi deambulásti? Numquid apértæ sunt tibi portæ mortis , et óstia tenebrósa vidísti? Numquid considerásti latitúdinem terræ? índica mihi ,

si nosti ómnia; in qua via lux habitet , et tenebrárum quis locus sit : ut ducas unumquódque ad términos suos , et intelligas sémitas domus ejus.

℞. Quare detraxístis. 139.

FERIA SEXTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 40.

RESPONDENS autem Dóminus Job de túrbine , díxit : Accíngesicut vir lumbos tuos : interrogábo te , et índica mihi. Numquid írritum fácies júdicium meum : et condemnábis me , ut tu justificéris? Et si habes bráchium sicut Deus , et si voce símili tonas? Circúmda tibi decórem , et in sublime erigere , et esto gloriósus , et speciósus indúere véstibus.

℞. Indúta est. 140.

Lectio ij.

DISPERGE supérbos in furóre tuo , et respiciens omnem arrogántem humília. Respice cunctos supérbos , et confúnde eos , et cóntere ímpios in loco suo. Abscónde eos in púlvere simul , et fácies eórum demerge in foveam : et ego confitébor quod salváre te possit dextera tua. Ecce , Béhemoth , quem feci tecum , fœnum quasi bos cómedet : fortitúdo ejus in lumbis ejus , et virtus illius in umbilico ventris ejus.

℞. Páucitas. 140.

Lectio iij. Cap. 42.

RESPONDENS autem Job Dómino , díxit : Scio quia ómnia potes , et nulla te latet cogitatio. Quis est iste , qui celat consílium absque sciéntia? Ideo insipiénter locútus sum , et quæ ultra modum excéde-

simul diligimus, páriter incitámus : ut jejúnium, quod nobis séptimi mensis recúrsus indicit, fide álacri per castigationem ánimi et córporis celebrémus.

R. Sufficiébat nobis paupértas nostra, ut divitiæ computaréntur : numquam fuisset pecúnia ipsa, pro qua misisti filium nostrum, * Báculum senectútis nostræ. Ý. Heu me. fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum? Báculum.

Lectio v.

IDEO enim ipsa continétiæ observántia quátuor est assignáta temporibus, ut in idípsum totíus anni redeúnte decúrsu, cognoscerémus nos indesinéter purificatióibus indigére : sempérque esse niténdum, dum hujus vitæ varietáte jactámur, ut peccátum, quod fragilitáte carnis et cupiditátum pollutióne contráhitur, jejúniis atque eleemósynis deleátur. Esuriámus páululum, dilectíssimi, et aliquántulum, quod juvándis possit prodésse paupéribus, nostræ consuetú-dini subtrahámus.

R. Benedícite Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei : * Quia fecit vobiscum misericórdiam suam. Ý. Ipsum benedicite, et cantáte illi : et enarráte ómnia mirabilia ejus. Quia.

Lectio vj.

DELECTETUR consciéntia benignórum frúctibus largitátis : et gáudia tribuens, quo es lætificándus, accípies. Diléctio próximi diléctio Dei est, qui

plenitúdinem legis et Prophetárum in hac géminæ charitátis unitáte constituit : ut nemo ambígeret Deo se offérre, quod hómini contulisset, dicénte Dómino Salvatóre, cum de aléndis juvándisque paupéribus loquerétur : Quod uni eórum fecistis, mihi fecistis. Quarta igitur et sexta Féria jejunémus : Sábato vero apud beátum Petrum, Apóstolum, vigílias celebrémus : cujus nos méritis et oratióibus crédimus adjuvándos, ut misericórdi Deo jejúnio nostro, et devotióne placeámus.

R. Tempus est ut revérta ad eum, qui misit me : * Vos autem benedicite Deum, et enarráte ómnia mirabilia ejus. Ý. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobiscum misericórdiam suam. Vos. Glória Patri. Vos.

R. vij. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúda mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recíperere fugam nostram : * Dómine, miserere. Ý. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

R. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. Ý. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo. Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Infra Hebd. Feria iv. et Sábato post ij. et iij. Lect. dicitur ij. et iij. R. j. Noct. Dñica.

FERIA SECUNDA.

De libro Tobiae.

Lectio j. *Cap. 2.*

Post hæc vero, cum esset dies festus Dómini, et factum esset prándium bonum in domo Tobiae, dixit filio suo: Vade, et adduc aliquos de tribu nostra timéntes Deum, ut epuléntur nobiscum. Cumque abiisset, revér- sus nuntiávit ei, unum ex filiis Israel jugulátum jacére in pla- téa. Statimque exiliens de accú- bitu suo, relínquens prándium, jejúnus pervénit ad corpus: tol- lénsque illud portávit ad do- mum suam occúlte, ut, dum sol occubuisset, caute sepelíret eum.

ñ. Peto, Dómine. 145.

Lectio ij.

ARGUEBANT autem eum omnes próximi ejus, dicéntes: Jam hujus rei causa intérfici jussus es, et vix effugisti mor- tis impérium, et iterum sépe- lis mórtuos? Sed Tobías plus timens Deum quam regem, ra- piébat córpora occisórum, et occultábat in domo sua, et mé- diis nóctibus sepeliébat ea. Cón- tigit autem, ut quadam die fa- tigátus a sepultúra, véniens in domum suam, jactásset se ju- xta parietem, et obdormisset, et ex nido hirúndinum dor- miénti illi cálida stércora inci- derent super óculos ejus, fie- rétique cæcus. Hanc autem ten- tationem ideo permisit Dómi- nus eveníre illi, ut pósteris da- rétur exémpulum patientiæ ejus, sicut et sancti Job.

ñ. Omni témpore. 145.

Lectio iij.

NAM cum ab infántia sua semper Deum timúerit, et

mandáta ejus custodierit, non est contristátus contra Deum quod plaga cæcitatís evénerit ei, sed inmóbilis in Dei timore permánsit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. Nam sicut beáto Job insultábant re- ges, ita isti paréntes et cognáti ejus irridébant vitam ejus, di- céntes: Ubi est spes tua, pro qua eleemósynas et sepultúras fa- ciébas? Tobías vero increpábat eos, dicens: Nolite ita loqui: quóniam filii sanctórum sumus, et vitam illam expectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam numquam mutant ab eo.

ñ. Memor esto. 145.

FERIA TERTIA.

De libro Tobiae.

Lectio j. *Cap. 2. d et 3.*

ANNA vero, uxor ejus, ibat ad opus textrínium quotidie, et de labóre mánuum suárum victum, quem cónsequi póterat, deferébat. Unde factum est, ut hædum caprárum accípiens de- tulisset domi: cujus cum vo- cem balántis vir ejus audisset, dixit: Vidéte, ne forte furtívus sit, réddite eum dóminis suis, quia non licet nobis aut édere ex furto áliquíd, aut contingere.

ñ. Sufficiébat. 146.

Lectio ij.

Ad hæc uxor ejus iráta respón- dit: Manifeste vana facta est spes tua, et eleemósynæ tuæ mo- do apparuérunt. Atque his et áliis hujuscémodi verbis exprobrá- bat ei. Tunc Tobías ingémuit, et cæpit oráre cum lácrymis, dicens: Justus es, Dómine, et ómnia ju- dícia tua justa sunt: et omnes viæ tuæ, misericórdia, et véritas, et júdicium. Et nunc, Dómine,

memor esto mei, et ne vindictam sumas de peccatis meis, neque reminiscaris delicta mea, vel parentum meorum.

R. Benedicite. 146.

Lectio iij.

QUONIAM non obedivimus præceptis tuis, ideo traditi sumus in direptionem, et captivitatem, et mortem, et in fabulam, et in improperium omnibus nationibus, in quibus dispersisti nos. Et nunc, Domine, magna judicia tua, quia non egimus secundum præcepta tua, et non ambulavimus sinceriter coram te. Et nunc, Domine, secundum voluntatem tuam fac mecum, et præcipe in pace recipi spiritum meum: expedit enim mihi mori magis, quam vivere.

R. Tempus est. 146.

FERIA QUARTA

Quatuor Temp. Septembris.

Lectio sancti Evangelii
secundum Marcum.

Lectio j. Cap. 9. c

IN illo tempore: Respondens unus de turba, dixit ad Jesum: Magister, attuli filium meum ad te habentem spiritum mutum. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ,
Presbyteri.

L. 3. c. 38. in Marc. 9.

DEMONIACUM hunc, quem descendens de monte Dominus sanavit, Marcus quidem surdum mutumque, Matthæus vero lunaticum fuisse commemorat. Significat autem eos, de quibus scriptum est: Stultus ut luna mutatur. Qui nunquam in eodem statu permanentes, nunc ad hæc, nunc

ad illa vitia mutati, crescunt atque decrescunt. Qui muti sunt, non confitendo fidem: surdi, nec ipsum aliquatenus veritatis audiendo sermonem. Spumant autem, cum stultitia tabescunt. Stultorum namque et languentium, atque hebetum est spumas salivarum ex ore dimittere. Strident dentibus, cum iracundiæ furore flammescunt: arescunt, cum otio torpente languescunt, et nulla virtutis industria confortati enerviter vivunt.

R. Tribulationes. 146.

Lectio ij.

QUOD autem ait: Et dixi discipulis tuis, ut ejicerent illum, et non potuerunt, latenter Apostolos accusat; cum impossibilitas curandi, interdum non ad imbecillitatem curantium, sed ad eorum qui curandi sunt, fidem referatur. dicente Domino: Fiat tibi secundum fidem tuam. Qui respondens eis, dixit: O generatio incredula, quamdiu apud vos ero? quamdiu vos patiar? Non quod tædio superatus sit. mansuetus ac mitis, qui non aperuit, sicut agnus coram tondeute, os suum, nec in verba furoris erupit: sed quod in similitudinem medici, si ægrorum videat contra sua præcepta se gerere, dicat: Usquequo accedam ad domum tuam? quousque artis meæ perdam industriam, me aliud jubente, et te aliud perpetrante?

R. Omni tempore. 145.

Lectio iij.

ET dixit illis: Hoc genus in nullo potest exire, nisi in

oratione et jejúnio. Dum docet Apóstolos, quómodo dæmon nequissimus débeat expélli, omnes instituit ad vitam : ut scilicet novérimus , gravíssima quæque vel immundórum spirituum , vel hóminum tentaménta, jejúniis et orationibus esse superánda : iram quoque Dómini, cum in ultiónem nostrórum scélerum fúerit accénsa, hoc reméδιο singulári posse placári. Jejúnium autem générale est, non solum ab escis, sed et a cunctis illécebris abstínere carnálibus, imo ab ómnibus vitiórum continére se passionibus. Sic et oratio generalis non in verbis solum est, quibus divínam cleméntiam invocámus, verum étiam in ómnibus, quæ in obséquium nostri Conditoris fidei devotióne gérimus.

R. Memor esto. 145.

Ad Benedictus, Aña.

Hoc genus * dæmoniórum in nullo potest exíre, nisi in oratione et jejúnio.

Deinde Preces. 52.

Oratio.

MISERICORDIÆ tuæ remédiis. Quæsumus Dómine, fragilitas nostra subsistat : ut quæ sua conditione attéritur, tua cleméntia reparétur. Per Dóminum. Et dicitur per Horas diei tantum.

Ad Vesp., si fit de Feria, dicuntur Preces Feriales. 113. cum Orat. Dñicæ præced.

FERIA QUINTA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 12.

VOCAVIT ad se Tobias filium suum, dixitque ei : Quid

póssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respóndens Tobias, dixit patri suo : Pater, quam mercédem dábitus ei? aut quid dignum póterit esse beneficiis ejus? Me duxit et redúxit sanum, pecúniám a Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, et dæmoniúm ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, me ipsum a devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, et bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si forte dignábitur medietátem de ómnibus quæ alláta sunt, sibi assúmere.

R. Peto, Dómine. 145.

Lectio ij.

ET vocántes eum, pater scilicet et filius, tulérunt eum in partem : et rogáre cœpérunt, ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúlte : Benedícite Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobiscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscondere bonum est : ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est oratio cum jejúnio, et eleemósyna, magis quam thesáuros auri recóndere : quóniam eleemósyna a morte liberat, et ipsa est quæ purgat peccáta, et facit invénire misericórdiam et vitam ælérnam. Qui autem faciunt peccátum et iniquitátem, hostes sunt animæ suæ.

R. Omni témpore. 145.

Lectio iij.

MANIFESTO ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, et sepeliabas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliabas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te. Et nunc misit me Dominus ut curarem te, et Saram, uxorem filii tui, a daemone liberarem. Ego enim sum Raphael, Angelus, unus ex septem qui astamus ante Dominum. Cumque haec audissent, turbati sunt, et trementes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere.

℞. Memor esto. 145.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio j. Cap. 7. f

In illo tempore: Rogabat Iesum quidam de Pharisaeis, ut manducaret cum illo. Et ingressus domum Pharisaei discubuit. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii, Papae.

Hom. 33. in Evang. post init.

Quem Pharisaeus de falsa iustitia praesumens, nisi Iudaicum populum: quem peccatrix mulier ad vestigia Domini veniens et plorans, nisi conversam Gentilitatem designat? Quae cum alabastro venit, unguentum fudit, retro secus pedes Domini stetit, lacrymis pedes rigavit, capillis tersit,

eosdemque quos infundebat et tergebatur pedes osculari non desit. Nos ergo, nos illa mulier expressit, si toto corde ad Dominum post peccata redeamus, si ejus poenitentiae luctus imitemur. Quid namque unguento nisi bonae odor opinionis exprimitur? Unde et Paulus dicit: Christi bonus odor sumus Deo in omni loco.

℞. Sufficiebat. 146.

Lectio ij.

Si ergo recta opera agimus, quibus opinionis bonae odore Ecclesiam respergimus, quid in Domini corpore, nisi unguentum fundimus? Sed secus pedes Jesu mulier stetit; contra pedes enim Domini stetimus, cum in peccatis positi ejus itineribus retinebamur. Sed si ad veram poenitentiam post peccata convertimur, jam retro secus pedes stamus: quia ejus vestigia sequimur, quem impugnabamus. Lacrymis mulier pedes ejus rigat: quod nos quoque veraciter agimus, si quibuslibet ultimis membris Domini per compassionis affectum inclinamur, si sanctis ejus in tribulatione compatimur, si eorum tristitiam nostram putamus.

℞. Benedicite. 146.

Lectio iij.

CAPILLIS ergo pedes Domini tergimus, quando sanctis ejus, quibus ex charitate compatimur, etiam ex his quae nobis superfluunt, miseremur: quatenus sic mens per compassionem doleat, ut etiam larga manus affectum doloris ostendat. Rigat namque lacrymis Redemptoris pedes, sed capillis

suis non tērgit, qui utcūmque proximórum dolóri compátitur; sed tamen eis ex his, quæ sibi supérfluunt, non miserétur. Plorat, et non tergit, qui verba quidem dolóris tribuit: sed non ministrádo quæ desunt, vim dolóris mínime abscíndit. Osculátur múlter pedes quos tergit: quod nos quoque plene ágimus, si studiósē diligimus, quos ex largitáte continémus: ne gravis nobis sit necéssitas próximi: ne ipsa nobis ejus indigéntia quæ sustentátur, fiat onerosa: et cum manus necessária tribuit, ánimus a dilectióne torpéscat.

R. Tempus est. 146.

Ad Benedictus, Añā.

Múlter * quæ erat in civitáte peccátrix, stans retro secus pedes Dómini, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, et capillis cápitís sui tergébat, et deosculabátur pedes ejus, et unguénto ungebát.

Deinde Preces. 52.

Oratio.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus: ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Et dic. per Horas diei tantum.

In Vesperis, nisi fiat de Festo IX. Lect. dicuntur Preces feriales. 113. et Oratio Dominicæ præteritæ.

SABBATO

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio j. Cap. 13.

In illo tēpore: Dicébat Jesus turbis hanc similitúdi-

nem: Arborem fici habébat quidam plantátam in vinea sua, et venit quærens fructum in illa, et non invénit. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii, Papæ.
Hom. 31. in Evang.

DOMINUS ac Redémptor noster per Evangélium suum aliquándo verbis, aliquándo rebus loquitur: aliquándo áliud verbis, atque áliud rebus: aliquándo autem hoc verbis, quod rebus. Duas étenim res ex Evangélio, fratres, audistis; ficúlneam infructuósam, et mulierem curvam: et utrúque rei est píetas impénsa. Illud autem dixit per similitúdinem: istud egit per exhibitióne. Sed hoc significat ficúlnea infructuósa, quod múlter inclináta: et hoc ficúlnea reserváta, quod múlter erécta.

R. Tribulatiónes. 146.

Lectio ij.

QUID arbor fici, nisi humanam natúram designat? Quid múlter inclináta, nisi eámdem natúram significádo denúnciat? Quæ et bene plantáta est sicut ficus, et bene creáta sicut múlter; sed in culpam própria sponte lapsa, neque fructum servat operatiónis, neque statum rectitúdinis. Ad peccátum quippe ex voluntáte córruens, quia fructum obediéntiæ ferre nóluit, statum rectitúdinis amisit. Quæ ad Dei similitúdinem cóndita, dum in suá dignitáte non pérstitit, quod plantáta vél creáta fúerat, serváre contémpsit. Tértio dóminus vineæ ad ficúlneam venit; quia natúram géneris humani ante legem, sub lege, sub grátia ex-

pectando, admonendo, visitando requisivit.

R. Omni tempore. 145.

Lectio iij.

VENIT ante legem, quia per naturalem intellectum quid unusquisque exemplo sui, qualiter erga proximum agere debisset, innovit. Venit in lege quia precipiendo docuit. Venit post legem per gratiam: quia pietatis suae praesentiam exhibendo monstravit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenisse conqueritur, quia quorundam pravorum mentes nec inspirata lex naturalis corrigit, nec praecipua erudiunt, nec incarnationis ejus miracula convertunt. Quid vero per cultorem vineae, nisi praepositorum ordo exprimitur? Qui dum praesunt Ecclesiae, nimirum dominicae vineae curam gerunt.

R. Memor esto. 145.

Ad Benedictus, Añã.

Illuminare, Domine, * iis qui in tenebris sedent. et dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Deinde Preces. 52.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, qui per continentiam salutarem corporibus mederis et mentibus: majestatem tuam supplices exoramus; ut pia jejunantium deprecatione placatus, et praesentia nobis subsidia tribuas, et futura. Per Dominum.

Et dicitur per Horas dici tantum.

Ad Magnificat, Añã.

Adonai, Domine, * Deus magne et mirabilis, qui dedisti salu-

tem in manu feminae, exaudi preces servorum tuorum.

DOM. IV. SEPTEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber Judith.

Lectio j. Cap. 1. et 2.

ARPHAXAD itaque, rex Medorum, subjugaverat multas gentes imperio suo, et ipse edificavit civitatem potentissimam, quam appellavit Ecbatanis, ex lapidibus quadratis et sectis; fecit muros ejus in latitudinem cubitorum septuaginta, et in altitudinem cubitorum triginta: turrem vero ejus posuit in altitudinem cubitorum centum. Per quadrum vero earum latus utrumque vicenorum pedum spatio tendebatur, posuitque portas ejus in altitudinem turrium: et gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui, et in gloria quadrigarum suarum.

R. Adonai, Domine, Deus magne et mirabilis, qui dedisti salutem in manu feminae: Exaudi preces servorum tuorum. * Benedictus es, Domine, qui non derelinquis praesumentes de te, et de sua virtute gloriantes humilias. Exaudi.

Lectio ij.

ANNO igitur duodecimo regni sui, Nabuchodonosor, rex Assyriorum, qui regnabat in Ninive, civitate magna, pugnavit contra Arphaxad, et obtinuit eum in campo magno qui appellatur Ragau, circa Euphraten, et Tigrin, et Jadason, in campo Erioch, regis Elicorum. Tunc exaltatum est regnum Nabuchodonosor, et cor ejus elevatum est: et misit ad

omnes, qui habitabant in Cilia, et Damasco, et Libano, et ad gentes quæ sunt in Carmelo, et Cedar, et inhabitantes Galilæam in campo magno Esdrelon, et ad omnes qui erant in Samaría, et trans flumen Jordánem usque ad Jerúsalem; et omnem terram Jesse, quousque perveniatur ad terminos Æthiopiæ.

Tribulationes civitatum audivimus, quas passæ sunt, et defecimus: timor et hebetudo mentis cecidit super nos, et super liberos nostros: ipsi montes nolunt recipere fugam nostram: * Domine, miserere. ✽. Peccavimus cum patribus nostris, injuste egimus, iniquitatem fecimus. Domine.

Lectio iij.

Ad hos omnes misit nuntios Nabuchodonosor, rex Assyriorum: qui omnes uno animo contradixerunt, et remisérunt eos vacuos, et sine honore abjecerunt. Tunc indignatus Nabuchodonosor, rex, adversus omnem terram illam, juravit per thronum et regnum suum, quod defenderet se de omnibus regionibus his. Anno tertiodécimo Nabuchodonosor, regis, vigésima et secunda die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodonosor, regis Assyriorum, ut defenderet se. Vocavitque omnes majores natu omnesque duces, et bellatores suos, et habuit cum eis mysterium consilii sui: dixitque cogitationem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugaret imperio.

✽. Benedicat te Dominus in vir-

tute sua, qui per te ad nihilum redégit inimicos nostros: * Ut non deficiat laus tua de ore hominum. ✽. Benedictus Dominus, qui creavit cælum et terram: quia hodie nomen tuum ita magnificavit. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii, Episcopi, de Elía et jejúnio.

Lectio iv. Cap. 9.

POTENTES vinum prohibentur bibere, ne, cum biberint, obliviscantur sapientiam. Denique bibebant vinum in ebrietate potentes, qui Holoférni, principi militiæ regis Assyriorum, se tradere gestiabant: sed non bibebat femina Judith, jejúnans omnibus diebus viduitatis suæ, præter festorum dierum solemnitates. His armis munita processit, et omnem Assyriorum circumvenit exercitum. Sobrii vigore consilii abstulit Holoférnis caput, servavit pudicitiam, victoriam reportavit.

✽. Nos alium Deum nescimus præter Dominum, in quo speramus: * Qui non despicit nos, nec amovet salutem suam a genere nostro. ✽. Indulgentiam ipsius fuis lacrymis postulamus, et humiliemus illi animas nostras. Qui.

Lectio v.

HÆC enim succincta jejúnio in castris prætendebat alienis: ille vino sepultus jacebat, ut ictum vulneris sentire non posset. Itaque unius mulieris jejúnium innúmeros stravit exercitus Assyriorum. Esther quoque pulchrior facta est je-

júnio : Dóminus enim grátiam sóbriae mentis augébat. Omne genus suum, id est, totum pópulum Judæórum, a persecutiónis acerbitate liberávit, ita ut regem sibi fáceret esse sub-jéctum.

℞. Dominátor Dómine cœlórum et terræ, creátor aquárum, Rex univérse creatúræ, * Exáudi oratiónem servórum tuórum. √. Tu, Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuit deprecátió. Exáudi.

Lectio vj.

ITAQUE illa, quæ trídno jejunávit continuo, et corpus suum aqua lavit, plus plácuit, et vindictam rétulit : Aman autem, dum se regáli jactat convivio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietatis exólvit. Est ergo jejúnium reconciliatiónis sacrificium, virtútis incremémentum, quod fecit étiam féminas fortióres augméto grátiae. Jejunium nescit fœneratórem, non rédolet usúras mensa jejunántium : étiam ipsis jejunium convivii dat grátiam. Dulcióres post famem épulæ fiunt, quæ assiduitate fastidio sunt, et diuturna continuatióne viléscunt. Condiméntum cibi jejunium est. Quanto avidior appeténtia, tanto esca jucúndior.

℞. Dómine Deus, qui cónteris bella ab initio, éleva bráchium tuum super gentes, quæ cógitant servis tuis mala : * Et dextera tua glorificétur in nobis. √. Allíde virtútem eórum invirtúte tua : cadat robur eórum in iracúndia tua. Et. Glória Patri. Et.

℞. vij. Confórta me, Rex, sanctorum principátum tenens : * Et da sermonem rectum et bene sonántem in os meum. √. Dómine Rex univérse potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et da.

℞. viij. Duo Séraphim clamabant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. √. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Feria iv. hujus Hebd. post ij. et iij. Lect. dicitur ij. et iij. K. j. Noct. Dñicæ.

FERIA SECUNDA.

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 4.

FILII Israel, qui habitábant in terra Juda, timuérent valde a fácie Holofernis. Tremor et horror invásit sensus eorum, ne hoc fáceret Jerúsalem et templo Dómini, quod fécerat céteris civitatibus et templis eárum. Et miserunt in omnem Samariam per circúitum usque Jéricho, et præoccupavérunt omnes vértices móntium : et muris circumdedérunt vicos suos, et congregavérunt fruménta in præparatiónem pugnæ.

℞. Adónai, Dómine. 152.

Lectio ij.

SACERDOS étiam Eliachim scripsit ad univérso qui erant contra Esdreton, quæ est contra fáciem campi magni juxta Dóthain, et univérso, per quos viæ tránsitus esse póterat,

ut obtinèrent ascensus montium, per quos via esse poterat ad Jerusalem, et illic custodirent, ubi angustum iter esse poterat inter montes. Et fecerunt filii Israel secundum quod constituerat eis sacerdos Domini Eliachim. Et clamavit omnis populus ad Dominum instantia magna, et humiliaverunt animas suas in jejuniis et orationibus, ipsi et mulieres eorum.

¶ Tribulationes. 151.

Lectio ij.

Et induerunt se sacerdotes cilicii, et infantes prostraverunt contra faciem templi Domini, et altare Domini operuerunt cilicio: et clamaverunt ad Dominum Deum Israel unanimiter, ne darentur in praedam infantes eorum, et uxores eorum in divisionem, et civitates eorum in exterminium, et sancta eorum in pollutionem, et fierent opprobrium gentibus. Tunc Eliachim, sacerdos Domini magnus, circumvit omnem Israel, allocutusque est eos, dicens: Scitote, quoniam exaudiet Dominus preces vestras, si manentes permanseritis in jejuniis et orationibus in conspectu Domini.

¶ Benedicat te. 153.

FERIA TERTIA.

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 8.

Et factum est, cum audisset hæc verba Judith, vidua, quæ erat filia Merari, filii Idox, filii Joseph, filii Ozias, filii Elai, filii Jamnor, filii Geleon, filii Raphaim, filii Achitob, filii Melchias, filii Enan, filii Nathania, filii Salathiel, filii Simeon,

filiis Ruben; et vir ejus fuit Manasses, qui mortuus est in diebus messis hordeæ: instabat enim super alligantes manipulos in campo, et venit æstus super caput ejus, et mortuus est in Bethulia, civitate sua, et sepultus est illic cum patribus suis. Erat autem Judith relicta ejus vidua jam annis tribus, et mensibus sex.

¶ Nos alium. 153.

Lectio ij.

Et in superioribus domus suæ fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur: et habens super lumbos suos cilicium, jejunabat omnibus diebus vitæ suæ, præter sabbata, et neomenias, et festa domus Israel. Erat autem eleganti aspectu nimis, cui vir suus reliquerat divitias multas, et familiam copiosam, ac possessiones armentis boum et gregibus ovium plenas. Et erat hæc in omnibus famosissima, quoniam timebat Dominum valde, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum.

¶ Dominator. 154.

Lectio iij.

Hæc itaque cum audisset, quoniam Ozias promississet quod transacto quinto die traderet civitatem, misit ad presbyteros Chabri et Charmi. Et venerunt ad illam, et dixit illis: Quod est hoc verbum, in quo consensit Ozias, ut tradat civitatem Assiriis, si intra quinque dies non venerit vobis adiutorium? Et qui estis vos, qui tentatis Dominum?

¶ Domine Deus. 154.

FERIA QUARTA.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap. 10.*

FACTUM est autem, cum cessasset clamare ad Dominum, surrexit de loco, in quo jacuerat prostrata ad Dominum. Vocavitque abram suam, et descendens in domum suam, abstulit a se cilicium, et exiit se vestimentis viduitatis suæ, et lavit corpus suum, et unxit se myro optimo, et discriminavit crinem capitis sui, et imposuit mitram super caput suum, et induit se vestimentis jucunditatis suæ, induitque sandalia pedibus suis, assumpsitque dextraliola, et lilia, et ináures, et ánnulos, et omnibus ornamentis suis ornávit se. Cui étiam Dominus contulit splendórem.

℞. Confórta. 154.

Lectio ij.

FACTUM est autem, cum descenderet montem, circa ortum diéi, occurrerunt ei exploratores Assyriorum, et tenuerunt eam, dicentes: Unde venis? aut quo vadis? Quæ respondit: Filia sum Hebræorum, ideo ego fugi a fácie eórum, quóniam futúrum agnovi, quod dentur vobis in deprædationem, pro eo quod contemnentes vos, noluérunt ultro tradere seipsos, ut invenirent misericórdiam in conspéctu vestro.

℞. Tribulatiónes. 153.

Lectio iij.

DUXERUNTQUE illam ad tabernaculum Holofernís, annuntiántes eam. Cumque intrasset ante fáciem ejus, statim captus est in suis óculis Holofernés. Dixeruntque ad eum

satellites ejus: Quis contémpnat pópulum Hebræorum, qui tam decóras mulieres habent, ut non pro his mérito pugnare contra eos debeámus? Videns itaque Judith Holofernem sedentem in conopéo, quod erat ex púrpura, et auro, et smarágdo, et lapidibus pretiosis intéxtum, et cum in fáciem ejus intendisset, adorávit eum, prosternens se super terram.

℞. Benedicat te. 153.

FERIA QUINTA.

Si hæc fuerit ultima Hebdomada Septemb., hac nocte ponitur liber Esther cum sua historia, ut infra in Dñica v. hujus mensis. 158. et legitur de eo etiam duobus seq. diebus. Quod si hoc triduo non occurrat FERIA, in qua possint poni Resp eo anno omittuntur.

Si vero non fuerit ultima Hebdom., leguntur sequentes Lect.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap. 12. c*

ET factum est, in quarto die Holofernés fecit cenam servis suis, et dixit ad Vágao, eunúchum suum: Vade, et suáde Hebræam illam, ut sponte consentiat habitare mecum. Fædum est enim apud Assyrios, si fémina irrideat virum, agendo ut immúnis ab eo transeat. Tunc introivit Vágao ad Judith, et dixit: Non vereátur bona puélla introire ad dómimum meum, ut honorificétur ante fáciem ejus, ut mandúcet cum eo, et bibat vinum in jucunditate. Cui Judith respondit: Quæ ego sum, ut contradicam dómimo meo?

℞. Adónai. 152.

Lectio ij. *Cap. 13.*

UT autem sero factum est, festinaverunt servi illius ad hospitia sua, et conclusit Vagao ostia cubiculi, et abiit; erant autem omnes fatigati a vino: eratque Judith sola in cubiculo. Porro Holofernes jacebat in lecto, nimia ebrietate sopitus. Dixitque Judith puellae suae, ut staret foris ante cubiculum, et observaret. Stetitque Judith ante lectum, orans cum lacrymis, et labiorum motu in silentio, dicens: Confirma me, Domine Deus Israel, et respice in hac hora ad opera manuum mearum, ut, sicut promisisti, Jerusalem, civitatem tuam, erigas, et hoc quod credens per te posse fieri cogitavi, perficiam.

R. Tribulationes. 153.

Lectio iij.

Et cum haec dixisset, accessit ad columnam quae erat ad caput lectuli ejus, et pugionem ejus, qui in ea ligatus pendebat, exolvit. Cumque evaginasset illum, apprehendit comam capitis ejus, et ait: Confirma me, Domine Deus, in hac hora. Et percussit bis in cervicem ejus, et abscidit caput ejus: et abstulit conopaeum ejus a columnis, et exolvit corpus ejus truncum. Et post pusillum exivit, et tradidit caput Holofernis ancillae suae, et jussit ut mitteret illud in peram suam.

x. Benedicat te. 153.

FERIA SEXTA.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap. 15.*

CUMQUE omnis exercitus decollatum Holofernem au-

AUTUMNALIS.

disset, fugit mens et consilium ab eis, et solo tremore et metu agitati, fugae praesidium sumunt, ita ut nullus loqueretur cum proximo suo, sed inclinato capite, relictis omnibus, evadere festinabant Hebraeos, quos armatos super se venire audiebant, fugientes per vias camporum et semitas collium. Videntes itaque filii Israel fugientes, secuti sunt illos. Descenderuntque clangentes tubis, et ululantes post ipsos.

R. Nos alium. 153.

Lectio ij.

MISIT itaque Ozias nuntios per omnes civitates et regiones Israel. Omnis itaque regio, omnisque urbs, electam juventutem armatam misit post eos, et persecuti sunt eos in ore gladii, quousque pervenirent ad extremitatem finium suorum. Reliqui autem qui erant in Bethulia, ingressi sunt castra Assyriorum, et praedam, quam fugientes Assyrii reliquerant, abstulerunt, et onustati sunt valde.

R. Dominator. 154.

Lectio iij.

JOACHIM autem, summus Pontifex, de Jerusalem venit in Bethuliam cum universis presbyteris suis, ut videret Judith. Quae cum exisset ad illum, benedixerunt eam omnes una voce, dicentes: Tu gloria Jerusalem, tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri: quia fecisti viriliter, et confortatum est cor tuum, eo quod castitatem amaveris, et post virum tuum alterum nescieris: ideo et manus Domini confor-

távit te, et ideo eris benedicta in ætérnum. Et dixit omnis pópulus : Fiat, fiat.

ñ. Dómine Deus. 154.

SABBATO.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap. 16. c*

ET factum est post hæc, omnis pópulus post victóriam venit in Jerúsalem adoráre Dóminum : et mox ut purificáti sunt, obtulérunt omnes holocáusta, et vota, et repromissiones suas. Porro Judith univérsa vasa bélica Holoférnis, quæ dedit illi pópulus, et conopéum, quod ipsa sustúlerat de cubili ipsius obtulit in anathéma obliuónis.

ñ. Confórta me. 154.

Lectio ij.

ERAT autem pópulus jucúndus secúndum faciém sanctórum, et per tres menses gáudium hujus victóriæ celebrátum est cum Judith. Post dies autem illos unusquisque rédiit in domum suam, et Judith magna facta est in Bethúlia, et præclárior erat univérsæ terræ Israel. Erat étiam virtúti cástítas adjúncta, ita ut non cognósceret virum ómnibus diébus vitæ suæ, ex quo defúnctus est Manásses, vir ejus. Erat autem diébus festis procédens cum magna glória.

ñ. Tribulatiónes. 153.

Lectio iij.

MANSIT autem in domo viri sui annos centum quinque, et dimísit abram suam liberam, et defúncta est, ac sepúlta cum viro suo in Bethúlia. Luxitque illam omnis pópulus diébus septem. In omni au-

tem spátio vitæ ejus non fuit qui perturbáret Israel, et post mortem ejus annis multis. Dies autem victóriæ hujus festivitátis, ab Hebræis in número sanctórum diérum accípitur, et cólitur a Judæis ex illo témpore usque in præsentem diem.

ñ. Benedicat te. 153.

SABBATO

ante Dñicam v. Septembris.

Ad Magnificat, Aña.

Dómine rex * omnípotens. in ditióne tua cuncta sunt pósita. et non est qui possit tuæ resistere voluntáti.

DOM. V. SEPTEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber Esther.

Lectio j. *Cap. 1.*

IN diébus Assuéri, qui regnávit ab India usque Æthiopiám super centum viginti septem províncias : quando sedit in sólio regni sui, Susa civitas regni ejus exórdium fuit. Tértio igitur anno impérii sui fecit grande convívium cunctis principibus et púeris suis, fortissimis Persárum, et Medórum inclytis, et præféctis provinciárum coram se, ut osténderet divítias glóriæ regni sui, ac magnitúdinem, atque jactántiam poténtiæ suæ, multo témpore, centum videlicet et octoginta diébus.

ñ. Dómine mi Rex omnípotens. in ditióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit resistere voluntáti tuæ : * Libera nos propter nomen tuum. v. Exáudi oratióne nostram, et convérte luctum nostrum in gáudium. Libera.

Lectio ij.

CUMQUE implerentur dies convivii, invitavit omnem populum, qui inventus est in Susa, a maximo usque ad minimum: et jussit septem diebus convivium preparari in vestibulo horti, et nemoris, quod regio cultu et manu consitum erat. Et pendebant ex omni parte tentoria aerii coloris, et carbasini ac hyacinthini, sustentata funibus byssinis, atque purpureis, qui eburneis circulis inserti erant, et columnis marmoreis fulciebantur. Lectuli quoque aurei et argentei, super pavimentum smaragdino et pario stratum lapide, dispositi erant: quod mira varietate pictura decorabat.

R. Conforta me, Rex, sanctorum principatum tenens: * Et da sermonem rectum et bene sonantem in os meum. *V.* Domine Rex universae potestatis, converte consilium eorum super eos. Et.

Lectio iij.

BIBBANT autem qui invitati erant, aureis poculis, et aliis atque aliis vasis cibi inferebantur. Vinum quoque, ut magnificentia regia dignum erat, abundans et praeceptum ponebatur. Nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum, sed sicut rex statuerat, praeponebat mensis singulos de principibus suis, ut sumeret unusquisque quod vellet. Vasthi quoque, regina, fecit convivium feminarum in palatio, ubi rex Assuerus manere consueverat.

R. Spem in alium numquam habui, praeterquam in te, Deus

Israel: * Qui irasceres, et propitius eris: et omnia peccata hominum in tribulatione dimittis. *V.* Domine Deus, creator caeli et terrae, respice ad humilitatem nostram. Qui. Gloria Patri. Qui.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiorum sancti Ambrósii, Episcopi.

Lectio iv. L. 3. c. 15.

QUO Esther, regina, nonne ut populum suum periculo erueret (quod erat decorum atque honestum) morti se obtulit, nec immittis regis trepidavit furorem? Ipse quoque rex Persarum ferox atque tumido corde, tamen decorum judicavit, indici insidiarum, quae sibi paratae forent, gratiam praesentare, populumque liberum a servitute eripere, eruere neci, nec parcere neci ejus, qui tam indecora suasisset. Denique quem secundum a se, ac praecipuum inter omnes amicos haberet, cruci tradidit, quod de honestatum se ejus fraudulenti consiliis animadvertisset.

R. Meménto mei, Domine Deus, in bonum: * Et ne deleas miseraciones meas, quas feci in domo Dei mei, et in caeremoniis ejus. *V.* Recordare mei, Domine Deus meus. Et.

Lectio v. Cap. 16.

EA enim amicitia probabilis, quae honestatem tuetur, praefenda sane opibus, honoribus, potestatibus, honestati vero praeferi non solet, sed honestatem sequi. Qualis fuit Jónathæ, qui pro pietate nec offensam patris, nec salutis periculum fugiebat. Qualis fuit Achimelech, qui

pro hospitalis gratiæ officii necem potius sibi, quam proditió-
nem fugiéntis amici subeúndam
arbitrabátur. Nihil ígitur præfe-
réndum honestáti : quæ tamen
ne amicitia stúdio prætereátur,
étiam hoc Scriptúra admonet.

R. Tribulatiónes civitátum audi-
vimus, quas passæ sunt, et
defécimus : timor et hebetúdo
mentis cécidit super nos, et
super líberos nostros, ipsi mon-
tes nolunt recípere fugam no-
stram : * Dómine, miserére. V.
Peccávimus cum pátribus no-
stris, injúste égimus, iniquitá-
tem fécimus. Dómine.

Lectio vj.

SUNT enim pleræque philoso-
phórum quæstiónes : Utrum
amici causa quisquam contra
pátriám sentire, necne, débeat,
ut amico obédiat : Utrum opór-
teat, ut fidem déserat, dum in-
dúlget atque inténdit amici com-
moditátibus. Et Scriptúra qui-
dem ait : Clava, et gládus, et
sagitta ferráta : sic homo est
testimónium dans falsum ad-
vérsus amicum suum. Sed consi-
dera quid ástruat. Non testi-
mónium reprehéndit dictum in
amicum, sed falsum testimó-
nium. Quid enim si Dei causa,
quid si pátriæ cogátur áliquis
dicere testimónium ? Numquid
præponderáre debet amicitia re-
ligióni, præponderáre charitáti
vilium ?

R. Benedicat te Dóminus in vir-
túte sua, qui per te ad nihilum
redégit inimicos nostros : * Ut
non deficiat laus tua de ore
hóminum. V. Benedictus Dómi-
nus, qui creávit cælum et ter-
ram : quia hódie nomen tuum

ita magnificávit. Ut. Glória Pa-
tri. Ut.

R. vij. Nos álium Deum nesci-
mus præter Dóminum, in quo
sperámus : * Qui non déspicit
nos, nec ámovet salútem suam
a génere nostro. V. Indulgén-
tiam ipsíus fuis lácrymis po-
stulémus, et humiliémus illi
ánimas nostras. Qui non.

R. viij. Duo Séraphim clamá-
bant alter ad álterum : * San-
ctus, sanctus, sanctus, Dóminus
Deus Sábaoth : * Plena est omnis
terra glória ejus. V. Tres sunt
qui testimónium dant in cælo,
Pater, Verbum, et Spíritus san-
ctus : et hi tres unum sunt.
Sanctus. Glória Patri. Plena.

Feria iv. hujus hebdom. post
ij. et iij. Lect. dicitur ij. et iii.
R. j. Noct. hujus Dñicæ.

FERIA SECUNDA.

De libro Esther.

Lectio j. Cap. 2.

ERAT vir Judæus in Susan, ci-
vitáte, vocábulo Mardocheus,
filius Jair, filii Sémei, filii
Cis, de stirpe Jémimi, qui trans-
látus fúerat de Jerúsalem eo
témpace, quo Jechoníam, re-
gem Juda, Nabuchodónosor
rex Babylónis, transtúlerat, qui
fuit nutritius filiæ fratris sui
Edíssæ, quæ áltero nómine vo-
cabátur Esther : et utrúmque
paréntem amiserat : pulchra ni-
mis, et decóra faciæ. Mortuisque
patre ejus ac matre, Mardocheus
sibi eam adoptávit in filiam.

R. Dómine mi Rex. 158.

Lectio ij.

CUMQUE percrebúisset regis im-
périum, et juxta mandá-
tum illius multæ pulchræ virgi-
nes adduceréntur Susan, et Egeo

traderentur eunúcho ; Esther quoque inter ceteras puéllas ei tradita est , ut servaretur in número feminárum. Quæ plácuít ei , et invénit grátiam in conspéctu illius. Et præcépít eunúcho , ut acceleráret mundum muliebrein , et tráderet ei partes suas , et septem puéllas speciosíssimas de domo regis , et tam ipsam quam pedisequas ejus ornáret atque excóleret. Quæ nóluit indicáre ei pópulum et pátriam suam : Mardochæus enim præcéperat ei , ut de hac re omnino reticéret : qui deambulábat quotidie ante vestibulum domus , in qua eléctæ virgines servabántur , curam agens salutis Esther.

R. Confórta me. 159.

Lectio iij.

EVOLUTO autem témpore per órđinem , instábat dies quo Esther , filia Abíhail , fratris Mardochæi , quam sibi adoptáverat in filiam , debéret intráre ad regem. Quæ non quæsívit muliebrein cultum , sed quæcúmque vóluit Egéus , eunúchus , custos virginum , hæc ei ad ornátum dedit. Erat enim formósa valde , et incredíbili pulchritúdine , óranium óculis gratiósa et amábilis videbátur. Ducta est itaque ad cubículum regis Assuéri mense décimo , qui vocátur Tebeth , séptimo anno regni ejus. Et adamávit eam rex plus quam omnes mulieres , habuitque grátiam et misericórdiam coram eo super omnes mulieres , et pósuit diadéma regni in capite ejus , fecítque eam regnáre in loco Vasthi.

R. Spem in álium. 159.

FERIA TERTIA.

De libro Esther.

Lectio j. Cap. 3.

POST hæc rex Assuérus exaltávit Aman , filium Amadáthi , qui erat de stirpe Agag : et pósuit sólium ejus super omnes principes , quos habébat. Cunctique servi regis , qui in fóribus palátii versabántur ; flectébant génua , et adorábant Aman : sic enim præcéperat eis Imperátor. Solus Mardochæus non flectébat genu , neque adorábat eum. Cui dixerunt púeri regis , qui ad fores palátii præsidébant : Cur præter cæteros non obsérvas mandátum regis ?

R. Meménto mei. 159.

Lectio ij.

CUMQUE hoc crébrius dicerent , et ille nollet audire , nuntiavérunt Aman , scire cupientes utrum perseveráret in senténtia. Dixerat enim eis se esse Judæum. Quod cum audisset Aman , et experiménto probásset quod Mardochæus non flécteret sibi genu , nec se adoráret , irátus est valde , et pro nihilo duxit in unum Mardochæum mittere manus suas.

R. Tribulatiónes. 160.

Lectio iij.

AUDIERAT enim quod esset gentis Judææ , magisque vóluit omnem Judæórum , qui erant in regno Assuéri , pèrdere nationem. Mense primo (cujus vocábulum est Nizan) anno duodécimo regni Assuéri , missa est sors in urnam , quæ hebráice dicitur phur , coram Aman , quo die et quo mense gens.

Judæorum debéret interfici : et exívit mensis duodécimus qui vocátur Adar.

R. Benedicat. 160.

FERIA QUARTA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap. 4.*

QUÆ cum audisset Mardochæus, scidit vestiménta sua, et indútus est sacco, spargens cinerem cápiti : et in platéa médiæ civitátis voce magna clamábat, osténdens amaritudinem ánimi sui, et hoc ejulátu usque ad fores palátii grádiens. Non enim erat licitum indútum sacco aulam regis intráre. In ómnibus quoque provinciis, óppidis, ac locis, ad quæ crudéle regis dogma pervenerat, planctus ingens erat apud Judæos, jejúnium, ululátus, et fletus, sacco et cinere multis pro strato uténtibus. Ingressæ autem sunt puéllæ Esther et eunúchi, nuntiaverúntque ei. Quod áudiens consternáta est : et vestem misit, ut, abláto sacco, indúerent eum : quam accipere nóluit. Accitóque Athach, eunúcho, quem rex místrum ei déderat, præcépit ei, ut iret ad Mardochæum, et dísceret ab eo cur hoc fáceret.

R. Nos álium. 160.

Lectio ij.

EGRESSUSQUE Athach, ivit ad Mardochæum, stantem in platéa civitátis ante óstium palátii ; qui indicávit ei ómnia, quæ acciderant, quómodo Aman promisisset, ut in thesauros regis pro Judæorum nece inférret argéntum. Exémplar quoque edicti, quod pendébat in Susan, dedit ei, ut reginæ osténderet,

et monéret eam, ut intráret ad regem, et deprecaréretur eum pro pópulo suo. Regréssus Athach, nuntiávit Esther ómnia, quæ Mardochæus díxerat. Quæ respóndit ei, et jussit, ut díceret Mardochæo : Omnes servi regis, et cunctæ, quæ sub ditione ejus sunt, norunt provincie, quod sive vir, sive mulier, non vocátus, intérius átrium regis intráverit, absque ulla cunctatione statim interficiátur : nisi forte rex áuream virgam ad eum teténderit pro signo cleméntiæ, atque ita possit vivere. Ego ígitur quómodo ad regem intráre pótero, quæ triginta jam diébus non sum vocáta ad eum ?

R. Confórta me. 159.

Lectio iij.

QUOD cum audisset Mardochæus, rursum mandávit Esther, dicens : Ne putes quod ánimam tuam tantum liberes, quia in domo regis es præ cunctis Judæis : si enim nunc silúeris, per áliam occasionem liberabúntur Judæi : et tu, et domus patris tui, peribitís. Et quis novit, utrum idcirco ad regnum véneris, ut in tali témpore pararérís ? Rursumque Esther hæc Mardochæo verba mandávit : Vade et congrega omnes Judæos, quos in Susan repéreris, et oráte pro me. Non comedátis, et non bibátis tribus diébus, et tribus nóctibus ; et ego cum ancillis meis similiter jejunábo, et tunc ingrédiam ad regem, contra legem faciens, non vocáta, tradénsque me morti et periculo. Ivit itaque Mardochæus, et

fecit omnia quæ ei Esther præcéperat.

℞. Spem in alium. 159.

FERIA QUINTA.

De libro Esther.

Lectio j. Cap. 5.

DIE autem tertio induta est Esther regalibus vestimentis, et stetit in atrio domus regiae, quod erat interius, contra basilicam regis: at ille sedebat super solium suum in consistorio palatii contra ostium domus. Cumque vidisset Esther, reginam, stantem, placuit oculis ejus, et extendit contra eam virgam auream, quam tenebat manu. Quæ accedens, osculata est summitatem virgæ ejus. Dixitque ad eam rex: Quid vis. Esther, regina? quæ est petitio tua? etiam si dimidiam partem regni petieris, dabitur tibi. At illa respondit: Si regi placet, obsecro, ut venias ad me hodie, et Aman tecum, ad convivium quod paravi. Statimque rex: Vocate, inquit, cito Aman, ut Esther obediat voluntati.

℞. Domine mi. 158.

Lectio ij.

EGRESSUS est itaque illo die Aman lætus et alacer. Cumque vidisset Mardocheum, sedentem ante fores palatii, et non solum non assurrexisse sibi, sed nec motum quidem de loco sessionis suæ, indignatus est valde: et, dissimulata ira, reversus in domum suam, convocavit ad se amicos suos, et Zares, uxorem suam: et exposuit illis magnitudinem divitiarum suarum, filiorumque turbam, et quanta eum gloria super omnes principes et servos

suos rex elevasset. Et post hæc ait: Regina quoque Esther nullum alium vocavit ad convivium cum rege, præter me: apud quam etiam cras cum rege præsurus sum. Et cum hæc omnia habeam, nihil me habere puto, quamdiu videro Mardocheum, Judæum, sedentem ante fores regias.

℞. Conforta me. 159.

Lectio iij.

RESPONDERUNTQUE ei Zares, Ruxor ejus, et ceteri amici: Jube parari excelsam trabem, habentem altitudinis quinquaginta cubitos, et dic mane regi, ut appendatur super eam Mardocheus, et sic ibis cum rege lætus ad convivium. Placuit ei consilium, et jussit excelsam parari crucem.

℞. Spem in alium. 159.

FERIA SEXTA.

De libro Esther.

Lectio j. Cap. 6.

NOCTEM illam duxit rex insomnem, jussitque sibi afferri historias et annales priorum temporum. Quæ cum illo præseente legerentur, ventum est ad illum locum, ubi scriptum erat, quomodo nuntiasset Mardocheus insidias Bagathan et Thares, eunuchorum, regem Assuerum jugulare cupientium. Quod cum audisset rex, ait: Quid pro hac fide honoris ac præmii Mardocheus consecutus est? Dixérunt ei servi illius ac ministri: Nihil omnino mercedis accepit. Statimque rex: Quis est, inquit, in atrio? Aman quippe interius atrium domus regiae intraverat, ut suggereret regi, et juberet Mar-

dochæum affigi patibulo, quod ei fuerat præparatum. Responderunt pueri : Aman stat in atrio. Dixitque rex : Ingrediatur.
R. Meménta mei. 159.

Lectio ij.

CUMQUE esset ingressus, ait illi: Quid debet fieri viro, quem rex honorare desiderat? Cógitans autem in corde suo Aman, et réputans quod nullum álium rex, nisi se, vellet honorare, respondióit : Homo, quem rex honorare cupit, debet indui véstibus régiiis, et impóni super equum, qui de sella regis est, et accipere régium diadéma super caput suum, et primus de régiiis princípibus ac tyránnis téneat equum ejus, et per platóam civitátis incédeus clamet, et dicat : Sic honorábitur, quemcúmque volúerit rex honorare.

R. Tribulationés. 160.

Lectio iij.

DIXITQUE ei rex : Festína, et sumpta stola et equo, fac, ut locútus es, Mardochæo, Judæo, qui sedet ante fores palátii. Cave, ne quidquam de his, quæ locútus es, prætermittas. Tulit itaque Aman stolam et equum, indutúmque Mardochæum in platéa civitátis, et impósitum equo præcedébat, atque clamábat : Hoc honóre condignus est, quemcúmque rex volúerit honorare. Reversúsque est Mardochæus ad jánuam palátii : et Aman festinávit ire in domum suam, lugens et operto cápite : narravitque Zares, uxóri suæ, et amicis ómnia quæ evenissent sibi.

R. Benedicat. 160.

SABBATO.

De libro Esther.

Lectio j. Cap. 7.

INTRAVIT itaque rex et Aman, ut biberent cum regína. Dixitque ei rex étiam secúnda die, postquam vino incalúerat : Quæ est petítio tua, Esther, ut detur tibi? et quid vis fieri? Etiam si dimídiam partem regni mei petieris, impetrábis. Ad quem illa respondióit : Si invéni grátiam in óculis tuis, o rex, et si tibi placet, dona mihi ánimam meam pro qua rogo, et pópulum meum pro quo óbsecro. Trádicti enim sumus ego et pópulus meus, ut conterámur, jugulémur, et peréamus. Atque útinam in servos et fámulas venderémur, esset tolerábile malum, et gemens tacérem : nunc autem hostis noster est, cujus crudélitas rédundat in regem.

R. Nos álium Deum. 160.

Lectio ij.

RESPONDENSQUE rex Assuérus, ait : Quis est iste, et cujus poténtiæ, ut hæc áudeat fácere? Dixitque Esther : Hostis et inimicus noster péssimus iste est Aman. Quod ille áudiens, illico obstúpuit, vultum regis ac reginæ ferre non sústinens. Rex autem irátus surréxit, et de loco convívii intrávit in hortum arbóribus cónsítum. Aman quoque surréxit, ut rogáret Esther, reginam, pro ánima sua ; intellexit enim a rege sibi parátum malum.

R. Confórta. 159.

Lectio iij.

QUI cum revérsus esset de horto nemóribus cónsító, et intráset convívii locum,

reperit Aman super lectulum corruisse, in quo jacebat Esther, et ait : Etiam reginam vult opprimere, me presente, in domo mea. Necdum verbum de ore regis exierat, et statim operuerunt faciem ejus. Dixitque Harbóna, unus de eunúchis, qui stabant in ministério regis : En lignum, quod paráverat Mardocheo, qui locutus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitudinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex : Appéndite eum in eo. Suspensus est itaque Aman in patíbulo quod paráverat Mardocheo : et regis ira quíevit.

Spem in álium. 159.

SABBATO

ante Dñicam j. Octobris.

Ad Magnificat, Aña.

Adapériat Dóminus * cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem Dóminus Deus noster.

DOM. I. OCTOBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber primus

Machabæórum.

Lectio j. Cap. 1.

ET factum est, postquam percussit Alexánder Philippi Mácedo, qui primus regnávít in Græcia, egressus de terra Cethim, Darium, regem Persárum et Medórum : constituit prælia multa, et obtínuit ómnium munitiones, et interfécit reges terræ. Et pertránsiit usque ad fines terræ : et accépit spólia multitudinis géntium : et siluit terra in conspéctu ejus. Et congregávit virtutem, et exercitum fortem nimis : et exaltátum est, et elevátum cor ejus : et obtínuit

regiónes géntium, et tyránnos : et facti sunt illi in tribútum. Et post hæc décidit in lectum, et cognóvit quia morerétur. Et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutriti a juventute : et divisit illis regnum suum cum adhuc viveret.

¶ Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédát vobis salutem, et rédimat vos a malis. ¶ Exáudiat Dóminus orationes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in tém-pore malo. Concédát.

Lectio ij.

ET regnávít Alexánder annis duódecim ; et mórtuus est. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquisque in loco suo : et imposuérunt omnes sibi diadémata post mortem ejus, et filii eórum post eos annis multis, et multiplicáta sunt mala in terra. Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus illústris, filius Antíochi regis, qui fúerat Romæ obses : et regnávít in anno centésimo trigésimo séptimo regni Græcórum.

¶ Exáudiat Dóminus orationes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in tém-pore malo * Dóminus Deus noster. ¶ Det vobis cor ómnibus, ut colá-tis eum, et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iij.

IN diébus illis exiérunt ex Israel filii iníqui, et suasérunt multis, dicétes : Eámus, et disponámus testaméntum cum géntibus, quæ circa nos sunt : quia ex quo recéssimus

ab eis, invenérunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in óculis eórum. Et destinavérunt áliqui de pópulo, et abiérunt ad regem : et dedit illis potestátem, ut fácerent justítiam géntium. Et ædificavérunt gymnasium in Jerosólymis secundum leges Natiónum. Et fecérunt sibi præpútia, et recessérunt a testaménto sancto, et juncti sunt Natióibus, et venúndati sunt ut fácerent malum.

℞. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. †. Dispérge illos in virtúte tua, et destrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lectio iv. *Lib. 1. c. 40.*

FORTASSE áliquos bélica defixos glória tenet, ut putent solam esse præliárem fortitúdinem, et ideo me ad ista deflexisse, quia illa nostris déforet. Quam fortis Jesus Nave, ut uno prælio quinque reges captos stérneret cum pópulis suis? Deínde cum advérsum Gabaonítas urgéret prælium, et vererétur, ne nox impedíret victóriam, magnitúdine mentis et fidei clamávit : Stet sol : et stetit. donec victória consummarétur. Gédeon in trecéntis viris de ingénti pópulo et acérbo hoste revéxit triúmphum. Jónathas, adolescens, virtútem magnam fecit in prælio.

℞. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster. †. Mementóte mirabilium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro. Et nunc clamémus in cœlum.

Lectio v.

Quid de Machabæis loquar? Sed prius de pópulo dicam patrum : qui cum essent paráti ad repugnándum pro templo Dei, et pro legítimis suis, dolo hóstium die lacessiti sabbati, maluérunt vulneribus offerre nuda cörpera, quam repugnáre, ne violárensabbatum. Itaque omnes læti se obtulérunt morti. Sed Machabæi considerántes quod hoc exémplo gens omnis posset perire, sabbato étiam, cum ipsi in bellum provocaréntur, ulti sunt innocéntium necem fratrum suórum. Unde póstea stimulátus rex Antíochus, cum bellum accenderet per duces suos Lysiam. Nicánorem, Górgiam, ita cum Orientálibus suis et Assýriis attritus est cópiis, ut quadraginta et octo millia in médio campi a tribus millibus prosterneréntur.

℞. Congregátæ sunt gentes in multitudíne, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri. ne pereámus. †. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo poterímus subsistere ante faciém illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vj.

VIRTUTEM ducis Judæ, Machabæi, de uno ejus milite considerate. Namque Eleazarus, cum supereminentem ceteris elephantem lorica vestitum regia adverteret, arbitratus quod in eo esset rex, cursu concito in medium legionis se prorupit: et abjecto clypeo, utraque manu interficiebat, donec perveniret ad bestiam, atque intravit sub eam, et subiecto gladio interemit eam. Itaque cadens bestia oppressit Eleazarum, atque ita mortuus est. Quanta igitur virtus animi! primo, ut mortem non timeret; deinde, ut circumfusus legionibus inimicorum, in confertos raperetur hostes, medium penetraret agmen, et contempta morte ferocior, abjecto clypeo, utraque manu vulnerata molem bestie subiret ac sustineret, post infra ipsam succederet, quo pleniori feriret ictu; cujus ruina inclusus, magis quam oppressus, suo est sepultus triumpho.

℞. Tua est potentia, tuum regnum, Domine: tu es super omnes gentes: * Da pacem, Domine, in diebus nostris. ✠. Creator omnium Deus, terribilis et fortis, justus et misericors. Da pacem. Gloria Patri. Da pacem.

℞. vij. Refulsit sol in clypeos aureos, et resplenderunt montes ab eis: * Et fortitudo gentium dissipata est. ✠. Erat enim exercitus magnus valde, et fortis: et appropriavit Judas, et exercitus ejus in praelio. Et.

℞. vij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. ✠. Tres sunt qui testimonium dant in celo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

Infra Hebdom. Feria iv. et Sabbato post ij. et iij. Lect. dicitur ij. et iij. ℞. sequentis Feriæ ij. ℞℞. hujus Dñicæ dicuntur in seq. Dñicis usque ad Dñicam j. Nov.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 4. c

ET paratum est regnum in conspectu Antiochi, et cepit regnare in Terra Ægypti, ut regnaret super duo regna. Et intravit in Ægyptum in multitudine gravi, in curribus, et elephantis, et equitibus, et copiosa navium multitudine: et constituit bellum adversus Ptolemæum, regem Ægypti, et veritus est Ptolemæus a facie ejus, et fugit, et ceciderunt vulnerati multi. Et comprehendit civitates munitas in Terra Ægypti; et accepit spolia Terræ Ægypti. ℞. Dixit Judas Simoni, fratri suo: Elige tibi viros: et vade, libera fratres tuos in Galilæam: ego autem, et Jónathas, frater tuus, ibimus in Galaaditim: * Sicut fuerit voluntas in celo, sic fiat. ✠. Accingimini, filii potentes, et estote parati: quoniam melius est nobis mori in bello, quam videre mala gentis nostræ, et sanctorum. Sicut fuerit.

Lectio ij.

ET convértit Antiochus, postquam percússit Ægyptum in centésimo et quadragésimo tertio anno: et ascéndit ad Israel, et ascéndit Jerosólymam in multitudíne gravi. Et intrávit in sanctificatióne cum superbía, et accépit altáre áureum, et candelábrum lúminis, et univérsa vasa ejus, et mensam propositiúnis; et libatória, et phialas, et mortariola áurea, et velum, et corónas, et ornámentum áureum, quod in fácie templi erat: et commínuit ómnia.

R. Ornávérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. *ꝯ.* In hymnis et confessiúnibus benedicébant Dóminum. Et.

Lectio iij.

ET accépit argéntum, et aurum, et vasa concupiscibília: et accépit thesauros occultos, quos invénit: et, sublátis ómnibus, ábiit in terram suam. Et fecit cædem hóminum, et locútus est in superbía magna. Et factus est planctus magnus in Israel, et in omni loco eórum: et ingemuérunt príncipes et senióres: vírgines et júvenes infirmáti sunt, et speciósitas mulierum immutáta est. Omnis marítus sumpsit laméntum: et quæ sedébant in toro maritáli, lugébant: et commóta est terra super habitántes in ea, et univérsa domus Jacob índuit confusióne.

R. In hymnis et confessiúnibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victó-

riam dedit illis Dóminus omnipotens. *ꝯ.* Ornávérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

R. hujus ij. Feriæ repetuntur in aliis ij. Feriis usque ad Dom. j. Novembris.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. *Cap. 2.*

IN diébus illis surréxit Mathathias, filius Joánnis, filii Simeónis, sacerdos ex filiis Joarib ab Jerúsalem, et consédit in monte Modin: et habébat filios quinque, Joánnem, qui cognominabátur Gaddis: et Simónem, qui cognominabátur Thasi: et Judam, qui vocabátur Machabæus: et Eleázarum, qui cognominabátur Abaron: et Jónathan, qui cognominabátur Apphus. Hi vidérunt mala quæ fiebant in pópulo Juda, et in Jerúsalem.

R. Hic est fratrum amátor, et pópuli Israel: * Hic est qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. *ꝯ.* Vir iste in pópulo suo mitíssimus apparuit. Hic.

Lectio ij.

ET dixit Mathathias: Væ mihi. Et quid natus sum videre contritióne pópuli mei, et contritióne civitátis sanctæ. et sedere illic, cum datur in manibus inimicórum? Sancta in manu extraneórum facta sunt: templum ejus sicut homo ignóbilis. Vasa glóriæ ejus captiva abducta sunt: trucidáti sunt senes ejus in plateis. et júvenes ejus cecidérunt in gládio inimicórum. Quæ gen-

non hereditavit regnum ejus, et non obtinuit spolia ejus?

R. Tu, Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluisti templum tuum fieri in nobis: * *C*onsérva domum istam immaculatam in ætérnum, Dómine. *ŷ.* Tu elegisti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo. *C*onsérva.

Lectio iij.

Et scidit vestiménta sua Mathathias, et filii ejus, et operuerunt se ciliciis, et planxérunt valde. Et venérunt illuc qui missi erant a rege Antiocho, ut cógerent eos qui confúgerant in civitátem Modin, immoláre, et accéndere thura, et a lege Dei discédere. Et multi de pópulo Israel consentiéntes accessérunt ad eos: sed Mathathias, et filii ejus constánter steterunt.

*A*peri óculos tuos, Dómine, et vide afflictiónem nostram: circumdedérunt nos gentes ad puniéndum nos: * *S*ed tu, Dómine, exténde bráchium tuum, et libera ánimas nostras. *ŷ.* Afflige oppriméntes nos, et contuméliam faciéntes in supérbiam, et custódi partem tuam. *S*ed. *G*lória Patri. *S*ed.

R. hujus iij. Feriæ repetuntur in aliis iij. Feriis usque ad *Dom.* j. Novembris.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 2. *b*

Et respóndit Mathathias, et dixit magna voce: Et si omnes gentes regi Antiocho obé-

diunt, ut discédat unusquísque a servitúte legis patrum suórum, et conséntiat mandátis ejus: ego, et filii mei, et fratres mei, obediémus legi patrum nostrórum. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relinquere legem et justítias Dei: non audiémus verba regis Antiochi, nec sacrificábimus transgrediéntes legis nostre mandáta, ut eámus áltera via.

R. Refúlsit sol in clypeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: * *E*t fortitúdo géntium dissipáta est. *ŷ.* Erat enim exercitus magnus valde, et fortis: et appropriávit Judas, et exercitus ejus in prælio. *E*t.

Lectio ij.

Et ut cessávit loqui verba hæc, accessit quidam Judæus in ómnium óculis sacrificáre idólis super aram in civitáte Modin secúndum jussum regis: et vidit Mathathias, et dóluit, et contremuérunt renes ejus, et accénsus est furor ejus secúndum judícium legis, et insíliens trucidávit eum super aram: sed et virum, quem rex Antiochus míserat, qui cogébat immoláre, occidit in ipso témpore, et aram destrúxit, et zelátus est legem, sicut fecit Phinees Zamri, filio Salómi.

R. Ornavérunt faciém templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino: * *E*t facta est lætítia magna in pópulo *ŷ.* In hymnis et confessiόνibus benedicébant Dóminum. *E*t.

Lectio iij.

Et exclamávit Mathathias voce magna in civitáte dicens: *O*mnis qui zelum habet legis

státuens testaméntum, éxeat post me. Et fugit ipse, et filii ejus in montes, et reliquérunt quæcúmque habébant in civitate. Tunc descendérunt multi quæréntes judícium, et justítiam, in désertum : et sedérunt ibi ipsi, et filii eórum, et mulieres eórum, et pécora eórum, quóniam inundavérunt super eos mala.

¶ In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum : * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnipotens. †. Ornavérunt faciém templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui magna. Glória Patri. Qui magna.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap. 2. f*

ET appropinquavérunt dies Mathathíæ moriéndi, et dixit filiis suis : Nunc confortáta est supérbia, et castigátio, et tempus eversiónis, et ira indignatiónis. Nunc ergo, o filii, æmulatóres estóte legis, et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum, et meméntóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatióibus suis : et accipiétis glóriam magnam, et nomen ætérnum. Abraham nonne in tentatióne invéntus est fidélis, et reputátum est ei ad justítiam? Joseph in témpore angústíæ suæ custodívit mandátum, et factus est dóminus Ægypti. Phínees, pater noster, zelándo zelum Dei, accépit testaméntum sacerdotií ætérni.

¶. Adapériat. 165.

Lectio ij.

Jesus, dum implévit verbum, factus est dux in Israel. Caleb, dum testificátur in ecclesiá, accépit hereditátem. David in sua misericórdia consecútus est sedem regni in sæcula. Elías, dum zelat zelum legis, receptus est in cælum. Ananias, et Azarias; et Misael credétes, liberáti sunt de flamma. Dániel, in sua simplicitáte, liberátus est de ore leónum. Et ita cogitáte per generatióem, et generatióem: quia omnes, qui sperant in eum, non infirmántur. Et a verbis viri peccatóris ne timúeritis : quia glória ejus stercus et vermis est : hódie extóllitur, et cras non inveniétur : quia conversus est in terram suam, et cogitátio ejus périit.

¶. Exáudiat. 165.

Lectio iij.

Vos ergo, filii, confortámini. et viriliter ágite in lege : quia in ipsa glóriosi éritis. Et ecce Simon, frater vester, scio quod vir consilii est : ipsum audite semper, et ipse erit vobis pater. Et Judas Machabæus, fortis viribus a juventúte sua, sit vobis princeps militiæ, et ipse aget bellum pópuli. Et adducétis ad vos omnes factóres legis : et vindicáte vindictam pópuli vestri. Retribúite retributióem géntibus, et inténdite in præceptum legis. Et benedixit eos. et appósitus est ad patres suos.

¶. Congregáti. 166.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap. 2. g et 3.*

DEFUNCTUS est Mathathias anno centésimo et quadragésimo

sexto : et sepúlтус est a filiis suis in sepúlchris patrum suórum in Modin, et planxérunt eum omnis Israel planctu magno. Et surréxit Judas, qui vocabátur Machabæus, filius ejus, pro eo : et adjuvábant eum omnes fratres ejus, et univérsi qui se conjúnxerant patri ejus, et præliabántur prælium Israel cum lætítia. Et dilatávit glóriam pópulo suo. Et persecútus est iniquos, perscrútans eos : et qui conturbábant pópulum suum, eos succéndit flammis : et repúlsi sunt inimíci ejus præ timóre ejus, et omnes operárii iniquitátis conturbáti sunt : et dirécta est salus in manu ejus.

℞. Impetum. 166.

Lectio ij.

Et exacerbábat reges multos, et lætificábat Jacob in opéribus suis, et in sæculum memória ejus in benedictióne. Et perambulávit civitátes Juda, et pèrdidit ímpios ex eis, et avértit iram ab Israel. Et nominátus est usque ad novíssimum terræ, et congregávit pereúntes. Et congregávit Apollónius gentes, et a Samaría virtútem multam et magnam, ad bellándum contra Israel. Et cognóvit Judas, et éxiit óbviám illi : et percússit, et occídit illum, et cecidérunt vulneráli multí, et réliqui fugérunt. Et accépit spólia eórum : et gládium Apollónii abstulit Judas, et erat pugnans in eo ómnibus diébus.

℞. Congregátæ. 166.

Lectio iij.

Et cécidit timor Judæ, ac fratrum ejus, et formído super omnes gentes in circúitu eó-

rum. Et pervénit ad regem nomen ejus, et de præliis Judæ narrábant omnes gentes. Ut audivit autem rex Antíochus sermones istos, irátus est ánimo : et misit, et congregávit exercitum univérsi regni sui, castra fórtia valde : et apéruit ærárium suum, et dedit stipéndia exercítui in annum : et mandávit illis, ut essent paráti ad ómnia.

℞. Tua est. 167.

SABBATO.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 3. f

Et vidit Judas, et fratres ejus quia multiplicáta sunt mala, et exercitus applicábant ad fines eórum : et cognovérunt verba regis, quæ mandávit pópulo fácere in intéritum, et consummationem : et dixerunt unusquisque ad próximum suum : Erigámus dejectionem pópuli nostri, et pugnémus pro pópulo nostro, et sanctis nostris. Et congregátus est convéntus, ut essent paráti in prælium ; et ut oránt, et péterent misericórdiam et miseratiónes. Et Jerúsalem non habitabátur, sed erat sicut désertum : non erat qui ingrederétur et egrederétur de natis ejus : et sanctum conculcabátur, et filii alienigenárum erant in arce, ibi erat habitátio géntium : et abláta est voluptas a Jacob, et defécit ibi tibia et cíthara.

℞. Refúlsit sol. 167.

Lectio ij.

Et congregáti sunt, et venérunt in Maspha contra Jerúsalem : quia locus orationis erat in Maspha ante in Israel. Et jejunaverunt illa die, et

induérunt se cilíciis, et cinerem imposuérunt cápiti suo, et discidérunt vestiménta sua : et expandérunt libros legis, de quibus scrutabántur gentes similitúdinem simulacrórum suórum : et attulérunt ornáménta sacerdotália, et primitias, et décimas : et suscitavérunt Nazaræos, qui impléverant dies : et clamavérunt voce magna in cœlum, dicéntes : Quid faciémus istis, et quo eos ducémus? et sancta tua conculcáta sunt, et contamináta sunt, et sacerdótes tui facti sunt in luctum, et in humilitátem. Et ecce Nátiónes convenérunt advérsus nos, ut nos dispérdant : tu scis quæ cógitant in nos. Quómodo potérimus subsistere ante faciém eórum, nisi tu, Deus, ádjuves nos?

R. Ornavérunt. 168.

Lectio iij.

ET tubis exclamavérunt voce magna. Et post hæc constituit Judas duces pópuli, tribunos, et centuriónes, et pentacontárchos, et decuriónes. Et dixit his qui ædificábant domos, et sponsábant uxóres, et plantábant vineas, et formidolosis, ut redírent unusquisque in domum suam secúndum legem. Et movérunt castra, et collocavérunt ad Austrum Emmaum. Et ait Judas : Accingimini, et estóte filii poténtes, et estóte paráti in mane, ut pugnétis advérsus Nátiónes has, quæ convenérunt advérsus nos, dispérdere nos, et sancta nostra : quóniam mélius est nos mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, et sanctórum.

Sicut autem fúerit volúntas in cœlo, sic fiat.

R. In hymnis. 168.

Ad Magnificat, Añna.

Refúlsit sol * in clypeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis, et fortitúdo géntium dissipáta est.

DOM. II. OCTOBRIS.

In primo Nocturno.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 4. e

DIXIT autem Judas, et fratres ejus : Ecce contrítí sunt inimíci nostri : ascendámus nunc mundáre sancta, et renováre. Et congregátus est omnis exércitus, et ascenderunt in montem Sion. Et viderunt sanctificatiónem desértam, et altáre profanáum, et portas exústas, et in átriis virgúla nata sicut in saltu, vel in móntibus. et pastophória diruta. Et sciderunt vestiménta sua, et planxérunt planctu magno, et imposuérunt cinerem super caput suum. Et ceciderunt in faciém super terram, et exclamavérunt tubis signórum, et clamavérunt in cœlum.

R. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præceptis suis, et faciát pacem in diébus vestris : * Concédát vobis salutem, et redímat vos a malis. †. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos désérat in témpore malo. Concédát.

Lectio ij.

TUNC ordinávit Judas viros. ut pugnárent advérsus eos qui erant in arce, donec emundárent sancta. Et elégit sacerdotes sine n'ácula, voluntátem

habentes in lege Dei : et mundaverunt sancta , et tulerunt lapides contaminationis in locum immundum. Et cogitavit de altari holocaustorum , quod profanatum erat, quid de eo faceret. Et incidit illis consilium bonum , ut destruerent illud : ne forte illis esset in opprobrium , quia contaminaverunt illud gentes , et demoliti sunt illud. Et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto, quoadusque veniret Propheta , et responderet de eis.

R. Exaudiat Dominus orationes vestras, et reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo * Dominus Deus noster. ⁊. Det vobis cor omnibus, ut colatis eum, et faciatis ejus voluntatem. Dominus.

Lectio iij.

ET accepérunt lapides integros secundum legem; et edificaverunt altare novum secundum illud quod fuit prius : et edificaverunt sancta, et quæ intra domum erant intrinsecus : et ædem et atria sanctificaverunt. Et fecerunt vasa sancta nova , et intulerunt candelabrum , et altare incensorum , et mensam in templum. Et incensum posuerunt super altare, et accenderunt lucernas, quæ super candelabrum erant, et lucebant in templo. Et posuerunt super mensam panes, et appenderunt vela, et consummaverunt omnia opera, quæ fecerant.

R. Congregati sunt inimici nostri, et gloriántur in virtute sua : cóntere fortitudinem illorum, Domine, et disperge illos :

* Ut cognoscant, quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ⁊. Disperge illos in virtute tua, et destrue eos, protector noster, Domine. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Augustini, Episcopi, de Civitate Dei.

Lectio iv. L. 18. c. 45.

POSTEAQUAM gens Judæa cœpit non habere Prophetas, procul dubio deterior facta est, eo scilicet tempore, quo se sperabat, instaurato templo, post captivitatem, quæ fuit in Babilonia, futuram esse meliorem. Sic quippe intelligebat populus ille carnalis, quod prænuntiatum est per Aggæum, prophetam, dicentem : Magna erit gloria domus istius novissimæ plus quam primæ. Quod de novo Testamento dictum esse, paulo superius demonstravit, ubi ait aperte Christum promittens : Et movébo omnes gentes : et veniet desideratus cunctis gentibus.

R. Impetum inimicorum ne timueritis : memores estote, quomodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamemus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster. ⁊. Mementote mirabilium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercitui ejus in mari Rubro. Et.

Lectio v.

TALIBUS enim electis gentium, domus Dei edificatur per Testamentum novum lapidibus vivis, longe gloriosior, quam templum illud fuit, quod a rege Salomone constructum est, et post captivitatem instauratum.

Propter hoc ergo nec Prophétas ex illo témpore hábuit illa gens : sed multis cládibus afflicta est ab alienígenis régibus, ipsisque Románis, ne hanc Aggæi prophetiam in illa instauratione templi opinarétur implétam. Non multo enim post, adveniénte Alexándro, subjugáta est : quando etsi nulla facta est vastátio, quóniam non stant ausi ei resistere, et ideo placátum facillime súbditi recepérunt : non erat tamen glória tanta domus illius, quanta fuit in suórum regum libera potestáte.

ñ. Congregátæ sunt gentes in multitudine, ut dimicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. †. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo poterímus subsistere ante faciém illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vj.

DEINDE Ptolemæus, Lagi filius, post Alexándri mortem, captivos inde in Ægyptum tráns tulit : quos ejus succéssor Ptolemæus Philadélphus benevolentíssime inde dimisit : per quem factum est, ut Septuaginta intérpretum Scriptúras haberémus. Deinde contríti sunt bellis, quæ in Machabæórum libris explicántur. Post hæc capti a rege Alexandriæ Ptolemæo, qui est appellátus Epíphanes : inde ab Antíocho, rege Syriæ, multis et gravíssimis malis ad idóla colénda compúlsi : templúmque ipsum replétum sacrilegis superstitió-

nibus géntium : quod tamen dux eórum strenuíssimus Judas, qui étiam Machabæus dictus est, Antíochoi dúcibus pulsus, ab omni illa idololátriæ contaminatione mundávit.

ñ. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem. Dómine, in diébus nostris. †. Créator ómnium Deus, terribilis et fortis, justus et miséricors. Da. Glória Patri. Da.

ñ. vij. Refúlsit sol in clypeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. †. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis : et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prælio. Et.

ñ. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. †. Tres sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 4. f

ANTE matulinum surrexérunt quinta et vigésima die mensis noni (hic est mensis Casleu centésimi quadragésimi octávi anni : et obtulérunt sacrificium secúndum legem super altáre holocaustórum novum, quod fecérunt. Secúndum tempus et secúndum diem, in qua contaminavérunt illud gentes, in ipsa renovátum est in cánticis, et cítharis, et cínyris, et in cymbalis. Et cécidit omnis pópulus

in faciē, et adoraverunt, et benedixerunt in cœlum eum qui prosperavit eis.

κ. Dixit Judas. 167.

Lectio ij.

ET fecerunt dedicatiōem altaris diēbus octo, et obtulerunt holocœusta cum lætitia, et sacrificium salutāris et laudis. Et ornavērunt faciē templi corōnis aureis, et scūtulis: et dedicaverunt portas, et pastophōria, et imposuerunt eis iānuas. Et facta est lætitia in pōpulo magna valde, et aversum est opprōbrium gēntium. Et stāuit Judas, et fratres ejus, et univērsa ecclēsia Israel, ut agatur dies dedicatiōis altaris in temporibus suis ab anno in annum per dies octo, a quinta et vigesima die mensis Casleu, cum lætitia et gāudio.

κ. Ornavērunt. 168.

Lectio iij.

ET ædificaverunt in tempore illo montem Sion, et per circuitum muros altos, et turres firmas, nequādo venirent gētes, et conculcarent eum sicut antea fecerunt. Et collocavit illic exercitum, ut servarent eum, et munivit eum ad custodiendam Bethsūram, ut haberet pōpulus munitiōem contra faciē Idumææ.

κ. In hymnis. 168.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 5.

ET factum est, ut audierunt gētes in circuitu, quia ædificatum est altare et sanctuārium sicut prius, iratæ sunt valde: et cogitabant tollere genus Jacob, qui erant

inter eos, et cœperunt occidere de pōpulo, et pērsequi. Et debellabat Judas filios Esau in Idumæa, et eos qui erant in Acrabathāne, quia circumsedebant Israelitas, et percussit eos plaga magna. Et recordatus est malitiam filiorum Bean, qui erant pōpulo in laqueum, et in scādalum, insidiāntes ei in via. Et conclusi sunt ab eo in tūrribus: et applicuit ad eos, et anathematizavit eos, et inoēdit turres eorum igni, cum omnibus qui in eis erant.

κ. Hic est fratrum. 168.

Lectio iij.

ET transivit ad filios Ammon, et invenit manum fortem, et pōpulum copiosum, et Timotheum, duocem ipsorum: et commisit cum eis prœlia multa, et contriti sunt in conspectu eorum, et percussit eos: et cepit Gazer, civitatem, et filias ejus, et reversus est in Judæam. Et congregatæ sunt gētes, quæ sunt in Galaad adversus Israelitas, qui erant in finibus eorum, ut tollerent eos: et fugerunt in Datheman munitiōem.

κ. Tu, Dōmine. 169.

Lectio iij.

ET miserunt litteras ad Judam et fratres ejus, dicentes: Congregatæ sunt adversum nos gētes per circuitum, ut nos auferant: et parant venire, et occupare munitiōem, in quam confugimus: et Timotheus est dux exercitus eorum. Nunc ergo veni, et eripe nos de manibus eorum, quia cecidit multitudo de nobis. Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfec̄ti sunt: et

captivas duxerunt uxores eorum, et natos, et spolia, et peremerunt illic fere mille viros.

℞. Aperi oculos. 169.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 5. f

In diebus, quibus erat Judas et Jónathas in terra Gálaad, et Simon, frater ejus, in Galilæa contra faciẽm Ptolemáidis, audivit Joséphus, Zachariæ filius, et Azarias, princeps virtutis, res bene gestas, et prælia quæ facta sunt, et dixit: Faciamus et ipsi nobis nomen, et eamus pugnare adversus gentes, quæ in circũitu nostro sunt. Et præcepit his qui erant in exercitu suo, et abiêrunt Jánniam.

℞. Refulsit sol. 169.

Lectio ij.

Et exivit Górgias de civitate, et viri ejus obviam illis in pugnam. Et fugati sunt Joséphus et Azarias usque in fines Judææ: et ceciderunt illo die de populo Israel ad duo millia viri, et facta est fuga magna in populo: quia non audierunt Judam, et fratres ejus, existimantes fortiter se facturos. Ipsi autem non erant de semine virorum illorum, per quos salus facta est in Israel.

℞. Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

Et viri Juda magnificati sunt valde in conspectu omnis Israel, et gentium omnium, ubi audiebatur nomen eorum. Et convenérunt ad eos fausta acclamantes. Et exivit Judas, et fratres ejus, et expugnabant

filios Esau in terra quæ ad Austrum est, et percussit Chebron et filias ejus: et muros ejus et turres succendit igni in circuitu. Et movit castra ut iret in terram alienigenarum, et perambulabat Samariam. In die illa ceciderunt sacerdotes in bello, dum volunt fortiter facere, dum sine consilio exeunt in prælium.

℞. In hymnis. 170.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 6.

Et rex Antiochus perambulabat superiores regiones, et audivit esse civitatem Elymaidem in Pérside nobilissimam, et copiosam in argento et auro, templumque in ea locuples valde: et illic velamina aurea, et loriceæ, et scuta, quæ reliquit Alexánder Philippi, rex Mácedo, qui regnavit primus in Græcia. Et venit, et querebat capere civitatem, et deprædari eam: et non potuit, quoniam innotuit sermo his qui erant in civitate: et insurrexerunt in prælium, et fugit inde, et abiit cum tristitia magna, et reversus est in Babyloniã. Et venit qui nuntiaret ei in Pérside, quia fugata sunt castra, quæ erant in terra Juda: et quia abiit Lysias cum virtute forti in primis, et fugatus est a facie Judæorum.

℞. Adapériat. 172.

Lectio ij.

Et invaluérunt armis, et viribus, et spoliis multis, quæ cepérunt de castris, quæ exciderunt: et quia diruerunt abominationem, quam ædificaverat

super altáre quod erat in Jerúsalem, et sanctificatióem, sicut prius, circumdedérunt muris excélsis, sed et Bethsúram, civitátem suam. Et factum est, ut audivit rex sermónes istos, expávit, et commótus est valde: et decídit in lectum, et incidit in languórem præ tristitia, quia non factum est ei sicut cogitábat. Et erat illic per dies multos: quia renováta est in eo tristitia magna, et arbitrátus est se mori.

℞. Exáudiat Dóminus. 173.

Lectio iij.

ET vocávit omnes amícos suos, et dixit illis: Recéssit somnus ab óculis meis, et concídi, et córrui corde præ sollicitudine: et dixi in corde meo: In quantam tribulatióem deveni, et in quos fluctus tristitiæ, in qua nunc sum, qui jucúndus eram, et diléctus in potestáte mea! Nunc vero reminíscor malórum, quæ feci in Jerúsalem, unde et ábstuli ómnia spólia áurea et argétea, quæ erant in ea, et misi auferre habitántes Judæam sine causa. Cognóvi ergo quia propterea invenérunt me mala ista: et ecce péreo tristitia magna in terra aliéna.

℞. Congregáti. 173.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 7.

ANNO centésimo quinquagésimo primo éxit Demétrius, Seleúci filius, ab urbe Roma, et ascéndit cum paucis viris in civitátem marítimam, et regnávit illic. Et sedit Demétrius super sedem regni sui:

et venérunt ad eum viri iníqui, et impii ex Israel: et Alcimus, dux eórum, qui volébat fieri sacérdos. Et accusavérunt populum apud regem, dicétes: Pérdidit Judas, et fratres ejus, omnes amícos tuos, et nos dispérsit de terra nostra. Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat, et videat extermínium omne quod fecit nobis, et regióibus regis: et púniat omnes amícos ejus, et adjutóres eórum.

℞. Impetum. 173.

Lectio ij.

ET elégit rex ex amícis suis Báčchidem, qui dominabátur trans flumen magnum in regno, et fidélem regi: et misit eum, ut vidéret extermínium quod fecit Judas: sed et Alcimum impium constituit in sacerdotium, et mandávit ei fácere uliónem in filios Israel. Et surrexérunt, et venérunt cum exércitu magno in terram Juda: et miserunt nuntios, et locúti sunt ad Judam, et ad fratres ejus, verbis pacíficis in dolo. Et non intendérunt sermónibus eórum: vidérunt enim, quia venérunt cum exércitu magno.

℞. Congregátæ. 174.

Lectio iij.

ET convenérunt ad Alcimum et Báčchidem congregatio Scribárum requírere quæ justa sunt: et primi, Assidæi, qui erant in filiis Israel, et exquirébant ab eis pacem. Dixérunt enim: Homo sacérdos de sémine Aaron venit, non decípiet nos. Et locútus est cum eis verba pacífica: et jurávit illis di-

cens : Non inferemus vobis malum , neque amicis vestris. Et crediderunt ei. Et comprehendit ex eis sexaginta viros , et occidit eos in una die , secundum verbum quod scriptum est : Carnes sanctorum tuorum , et sanguinem ipsorum effuderunt in circuitu Jerusalem , et non erat qui sepeliret.

℞. Tua est. 174.

SABBATO.

De libro primo Machabæorum.
Lectio j. Cap. 8.

ET audivit Judas nomen Romanorum , quia sunt potentes viribus , et acquiescunt ad omnia quæ postulântur ab eis : et quicumque accesserunt ad eos , statuerunt cum eis amicitias , et quia sunt potentes viribus. Et audierunt praelia eorum , et virtutes bonas , quas fecerunt in Galatia , quia obtulerunt eos , et duxerunt tributum : et quanta fecerunt in regione Hispaniæ , et quod in potestatem redegerunt metallâ argenti et auri , quæ illic sunt , et possederunt omnem locum consilio suo , et patientia : locaque quæ longe erant valde ab eis , et reges qui supervenerant eis ab extremis terræ , contriverunt , et percusserunt eos plaga magna : ceteri autem dant eis tributum omnibus annis.

℞. Refulsit. 174.

Lectio ij.

ET elegit Judas Eupolemmum , filium Joannis , filii Jacob , et Jasonem , filium Eleazari , et misit eos Romam constituere cum illis amicitiam , et societatem ,

et ut auferrent ab eis jugum Græcorum , quia viderunt quod in servitutem premerent regnum Israel. Et abierunt Romam viam multam valde , et introierunt curiam , et dixerunt : Judas Machabæus , et fratres ejus , et populus Judæorum miserunt nos ad vos statuere vobiscum societatem et pacem , et conscribere nos socios et amicos vestros. Et placuit sermo in conspectu eorum. Et hoc rescriptum est , quod rescripserunt in tabulis æreis , et miserunt in Jerusalem , ut esset apud eos ibi memoriale pacis , et societatis.

℞. Ornaverunt. 169.

Lectio iij.

BENE sit Romanis , et genti Judæorum , in mari et in terra in æternum : gladiusque et hostis procul sit ab eis. Quod si institerit bellum Romanis prius , aut omnibus sociis eorum in omni dominatione eorum : auxilium feret gens Judæorum. prout tempus dictaverit , corde pleno : et praeliantibus non dabunt , neque subministrabunt triticum , arma , pecuniam , naves , sicut placuit Romanis : et custodient mandata eorum , nihil ab eis accipientes. Similiter autem et si genti Judæorum prius acciderit bellum , adjuvabunt Romani ex animo , prout eis tempus permiserit.

℞. In hymnis. 170.

Ad Magnificat. Añna.

Lugebat autem Judam Israel planctu magno , et dicebat . Quomodo cecidisti potens in praelio , qui salvum faciebas populum Domini ?

DOM. III. OCTOBRIS.

In primo Nocturno.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 9.

INTEREA ut audivit Demétrius, quia cecidit Nicánor, et exercitus ejus in prælio, apposuit Baccidem et Alcimum rursus mittere in Judæam, et dextrum cornu cum illis. Et abiérunt viam, quæ ducit in Gálgala, et castra posuerunt in Másalothi, quæ est in Arbëllis: et occupaverunt eam, et peremerunt animas hominum multas. In mense primo anni centésimi et quinquagésimi secúndi applicuerunt exercitum ad Jerúsalem: et surrexerunt, et abiérunt in Béream viginti millia virorum, et duo millia equitum. Et Judas posuerat castra in Láisa, et tria millia viri electi cum eo: et viderunt multitudinem exercitus, quia multi sunt, et timuerunt valde: et multi subtraxerunt se de castris, et non remanserunt ex eis, nisi octingenti viri.

Ꝟ. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præceptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédât vobis salutem, et rédimat vos a malis. †. Exáudiat Dóminus orationes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in tempore malo. Concédât.

Lectio ij.

ET vidit Judas, quod deflúxit exercitus suus, et bellum perurgebat eum, et confractus est corde: quia non habebat tempus congregandi eos, et dissolutus est. Et dixit his qui residui erant: Surgamus, et

eamus ad adversarios nostros, si poterimus pugnare adversus eos. Et avertébant eum, dicentes: Non poterimus, sed liberemus animas nostras modo, et revertámur ad fratres nostros, et tunc pugnábimus adversus eos: nos autem paucis sumus. Et ait Judas: Absit istam rem facere, ut fugiámus ab eis: et si appropiávit tempus nostrum, moriámur in virtute propter fratres nostros, et non inferámus crimen glóriæ nostræ. Et movit exercitus de castris, et steterunt illis obviam: et divisi sunt equites in duas partes, et fundibuláarii, et sagittárii præibant exercitum, et primi certáminis omnes poténtes.

Ꝟ. Exáudiat Dóminus orationes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in tempore malo * Dóminus Deus noster. †. Det vobis cor omnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntatem. Dóminus.

Lectio iij.

BACCIDES autem erat in dextero cornu, et proximávit légio ex duabus partibus, et clamábant tubis: exclamaverunt autem et hi, qui erant ex parte Judæ, étiam ipsi, et commóta est terra a voce exercituum: et commissum est prælium a mane usque ad vespéram. Et vidit Judas, quod firmior est pars exercitus Baccidis in dextris, et convenérunt cum ipso omnes constantes corde: et contríta est dextera pars ab eis, et persecútus est eos usque ad montem Azóti. Et qui in sinistro cornu erant, vidé-

runt quod contritum est dextrum cornu, et secuti sunt post Judam, et eos qui cum ipso erant, a tergo: et ingravatum est praelium, et ceciderunt vulnerati multi ex his, et ex illis. Et Judas cecidit, et ceteri fugerunt. Et Jónathas et Simon tulerunt Judam, fratrem suum, et sepelierunt eum in sepulchro patrum suorum in civitate Modin. Et flevérunt eum omnis populus Israel planctu magno.

R. Congregati sunt inimici nostri, et gloriántur in virtute sua: cónteré fortitudinem illorum, Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. V. Dispérge illos in virtute tua, et destrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut cognóscant. Glória Patri. Ut cognóscant.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiorum sancti Ambrósii, Episcopi.

Lectio iv. L. 1. c. 41.

QUIA fortitúdo non solum secundis rebus, sed étiam advérsis probátur, spectémus Judæ Machabæi éxitum. Is enim post victum Nicánorem, regis Demétrii ducem, securior advérsus viginti míllia exercitus regis, cum octingéntis viris bellum adórsus, voléntibus his cedere, ne multitúdine opprimeréntur, gloriósam magis mortem, quam turpem fugam suá sit. Ne crimen, inquit, nostræ relinquámus glóriæ. Ita commisso prælio, cum a primo ortu diéi in vésperam dimicarétur, dextrum cornu, in quo validis-

simam manum advértit hóstium, aggréssus, fácte avértit. Sed dum fugiéntes séquitur, a tergo vulnéri locum præbuit: itaque gloriósiórem triúmphis mortem invénit.

R. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster. V. Mementóte mirabilium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro. Et nunc.

Lectio v.

QUI Jónatham, fratrem ejus. Qattéxam, qui cum parva manu advérsus exercitus régio pugnans, desértus a suis, et cum duóbus tantum relictus, reparavit bellum, avértit hostem, fugitantes suos ad societátem revocávit triúmphi? Habes fortitudinem bélicam, in qua non mediócris honésti ac decóri forma est, quod mortem servituti præferat, ac turpitudini. Quid autem de mátyrum dicam passióibus? Et ne lóngius evagémur, non minórem de superbo rege Antíocho Machabæi púeri revexérunt triúmphum, quam paréntes próprii: síquidem illi armáti, isti sine armis vicérunt.

R. Congregatæ sunt gentes in multitúdine, ut dimicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. V. Tu scis quæ cogitant in nos: quómodo poterímus subsistere ante faciem illórum, nisi tu adjuves nos! Dómine.

Lectio vj.

STETIT invicta septem puerorum cohors, régiis cincta legionibus: defecerunt supplicia, cessérunt tortóres, non defecerunt mártýres. Alius córium cápitis exútus, spéciem mutáverat, virtútem áuxerat. Alius linguam jussus amputándam prómere, respóndit: Non solos Dóminus audit loquéntes, qui audiébat Moysen tacéntem. Plus audit táctitas cogitatiónes suórum, quam voces ómnium. Linguae flagéllum times, flagéllum sánguinis non times? Habet et sanguis vocem suam, qua clamat ad Deum, sicut clamávit in Abel.

R. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine; tu es super omnes gentes: * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. *V.* Créator ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

R. vij. Refulsit sol in clypeos aureos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo géntium dissipáta est. *V.* Erat enim exercitus magnus valde, et virtus: et appropiávit Judas, et exercitus ejus in prælio. Et virtitúdo.

R. viij. Dno Séraphim clamánt alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. *V.* Tres sunt qui testimónium dant in celo: Pater, Verbum, et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

AUTUMNALIS.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 9. c

ET congregáti sunt omnes amici Judæ, et dixerunt Jónathæ: Ex quo frater tuus Judas defúnctus est, vir similis ei non est, qui éxeat contra inimicos nostros, Báčchidem et eos, qui inimici sunt gentis nostræ. Nunc itaque te hódie elégimus esse pro eo nobis in príncipem, et ducem ad bellándum bellum nostrum. Et suscepit Jónathas témpore illo príncipatum, et surréxit loco Judæ, fratris sui. Et cognóvit Báčchides, et quærébat eum occidere. *R.* Dixit Judas. 167.

Lectio ij.

ET cognóvit Jónathas, et Simeon, frater ejus, et omnes qui cum eo erant: et fugerunt in désertum Thécua, et conseedérunt ad aquam lacus Asphar. Et cognóvit Báčchides, et die sabbatórum venit ipse, et ómnis exercitus ejus trans Jordánem. Et Jónathas misit fratrem suum, ducem pópuli, et rogávit Nabuthæos, amicos suos, ut commodárent illis apparátum suum, qui erat copiósus. Et exiérunt filii Jambri ex Mádaba, et comprehendérunt Joánnem, et ómnia quæ habébat, et abiérunt habéntes ea.

R. Ornavérunt. 168.

Lectio iij.

Post hæc verba, renuntiátum est Jónathæ et Simóni, fratri ejus, quia filii Jambri faciunt nuptias magnas, et ducunt sponsam ex Mádaba, filiam unius de magnis príncipibus Chánaan, cum ambióne ma-

gna. Et recordáti sunt sán-
guinis Joánnis, fratris sui : et
ascendérunt, et abscondérunt
se sub teguménto montis. Et
elevavérunt óculos suos, et vi-
dérunt : et ecce tumúltus, et
apparátus multus : et sponsus
procéssit, et amíci ejus, et fra-
tres ejus óbviám illis cum tym-
panis et músicis, et armis mul-
tis. Et surrexérunt ad eos ex
insidiis, et occidérunt eos, et
cecidérunt vulneráti multi, et
resídui fugérunt in montes : et
accepérunt ómnia spólia eó-
rum.

¶ In hymnis. 168.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap. 12.*

ET vidit Jónathas quia tem-
pus eum juvat, et elégit
viros, et misit eos Romam, sta-
tuere et renovare cum eis ami-
cítiam : et ad Spartiátas, et ad
ália loca misit epístolas secún-
dum eámdem formam. Et abié-
runt Romam, et intravérunt
cúriam, et dixérunt : Jónathas,
summus sacérdos, et gens Ju-
dæórum misérunt nos, ut re-
novarémus amicitiam et socie-
tátem secúndum prístinum. Et
dedérunt illis epístolas ad ipsos
per loca, ut dedúcerent eos in
terram Juda cum pace.

¶ Illic est fratrum. 168.

Lectio ij.

ET hoc est exéplum episto-
larum, quas scripsit Jóna-
thas Spartiátis : Jónathas, sum-
mus sacérdos, et senióres gen-
tis, et sacerdótes, et reliquus
pópulus Judæórum, Spartiátis
frátribus salutem. Jam pridem
missæ erant epístolæ ad Oníam,

summum sacerdotem, ab Ario,
qui regnabat apud vos, quón-
iam estis fratres nostri, sicut
rescriptum contémet, quod sub-
jéctum est. Et suscepit Onias
virum, qui missus fuerat, cum
honore : et accepit epístolas,
in quibus significabatur de so-
cietate, et amicitia.

¶ Tu, Dómine. 169.

Lectio iij.

Nos, cum nullo horum indi-
gerémus, habentes solatio
sanctos libros, qui sunt in má-
nibus nostris, malúimus mitte-
re ad vos renovare fraternita-
tem, et amicitiam, ne forte
aliéni efficiámur a vobis : multa
enim témpora transiérent, ex
quo misistis ad nos. Nos ergo
in omni témpore sine intermis-
sione in diébus solémnibus, et
céteris quibus oportet, mémo-
res sumus vestri in sacrificiis
quæ offerimus, et in observa-
tionibus, sicut fas est, et decet
meminisse fratrum.

¶ Aperi óculos. 169.

FERIA QUARTA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap. 12. f*

ET cum cogitasset Tryphon
regnare Asiæ, et assumere
diadéma, et exténdere manum
in Antiochum, regem : timens
ne forte non permitteret eum
Jónathas, sed pugnáret adver-
sus eum, quærebat compre-
héndere eum, et occidere. Et
exúrgens abiit in Bethsan. Et
exiit Jónathas óbviám illi cum
quadraginta millibus virórum
electórum in prælium, et venit
Bethsan. Et vidit Tryphon, quia
venit Jónathas cum exercitu
multo, ut exténdere in eum

manus, tímuit. Et excépit eum cum honóre, et commendávit eum ómnibus amícis suis, et dedit ei múnera : et præcépit exercíibus suis, ut obedírent ei, sicut sibi.

κ. Refúlsit sol. 169.

Lectio ij.

ET dixit Jónathæ : Ut quid Evexásti univérsum pópulum, cum bellum nobis non sit? Et nunc remítte eos in domos suas : élige autem tibi viros paucos, qui tecum sint, et veni mecum Ptolemáidam, et tradam eam tibi, et réliqua præsidia et exercíitum, et univér- sos præpósitos negótii, et convérsus abíbo : proptérea enim veni. Et crédidit ei, et fecit sicut dixit : et dimisit exercíitum, et abiérunt in terram Juda. Retinuit autem secum tria millia virórum : ex quibus remisit in Galilæam duo millia, mille autem venérunt cum eo.

κ. Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

UT autem intrávit Ptolemáidam Jónathas, clausérunt portas civitátis Ptoleménses, et comprehendérunt eum, et omnes qui cum eo intráverant, gládio interfecérunt. Et misit Tryphon exercíitum, et équites in Galilæam, et in campum magnum, ut pérderent omnes sócios Jónathæ. At illi cum cognovissent, quia comprehénsus est Jónathas, et périit, et omnes qui cum eo erant, hortáti sunt semelípsos, et exiérunt paráti in prælium. Et vidéntes hi, qui insecúti fúerant, quia pro ánima res est illis, revérsi sunt : illi autem venérunt om-

nes cum pace in terram Juda. Et planxérunt Jónathan, et eos qui cum ipso fúerant, valde.

κ. In hymnis. 170.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 13.

ET audívit Simón, quod congregávit Tryphon exercíitum copiósum, ut veníret in terram Juda, et attéret eam. Videns quia in tremóre pópulus est, et in tímóre, ascéndit Jerúsalem, et congregávit pópulum : et adhortans dixit : Vos scitis quanta ego, et fratres mei, et domus patris mei, fécimur pro légibus, et pro sanctis, prælia, et angústias quales vídimus : horum grátia periérunt fratres mei omnes propter Israel, et relictus sum ego solus. Et nunc non mihi contíngat párcere ánime meæ in omni témpore tribulatiónis : non enim mélior sum frátribus meis. Vindicábo itaque gentem meam, et sancta, natos quoque nostros, et uxóres : quia congregátæ sunt univérsæ gentes contérrere nos inimicitíæ grátia.

κ. Adapériat. 172.

Lectio ij.

ET accénsus est spíritus pópuli simul ut audívit sermónes istos : et respondérunt voce magna, dicéntes : Tu es dux noster loco Judæ, et Jónathæ, fratris tui : pugna prælium nostrum : et ómnia, quæcúmque dixeris nobis, faciémus. Et congregans omnes viros bellatóres, accelerávit consummáre univér- sos muros Jerúsalem, et munívit eam in gyro. Et misit Jónathan, filium Absalómi, et cum

eo exercitum novum, in Joppen; et ejectionis his qui erant in ea, remansit illic ipse. Et movit Tryphon a Ptolemaida cum exercitu multo, ut veniret in terram Juda, et Jonathas cum eo in custodia. Si non autem applicuit in Addus contra faciem campi.

κ. Exaudiat. 173.

Lectio iij.

ET ut cognovit Tryphon, quia surrexit Simon loco fratris sui Jonathae: et quia commissurus esset cum eo praelium, misit ad eum legatos, dicens: Pro argento, quod debebat frater tuus Jonathas in ratione regis, propter negotia quae habuit, detinuumus eum. Et nunc mitte argenti talenta centum, et duos filios ejus obsides, ut non dimissus fugiat a nobis, et remittemus eum. Et cognovit Simon, quia cum dolo loqueretur secum: jussit tamen dari argentum, et pueros, ne inimicitiam magnam sumeret ad populum Israel, dicentem: Quia non misit ei argentum, et pueros, propterea periiit. Et misit pueros, et centum talenta: et mentitus est, et non dimisit Jonathan.

κ. Congregati. 173.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabeorum.

Lectio j. Cap. 14. b

ET auditum est Romae, quia defunctus esset Jonathas, et usque in Spartiatas: et contristati sunt valde. Ut audierunt autem, quod Simon, frater ejus, factus esset summus sacerdos loco ejus, et ipse obtineret omnem regionem, et civitates in

ea, scripserunt ad eum in tabulis aereis, ut renovarent amicitias, et societatem quam fecerant cum Juda, et cum Jonatha, fratribus ejus. Et lectae sunt in conspectu ecclesiae in Jerusalem. Et hoc exemplum epistolarum, quas Spartiata miserunt.

κ. Impetum. 173.

Lectio ij.

SPARTIANORUM principes, et civitates, Simoni, Sacerdoti magno, et senioribus, et sacerdotibus, et reliquo populo Judaeorum, fratribus, salutem. Legati, qui missi sunt ad populum nostrum, nuntiaverunt nobis de vestra gloria, et honore, ac laetitia: et gavisi sumus in introitu eorum. Et scripsimus quae ab eis erant dicta in conciliis populi, sic: Numenius Antiochi, et Antipater, Jasonis filius, legati Judaeorum, venerunt ad nos, renovantes nobiscum amicitiam pristinam. Et placuit populo excipere viros gloriose, et ponere exemplum sermonum eorum in segregatis populi libris, ut sit ad memoriam populo Spartiatarum. Exemplum autem horum scripsimus Simoni, magno Sacerdoti.

κ. Congregatae. 174.

Lectio iij.

Post haec autem misit Simon Numenium Romam, habentem clypeum aureum magnum, pondo mmarum mille, ad statuendam cum eis societatem. Cum autem audisset populus Romanus sermones istos, dixerunt: Quam gratiarum actionem reddemus Simoni, et filii

ejus? Restituit enim ipse fratres suos, et expugnavit inimicos Israel ab eis: et statuerunt ei libertatem, et descriperunt in tabulis æreis, et posuerunt in titulis in monte Sion.

R. Tua est. 174.

SABBATO.

De libro primo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 16. c

SIMON autem, perambulans civitates, quæ erant in regione Judææ, et sollicitudinem gerens earum, descendit in Jéricho ipse, et Mathathias, filius ejus, et Judas, anno centesimo septuagesimo septimo, mense undécimo: hic est mensis Sabath. Et suscepit eos filius Abóbi in munitiunculam, quæ vocatur Doch, cum dolo, quam ædificavit: et fecit eis convivium magnum, et abscondit illic viros. Et cum inebriatus esset Simon, et filii ejus, surrêxit Ptolemæus cum suis, et sumpsêrunt arma sua, et intraverunt in convivium, et occiderunt eum, et duos filios ejus, et quosdam púeros ejus. Et fecit deceptionem magnam in Israel, et reddidit mala pro bonis.

R. Refúlsit. 174.

Lectio ij.

Ex scripsit hæc Ptolemæus, et misit regi, ut mitteret ei exercitum in auxilium, et traderet ei regionem, et civitates eorum, et tribúta. Et misit alios in Gázaram tollere Joánnem: et tribúnis misit epistolas, ut venirent ad se, et daret eis argentum, et aurum, et dona. Et alios misit occupare Jerúsalem,

et montem templi. Et præcurrens quidam, nuntiavit Joánni in Gázara, quia périit pater ejus, et fratres ejus, et quia misit te quoque intérfici.

R. Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

UT audivit autem, vehementer expávit: et comprehendit viros, qui vénerant pèrdere eum, et occidit eos: cognóvit enim, quia quærebant eum pèrdere. Et cétera sermónum Joánnis, et bellórum ejus, et bonarum virtútum, quibus fórtiter gessit, et ædificii murórum quos exstrúxit, et rerum gestarum ejus: ecce hæc scripta sunt in libro diérum sacerdotii ejus, ex quo factus est princeps sacerdotum post patrem suum.

R. In hymnis. 170.

Ad Magnificat, Aña.

Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis: nec vos déserat in tẽpore malo Dóminus Deus noster.

DOM. IV. OCTOBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber secúndus Machabæorum.

Lectio j. Cap. 1.

FRATRIBUS, qui sunt per Ægyptum, Judæis, salutem dicunt fratres, qui sunt in Jerósólymis, Judæi, et qui in regione Judææ, et pacem bonam. Benefáciat vobis Deus, et meminerit testaméti sui quod locútus est ad Abrahám, et Isaac, et Jacob, servórum sórum fidélium: et det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntatem, corde magno, et ánimo voléti. Adapériat cor vestrum in lege sua, et in

præceptis suis, et faciat pacem. Exáudiat oratiões vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Et nunc hic sumus orántes pro vobis.

℞. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præceptis suis, et faciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salutem, et rédimat vos a malis. √. Exáudiat Dóminus oratiões vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ij.

FACTURI ígitur quinta et vigésima die mensis Casleu purificationem templi, necessariū dúximus significáre vobis, ut et vos quoque agátis diem scenopégia, et diem ignis qui datus est, quando Nehemías, ædificást, templo et altári, obtulit sacrificia. Nam cum in Pérsidem duceréntur patres nostri, sacerdótes, qui tunc cultóres Dei erant, accéptum ignem de altári, occulte abscondérunt in valle, ubi erat púteus altus et siccus, et in eo contutáti sunt eum, ita ut omnibus ignótus esset locus.

℞. Exáudiat Dóminus oratiões vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo * Dóminus Deus noster. √. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iij.

Cum autem præterissent anni multi, et placuit Deo, ut mitterétur Nehemías a rege Pérsidis : nepótes sacerdotum illórum, qui absconderant, misit ad requiréndum íguem : et

sicut narravérunt nobis, non invenérunt ignem, sed aquam crassam. Et jussit eos hauríre, et afférre sibi : et sacrificia, quæ impósita erant, jussit sacerdos Nehemías aspérge ipsa aqua, et ligna, et quæ erant superpósita. Utque hoc factum est, et tempus áffuit, quo sol refúlsit, qui prius erat in núbilo, accensus est ignis magnus, ita ut omnes miraréntur.

℞. Congregáti sunt inimici nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis. nisi tu, Deus noster. √. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Joánnis Chrysóstomi super Psalmum quadragésimum tértium.

Lectio iv.

DEUS, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum. Hunc Psalmum dicit quidem Propheeta, dicit autem non ex persóna própria, sed ex persóna Machabéorum, narrans et prædicens quæ futúra erant illo témpore. Tales enim sunt Propheetæ : ómnia témpora percúrrunt, præsentia, præterita, futúra. Quinam sint autem hi Machabæi, quidque passi sint, et quid fécerint, necessariū est primum dicere, ut sint apertióra quæ in arguménto dicun-

tur. Ii enim, cum invasisset Judæam Antiochus, qui dictus est Epiphanes, et omnia devastasset, et multos qui tunc erant, a patriis institutis resilire coegisset, permanserunt illasi ab illis tentationibus.

R. Impetum inimicorum ne timueritis : memores estote, quomodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamemus in cælum, et miseretur nostri Deus noster. V. Mementote mirabilium ejus, quæ fecit Pharaoni, et exercitui ejus in mari Rubro. Et.

Lectio v.

Et quando grave quidem bellum ingruerat, nec quidquam possent facere quod prodesset, se abscondebant : nam hoc quoque fecerunt Apóstoli. Non enim semper apparentes in média irruerant pericula, sed nonnumquam et fugientes, et latentes secedebant. Postquam autem parum respirarunt, tamquam generosi quidam catuli ex antris exilientes, et e latebris emergentes, statuerunt non se amplius solos servare, sed etiam alios quoscumque possent : et civitatem et omnem regionem obeuntes, collegérunt quotquot invenerunt adhuc sanos et integros : et multos etiam qui laborabant et corrupti erant, in statum pristinum redegerunt, eis persuadentes redire ad legem patriam.

R. Congregatæ sunt gentes in multitudine, ut dimicent contra nos, et ignoramus quid agere debeamus : * Domine Deus, ad te sunt oculi nostri, ne per-

eamus. V. Tu scis quæ cogitant in nos; quomodo poterimus subsistere ante faciem illorum, nisi tu adjuves nos? Domine.

Lectio vj.

Deum enim dicebant esse benignum et clementem, nec umquam adimere salutem, quæ proficiscitur ex poenitentia. Hæc autem dicentes, habuerunt delectum fortissimorum virorum. Non enim pro uxoribus, liberis, et ancillis, patriæque eversione et captivitate, sed pro lege et patria república pugnant. Eorum autem dux erat Deus. Cum ergo aciem dirigerent, et suas animas prodigerent, fundebant adversarios, non armis fidentes, sed loco omnis armaturæ, pugnae causam sufficere ducentes. Ad bellum autem euntes non tragœdias excitabant, non pæana canebant, sicut nonnulli faciunt : non adsciverunt tibicines, ut fit in aliis castris : sed Dei superne auxilium invocabant, ut adesset, opem ferret, et manum præberet, propter quem bellum gerabant, pro cujus gloria decertabant.

R. Tua est potentia, tuum regnum, Domine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Domine, in diebus nostris. V. Creator omnium Deus, terribilis et fortis, justus et misericors. Da. Glória Patri. Da.

R. vij. Refulsit sol in clypeos aureos, et resplenderunt montes ab eis : * Et fortitudo gentium dissipata est. V. Erat enim exercitus magnus valde, et fortis : et appropriavit Judas, et exercitus ejus in prælio. Et.

κ. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. √. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 2.

INVENITUR autem in descriptionibus Jeremiæ, Prophætæ, quod jussit eos ignem accipere qui transmigrábant : ut significátum est, et ut mandávit transmigrátis. Et dedit illis legem, ne oblivisceréntur præcepta Dómini, et ut non exerrarent méntibus, vidéntes simulácula áurea, et argétea, et ornáménta eórum. Et ália hujusmodi dicens, hortabátur, ne legem amovérent a corde suo.

κ. Dixit Judas. 167.

Lectio ij.

ERAT autem in ipsa scriptúra, quómodo tabernáculum et arcam jussit Prophéta, divíno responso ad se facto, comitári secum, úsquequo éxiit in montem, in quo Moyses ascéndit, et vidit Dei hereditátem. Et véniens ibi Jeremías, invénit locum spelúncae, et tabernáculum, et arcam, et altáre incénsi intulit illuc, et óstium obstrúxit. Et accessérunt quidam simul, qui sequebántur, ut notárent sibi locum : et non potuérunt invenire.

κ. Ornavérunt. 168.

Lectio iij.

UT autem cognóvit Jeremías, culpans illos, dixit : Quod

ignótus erit locus, donec cóngreget Deus congregatióem pópuli, et propítius fiat : et tunc Dóminus osténdet hæc, et apparebit majéstas Dómini, et nubes erit, sicut et Moysi manifestabátur, et sicut cum Salomon péliit, ut locus sanctificaretur magno Deo, manifestábat hæc. Magnífice etenim sapiéntiam tractábat : et ut sapiéntiam habens, obtulit sacrificium dedicatiónis, et consummationis templi.

κ. In hymnis. 168.

FERIA TERTIA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 3.

IGITUR cum sancta civitas habitaretur in omni pace, leges étiam adhuc óptime custodiréntur, propter Oniæ, pontificis, pietátem, et ánimos odio habéntes mala, siébat ut et ipsi reges et príncipes locum summo honore dignum dúcerent. et templum máximis munéribus illustrárent : ita ut Seleucus, Asiæ rex, de redditibus suis præstáret omnes sumptus ad ministérium sacrificiorum pertinéntes. Simon autem de tribu Bénjamin præpósitus templi constitútus, contendébat. obsisténte sibi príncipe sacerdotum, iniquum áliquíd in civitate molíri.

κ. Illic est fratrum. 168.

Lectio ij.

SED cum vincere Oniam non posset, venit ad Apollónium Tharsææ filium, qui eo témpore erat dux Cœlesyriæ, et Phœnicis, et nuntiávit ei, pecúniis innumerabilibus plenum esset arárium Jerosólymis, et con-

munes cōpias immēnsas esse, quæ non pertainent ad ratiōnem sacrificiōrum : esse autem possibile sub potestāte regis cādere univērsa. Cumque retulisset ad regem Apollōnius de pecūniis quæ delatæ erant, ille accitum Heliōdorum, qui erat super negotia ejus, misit cum mandātis, ut prædictam pecūniam transportāret. Statimque Heliōdorus iter est aggrēssus, specie quidem quasi per Coelesyriam, et Phœnicen civitatē esset peragrāturus, re vera autem regis propōsitum perfecturus.

.. Tu, Dōmine. 169.

Lectio iij.

SED cum venisset Jerosoly-
mam, et benigne a summo sacerdote in civitate esset ex-
ceptus, narravit de dato indicio pecuniarum : et, cujus rei gratia adesset, aperuit : interrogabat autem, si vere hæc ita essent. Tunc summus sacerdos ostendit deposita esse hæc et victualia viduarum, et pupillorum : quædam vero esse Hircani Tobie, viri valde eminentis, in his quæ detulerat impius Simon : univērsa autem argenti talenta esse quadringenta, et auri ducēta. Decipi vero eos, qui credidissent loco et templo, quod per univēsum mundum honoratur, pro sui veneratione et sanctitate omnino impossibile esse.

.. Aperi oculos. 169.

FERIA QUARTA.

Delibro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 3. d

HELIODORUS autem, quod decreverat perficiebat eodem loco ipse cum satellitibus circa

ærarium præsens. Sed spiritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostensionis evidētiā, ita ut omnes, qui ausi fuerant parere ei, ruentes Dei virtute, in dissolutionem et formidinem converterentur. Apparuit enim illis quidam equus terribilem habens sessorem, optimis operimentis adornatus : isque cum impetu Heliodoro priores calces elisit. Qui autem ei sedebat, videbatur arma habere aurea.

.. Refulsit sol. 169.

Lectio ij.

ALII etiam apparuerunt duo juvenes virtute decori, optimi gloria, speciosique amictu : qui circumsteterunt eum, et ex utraque parte flagellabant, sine intermissione multis plagis verberantes. Subito autem Heliōdorus concidit in terram, eumque multa caligine circumfusum rapuerunt, atque in sella gestatoria positum ejecerunt. Et is, qui cum multis cursoribus et satellitibus prædictum ingressus est ærarium, portabatur, nullo sibi auxilium ferente, manifesta Dei cognita virtute. Et ille quidem per divinam virtutem jacebat mutus, atque omni spe et salute privatus.

.. Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

CONSIDERANS autem summus sacerdos, ne forte rex suspicaretur malitiam aliquam ex Judæis circa Heliōdorum consummatam, obtulit pro salute viri hostiam salutarem. Cumque summus sacerdos exoraret, iidem juvenes eisdem vestibus amicti, astantes Heliodoro, dixerunt : Oniæ, sacerdoti, grā-

tias age : nam propter eum Dominus tibi vitam donavit. Tu autem a Deo flagellatus, nuntia omnibus magnalia Dei et potestatem. Et his dictis, non comparuerunt.

R. In hymnis. 170.

FERIA QUINTA.

Si hæc Hebdomada fuerit ultima Octob., in tribus seq. diebus leguntur Lectiones Dñicæ v. et Feriæ ij. et iij. ejusdem Hebdom. : qui si fuerint impediti, eo anno omittantur illæ Lect. quæ his diebus legi non possunt. Si vero in sequenti Hebdom. hæc Lectiones in suis Feriis legi non possint, ponantur in sequent. Feriis ejusdem Hebdom. juxta ordinem historiæ, et martyrii Machabæorum.

Delibrosecundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 4.

SIMON autem prædictus pecuniarum et patriæ delator, male loquebatur de Onia, tamquam ipse Heliodorum instigasset ad hæc, et ipse fuisset incensor malorum : provisorumque civitatis, ac defensorum gentis suæ, et æmulatorem legis Dei, audēbat insidiatorem regni dicere. Sed cum inimicitiae in tantum procederent, ut etiam per quosdam Simonis necessarios homicidia fierent : considerans Onias periculum contentionis, et Apollonium insanire, utpote ducem Cœlesyriæ, et Phœnicis, ad augendam malitiam Simonis, ad regem se contulit : non ut civium accusator, sed communem utilitatem apud semetipsum universæ multitudinis considerans.

R. Adapériat. 186.

Lectio ij.

VIDEBAT enim sine regali providentia impossibile esse pacem rebus dari, nec Simonem posse cessare a stultitia sua. Sed post Seleuci vitæ excessum, cum suscepisset regnum Antiochus, qui Nobilis appellabatur, ambiēbat Jason. frater Oniæ, summum sacerdotium : adito rege, promittens ei argenti talenta trecenta sexaginta, et ex redditibus aliis talenta octoginta, super hæc promittebat et alia centum quinquaginta, si potestati ejus concederetur gymnasium et ephēbiam sibi constituere, et eos, qui in Jerosolymis erant, Antiochenos scribere.

R. Exaudiat. 186.

Lectio iij.

QUOD cum rex annuisset, et obtinuisset principatum, statim ad gentilem ritum contribules suos transfere cepit. Et amoris his, quæ humanitatis causa Judæis a regibus fuerant constituta, per Joannem, patrem Eupolemi, qui apud Romanos de amicitia et societate functus est legatione legitima, civium jura destituens, prava instituta sanciebat.

R. Congregati. 186.

FERIA SEXTA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 5.

EODEM tempore Antiochus secundam profectionem paravit in Ægyptum. Contigit autem per universam Jerosolymorum civitatem videri diebus quadraginta per æra equites

discurrétes, aurátas stolas habétes, et hastis, quasi cohórtés, armátos, et cursus equórum per órdenes digéstos, et congressiónés fieri cóminus, et scutórum motus, et galeatórum multítudinem gládiis districtis, et telórum jactus, et aureórum armórum splendórem, omnísque géneris lorícárum. Quaprópter omnes rogábant in bonum monstra convértil.

¶. Impetum. 187.

Lectio ij.

SED cum falsus rumor exisset, tamquam vita excessisset Antiochus, assumptis Jason non minus mille viris, repente aggressus est civitatem: et civibus ad murum convolantibus, ad ultimum apprehensa civitate, Menelaus fugit in arcem: Jason vero non parcébat in cæde civibus suis, nec cogitabat, prosperitatem adversum cognatos malum esse maximum, arbitrans hostium et non civium se trophæa capturum. Et principatum quidem non obtinuit, finem vero insidiarum suarum confusionem accepit, et profugus iterum abiit in Ammaniten.

¶. Congregatæ. 187.

Lectio iij.

AD ultimum, in exitium sui conclusus ab Aréta, Arabum tyranno, fugiens de civitate in civitatem, omnibus odiosus, ut refuga legum et execrabilis, ut patriæ et civium hostis, in Ægyptum extrusus est: et qui multos de patria sua expulerat, peregre periit, Lacedæmonas profectus, quasi pro cognatione ibi refugium

habiturus: et qui insepultos multos abjecerat, ipse et illamentatus et insepultus abjicitur, sepultura neque peregrina usus neque patrio sepulchro participans.

¶. Tua est. 187.

SABBATO.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap 6.

SED non post multum temporis misit rex Antiochus senem quemdam Antiochenum, qui compelleret Judæos, ut se transferrent a patriis et Dei legibus: contaminare etiam quod in Jerosolymis erat templum, et cognominare Jovis Olympii: et in Garizim, prout erant hi, qui locum inhabitabant, Jovis hospitalis. Pessima autem et universis gravis erat malorum incursio: nam templum luxuria, et comessationibus gentium erat plenum, et scortantium cum meretricibus, sacratisque ædibus mulieres se ultro ingerébant, intro ferentes ea, quæ non licebat.

¶. Refulsit sol. 187.

Lectio ij.

ALTARE etiam plenum erat illicitis, quæ legibus prohibebantur. Neque autem sabbata custodiebantur, neque dies solémnes patrii servabantur, nec simpliciter Judæum se esse quicumquam confitebatur. Ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia: et, cum Liberi sacra celebrarentur, cogebantur hædera coronati Libero circumire. Decretum autem exiit in proximas gentilium civitates, sugge-

réntibus Ptolemæis, ut pari modo et ipsi advérsus Judæos ágerent, ut sacrificárent: eos autem, qui nollent transíre ad institúta géntium, interficerent: erat ergo vidére misériam.

R. Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

DUÆ enim mulieres delátæ sunt natos suos circumcidisse: quas, infántibus ad úbera suspénsis, cum públice per civitátem circumduxissent, per muros præcipitavérunt. Alii vero ad próximas coeúntes spelúncas, et laténter sábbati diem celebrántes, cum indicáti essent Philíppo, flammis succénsi sunt, eo quod verebántur propter religiónem et observántiam, manu síbimet auxiliúm ferre. Obsecro autem eos, qui hunc librum lectúri sunt, ne abhorréscant propter advérsos casus, sed réputent ea, quæ accidérunt, non ad intéritum, sed ad correptionem esse géneris nostri.

R. In hymnis. 170.

SABBATO

ante Dom. v. Octob., nisi sit dimittenda, quia hæc proximior sit Kalendis Nov.

Ad Magnificat, Añã.

Tua est * poténtia, tuum regnum, Dómine, tu es super omnes gentes: da pacem, Dómine, in diébus nostris.

DOM. V. OCTOBRIS.

In primo Nocturno.

De libro secúndo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 6. d

IGITUR Eleázarus, unus de primóribus Scribárum, vir ~~estátus~~ provéctus, et vultu decórus;

apérto ore hians, compellebátur carnem porcínam manducáre. At ille gloriosíssimam mortem magis quam odíbilem vitam compléctens, voluntárie præibat ad supplicium. Intuens autem, quemádmódu[m] oportéret accédere, paciénter sústínens, destinávit non admíttere ilícita propter vitæ amórem. Hi autem qui astábant, iniqua miseratióne commóti, propter antiqúam viri amicítiam, tolléntes eum secréto rogábant afférri carnes, quibus vesci eí licébat, ut simularétur manducásse, sicut rex imperáverat. de sacrificii cárnibus: ut, hoc facto, a morte liberarétur; et propter véterem viri amicítiam, hanc in eo faciébant humanitátem.

R. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis: et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédát vobis salútem, et rédimat vos a malis. y. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédát.

Lectio ij.

AT ille cogitáre cœpit ætátis. Ac senectútis suæ eminéntiam dignam, et ingénitæ nobilitátis canítiem, atque a piéro óptimæ conversatiónis actus: et secúndum sanctæ et a Deo cónditæ legis constitúta, respóndit cito, dicens, præmítte se velle in inférnum. Non enim ætáti nostræ dignum est, inquit, fingere, ut multi adolescéntium, arbitrántes Eleázarum nonagínta annórum transisse ad vitam alienigenárum: et

ipsi propter meam simulatió-
nem, et propter módicum cor-
ruptibilis vitæ tempus deci-
piantur; et per hoc máculam,
atque execratióem meæ sene-
ctúti conquiram. Nam etsi in
præsénti témpore suppliciiis
hóminum eripiar, sed manum
Omnipoténtis nec vivus, nec de-
fúctus estúgiam. Quámobrem
fortiter vita excedéndo, sene-
ctúte quidem dignus apparebo;
adolescéntibus autem exém-
plum forte relínquam, si prom-
pto ánimo, ac fortiter pro gra-
vissimis ac sanctíssimis légibus
honéstá morte perfúngar. His
dictis, conféstim ad supplicium
trahebátur.

☉ Exáudiat Dóminus oratiónes
vestras, et reconciliétur vobis,
nec vos déserat in témpore ma-
lo, * Dóminus Deus noster. ⁊.
Det vobis cor ómnibus, ut colá-
tis eum, et faciátis ejus volun-
tátem. Dóminus.

Lectio iij. *Cap. 7.*

CONTIGIT autem et septem fra-
tres una cum matre sua ap-
prehénsos, compélli a rege éde-
re contra fas carnes porcínas,
flagris et táureis cruciátos. Unus
autem ex illis, qui erat primus,
sic ait: Quid quæris, et quid vis
discere a nobis? paráti sumus
mori, magis quam pátrias Dei
leges prævaricári. Irátus itaque
rex jussit sartáginés et ollas
æneas succéndi: quibus statim
succénsis, jussit ei qui prior
fúerat locútus, amputári lin-
guam: et cute cápitis abstrá-
cta, summas quoque manus et
pedes ei præscindi, céteris ejus
frátribus et matre inspiciénti-
bus. Et, cum jam per ómnia

AUTUMNALIS.

inútilis factus esset, jussit
ignem admoveri, et adhuc spi-
rantem torreri in sartáginé: in
qua cum diu cruciarétur, céteri
una cum matre invicem se hor-
tabántur mori fortiter.

R). Congregáti sunt inimíci no-
stri, et gloriántur in virtúte
sua: cóntere fortitúdinem il-
lórum, Dómine, et dispérge il-
los: * Ut cognóscant, quia non
est álius qui pugnet pro nobis,
nisi tu Deus noster. ⁊. Dispérge
illos in virtúte tua, et destrue
eos, protéctor noster, Dómine.
Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregórii
Nazianzéni.

Lectio iv.

Orat. 20. de Machabæis.

ELEAZARUS primitiæ eórum, qui
hic ante Christum sunt pas-
si, quemádmódum post Chri-
stum Stéphanus. Is vir et sa-
cérdos et senex, canus capillis,
canus et prudéntia, prius qui-
dem pro pópulo sacrificábat et
orábat: nunc autem semet-
ípsam hóstiam obtulit Deo per-
fectíssimam ad totíus pópuli ex-
piatióem, faustum certáminis
inítiúm, ad quod loquens páriter
ac tacens cohortabátur. Obtulit
autem et filios septem suæ fru-
ctus disciplinæ, hóstiam vivén-
tem, sanctam, beneplácitam
Deo, omni legáli sacrificio
splendidiórem et puriorem:
quæ sunt enim filiórum, ad
patrem reférri, æquíssimum ac
justíssimum est.

R). Impetum inimicórum ne ti-
muéritis: mémores estóte, quó-
modo salvi facti sunt patres
nostri: * Et nunc clamémus

in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster. *ŷ*. Mementôte mirabilium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercitui ejus in mari Rubro. Et.

Lectio v.

Ibi tum generósi et magnánimi púeri, generósæ matris nóbilis proles, gloriósi veritátis propugnatóres, Antíochi tempóribus excelsiôres, veri Mosáicæ legis discipuli, paternórum rítuum observantíssimi, número apud Hebræos laudábilis, et propter septenáriæ quiétis mystérium venerábilis, unum spirántes, unum spectántes, unum illud ad vitam iter agnoscéntes, ut mortem Dei causa suscéperent: non minus ánimis fratres quam corpóribus, inter se mútuæ mortis æmuli: o rem admirándam! torménta quasi thesáuros præripiéntes, pro magístra lege perícula subeúntes, quæ non magis illáta formidábant, quam relicta requirébant, unum illud vériti, ne tyránnus a pœnis desísteret, ne quis ipsórum sine coronæ præmio discéderet, ne invíti fratres álíi ab álío sejungeréntur, et ne in eo discrimine, cruciátibus erépti, mala victória superarent.

ŕj. Congregátæ sunt gentes in multitudíne, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne peréamus. *ŷ*. Tu scis quæ cógitant in nos, quómodo poterimus subsistere ante faciém illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vj.

ERAT ibi fortis et generósa mater, puerórum simul ac Dei

amans, cujus matérna víscera supra natúræ consuetúdinem dilaniabántur. Non enim filiórum, qui in torméntis erant, miserebátur, sed timóre angébatur, ne non ea suscéperent: neque magis eos, qui e vita migráverant desiderábat, quam precabátur, ut réliqui cum illis conjungeréntur: de quibus filiis, magis quam de mórtuis, erat sollicita. Horum enim dúbium erat certámen, at illórum secúrus vitæ éxitus: atque illos quidem jam Deo adjúnxerat. de his vero, quómodo eos Deus suscéperet, laborábat. O virilem ánimum in corpore muliebri! o admirábile magni ánimí incrementum!

ŕj. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine: tu es super omnes gentes: * Da pacem. Dómine, in diébus nostris. *ŷ*. Créator ómnium Deus, terribilis et fortis, justus et misericors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

ŕj. vij. Refúlsit sol in clypeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo gentium dissipáta est. *ŷ*. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis: et appropriávit Judas. et exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

ŕj. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum. et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 7. b

MORTUO itaque illo primo, hoc modo, sequentem deducebant ad illudendum : et, cute capitis ejus cum capillis abstracta, interrogabant, si manducaret prius quam toto corpore per membra singula puniretur. At ille, respondens patria voce, dixit : Non faciam. Propter quod et iste, sequenti loco, primi tormenta suscepit : et in ultimo spiritu constitutus, sic ait : Tu quidem, sceleratissime, in presenti vita nos perdis : sed Rex mundi defunctos nos pro suis legibus in æternæ vitæ resurrectione suscitabit. Post hunc tertius illuditur, et linguam postulatus cito protulit, et manus constanter extendit, et cum fiducia ait : E cælo ista possideo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despiciq, quoniam ab ipso me ea recepturum spero : ita ut rex, et qui cum ipso erant, mirarentur adolescentis animum, quod tamquam nihilum duceret cruciatus.

¶. Dixit Judas. 167.

Lectio ij.

Et hoc ita defuncto, quartum vexabant similiter torquentes. Et, cum jam esset ad mortem, sic ait : Potius est ab hominibus morti datos spem expectare a Deo, iterum ab ipso resuscitandos : tibi enim resurrectio ad vitam non erit. Et cum admovissent quintum, vexabant eum. At ille respiciens

in eum, dixit : Potestatem inter homines habens, cum sis corruptibilis, facis quod vis : noli autem putare genus nostrum a Deo esse derelictum. Tu autem patienter sustine, et videbis magnam potestatem ipsius, qualiter te et sementuum torquet. Post hunc ducabant sextum, et is, mori incipiens, sic ait : Noli frustra errare : nos enim propter nosmetipsos hæc patimur, peccantes in Deum nostrum, et digna admiratione facta sunt in nobis : tu autem ne existimes tibi impune futurum, quod contra Deum pugnare tentaveris.

¶. Ornavérunt. 168.

Lectio iij.

SUPRA modum autem mirabilis, et bonorum memoria digna, quæ pereuntes septem filios sub unius diei tempore conspiciens, bono animo ferébat, propter spem quam in Deum habébat : singulos illorum hortabatur voce patria fortiter, repléta sapientia : et femineæ cogitationi masculinum animum inserens, dixit ad eos : Nescio qualiter in útero meo apparuistis : neque enim ego spiritum et animam donavi vobis et vitam, et singulorum membra non ego ipsa compégi : sed enim mundi Creator, qui formavit hominis nativitatem, quique omnium invenit originem, et spiritum vobis iterum cum misericordia reddet et vitam, sicut nunc vosmetipsos despicitis propter leges ejus.

¶. In hymnis. 168.

FERIA TERTIA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 7. e

ANTIOCHUS autem contemni se arbitratus, simul et exprobrantis voce despecta, cum adhuc adolescentior superesset, non solum verbis hortabatur, sed et cum juramento affirmabat, se divitem et beatum facturum, et translatum a patriis legibus amicum habiturum, et res necessarias ei præbiturum. Sed ad hæc cum adolescens nequamquam inclinaretur, vocavit rex matrem, et suadebat ei ut adolescenti fieret in salutem. Cum autem multis eam verbis esset hortatus, promisit suasuram se filio suo. Itaque inclinata ad illum, irridens crudelium tyrannum, ait patria voce: Filii mi, miserere mei, quæ te in útero novem menses portavi, et lac triennio dedi, et álui, et in ætatem istam perdúxi.

R. Hic est. 168.

Lectio ij.

PETO, nate, ut aspicias ad cælum et terram, et ad omnia, quæ in eis sunt: et intelligas, quia ex nihilo fecit illa Deus, et hominum genus: ita fiet, ut non timeas carnificem istum; sed dignus fratribus tuis effectus particeps, suscipe mortem, ut in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam. Cum hæc illa adhuc diceret, ait adolescens: Quem sustinetis? non obedio præcepto regis, sed præcepto legis, quæ data est nobis per Moysen. Tu vero, qui inventor omnis malitiæ factus es in He-

bræos, non effugies manum Dei. Nos enim pro peccatis nostris hæc patimur. Et si nobis propter increpationem et correctionem Dominus Deus noster modicum iratus est: sed iterum reconciliabitur servis suis.

R. Tu, Domine. 169.

Lectio iij.

Tu autem, o sceleste, et omnium hominum flagitiosissime, noli frustra extolli vanis spebus in servos ejus inflammatus. Nondum enim omnipotentis Dei, et omnia inspicientis, judicium effugisti. Nam fratres mei, modico nunc dolore sustentato, sub testamento æternæ vitæ effecti sunt: tu vero iudicio Dei justas superbie tuæ pœnas exolves. Ego autem, sicut et fratres mei, animam et corpus meum tradeo pro patriis legibus: invocans Deum maturius genti nostræ propitium fieri, teque cum tormentis et verbèribus confiteri quod ipse est Deus solus. In me vero et in fratribus meis desinet Omnipotentis ira, quæ super omne genus nostrum iuste superducta est. Tunc ret accensus ira, in hunc super omnes crudelius desævit, indignè ferens se derisum. Et hic itaque mundus obiit, per omnia in Domino confidens. Novissime autem post filios et mater consumpta est.

R. Aperi. 169.

FERIA QUARTA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 8. c

CONSTITUIT autem Nicænor, ut regi tributum, quod Romanis erat dandum, duo mil-

lia talentórum, de captivitate Judæórum suppleret : statimque ad marítimas civitates misit, cónvocans ad coemptionem Judaicórum mancipiórum, promittens se nonaginta mancipia talénto distractúrum, non respiciens, ad vindictam, quæ eum ab Omnipotente esset consecutúra. Judas autem ubi cómpertit, indicávit his qui secum erant Judæis, Nicánoris advéntantes, et non credentes Dei justitiæ, in fugam vertebántur : alii vero si quid eis supererat vendébant, simúlque Dóminum deprecabántur, ut eriperet eos ab impio Nicánore.

Refúlsit sol. 169.

Lectio ij.

CONVOCATIS autem Machabæus septem millibus, qui cum ipso erant, rogábat ne hóstibus reconciliaréntur, neque metúerent inique venientium advérsum se hóstium multitudinem, sed fórtiter conténderent, ante óculos habentes contuméliam, quæ loco sancto ab his injúste esset illáta, itémque et ludíbrío hábitæ civitátis injúriam, adhuc étiam véterum institúta convúlso. Nam illi quidem armis confidunt, ait, simul et audácia : nos autem in omnipotente Dómino, qui potest et venientes advérsus nos, et univérsum mundum uno nutu delére, confidimus. Admónit autem eos et de auxiliis Dei, quæ facta sunt erga paténtes : et quod sub Sennácherib centum octoginta quinque millia perierunt.

Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

His verbis constantes effecti sunt, et pro légibus, et pátria mori paráti. Constituit itaque fratres suos duces utrique órđini, Simónem, et Joséphum, et Jónathan, subjéctis unicuíque millénis et quingenténis. Ad hoc étiam ab Esdra lecto illis sancto libro, et dato signo adjutórii Dei, in primacie ipse dux commísit cum Nicánore. Et factó sibi adjutore Omnipotente, interfecerunt super novem millia hóminum : majórem autem partem exercitus Nicánoris vulneribus débilem factam fúgere compulerunt. Pecúniis vero eórum, qui ad emptionem ipsórum vénerant, sublátis, ipsos usquequaque persecúti sunt : sed reversi sunt hora conclúsi : nam erat ante sábbatum : quam ob causam non perseveravérunt insequéntes. Arma autem ipsórum, et spólia congregántes, sábbatum agébant : benedicéntes Dóminum, qui liberávit eos in isto die, misericórdiæ inítium stillans in eos. Post sábbatum vero debilibus, et órphanis, et víduis divisérunt spólia : et residua ipsi cum suis habuére.

In hymnis. 170.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 9.

EODEM témpore Antiochus inhoneste revertébatur de Pérside. Intráverat enim in eam, quæ dicitur Persépolis, et tentávit expoliáre templum, et civitátem opprímere ; sed multitudíne ad arma concur-

rénte, in fugam versi sunt : et ita cōtigit, ut Antiochus post fugam tūrpiter rediret. Et cum venisset circa Ecbátanam, recognóvit quæ erga Nicánorem, et Timótheum gesta sunt. Elátus autem in ira, arbitrabátur se injúriam illórum, qui se fugáverant, posse in Judæos re-torquere : ideóque jussit agitári currum suum, sine intermis-siōne agens iter, cœlésti eum judicio perurgente, eo quod ita supérbe locútus est se ventúrum Jerosólymam, et congériem sepúlchri Judæórum eam factúrum.

℞. Adapériat. 192.

Lectio ij.

SED qui univérſa cōspicit Dóminus Deus Israel, percússit eum insanábili et invisibili plaga. Ut enim finívit hunc ipsum sermónem, apprehéndit eum dolor dirus viscerum, et amára internórum torménta : et quidem satis juste, quippe qui multis et novis cruciátibus aliórum tórserat viscera, licet ille nullo modo a sua malitia cessáret. Super hoc autem supérbia replétus, ignem spirans ánimo in Judæos, et præci-piens accelerári negótium, cōtigit illum ímpetu eúntem de curru cádere, et gravi cōrporis colli-siōne membra vexári.

℞. Exáudiat. 193.

Lectio iij.

ISQUE, qui sibi videbátur étiam flúctibus maris imperáre, supra humánum modum supérbia replétus, et móntium altitú-dines in statéra appéndere, nunc humiliátus ad terram in gesta-tório portabátur, manifestam

Dei virtútem in semetípso con-téstans : ita ut de cōrpore ímpii vermes scaturirent, ac vivéntis in dolóribus carnes ejus efflu-erent, odóre étiam illíus et fœ-tóre exercitus gravarétur. Et qui paulo ante sidera cœli con-tingere se arbitrabátur, eum nemo póterat propter intolerán-tiam fœtórís portáre.

℞. Congregáti. 193.

FÉRIA SEXTA.

De libro secúndo Macha-bæórum.

Lectio j. Cap. 10.

MACHABÆUS autem, et qui cum eo erant, Dómino se protegente, templum quidem, et civitátem recépít : aras au-tem, quas alienígenæ per pla-téas exstrúxerant, itémque delúbra demolitus est. Et, purgáto templo, áliud altáre fecerunt : et de ignítis lapidibus igne con-cépto, sacrificia obtulérunt post biénnum, et incensum, et lu-cérnas, et panes propositionis posuérunt. Quibus gestis, rogá-bant Dóminum prostráti in ter-ram, ne ámplius tálibus malis inciderent : sed et, si quando peccássent, ut ab ipso mitius corripéréntur, et non bárbaris ac blasphemis hominibus trade-réntur. Qua die autem templum ab alienigenis pollútum fúerat. cōtigit eádem die purificati-onem fieri, vigésima quinta men-sis qui fuit Casleu.

℞. Impetum. 193.

Lectio ij.

AT Timótheus, qui prius a Judæis fúerat superátus. convocáto exercitu peregrinae multitudinis, et congregáto equitátu Asiáno, advénit quasi

armis Judæam capturus. Machabæus autem, et qui cum ipso erant, appropinquante illo, deprecabantur Dominum, caput terra aspergentes, lumbosque ciliciis præcincti, ad altaris crepidinem provoluti, ut sibi propitius, inimicis autem eorum esset inimicus, et adversariis adversaretur, sicut lex dicit. Et ita post orationem, sumptis armis, longius de civitate procedentes, et proximi hostibus effecti, resederunt.

• Congregatæ. 194.

Lectio iij.

Primo autem solis ortu utriusque commiserunt: isti quidem victoriæ et prosperitatis sponsorem cum virtute Dominum habentes: illi autem ducem belli animum habebant. Sed, cum vehemens pugna esset, apparuerunt adversariis de cælo viri quinque in equis, frenis aureis decori, ducatum Judæis præstantes: ex quibus duo Machabæum medium habentes, armis suis circumseptum incolumem conservabant: in adversarios autem tela et fulmina jaciebant, ex quo et cæcitate confusi, et replenti perturbatione cadebant. Interfecti sunt autem viginti milia quingenti, et equites sexcenti. Timotheus vero confugit in Gázaram præsidium munitum, cui præerat Chæreas.

• Tua est. 194.

SABBATO.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 15.

MACHABÆUS autem semper confidebat cum omni spe auxilium sibi a Deo affuturum. Et

hortabatur suos ne formidarent ad adventum nationum, sed in mente haberent adjutoria sibi facta de cælo, et nunc sperarent ab Omnipotente sibi affuturam victoriam. Et allocutus eos de Lege et Prophetis, admonens etiam certamina quæ fecerant prius, promptiores constituit eos: et ita animis eorum erectis, simul ostendebat Gentium fallaciam, et juramentorum prævaricationem. Singulos autem illorum armavit, non clypei et hastæ munitione, sed sermonibus optimis et exhortationibus, exposito digno fidei somnio, per quod universos lætificavit.

• Refulsit sol. 169.

Lectio ij.

ERAT autem hujuscemodi virus: Oniam, qui fuerat summus sacerdos, virum bonum et benignum, verecundum visu, modestum moribus, et eloquio decorum, et qui a puero in virtutibus exercitatus sit, manus protendentem, orare pro omni populo Judæorum. Post hoc apparuisse et alium virum, ætate et gloria mirabilem, et magni decoris habitudine circa illum. Respondentem vero Oniam dixisse: Hic est fratrum amator, et populi Israel: hic est qui multum orat pro populo, et universa sancta civitate, Jeremias, propheta Dei. Extendisse autem Jeremiam dextram, et dedisse Judæ gladium aureum, dicentem: Accipe sanctum gladium munus a Deo, in quo dejicies adversarios populi mei Israel.

• Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

EXHORTATI itaque Judæ sermónibus bonis valde, de quibus extólli posset ímpetus, et ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre et confli-gere fórtiter, ut virtus de negótiis judicáret, eo quod civitas sancta et templum periclitaréntur. Erat enim pro uxóribus, et filiis, itémque pro frátribus, et cognátis, minor sollicitúdo : máximus vero et primus pro sanctitáte timor erat templi. Sed et eos, qui in civitáte erant, non mínima sollicitúdo habébat pro his qui congressúri erant.

ñ. In hymnis. 170.

SABBATO

Ante Dñicam j. Novembris.

Ad Magnificat ; Aña.

Vidi Dóminum * sedéntem super sólium excélsu, et plena erat omnis terra majestáte ejus : et ea quæ sub ipso erant, replébant templum.

DOM. I. NOVEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis, Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

ET factum est in trigésimo Anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, filium Buzi, sacerdotem, in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbini veniebat

ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

ñ. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsu et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. †. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ij.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspéctus eórum, similitúdo hominis in eis. Quátuor fácies uni. et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vituli, et scintillæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies et pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertébantur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

ñ. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatióem nostram. †. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velat ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

SIMILITUDO autem vultus eorum, fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor : fácies autem bóvis a sinistris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ desuper ipsórum

quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant cõrpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

Aspice, Dómine, quia facta est desoláta civitas plena divitiis, sedet in tristitia dómína gentium : * Non est qui consoletur eam, nisi tu, Deus noster.

Plorans plorávit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In secundo Nocturno.

De Expositiõne sancti Gregórii, Papæ, in Ezechiélem Prophétam.

Lectio iv. L. 4. Hom. 2.

Usus prophéticæ locutiõnis est, ut prius persónam, tempus locúmque describat, et postmodum dicere mystéria prophetiæ incipiat : quátenus ad veritátem solidius ostendendam, ante históriæ radicem figat, et post fructus spíritus per signa et allegorias próferat. Ezechiel itaque ætátis suæ tempus indicat. dicens : Et factum est in trigésimo anno, in quarto mense, in quinta mensis. Locum quoque denúntians adjúngit : Cum essem in médio captivórum juxta flumen Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiones Dei. Tempus etiám insinuat, subdens : in quinta mensis : ipse est annus quintus transmigratiõnis regis Joáchin. Qui ut bene persónam indicet, etiám genus narrat, cum subditur : Et factum est verbum

Dómini ad Ezechiélem, filium Buzi, sacerdotem.

ñ. Super muros tuos, Jerúsalem, constitui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. †. Prædicábunt pópulis fortitudinem meam, et annuntiábunt gentibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

Sermo prima quæstio nobis órtur, cur is qui nihil adhuc dixerat, ita exórsus est, dicens : Et factum est in trigésimo anno. Et, namque sermo conjunctiõnis est : et scimus quia non conjúngitur sermo súbsequens, nisi sermóni præcedenti. Qui igitur nihil dixerat, cur dicit, Et factum est : cum non sit sermo, cui hoc quod incipit, subjúngat? Qua in re intuendum est, quia sicut nos corporalia, sic Prophétæ sensu spiritalia aspiciunt : eisque et illa sunt præsentia, quæ nostræ ignorantiae abséntia vidéntur. Unde fit, ut in mente Prophetárum ita conjúcta sint exterióribus interióra, quátenus simul útraque videant : simulque in eis fiat et intus verbum quod áudiunt, et foris quod dicunt.

ñ. Muro tuo inexpugnábili circumcinge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nossemper : * Libera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te. †. Erue nos in mirabilibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Libera.

Lectio vj.

Patet igitur causa, cur, qui nihil dixerat, inchoávit, dicens : Et factum est in trigésimo anno : quia hoc verbum,

quod foris prótulit, illi verbo, quod intus audierat, conjúnxit. Continuávit ergo verba quæ prótulit visióni íntimæ, et idcirco incipit, dicens : Et factum est. Subjúnxit enim hoc quod extérius loqui ínchoat : ac si et illud foris sit, quod intus vidit. Hoc autem quod dicitur, quia in trigésimo anno spíritum prophetiæ accéperit, índicat áliquíd nobis considerándum : videlicet quia juxta ratiónis usum, doctrinæ sermo non suppetit, nisi in ætáte perfectá. Unde et ipse Dóminus anno duodécimo ætátis suæ in médio Doctórum in templo sedens, non docens, sed intérogans vóluit inveniri.

Rj. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. v̄. Peccávimus, ímpie gésimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non. Rj. vij. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítium benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel. v̄. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

Rj. viij. Duo Séráphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. v̄. Tres sunť qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Infra Hebd., FERIA iv. dicuntur Rj. ibi assignata : in Sabbato autem dicitur primum Rj. Laudábilis, secundum et tertium Feriæ ij. seq. Rj. hujus Dñicæ dicuntur in aliis Dñicis usque ad Adventum.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiéle, Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

Et audivi loquéntem ad me. et dicéntem : Fili hóminis, mitto ego te ad filios Israel, ad gentes apostatrices, quæ recesserunt a me : ipsi et patres eórum prævaricati sunt pactum meum usque ad diem hanc. Et filii dura fácie, et indomábili corde sunt, ad quos ego mitto te : et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus : Si forte vel ipsi áudiant, et si forte quiéscant. quóniam domus exásperans est : et scient quia Prophéta fúerit in médio eórum.

Rj. Redémit pópulum suum, et liberávit eum : et vénient, et exultábunt in monte Sion : et gaudébunt de tbonis Dómini super fruménto, vino, et óleo : * Et ultra non esúrient. v̄. Eritque ánima eórum quasi hortus irriguus. Et ultra.

Lectio ij.

Tu ergo, fili hóminis, ne timeas eos, neque sermones eórum métuas : quóniam increduli et subversóres sunt tecum, et cum scorpíonibus habitas. Verba eórum ne timeas. et vultus eórum ne formides. quia domus exásperans est. Loquís ergo verba mea ad eos. si forte áudiant, et quiéscant. quóniam irritatóres sunt. Rj. Angústia mihi sunt úndique.

et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incidere in manus hóminum, quam derelinquere legem Dei mei. †. Si enim hoc égero, mors mihi est : si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iij.

Tu autem, fili hóminis, audi quaecúmque loquor ad te, et noli esse exásperans, sicut domus exasperátrix est : áperi os tuum, et cómede quaecúmque ego do tibi. Et vidi, et ecce manus missa ad me, in qua erat involútus liber : et expandit illum coram me, qui erat scriptus intus et foris : et scriptæ erant in eo lamentatiónes, et carmen, et væ.

i. Misit Dóminus Angelum suum, et conclúsit ora leónum : * Et non contaminavérunt : quia coram eo injustítia invénta non est in me. †. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

Resp. hujus ij. Feriæ repetuntur in aliis ij. Feriis usque ad Adventum.

FERIA TERTIA,

De Ezechiéle, Prophéta.

Lectio j. Cap. 3.

ET dixit ad me : Fili hóminis, quodcúmque invéneris cómede : cómede volúmen istud, et vadens lóquere ad filios Israel. Et apéruí os meum, et cibávit me volúmine illo : et dixit ad me : Fili hóminis, venter tuus cómedet, et viscera tua complebúntur volúmine isto, quod ego do tibi. Et comédi illud : et factum est in

ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me : Fili hóminis, vade ad domum Israel, et loqueris verba mea ad eos.

ñ. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra : * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummationem. †. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum ! Sed.

Lectio ij.

Non enim ad pópulum profúndi sermónis et ignótæ linguæ tu mitteris, ad domum Israel, neque ad pópulos multos profúndi sermónis et ignótæ linguæ, quorum non possis audire sermónes : et si ad illos mittereris, ipsi audirent te. Domus autem Israel nolunt audire te : quia nolunt audire me. Omnis quippe domus Israel attríta fronte est, et duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, et frontem tuam duriórem fróntibus eórum. Ut adamántem, et ut sílicem dedi fáciem tuam : ne tímeas eos, neque métuas a fácie eórum : quia domus exásperans est.

ñ. Civitátem istam tu circúmدا, Dómine : et Angeli tui custodiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. †. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo, et a civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio iij.

ET dixit ad me : Fili hóminis, omnes sermónes meos, quos ego loquor ad te, assúme in corde tuo, et áuribus tuis audi. Et vade, ingrédere ad transmigratiónem, ad filios pópuli tui,

et loqueris ad eos, et dices eis : Hæc dicit Dóminus Deus : Si forte áudiant, et quiéscant. Et assúpsit me spíritus, et audivi post me vocem commotiõnis magnæ : Benedicta glória Dómini de loco suo ; et vocem alárum animálium percutiéntium álteram ad álteram, et vocem rotárum sequéntium animália, et vocem commotiõnis magnæ.

R. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ⁊. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine. Glória Patri. Dómine.

R. hujus iij. Feriæ repetuntur in aliis tertiis Feriis usque ad Adventum.

FERIA QUARTA.

De Ezechiéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap. 7.*

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens : Et tu, fili hóminis, hæc dicit Dóminus Deus terræ Israel : Finis venit, venit finis super quátuor plagas terræ. Nunc finis super te, et immittam furórem meum in te : et iudicábo te juxta vias tuas : et ponam contra te omnes abominatiõnes tuas. Et non parceret óculus meus super te, et non miserébor : sed vias tuas ponam super te, et abominatiõnes tuæ in médio tui erunt : et sciétis quia ego Dóminus.

R. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum : aut quid Dóminus requírat a te : * Fácere iudícium et justítiam, et sollicitum ambuláre cum Deo tuo. ⁊. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

Lectio ij.

Hæc dicit Dóminus Deus : Afflictio una, afflictio ecce venit. Finis venit, venit finis, evigilávit advérsus te : ecce venit. Venit contritio super te, qui hábitas in terra : venit tempus, prope est diés occisiõnis, et non glóriæ móntium. Nunc de propinquo effúndam iram meam super te, et complebo furórem meum in te : et iudicábo te juxta vias tuas, et impónam tibi ómnia scélera tua. Et non parceret óculus meus, nec miserébor, sed vias tuas impónam tibi, et abominatiõnes tuæ in médio tui erunt : et sciétis quia ego sum Dóminus percutiens.

R. Angústia mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incidere in manus hóminum, quam derelinquere legem Dei mei. ⁊. Si enim hoc égero, mors mihi est : si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iij.

ECCE diés, ecce venit : egressa est contritio, floruit virga. germinávit supérbia : iniquitas surrexit in virga impietátis : non ex eis, et non ex pópulo, neque ex sónitu eórum : et non erit réquies in eis. Venit tempus. appropinquávit diés : qui emit, non lætétur : et qui vendit, non lúgeat : quia ira super omnem pópulum ejus. Quia qui vendit, ad id quod vendidit, non revertétur, et adhuc in vivéntibus vita eórum.

R. Misit Dóminus Angelum suum, et conclúsit ora leónum : * Et non contaminavérunt : quia co-

ram eo injustitia inventa non est in me. ✠. Misit Deus misericordiam suam et veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Et. Glória Patri. Et.

RR. hujus iv. Feriæ repetuntur in aliis iv. Feriis usque ad Advent.

FERIA QUINTA.

De Ezechiële, Prophéta.

Lectio j. Cap. 13.

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, vaticináre ad prophétas Israel, qui prophétant: et dices prophetantibus de corde suo: Audíte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus Deus: Væ prophétis insipientibus, qui sequuntur spíritum suum, et nihil vident. Quasi vulpes in desértis, prophétæ tui Israel erant. Non ascendistis ex advérso neque opposuistis murum pro domo Israel, ut starétis in prælio in die Dómini. Vident vana, et divinant mendácium, dicentes: Ait Dóminus: cum Dóminus non miserit eos: et perseveraverunt confirmáre sermónem.

Vidi Dóminum. 200.

Lectio ij.

Numquid non visionem cassam vidistis, et divinationem mendácem locúti estis? et dicitis: Ait Dóminus; cum ego non sim locútus. Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Quia locúti estis vana, et vidistis mendácium: ideo ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus. Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana, et divinant mendácium: in consílio pópuli mei non erunt, et in scriptúra domus Israel non

AUTUMNALIS.

scribentur, nec in terram Israel ingrediéntur: et sciétis quia ego Dóminus Deus. Eo quod decéperint pópulum meum, dicentes: Pax, et non est pax: et ipse ædificábat parietem, illi autem liniébant eum luto absque páleis.

Rj. Aspice, Dómine, de. 200.

Lectio iij.

Dic ad eos, qui liniunt absque temperatúra, quod casurus sit: erit enim imber inúndans, et dabo lápides prægránde super irruéntes, et ventum procellæ dissipántem. Siquidem ecce cécidit páries: numquid non dicétur vobis: Ubi est litúra quam linistis? Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Et erumpere fáciam spíritum tempestátum in indignatione mea, et imber inúndans in furóre meo erit: et lápides grandes in ira in consumptionem. Et déstruam parietem, quem linistis absque temperaménto.

Rj. Aspice, Dómine, quia. 201.

FERIA SEXTA.

De Ezechiële, Prophéta.

Lectio j. Cap. 15.

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, quid fiet de ligno vitis, ex ómnibus lignis némorum, quæ sunt inter ligna silvárum? Numquid tollétur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricábitur de ea paxillus, ut depéndeat in eo quodcúmque vas? Ecce igni datum est in escam: utrámque partem ejus consúmpsit ignis, et mediétas ejus redácta est in favillam: numquid útile erit ad opus? Etiam cum esset íntegrum, non erat aptum ad

opus : quanto magis cum illud ignis devoráverit, et combússerit, nihil ex eo fiet óperis ?

R. Super muros. 201.

Lectio ij.

PROPTEREA hæc dicit Dóminus Deus : Quómodo lignum vitis inter ligna silvárum, quod dedi igni ad devorándum, sic tradam habitatóres Jerúsalem. Et ponam fáciem meam in eos : de igne egrediéntur, et ignis consumet eos : et sciétis quia ego Dóminus, cum posúero fáciem meam in eos, et dédero terram ínviám et desolátam : eo quod prævaricatóres extiterint, dicit Dóminus Deus.

R. Muro tuo. 201.

Lectio iij. *Cap. 16.*

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, notas fac Jerúsalem abominatiónes suas, et dices : Hæc dicit Dóminus Deus Jerúsalem : Radix tua et generátio tua de terra Chánaan : pater tuus Amorrhæus, et mater tua Cethæa. Et quando nata es in die ortus tui, non est præcisus umbilicus tuus, et aqua non es lota in salutem, nec sale salita, nec involúta pannis. Non pepércit super te óculus ut fáceret tibi unum de his, misértus tui : sed projécta es super fáciem terræ in abjectiône ánimæ tuæ, in die qua nata es.

R. Sustinúimus. 202.

SABBATO.

De Ezechiéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap. 19.*

ET tu assúme planctum super principes Israel, et dices : Quare mater tua læna inter leónes cubávit, in médio leun-

culórum enutrívit cátulos suos?

Et edúxit unum de leúnculis suis, et leo factus est : et didicit cápere prædam, hominémque comédere. Et audiérunt de eo gentes, et non absque vulneribus suis cepérunt eum, et adduxérunt eum in caténis in Terram Ægypti. Quæ cum vidisset quóniam infirmáta est, et périit expectátio ejus, tulit unum de leúnculis suis, leónem constituit eum. Qui incedébat inter leónes, et factus est leo : et didicit prædam cápere, et hómines devoráre : didicit viduas fácere, et civitátes eórum in desértum addúcere : et desoláta est terra, et plenitúdo ejus, a voce rugitus illius.

R. Laudábilis. 202.

Lectio ij.

ET convenérunt advérsus eum gentes úndique de provinciis, et expandérunt super eum rete suum, in vulneribus eárum captus est. Et misérunt eum in cæveam, in caténis adduxérunt eum ad regem Babylónis, miserúntque eum in cárcerem, ne audirétur vox ejus ultra super montes Israel. Mater tua quasi vínea in sángvine tuo super aquam plantáta est : fructus ejus et frondes ejus crevérunt ex aquis multis. Et factæ sunt ei virgæ sólidæ in scepra dominántium, et exaltáta est statura ejus inter frondes, et vidit altitúdinem suam in multítudine palmitum suórum.

R. Angústia. 202.

Lectio iij.

ET evúlta est in ira, in terrámque projécta, et ventus urens siccávit fructum ejus :

marcuérunt, et arefactæ sunt virgæ róboris ejus : ignis comédit eam. Et nunc transplantata est in désertum, in terra invia, et sitiénti. Et egrésus est ignis de virga ramórum ejus qui fructum ejus comédit : et non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominántium. Planctus est, et erit in planctum.

! Misit Dóminus. 203.

SABBATO

ante Dñicam ij. Novembris.

Ad Magnificat, Aña.

Aspice, Dómine, * quia facta est desolata civitas plena divitiis, selet in tristitia dómína géntium : non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

Si November habeat quinque Dñicas, tunc in ij. Dñica leguntur sequentes Lect. de Ezechiele : si vero habuerit tantum quatuor, Dñica ij. legetur liber Danielis positus in iij. Dñica, et Sabbato ad Magnificat dicitur Aña. Muro tuo. 213. et duabus sequentibus Dñicis legentur Prophetæ minores.

DOM. II. NOVEMBRIS.

In primo Nocturno.

De Ezechiele, Prophéta.

Lectio j. Cap. 21.

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, pone faciém tuam ad Jérusalem, et stilla ad sanctuária, et prophéta contra humum Israel. Et dices terræ Israel : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ad te, et ejiciam gládium meum de vagina sua, et occidam in te justum et ímpium. Pro eo autem quod occídi in te justum et ímpium, idcirco egrediétur gládium meus de vagina sua ad

omnem carnem ab Austro usque ad Aquilónem : ut sciat omnis caro, quia ego Dóminus edúxi gládium meum de vagina sua irrevocabilem.

ñ). Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsam et elevátam : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. †. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ij.

ET tu, fili hóminis, ingemisce in contritióne lumbórum, et in amaritudinibus ingemisce coram eis. Cumque dixerint ad te : Quare tu gemis? dices : Pro auditu : quia venit, et tabéscet omne cor, et dissolvéntur univérsæ manus, et infirmábitur omnis spíritus, et per cuncta gèna fluent aquæ : ecce venit, et fiet, ait Dóminus Deus. Et factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, prophéta et dices : Hæc dicit Dóminus Deus : Lóquere : Gládus, gládus exacúsus est, et limátus. Ut cædat víctimas, exacúsus est : ut spléndeat, limátus est : qui moves sceptrum filii mei, succidísti omne lignum. Et dedísti eum ad levigándum, ut teneátur manu : iste exacúsus est gládus : et iste limátus est, ut sit in manu interficiéntis.

ñ). Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatióem nostram. †. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

CLAMA et úlula, fili hóminis, quia hic factus est in pópulo meo, hic in cunctis dúcibus Israel qui fúgerant : gládio trá-diti sunt cum pópulo meo, id-círco plaude super femur, quia probátus est : et hoc, cum sceptrum subvérterit, et non erit, dicit Dóminus Deus. Tu ergo, fili hóminis, prophéta, et percute manu ad manum, et duplicétur gladius, ac triplicétur gladius interfectórum : hic est gladius occisiónis magnæ, qui obstupescere eos facit, et corde tabescere, et múltiplicat ruínas.

ñ. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta civitas plena divítis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui conso-létur eam, nisi tu, Deus noster. ✠. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxillis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In secundo Nocturno.

De Expositiône sancti Hierónymy, Presbyteri, in Ezechiélem, Prophétam.

Lectio iv.

Lib. 7. in Ezech. cap. 24.

QUIA supra dixerat : Ipsi dicunt ad me : Numquid non per parábolas loquitur iste? et apértam pópulus flagitábat senténtiam : idcirco id quod Dóminus per metáphoram, sive parábolam, et, ut álii vertére, provérbium, est locútus, nunc manifestius loquitur : saltus Nageb, et Dáron, et Theman esse Jerúsalem, et templum illius, sancta sanctorum, et omnem terram Judææ : flammámque quæ combustúra sit saltum

intélligi gládium devorántem, qui eductus sit de vagina sua, ut interficiat justum et ímpium. Hoc est enim lignum viride, et lignum áridum. Unde et Dóminus : Si in ligno, ait, viridi tanta faciunt, in sicco quid facient?

ñ. Super muros tuos, Jerusalem, constitui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ✠. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et ahnuntiábunt géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

PRIMUM dixerat : Vaticináré, vel stilla ad Austrum, Africum, et meridiem, et ad saltum Meridiánum. Quod quia videbátur obscurum, et dicta Prophétæ pópulus nesciébat, secúndo pónitur manifestius, saltum Meridiánum esse Jerusalem : et omnes infructuósas árbores, ad quarum radices securis pósita sit, intélligi habitatóres ejus, gladiumque interpretári pro incéndio. Tértio jubétur Prophétæ, ut, tacéntibus illis, nec interrogántibus cur ista vaticinátus sit, faciat per quæ interrogétur, et respóndeat quæ Dóminus locútus est.

ñ. Muro tuo inexpugnábili circumcinge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Libera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te. ✠. Erue nos in mirabilibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Libera.

Lectio vj.

INGEMISCE, inquit, ejuláre non levi voce, nec dolore mode-

rato, sed in contritione lumborum, ut gemitus tuus ex imis visceribus et amaritudine animi proferatur. Et hoc facies coram eis, ut cum te interrogaverint, cur tanto gemitu conteraris, et quid tibi mali acciderit, ut sic ingemiscas; tu eis meo sermone respondeas: Idcirco plango, et dolorem cordis mei dissimulare non valeo, quia auditus, qui semper meis auribus insonuerat, opere completur, et venit, imminens videlicet Babylonii furentis exercitus: qui cum venerit, et vallaverit Jerusalem, tunc tabescet omne cor, et dissolventur universae manus: ut, occupante pavore mentes hominum, nullus audeat repugnare.

R. Sustinuimus pacem, et non venit: quaeivimus bona, et ecce turbatio: cognovimus, Domine, peccata nostra: * Non in perpetuum obliviscaris nos. *Y* Peccavimus, impie gessimus, iniquitatem fecimus, Domine, in omnem justitiam tuam. Non. Gloria Patri. Non.

R. vij. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit, dicens: Opus manuum mearum tu es, hereditas mea Israel. *Y* Beata gens, cujus est Dominus Deus, populus electus in hereditatem. Quem.

R. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. *Y* Tres sunt qui testimonium dant in caelo: Pater, Verbum, et Spiritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiele, Propheta.

Lectio j. Cap. 33.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis, loquere ad filios populi tui, et dices ad eos: Terra cum induxero super eam gladium, et tulerit populus terrae virum unum de novissimis suis, et constituerit eum super se speculatores: et ille viderit gladium venientem super terram, et ceteris bucina, et annuntiaverit populo: audiens autem, quisquis ille est, sonitum buccinae, et non se observaverit, veneritque gladius, et tulerit eum: sanguis ipsius super caput ejus erit. Sonum buccinae audivit, et non se observavit, sanguis ejus in ipso erit: si autem se custodierit, animam suam salvabit.

R. Redemit. 202.

Lectio ij.

QUOD si speculator viderit gladium venientem, et non insonuerit bucina, et populus se non custodierit, veneritque gladius, et tulerit de eis animam: ille quidem in iniquitate sua captus est, sanguinem autem ejus de manu speculatoris requiram. Et tu, fili hominis, speculatores dedi te domui Israel: audiens ergo ex ore meo sermonem, annuntiabis eis ex me. Si, me dicente ad impium: Impie, morte morieris, non fueris locutus ut se custodiat impius a via sua: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem ejus de manu tua requiram.

R. Angustiae. 202.

Lectio ij.

Si autem, annuntiante te ad impium ut a viis suis convertatur, non fuerit conversus a via sua : ipse in iniquitate sua morietur : porro tu animam tuam liberasti. Tu ergo, fili hominis, dic ad domum Israel : Sic locuti estis, dicentes : Iniquitates nostrae, et peccata nostra super nos sunt, et in ipsis nos tabescimus : quomodo ergo vivere poterimus? Dic ad eos : Vivo ego, dicit Dominus Deus : nolo mortem impii, sed ut convertatur impius a via sua, et vivat. Convertimini, convertimini a viis vestris pessimis : et quare moriemini, domus Israel?

℞. Misit Dominus. 203.

FERIA TERTIA.

De Ezechiële, Prophéta.

Lectio j. *Cap. 34.*

Et factum est verbum Domini ad me, dicens : Fili hominis, prophéta de pastoribus Israel : prophéta, et dices pastoribus : Hæc dicit Dominus Deus : Væ pastoribus Israel, qui pascébant semetipsos : nonne greges a pastoribus pascuntur? Lac comedebátis, et lanis operiebámini, et quod crassum erat occidebátis : gregem autem meum non pascebátis. Quod infirmum fuit non consolidástis, et quod ægró-tum non sanástis, quod confráctum est non alligástis, et quod abjectum est non reduxistis, et quod perierat non quæsistis : sed cum austeritate imperabátis eis, et cum potén-tia.

℞. A fácie furóris. 203.

Lectio ij.

Et dispersæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor : et factæ sunt in devoratió-nem ómnium bestiárum agri, et dispersæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, et in univérso colle excélsó : et super omnem fáciem terræ dispersi sunt greges mei, et non erat qui requireret : non erat, inquam, qui requireret. Propterea, pastóres, audite verbum Domini : Vivo ego, dicit Dominus Deus, quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam, et oves meæ in devoratió-nem ómnium bestiárum agri, eo quod non esset pastor : neque enim quæsierunt pastóres mei gregem meum, sed pascebant pastóres semetipsos, et greges meos non pascebant : propterea, pastóres, audite verbum Domini.

℞. Civitátem. 203.

Lectio ij.

Hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego ipse super pastóres requiram gregem meum de manu eórum, et cessáre fáciem eos ut ultra non pascant gregem, nec pascant ámplius pastóres semetipsos : et liberábo gregem meum de ore eórum, et non erit ultra eis in escam. Quia hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego ipse requiram oves meas, et visitábo eas. Sicut visitat pastor gregem suum, in die quando fuerit in médio óvium suárum dissipatárum : sic visitábo oves meas, et liberábo eas de óm-nibus locis, in quibus dispersæ fuerant in die nubis et caliginis.

℞. Genti peccatrici. 204.

FERIA QUARTA.

De Ezechiële, Prophéta.

Lectio j. *Cap. 40.*

In vigésimo quinto anno transmigrationis nostræ, in exordio anni, décima mensis, quatuordecimo anno, postquam percussa est civitas : in ipsa hac die facta est super me manus Dómini, et adduxit me illuc. In visionibus Dei adduxit me in terram Israel, et dimisit me super montem excelsum nimis : super quem erat quasi ædificium civitatis vergentis ad Austrum. Et introduxit me illuc.

Indicábo. 204.

Lectio ij.

Et ecce vir, cujus erat species quasi species æris, et funiculus lineus in manu ejus, et calamus mensuræ in manu ejus : stabat autem in porta. Et locutus est ad me idem vir : Fili hominis, vide oculis tuis, et auribus tuis audi, et pone cor tuum in omnia, quæ ego ostendam tibi, quia ut ostendantur tibi, adductus es huc : annuntia omnia, quæ tu vides, domui Israel.

Angústia. 204.

Lectio iij.

Et ecce murus forinsecus in circúitu domus úndique, et in manu viri calamus mensuræ sex cubitorum, et palmo : et mensus est latitudinem ædificii calamo uno, altitudinem quoque calamo uno. Et venit ad portam, quæ respiciebat viam Orientalem, et ascendit per gradus ejus : et mensus est limen portæ calamo uno latitudinem, id est, limen unum calamo uno in latitudine.

Misit Dóminus. 204.

FERIA QUINTA.

De Ezechiële, Prophéta.

Lectio j. *Cap. 41.*

Et introduxit me in templum, et mensus est frontes, sex cubitos latitudinis hinc, et sex cubitos latitudinis inde, latitudinem tabernaculi. Et latitudo portæ, decem cubitorum erat : et látera portæ, quinque cubitis hinc, et quinque cubitis inde : et mensus est longitudinem ejus quadraginta cubitorum, et latitudinem viginti cubitorum. Et introgressus intrinsecus mensus est in fronte portæ duos cubitos ; et portam, sex cubitorum : et latitudinem portæ, septem cubitorum.

Vidi Dóminum. 207.

Lectio ij.

Et mensus est longitudinem ejus viginti cubitorum, et latitudinem ejus viginti cubitorum, ante faciæ templi : et dixit ad me : Hoc est sanctum sanctorum. Et mensus est parietem domus sex cubitorum : et latitudinem láteris quatuor cubitorum úndique per circúitum domus. Látera autem, latus ad latus, bis triginta tria : et erant eminentia, quæ ingrederentur per parietem domus. in latéribus per circúitum, ut continerent, et non attingerent parietem templi.

Aspice, Dómine, de. 207.

Lectio iij.

Et platæa erat in rotúndum, ascendens sursum per cochleam, et in cœnaculum templi deferébat per gyrum : idcirco látius erat templum in superioribus : et sic de inferioribus ascendebatur ad su-

perióra in médium. Et vidi in domo altitúdinem per circúitum, fundáta látera ad mensúram cáлами sex cubitórum spátio : et latitúdinem per parietem láteris forínsecus quinque cubitórum : et erat intérior domus in latéribus domus.

℞. Aspice, Dómine, quia. 208.

FERIA SEXTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap. 43.*

Et duxit me ad portam, quæ respiciébat ad viam Orientálem. Et ecce glória Dei Israel ingrediebátur per viam Orientálem : et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat a majestáte ejus. Et vidi visiónem, secúndum spéciem quam videram, quando venit ut dispénderet civitátem : et species secúndum aspéctum, quem videram juxta flúvium Chobar : et cécidi super fáciem meam. Et majestas Dómini ingressa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad Orientem. Et elevávit me spíritus, et introduxit me in átrium intérius : et ecce repléta erat glória Dómini domus.

℞. Super muros. 208.

Lectio ij.

Et audívi loquéntem ad me de domo, et vir qui stabat juxta me, dixit ad me : Fili hóminis, locus sólii mei, et locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israel in ætérnum : et non póluent ultra domus Israel nomen sanctum meum, ipsi et reges eórum, in fornicatióibus suis, et in ruínis regum suórum, et

in excélsis. Qui fabricáti sunt limen suum juxta limen meum, et postes suos juxta postes meos : et murus erat inter me et eos : et polluérent nomen sanctum meum in abominatióibus, quas fecérunt : propter quod consúmpsi eos in ira mea.

℞. Muro tuo. 208.

Lectio iij.

Nunc ergo repéllant procul fornicatióem suam, et ruínas regum suórum a me : et habitábo in médio eórum semper. Tu autem, fili hóminis, osténde dómui Israel templum, et confundántur ab iniquitatibus suis, et metiántur fábricam : et erubéscant ex ómnibus quæ fecérunt. Figuram domus, et fábricæ ejus éxitus, et intróitus, et omnem descriptionem ejus, et univérsa præcépta ejus, cunctúmque ordinem ejus, et omnes leges ejus osténde eis, et scribes in óculis eórum : ut custódiant omnes descriptiones ejus, et præcépta illius, et fáciant ea.

℞. Sustinúimus. 209.

SABBATO.

De Ezechiéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap. 47.*

Et convértit me ad portam domus, et ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad Orientem : fácies enim domus respiciébat ad Orientem : aquæ autem descendébant in latus templi dextrum ad Meridiem altáris. Et edúxit me per viam portæ Aquilonis, et convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respiciébat ad Orientem : et

ecce aquæ redundantes a latere dextro.

℞. Laudabilis. 209.

Lectio ij.

Cum egrederetur vir ad Orientem, qui habebat funiculum in manu sua, et mensus est mille cubitos : et traduxit me per aquam usque ad talos. Rursúmque mensus est mille, et traduxit me per aquam usque ad gœna : et mensus est mille, et traduxit me per aquam usque ad renes. Et mensus est mille, torrentem, quem non potui pertransire : quoniam intumuerant aquæ profundi torrentis, qui non potest transvadari.

℞. Angustia. 202.

Lectio iij.

Et dixit ad me : Certe vidisti, fili hominis. Et eduxit me, et convertit ad ripam torrentis. Cumque me convertissem, ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex utraque parte. Et ait ad me : Aquæ istæ, quæ egrediuntur ad tumulos sabuli Orientalis, et descendunt ad plana deserti, intrabunt mare, et exhibunt, et sanabuntur aquæ. Et omnis anima vivens, quæ serpit, quocúmque venerit torrens, vivet : et erunt pisces multi satis, postquam venerint illuc aquæ istæ, et sanabuntur : et vivent omnia ad quæ venerit torrens.

℞. Misit Dominus. 203.

SABBATO

ante Dominicam iij. Nov.

Ad Magnificat, Aña.

Muro tuo * inexpugnabili circumcinge nos, Domine, et armis tuæ potentia protege nossemper.

DOM. III. NOVEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber Daniélis,
Prophætæ.

Lectio j. Cap. 1.

Anno tertio regni Jóakim, regis Juda, venit Nabuchodonosor, rex Babylónis, in Jerúsalem, et obsedit eam, et tradidit Dominus in manu ejus Jóakim, regem Juda, et partem vasorum domus Dei : et asportavit ea in terram Sennaar in domum dei sui, et vasa intulit in domum thesauri dei sui. Et ait rex Asphenez præposito eunuchorum, ut introduceret de filiis Israel, et de semine regio et tyrannorum pueros, in quibus nulla esset macula, decóros forma, et eruditos omni sapientia, cautos scientia, et doctos disciplina, et qui possent stare in palatio regis, ut doceret eos litteras, et linguam Chaldæorum.

℞. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum et elevatum : et plena erat omnis terra majestate ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. * Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ alteri. Et ea.

Lectio ij.

Et constituit eis rex annónam per singulos dies de cibis suis, et de vino unde bibebat ipse, ut enutriti tribus annis, póstea starent in conspectu regis. Fuérunt ergo inter eos de filiis Juda, Daniél, Ananias, Misael, et Azarias. Et impósuit eis præpositus eunuchorum nómína : Daniéli, Baltássar ; Anania, Sidrach ;

Misaéli, Misach, et Azariæ, Abdénago. Propósuit autem Dániel in corde suo, ne polluerétur de mensa regis, neque de vino potus ejus: et rogávit eunuchórum præpósitum ne contaminarétur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam et misericórdiam in conspéctu principis eunuchórum.

R. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi: * Aperi óculos tuos, et vide tribulatióem nostram. ⁊. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

ET ait princeps eunuchórum ad Daniélem: Tímeo ego dómimum meum regem, qui constituit vobis cibum et potum: qui si víderit vultus vestros macilentióres præ céteris adolescéntibus coævis vestris, condemnábitis caput meum regi. Et dixit Dániel ad Málasar, quem constitúerat princeps eunuchórum super Daniélem, Ananiám, Misaélem, et Azariám: Tenta nos, óbsecro, servos tuos diébus decem, et dentur nobis legúmina ad vescéndum, et aqua ad bibéndum: et contempláre vultus nostros, et vultus puerórum qui vescúntur cibo régio: et sicut víderis, fácies cum servis tuis. Qui, audíto sermóne hujuscémodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem, apparuerunt vultus eórum meliôres et corpulentióres præ ómnibus púeris, qui vescebántur cibo régio.

R. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta civitas plena divitiis: sedet in tristítia dómína géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ⁊. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxillis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Athanásii, Episcopi, ad vírgines.

Lectio iv.

Lib. 2. de Virg. post init.

SI accédant áliqui, et dicant tibi: Ne frequénter jejúnes, ne imbecíllior fias: ne credas illis, neque auscúltes: per istos enim inimícus hæc súggerit. Reminíscere ejus quod scriptum est, quod cum tres púeri, et Dániel, et álii adolescéntuli, captívi ducti essent a Nabuchodónosor, rege Babylónis, jussúmque esset, ut de ipsius mensa régia coméderent, et de vino bíberent; Dániel et tres púeri illi noluerunt póllui ex mensa regis, sed dixerunt eunúcho, qui eos curándos suscepérat: Da nobis de semínibus terræ, et vescémur. Quibus ait eunúchus: Tímeo ego regem, qui constituit vobis cibum et potum, ne forte fácies vestræ appáreant regi squallidiôres præ céteris púeris, qui régia mensa alúntur, et púniat me.

R. Super muros tuos, Jerúsalem, constitui custódes: * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ⁊. Prædicábunt pópulis fortítúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

Cui dixerunt illi : Tenta servos tuos dies decem , et da nobis de seminibus. Et dedit eis legumina ad vescendum , et aquam ad bibendum : et introduxit eos in conspectu regis , et visæ sunt facies ipsorum speciosiores præter ceteros pueros , qui regis mensæ cibus nutriebantur. Vidésne quid faciat jejunium ? Morbos sanat , distillationes corporis exsiccatur , demones fugat , pravas cogitationes expellit , mentem clariorem reddit , cor mundum efficit , corpus sanctificat , denique ad thronum Dei hominem sistit. Et ne putes hæc temere dici , habes hujus rei testimonium in Evangelis a Salvatore prolatum. Cum enim quaesivissent discipuli , quonam modo immundi spiritus ejicerentur , respondit Dominus : Hoc genus non ejicitur , nisi in oratione et jejunio.

§. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos , Domine , et armis tuæ potentis prætege nos semper : * Libera , Domine Deus Israel , clamantes ad te. †. Erue nos in mirabilibus tuis , et da gloriam nomini tuo. Libera.

Lectio vj.

Quisquis igitur ab immundo spiritu vexatur , si hoc animadvertat , et hoc pharmaco utatur , jejunio , inquam , statim spiritus malus oppressus abscedet , vim jejunii metuens. Valde enim demones oblectantur crapula et ebrietate et corporis commodis. Magna vis in jejunio , et magna ac præclara fiunt per illud : aliòquin unde

homines tam mirifica præstarent , et signa per eos fierent , et sanitatem infirmis per ipsos largiretur Deus , nisi plane ob exercitationes spirituales , et humilitatem animi , et conversationem bonam ? Jejunium enim Angelorum cibus est : et qui eo utitur , ordinis angelici censendus est.

¶. Sustinuimus pacem , et non venit : quaesivimus bona , et ecce turbatio : cognovimus , Domine , peccata nostra : * Non in perpetuum obliviscaris nos. †. Peccavimus , impie gessimus , iniquitatem fecimus , Domine , in omnem justitiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

¶. vij. Laudabilis populus , * Quem Dominus exercituum benedixit , dicens : Opus manuum mearum tu es , hereditas mea Israel. †. Beata gens , cujus est Dominus Deus , populus electus in hereditatem. Quem.

¶. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum : * Sanctus , sanctus , sanctus , Dominus Deus Sabaoth : * Plena est omnis terra gloria ejus. †. Tres sunt qui testimonium dant in caelo : Pater , Verbum , et Spiritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De Danièle , Prophéta.

Lectio j. Cap. 2. e

Tu , rex , videbas , et ecce quasi statua una grandis : statua illa magna , et statura sublimis stabat contra te , et intuitus ejus erat terribilis. Hujus statuæ caput ex auro optimo erat , pectus autem et brachia de ar-

génto, porro venter, et fémora ex ære. Tibiæ autem férreæ, pedum quædam pars erat férrea, quædam autem fictilis. Vidébas ita, donec abscissus est lapis de monte sine mânibus : et percússit státuam in pédibus ejus férreis et fictilibus, et commínuit eos. Tunc contríta sunt páriter ferrum, testa, æs, argéntum, et aurum, et redácta quasi in favillam æstivæ áreæ, quæ rapta sunt vento : nullúsque locus invéntus est eis : lapis autem, qui percússerat státuam, factus est mons magnus, et implévit univérsum terram.

R. Redémit. 202.

Lectio ij.

Hoc est sómnum : interpretationem quoque ejus dicémus coram te, rex. Tu rex regum es : et Deus cæli regnum, et fortitúdinem, et impérium, et glóriam dedit tibi : et ómnia in quibus hábitant filii hóminum, et béstie agri : volucres quoque cæli dedit in manu tua, et sub ditíone tua univérsum constituit : tu es ergo caput áureum. Et post te consúrget regnum áliud minus te argéteum : et regnum tertium áliud æreum, quod imperábit univérse terræ. Et regnum quartum erit velut ferrum. Quómodo ferrum commínuit, et domat ómnia, sic commínuet et cónferet ómnia hæc.

R. Angústie. 202.

Lectio iij.

Porro quia vidisti pedum et digitórum partem testæ figuli, et partem férream : regnum divisum erit, quod tamen de plantário ferri oriétur, se-

cúndum quod vidisti ferrum mistum testæ ex luto. Et digitos pedum ex parte férreos, et ex parte fictiles : ex parte regnum erit sólídum, et ex parte contrítum. Quod autem vidisti ferrum mistum testæ ex luto, commiscebúntur quidem humano sémine, sed non adhærébunt sibi, sicuti ferrum miscéri non potest testæ. In diébus autem regnórum illórum, suscitábit Deus cæli regnum, quod in ætérnum non dissipábitur, et regnum ejus álieri pópulo non tradétur : commínuet autem, et consumet univérsum regna hæc : et ipsum stabit in ætérnum.

R. Misit Dóminus. 203.

FERIA TERTIA.

De Daniéle, Prophéta.

Lectio j. Cap. 3. b

PRONUNTIANSQUE Nabuchodónosor rex, ait eis : Vérene. Sidrach, Misach, et Abdénago. deos meos non cólitis, et státuam áuream, quam constitui non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audjéritis sónitum tubæ, fistulæ, cítharæ, sambúcæ, et psalterii, et symphonie, omnisque géneris musicórum, prostérnite vos et adoráte státuam, quam feci : quod si non adoraveritis. eadé hora mittémini in fornacem ignis ardéntis : et quis est Deus, qui eripiet vos de manu mea?

R. A fácie. 203.

Lectio ij.

RESPONDENTES Sidrach, Misach, et Abdénago, dixerunt regi Nabuchodónosor : Non oportet nos de hac re respondére tibi.

Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, et de manibus tuis, o rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non colimus, et statuam auream, quam erexisti, non adoramus. Tunc Nabuchodonosor replatus est furore: et aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, et Abdénago, et præcepit, ut succenderetur fornax septuplum quam succendi consuèverat.

• Civitatem. 203.

Lectio iij.

ET confestim viri illi vincti, cum braccis suis, et tiaris, et calceamentis, et vestibus, missi sunt in medium fornacis ignis ardentis, nam iussio regis urgebat: fornax autem succensa erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, et Abdénago, interfecit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, et Abdénago, ceciderunt in medio camino ignis ardentis, colligati. Et ambulabant in medio flammæ laudantes Deum, et benedicentes Domino.

• Genti peccatrici. 204.

FERIA QUARTA.

De Danièle, Prophéta.

Lectio j. Cap. 4. c

RESPONDIT Baltassar, et dixit: Domine mi, somnium his qui te oderunt, et interpretatio ejus hostibus tuis sit. Arborem quam vidisti sublimem atque robustam, cujus altitudo pertingit ad cælum, et aspectus illius in omnem terram: et rami ejus pulcherrimi, et fructus

AUTUMNALIS.

ejus nimius, et esca omnium in ea, subter eam habitantes bestiæ agri, et in ramis ejus commorantes aves cœli: Tu es rex, qui magnificatus es, et invaluisti, et magnitudo tua crevit, et pervenit usque ad cælum, et potestas tua in terminos universæ terræ.

Rj. Indicabo tibi. 204.

Lectio ij.

QUOD autem vidit rex vigilem et sanctum descendere de cœlo, et dicere: Succidite arborem, et dissipate illam, attamen germen radicum ejus in terra dimittite, et vinciaturo ferro et ære in herbis foris, et rore cœli conspergatur, et cum feris sit pabulum ejus, donec septem tempora mutantur super eum: Hæc est interpretatio sententiæ Altissimi, quæ pervenit super dominum meum regem: Ejicient te ab hominibus, et cum bestiis ferisque erit habitatio tua, et scœnum ut bos comedes, et rore cœli infunderis.

Rj. Angustia. 204.

Lectio iij.

SEPTEM quoque tempora mutantur super te, donec scias quod dominetur Excelsus super regnum hominum, et cuicumque voluerit, det illud. Quod autem præcepit, ut relinqueretur germen radicum ejus, id est arboris: regnum tuum tibi manebit, postquam cognoveris potestatem esse cœlestem. Quamobrem, rex, consilium meum placeat tibi, et peccata tua elemosynis redime, et iniquitates tuas misericordiis pauperum: forsitan ignoscet delictis tuis. Omnia hæc ve-

nérunt super Nabuchodónosor regem.

R. Misit Dóminus. 204.

FERIA QUINTA.

De Daniéle, Prophéta.

Lectio j. Cap. 5.

BALTASSAR rex fecit grande convivium optimátibus suis mille: et unusquisque secúndum suam bibébat ætátem. Præcépít ergo jam temuléntus, ut afferéntur vasa áurea et argétea, quæ asportáverat Nabuchodónosor, pater ejus, de templo, quod fuit in Jerúsalem, ut biberent in eis rex et optimátes ejus, uxorésque ejus, et concubínæ. Tunc alláta sunt vasa áurea, et argétea, quæ asportáverat de templo, quod fúerat in Jerúsalem: et bibérunt in eis rex, et optimátes ejus, uxóres et concubínæ illius. Bibébant vinum, et laudábant deos suos áureos, et argéteos, æreos, férreos, ligneósque et lapideos. In eádem hora apparuérunt dígiti, quasi manus hóminis scribéntis contra candelábrum in superficie parietis aulæ régiæ: et rex aspiciébat articulos manus scribéntis. Tunc fácies regis commutáta est, et cogitátiones ejus conturbábant eum.

R. Vidi Dóminum. 213.

Lectio ij.

IGITUR introductus est Dániel coram rege. Ad quem præfátus rex ait: Tu es Dániel de filiis captivitátis Judæ, quem addúxit pater meus rex de Judæa? Audivi de te, quóniam spíritum deórum hábeas: et sciéntia intelligentiáque ac sapiéntia amplióres invéntæ sunt in te. Et nunc introgréssi sunt

in conspéctu meo sapiéntes magi, ut scriptúram hanc légerent, et interpretatióem ejus indicárent mihi: et nequívérunt sensum hujus sermónis edicere. Porro ego audivi de te, quod possis obscura interpretári, et ligáta dissólvere: si ergo vales scriptúram légere, et interpretatióem ejus indicáre mihi, púrpura vestiéris, et torquem áuream circa collum tuum habébis, et tértius in regno meo princeps eris. Ad quæ respóndens Dániel, ait coram rege: Múnera tua sint tibi, et dona demus tuæ álteri da: scriptúram autem legam tibi, rex, et interpretatióem ejus osténdam tibi. R. Aspice, Dómine, de. 214.

Lectio iij.

HÆC est autem scriptúra, quæ digésta est: Mane, Thecel Phares. Et hæc est interpretatió sermónis. Mane: numerávit Deus regnum tuum, et complévit illud. Thecel: appénsus es in statéra, et invéntus es mínus habens. Phares: divisum est regnum tuum, et datum est Medis, et Persis. Tunc jubénte rege, indútus est Dániel púrpura, et circúmdata est torques áurea collo ejus: et prædicátum est de eo quod haberet potestátem tértius in regno suo. Eádem nocte interféctus est Baltássar, rex Chaldæus. Et Dárius Medus succéssit in regno: annos natus sexaginta duos.

R. Aspice, Dómine, quia. 214.

FERIA SEXTA.

De Daniéle, Prophéta

Lectio j. Cap. 6. c

VIRI ergo illi curiósius inquéréntes, invenérunt Dan.

lem orantem et obsecrantem Deum suum. Et accedentes locuti sunt regi super edicto : Rex, numquid non constituisti, ut omnis homo, qui rogaret quemquam de diis et hominibus, usque ad dies triginta, nisi te, rex, mitteretur in lacum leonum? Ad quos respondens rex, ait : Verus est sermo juxta decretum Medorum atque Persarum, quod praevaricari non licet. Tunc respondentes dixerunt coram rege : Daniel de filii captivitatis Juda, non curavit de lege tua, et de edicto quod constituisti : sed tribus temporibus per diem orat obsecratione sua. Quod verbum cum audisset rex, satis contristatus est : et pro Daniele posuit cor ut liberaret eum, et usque ad occasum solis laborabat ut erueret illum. Viri autem illi intelligentes regem, dixerunt ei : Scito, rex, quia lex Medorum atque Persarum est, ut omne decretum quod constituerit rex, non liceat immutari.

Super muros. 214.

Lectio ij.

Tunc rex praecepit ; et adduxerunt Daniélem, et miserunt eum in lacum leonum. Dixitque rex Daniéli : Deus tuus, quem colis semper, ipse liberabit te. Allatusque est lapis unus, et positus est super os lacu : quem obsignavit rex annulo suo, et annulo optimatum suorum, ne quid fieret contra Daniélem. Et abiit rex in domum suam, et dormivit incenatus, cibi que non sunt allati coram eo, insuper et somnus recessit ab eo. Tunc rex

primo diluculo consurgens, festinus ad lacum leonum perrexit : appropinquansque lacui, Daniélem voce lacrymabili inclamavit, et affatus est eum : Daniel, serve Dei viventis, Deus tuus, cui tu servis semper, putasne valuit te liberare a leonibus?

Rj. Muro tuo. 215.

Lectio iij.

Et Daniel regi respondens ait : Rex in aeternum vive : Deus meus misit Angelum suum, et conclusit ora leonum, et non nocuerunt mihi : quia coram eo justitia inventa est in me : sed et coram te, rex, delictum non feci. Tunc vehementer rex gavisus est super eo, et Daniélem praecepit educi de lacu : eductusque est Daniel de lacu, et nulla laesio inventa est in eo, quia credidit Deo suo. Jubente autem rege, adducti sunt viri illi, qui accusaverant Daniélem : et in lacum leonum missi sunt, ipsi, et filii, et uxores eorum : et non pervenerunt usque ad pavimentum lacu, donec arriperent eos leones, et omnia ossa eorum comminuerunt.

Rj. Sustinuimus. 215.

SABBATO.

De Daniéle, Propheta.

Lectio j. Cap. 9.

In anno primo Darii, filii Assueri, de semine Medorum, qui imperavit super regnum Chaldaeorum : anno uno regni ejus, ego Daniel intellexi in libris numerum annorum, de quo factus est sermo Domini ad Jeremiam, Prophetam, ut complerentur desolationis Jerusalem septuaginta anni. Et posui

faciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre et deprecári in jejúniis, sacco et cinere. Et orávi Dóminum Deum meum, et conféssus sum, et dixi : Obsecro, Dómine, Deus magne et terríbilis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus te, et custodiéntibus mandáta tua. Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpie égimus, et recéssimus, et declinávimus a mandátis tuis, ac júdiciis.

R. Laudábilis. 215.

Lectio ij.

Adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gábriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, et locutus est mihi, dixitque : Dániel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo : ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es : tu ergo animadverte sermonem, et intellige visionem. Septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt super populum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummetur prævaricatio, et finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio, et prophetia, et ungatur Sanctus sanctorum.

R. Angustiæ. 204.

Lectio iij.

Sciro ergo, et animadverte : Ab exitu sermonis, ut iterum ædificetur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duæ erunt : et

rursum ædificabitur platea, et muri in angustia temporum. Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus ; et non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem et sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo : et finis ejus vastitas, et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una : et in dimidio hebdomadis deficiet hostia et sacrificium : et erit in templo abominatio desolationis : et usque ad consummationem et finem perseverabit desolatio.

R. Misit Dóminus. 204.

Ad Magnificat, Aña

Qui cælorum * contines thronum, et abyssos intuéris, Dómine Rex regum, montes ponderas, terram palmo concludis : exaudi nos, Dómine, in gemitibus nostris.

DOM. IV. NOVEMBRIS.

In primo Nocturno

Incipit liber Osée, Prophætæ.

Lectio j. Cap. 1.

Verbum Dómini, quod factum est ad Osée, filium Béeri, in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, Ezechíæ, regum Juda. et in diébus Jeróboam, filii Joas, regis Israel. Principium loquendi Dómino in Osée : et dixit Dóminus ad Osée : Vade. sume tibi uxorem fornicationum, et fac tibi filios fornicationum : quia fornicans fornicabitur terra a Dómino. Et abiit, et accepit Gomer, filiam Debélaím : et concepit, et peperit ei filium.

R. Vidi Dóminum sedentem super solum excelsum et eleva-

tum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant , replébant templum. †. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni , et sex alæ álteri. Et.

Lectio ij.

ET dixit Dóminus ad eum : Voca nomen ejus Jézrahel : quóniam adhuc módicum , et visitábo sánguinem Jézrahel super domum Jehu , et quiéscere fáciam regnum domus Israel. Et in illa die cónteram arcum Israel in valle Jézrahel. Et concépit adhuc , et péperit filiam. Et dixit ei : Voca nomen ejus , Absque misericórdia : quia non addam ultra miseréri dómui Israel , sed obliuóne obliuiscar eórum. Et dómui Juda miserébor , et salvábo eos in Dómino Deo suo : et non salvábo eos in arcu , et gládio , et in bello , et in equis , et in equítibus.

†. Aspice , Dómine , de sede sancta tua , et cógita de nobis : inclína , Deus meus , aurem tuam , et audi : * Aperi óculos tuos , et vide tribulatióem nostram. †. Qui regis Israel inténde , qui dedúcis , velut ovem , Joseph. Aperi.

Lectio iij.

ET ablactávit eam , quæ erat Absque misericórdia. Et concépit , et péperit filium. Et dixit : Voca nomen ejus , Non pópulus meus : quia vos non pópulus meus , et ego non ero vester. Et erit número filiórum Israel quasi aréna maris , quæ sine mensúra est , et non numerábitur. Et erit in loco ubi dicétur eis : Non pópulus meus vos : dicétur eis : Filii Dei

vivéntis. Et congregabúntur filii Juda , et filii Israel páriter : et ponent síbimet caput unum , et ascéndent de terra : quia magnus dies Jézrahel.

R. Aspice , Dómine , quia facta est desoláta civitas plena divitiis , sedet in tristitia dómína géntium : * Non est qui consolétur eam , nisi tu , Deus noster. †. Plorans plorávit in nocte , et lácrymæ ejus in maxillis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Augustini , Epíscopi , de civitate Dei.

Lectio iv. L. 18. c. 28.

OSEE Prophéta , quanto profúndius quidem loquitur , tanto operósius penetrátur. Sed áliquid inde suméndum est , et hic ex nostra promissióne ponéndum. Et erit , inquit , in loco quo dictum est eis : Non pópulus meus vos , vocabúntur et ipsi filii Dei vivi. Hoc testimoniúm prophéticum de vocatióne pópuli géntium , qui prius non pertinébat ad Deum , etiam Apóstoli intellexérunt.

R. Super muros tuos , Jerúsalem , constitui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. †. Prædicábunt pópulis fortitudinem meam , et annuntiábunt géntibus glóriam meam. Tota die.

Lectio v.

ET quia ipse quoque pópulus géntium spiritaliter est in filiis Abrahæ , ac per hoc recte dicitur Israel , proptérea séquitur , et dicit : Et congregabúntur filii Juda , et filii Israel in idípsum : et ponent síbimet principátum unum , et ascéndent

a terra. Hoc si adhuc velimus expónere, elóqui prophétici obtundétur sapor. Recolátur tamen lapis ille anguláris, et duo illi parietes, unus ex Judæis, alter ex géntibus : ille nómine filiórum Juda, iste nómine filiórum Israel : eídem uni principátui suo in idípsum inniténtes, et ascendéntes agnoscántur in terra.

R. Muro tuo inexpugnábili circumcíngé nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te. V. Erue nos in mirabilibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vj.

Istos autem carnáles Israelítas, qui nunc nolunt crédere in Christum, póstea creditúros, id est, filios eórum (nam útique isti in suum locum moriéndó transíbunt) idem Prophéta testátur, dicens : Quóniam diébus multis sedébunt filii Israel sine rege, sine príncipe, sine sacrificio, sine altári, sine sacerdotio, sine manifestatióibus. Quis non vídeat, nunc sic esse Judæos ?

R. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbatio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. V. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

R. vij. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : * Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea

Israel. V. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

R. vij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. V. Tres sunt qui testimónium dant in coelo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De Osée, Prophéta.

Lectio j. Cap. 4.

AUDITE verbum Dómini, filii Israel, quia júdicium Dómino cum habitatóribus terræ : non est enim véritas, et non est misericórdia, et non est sciéntia Dei in terra. Maledictum. et mendácium, et homicídium. et furtum, et adultérium inuvidavérunt, et sanguis sánquinem tégit. Propter hoc lugébit terra, et infirmábitur omnis qui hábitat in ea, in béstia agri. et in volúcre cœli : sed et pisces maris congregabúntur.

R. Redémit. 202.

Lectio ij.

VERUMTAMEN unusquisque non júdicet : et non arguátur vir : pópulus enim tuus, sicut hi qui contradícunt sacerdoti. Et córrues hódie, et córruet étiam prophéta tecum : nocte tacere feci matrem tuam. Conticuit pópulus meus, eo quod non habúerit sciéntiam : quia tu sciéntiam repulisti, repéllam te. ne sacerdotio fungáris mihi : et oblíta es legis Dei tui, obliviscar filiórum tuórum et ego.

R. Angústiae. 202.

Lectio iij.

SECUNDUM multitudinem eorum sic peccaverunt mihi : gloriam eorum in ignominiam commutabo. Peccata populi mei comedent, et ad iniquitatem eorum sublevabunt animas eorum. Et erit sicut populus, sic sacerdos : et visitabo super eum vias ejus, et cogitationes ejus reddam ei. Et comedent, et non saturabuntur : fornicati sunt, et non cessaverunt : quoniam Dominum dereliquerunt in non custodiendo.

℞. Misit Dominus. 203.

FERIA TERTIA.

Incipit Joel, Propheta.

Lectio j. Cap. 1.

VERBUM Domini quod factum est ad Joel, filium Phatuel. Audite hoc, senes, et auribus percipite, omnes habitatores terrae : si factum est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum ? Super hoc filiis vestris narrate, et filii vestri filiis suis, et filii eorum generationi alterae. Residuum erucæ comedit locusta, et residuum locustæ comedit bruchus, et residuum bruchi comedit rubigo.

℞. A facie. 203.

Lectio ij.

EXPERGISCIMINI, ebrii, et flete, et ululate, omnes, qui bibitis vinum in dulcedine : quoniam periit ab ore vestro. Gens enim ascendit super terram meam, fortis et innumerabilis : dentes ejus ut dentes leonis : et molares ejus ut catuli leonis. Posuit vineam meam in desertum, et ficum meam decorticavit : nudans spoliavit

eam, et projecit : albi facti sunt rami ejus.

℞. Civitatem. 203.

Lectio iij.

PLANGERE quasi virgo accincta sacco super virum pubertatis suæ. Periit sacrificium et libatio de domo Domini : luxerunt sacerdotes ministri Domini. Depopulata est regio, luxit humus : quoniam devastatum est triticum, confusum est vinum, elanguit oleum. Confusi sunt agricolæ, ululaverunt vinitores super frumento et hordeo, quia periit messis agri.

℞. Genti peccatrici. 204.

FERIA QUARTA.

De Joële, Propheta.

Lectio j. Cap. 3.

In diebus illis, et in tempore illo, cum convertero captivitatem Juda et Jerusalem : congregabo omnes gentes, et deducam eas in vallem Josaphat : et disceptabo cum eis ibi super populo meo, et hereditate mea Israel, quos disperserunt in nationibus, et terram meam diviserunt. Et super populum meum miserunt sortem : et posuerunt puerum in prostibulo, et puellam vendiderunt pro vino, ut biberent.

℞. Indicabo. 204.

Lectio ij.

VERBUM quid mihi et vobis, Tyrus et Sidon, et omnis terminus Palestinorum ? numquid ultionem vos reddetis mihi ? et si ulciscimini vos contra me, cito velociter reddam vicissitudinem vobis super caput vestrum. Argentum enim meum et aurum tulistis : et desiderabit

lia mea et pulcherrima intulistis in delubra vestra. Et filios Juda, et filios Jerúsalem vendidistis filiis Græcorum : ut longe facerétis eos de finibus suis. Ecce ego suscitábo eos de loco, in quo vendidistis eos : et convértam retributió-nem vestram in caput vestrum.

R. Angústiae. 204.

Lectio iij.

ET vendam filios vestros, et filias vestras in má-nibus filiór-um Juda, et venúmdabunt eos Sabæis, genti longínquæ, quia Dóminus locútus est. Clamáte hoc in géntibus, sanctificáte bellum, suscitáte robústos: accédant, ascéndant omnes viri bellatóres. Concídite arátra vestra in gládios, et ligónes vestros in lánceas. Infir-mus dicat: Quia fortis ego sum. Erúmpite, et veníte omnes gentes de circúitu, et congregámini : ibi occúmbere fáciét Dóminus robústos tuos. Consúrgant, et ascéndant géntes in vallem Jósa-phot : quia ibi sedébo, ut júdicem omnes gentes in circúitu.

R. Misit Dóminus. 204.

FERIA QUINTA.

Incipit Amos, Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

VERBA Amos, qui fuit in pastóribus de Thécue : quæ vidit super Israel in diébus Ozíæ, regis Juda, et in diébus Jeróboam, filii Joas, regis Israel, ante duos annos terræ motus. Et dixit : Dóminus de Sion rúgiet, et de Jerúsalem dabit vocem suam : et luxérunt speciós-a pastórum, et exsiccátus est vertex Carméli.

R. Vidi Dóminum. 220.

Lectio ij.

HÆC dicit Dóminus : Super tribus sceléribus Damásci, et super quátuor non convértam eum, eo quod trituráverint in plaustris férreis Galaad. Et mittam ignem in domum Azael : et devorabit domos Bénadad. Et cónteram vectem Damásci : et dispérdam habitatórem de campo idóli, et tenéntem sceptrum de domo voluptátis : et transférétur pópulus Syriæ Cyrénen, dicit Dóminus.

R. Aspice, Dómine, de. 221.

Lectio iij.

HÆC dicit Dóminus : Super tribus sceléribus Gazæ, et super quátuor non convértam eum : eo quod transtúlerint captivitátem perfectam, ut conclúderent eam in Idumæa. Et mittam ignem in murum Gazæ. et devorabit ædes ejus. Et dispérdam habitatórem de Azóto, et tenéntem sceptrum de Ascalóne : et convértam manum meam super Accaron, et peribunt réliqui Philistinórum, dicit Dóminus Deus.

R. Aspice, Dómine, quia. 221.

FERIA SEXTA.

Incipit Abdías, Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

VISIO Abdíæ. Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom : Audítum audívimus a Dómino, et legátum ad gentes misit : Súrgite, et consurgámus advérsus eum in prælium. Ecce párvulum dedi te in géntibus : contemptibilis tu es valde. Superbia cordis tui éxtulit te, habitántem in scissúris petrárum. exaltántem sólium tuum ; qui dicis in corde tuo : Quis de-

trahet me in terram? Si exaltatus fueris ut aquila, et si inter sidera posueris nidum tuum: inde detraham te, dicit Dominus.

¶ Super muros. 224.

Lectio ij.

Si fures introissent ad te, si latrones per noctem, quomodo conticuisses? nonne furati essent sufficientia sibi? si vindemiatores introissent ad te, numquid saltem racemum reliquissent tibi? quomodo scrutati sunt Esau, investigaverunt abscondita ejus? Usque ad terminum emisérunt te: omnes viri fœderis tui illusérunt tibi, invaluerunt adversum te viri pacis tuæ: qui comedunt tecum, ponent insidias subter te: non est prudentia in eo.

¶ Muro tuo. 222.

Lectio iij.

NUMQUID non in die illa, dicit Dominus, perdam sapientes de Idumæa, et prudentiam de monte Esau? et timebunt fortes tui a Meridie, ut intereat vir de monte Esau. Propter interfectionem, et propter iniquitatem in fratrem tuum, Jacob, operiet te confusio, et peribis in æternum. In die cum stares adversus eum, quando capiébant alieni exercitum ejus, et extranei ingrediebántur portas ejus, et super Jerusalem mittebant sortem: tu quoque eras quasi unus ex eis.

¶ Sustinuimus. 222.

SABBATO.

Incipit Jonas, Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

Et factum est verbum Domini ad Jonam, filium Amáthi,

dicens: Surge, et vade in Niniven, civitatem grandem, et prædica in ea: quia ascendit malitia ejus coram me. Et surrexit Jonas, ut fugeret in Tharsis a facie Domini, et descendit in Joppen, et invenit navem euntem in Tharsis: et dedit naulum ejus, et descendit in eam, ut iret cum eis in Tharsis a facie Domini. Dominus autem misit ventum magnum in mare: et facta est tempestas magna in mari, et navis periclitabatur conteri.

¶ Laudabilis. 222.

Lectio ij.

Et timuerunt nautæ, et clamaverunt viri ad deum suum: et miserunt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut alleviaretur ab eis: et Jonas descendit ad interiora navis, et dormiebat sopore gravi. Et accessit ad eum gubernator, et dixit ei: Quid tu sopore deprimeris? surge, invoca Deum tuum, si forte recogitet Deus de nobis, et non pereamus. Et dixit vir ad collegam suum: Venite, et mittamus sortes, et sciamus quare hoc malum sit nobis. Et miserunt sortes: et cecidit sors super Jonam.

¶ Angustia. 204.

Lectio iij.

Et dixerunt ad eum: Indica nobis cujus causa malum istud sit nobis: quod est opus tuum? quæ terra tua, et quo vadis? vel ex quo populo es tu? Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, et Dominum Deum cæli ego timeo, qui fecit mare et aridam. Et timuerunt viri timore magno, et dixerunt ad

eum : Quid hoc fecisti? (Cognovérunt enim viri quod a fácie Dómini fúgeret, quia indicáverat eis.) Et dixerunt ad eum : Quid faciémus tibi, et cessábit mare a nobis? quia mare ibat, et intumescébat. Et dixit ad eos : Tóllite me, et míttite in mare, et cessábit mare a vobis : scio enim ego, quóniam propter me tempestas hæc grandis venit super vos.

R. Misit Dóminus. 204.

SABBATO

ante Dñicam v. Novembris.

Ad Magnificat, Aña.

Super muros * tuos, Jerúsalem, constitúi custódes : tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

DOM. V. NOVEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit Michæas, Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

VERBUM Dómini, quod factum est ad Michæam Morasthiten, in diébus Jóathan, Achaz, et Ezechíæ, regum Juda : quod vidit super Samariám, et Jerúsalem. Audite, pópuli omnes, et atténdat terra et plenitúdo ejus : et sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo : et descéndet, et calcábit super excélsa terræ.

R. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsam et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ¶ Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ij.

ET consuméntur montes sicut cera a fácie ignis, et sicut aquæ, quæ decurrunt in præceps. In scélere Jacob omne istud, et in peccátis domus Israel. Quod scelus Jacob? nonne Samaria? et quæ excélsa Judæ? nonne Jerúsalem? et ponam Samariám quasi acérvum lápidum in agro, cum plantátur vínea : et détraham in vallem lápidés ejus, et fundaménta ejus revelábo.

R. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatióem nostram. ¶ Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis, velut ovem. Joseph. Aperi.

Lectio iij.

ET ómnia sculptília ejus concidéntur, et omnes mercedes ejus comburéntur igne, et ómnia idóla ejus ponam in perditionem : quia de mercédibus meretricis congregáta sunt, et usque ad mercédem meretricis reverténtur. Super hoc plangam, et ululábo : vadam spoliatus, et nudus : faciám planctum velut draconum, et luctum quasi struthionum. Quia desperata est plaga ejus, quia venit usque ad Judam, tétigit portam pópuli mei usque ad Jerúsalem.

R. Aspice, Dómine, quia facta est desolata civitas plena divitiis, sedet in tristítia dóminalgéntium. * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ¶ Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxillis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Basilii Magni in Psalmum trigésimum tertium.

Lectio iv.

Cum te appetitus invaserit peccandi, velim cogites horribile illud et intolerabile Christi tribunal, in quo praesidebit iudex in alto et excelso throno: astabit autem omnis creatura, ad gloriosum illius conspectum contremiscens. Adducendi etiam nos sumus singuli, eorum quae in vita gesserimus, rationem reddituri. Mox illis qui multa mala in vita perpetrarint, terribiles quidam et deformes assistent angeli, igneos vultus praeseferentes, atque ignem spirantes, ea re propositi et voluntatis acerbitatem ostendentes, nocti vultu similes, propter mœrorem et odium in humanum genus.

Super muros tuos, Jerusaleme, constitui custodes: * Tota die et nocte non tacebunt laudare nomen Domini. * Praedicabunt populis fortitudinem meam, et annuntiabunt gentibus gloriam meam. Tota.

Lectio v.

Ad haec cogites profundum barathrum, inextricabiles tenebras, ignem carentem splendore, urendi quidem vim habentem, sed privatum humine: deinde vermium genus venenum immittens, et carnem vorans, inexplebiliter edens, neque umquam saturitatem sentiens, intolerabiles dolores corrosione ipsa insigens. Postremo, quod suppliciorum omnium gravissimum est, opprobrium illud

et confusionem sempiternam. Haec time, et hoc timore correptus, animam a peccatorum concupiscentia, tamquam freno quodam reprime.

R. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos, Domine, et armis tuae potentiae protege nos semper: * Libera, Domine Deus Israel, clamantes ad te. * Erue nos in mirabilibus tuis, et da gloriam nomini tuo. Libera.

Lectio vj.

Hunc timorem Domini se docturam Propheta promissit: docere autem non simpliciter promissit, sed eos, qui eum audire voluerint; non eos, qui longius prolapsi sunt, sed qui salutem appetentes accurrunt: non alienos a promissionibus, sed ex baptisinate filiorum adoptionis, verbo ipsi conciliatos atque conjunctos. Propterea, Venite, inquit, hoc est, per bona opera accedite ad me, filii, quippe qui per regenerationem filii lucis effici digni facti estis: audite, qui aures cordis habetis apertas; timorem Domini docebo vos: illum scilicet, quem paulo ante oratione nostra descripsimus.

R. Sustinuimus pacem, et non venit: quaesivimus bona, et ecce turbatio: cognovimus, Domine, peccata nostra: * Non in perpetuum obliviscaris nos. * Peccavimus, impie gessimus, iniquitatem fecimus, Domine, in omnem justitiam tuam. Non. Gloria Patri. Non.

R. vij. Laudabilis populus. * Quem Dominus exercituum benedixit, dicens: Opus manuum mearum tu es, hereditas mea

Israel. ⁊. Beáta gens cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

R. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ⁊. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

Incipit Nahum, Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

ONUS Nínive : Liber visiónis Nahum, Elcesæi. Deus æmulátor, et ulciscens Dóminus : ulciscens Dóminus, et habens furórem : ulciscens Dóminus in hostes suos, et irascens ipse inimicis suis. Dóminus pátiens, et magnus fortitúdine, et mundans non fáciat innocéntem. Dóminus in tempestáte, et túrbine viæ ejus, et nébulæ pulvis pedum ejus. Increpans mare, et exsiccans illud : et ómnia flúmina ad desértum dedúcens. ⁊. Redémit pópulum. 202.

Lectio ij.

INFIRMATUS est Basan, et Carmélus : et flos Líbani elánguit. Montes commóti sunt ab eo, et colles desoláti sunt : et contrémuit terra a fácie ejus, et orbis, et omnes habitátes in eo. Ante fáciem indignatiónis ejus quis stabit? et quis resistet in ira furóris ejus? indignatio ejus effúsa est ut ignis : et petræ dissolútæ sunt ab eo. ⁊. Angústie mihi. 202.

Lectio iij.

BONUS Dóminus, et confórtans in die tribulatiónis : et

sciens sperántes in se. Et in dilúvio prætereúnte, consummationem fáciat loci ejus : et inimicos ejus persequéntur tenebræ. Quid cogitátis contra Dóminum? consummationem ipse fáciat : non consúrget duplex tribulatio. Quia sicut spinæ se invicem complectúntur, sic convívium eórum páriter potántium : consuméntur quasi súpula ariditate plena.

R. Misit Dóminus. 203.

FERIA TERTIA.

Incipit Hábacuc, Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

ONUS, quod vidit Hábacuc, Prophéta. Usquequo, Dómine, clamábo, et non exáudies? vociferábor ad te vim pátiens, et non salvábis? Quare ostendísti mihi iniquitatem et labórem, vidére prædam et injustítiam contra me? et factum est judícium, et contradicció potentior. Propter hoc laceráta est lex, et non pervénit usque ad finem judícium : quia impius prævalet advérsus justum, propterea egréditur judícium perversum.

R. A fácie. 203.

Lectio ij.

ASPICITE in gentibus, et vidéte : admirámini, et obstupéscite : quia opus factum est in diébus vestris, quod nemo credet cum narrábitur. Quia ecce ego suscitábo Chaldæos, gentem amáram, et velócem, ambulántem super latitúdinem terræ, ut possideat tabernacula non sua. Horribilis et terribilis est : ex semetípse judícium, et onus ejus egredicetur.

R. Civitátem. 203.

Lectio iij.

LEVIORES pardis equi ejus, et velocióres lupis vespertinis, et diffundéntur équites ejus : équites namque ejus de longè venient, volábunt, quasi áquila festinans ad comedéndum. Omnes ad prædam vénient, fácies eórum ventus urens : et congregábit quasi arénam, captivitátem. Et ipse de régibus triumphábit, et tyránni ridículi ejus erunt : ipse super omnem munitionem ridébit, et comportábit ággerem : et cápiet eam.

℞ Genti peccatrici. 204.

FERIA QUARTA.

Incipit Sophonias, Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

VERBUM Dómini quod factum est ad Sophoniam, filium Chusi, filii Godoliæ, filii Amariæ, filii Ezechiæ, in diébus Josiæ, filii Amon, regis Judæ. Cóngregans congregabo ómnia a facie terræ, dicit Dóminus : cóngregans hóminem et pecus, cóngregans volatilia cœli, et pisces maris : et ruinae impiórum erunt : et dispérdam hómines a facie terræ, dicit Dóminus.

℞ Indicábo. 204.

Lectio ij.

Esuper Judam, et super omnes habitátes Jerúsalem : et dispérdam de loco hoc reliquias Baal, et nómina ædituórum cum sacerdotibus : et eos qui adoránt super tecta militiam cœli, et adoránt, et jurant in Dómino, et jurant in Melchom. Et qui avertúntur de post tergum Dómini, et qui non quæsiérunt Dóminum, nec investigavérunt eum.

℞ Angústie mihi. 204.

AUTUMNALIS.

Lectio iij.

SILETE a fácie Dómini Dei : quia juxta est dies Dómini, quia præparávit Dóminus hóstiam, sanctificávit vocátos suos. Et erit : in die hóstiæ Dómini, visitábo super principes, et super filios regis, et super omnes qui indúti sunt veste peregrina et visitábo super omnem, qui arrogánter ingréditur super limen in die illa : qui complent domum Dómini Dei sui iniquitáte et dolo.

℞. Misit Dóminus. 204.

FERIA QUINTA.

Incipit Aggæus, Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

In anno secundo Darii, regis, in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Dómini in manu Aggæi, Prophétæ, ad Zoróbabel, filium Saláthiel, ducem Juda, et ad Jesum, filium Jósedec, sacerdotem magnum, dicens : Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens : Pópulus iste dicit : Nondum venit tempus domus Dómini ædificandæ.

℞. Vidi Dóminum. 226.

Lectio ij.

Ein manu Aggæi, Prophétæ, dicens : Numquid tempus vobis est, ut habitétis in dómibus laqueátis, et domus ista deserta? Et nunc hæc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras. Seminástis multum, et intulistis parum : comedístis, et non estis satiáti : bibístis, et non estis inebriáti : operuístis vos, et non estis calefacti : et qui mercédes congregávit, misit eas in sácculum pertúsum.

℞. Aspice, Dómine, de. 226.

Lectio iij.

HÆC dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras : ascéndite in montem , portáte ligna , et ædificáte domum : et acceptábilis mihi erit , et glorificábor , dicit Dóminus . Respexistis ad ámplius , et ecce factum est minus : et intulistis in domum , et exsufflávi illud : quam ob causam , dicit Dóminus exercítuum ? quia domus mea desérta est , et vos festinátis unusquisque in domum suam . Propter hoc super vos prohibiti sunt cœli , ne darent rorem , et terra prohibita est , ne daret germen suum .

R. Aspice , Dómine , quia . 226.

FERIA SEXTA.

Incipit Zachariás , Prophéta .

Lectio j. Cap. 1.

IN mense octávo , in anno secúndo Darii , regis , factum est verbum Dómini ad Zachariám , filium Barachíæ , filii Addo , Prophétam , dicens : Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndia . Et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Convertímini ad me , ait Dóminus exercítuum : et convértar ad vos , dicit Dóminus exercítuum .

R. Super muros . 227.

Lectio ij.

NE sitis sicut patres vestri , ad quos clamábant Prophétæ prióres , dicéntes : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Convertímini de viis vestris malis , et de cogitátionibus vestris péssimis : et non audiérunt , neque attendérunt ad me , dicit Dóminus . Patres vestri ubi sunt ? et

Prophétæ numquid in sempitérnum vivent ?

R. Muro tuo . 227.

Lectio iij.

VERUMTAMEN verba mea , et legítima mea , quæ mandávi servis meis Prophétis , numquid non comprehendérunt patres vestros , et convérsi sunt , et dixérunt : Sicut cogitávit Dóminus exercítuum fácere nobis secúndum vias nostras , et secúndum adinventiões nostras fecit nobis .

R. Sustinúimus . 227.

SABBATO.

Incipit Maláchias , Prophéta .

Lectio j. Cap. 1.

ONUS verbi Dómini ad Israel in manu Malachíæ . Diléxi vos , dicit Dóminus , et dixistis : In quo dilexisti nos ? Nonne frater erat Esau Jacob , dicit Dóminus , et diléxi Jacob , Esau autem ódio hábui ? et pósui montes ejus in solitúdinem , et hereditátem ejus in dracones desérta . Quod si dixerit Iudæa : Destrúcti sumus , sed reverténtes ædificábimus quæ destrúcta sunt : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Isti ædificábunt , et ego déstruam : et vocabúntur términi impietátis . et pópulus cui irátus est Dóminus usque in ætérnum .

R. Laudábilis . 227.

Lectio ij.

Et óculi vestri vidébunt : et vos dicétis : Magnificétur Dóminus super términum Israel . Fílius honórat patrem , et servus dómimum suum : Si ergo Pater ego sum , ubi est honor meus ? et si Dóminus ego sum , ubi est timor meus ? dicit Dóminus

exercítuum. Ad vos, o sacer-
dotes, qui despíctis nomen
meum, et dixístis : In quo de-
spéximus nomen tuum? Offértis
super altáre meum panem pol-
lútum, et dícitis : In quo pol-
lúimus te? In eo quod dícitis :
Mensa Dómini despécta est.

R. Angústiae. 204.

Lectio iij.

Si offerátis cæcum ad immo-
lándum, nonne malum est?
et si offerátis claudum, et lán-
guidum, -nonne malum est?
offer illud duci tuo, si placé-
rit ei, aut si suscepérit fáciem
tuam, dicit Dóminus exercí-
tuum. Et nunc deprecámini
vultum Dei, ut misereátur ve-
stri (de manu enim vestra fa-
ctum est hoc), si quómodo
suscípiat fácies vestras, dicit
Dóminus exercítuum. Quis est
in vobis, qui claudat óstia, et
incéndat altáre meum grátuito?
non est mihi volúntas in vobis,
dicit Dóminus exercítuum : et
munus non suscípíam de manu
vestra. Ab ortu enim solis usque
ad occásum, magnum est no-
men meum in géntibus, et in
omni loco sacrificátur, et of-
fértur nómini meo oblátio munda :
quia magnum est nomen
meum in géntibus, dicit Dómi-
nus exercítuum.

R. Misit Dóminus. 204.

SABBATO

Ante Dñicam j. Adventus.

Ad Vesperas, Añæ cum Psal-
mis de Psalterio. 124.

Capitulum. Rom. 13. d

FRATRES, Hora est jam nos de
sonno súrgere. Nunc enim
própior est nostra salus, quam
cum credídimus. R. Deo grátias.

Hymnus.

CREATOR alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.
Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis Sacrário
Intácta prodis víctima.
Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et Cœlites, et ínferi
Treménte curvántur genu.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem :
Armis supérnæ grátiae
Defénde nos ab hóstibus.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.
V. Rorate, cœli, désuper et nu-
bes pluant justum. R. Aperiátur
terra, et gérmínet Salvatórem.

Ad Magnificat, Añæ.

Ecce nomen Dómini * venit de
longínquo, et cláritas ejus re-
plet orbem terrárum.

Oratio.

EXCITA, quæsumus Dómine,
poténtiam tuam, et veni :
ut ab imminéntibus peccatórum
nostrórum perículis, te mereá-
mur protegénte éripi, te libe-
ránte salvári. Qui vivis et re-
gnas cum Deo Patre in unitáte
Spíritus sancti Deus, per ómnia
sæcula sæculórum. R. Amen.

Commem, seu Suffragia San-
ctorum, non fiunt per totum Ad-
vent., eliam in Officio de Sanctis
nec de Cruce in feriali Officio.

IN DOMINICIS

PER ORDINEM DISPOSITÆ AB UNDECIMA POST PENTECOSTEN USQUE
AD ADVENTUM.

DOM. XI. POST. PENT.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, qui abundantia pietatis tuæ et mérita supplicum excédis et vota : effunde super nos misericórdiam tuam ; ut dimittas quæ consciéntia méruit, et adjicias quod oratio non præsumit. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap. 7. d*

In illo témpore : Exiens Jesus de finibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii,
Papæ.

Hom. 10. 1. 1. in Ezech. ante med.

Quid est, quod Creátor ómnium Deus, cum surdum et mutum sanáre voluisset, in aures illius suos dígitos misit, et éxpuens linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona sancti Spíritus designántur? Unde cum in álio loco ejecisset dæmónium, dixit : Si in dígito Dei ejicio dæmónia, profecto

pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelístam álium dixisse describitur : Si ego in spíritu Dei ejicio dæmones, igitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco colligitur, quia dígitus Spíritus vocátur. Dígitos ergo in aurículas mittere, est per dona Spíritus sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre.

Lectio viij.

Quid est vero, quod éxpuens linguam ejus tétigit? Saliva nobis est ex ore Redemptóris accépta sapiéntia in elóquio divíno. Saliva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. Qui suspiciens in cælum, ingémuit : non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat : sed nos ad eum gémere, qui cælo præsidet. dócuit : ut et aures nostræ per donum Spíritus sancti aperiri. et lingua per salivam oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis.

Lectio ix.

Cui mox, éphphetha, id est, adaperire, dicitur : et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperire. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fuerint, ex subsequénti proculdúbio étiam linguæ ejus vínculum sólvitur : ut bona, quæ ipse fécerit, étiam faciéndam aliis loquátur. Ubi bene ádditur : Et loquebátur recte. Ille enim recte loquitur, qui prius obediéndum fécerit, quæ loquéndum ádmonet esse faciéndam.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Cum transisset Dóminus * fines Tyri, surdos fecit audire, et mutos loqui.

Ad Magnificat, Aña.

Bene ómnia fecit, * et surdos fecit audire, et mutos loqui.

DOM. XII. POST PENT.

Oratio.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne, et laudabiliter serviátur : tribue, quæsumus, nobis ; ut ad promissiones tuas sine offénsione currámus. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10. d

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi Prophétæ, et reges voluerunt videre quæ vos vidétis, et non viderunt. Et reliqua.

Homília venerábilis Bedæ,
Presbyteri.

Lib. 3. cap. 43. in Luc. 10.

NON óculi Scribárum, et Phariseórum, qui corpus tantum Dómini videre : sed illi beáti óculi, qui ejus possunt cognóscere sacraménta, de quibus dicitur : Et revelásti ea párvulis. Beáti óculi parvulorum, quibus et se, et Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exultávit, ut vidéret diem Christi : et vidit, et gávisus est. Isaías quoque, et Michæas, et multi álíi Prophétæ viderunt glóriam Dómini : qui et proptérea Vidéntes sunt appelláti : sed hi omnes a longe aspiciéntes, et salutántes, per spéculum, et in ænigmatate viderunt.

Lectio viij.

APOSTOLI autem inpræsentíarum habéntes Dóminum, convescentésque ei, et quæcúmque voluissent interrogándo discéntes, nequáquam per Angelos, aut várias visiónum spécies, opus habébant docéri. Quos vero Lucas multos Prophétas et reges dicit, Matthæus apértius Prophétas et justos appellat. Ipsi sunt enim reges magni : quia tentatiónum suárum mótibus non consentiéndum succumbere, sed regéndo præesse novérunt.

Lectio ix.

ET ecce quidam Legisperítus surréxit, tentans eum, et dicens : Magíster, quid faciéndum, vitam ætérnam possidébo? Legisperítus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérogat, occasiõem, ut reor, tentánda de ipsis Dómini sermóni-

bus sumpsit, ubi ait : Gaudete autem quod nomina vestra scripta sunt in caelis. Sed ipsa sua tentatione declarat, quam vera sit illa Domini confessio, qua Patri loquitur : Quod abscondisti haec a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Te Deum laudamus. 14.

Ad Benedictus, Añã.

Magister, * quid faciendo, vitam aeternam possidebo? At ille dixit ad eum : In lege quid scriptum est? quomodo legis? Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, alleluia.

Ad Magnificat, Añã.

Homo quidam * descendebat ab Jerusalem in Jericho, et incidit in latrones; qui etiam despoliaverunt eum, et plagis impositis abierunt, semivivo relicto.

DOM. XIII. POST PENT.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, da nobis fidei, spei, et charitatis augmentum : et, ut mereamur assequi quod promittis, fac nos amare quod praecipis. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 17. c

IN illo tempore : Dum iret Jesus in Jerusalem, transibat per mediam Samariam, et Galilaeam. Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini, Episcopi.

Lib. 2. quaest. Evang. Cap. 40.

DE decem leprosis, quos Dominus ita mundavit, cum

ait : Ite, ostendite vos sacerdotibus; quæri potest, cur eos ad sacerdotes miserit, ut, cum irent, mundarentur. Nullum enim eorum, quibus hæc corporalia beneficia praestitit, invenitur misisse ad sacerdotes, nisi leprosos. Nam et illum a lepra mundaverat, cui dixit : Vade, ostende te sacerdotibus. et offer pro te sacrificium, quod praecipit Moyses, in testimonium illis. Quærendum igitur est, quid ipsa lepra significet : non enim sanati, sed mundati dicuntur, qui ea caruerunt. Coloris quippe vitium est, non valetudinis, aut integritatis sensuum atque membrorum.

Lectio viij.

LEPROSI ergo non absurde intelligi possunt, qui scientiam veræ fidei non habentes, varias doctrinas profitentur erroris. Non enim abscondunt imperitiam suam, sed pro summa peritia proferunt in lucem, et jactantia sermonis ostentant. Nulla porro falsa doctrina est, quæ non aliqua vera intermiscet. Vera ergo falsis inordinate permixta, in una disputatione, vel narratione hominis, tamquam in unius corporis colore apparentia, significant lepram, tamquam veris falsisque colorum fucis humana corpora variantem atque maculantem.

Lectio ix.

HI autem tam vitandi sunt Ecclesiae, ut, si fieri potest, longius remoti, magno clamore Christum interpellent : sicut isti decem steterunt a longe, et levaverunt vocem.

dicentes : Jesu præceptor, miserere nostri. Nam et quod præceptorem vocant (quo nomine nescio utrum quisquam Dominum interpellaverit pro medicina corporali), satis puto significare, lepram falsam esse doctrinam, quam bonus præceptor abstergit.

Te Deum laudamus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Cum transiret Jesus * quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi : qui steterunt a longe, et levaverunt vocem, dicentes : Jesu præceptor, miserere nostri.

Ad Magnificat, Aña.

Unus autem * ex illis, ut vidit quod mundatus est, regressus est cum magna voce, magnificans Deum, alleluia.

DOM. XIV. POST PENT.

Oratio.

CUSTODI, Domine, quæsumus, Ecclesiam tuam propitiacione perpétua : et, quia sine te labitur humana mortalitas, tuis semper auxiliis et abstractatur a noxiis, et ad salutaria dirigatur. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 6. c

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nemo potest duobus dominis servire. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini, Episcopi.

l. 2. de Serm. Dñi in monte, c. 14.

NEMO potest duobus dominis servire. Ad hanc ipsam intentionem referendum est quod consequenter exponit, dicens : Aut enim unum odio habebit,

et alterum diligit : aut alterum patietur, et alterum contemnet. Quæ verba diligenter consideranda sunt ; nam qui sint duo domini deinceps ostendit, cum dicit : Non potestis Deo servire, et mammonæ. Mammona apud Hebræos divitiæ appellari dicuntur. Congruit et Punicum nomen : nam lucrum Punicè mammon dicitur.

Lectio viij.

SED qui servit mammonæ, illi utique servit, qui rebus istis terrenis merito suæ perversitatis præpositus, magistratus hujus sæculi a Domino dicitur. Aut enim unum odio habebit homo, et alterum diligit, id est, Deum : aut alterum patietur, et alterum contemnet. Patietur enim durum et perniciosum dominum, quisque servit mammonæ : sua enim cupiditate implicatus, subditur diabolo, et non eum diligit. Quis enim est qui diligit diabolum ? sed tamen patitur.

Lectio ix.

IDEO, inquit, dico vobis, non habere sollicitudinem animæ vestræ quid edatis, neque corpori vestro quid induatis : ne forte, quamvis jam superflua non quærantur, propter ipsa necessaria cor duplicetur, et ad ipsa conquirenda nostra detorqueatur intentio, cum aliquid quasi misericorditer operamur : id est : ut, cum consulere alicui videri volumus, nostrum emolumentum ibi potius quam illius utilitatem attendamus : et ideo nobis non videamur peccare, quia non superflua, sed

necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Nolite solliciti esse, * dicentes : Quid manducábimus, aut quid bibémus? scit enim Pater vester, quid vobis necesse sit, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Quærite primum * regnum Dei, et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis, allelúia.

DOM. XV. POST PENT.

Oratio.

ECCLESIAM tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat : et, quia sine te non potest salva consistere, tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 7. b*

In illo témpore : Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim : et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiósá. Et reliqua.

Homília sancti Augustini,
Episcopi.

*Serm. 44 de verb. Domini,
circa init.*

DE júvene illo resuscitáto gávisa est mater vídua : de homínibus in spírítu quotidie suscitátis gaudet mater Ecclé-
sia. Ille quidem mórtuus erat corpore : illi autem mente. Illíus mors visíbilis visíbiliter plangebátur : illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fá-
cere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venisset, Apó-

stolus non diceret : Surge qui dormis, et exúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

Lectio viij.

TRES autem mórtuos invénimus a Dómino resuscitátos visíbiliter, millia invisíbiliter. Quot autem mórtuos visíbiliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit. Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitor totum mundum non posse libros cá-
pere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea, quæ faciébat corporáliter, étiam spiritaliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat : sed ut illa quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intellí-
géntibus.

Lectio ix.

QUEMADMODUM qui videt litte-
ras in códice óptime scri-
pto, et non novit légere.
laudat quidem antiquárii ma-
num, admirans ápicum pulchri-
túdinem : sed quid sibi velint.
quid índicent illi ápices, nescit :
et est óculis laudátor, mente
non cónnitor. Alius autem et
laudat artificium, et capit intel-
lectum : ille útique, qui non
solum vidére, quod commúne
est ómnibus, potest, sed étiam
légere : quod, qui non didicit.
non potest. Ita qui vidérunt
Christi mirácula, et non intel-
lexérunt quid sibi vellent. et
quid intelligéntibus quodám-
modo innúerent, miráti sunt
tantum quia facta sunt : álii

vero et facta miráti, et intellécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Ibat Jesus * in civitátem, quæ vocátur Naim; et ecce defunctus efferebátur filius únicus matris suæ.

Ad Magnificat, Aña.

Prophéta magnus * surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

DOM. XVI. POST PENT.

Oratio.

IUA nos, quæsumus Dómine, grátia semper et præveniat, et sequátur: ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum

Lectio sancti Evangéllii
secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 14.

In illo témpore: Cum intráret Jesus in domum cujúsdam Principis Pharisæórum sábbato, manducáre panem, et ipsi observábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii,
Episcopi.

Lib. 7. in Lucæ cap. 14.

CURATUR hydrópicus, in quo fluxus carnis exúberans animæ gravábat officia, spíritus extinguébat ardórem. Deinde docétur humilitas, dum, in illo convivio nuptiáli, appeténtia loci superioris arcétur: cleménter tamen, ut persuásio humanitátis asperitátem coercitiónis excluderet, rátio proficeret ad persuásiónis effectum, et corréctio emendáret affectum. Huic quasi próximo límine humanitas co-

pulátur: quæ ita Dóminicæ sententiæ definitiõe distinguitur, si in páuperes et débiles conferátur: nam hõspitálem esse remuneratúris, affectus avaritiæ est.

Lectio viij.

POSTREMO jam quasi eméritæ militiæ viro contemnendárum stipéndium præscribitur facultátum: quod neque ille, qui stúdiis inténtus inferioribus possessiões sibi terrénas coémit, regnum cœli possit adipisci, cum Dóminus dicat: Vende ómnia tua, et séquere me: nec ille, qui emit boves, cum Eliséus occiderit, et pópulo diviserit quos habébat: et ille, qui duxit uxórem, cõgitet quæ mundi sunt, non quæ Dei. Non quod conjúgium reprehendátur, sed quia ad majórem honórem vocétur intégritas: quóniam mülíer innúpta et vidua cõgitat quæ sunt Dómini, ut sit sancta corpore et spírítu.

Lectio ix.

SED ut in grátiam, ut supra cum viduis, ita nunc étiam cum conjúgibus revertámur, non refúgimus opiniõnem, quam sequúntur plerique, ut tria génera hóminum a consórtio magnæ illius cœnæ æstimémus excludi: Gentílium, Judæórum, Hæreticórum. Et ideo Apóstolus avaritiám dicit esse fugiéndam: ne impediti more gentili, iniquitáte, malitia, impudicitia, avaritia ad regnum Christi pervenire nequeámus. Omnis enim immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Añã.

Cum intráret Jesus * in domum
cujúsdam Príncipis Pharisæó-
rum sábbato, manducáre pa-
nem : ecce homo quidam hy-
drópicus erat ante illum : ipse
vero apprehénsus sanávit eum,
ac dimísit.

Ad Magnificat, Añã.

Cum vocátus fúeris * ad núp-
tias, recúmbe in novíssimo loco : ut
dicat tibi qui te invitávit : Amí-
ce, ascénde supérius : et erit
tibi glória coram simul discum-
béntibus, allelúia.

DOM. XVII. POST PENT.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, pó-
pulo tuo diabólica vitáre
contágia : et te solum Deum
pura mente sectári. Per Dómi-
num.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 22. d*

IN illo témpore : Accessérunt
ad Jesum Pharisæi : et inter-
rogávit eum unus ex eis legis
doctor, tentans eum : Magíster,
quod est mandátum magnum
in lege? Et reliqua.

Homilia sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Homilia 72. in Matthæum.

SADDUCÆIS confúsis, Pharisæi
rursus aggrediúntur : cum-
que quiéscere oportéret, decer-
táre voluérunt, et legis perítiam
profiténtem præmittunt, non
discere, sed tentáre cupiéntes :
ac ita intérogant, Quodnam
primum mandátum in lege sit.
Nam cum primum illud sit,
Diliges Dóminum Deum tuum :
putántes causas sibi allatúrum
ad mandátum hoc corrigén-

dum, áliquid addéndo, quó-
niam Deum se faciébat, hoc
modo intérogant. Quid igitur
Christus? Ut osténdat idcirco
ad hæc eos devenísse, quia nul-
la in eis esset cháritas, sed in-
vidiæ livóre tabéscerent : Dilí-
ges, inquit, Dóminum Deum
tuum : hoc primum et magnum
mandátum est. Secúndum au-
tem símile huic : Diliges pró-
ximum tuum sicut teípsum.

Lectio viij.

QUAMOBREM símile est huic?
quóniam hoc illud indúcit.
et ab illo rursus munitur.

Quicúmque enim male agit,
ódio habet lucem, et non ve-
nit ad lucem. Et rursus : Dixit
insípiens in corde suo : Non est
Deus. Deínde séquitur : Corrupti
sunt et abominábiles facti
sunt in stúdiis suis. Et iterum.
Radix ómnium malórum avari-
tia est : quam quidam appetén-
tes, erravérunt a fide. Et : Qui
diligít me, mandáta mea serva-
bit : quorum caput et radix est.
Diliges Dóminū Deum tuum, et
próximū tuum sicut teípsum.

Lectio ix.

SI ergo diligere Deum, diligere
próximū est : (nam si dilí-
gis me, o Petre, inquit, pasce
oves meas) si étiam diléctio pró-
ximi facit, ut mandáta custo-
dias : mérito ait in his totam
legem et Prophétas pendére. Et
quemádmódum in superioribus
cum de resurrectione interro-
garétur, plus dócuit quam ten-
tántes petébant : sic in hoc lo-
co de primo interrogátus man-
dato, secúndum étiam non val-
de quam primum inférius sponte
áttulit : secúndum enim es

primo simile. Ita occulte insinavit, odio illos ad querendum incitari. Caritas enim, inquit, non æmulatur.

Te Deum laudamus. 14.

Ad Benedictus, Añã.

Magister, * quod est mandatum magnum in lege? Ait illi Jesus: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, alleluia.

Ad Magnificat, Añã.

Quid vobis videtur * de Christo? cujus filius est? Dicunt ei omnes: David. Dicit eis Jesus: Quomodo David in spiritu vocat eum Dominum, dicens: Dixit Dominus Domino meo, Sede a dextris meis?

DOM. XVIII. POST PENT.

Oratio.

DIRIGAT corda nostra, quesumus Domine, tuæ miserationis operatio: quia tibi sine te placere non possumus. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 9.

In illo tempore: Ascendens Jesus in naviculam, transfretavit, et venit in civitatem suam. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysologi.

Serm. 50.

CHRISTM in humanis actibus divina gessisse mysteria, et in rebus visibilibus invisibilia exercuisse negotia, lectio hodierna monstravit. Ascendit, inquit, in naviculam, et transfretavit, et venit in civitatem suam. Nonne ipse est, qui, fugatis fluctibus, maris profunda nudavit, ut Israeliticus populus inter stupentes undas sicco vestigio, velut montium conca-

va, pertransiret? Nonne hic est, qui Petri pedibus marinos vortices inclinavit, ut iter liquidum humanis gressibus solidum præberet obsequium?

Lectio viij.

ET quid est, quod ipse sibi sic maris denegat servitutum, ut brevissimi lacus transitum sub mercede nautica transfretaret? Ascendit, inquit, in naviculam, et transfretavit. Et quid mirum, fratres? Christus venit suscipere infirmitates nostras, et suas nobis conferre virtutes: humana querere, præstare divina: accipere injurias, reddere dignitates: ferre tædia, referre sanitates: quia medicus, qui non fert infirmitates, curare nescit, et qui non fuerit cum infirmo infirmatus, infirmo non potest conferre sanitatem.

Lectio ix.

CHRISTM ergo, si in suis mansisset virtutibus, commune cum hominibus nihil haberet: et nisi impleret carnis ordinem, carnis in illo esset otiosa susceptio. Ascendit, inquit, in naviculam, et transfretavit, et venit in civitatem suam. Creator rerum, orbis Dominus, posteaquam se propter nos nostra angustiavit in carne, cepit habere humanam patriam, cepit civitatis judicæ esse civis, parentes habere cepit parentum omnium ipse parens: ut invitaret amor, attraheret caritas, vinceret affectio, suaderet humanitas, quos fugarat dominatio, metus disperserat, fecerat vis potestatis extorres.

Te Deum laudamus. 14.

Ad Benedictus, Añã.

Dixit Dóminus * paralytico :
Confide, fili, remittuntur tibi
peccata tua.

Ad Magnificat, Añã.

Tulit ergo * paralyticus lectum
suum, in quo jacébat, magni-
ficans Deum : et omnis plebs,
ut vidit, dedit laudem Deo.

DOM. XIX. POST PENT.

Oratio.

OMNIPOTENS et miséricors
Deus, univérſa nobis ad-
versántia propitiátus exclúde :
ut mente et corpore páriter ex-
pedíti, quæ tua sunt, liberis
méntibus exequámur. Per Dó-
minum.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 22.*

IN illo témpore : Loquebátur
Jesus princípibus sacerdotum
et Pharisæis in parábolis,
dicens : Simile factum est re-
gnum cœlórum hómini regi,
qui fecit núptias filio suo. Et
réliqua.

Homilia sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 38. in Evang.

SÆPE jam me dixisse mémini,
quod plerúmque in sancto
Evangélio regnum cœlórum
præsens Ecclésia nominátur :
congregátio quippe justórum,
regnum cœlórum dicitur. Quia
enim per Prophétam Dóminus
dicit : Cœlum mihi sedes est :
et Sálomon ait : Anima justí
sedes sapiéntiæ. Paulus étiam
dicit Christum Dei virtútem,
et Dei sapiéntiam : líquido col-
ligere debémus, quia si Deus
sapiéntia, ánima autem justí
sedes sapiéntiæ : dum cœlum
dicitur sedes Dei, cœlum ergo

est ánima justí. Hinc per Psal-
místam de sanctis prædicatóri-
bus dicitur : Cœli enarrant gló-
riam Dei.

Lectio viij.

REGNUM ergo cœlórum est Ec-
clésia justórum : quia dum
eórum corda in terra nil ám-
biunt, per hoc quod ad supér-
na suspirant, jam in eis Dó-
minus quasi in cœlestibus re-
gnat. Dicátur ergo : Simile est
regnum cœlórum hómini regi,
qui fecit núptias filio suo. Jam
intélligit cháritas vestra, quis
est iste Rex Regis filii pater :
ille nimirum, cui Psalmista
ait : Deus, judicium tuum Regi
da, et justitiam tuam filio Re-
gis. Qui fecit núptias filio suo.
Tunc enim Deus Pater Deo Fi-
lio suo núptias fecit, quando
hunc in útero Virginitatis huma-
næ natúræ conjúnxit, quando
Deum ante sæcula fieri voluit
hóminem in fine sæculórum.

Lectio ix.

SED quia ex duábus persónis
fieri solet ista nuptialis con-
junctio, absit hoc ab intellé-
ctibus nostris, ut persónam
Dei et hóminis Redemptóri-
nostri Jesu Christi ex duábus
persónis credámus unítam. Ex
duábus quippe, atque in duabus
hunc natúris existere dicimus :
sed ex duábus persónis compo-
situm credi, ut nefas, vitámus.
Apértius ergo atque securius
dici potest, quia in hoc Pater
Regi Filio núptias fecit, quo et
per incarnationis mysterium
sanctam Ecclésiám sociávit.
Uterus autem Genitricis virgi-
nis hujus Sponsi thálamus fuit.
Unde et Psalmista dicit : In sek

pósuit tabernáculum suum, et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Dícite invitátis : * Ecce prándium meum parávi, veníte ad nuptias, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Intrávit autem Rex, * ut vidéret discumbéntes : et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli, et ait illi : Amíce, quomodo huc intrásti, non habens vestem nuptiálem ?

DOMINICA XX. POST PENTECOSTEN.

Oratio

LARGIRE, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus et pacem : ut páriter ab ómnibus mundénatur offénsis, et secúra tibi mente desérvant. Per Dóminum nostrum.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap. 4. f*

In illo témpore : Erat quidam régulus, cujus filius infirmabátur Caphárnaum. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii, Papæ.

Homília 28. in Evang.

LECTIO sancti Evangélii, quam modo, fratres, audístis, expositione non índiget : sed ne hanc tácite præterísse videámur, exhortádo pótius, quam exponéndo in ea áliquid loquámur. Hoc autem nobis solúmodo de expositione vídeo esse requiréndum, cur is, qui ad salutem filio peténdam vénerat, audívit : Nisi signa et pro-

dígia vidéritis, non créditis. Qui enim salutem filio quærebat, procul dúbio credébat : neque enim ab eo quæreret salutem, quem non créderet Salvatórem. Quare ergo dicitur : Nisi signa et prodigia vidéritis, non créditis : qui ante crédidit, quam signa vidéret ?

Lectio viij.

SED mementóte quid pétiit, et Sapérte cognoscétis, quia in fide dubitávit. Popóscit namque ut descénderet et sanáret filium ejus. Corporálem ergo præsentiam Dómini quærebat, qui per spíritum nusquam déerat. Minus itaque in illum crédidit, quem non putávit posse salutem dare, nisi præsens esset et corpore. Si enim perfécte credidisset, procul dúbio sciret, quia non esset locus ubi non esset Deus.

Lectio ix.

Ex magna ergo parte diffusus est, qui virtútem non dedit majestáti, sed præsentíæ corporáli. Salutem itaque filio pétiit, et tamen in fide dubitávit : quia eum ad quem vénerat, et poténtem ad curándum crédidit, et tamen moriénti filio esse abséntem putávit. Sed Dóminus, qui rogátur ut vadat, quia non desit ubi invitáitur, indicat, solo jussu salutem réddidit, qui voluntáte ómnia créavit.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Erat quidam régulus, * cujus filius infirmabátur Caphárnaum : hic cum audisset quod Jesus veníret in Galilæam, ro-

gábat eum, ut sanáret filium ejus.

Ad Magnificat, Añã.

Cognóvit autem pater, * quia illa hora erat, in qua dixit Jesus : Fílius tuus vivit : et crédidit ipse, et domus ejus tota.

**DOMINICA XXI. POST
PENTECOSTEN.**

Oratio.

FAMILIAM tuam, quæsumus Dómine, contínuã pietáte custódi : ut a cunctis adversitátibus, te protegénte, sit libera, et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangéllii

secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 18. c*

In illo témpore : Dixit Jesus discípuulis suis parábolam hanc : Assimilátum est regnum cœlórum hóm̄ini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et reliqua.

Homíliã sancti Hierónymi,
Presbyteri.

L. 3. Com. in c. 18. Matth.

FAMILIARE est Syris, et máxime Palæstínis, ad omnem sermónem suum parábolas júngere; ut quod per simplex præcéptum tenéri ab auditóribus non potest, per similitúdinem exémplaque teneátur. Præcépit itaque Dóminus Petro, sub comparatióne regis et dóm̄ini, et servi, qui débitor decem míllium talentórum a dóm̄ino rogans véniam impetráverat, ut ipse quoque dimíttat consérvis suis minóra peccántibus. Si enim ille rex et dóm̄inus servo debitóri decem míllia

talentórum tam fáciie dimísit, quanto magis servi consérvis suis debent minóra dimítere?

Lectio viij.

QUOD ut manifestius fiat, dicámus sub exémplo. Si quis nostrum commiserit adul-térium, homicídium, sacrilégium, majóra crímina decem míllium talentórum rogántibus dimittúntur, si et ipsi dimítant minóra peccántibus. Sin autem ob factam contuméliam: simus implacábiles, et propter amárum verbum pérpetes habeamus discórdias : nonne nobis vidémur recte redigéndi in cárcerem, et sub exémplo óperis nostri hoc ágere, ut majórum nobis delictórum véniam non relaxétur?

Lectio ix.

Sic et Pater meus cœléstis fáciat vobis, si non remisérítis unusquisque fratri suo de córdibus vestris. Formidolosa senténcia, si juxta nostram mentem senténcia Dei scéclitatur, atque mutátur : si parva frátribus non dimíttimus, magna nobis a Deo non dimítténtur. Et quia potest unusquisque dicere : Nihil habeo contra eum, ipse novit, habet Deum júdicem : non mihi curæ est quid velit ágere, ego ignóvi ei : confirmat senténciam suam, et omnem simulatióne fictæ pacis evértit. dicens : Si non remisérítis unusquisque fratri suo de córdibus vestris.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Añã

Dixit autem * dóm̄inus servo

Redde quod debes. Prócidens autem servus ille rogábat eum, dicens : Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi.

Ad Magnificat, Añã.

Serve nequam, * omne débitum dimísi tibi, quóniam rogásti me : nonne ergo opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum? alle-lúia.

DOMINICA XXII. POST PENTECOSTEN.

Oratio.

DEUS, refúgium nostrum et virtus : adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta ; ut, quod fidéliter pélimus, effi-cáciter consequámur. Per Dóminum nostrum.

Lectio sancti Evangélij secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 22. b*

In illo témpore : Ábeúntes Pharisæi consílium iniérunt, ut cáperent Jesum in sermóne. Et réliqua.

Homília sancti Hilárij, Episcopi.

In Com. in Matth. cap. 23.

FREQUENTER Pharisæi commo-véntur, et occasiõnem insimulánda eum habére ex præteritis non possunt. Cádere enim vítiũ in gesta ejus et dicta non póterat : sed de malitiæ afféctu, in omnem se inquisitiõnem reperiúnda accusatiõnis exténdunt. Namque a sæculi vítiis, atque a superstitionibus humanárum religionum, univérso ad spem regni cœlestis vocábat. Igitur an violáret sæculi potestátem, de propósi-tiõnis conditione perténtant :

an videlicet reddi tribútum Cæsari oportéret?

Lectio viij.

QUI intérna cognitiõnum secreta cognóscens (Deus enim nihil eórum quæ intra hóminem sunt abscónsa, non speculátur) afférri sibi denárium jussit, et quæsívít cujus et inscriptio esset et forma. Pharisæi responderunt : Cæsaris eam esse. Quibus ait : Cæsari redhibénda esse quæ Cæsaris sunt : Deo autem reddénda esse, quæ Dei sunt. O plenam miraculi responsiõnem, et perféctam dicti cœlestis absolutiõnem ! Ita ómnia inter contéptum sæculi, et contuméliam lædéndi Cæsaris temperávit, ut curis ómnibus et officiis humanis devótas Deo mentes absolveret, cum Cæsari quæ ejus essent, reddénda decérnit.

Lectio ix.

SI enim nihil ejus penes nos reséderit, conditione reddéndi ei quæ sua sunt, non tenébimur. Porro autem, si rebus illius incubámus, si jure potestátis ejus útimur, et nos tamquam mercenários aliéni patrimonii procuratiõni subjicimus, extra querélam injúriæ est, Cæsari redhibéri quod Cæsaris est, Deo autem quæ ejus sunt própria, réddere nos oportére, corpus, ánimam, voluntátem. Ab eo enim hæc profécta atque aucta retinémus : proinde condignum est, ut ei se totum reddant, cui debére se récolunt et originem et proféctum.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Añā.

Magister, * scimus quia verax es, et viam Dei in veritate doces, allelúia.

Ad Magnificat, Añā.

Réddite ergo * quæ sunt Cæsaris, Cæsari : et quæ sunt Dei, Deo, allelúia.

Si sequens Dñica fuerit ultima post Pentecosten, ejus loco ponitur xxiv. ut infra. 249, et Officium hujus Dñicæ ponitur in Sabbato præc., non impedito Festo ix. Lectionum, aliquin Feria vj. vel alia similiter non impedita.

DOMINICA XXIII. POST PENTECOSTEN.

Oratio.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, tuórum delicta populórum : ut a peccatórum nexibus, quæ pro nostra fragilitate contraximus, tua benignitate liberémur. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 9. c*

IN illo tempore : Loquente Jesu ad turbas, ecce princeps unus accessit, et adorabat eum, dicens : Dómine, filia mea modo defuncta est. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi,
Presbyteri.

L. 1. Com. in c. 9. Matth.

OCTAVUM signum est, in quo princeps suscitari postulat filiam suam. nolens de mysterio veræ circumcisiónis excludi; sed subintrat mulier sanguine fluens, et octavo sanatur loco : ut principis filia de hoc exclusa numero, veniat ad nonum, juxta illud quod

in Psalmis dicitur : *Æthiopia præveniet manus ejus Deo, et : Cum intraverit plenitudo gentium, tunc omnis Israel salvus fiet.*

Lectio vijj.

ET ecce mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro, et tetigit fimbriam vestimenti ejus. In Evangelio secúndum Lucam scribitur, quod principis filia duodecim annos haberet ætatis. Nota ergo, quod eo tempore hæc mulier, id est, gentium populus, coeperit ægrotare, quo genus Judæorum crediderat. Nisi enim ex comparatione virtutum, vitium non ostenditur.

Lectio ix.

HÆC autem mulier sanguine fluens, non in domo, non in urbe accedit ad Dóminum. quia juxta legem urbibus excludebatur : sed in itinere ambulante Dómino ; ut dum pergit ad aliam, alia curaretur. Unde dicunt et Apóstoli : Vobis quidem oportebat prædicari verbum Dei : sed quoniam vos judicastis indignos salute, transgredimur ad gentes.

Te Deum laudamus. 14.

Ad Benedictus, Añā.

Dicébat enim * intra se : Si tegero fimbriam vestimenti ejus tantum, salva ero.

Ad Magnificat, Añā.

At Jesus conversus, * et videns eam, dixit : Confide, filia. fides tua te salvam fecit, allelúia.

Dñicæ post Pent. non possunt esse pauciores viginti tribus neque plures viginti octo. Cum autem fuerint plures viginti

quatuor, tunc post xxij. Dñi-
cam resumuntur quæ eo anno
superfuerunt post Epiph., quoad
Orationem, Homiliam, et Añas
ad Benedictus et Magnificat
hoc ordine.

Si Dñicæ post Pentecosten
fuerint xxv. Dominica xxiv.
post Pentecosten erit quæ est
vj. post Epiphaniam.

Si fuerint xxvj. Dominica
xxiv. erit quæ est v. post Epi-
phaniam, et xxv. quæ est vj.

Si fuerint xxvij. Dominica
xxiv. erit quæ est iv. post Epi-
phaniam, xxv. erit v. et xxvj.
erit vj.

Si fuerint xxviiij. Dominica
xxiv. erit quæ est iij. post Epi-
phaniam, xxv. erit iv. et xxvj.
erit v. et xxvij. erit vj. et ulti-
mo loco semper ponitur quæ
sequitur hic in ordine xxiv.
249.

DOMINICA III.

quæ superfuit post Epiph.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitærne Deus,
infirmi-
tatem nostram pro-
piti-
us respice : atque ad prote-
gendum nos dexteram tuæ
majestatis extende. Per Dómi-
num.

Lectio sancti Evangélii
secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 8.

In illo tempore : Cum descen-
disset Jesus de monte, secú-
tæ sunt eum turbæ multæ : et
ecce leprósus véniens, adorabat
eum. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi,
Presbyteri.

Lib. 1. Com. in c. 8. Matth.

DE monte Dómino descen-
dente, occurrunt turbæ,

quia ad altióra ascéndere non
valuérunt. Et primus ei occúr-
rit leprósus : necdum enim pó-
terat cum lepra tam multipli-
cem in monte Salvatóris audire
sermónem. Et notándum, quod
hic primus speciali-
ter curátus sit : secúndo, puer Centuriónis :
tértio, socrus Petri fébriens in
Caphárnaum : quarto loco, qui
obláti sunt ei a dæmónio ve-
xáti : quorum spíritus verbo
ejiciébat, quando et omnes
male habétes curávit.

Lectio viij.

ET ecce leprósus véniens ado-
rábat eum, dicens. Recte
post prædicatió-
nem atque do-
ctrinam, signi offértur occasio,
ut per virtútem miráculi, præ-
téritus apud audiétes sermo
firmétur. Dómine, si vis, potes
me mundáre. Qui voluntátem
rogat, de virtúte non dúbitat.
Et exténdens Jesus manum, té-
ligit eum, dicens : Volo, mun-
dáre. Extendénte manum Dó-
mino, statim lepra fugit. Si-
múlque considera, quam húmi-
lis, et sine jactántiá respó-
nsio. Ille díxerat, Si vis : Dóminus
respóndit, Volo. Ille præmise-
rat, Potes me mundáre : Dómi-
nus jungit, et dicit, Mundáre.
Non ergo, ut pleríque Latinó-
rum putant, jungéndum est, et
legéndum, Volo mundáre : sed
separátim, ut primum dicat,
Volo, deínde imperet, Mun-
dáre.

Lectio ix.

ET ait illi Jesus : Vide, némini
díxeris. Et revéra quid erat
necesse ut sermóne jactáret,
quod córpore præferébat? Sed
vade, osténde te sacerdoti. Vá-

rias ob causas mittit eum ad sacerdotem : primum propter humilitatem, ut sacerdotibus deferre honorem videatur. Erat enim lege præceptum, ut, qui mundati fuerant a lepra, offerrent munera sacerdotibus. Deinde, ut mundatum videntes leprosum, aut crederent Salvatori, aut non crederent : si crederent, salvarentur : si non crederent, inexcusabiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpissime criminabantur, legem videretur infringere.

Te Deum laudamus. 14.

Ad Benedictus, Añia.

Cum descendisset * Jesus de monte, ecce leprosus veniens adorabat eum, dicens : Domine, si vis, potes me mundare : et extendens manum, tetigit eum, dicens : Volo, mundare.

Ad Magnificat, Añia.

Domine, si vis, * potes me mundare ; et ait Jesus : Volo, mundare.

DOMINICA IV.

quæ superfuit post Epipl.

Oratio.

DEUS, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere : da nobis salutem mentis et corporis ; ut ea, quæ pro peccatis nostris patimur, te adjuvante, vincamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 8. c

IN illo tempore : Ascendente Jesu in naviculam, secuti

sunt eum discipuli ejus : et ecce motus inagnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus, ipse vero dormiebat. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi, Presbyteri.

Lib. 1. Com. in c. 8. Matth.

QUINTUM signum fecit quando ascendens navem de Capharnaum, ventis imperavit et mari. Sextum, quando in regione Gerasenorum dedit potestatem demonibus in porcos. Septimum, quando ingrediens civitatem suam, paralyticum secundum curavit in lectulo. Primus enim paralyticus est puer Centurionis.

Lectio viij.

IPSE vero dormiebat ; et accesserunt ad eum, et suscitaverunt eum, dicentes : Domine, salva nos. Hujus signi typum in Jona legimus, quando ceteris periclitantibus, ipse securus est, et dormit, et suscitatur. et imperio ac sacramento passionis suæ liberat suscitantes. Tunc surgens imperavit ventis et mari. Ex hoc loco intelligimus, quod omnes creature sentiant Creatorem. Quas enim increpavit, et quibus imperavit, sentiunt imperantem : non errore hæreticorum, qui omnia putant animantia ; sed majestate Conditoris, quæ apud nos insensibilia, illi sensibilia sunt.

Lectio ix.

PORRO homines mirati sunt, dicentes : Qualis est hic, quia venti et mare obediunt ei ? Non discipuli, sed nautæ, et

ceteri qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentiöse volúerit, eos, qui mirabántur, fuisse discipulos, respondébitis, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Añã.

Ascendénte Jesu * in naviculam ecce motus magnus factus est in mari : et suscitavérunt eum discipuli ejus, dicéntes : Dómine, salva nos, perimus.

Ad Magnificat, Añã.

Dómine, * salva nos, perimus : impera, et fac, Deus, tranquillitatem.

DOMINICA V.

quæ superfuit post Epiph.

Oratio.

FAMILIAM tuam, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi : ut quæ in sola spe grátiae coeléstis innítitur, tua semper protectione muniátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13. c

In illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile factum est regnum coelórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni, Episcopi.

Lib. quæst. Evang. in Matth. c. 2. t. 4.

Cum negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitióne mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, et su-

perseminávit eos, quos malos filios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hæretici sint, an male vivéntes Cathólici. Possunt enim dici filii mali étiam hæretici, quia ex eódem Evangélii sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opinióibus ad falsa dógmata convertúntur.

Lectio viij.

SED quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui unius communionis sunt. Verúntamen quóniam Dóminus agrum ipsum non Ecclésiã, sed hunc mundum interpretátus est, bene intelligúntur hæretici, quia non societáte unius Ecclésiæ, vel unius fidei, sed societáte solius nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádeme fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur, quia pálea étiam fundamentum ípsam habet cum fruménto, radicémque commúnem.

Lectio ix.

In illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absurde mali Cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat : áliud sagéna, quæ unius fidei, vel unius Ecclésiæ communionem vidétur osténdere. Inter hæreticos, et malos Cathólicos hoc ínterest, quod hæretici falsa credunt : illi autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Añã.

Dómine, * nonne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? Et ait illis : Hoc fecit inimicus homo.

Ad Magnificat, Añã.

Colligite * primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum : tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

DOMINICA VI.

quæ superfuit post Epiph.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut semper rationabilia meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exequámur, et factis. Per Dóminus nostrum.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vj. *Cap. 13. d*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Simile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi,
Presbyteri.

L. 2. *Com. in c. 13. Matth.*

REGNUM cælórum prædicatio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dicitur ad Judæos : Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Simile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, a plerisque Salvátor intelligitur, quod in ánimis cre-

déntium séminet : ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetípso, et in corde suo.

Lectio viij.

Quis est iste qui séminat nisi sensus noster, et ánimus, qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fidei facit in agro sui pectoris pulluláre? Prædicatio Evangélii mínima est ómnibus disciplinis. Ad primam quippe doctrinam, fidem non habet veritatís, hómíne Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrinam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquentiæ. et compositioni sermónum : et vidébis quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

Lectio ix.

SED illa cum créverint, nihil smordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant : sed totum fláccidum marcidúmque et mollítum ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicatio, quæ parva videbátur in principio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit : non exúrgit in ólera, sed crescit in árborem : ita ut volúcrés cæli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines, Dei servítio mancipátas, sentíre debémus) véniant et hábitent in ramis ejus. Ramos puto evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictá-

rum volucrum unaquæque requiescit.

Te Deum laudamus. 44.

Ad Benedictus, Añã.

Simile est * regnum cœlorum grano sinápis, quod minimum est omnibus seminibus : cum autem creverit, majus est omnibus oléribus.

Ad Magnificat, Añã.

Simile est regnum * cœlorum fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinae satis tribus, donec fermentatum est totum.

DOM. XXIV. ULT. POST
PENTECOSTEN.

Oratio.

EXCITA, quæsumus Dómine, tuórum fidélium voluntates : ut divini óperis fructum propénsius exequentes, pietátis tuæ remédia majóra percipiant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 24. b*

In illo tẽpore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum vidéritis abominatióem desolatiónis quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto : qui legit, intélligat. Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi,
Presbyteri.

L. Com. in c. 24. Matth.

QUANDO ad intelligéntiam provocámur, mysticum monstrátur esse quod dictum est. Légimus autem in Daniéle hoc modo : Et in dimidio hebdomadis auferétur sacrificium et libámina : et in templo abominatió desolatiónum

erit, usque ad consummationem tẽporis, et consummatio dábitur super solitudinem. De hoc et Apóstolus loquitur, quod homo iniquitátis, et adversárius elevándus sit contra omne quod dicitur Deus, et colitur, ita ut áudeat stare in templo Dei, et osténdere quod ipse sit Deus : cujus adventus secúndum operatióem sátanæ destruat eos, et ad Dei solitudinem rédigat qui se suscepérunt.

Lectio vijj.

POTEST autem simpliciter aut de Antichristo accipi, aut de imágine Cæsaris, quam Pilátus posuit in templo, aut de Adriáni equéstri státua, quæ in ipso sancto sanctorum loco usque in præsentem diem stetit. Abominatió quoque secúndum véterem scriptúram idólum nuncupátur ; et idcirco ádditur desolatiónis, quod in desolato templo atque destrúcto idólum posítum sit.

Lectio ix.

ABOMINATIO desolatiónis intelligi potest et omne dogma perversum : quod cum vidérimus stare in loco sancto, hoc est, in Ecclésia, et se osténdere Deum, debémus fugere de Judæa ad montes, hoc est, dimissa occidente littera, et judáica pravitate, appropinquare montibus ætérnis, de quibus illúminat mirabiliter Deus, et esse in tecto, et in dómate, quo non possint ignita diaboli jácula pervenire, nec descéndere et tollere aliquid de domo conversatiónis pristinæ, nec quærere quæ re-

trorsum sunt : sed magis serere in agro spiritalium scripturarum, ut fructus capiamus ex eo : nec tollere alteram tunicam, quam Apostoli habere prohibentur.

Te Deum laudamus. 14.

Ad Benedictus, Añā.

Cum vidēritis * abominatiōnem desolatiōnis, quæ dicta est a

Daniēle Prophēta, stantem in loco sancto : qui legit, intelligat.

Ad Magnificat, Añā

Amen dico vobis, * quia non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant : cœlum et terra transibunt, verba autem mea non transibunt, dicit Dominus.

PROPRIUM

SANCTORUM.

DIE XXIX. AUGUSTI.

In Decollatione S. Joannis Baptistæ.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Añæ de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Laudate Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum, Hymnus et v. de Comuni unius Mart. xvijj.

Ad Magnificat, Aña.

Misso Heródes spiculátore, præcepit amputári caput Joánnis in cárcere : quo audito, discípuli ejus venerunt, et tulérunt corpus ejus, et posuerunt illud in monumento.

Oratio.

SANCTI Joánnis Baptistæ, Præcursóris et Mártiris tui, quæsumus Dómine, veneránda festiuitas salutáris auxilií nobis præstet efféctum. Qui vivis et regnas.

Deinde fit com. S. Augustini, Aña. O Doctor. v. Justum.

Oratio.

ADESTO supplicatióibus nostris, omnipotens Deus : et, quibus fidúciã sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustino, Confessóre tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tribue benígnus efféctum. Per Dóminum

Postea S. Sabinæ, Mart. Aña. Simile est. v. Spécie.

Oratio.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriã mártirii contulisti : concéde propítius : ut qui beátæ Sabinæ, Mártiris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, omnia de Com. unius Mart. xix.

In primo Nocturno.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

VERBA Jeremiæ filii Helcíæ, de sacerdotibus, qui fuerunt in Anathoth in terra Benjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josiæ filii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josiæ regis Juda, usque ad consummationem undécimi anni Sedeciæ filii Josiæ regis Juda, usque ad transmigratióem Jerúsalem in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Priúsqvam te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in géntibus dedi te.

R. Misit Heródes rex manus, ac tenuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, quia metuébat eum, propter Herodiadem, *

Quam túlerat fratri suo Philip-
po uxórem. †. Arguébat Heró-
dem Joánnem propter Herodía-
dem. Quam.

Lectio ij.

ET dixi, A a a, Dómine Deus:
ecce nescio loqui, quia puer
ego sum. Et dixit Dóminus ad
me: Noli dicere: Puer sum,
quóniam ad ómnia, quæ mit-
tam te, ibis: et universa quæ-
cúmque mandávero tibi, lo-
queris. Ne timeas a fácie eó-
rum: quia tecum ego sum ut
éruam te, dicit Dóminus. Et
misit Dóminus manum suam,
et tétigit os meum: et dixit
Dóminus ad me: Ecce dedi
verba mea in ore tuo: ecce
constitui te hódie super gentes,
et super regna, ut evéllas, et
déstruas, et dispérdas, et dis-
sipes, et ædifices, et plantes.
†. Joánnem Baptistá arguébat
Heródem, * Propter Herodía-
dem, quam túlerat fratri suo
vivénti uxórem. †. Misso Heró-
des spiculatóre, præcépit am-
putári caput Joánnis in cár-
cere. Propter.

Lectio iij.

Tu ergo accínges lumbos tuos,
et surge, et loquere ad eos
ómnia quæ ego præcípio tibi.
Ne formídes a fácie eórum:
nec enim timére te fáciam vul-
tum eórum. Ego quippe dedi
te hódie in civitátem munitam,
et in colúmnam férream, et in
murum æreum, super omnem
terram, régibus Juda, princí-
pibus ejus, et sacerdotibus, et
pópulo terræ. Et bellábunt ad-
vérsus te, et non prævalébunt:
quia ego tecum sum, ait Dómi-
nus, ut liberem te.

†. Puéllæ saltánti imperávit
mater: * Nihil áliud petas, nisi
caput Joánnis. * Et contristá-
tus est rex propter jusjurán-
dum, et propter simul discum-
béntes. †. Ait puélla matri suæ:
Quid petam? At illa ait. Nihil.
Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii,
Episcopi, de virginibus.

Lectio iv. L. 3. post inít.

QUONIAM beáti Joánnis Bapti-
stæ non strictim præter-
eúnda est recordátio, in-
terest, ut quis, et a quibus,
et quam ob causam, quo mo-
do, et quo témpore sit occisus
advértere debeámus. Ab adúl-
teris justus occíditur, et a reis
in júdicem capitális scéleris
pœna convértitur. Deínde præ-
mium saltatricis mors est Pro-
phétæ. Postrémo (quod étiam
omnes bárbari horrere consue-
vérunt) inter épulas atque con-
vívia consummándæ crudelitá-
tis profértur edictum: et a con-
vívio ad cárcerem, de cárcere
ad convivium ferális flagítii cir-
cumfértur obséquium. Quanta
in uno facínore sunt crimina!
†. Justus germinábit sicut li-
lium: * Et florébit in ætérnum
ante Dóminum. †. Plantátus
in domo Dómini, in átriis do-
mus Dei nostri. Et.

Lectio v.

Quis non, cum e convivio ad
cárcerem cursári vidéret.
putáret Prophétam jussum
esse dimítti? Quis, inquam.
cum audisset natálem esse He-
ródís, solémne convivium.
puéllæ optiónem eligéndi quod
vellet datam, missum ad Joán-

nem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum deliciis? quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam Prophéta conviváli témpore , conviváli præcépto , quo non cúperet vel absólvi : perimitur gládio , caput ejus affértur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur , quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

¶. Iste cognóvit justítiam , et vidit mirabilia magna , et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum. ¶. Iste est qui contémpsit vitam mundi , et pervénit ad coeléstia regna. Et.

Lectio vj.

INTUERE , rex acerbissime , tuo spectácula digna convivio. Pórrige dexteram , ne quid sævitæ tuæ desit , ut inter dígitos tuos rivi défluant sacri cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames , non restíngui póculis pótuit inauditæ sævitæ sitis : bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsécúti cápitis proflúentem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes , aversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte , quam horróre luxúriæ. Os áureum illud exsángue , cujus senténtiam ferre non póteras , conticéscit , et adhuc tímétur. ¶. Honéstum fecit illum Dóminus , et custodívit eum ab inimicis , et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ¶. Descendítque cum illo in foveam : et in vinculis non derelíquit eum. Et. Glória Patri. Et.

AUTUMNALIS.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 6. c

IN illo témpore : Misit Heródes , ac ténuit Joánnem , et vinxit eum in cárcere , propter Herodiádeni uxórem Philíppi fratris sui , quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni ,
Epíscopi.

Serm. 10. in novis Serm.

CUM sanctum Evangélium legerétur , crudéle spectáculum ante óculos nostros constitútum est : caput sancti Joánnis in disco , ferális missus crudelitátis propter ódium veritátis. Puélla saltat , et sævit mater : et inter lascívias et delicias convivántium témere jurátur , et ímpie , quod jurátur , implétur. Factum est Joánni , quod ipse prædíxerat. De Dómino enim Jesu Christo díxerat : Illum opórtet créscere , me autem mínui. Iste mínutus est in cápíte , ille crevit in cruce. Odium péperit veritas. Non pótuit æquo ánimo tolerári , quod homo Dei sanctus monébat : qui útique salútem eórum quærébat , quos sic monébat. Respondérunt illi mala pro bonis.

¶. Desidérium animæ ejus tribuísti ei , Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ¶. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcedinis : posuísti in cápíte ejus corónam de lápide pretiósio. Et.

Lectio viij.

QUO enim ille diceret , nisi quo plenus erat? Et quid

illi respondèrent, nisi quo pleni erant? Ille triticum seminavit, sed spinas invenit. Dicebat regi: Non licet tibi habere uxorem fratris tui. Vincébat enim regem libido: tenébat apud se prohibitam uxorem fratris sui. Sed eum tamen sic libébat, ut non sævíret. Honorábat eum, a quo verum audiebat: sed múlter detestábilis ódium concipiébat, quod aliquándo dato témpore páreret. Quando autem parturiébat, péperit filiam, filiam saltántem.

ꝛ. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ꝥ. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

Pro S. Sabina, Martyre.

Lectio ix.

SABINA, múlter Romána, Valentini viri clarissimi uxor, a Seráphia vírgine cristiánæ fidei præcéptis institúta, post sanctæ vírginis martyrium collectas ejus reliquias piis exequiis sepelivit. Quæ propter eam causam paulo post, Adriáno Imperátore, comprehénsa, Elpidio júdici sistitur. Cui is: Tune illa Sabína, et género et matrimónio nobilíssima? At illa, Sum, inquit: sed Dómino meo Jesu Christo grátias ago, qui me intercessióne Seráphiæ fámulæ suæ, e dæmonum potestate liberávit. Quam varietentátam, ut propósitum mutáret, cum a fidei constántia movére non posset, Præfécus, pronuntiáta senténtia quod deos

contémneret, cápitis damnávit. Ejus corpus a Christiánis in eódem sepúlchro cónditum est, in quo ipsa magístram fidei suæ Seráphiam posúerat. Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Heródes enim tenuit, et ligávit Joánnem, et pósuit in cárcerem propter Herodiadem. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Dómine mi rex, da mihi in disco caput Joánnis Baptistæ.

3. Puellæ saltánti imperávit mater: Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

4. Arguébat Heródem Joánes propter Herodiadem, quam tulerat fratri suo Philíppo uxorem.

5. Da mihi in disco caput Joánnis Baptistæ; et contristátus est rex propter jusjurándum.

Capit. et Hymn. de Communi unius Mart. xxvij.

ꝥ. Justus ut palma florébit. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Añæ.

Misso Heródes spiculátore, præcepit amputári caput Joánnis in cárcere: quo audíto, discipuli ejus venerunt, et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monumento.

Oratio.

SANCTI Joánnis Baptistæ, Præcursóris et Mártiris tui. quæsumus Dómine, veneránda festívitatis salutáris auxilií nobis præstet effectum. Qui vivis.

Pro commem. S. Sabinae. Añæ. Date. ꝥ. Diffusa. Oratio. Deus, qui inter. 251.

Ad Horas Añæ de Laud. Capitula et R. br. de Comuni unius Mart. xxviiij.

In ij. Vesperis Añæ de Laudibus. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Crédidi. 441.

Capit. et Hymnus de Comuni unius Martyris. xviiij.

†. Justus ut palma florébit. R. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Aña.

Misit rex incredulus ministros detestabiles, et amputari jussit caput Joánnis Baptistæ.

Postea fit comm. seq. et SS. Martyrum, ut infra.

DIE XXX. AUGUSTI.

In Festo S. Rosæ a S. Maria, Virginis Limanæ.

Duplex.

Omnia de Comuni Virg. lxxviiij. præter sequentia.

Oratio.

DONORUM ómnium largitor omnipotens Deus, qui beatam Rosam, cœlestis grátie rore præventam, virginitatis et patientiæ decore Indis floréscere voluisti: da nobis famulis tuis; ut in odorem suavitatis ejus currétes, Christi bonus odor effici mereámur. Qui tecum vivit et regnat.

Deinde SS. Felicis et Adauti, Mart. Aña. Istórum est. †. Lætámini.

Oratio.

MAJESTATEM tuam, Dómine, supplices exorámus: ut, sicut nos júgiter Sanctorum tuorum commemoratióne lætificas, ita semper supplicatióne defendas. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Primus Américæ Meridionalis flos sanctitatis virgo Rosa, christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futuræ sanctimóniæ indiciis: nam vultus infántis mirabiliter in rosæ effigiem transfigurátus, huic nómini occasiõem dedit: cui póstea Virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deinceps Rosam a sancta María. Quinquénis votum perpétuæ virginitatis emísit. Adúltior, ne a paréntibus ad núptias cogerétur, clam síbimet venustissimam cápitis cæsáriem præscídít. Jéjuniis supra humánum modum addicta, íntegras Quadragesimas transégit pane ábstinens, ac diétim solis quinque gránulis mali cítrini víctitans.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam, * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. †. Spécie tua, et pulchritúde tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

HABITU Tértii Ordinis sancti Domínici assumpto, pristinas vitæ austeritátes duplicávit: oblóngo asperrimóque cilicio sparsim minúsculas acus innéxit: sub velo corónam densis acúleis intrórsus obarmátam intérdiu noctúque gestávit. Sanctæ Catharinæ Senénsis árdua premens vestigia, caténa férrea, tríplici nexu circumducta, lumbos cinxit. Léctulum sibi e truncis nodosis compósuit, horúmque vácuas

commissuras fragminibus testarum implévit. Cellulam sibi angustissimam struxit in extremo horti angulo, ubi cœlestium contemplationi dedita, crebris disciplinis, inedia, vigiliis corpusculum extenuans, at spiritu vegetata, larvas demonum, frequenti certamine victrix, impavide protrivit, ac superavit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem, * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vj.

AGRITUDINUM tormentis, domesticorum insultibus, linguarum morsibus dire agitata, nondum satis pro merito se affligi querebatur. Per quindecim annos ad plúsculas horas desolatione spiritus, et ariditate miserrime contabescens, forti animo tulit agones omni morte amarióres. Exinde cœpit supernis abundare deliciis, illustrari visionibus, colliquescere seraphicis ardoribus. Angelo tutelari, sanctæ Catharinæ Senénsi, Virgini Deiparæ inter assíduas apparitiones mire familiáris, a Christo has voces audire méruit: Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Denique Sponsi hujus paradiso feliciter invectam, plurimisque ante et post óbitum miraculis coruscantem, Clemens Décimus Póntifex Máximus sanctarum Virginum catálogo ritu solénni adscripsit.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus * Afferen-

tur tibi in lætitia et exultatione. V. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Afferentur. Glória Patri. Afferentur.

In iij. Nocturno Homilia II. Evang. Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, et Comm. lxxxvij.

Pro SS. MM. Felice et Adaucto
Lectio ix.

FELIX, Diocletiano et Maximiano Imperatoribus, propter susceptam Christi religionem comprehensus, in Serapidis templum adductus est. Cui sacrificare cum juberetur, os simulacri conspuvit. Quo facto, statim ærea statura corruit. Quod cum iterum ac tertio in æde Mercurii Dianæque factum esset, impietatis et magicæ artis accusatus, equuleo torquetur. Mox ad secundum ab Urbe lapidem via Ostiensi ducitur, ut securi feriretur. Cui inter viam oblatus quidam Christianus, cum Felicem agnoscens, ad martyrium duci videtur: Ego quoque, clara voce inquit, eadem qua iste, lege vivo: ego eundem Jesum Christum colo. Itaque Felicem osculatus, cum eo securi percutitur. tertio Kalendas Septembris. Cujus nomen cum ignotum esset Christianis, is Adaucti nomine nobilitatus est, quod sancto Martyri Felici adauctus sit ad coronam.

Te Deum laudamus. 14.

In Laudibus fit commemoratio SS. Felicis et Adaucti, Mart. Aña. Vestri capilli. V. Exultabunt. Oratio. Majestatem tuam. 255.

In ij. Vesp. fit a Cap. de seq. cum comm. præc.

DIE XXXI. AUGUSTI.

In Festo S. Raymundi Nonnati, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Commun. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio.

DEUS, qui in liberandis fidelibus tuis ab impiorum captivitate, beatum Raymundum Confessorem tuum mirabilem effecisti: ejus nobis intercessione concede; ut, a peccatorum vinculis absoluti, quæ tibi sunt placita, liberis mentibus exequamur. Per Dominum.

Et fit com. S. Rosæ, Virg. Aña. Veni, sponsa. y. Diffusa.

Oratio. Bonorum omnium. 255.

In j. Nocturno Lectiones, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

RAYMUNDUS, Nonnatus cognomento dictus, quia præter communem naturæ legem emortuæ matris dissecto latere in lucem eductus fuit, Portelli in Catalaunia piis et nobilibus parentibus ortus, ab ipsa infantia futuræ sanctitatis indicia dedit. Nam puerilia oblectamenta, mundique illecebras respuens, ita pietati operam dabat, ut omnes in puero adúltam virtutem admirarentur. Crescente vero ætate, litterarum studiis incubuit: sed mox, jubente patre, vitam ruri agens, sacellum sancti Nicolai, in Portelli finibus situm, crebro

adibat, ut sacram Deiparæ imaginem, quæ in eo summa fidelium veneratione etiam nunc colitur, visitaret. Ibi effusus in preces, ipsam Dei Parentem, ut se in filium adoptare viamque salutis, ac scientiam Sanctorum edocere dignaretur, enixe deprecabatur.

q. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam. y. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

NEC defuit votis ejus benignissima Virgo. Ab ipsa enim intellexit, gratissimum sibi fore, si religionem, sub titulo de Mercède, seu de Misericordia Redemptionis Captivorum, ea suggerente nuper fundatam, ingrederetur. Qua monitione percèpta, Barcinonem statim profectus, illud tam præcellentis erga proximum charitatis Institutum amplexus est. Regulari igitur militiæ adscriptus, virginitatem, quam pridem beatæ Virgini consecraverat, perpétuo coluit, ceterisque virtutibus enituit, charitale præsertim erga Christianos, qui sub potestate Paganorum miseram in captivitate vitam degébant. Hos ut redimeret, in Africam missus, cum jam multos a servitute liberasset, ne, consumpta pecunia, aliis item in proximo abnegandæ fidei discrimine constitutis decisset, seipsum pignori dedit: sed cum arden-

tissimo salutis animarum desiderio succensus, plures Mahometanos suis concionibus ad Christum converteret, in arctam custodiam a barbaris coniectus, variisque suppliciis cruciatus, mox labiis perforatis, et sera ferrea clausis, crudele martyrium diu sustinuit.

Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. † Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

O hęc et alia fortiter gesta, sanctitatis ejus fama longe latęque diffusa est: qua permotus Gregorius Nonus, in amplissimum sanctę Romę Ecclesię Cardinalium collegium Raymundum adscripsit: sed vir Dei in ea dignitate ab omni pompa abhorrrens, religiöse humilitatis tenacissimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardonam pervenit, extremo morbo confectus, Ecclesiasticis Sacramentis muniri summis precibus postulavit. Cumque morbus ingravesceret, et sacerdos diutius tardaret, Angelorum ministerio, sub specie Religiosorum sui Ordinis apparentium, salutari Viatico refectus fuit. Quo sumpto, et gratis Deo peractis, migravit ad Dominum, Dominica ultima Augusti, anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mortui corpus, cum circa locum sepulturę contentio orta esset, arcę inclusum, et mulę cęcę impositum, ad sacellum sancti Nicolai Dei nutu delatum

fuit, ut ibi tumularetur, ubi prima jecerat sanctioris vitę fundamenta. Illic, constructo sui Ordinis cęnobio, a confluentibus voti causa ex universa Catalunia fidelibus populis honoratur, variis miraculis et signis gloriosus.

†. Iste homo perfecit omnia quę locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingerere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. †. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cęlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evangelium, Sint lumbi vestri. lxix.

In ij. Vesperis fit com. S. Ægidii, et SS. duodecim Fratrum Martyrum.

FESTA SEPTEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE I. SEPTEMBRIS.

S. Ægidii, Abbatis.

Añã. Similabo. †. Amavit.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quęsumus Dómine, beati Ægidii Abbatis commendet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit com. SS. duodecim Fratrum Mart., Añã. Istórum est. †. Lætámini.

Oratio.

FRATERNÀ nos, Dómine, Martyrum tuórum corónã lætificet: quę et fidei nostrę præbeat incrementa virtutum, et multiplici nos suffragio consolétur. Per Dóminum.

Lectio iij.

AEGIDIUS Atheniënsis, régiae stirpis, a prima ætate divinis litteris et charitatis officii ita deditus fuit, ut nihil præterea curare videretur. Itaque parentibus mortuis, totum patrimonium in pauperes erogavit: quin etiam tunicam exiit, ut ægrorum egentem tegeret; qua ille indutus statim conváluit. Sed multis deinceps clarior miraculis, timens sui nominis celebritatem, Arelatē ad beatum Cæsarium contēdit: a quo post biennium discēdens, secēssit in erēmum: ubi diūtius herbārum radicibus, et cervæ lacte, quæ statim ad eum horis veniebat, admirabili sanctitate vixit. Quæ cerva, insequentibus quodam die canibus regiis, cum in antrum Ægidii refugisset, Gallie regem impulit, ut ab eo summis precibus peteret, ut in loco speluncæ monasterium extrui pateretur. Cujus administrationem, flagitante rege, invitus suscepit: eoque munere aliquot annis prudenter pieque gesto, migravit in cælum.

De Deum laudamus. 44.

In Laud. fit com. SS. duodecum Fratrum, Mart. Añā. Vestri capilli. ꝛ. Exultabunt. Oratio. Fraterna. 258.

DIE II. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Stephani, Hungariæ Regis, Conf. Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus Ecclesiæ tuæ, omnipotens Deus: ut beatum Stéphanum, Confessorem tuum, quem regnantem in terris propagatorem habuit, propugnatorem habere mereatur gloriosum in cælis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

STEPHANUS in Hungariam Christi fidem, et regium nomen invexit. Régia corona a Románo Pontífice impetrata, ejusque jussu in Regem inunctus, regnum Sedi Apostolicæ obtulit. Vária pietatis domicilia Romæ, Jerosolymis, Constantinópoli, in Hungaria Archiepiscopatum Strigoniensem, Episcopatus decem, admirabili religione, et munificentia fundavit. Par in pauperes amor, et liberalitas, quos veluti Christum ipsum complectens, neminem a se mœrentem, ac vacuum umquam dimisit: quin ad eorum inopiam sublevandam, amplissimis facultatibus erogatis, domesticam quoque supellilem eximia benignitate frequenter distribuit: suis insuper manibus lavare pauperum pedes, noctu solus et ignotus nosocomia frequentare, decumbentibus inservire, ac cetera charitatis officia exhibere consuevit: quarum virtutum merito illius dextera, resolutó cetero corpore, incorrupta permansit.

ꝛ. Honestum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab

inimicis, et a seductóribus tuitávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. †. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

ORANDI stúdio noctes pene totas ducébat insómnes, atque in cœlestium rerum contemplatióne defixus, intérdum extra sensus raptus, sublimis in áera ferri visus fuit. Perduéllium conspiratiónes, ac validórum hóstium ímpetus, miro prorsus modo, non semel oratiónis præsidio evitávit. Suscéptum ex Ghisélla Bavárica, sancti Henrici Imperatóris soróre, quam sibi matrimónio júnxerat, Emericum filium, tanta morum disciplína, talique pietáte enutrívit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit. Regni vero negótia ita dispósuit, ut accitis úndique prudentíssimis et sanctíssimis viris, nihil umquam sine illórum consilio molirétur. Humillimis ínterim précibus in cínere et cilicio Deum déprecans, ut univérsum Hungáriæ regnum, ántequam e vita migráret, Cathólicum vidére mererétur. Vere propter ingens dilatándæ fidei stúdiu, illius gentis Apóstolus nuncupátus, facta a Románo Pontífice ipsi, posterisque Régibus præferéndæ Crucis potestáte.

¶. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradisi coronávit eum. †. Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio vij.

DEI Genitricem, quam ardentíssime venerabátur, amplíssimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriæ Patrónam instituit : ab eadem vicíssim Virgine recéptus in cœlum ipso suæ Assumptiόνis die, quem Húngari, e sancti Regis institúto, Magnæ Dóminæ diem appellánt. Sacrum ejus corpus suavíssimo fragrans odore, liquóre cœlesti scatens. inter multa et vária miracula. Románi Pontíficis jussu, nobiliórem in locum translátum est. atque honorificéntius cónditum. Ejus autem festum Innocéntius Undécimus Póntifex Máximus. quarto Nonas Septémbris, ob insígnem victóriam ab exércitu Leopóldi Primi Romanórum. elécti Imperatóris, et Hungáriæ Regis, eádem die in Buda expugnatióne, ope divína et Turcis reportátam, celebrándum instituit.

¶. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in requiem meam : * Quia te vidit justum coram me ex ómnibus géntibus. †. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19. b

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc : Homo quidam nobilissími in regióne longínquam accípere sibi regnum, et réverti. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii,
Episcopi.

Lib. 8. in Lucam.

BONUS ordo, ut vocáturus gentes, et Judæos jussurus interfici, qui noluerunt regnare supra se Christum, hanc præmitteret comparationem, ne diceretur: Nihil dederat populo Judæorum, unde poterat melior fieri; ut quid ab eo, qui nihil recepit, exigitur? Non mediocris ista est mna, quam supra mulier evangelica, quia non invenit, lucernam accendit, lumine quaerit admoto, gratulatur inventam.

r. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. †. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viij.

DENIQUE ex una decem mnas alius fecit, alius quinque. Fortasse iste moralia habet, quia quinque sunt corporis sensus: ille duplicia, id est, mystica legis, et moralia probitatis. Unde et Matthæus quinque talenta et duo talenta posuit: in quinque talentis ut sint moralia, in duobus utrumque, mysticum atque morale. Ita quod numero inferius, re uberius.

r. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. †. Vigilate ergo, quia

nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

ET hic possumus decem mnas decem verba intelligere, id est, Legis doctrinam: quinque autem mnas, magisteria disciplinæ. Sed legisperitum in omnibus volo esse perfectum. Non enim in sermone, sed in virtute est regnum Dei. Bene autem, quia de Judæis dicit, duo soli multiplicatam pecuniam deferunt, non utique æris, sed dispensationis usuris. Alia est enim pecuniæ foeneris, alia doctrinæ cœlestis usura.

Te Deum laudamus. 14.

DIE V. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Laurentii Justiniani,
Episcopi et Conf.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf.
Pont. xlv. præter seq.

In Hymno, Iste Confessor,
mutatur tertius versus.

Oratio.

DA, quaesumus omnipotens Deus: ut beati Laurentii, Confessoris tui atque Pontificis, veneranda sollemnitas et devotionem nobis augeat, et salutem. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LAURENTIUS, ex illustri Justinianorum familia Venetiis natus, eximiam vel puer morum gravitatem præ se tulit. Exacta inter pietatis officia adolescentia, ad castum Verbi et animæ connubium a divina

Sapiéntia invitátus, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit. Novæ itaque militiæ clam prolúdens, præter álias córporis afflictatiónes, super nudos cubábat ásseres, sedénsque velut árbitrè hinc inter sæculi blandiménta, paratásque a matre núptias, illinc claustráles inter austeritatés, óculis in Christi patientis crucem convérsis: Tu (inquit) es, Dómine, spes mea, ibi posuisti certíssimè refúgium tuum: ad Canonicórum sancti Geórgii in Alga Congregatióem convolávit: ubi novis excogitatís cruciátibus, ácrius in seípsum, véluti in hostem infensíssimè, instáurans bellum, nullam ádeo sibi oblectatióem indulgèbat, ut ne in domésticum umquam hortum, nec in patrénam quídem domum (nisi cum moriénti matri extrémæ pietátis officia siccis óculis persólvit) exínde intráverit. Par erat obediéntiæ, mansuetúdinis, ac præcipue humilitátis stúdiùm, cum abjectíssima quæque cœnóbii múnia sibi ultro desúmeret, celebérrima per urbis loca non tam victum quam ludíbria emendicáret, illatásque contumélias ac calúmnia, inmótus ac silens perférret, assíduæ præsertim oratiónis subsidió, qua sæpe per mentis excéssum rapiebátur in Deum: tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut nutántes étiam sodáles ad perseverántiam, ac Jesu Christi amórem inflammáret.

¶ Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: *

Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

AB Eugénio Quarto pátriæ Epíscopus designátus, quem magna contentiône honórem detrectáverat, majóri gessit cum laude. Nam consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, paupertátem quam semper colúerat, in mensa, supelléctili, ac lecto, perpétuo retínuit. Módicam domi alébat familiam, quod grandem álteram sibi esse diceret, páuperes Christi significans. Quacúmque adirétur hora, præsto ómnibus erat, patrénæ omnes charitaté allevábat, non rénuens vel ære se aliéno graváre, illórum ne inópiæ deésset. Rogátus qua spe id fáceret: Dómini mei, qui pro me dissólvere fáciie póterit, respondébat. Spem autem non confúndere divína providéntia submissis inopináto subsidiis júgiter declarábat. Plura Virginum monastéria constrúxit, quas étiam ad perfectiórís vitæ ratiónem sua vigilántia compósuit. Matrónis a sæculi pompis, et ornátus vanitaté revocándis, ecclesiásticæ disciplinæ, ac móribus reformándis maximópere stúduit; dignus sane qui ab eódem Eugénio glória, et decus Præsulum coram Cardinálibus vocarétur, et qui a Nicoláo Quinto, ejus successóre, transláto e Gradénsi civitaté título, primus Venetiárum Patriárcha renuntiáretur.

℞. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vj.

LACRYMARUM dono insignitus, Omnipoténti Deo placatiónis hóstiam quotidie offerébat. Quod cum aliquándó nocte Dominicæ Nativitátis perágeret, Christum Jesum sub pulchérimi infántis spécie vidére promérui : tantúmque in eo erat commissi gregis præsidium, ut cœlitus aliquándó accéptum fúerit, Pontíficis sui intercessióne ac méritis stetisse Republicam. Prophetiæ spírítu afflatus, plura humanæ cognitióni prorsus impérvia prædixit; morbos, ac dæmones suis précibus sæpe fugávit; libros etiám, cœlestem doctrinam, ac pietátem spirántes, grammáticæ pene rudis, conscripsit. Dénique cum lethálem incidisset in morbum, et commodiorem doméstici lectum seni atque ægro parárent, aversátus ejúsmodi delicias, tamquam a duríssima moriéntis Dómini sui cruce plus nímio abhorréntes, consuétó in strámine se jussit depóni, et finem vitæ suæ adventáre prænoscens, sublátis in cœlum óculis, Vénio, inquit, ad te, o bone Jesu; ac die octáva Januárii obdormivit in Dómino. Pretiósam ejus mortem testáti sunt angélici concéntus, a Carthusiánis quibusdam mónachis audíti, et sacrum cadáver per duos ultra

menses inhumátum, suávi fragrans odóre, et rubescénte fácie, íntegrum atque incorruptum, ac nova post mortem patráta mirácula : quibus permótus Alexánder Octávus Póntifex Máximus, eum Sanctórum número adscripsit. Innocéntius vero Duodécimus quintam Septémbris diem, qua vir sanctus ad Pontificiam primo Cápethram fúerat evéctus, celebrándo illius festo assignávit. ℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. †. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Ipse intercédát. Glória Patri. Ipse intercédát.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. liij.

DIE VIII. SEPTÉMBRIS.

In Nativitate B. Mariæ Virg.

Duplex ij. classis.

Ad Vesperas, Añæ de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. cxxj.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

AB iníto, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymn. Ave maris. cxxiiij.

†. Natívitas est hódie sanctæ Mariæ Virginitis. ℞. Cujus vita ínclýta cunctas illústrat Eccléscias.

Ad Magnificat, Añæ.

Gloriósæ Virginitis Mariæ ortum digníssimum recolámus, quæ et genitricis dignitátem obtinuit, et virginálem pudicitiam non amísit.

Oratio.

FAMULIS tuis, quæsumus Dómine, cœlestis grátiaë munus impertire : ut, quibus beátæ Virginitis partus éxstitit salutis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

In fine Hymnorum dicitur per totam Octavam :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Invitorium.
Nativitatem Virginitis Mariæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.
Psalm. Venite. 2.

Hymnus, Añæ, Psalmi et ♫.

ut in Festis B. M. cxxij.

In primo Nocturno.

Incipiunt Cántica Canticórum.

Lectio j. *Cap. 1.*

OSCULETUR me ósculo oris sui : quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum : ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me : post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introduxit me Rex in cellária sua : exultábimus, et lætábimur in te, mémoires úberum tuórum super vinum : recti diligunt te. Nigra sum, sed formósa, filiaë Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

R. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David : * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ♫. Nativitatem beátæ Mariæ Virginitis cum gáudio celebrémus. Per quam.

Lectio ij.

NOLITE me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol : filii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in vineis : vineam meam non custodívi. Indica mihi, quem diligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignorás te, o pulchérissima inter mulieres, egrédere, et abi post vestigia gregum, et pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amica mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis : collum tuum sicut monília.

R. Beatíssimæ Virginitis Mariæ Nativitatem devotíssime celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum. ♫. Cum jucunditate Nativitatem beátæ Mariæ Virginitis devotíssime celebrémus. Ut ipsa.

Lectio iij.

MURENULAS áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ dilectus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri dilectus meus mihi, in vineis Engáddi. Ecce tu pulchra es, amica mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilecte mi, et decórus. Léculus noster flóridus : tigna domórum nostrárum cedrina, laqueária nostra cyprésina.

Glóriósæ Virgínis Mariæ ortum digníssimum recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi. ⁊. Beatíssimæ Virgínis Mariæ Nativitátem devotíssime celebrémus. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini,
Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 18. de Sanctis, qui est
2. de Annunt. Dominica.

ADEST nobis, dilectíssimi, optátus dies beatæ ac venerábilis semper Virgínis Mariæ: ideo cum summa exultatióne gáudeat terra nostra, tantæ Virgínis illustráta natali. Hæc est enim flos campi de qua ortum est pretiósium lílium convállium, per cujus partum mutátur natúra protoplastórum, delétur et culpa. Præcisum est in ea illud Hevæ infelicitátis elógium, quo dicitur: In dolore páries filios tuos, quia ista in lætítia Dóminum péperit.

Natívitás glóriósæ Virgínis Mariæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclytá cunctas illústrat Ecclésias. ⁊. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

HEVÆ enim luxit, ista exultávit: Hevæ lácrymas, María gáudium in ventre portávit: quia illa peccatórem, ista édidit innocéntem. Mater géneris nostri pœnam íntulit mundo, Génitrix Dómini nostri salútem

AUTUMNALIS.

íntulit mundo. Aucatrix peccáti Hevæ, aucatrix mériti María. Hevæ occidéndo óbfuit, María vivificándo prófuit. Illa percússit, ista sanávit. Pro inobediéntia enim obediéntia commutátur, fides pro perfidia compensátur.

R. Cum jucunditáte Nativitátem beatæ Mariæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum. ⁊. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcelsæ Genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Lectio vj.

PLAUDAT nunc órganis María, et inter velóces articulos tympana puérperæ cóncrepent. Cóncinant lætántes chori, et alternántibus módulis dulcisona cármina misceántur. Audíte igitur quemádmódum tympanístria nostra cantáverit. Ait enim: Magnificat ánima mea Dóminum: et exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit mihi magna qui potens est. Causam igitur invalescéntis erráti miraculum novi partus evícit, et Hevæ planctum Mariæ cantus exclúsit.

R. Nativitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ⁊. Benedicta tu in

muliéribus , et benedíctus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélij secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in Matth.

IN Isaia legimus : Generatió- nem ejus quis enarrabit ? Non ergo putemus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut, quod ille impossibile dixit effátu, hic narráre incípiat : quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnálibus autem coepit, ut per hóminem, Deum discere incipiámus. Filii David, filii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuisset Abraham, et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ⁊. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

IDEO autem céteris prætermis- sis, horum filium nuncupá- vit, quia ad hos tantum facta

est de Christo repromissio. Ad Abraham : In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes gentes, quod est Christus. Ad David : De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem genuit Phares et Zaram de Thamar. ¶ Notándum. in genealogia Salvatóris nullam sanctárum assúmi mulierum, sed eas, quas Scriptúra reprehéndit : ut qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, et Bethsabée uxor Uriæ.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. ⁊. Ora pro pópulo, interveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro S. Adriano, Martyre

Lectio ix.

ADRIANUS, jussu Maximiani Imperatóris, apud Nicomediam pérsequens Christiános. cum sæpius eórum in fidei confessiõe et tormentórum perpessiõe constántiam demóstrátus esset, veheménter eum commótus, ad Christum sese convertit. Quámobrem cum aliis viginti tribus Christiánis conjéctus est in cárcerem : ubi eum visitans Natália uxor. quæ et ipsa ántea in Christum crediderat, ad martyrium incéndit. Itaque e custodia edúctus, tándiu flagelli-

cæsus est, donec intestina diffluerent. Postræmo fractis cruribus, manibus pedibusque præcisus, una cum multis aliis martyrii certamen feliciter absolvit.

Te Deum laudamus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Nativitas gloriosæ * Virginis Mariæ, ex semine Abrahamæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Ps. Dominus regnavit, cum reliq. 15.

2. Nativitas est hodie * sanctæ Mariæ Virginis, cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesiæ.

3. Regali ex progénie * Maria exorta refulget: cujus precibus nos adjuvari mente et spiritu devotissime poscimus.

4. Corde et animo * Christo canamus gloriam, in hac sacra solemnitate præcelsæ Genitricis Dei Mariæ.

5. Cum jucunditate * Nativitatem beætæ Mariæ celebræmus, ut ipsa pro nobis intercædat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum.

Eccli. 24. b

Ab initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministravi.

Hymnus.

O gloriosa virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.
Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti janua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Virginem,
Gentes redemptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitærna sæcula.

Amen.

¶ Nativitas est hodie sanctæ Mariæ Virginis. R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesiæ.

Ad Benedictus, Aña.

Nativitatem hodiernam * perpetuæ Virginis Genitricis Dei Mariæ solémniter celebræmus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúia.

Oratio.

FAMULIS tuis, quæsumus Dómine, cœlestis grátie munus impertire: ut, quibus beætæ Virginis partus exstitit salutis exórdium, Nativitatis ejus votiva solémnitas, pacis tribuat incrementum. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Adriani, Mart. hoc loco tantum. Aña. Qui odit. ¶ Justus.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beati Adriani Mártiris tui natalitia cólimus, intercessióne ejus, in tui nóminis amore roborémur. Per Dóminum.

Ad Primam, in rj. br. ¶ Qui natus es de Mariá Virgine. Et dicitur per totam Oct. etiam in Festis.

Ad Tertiam, Aña.

Nativitas est hodie.

Capitulum. A b initio, ut supra.

R. br. Spécie tua, * Et pulchritudine tua. Spécie. ✝. Inténde, prospere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ✝. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña.

Regáli ex progénie.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illius, et in plenitúdine sanctorum deténtio mea.

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. ✝. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit. ✝. Elégit eam Deus, et praelégit eam R. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Aña.

Cum jucunditáte.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

In platéis, sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitatem odóris.

R. br. Elégit eam Deus, * Et praelégit eam. Elégit. ✝. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ✝. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Psalmi ut in Festis B. Mariæ. cxxj.

Hymn. Ave maris. cxiiij.

✝. Natívitas est hódie sanctæ Mariæ Virginis. R. Cujus vita

ínclýta cunctas illústrat Ecclésiás.

Ad Magnificat, Aña.

Natívitas tua, * Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Et fit com. S. Gorgonii Martyris. Aña. Iste Sanctus. ✝. Glória.

Oratio.

SANCTUS tuus, Dómine, Gorgónius sua nos intercessióne lætíficet: et pia fáciat solemnitáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA

INFRA OCT. NATIV. B. M. V.

Officium de SS. Nominis B. M. V.

Duplex majus.

¶ Si dies immediate sequens post Festum Nativ. sit Dñica. Vesp. dicuntur integræ de Nativ. sine comm. Festi Nominis si autem Festum Nominis incidat in diem Oct. Nativit. faciendum est Officium de Nominis B. Mariæ absque comm. Octavæ.

Omnia ut in Festis B. M. cxxj. præter sequentia.

Ad Magnificat, Aña.

Sancta Maria, succúrre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tui sancti Nominis commemoratiómem.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut fidèles tui, qui sub sanctissimæ Virginitatis Mariæ Nómine et protectione lætantur, ejus pia intercessione, a cunctis malis liberentur in terris, et ad gaudia æterna pervenire mereantur in cælis. Per Dóminum.

Deinde fit com. Dñicæ.

In j. Nocturno Lectiones, Ego sapiéntia. cxxv.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Ex Hom. 2. super Missus.

ET nomen, inquit, Virginitatis Mariæ. Loquámur pauca et super hoc nómine, quod interpretatum maris stella dicitur, et Matri virgini valde conveniénter aptatur. Ipsa namque aptissime sideri comparatur; quia sicut sine sui corruptione sidus suum emittit rádium, sic absque sui læsione Virgo parit Filium. Nec sideri rádium suam mínuit claritatem, nec Virgini Filius suam integritatem. Ipsa est igitur nobilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádium univérsum orbem illuminat : cujus splendor et præfulget in supérnis, et inferos pénétrat, terras étiam perlustrans, et calefaciens magis mentes, quam cõrpora, fovet virtutes, excoquit vitia. Ipsa, inquam, est præclara, et eximia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessario sublevata, micans méritis, illustrans exémplicis.

Sicut cedrus exaltata sum

in Líbano, et sicut cypressus in monte Sion : quasi myrrha electa * Dedi suavitatem odoris. * Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

O quisquis te intélligis in hujus sæculi proflúvio magis inter procéllas et tempestates fluctuare, quam per terram ambulare : ne avertas óculos a fulgóre hujus sideris, si non vis obrui procéllis. Si insúrgant venti tentationum, si incúrras scópulos tribulationum, respice stellam, voca Mariam. Si jactáris supérbie undis, si ambitionis, si detractiónis, si æmulationis, respice stellam, voca Mariam. Si iracúndia, aut avaritia, aut carnis illécebra naviculam concússerit mentis, respice ad Mariam. Si criminum immanitate turbatus, conscientie fœditate confusus, judicii horróre perterritus, báthro incipias absorberi tristitiæ, desperationis abysso, cõgita Mariam.

Rj. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filie Sion, et beátam dixerunt, et Reginæ laudaverunt eam. * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Vidérunt.

Lectio vj.

In periculis, in angustis, in rebus dubiis Mariam cõgita, Mariam invoca. Non recedat ab ore, non recedat a corde : et, ut impetres ejus orationis suffragium, non deseras conversationis exémplicis. Ipsam sequens non devias, ipsam ro-

gans non despéras, ipsam cógitans non erras, ipsa tenénte non córruis, ipsa protegénte non métais, ipsa duce non fatigáris, ipsa propítia pérvenis : et sic in temetípso experiris, quam mérito dictum sit : Et nomen Vírginis, María. Quod quidem venerábile Nomen, jam pridem in quibúsdam christiáni orbis partibus speciáli ritu cultum, Innocéntius Undécimus Románus Póntifex, ob insígnem victóriam sub ejúsdem Vírginis Mariæ præsidio de immaníssimo Turcárum tyránno, cervicibus pópuli christiáni insultánte, Viénnæ in Austria partam, et in perénne tanti beneficii monuméntum, in Ecclésia universáli singulis annis Domínica infra Octávam Nativitátis beátæ Vírginis Mariæ celebrári præcépit.

R. Ornátam monilibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. V. Astitit Regína a dextris tuis in vestitu deauráto, circúmdata varietáte. Et. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1. c

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homília sancti Petri
Chrysólogi.

Serm. 142. de Annunt.

AUDISTIS hódie, fratres charíssimi, Angelum cum muliere de hómínis reparatióne tractántem. Audistis agi, ut homo cúrsibus eisdem, quibus dilápsus fúerat ad mortem, redíret ad vitam. Agit, agit cum María Angelus de salúte : quia cum Heva ángelus égerat de ruína. Audistis Angelum de carnis nostræ limo templum divínæ majestátis arte ineffábilí construéntem. Audistis in terris Deum, in cœlis hómínem sacraménto incomprehensibili collocári. Audistis inaudíta ratióne in uno córpore Deum hómínemque miscéri. Audistis frágitilem nostræ carnis natúram ad portándam totam Deitátis glóriam, angélica exhortatióne roborári.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. V. Ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tui sancti Nominis commemoratiónem. Quia.

Lectio viij.

DENIQUE, ne tanto pónderi cœléstis fábrica in María subútilis nostri córporis aréna succumberet, et in Virgine totíus géneris humáni portatúra fructum, virga ténuis frangerétur, fugatúra metum vox Ángeli mox præcéssit, dicens : Ne timeas, María. Ante causam dignitas Vírginis annuntiátur

ex nómine : nam María Hæbræo sermóne, Latine Dómina nuncupátur. Vocat ergo Angelus Dóminam, ut Dominatoris Genitricem trepidatio déserat servitútis, quam nasci, et vocári Dóminam ipsa sui gérminis fecit, et impetrávit auctóritas : Ne tíneas, María, invenísti enim grátiam. Verum est, quia qui invénit grátiam, nescit tímère : invenísti grátiam.

Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. †. Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix. de Homilia Dominica occurr.

Si autem idem Offic. juxta Rubricas Brev. Rom. transferendum sit, Lectio ix. sumatur eo anno ex Officio B. M. in Sabbato mense Sept. cxxxiv.

In Laudibus et in ij. Vesp. fit commem. Dñicæ.

DIE IX. SEPTEMBRIS.

Secunda die infra Octavam Nativit. B. M.

In j. Nocturno Lectiones de scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni, Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 48. de SS. in med.

EXULTAT María, et matrem se læta mirátur, et de Spíritu sancto se peperisse gaudet; nec quia péperit innúpta, terrétur : sed quia genuerit, cum exultatióne mirátur. O fémina super féminas benedicta, quæ

virum omnino non novit, et virum suo útero circúmdedit ! Circúmdat virum María, Angelo fidem dando, quia Heva pérdidit virum, serpénti consentiéndo. O felix obediéntia, o insignis grátia : quæ dum fidem humiliter dedit, cœli in se opificem incorporávit ! Hinc promérui glóriam, quam ipsa póstmodum hausit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

R. Nativitas gloriósæ Virginis Mariæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclýta cunctas illústrat Ecclésias. †. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

O beáta María, quis tibi digne váleat jura gratiárum, ac laudum præcónia repéndere, quæ singulári tuo assensu mundo succurrísti pérdito ? Quas tibi laudes fragilitas humáni géneris persólvat, quæ solo tuo commércio recuperándi áditum invénit ? Accipe itaque quascúmque exiles, quascúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiões : et cum suscepis vota, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antidotum reconciliatiónis.

R. Cum jucunditate Nativitatem beátæ Mariæ celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum. †. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitate præcelsæ Genitricis Dei Mariæ. Ut.

Lectio vj.

SIT per te excusabile, quod per te ingérimus : fiat impetrabile, quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus : quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, et in te, beatíssima, nostrórum est expectátio præmiórum. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, interecéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem.

Rj. Nativitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. y. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Ex. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Com. in Matth.

JACOB autem genuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augústus de dissonántia Evangelistárum, cur Evan-

gelista Matthæus Joseph dixerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellárit Heli : non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secundum natúram, alter secundum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Moysen, Deo jubente, præceptum, ut si frater, aut propínquus absque liberis mortuus fúerit, álius accípiat uxorem ad suscitándum semen fratris, vel propínqui sui. Joseph virum Mariæ. Cum virum audieris, suspício tibi non subeat nuptiárum : sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, et sponsæ vocéntur uxóres.

Rj. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. y. Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. Quia.

Lectio viij.

ET a transmigratióne Babylonis usque ad Christum generatiónes quatuórdecim. Númera a Jechonia usque ad Joseph, et invénies generatiónes trédecim. Quartadécima ergo generatió in ipsum Christum reputábitur. Christi autem generatió sic erat. Quærat diligens lector, et dicat : Cum Joseph non sit pater Dómini Salvatóris, quid pértinet ad Dóminum generatiónis ordo dedúctus usque ad Joseph ? Cui respondébimus, primum non esse consuetúdinis Scripturárum, ut mulierum in generatióibus ordo texátur : deinde, ex una tribu fuisse Jo-

seph et Mariam, unde ex lege eam accipere cogebatur ut propinquam: et quod simul censentur in Bethlehem, ut de una videlicet stirpe generati.

℟. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiae, * Christus Deus noster. ✠. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Nativitatem. Quia. Gloria Patri. Christus.

Pro S. Gorgonio, Martyre.

Lectio ix.

GORGONIUS, Nicomediae natus, Diocletiani Imperatoris cubicularius, Dorotheo collega suo adiutore, reliquos omnes cubiculi ministros ad Christi fidem perduxit. Uterque autem cum vidisset quodam die martyrem coram Diocletiano acerbissime cruciari, ejus exemplo martyrii amore incensus est. Itaque amborum haec vox erupit: Quid est, Imperator, quod hujus condemnata sententia, quae nobis cum eo communis est, unum illum punis? Isius nostra etiam est fides, idem propositum. Eos igitur victos Imperator flagellis concidi jubet, ita ut toto corpore cutis dirumperetur, et in plagas acetum infundi sale permixtum: mox revinctis in craticula subijci imperat vim candentium carbonum. Denique varie torti, suspensio necati sunt. Ac sancti Gorgonii corpus aliquando Romam portatum, inter duas

lauros via Latina sepultum, postea a Gregorio Quarto Summo Pontifice, in Basilicam Principis Apostolorum translatum est.

Te Deum laudamus. 14.

In Laud. fit commemor S. Gorgonii Mart., Aña. Qui odit. ✠. Justus. Oratio. Sanctus. 268.

Vesperae de S. Nicolao, com. Oct. Nativ. B. M.

DIE X. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Nicolai de Tolentino, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. lxij. praeter seq.

Oratio.

ADESTO, Domine, supplicationibus nostris, quas in beati Nicolai, Confessoris tui, solemnitate deferimus: ut, qui nostrae justitiae fiduciam non habemus, ejus, qui tibi placuit, precibus adjuvemur. Per Dominum.

Deinde fit com. Oct. Nativ. B. M., ut in ij. Vesp. Festi. 268.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NICOLAUS, Tolentinas a diuturno illius civitatis domicilio appellatus, in oppido sancti Angeli in Piceno est natus piis parentibus: qui liberorum desiderio Barium voti causa profecti, ibique a sancto Nicolao de futura prole confirmati, quem susceperunt filium de illius nomine appellarunt. Is ab infantia multarum virtutum, sed abstinentiae in primis specimen dedit. Nam anno vix septimo, beatum ip-

sum Nicoláum imitátus , complúres hebdómadæ dies jejúnare cœpit , eámque póstea consuetúdinem retinuit , solo pane et aqua conténtus.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus , et custodívit eum ab inimícis , et a seductóribus tutávit illum , * Et dedit illi claritátem ætérnam. √. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas , et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

ADULTA ætáte jam clericáli militiæ adscriptus , et Cónonicus factus , cum quodam die concionatórem Ordinis Eremitárum sancti Augustíni , de mundi contémpu dicéntem audisset , eo sermóne inflammátus , statim eúndem Ordinem est ingrèssus. In quo tam exáctam religiósæ vitæ ratiónera cóluit , ut áspero vestítu , verbéribus , et férrea caténa corpus domans , atque a carne , et omni fere obsónio ábstinens , charitáte , humilitáte , paciéntia , ceterisque virtútibus , áliis prælucéret.

℞. Amávit eum Dóminus , et ornávit eum , stolam glóriæ induit eum , * Et ad portas paradisi coronávit eum. √. Induit eum Dóminus lorícam fidei , et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

ORANDI assíduum stúdiu , quamvis sátanæ insídiis várie vexátus , et flagéllis intérdum cæsus , non intermittébat. Demum sex ante óbitum ménsibus singulis nóctibus angélicum concéntu audívit : cujus suavitate , cum jam paradisi gáudia prægustáret , cre-

bro illud Apóstoli repetébat : Cúpio dissólvi , et esse cum Christo. Dénique óbitus sui diem frátribus prædixit , qui fuit quarto Idus Septémbris. Miráculis multis étiam post mortem cláruit ; quibus rite et órdine cógntis , ab Eugénio Papa Quarto in Sanctórum número est relátus.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus , et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam. * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. √. Iste est qui contémpsit vitam mundi , et pervénit ad cœlestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia ii. Evang. Nolíte timére , de Con. ij. loco. lxxij.

In Laud. fit comm. Oct. Nativ. B. Mariæ , ut 267.

In ij. Vesp. fit comm. Oct. Nativ. B. M. 268.

Postea SS. Proti , et Hyacynthi , Mart. Añæ. Istórum est. √. Lætámini.

Oratio.

BEATORUM Mártyrum tuórum Proti , et Hyacynthi nos. Dómine , fóveat pretiósá conféssio : et pia júgiter intercessio tueátur. Per Dóminu.

DIE XI. SEPTEMBRIS.

Quarta die infra Octavá Nativitatis B. Mariæ.

In j. Nocturno Lectiones ii. Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno Sermo sancti Bernárdi , Abbátis.

Lectio iv.

Serm. in c. 12. Apoc.

NOVUM fecit Dóminus super terram , ut mulier cir-

cúmdaret virum , nec álium quam Christum , de quo dicitur : Ecce vir , Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cælo , ut mûlier sole appareret amicta. Dénique et coronávit eum , et vicíssim ab eo mérui coronári. Egedimini , filia Sion , et vidéte regem Salomónem in diadémate , quo coronávit eum mater sua. Verum hoc álias. Interim sane ingredimini magis , et vidéte Reginam in diadémate , quo coronávit eam Filius suus. In cápite , inquit , ejus coróna stellárum duódecim.

κ. Nativitas gloriósæ Virginitatis Mariæ ex sémine Abrahæ , ortæ de tribu Juda , clara ex stirpe David , * Cujus vita incluta cunctas illústrat Ecclesiastias. γ. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

DIGNUM plane stellis coronári caput , quod et ipsis longe clárius micans , ornet eas potius , quam ornétur ab eis. Quidni coronent sidera , quam sol vestit ? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Nimirum læva sponsi sub cápite ejus , et jam dextera illius amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas ? quis stellas nóminet , quibus Mariæ régium diadéma compáctum est ?

ι. Cum jucunditate Nativitatem beátæ Mariæ celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dóminum Jesum Christum. ς. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra

solemnitate præcelsæ Genitricis Dei Mariæ. Ut.

Lectio vj.

Quid ergo sidéreum micat in generatióne Mariæ ? Plane quod ex régibus orta , quod ex sémine Abrahæ , quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur , adde , quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divinitus nóscitur esse concéssa : quod longe ante eisdem pátribus cœlitus repromíssa , quod mysticis præfiguráta miraculis , quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotalis virga , dum sine radice flóruit : hanc Gedeónis vellus , dum in médio siccæ áreæ máduit : hanc in Ezechiélis visione Orientalis porta , quæ nulli umquam páuit , præsignábat.

κ. Nativitas tua , Dei Genitrix Virgo , gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justitiæ , Christus Deus noster : * Qui solvens maledictionem , dedit benedictionem : et confúndens mortem , donávit nobis vitam sempitérnam. γ. Benedicta tu in mulieribus , et benedictus fructus ventris tui. Ex te enim. Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David , filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii,
Episcopi.

Com. in Matth. c. 1.

GRESSUS quem Matthæus in ordine regni successione ediderat, et quem Lucas per sacerdotalem ordinem dinumerat, uterque agnationem in Domino utriusque tribus significat, et recte generationis gradum ponit: quia sacerdotalis et regni tribus societas, per David ex conjugio inita, jam a Salathiel in Zorobabel confirmatur ex genere. Atque ita, dum Matthæus paternam originem, quæ ex Juda proficiscebatur, recenset; Lucas vero acceptum per Nathan ex tribu Levi genus edocet, suis uterque patribus Domino nostro Jesu Christo, qui est æternus et Rex et Sacerdos, etiam in carnali ortu utriusque generis gloriam probaverunt.

R. Beatum me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **Y.** Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia.

Lectio viij.

QUOD vero Joseph potius quam Mariæ nativitas recensetur, nihil refert: eadem enim est totius tribus atque una cognatio. Exemplum autem etiam Matthæus et Lucas dederunt, patres invicem appellantes, non tam genere, quam gente: quia ab una tribu cæpta, sub unius successione et originis familia continetur. Cum enim filius David atque

Abrahæ sit ostendendus, ita Matthæus cæpit: Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham.

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. **Y.** Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvenem quicumque celebrant tuam sanctam Nativitatem. Quia. Gloria Patri. Christus.

Pro SS. Martyribus.

Lectio ix.

PROTUS et Hyacinthus fratres. beate Eugeniæ virginis eunuchi, una cum illa ab Heleno Episcopo baptizati, ac studiis dediti divinarum litterarum, aliquamdiu in Ægypto in monasterio mira humilitate et vita sanctitate vixerunt. Sed postea sanctam Virginem Eugeniæ Romam persecuti, Galliæ Imperatore, in Urbe propter christianæ fidei professionem comprehensi sunt. A quibus cum nullo modo impetrari posset, ut christianam religionem deserentes, deos colerent, acerbis verbis cæsi, secum feriuntur tertio Idus Septembris.

Te Deum laudamus. 14.

In Laud. fit com. SS. Prot. et Hyacinthi, Aña. Vestri capilli. **Y.** Exultabunt. Oratio Beatorum. 274.

DIE XII. SEPTEMBRIS.

Quinta die infra Octavam Nativitatis B. Mariæ.

In j. Nocturno Lectiones Scriptura occurrente.

In ij. Noct. Lect., Dei Filius, ut in Festis B. M. cxxvij. cum ut in Nativitate B. M. 265.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 1.*

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia sancti Hilarii, Episcopi.

Com. in Matth. c. 1.

NON refert quis in originis número atque ordine collocetur, dummodo universorum familia coepta esse intelligatur ab uno. Itaque cum ejusdem tribus sit Joseph et Maria, dum profectus esse ex Abraham genere Joseph ostenditur, profecta quoque docetur et Maria. Hæc enim in lege ratio servata est, ut si mortuus sine filiis familiæ princeps esset, defuncti uxorem posterior frater ejusdem cognationis acciperet, susceptosque filios in familiam ejus, qui mortuus esset, referret: maneretque ita in primogenitis successiõnis ordo, cum patris eorum, qui post se nati essent, aut nomine haberentur, aut genere.

Beatam me dicent omnes generatiões: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. †. Et misericordia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viij.

SEQVENS illud est, ut, quia diximus secundum rerum

AUTUMNALIS.

fidem generatiõnis istius ordinem nec número sibi, nec successiõne constare, hujus quoque rei ratio afferatur. Non enim levis causa est, ut aliud in narratiõne sit, aliud fuerit in gestis: et aliud referatur in summa, aliud vero teneatur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuordecim generatiões numeratæ sunt: et a David usque ad transmigratiõnem Babylõnis in quibusdam libris decem et septemprehenduntur. Sed in hoc non mendacii, aut negligentiae vitium est. Tres enim generatiões præteritæ sunt. Nam Joras genuit Ochoziam, Ochozias vero genuit Joam, Joas deinde Amasiam, Amasias autem Oziam: et in Matthæo Joras Oziam genuisse scribitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentili femina Joras Ochoziam genuit, ex Achab scilicet, qui Jézabel habuit uxorem.

†. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. †. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Nativitatem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix.

DENIQUE per Prophétam non nisi quarta generatiõne in throno régio Israëlís quemquam de domo Achab esse sessurum dicitur. Purgata igitur labe familiæ gentilis, tribus quæ

præteritis jam régulis, in quarto generatiónum consequéntium órđine numerátur, et usque ad Mariám generatiónes quatuórdecim esse scribúntur, cum in número decem et septem reperiántur, nullus error esse póterit sciéntibus non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo originem, quæ cœpit ex Mariá : sed in procreatióne corpórea, nativitátis æternæ significántiam comprehéñdi.

Te Deum laudámus. 44.

DIE XIII. SEPTEMBRIS.

Sexta die infra Octavam
Nativitatis B. Mariæ.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Epiphánii, Epí-
scopi, advérsus hæreses.

Lectio iv.

Lib. 31. hæc. 78.

BEATA Mater Dei Mariá per Hevam significátur, quæ pro ænigma accépit, ut mater vivéntium vocétur. Illa etenim mater vivéntium vocáta est, étiam postquam audivit : Terra es, et in terram revertéris, post transgressiónem. Et mirum est, quod post transgressiónem hoc magnum cognómen hábit. Et quod quidem pertinet ad rem sensibilem, ab illa Heva omnis hóminum generatió dedúcta est in terra : hic autem vere a Mariá hæc vita mundo génita est, ut vivéntem gígheret, et fieret Mariá mater vivéntium. Per ænigma igitur Mariá mater vivéntium appelláta est.

R. Nativitas glorióse Vírginis

Mariæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclýta cunctas illústrat Ecclésias. Hódie nata est beáta Virgo Mariá ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

HEVÆ datum est operire corpus sensibile propter nuditatem sensibilem : Mariæ vero datum est a Deo, ut páreret nobis Agnum et ovem, et ex glória ipsius Agni et ovis fieret nobis velut a vellere in sapiéntia per virtutem ipsius indumentum incorruptibilitatis. Heva étiam mortis causa facta est hominibus : per ipsam enim mors ingrèssa est in mundum : Mariá vero causa vitæ, per quam génita est nobis vita, et per hanc Filius Dei advénit in mundum : et ubi abundávit peccátum, ibi superabundávit et grátia : et unde illáta est mors, illinc procéssit et vita. ut vita pro morte fieret : et qui per mulierem nobis vita factus est, mortem ex muliere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Heva, cum adhuc esset virgo, per inobediéntiam transgréssa est : e contrário per Vírginem obediéntia grátia facta est, annuntiáto advéntu in carne de cœlo, et vita æténa.

R. Cum jucunditate Nativitatem bealæ Mariæ celebrémus.

* Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dóminum Jesum Christum.

y. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitate præcelsæ Genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Lectio vj.

DE *María accípitur* (liceat mihi hoc dicere) quod scriptum est de Ecclésia : Relinquet homo patrem suum et matrem suam, et adhærébit uxóri suæ : et erunt duo in carne una. Sanctus autem Apóstolus dicit : *Mystérium hoc magnum est, ego autem dico in Christo et Ecclésia. Et vide Scripturárum accurátam dicendi proprietátem, quod de Adam quidem dixit, formávit : de Heva vero, non formátam esse, sed ædificátam. Accépit enim, inquit, unam de costis ejus, et ædificávit ipsi in uxórem. Quo osténdat, Dóminum quidem de María efformásse sibi ipsi corpus, ab ipsa vero costa ædificátam esse Ecclésiám, in eo quod punctum et apértum est ipsius latus, et mystéria sánguinis et aquæ, prætia redemptionis facta sunt.*

*Nativitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem : et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. †. Benedicta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui.*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum.Lectio vij. *Cap. 1.*

LIBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini,
Epíscopi.L. 2. *de consensu Ev. c. 1.*

MATTHÆUS Evangelista sic ortus est : Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Quo exórdio suo satis osténdit, generatióem Christi secúndum carnem se suscepisse narrándam. Secúndum hanc enim Christus filius hóminis est : quod étiam se ipse sæpíssime appellat, comméndans nobis quid misericórditer dignátus sit esse pro nobis. Nam illa supérna, et ætérrna generatió, secúndum quam Filius Dei unigénitus est ante omnem creatúram, quia ómnia per ipsum facta sunt, ita ineffábilis est, ut de illa dictum a Prophéta intelligátur : Generatióem ejus quis enarrábit ?

†. *Beátam me dicent omnes generatióes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. †. Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. Quia.*

Lectio viij.

EXEQUITUR ergo humánam generatióem Christi Matthæus, ab Abraham generátóres commémorans, quos perducit ad Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjúgio Mariæ separándum putáret, quod non ex ejus concúbitu, sed virgo péperit Christum. Hoc enim exémplo magnífice insinuátur fidélibus conjugátis, étiam serváta pari consénsu continéntia, posse

permanere vocarique conjugium, non permixto corporis sexu, sed custodito mentis affectu; praesertim quia nasci eis etiam filius potuit sine ullo complexu carnali, qui propter solos gignendos filios adhibendus est.

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiae, * Christus Deus noster. V. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvenem, quicumque celebrant tuam sanctam Nativitatem. Quia. Gloria Patris. Christus.

Lectio ix. Cap. 2.

CUM autem evidenter dicat Apóstolus Paulus, ex semine David secundum carnem Christum: ipsam quoque Mariam de stirpe David aliquam consanguinitatem duxisse, dubitare utique non debemus. Cujus feminae quoniam nec sacerdotale genus tacetur, insinuante Luca, quod cognata ejus esset Elisabeth, quam dicit de filiabus Aaron: firmissime tenendum est carnem Christi ex utroque genere propagatam, et regum scilicet, et sacerdotum, in quibus personis apud illum populum Hebraeorum etiam mystica unctio figurabatur, id est, Chrisma, unde Christi nomen elucet, tanto ante etiam ista evidentissima significatione praenuntiatum.

Te Deum laudamus. 14.

Vesperae de seq. cum com.
Octavae Nativit. B. Mariae.

DIE XIV. SEPTEMBRIS.

In Festo Exaltationis sanctae Crucis.

Duplex majus.

Ad Vesperas Añae de Laudibus. Psalmi de Dominica 108. et loco ultimi. Psalmi. Laudate Dominum, omnes gentes. 111.

Capitulum. Philip. 2.

FRATRES, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo.

Hymnus.

VEXILLA Regis proudeunt:
Fulget Crucis mysterium.
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.
Quae vulnerata lanceae
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda et sanguine.
Impleta sunt quae concinit
David fideli carmine,
Dicendo nationibus:
Regnavit a ligno Deus.
Arbor decora et fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite,
Tam sancta membra tangere.
Reata, cujus brachiis
Prælium pependit sæculi,
Statæra facta corporis,
Tulitque prædam tartari.
O Crux ave spes unica,
In hac triumphi gloria
Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.
Te, fons salutis Trinitas.
Collaudet omnis spiritus:

Quibus Crucis victóriam
Largiris , adde præmium.

Amen.

†. Hoc signum Crucis erit in
cælo. ℞. Cum Dóminus ad ju-
dicándum vénerit.

Ad Magnificat , Aña.

O Crux , splendídiore cunctis
astris, mundo célebris, homí-
nibus multum amábilis , sán-
ctior univérſis : quæ sola fuísti
digna portáre taléntum mundi:
dulce lignum , dulces clavos ,
dúlcia ferens póndera : salva
præséntem catérvam in tuis
hódie láudibus congregátam.

Oratio.

DEUS , qui nos hodiérna die
Exaltatiónis sanctæ Crucis
ánna solemnitáte lætíficas :
præsta, quæsumus; ut, cujus
mystérium in terra cognóvi-
mus, ejus redemptiós præ-
mia in cælo mereámur. Per
eúmdem Dóminum.

Comm. Oct. Nativit. Aña.
Nativitas tua, Dei Génitrix Vir-
go , gáudium annuntiávit uni-
vérſo mundo : ex te enim ortus
est sol justítiæ , Christus Deus
noster : qui solvens maledi-
ctiónem , dedit benedictiónem,
et confúndens mortem , doná-
vit nobis vitam sempitérnam.
†. Nativitas est hódie sanctæ
Mariæ Virginis. ℞. Cujus vita
inçlyta cunctas illustrat Ecclé-
sias.

Oratio.

FAMULIS tuis, quæsumus Dó-
mine, cœléstis grátiae mu-
nus impertire : ut, quibus beá-
tæ Virginis partus éxstitit sa-
lútis exórdium, Nativitátis ejus
votíva solémnitas, pacis tribuat
incrémentum. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Christum Regem pro nobis in
Cruce exaltatum , * Veníte
adorémus. Psalm. Veníte, exul-
témus. 2.

Hymnus.

PANGE, lingua, glorióſi
Láuream certáminis ,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vicerit.
De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens ,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notávit ,
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salútis
Ordó depopóscerat ;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde ,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis ,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor ,
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsepia : ,
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri , Filióque ,
Par decus Paráclito :
Unius Trínique nomen
Laudet univérſitas. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Nóbile lignum exaltátur ,
Christi fides rútilat , dum
Crux ab ómnibus venerátur.

Psalmi de Communi unius Martyris. xix.

Añã. Sancta Crux extóllitur a cunctis régibus, virga régia erigitur, in qua Salvátor triumphávit.

Añã. O crux venerábilis, quæ salútem attulisti míseris, quibus te éfferam præconiis, quóniam vitam nobis cœlitem præparásti?

ÿ. Hoc signum Crucis erit in cœlo. Rj. Cum Dóminus ad iudicándum vénerit.

De libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 21.

CUM audisset Chananæus rex Arad, qui habitábat ad Meridiem, venisse scilicet Israel per exploratórum viam, pugnávit contra illum, et victor existens, duxit ex eo prædam. At Israel voto se Dómino óbligans, ait: Si tradideris pópulum istum in manu mea, delébo urbes ejus. Exaudivitque Dóminus preces Israel, et trádidit Chananæum, quem ille interfécit, subvérsis úrbibus ejus: et vocávit nomen loci illius Horma, id est, anáthema.

Rj. Gloriósum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále exaltátur lignum: * In quo Redémptor noster mortis vincula rumpens, cállidum áspidem superávit. ÿ. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In quo.

Lectio ij.

PROFECTI sunt autem et de monte Hor, per viam quæ ducit ad mare Rubrum, ut circumírent terram Edom. Et tædére cœpit pópulum itínerys ac labóris: locutúsque contra

Deum et Moysen, ait: Cur eduxísti nos de Ægypto, ut morerémur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ: ánima nostra jam náuseat super cibo isto levissimo. Quámobrem misit Dóminus in pópulum ignítos serpéntes.

Rj. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit. ÿ. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

Lectio iij.

AD quorum plagas et mortes plurimórum, venerunt ad Moysen, atque dixerunt: Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum et te: ora ut tollat a nobis serpéntes. Orávitque Moyses pro pópulo, et locútus est Dóminus ad eum: Fac serpéntem æneum, et pone eum pro signo: qui percussus aspéxerit eum, vivet. Fecit ergo Moyses serpéntem æneum, et pósuit eum pro signo: quem cum percússi aspícerent, sanabántur.

Rj. Hæc est arbor digníssima in paradísi médio situáta: In qua salútis auctor própria morte mortem ómnium superávit. ÿ. Crux præcelléti decóre fúlgida, quam Heraclius Imperátor concupiscéti ánimo recuperávit. In. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno.

Añã. O Crucis victória, et admirábile signum, in cœlesti cúria fac nos captáre triumphum. Psalm. Cum invocárem. xxij.

Vñ. Funestæ mortis damnatur supplicium, dum Christus in cruce nostra destruxit vincula criminum. Ps. In Dómino confido. xxiv.

Vñ. Rex exaltatur in æthera, cum nobile trophæum Crucis ab univèrsis Christicolis adoratur per sæcula. Ps. Dómine, in virtute. xxv.

Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi. *ñ.* Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Lectio iv.

CHOSROAS Persarum rex, extrémis Phocæ impèrii temporibus, Ægypto et Africa occupata, ac Jerosólyma capta, multisque ibi cæsis Christianorum millibus, Christi Dómini Crucem, quam Hélena in monte Calvária collocarat, in Pèrsidem abstulit. Itaque Heraclius, qui Phocæ succèsserat, multis belli incómodis et calamitatibus affectus, pacem petebat, quam a Chósroa, victoriis insolente, ne iniquis quidem conditionibus impetrare poterat. Quare in summo discrimine se assiduis jejuniis et orationibus exercens, opem a Deo vehementer implorabat: cujus monitu exercitu comparato, signa cum hoste contulit, ac tres duces Chósroæ cum tribus exercitibus superavit.

ñ. Nos autem gloriari oportet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurrectio nostra: * Per quem salvati et liberati sumus. †. Tuam Crucem adoramus, Dómine, et recolimus tuam gloriosam passionem. Per quem.

Lectio v.

QUIBUS cladibus fractus Chósroas, in fuga, qua trahere Tigrim parabat, Medarsem filium socium regni designat. Sed eam contumeliam cum Síroes, Chósroæ major natu filius, ferret atrociter, patri simul et fratri necem machinatur: quam paulo post utriusque ex fuga retracto attulit, regnumque ab Heraclio impetravit, quibusdam acceptis conditionibus: quarum ea prima fuit, ut Crucem Christi Dómini restitueret. Ergo Crux, quatuordecim annis postquam vénerat in potestatem Persarum, recepta est: quam rediens Jerosólymam, Heraclius solémni celebritate suis húmeris retulit in eum montem, quo eam Salvator túlerat.

ñ. Dum sacrum pignus cœlitus exaltatur, Christi fides roboratur: * Adsunt prodigia divina in virga Moysi primitus figurata. †. Ad Crucis contactum resurgunt mórtui, et Dei magnalia reserantur. Adsunt.

Lectio vj.

QUOD factum illústri miraculo commendatum est. Nam Heraclius, ut erat auro et gemmis ornatus, insistere coactus est in porta, quæ ad Calvária montem ducebat. Quo enim magis progredi conabatur, eo magis retineri videbatur. Cumque ea re et ipse Heraclius, et reliqui omnes obstupescerent, Zacharias Jerosolymorum Antistes, Vide, inquit, Imperator, ne isto triumpháli ornatu, in Cruce

ferenda parum Jesu Christi paupertatem et humilitatem imitere. Tum Heraclius, abjecto amplissimo vestitu, detractisque calceis, ac plebeio amictu indutus, reliquum viae facile confecit, et in eodem Calvariae loco Crucem statuit unde fuerat a Persis asportata. Itaque Exaltationis sanctae Crucis sollemnitas, quae hac die quotannis celebrabatur, illustrior haberi coepit ob ejus rei memoriam, quod ibidem fuerit reposta ab Heraclio, ubi Salvatori primum fuerat constituta.

R. Hoc signum Crucis erit in caelo, cum Dominus ad iudicandum venerit: * Tunc manifesta erunt abscondita cordis nostri. V. Cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae, et coeperit iudicare saeculum per ignem. Tunc. Gloria Patri. Tunc.

In tertio Nocturno.

Añ. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum. Psalmi ut in iij. Nocturno de Communi Virginum. lxxxv.

Añ. Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberati sumus: fructus arboris seduxit nos, Filius Dei redemit nos, alleluia.

Añ. Salvator mundi, salva nos, qui per Crucem et sanguinem tuum redemisti nos, auxiliare nobis, te deprecamur, Deus noster.

V. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. R. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 12. c

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judaeorum: Nunc iudicium est mundi: nunc princeps hujus mundi ejicietur foras. Et reliqua.

Homilia sancti Leonis, Papae.

Serm. 8. de Passione Dom.

EXALTATO, dilectissimi, per Crucem Christo, non illa tantum species aspectui mentis occurrat, quae fuit in oculis impiorum, quibus per Moysen dictum est: Et erit pendens vita tua ante oculos tuos, et timebis die ac nocte, et non credes vitae tuae. Isti enim nihil in crucifixo Domino praeter facinus suum cogitare poterunt, habentes timorem, non quo fides vera justificatur, sed quo conscientia iniqua torquetur. Noster vero intellectus, quem spiritus veritatis illuminat, gloriam Crucis caelo terraque radiantem puro ac libero corde suscipiat, et interiori acie videat, quale sit quod Dominus, cum de passionis suae loqueretur instantia, dixit: Nunc iudicium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejicietur foras. Et ego exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum.

R. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit

* Quae sola digna fuit portare praedium hujus saeculi. V. Hoc signum Crucis erit in caelo, cum Dominus ad iudicandum venerit. Quae. Bened. Divinum auxilium.

Lectio viij.

O admirabilis poténtia Crucis, o ineffábilis glória passiónis, in qua et tribúnal Dómini, et iudicium mundi, et potéstas est crucifíxi! Traxisti enim, Dómine, ómnia ad te, et cum expandísses tota die manus tuas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem tibi, confiténdæ majestátis tuæ sensum totus mundus accépit. Traxisti, Dómine, ómnia ad te, cum in execrationem iudáici scéleris, unam protulé- runt ómnia eleménta sentén- tiam, cum obscurátis luminá- ribus cœli, et convérso in noctem die, terra quoque mó- tibus quaterétur insólitis, uni- versaque creatúra impiórum úsui se negáret. Traxisti, Dó- mine, ómnia ad te, quóniam scisso templi velo, sancta sanc- tórum ab indignis pontifici- bus recessérunt, ut figúra in veritátem, prophetiã in mani- festationem, et Lex in Evan- gélium verterétur.

☩ Sicut Moyses exaltávit ser- péntem in desérto, ita exaltári opórtet Filium hóminis: * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. ✠ Non misit Deus Filium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvé- tur mundus per ipsum. Ut. Glória Patri. Ut.

Lectio ix.

TRAXISTI, Dómine, ómnia ad te, ut quod in uno Judææ templo obumbrátis significatió- nibus tegebátur, pleno apertó- que sacraménto universárum ubique natiónum devótió cele-

bráret. Nunc étenim et ordo clárior Levitárum, et dignitas ámplior seniórum, et sacrátior est únctio Sacerdotum: quia Crux tua ómnium fons bene- dictiónum, ómnium est causa gratiárum: per quam credén- tibus datur virtus de infirmi- táte, glória de oppróbrio, vita de morte. Nunc étiam carná- lium sacrificiórum varietáte cessánte, omnes differentias hostiárum una córporis et sán- guinis tui implet oblátio: quó- niam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: et ita in te univérsa pérficis my- stéria, ut sicut unum est pro omni victima sacrificium, ita unum de omni gente sit re- gnum.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. O magnum pietátis opus! mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit. Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis. 15.

2. Salva nos, Christe Salvátor, per virtútem Crucis, qui salvásti Petrum in mari, mise- rére nobis.

3. Ecce Crucem Dómini, fú- gite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúia.

4. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi,

5. Per signum Crucis de ini- micis nostris líbera nos, Deus noster.

Capitulum. *Philip.* 2.

FRATRES, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo

Jesu : qui cum in forma Dei esset , non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo : sed semetipsum exinanivit , formam servi accipiens , in similitudinem hominum factus , et habitu inventus ut homo.

Hymnus

LUSTRA sex qui jam perégit ,
Tempus implens corporis ,
Sponte libera Redemptor
Passióni deditus ,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stípíte.
Felle potus ecce languet ,
Spina , clavi , lancea
Mite corpus perforarunt ,
Unda manat et cruor ,
Terra , pontus , astra , mundus

Quo lavantur flumine !
Crux fidelis , inter omnes
Arbor una nobilis :
Silva talem nulla profert
Fronde , flore , germine :
Dulce ferrum , dulce lignum ;
Dulce pondus sustinent.
Flecte ramos , arbor alta ,
Tensa laxa viscera ,
Et rigor lentescat ille
Quem dedit nativitas :
Et superni membra Regis
Tende miti stípíte.
Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam ,
Atque portum præparare
Arca mundo naufrago ,
Quam sacer cruor perunxit ,
Fusus Agni corpore.
Sempiterna sit beate
Trinitati gloria ,
Æqua Patri , Filioque ,
Par decus Paraclito :
Unius Trinique nomen
Laudet universitas.

Amen.

ÿ. Adoramus te , Christe , et benedicimus tibi. R. Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Ad Benedictus , Aña.

Super omnia ligna cedrorum tu sola excelsior , in qua vita mundi pependit , in qua Christus triumphavit , et mors mortem superavit in æternum.

Oratio.

DEUS , qui nos hodierna die Exaltationis sanctæ Crucis annua solemnitate lætificas : præsta , quæsumus ; ut , cujus mysterium in terra cognovimus , ejus redemptionis præmia in cælo mereamur. Pereundem Dominum.

Postea fit commem. Octav. Nativit. B. Mariæ , Aña. Nativitatem hodiernam perpetuæ Virginis Genitricis Dei Mariæ solemniter celebramus , qua celsitudo throni processit , alleluia.

ÿ. Nativitas est hodie sanctæ Mariæ Virginis. R. Cujus vita incluta cunctas illustrat Ecclesias.

Oratio.

FAMULIS tuis , quæsumus , Domine , cælestis gratiæ munus impertire : ut , quibus beate Virginis partus extitit salutis exordium , Nativitatis ejus votiva solemnitas , pacis tribuat incrementum. Per Dominum.

Ad Tertiam , Aña.

Capit. Fratres , Hoc. 285.

R. br. Hoc signum Crucis * Erit in cælo. Hoc. ÿ Cum Dominus ad judicandum venerit. Erit. Glória Patri. Hoc. ÿ. Adoramus te , Christe , et benedici-

mus tibi. *R.* Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Ad Sextam, Aña.

Ecce Crucem Dómini.

Capitulum. *Galat. 6. d*

Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo.

br. Adorámus te, Christe,

Et benedicimus tibi. Adorámus te. *ψ.* Quia per Crucem tuam redemisti mundum. Et. *Gloria Patri.* Adorámus. *ψ.* Omnis terra adóret te, et psallat tibi. *R.* Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Ad Nonam, Aña.

Per signum Crucis.

Capitulum. *Philip. 2.*

Humiliavit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

br. Omnis terra adóret te,

Et psallat tibi. Omnis. *ψ.* Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. Et. *Gloria Patri.* Omnis. *ψ.* Hoc signum Crucis erit in cælo. *R.* Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

In ij. Vesperis omnia dicuntur ut in primis. 280.

ψ. Hoc signum Crucis erit in cælo. *R.* Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Ad Magnificat, Aña.

O Crux benedicta, quæ sola fuisti digna portáre Regem cælorum, et Dóminum, alleluía.

Deinde fit comm. diei Oct. Nativ. B. Mariæ, Aña. Gloriósæ Virginis Mariæ ortum dignis-

simum recolámus, quæ et genitricis dignitatem obtinuit, et virginálem pudicitiam non amisit.

ψ. Nativitas. Oratio. Fámulis, ut supra. 286.

Postea S. Nicomedis. Mart. Aña. Iste Sanctus. *ψ.* Glória.

Oratio.

Adesto, Dómine, pópulo tuo: ut beáti Nicomédís Mártiris tui mérita præclára suscipiens, ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum.

DIE XV. SEPTEMBRIS.

In Octava Nativitatis B. M.

Duplex.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. *Cap. 8. b*

Quæ est ista, quæ ascéndit de deserto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est genitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

R. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credentibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. *ψ.* Nativitatem beátæ Mariæ Virginis cum gáudio celebrémus. Per.

Lectio ij.

Aquæ multæ non potuerunt Aextinguere charitatem, nec

flúmina óbruent illam , si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciat eam. Soror nostra parva, et úbera non habet : quid faciémus soróri nostræ in die, quando alloquéndam est? Si murus est, ædificémus super eum propugnácula argétea : si óstium est, compingámus illud tábulis cédrinis.

R. Beatíssimæ Vírginis Mariæ Nativitatem devotíssime celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum. † Cum jucunditate Nativitatem beátæ Mariæ Vírginis devotíssime celebrémus. Ut ipsa.

Lectio iij.

Ego murus, et úbera mea sicut turris : ex quo facta sum coram eo, quasi pacem repériens. Vínea fuit pacífico in ea, quæ habet pópulos : tradidit eam custódis, vir affert pro fructu ejus mille argéteos. Vínea mea coram me est. Mille tui pacífico, et ducenti his, qui custódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amici auscúltant : fac me audire vocem tuam. Fuge, dilecte mi, et assimilare cápree, hinnulóque cervórum super montes arómatum.

R. Gloriósæ Vírginis Mariæ ortum digníssimum recolámus, * Cujus Dóminus humilitatem respéxit, quæ Angelo nuntiante concépit Salvatórem mundi. † Beatíssimæ Vírginis Mariæ Nativitatem devotíssime celebrémus. Cujus Dóminus. Glória Patri. Cujus Dóminus.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Cyrilli, Epíscopi Alexandríni.

Lectio iv.

HILAREM vídeo cœtum Sanctórum ómnium, qui convenerunt promptis ánimis, a sancta et Dei Matre Mariá semper Virgine convocáti. Laus et glória sit tibi, sancta Trínitas, quæ omnes nos ad hanc celebritatem convocásti. Sit etiam tibi, sancta Dei Mater, laus. Tu enim es pretiósam margaritam orbis terrárum : tu lampas inextinguibilis, coróna virginitatis, sceptrum orthodoxæ fidei, templum indissolubile, cónsistens eum qui nusquam cónferri potest : Mater et Virgo, per quam benedictus qui venit in nómine Dómini, in sanctis Evangéliis nominátur.

R. Nativitas gloriósæ Virginitatis Mariæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclýta cunctas illústrat Eccléas. † Hódie nata est beáta Virgo Mariá ex progénie David. Cujus vita.

Lectio v.

PER te Trínitas sanctificátur. Per te Crux pretiósam celebrátur, et adorátur in toto orbe terrárum. Per te exúltat cœlum, lætántur Angeli et Archángeli, fugántur dæmones, et homo ipse ad cœlum revocátur. Per te omnis creatúra, idolórum errore deténta, conversa est ad agnitíonem veritátis, et fideles hómines ad sanctum Baptisma pervenerunt, atque in toto orbe terrárum constructæ sunt Eccléas.

Cum jucunditate Nativitatem beatæ Mariæ celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum. ⁊. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitate præcelsæ Genitricis Dei Mariæ. Ut.

Lectio vj.

In adjutrice, gentes véniunt ad pœniténtiam. Quid plura? Per te unigénitus Dei Filius, vera illa lux, effúlsit sedéntibus in ténebris et umbra mortis. Per te Prophétæ prænuntiárant, per te Apóstoli salutem géntibus prædicárant. Quisnam póterit tuárum laudum præconiá explicáre, María Mater et Virgo? Hanc, fratres dilectíssimi, celebrémus, ejus Filium Ecclésiæ Sponsum immaculátum adorántes : cui honor et glória in sæcula sæculórum. Amen

Nativitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem : et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ⁊. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

IBER generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

AUTUMNALIS

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 2. in Matth., post init.

AUDITU quidem mirábile est, qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatióibus comprehendí, Patrique per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, et fieri ex muliere dignátus est, et habére progenitóres David et Abraham : et quid dico, David et Abraham? étiam illas; quod magis stupéndum est, féminas, quas paulo ante memorávi. Hæc igitur áudiens, mente consúrge, nihilque húmile suspicéris, sed pótius propter hoc ipsum máxime miráre, quia cum verus et diléctus Filius sit sempitérni Dei, étiam Filius David esse dignátus est, modo ut te filium fáceret Dei : servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo patrem fáceret ipsum Deum.

Rj. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ⁊. Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. Quia.

Lectio viij.

VIDES ab ipso statim principio, quam læta sint hæc núntia. Quod si ámbigis de his quæ ad tuum spectant honórem, ab iis quæ illius sunt, étiam tua disce crédere. Quantum enim cónsequi potest humana rátió, multo est difficilius Deum hóminem fieri, quam hóminem Dei filium consecrári. Cum ergo audieris, quia

Filius Dei, filius sit et David et Abrahamæ: dubitare jam desine, quod et tu, qui filius es Adæ, futurus sis filius Dei. Non enim semetipsum ita humiliasset, nisi nos esset exaltaturus. Natus est enim secundum carnem, ut tu nascerere spiritu: natus est ex muliere, ut tu desineres filius esse mulieris.

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. †. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Nativitatem. Quia ex Glória Patri. Christus.

Pro S. Nicomede, Martyre.

Lectio ix.

NICOMEDES Præbyter, persecvente Christianos Domitiano Imperatore, quod corpus Feliculae Virginis propter confessionem christianæ fidei a Flacco Comite interfectæ sepe lisset, comprehendí jussus est: ductusque ad státuas deórum, cum eis sacrificare velle (quod facere jubebatur) constanter negavisset, propterea quod sacrificium uni Deo vero, qui regnat in cælis, deberetur; plumbatis cæsus, in eo martyrio animam Deo reddidit. Cujus corpus cum idem Comes in profluentem Tiberim projici imperasset: Justus, Nicomedis clericus, diligenter conquisitum, ad muros Urbis via Nomentana honorifice in sepulchro condidit.

Te Deum laudamus. 14.

In Laud. fit comm. S. Nicomedis, Añæ. Qui odit. †. Justus. Oratio. Adesto. 287.

In ij. Vesperis fit comm. SS. Cornelii et Cypriani, et aliorum, ut infra. 296.

DOM. III. SEPTEMBRIS.

Festum Septem Dolorum B. V. Mariæ.

Duplex majus.

Si hodie occurrat Oct. Nativ. B. M. aut Festum S. Matthæ tunc Festum Dolorum transfertur in primam ex sequentibus: Dñicis non impeditam Offic. 1. vel 2. cl. Decr. 18. Sep. 1814.

Ad Vesperas, Añæ de Laud. Psalmi ut in Festis B. M.

Capitulum. *Thren.* 2.

Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, filia Jerusalem? cui exæquabo te, et consolabor te, Virgo filia Sion? Magna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

Quot undis lacrymarum,
Quo dolore volvitur,
Luctuosa de cruento
Dum revulsum stipite,
Cernit ulnis incubantem
Virgo Mater Filium!
Os suave, mite pectus,
Et latus dulcissimum,
Dexteramque vulneratam,
Et sinistram sauciam;
Et rubras cruore plantas,
Ægra tingit lacrymis.
Gentiisque, milliisque
Stringit arctis nexibus
Pectus illud, et lacertos
Illa figit vulnera,
Sicque tota colliquescit
In doloris osculis.
Eja, Mater, obsecramus

Per tuas has lácrymas ,
Filiq̄ue triste funus ,
Vulnerúmque púrpuram ,
Hunc tui cordis dolórem
Conde nostris córdibus. .

Esto Patri , Filióque ,
Et coævo Flámini ,
Esto summæ Trinitáti
Sempitérna glória ;
Et perénnis laus , honórque
Hoc et omni sæculo. Amen.

Ÿ. Regína Mártyrum , ora pro
nobis. R̄. Quæ juxta crucem
Jesu constitisti.

Ad Magnificat , Aña.

Nolíte me consideráre , quod
fusca sim , quia decolorávit me
sol. Filii matris meæ pugnávérunt
contra me.

Oratio

DEUS , in cujus passióne , se-
cúndum Simeónis prophe-
tiam , dulcíssimam ánimam
gloriosæ Virgínis et Matris Ma-
riæ dolóris gládius pertransi-
vit : concéde propítius ; ut ,
qui dolóres ejus venerádo re-
cólimus , passiónis tuæ effé-
ctum felicem consequámur.
Qui vivis.

Deinde fit comm. Dñicæ.

Ad Completor. et per Ho-
ras , in fine Hymnorum dici-
tur :

Jesu , tibi sit glória ,
Qui passus es pro sérvulis.

Ad Matutinum, Invitatorium.

STREMUS juxta Crucem cum
Mária Matre Jesu , * Cujus
ánimam dolóris gládius per-
transívit. Ps. Venite. 2.

Hymnus.

JAM toto súbitus vesper eat
polo ,
Et sol attónitum præcipitet
diem ,

Dum sævæ récolo ludíbrium
necis ,

Divinámque catástrophen.

Spectátrix áderas supplicio ,
Parens ,

Malis uda , gerens cor ada-
mántinum ,

Natus funérea péndulus in
Cruce

Altos cum gémitus dabal.

Pendens ante óculos Natus ,
atrócibus

Sectus verbéribus : Natus hián-
tibus

Fossus vulneribus , quot pene-
trántibus

Te confixit acúleis !

Heu ! sputa , álapæ , vérbera ,
vúlnera ,

Clavi , fel , áloe , spóngia ,
láncea ,

Sitis , spina , cruor , quam vá-
ria píum

Cor pressére tyránnide !

Cunctis intérea stat generósior

Virgo Martyribus , prodígio
novo

In tantis móriens non móreris,
Parens ,

Diris fixa dolóribus.

Sit summæ Triádi glória , laus ,
honor :

A qua suppliciter , sollicita
prece ,

Posco Virgínei róboris æmulas
Vires rebus in ásperis.

Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Multiplicáti sunt qui trí-
bulant me , multi insúrgunt
advérsum me. Ps. Dómine ,
quid multiplicáti. 4.

Aña. Paravérunt sagittas suas
in pháretra , ut sagittent in
obsúro rectos corde. Ps. In
Dómino confido. 7.

Aña. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus. Ps. In te, Dómine, sperávi. 41.

v. Regina Mártyrum, ora pro nobis. R. Quæ juxta Crucem Jesu constitisti.

De Jeremía, Prophéta.

Lectio j. *Thren. 1.*

PLORANS plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxillis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus : omnes amici ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimíci. Vide, Dómine, quóniam tríbulo, conturbátus est venter meus : subvèrsus est cor meum in memelípsa, quóniam amaritúdine plena sum. Foris intérficit gládius, et domi mors similis est. Audiérunt quia ingemisco ego, et non est qui consolétur me.

R. Simeon, vir justus et timorátus, dixit ad Mariám : * Tuam ipsíus ánimam pertransibit gládius. v. Ne vocétis me pulchram, sed amáram, quia amaritúdine valde replévit me Omnípotens. Tuam.

Lectio ij. *Thren. 2. d*

Cui comparábo te, vel cui assimilábo te, filia Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo filia Sion? magna est enim velut mare contrítio tua : quis medébitur tui? Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam : sibilavérunt, et movérunt caput suum super filiam Jerúsalem : Hæccine est urbs, dicétes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ? Aperué-
runt super te os suum omnes

inimíci tui : sibilavérunt, et fremuérunt déntibus, et dixérunt : Devorábimus.

R. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægyptum : * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. v. Vocávi filium meum ex Ægypto, ut véniat salus in Israel. Et esto.

Lectio iij.

FECIT Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum, quem præcéperat a diébus antiquis : destrúxit, et non pépércit, et lætificávit super te inimícum, et exaltávit cornu hostium tuórum. Clamávit cor eórum ad Dóminum super muros filia Sion : Deduc quasi torrémentem lácrymas per diem, et noctem : non des réquiem tibi, neque táceat pupilla oculi tui.

R. Fili, quid fecisti nobis sic? * Ego et pater tuus * Dolétes quærebámus te. v. Quid est, quod me quærebátis? In his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse. Ego. Glória Patri. Dolétes.

In secundo Nocturno.

Aña. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei. Ps. Deus. Deus meus, réspice. 27.

Aña. Deus, vitam meam annuntiávi tibi : posuisti lácrymas meas in conspéctu tuo. Ps. Miserére mei, Deus. quóniam. 63.

Aña. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte. Quemádmódum desiderat. 55. v. Fascículus myrrhæ dilectus meus mihi. R. Inter úbera mea commorábitur.

Sermo sancti Bernárdi,
Abbátis.

Lectio iv.

Ex Serm. de 12. Stellis.

MARTYRIUM Virginitatis tam in Simeónis prophetia, quam in ipsa Domínicæ passiónis historia commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púerò Jesu) in signum, cui contradicétur. Et tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Vere tuam, o beáta Mater, animam pertransívit: alióquin non nisi eam pertransiens, carnem Filii tui penetráret. Et quidem posteaquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsius plane non áttigit animam crudélis lancea, quæ ipsius apéruit latus, sed tuam útique animam pertransívit: ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequibat avélli.

¶. Jesum bajulántem sibi crucem * Sequebátur turba mulierum, quæ plangebant, et lamentabántur eum. †. Filiæ Jerúsalem, super vos ipsas flete, et super filios vestros. Sequebátur.

Lectio v.

TUAM ergo pertransívit animam vis dolóris, ut plusquam Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimirum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille revéra pertransiens animam, et perlingens usque ad divisiónem animæ, ac spíritus: Múlier ecce Filius tuus? O commutatióne!

Joánes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam animam pertransíret hæc audítio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea pécora, sola recordátio scindit?

¶. Postquam venérunt in locum, qui dicitur Calváriæ, ibi crucifixérunt eum: * Stabat autem juxta crucem Jesu Mater ejus. †. Tunc beátam illius animam dolóris gladius pertransívit. Stabat.

Lectio vj.

NON mirémini, fratres, quod María martyr in ánima fuisse dicátur. Mirétur, qui non memínerit se audivisse Paulum inter máxima géntium crimina memorántem, quod sine affectióne fuissent. Longe id fuit a Mariæ visceribus, longe sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscierat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat continuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifixum? Et vehementer. Alióquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Mariam compatiéntem, quam Mariæ Filium patiéntem? Ille enim mori corpore pótuit, ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cháritas, qua majórem nemo hábit: fecit et hoc cháritas, cui post illam similis áltera non fuit.

¶. Joseph ab Arimathæa * Pétiit corpus Jesu, quod de cruce

depósitum * Suo compléxu Mater excépit. *ŷ.* Dolens Sunamítis sinu et génibus suis sustinuit mórtuum Filium. Pétit. Glória Patri. Suo.

In tertio Nocturno.

Añã. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum. Ps. Exáudi, Deus... cum deprecor. 67.

Añã. Anima inea turbáta est valde : sed tu, Dómine, úsquequo ? Ps. Dómine, ne in furóre tuo árguas. 4.

Añã. Deus adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis. Ps. Deus noster refúgium. 57.

ŷ. Per te salutem hauriámus, Virgo María. *R.* Ex vulneribus Christi.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap. 19. c*

In illo témpore : Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii, Episcopi.

De Instit. Virgin. cap. 7.

STABAT juxta crucem Mater, et, fugiéntibus viris, stabat intrépida. Vidéte, utrum pudórem mutáre potúerit Mater Jesu, quæ ánimus non mutávit. Spectábat piis óculis Filii vúlnera, per quæ sciébat omnibus futúram redemptiónem. Spectábat non degéneri Mater spectáculo, quæ non metúerat peremptórem. Pendébat in cruce Filius, Mater se persecutóribus offerébat.

R. Quis tibi sensus fuit, o Ma-

ter dolorum, * Dum Joseph síndone Filium tuum invólvit, et pósuit eum in monuménto? *ŷ.* Consideráte, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus. Dum.

Lectio viij.

Ex Ep. 25. ad Eccl. Vercell.

MARIA Mater Dómini ante crucem Filii stabat. Nul- lus me hoc dócuit, nisi sanctus Joáannes Evangelista. Munda- dum álii concússum in passióne Dómini conscripsérunt, cælum ténebris obdúctum, refugisse solem, in paradísium latrónem, sed post piam confessiónem. recéptum. Joáannes dócuit quod álii non docuérunt, quemád- modum in cruce pósitus Ma- trem appelláverit. Pluris putá- tur quod victor suppliciórum pietátis officia Matri exhibébat. quam quod regnum cœléste donábat. Nam si religiósus est, quod latróni donátur vé- nia, multo uberióris pietátis est, quod a Filio Mater tanto afféctu honorátur.

R. In toto corde tuo gémitus Matris tuæ ne obliviscáris, Ut perficiátur propitiatio, et benedictio. *ŷ.* Ave, princeps ge- nerósa, Martyrúmque prima rosa, Virginúmque lílium. Ut Glória Patri. Ut.

Lectio ix. de Homilia Dñi. occurrentis.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérissima mulierum? quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum? Psal- Dóminus regnávit, cum quis 15.

2. Recédite a me, * amáre fle-

bo; nolite incumbere, ut consolémini me.

3. Non est ei spécies * neque decor, et vidimús eum, et non erat aspéctus.

4. A planta pedis usque ad vérticem capitis non est in eo sánitas.

5. Fulcíte me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum. *Thren.* 2.

Cui comparabo te? vel cui assimilábo te, filia Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo filia Sion? Magna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

SUMME Deus cleméntiæ,
Septem Dolóres Virginis,
Plagásque Jesu Filii
Fac rite nos revólvere.
Vobis salútem cónferant
Deiparæ tot lácrymæ,
Quibus laváre súfficis
Totius orbis crimina.
Sit quinque Jesu vúlnerum
Amára contemplátio,
Sint et Dolóres Virginis
Ætérna cunctis gáudia.
Jesu, tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.
7. María Virgo, per virtútem
tot dolórum. Rj. Fac nos gau-
dére in regno cœlórum.

Ad Benedictus, Añã.

Veníte, ascendámus ad mon-
tem Dómini, et vidéte, si est
dolor sicut dolor meus.

Oratio.

DEUS, in cujus passióne, se-
cúndum Simeónis prophe-
tiam, dulcíssimam ánimam
gloriósæ Virginis et. Matris Ma-

riæ dolóris gládius pertransívit:
concéde propítius; ut, qui Do-
lóres ejus venerándo recólimus,
passiónis tuæ efféctum felicem
consequámur. Qui vivis.

Et fit commem. Dñicæ.

Ad Primam, in Rj. br. ʒ.
Qui passus es propter nostram
salútem.

Ad Tertiam, Añã.

Recédite a me.

Capit. Cui comparábo. sup.
Rj. br. O vos omnes, * Qui
transítis per viam. O vos. ʒ.
Atténdite, et vidéte, si est do-
lor sicut dolor meus. Qui. Gló-
ria Patri. O vos. ʒ. Defecérunt
præ lácrymis óculi mei. Rj.
Conturbáta sunt ómnia víscera
mea.

Ad Sextam, Añã.

Non est ei species.

Capitulum. *Thren.* 1.

PLORANS plorávit in nocte, et
lácrymæ ejus in maxillis
ejus: non est qui consolétur
eam ex ómnibus charis ejus.
Rj. br. Defecérunt * Præ lácry-
mis óculi mei. Defecérunt. ʒ.
Conturbáta sunt ómnia víscera
mea. Præ. Glória Patri. Defe-
cérunt. ʒ. Fascículus myrrhæ
diléctus meus mihi. Rj. Inter
úbera mea commorábitur.

Ad Nonam, Añã.

Fulcíte me flóribus.

Capitulum. *Thren.* 2.

DEDUC quasi torréntem lácry-
mas per diem, et noctem;
non des réquiem tibi, neque
táceat pupilla óculi tui.
Rj. br. Fascículus myrrhæ * Di-
léctus meus mihi. Fascículus.
ʒ. Inter úbera mea commorá-
bitur. Diléctus. Glória Patri
Fascículus. ʒ. Anima mea li-

quefacta est. *ñ.* Ut dilectus locutus est.

In ij. Vesperis omnia ut in primis. 290.

ÿ. Regina Martyrum, ora pro nobis. *ñ.* Quæ juxta crucem Jesu constitisti.

Ad Magnificat, Aña.

Oppressit me dolor, et facies mea intumuit a fletu, et palpebræ meæ caligaverunt.

Et fit commem. Dñicæ.

DIE XVI. SEPTEMBRIS.

In Festo SS. Martyrum Cornelii et Cypriani.

Semiduplex.

Aña. Istórum. ÿ. Lætámini.

Oratio.

BEATORUM Martyrum, pariterque Pontificum Cornélii et Cypriani nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet oratio veneránda. Per Dóminum.

Postea SS. Euphemie, Lucie et Geminiani, Mart.

In Vesperis, Aña. Gaudent in cælis. ÿ. Exultábunt, ex ij. Vesp. de Comm.

In Laudibus vero, Aña. Istórum est. ÿ. Lætámini, ex j. Vesperis.

Oratio.

PRESTA, Dómine, precibus nostris cum exultatione provéntum: ut sanctorum Martyrum Euphemie, Lucie, et Geminiani, quorum diem passionis ánnua devotíone recólimus, étiam fidei constantiam subsequámur. Per Dóminum nostrum.

Si Festum SS. Cornelii, et Cypriani venerit in Dominica, transfertur in proximam diem Festo ix. Lect. non impeditam:

comm. autem SS. Euphemie, Lucie et Geminiani fit in i. Vesp. et Laud. Dñicæ, cum iv. Lectione ipsorum, et Aña et ÿÿ. non variantur.

In j. Nocturno Lectiones d. Scriptura occurrente.

Si autem venerit in Quarto Temp. leguntur Lect. Fratres. Debitores, de Comm. xxxiv. et Lectio ix. de Hom. Festa occurr. cum ejus commem. ad Laudes tantum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CORNELIUS Románus, Gallo et Volusiáno Imperatoribus, Pontificatum gerens, cum Lucina femina sanctissima, corpora Apostolorum Petri et Pauli e catacumbis in opportuniorem locum transtulit, ac Pauli corpus Lucina in suo prædio via Ostiensi, prope eum locum, ubi fuerat gladio percussus, collocavit: Cornélius Principis Apostolorum corpus non longe inde, ubi crucifixus fuerat, reposuit. Quod cum ad Imperatores delatum esset, et Pontífice auctore multos fieri Christiános, mittitur is in exilium ad Centum cellas: ubi eum sanctus Cyprianus Episcopus Carthaginensis per litteras est consolatus.

R. Sancti tui, Dómine, mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit árida: et in mari Rubro via sine impedimento. ÿ. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torréntes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

Hoc autem christiánæ charitátis officium cum frequens alter álteri persólveret, deteriorem in partem id accipientes Imperatóres, accersitum Romam Cornélium, tamquam de majestáte reum, plumbális cædi, raptúmque ad Martis simulácrum ei sacrificáre jubent. Quam impietátem cum ille detestaretur, ei caput abscissum est, décimo octávo Kaléndas Octóbris. Cujus corpus beáta Lucína, cléricis adjutóribus, humávit in arenária prædii sui prope cœmetérium Callisti. Vixit in Pontificátu annos circiter duos.

κ. Vërbera carníficum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nómine : * Ut heredes fierent in domo Dómini. √. Tradiderunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio vj.

CYPRIANUS Afer primus glorióse Rhetóricam dócuit : exínde, suadente presbytero Cæcilio, a quo et cognóméntum sortitus est, Christiánus factus, omnem substántiam suam paupéribus erogávit. Ac post non multum témporis electus in presbyterum, étiam Episcopus Carthaginiénsis constitútus est. Hujus ingénii superfluum est indicem téxere, cum sole clarióra sint ejus ópera. Passus est sub Valeriáno et Galliéno Principibus, persecutióne octáva, eódem die, quo

Romæ Cornélius, sed non eódem anno.

κ. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. √. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectiône acquiescent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Cum audiéritis. xl.

Pro SS. MM. Euphemia,
Lucia, et Geminiano.

Lectio ix.

EUPHEMIA, Lúcia, et Geminianus, in persecutióne Diocletiáni, non eódem loco, sed eódem die, martyrio coronáti sunt. Euphémia virgo apud Chalcédonem, Prisco procónsule, vária tormentórum género, virgárum, equúlei, rotárum, ignis constánter passa : demum béstiis objécta, una ex iis morsum sancto córpori infigénte, céteris pedes ejus lambéntibus, immaculátum spiritum Deo reddidit. Lúcia, vidua Romána, a filio Eutrópio, quod Christum multos annos coluisset, accusáta, in ollam pice ac plumbo fervéntem demittitur : unde incólumis evádens, cum ferro plumbóque oneráta per Urbem ducerétur, Geminianum, nóbilem virum, constántia fidei et martyrii ad Christum convértit : quem étiam cum multis áliis ad fidem perductis, várie tortum, gloriósi martyrii abscisso capite sócium hábuit. Quorum cór-

pora Máxima, múlter christiána, honorífice sepelívit.

Te Deum laudámus. 14.

Vesp. de seq., com. præc.

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

In Festo Impressionis SS. Stigmatum in corp. S. Francisci.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. non Pont. Ixij. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, dic. Hac die lætus méruit beáta Vúlnera Christi.

In utrisque Vesperis, ✠. Signasti, Dómine, servum tuum Franciscum. Rj. Signis redemptionis nostræ.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui, frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amoris igne, in carne beatissimi Francisci passiónis tuæ sacra Stigmata renovásti: concéde propítius; ut, ejus méritis et précibus, crucem júgiter ferámus, et dignos fructus pœnitentiæ faciámus. Qui vivis.

Deinde fit comm. præc. Aña. Gaudent. ✠. Exultábunt. Oratio. Beatórum. 296.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 5. et 6.

SI spíritu vívimus, spíritu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem ínvidentes. Fratres, et si præoccupátus fúerit homo in álquo delicto, vos, qui spirituáles estis, hujusmodi instrúite in spíritu lenitátis, considerans teípsum, ne et tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, et sic adimplé-

bitis legem Christi. Nam si quis existimat se áliquid esse, cum nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquisque, et sic in semelípso tantum glóriam habébit, et non in áltero. Unusquisque enim onus suum portábit. Comunicet autem is qui catechizátur verbo, ei qui se catechizat, in ómnibus bonis.

Rj. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ✠. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ij.

NOLITE erráre: Deus non írridétur. Quæ enim semináverit homo, hæc et metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne et metet corruptionem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam. Bonum autem faciéntes, non deficiámus: tempore enim suo metémus, non deficiéntes. Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máxime autem ad domésticos fidei. Vidéte quálibus lítteris scripsi vobis mea manu. Quicúmque enim volunt placere in carne, hi cogunt vos circumcídí, tantum ut Crucis Christi persecutióne non patiántur. Neque enim qui circumcidúntur, legem custodiunt: sed volunt vos circumcídí, ut in carne vestra gloriéntur.

Rj. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ✠. Plantátus

in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iij.

MIBI autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcisio áliquid valet, neque præputium, sed nova creatúra. Et quicumque hanc régulam secúti fuerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israel Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit : ego enim stigmata Dómini Jesu in corpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, cum spíritu vestro, fratres. Amen.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctorum. †. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

D. Bonav. in Leg. S. Francisci, c. 13.

FIDELIS revéra fámulus et mínister Christi Franciscus, biénnio ántequam spíritum réderet cœlo, cum in loco excélsosorsum, qui mons Alvérniæ dicitur, quadragenárium, ad honórem Archángeli Michaélis, jejúnium inchoáset, supérnæ contemplatiónis dulcédine abundantius sólito superfusus, ac cœlestium desideriorum ardentiori flamma succensus, supernárum cœpit immissiõnum cumulátius dona sentire. Dum igitur seráphicis desideriorum

ardóribus sursum agerétur in Deum, et afféctus compassíva teneritúdine in eum transformarétur, cui ex charitaté nímia crucifigi complácuit : quodam mane circa festum Exaltatiónis sanctæ Crucis, in látere montis orans, vidit quasi spéciem unius Séraphim, sex alas tam fúlgidas quam ignitas habentem, de cœlorum sublimitate descendere ; qui volátu celérrimo ad áeris locum viro Dei propínquum perveniens, non solum alátus, sed et crucifixus apparuit : manus quidem et pedes habens extensos, et cruci affixos : alas vero sic miro modo hinc inde dispositas, ut duas supra caput erigeret, duas ad volándum extenderet, duábus vero réliquis totum corpus circumplecténdo veláret. Hoc videns, vehementer obstúpuit, mixtúmque dolóri gáudium mensejus incúrrit, dum et in gratiósio ejus aspéctu sibi tam mirabiliter quam familiáriter apparentis excessivam quamdam concipiébat lætítiam, et dira conspécta crucis affixio ipsíus ánimam compassívi dolóris gládio pertransívit.

aj. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. †. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

INTELLEXIT quidem, illo docente intérius, qui et apparébat extérius, quod licet passiõnis infirmitas cum im-

mortalitate spiritus seraphici nullatenus conveniret, ideo tamen hujusmodi visio suis fuerat presentata conspectibus, ut amicus ipse Christi prænoscere, se non per martyrium carnis, sed per incendium mentis totum in Christi Jesu crucifixi expressam similitudinem transformandum. Disprensens itaque visio, post arcantum ac familiare colloquium, mentem ipsius seraphico interiorius inflammavit ardore: carnem vero Crucifixo conformi exteriorius insignivit effigie: tamquam si ad ignis liquefactivam virtutem praeambulam sigillativa quaedam esset impressio subsequuta. Statim namque in manibus et pedibus ejus apparere coeperunt signa clavorum, ipsorum capitibus in inferiori parte manuum et superiori pedum apparentibus, et eorum acuminibus existentibus ex adverso. Dextrum quoque latus quasi lancea transfixum rubra cicatrice obductum erat: quod saepe sanguinem sacrum effundens, tunnicam et femoralia respergebat.

Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: Et ad portas paradisi coronavit eum. Induit eum Dominus loriam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj

POSTQUEM igitur novus homo Franciscus novo et stupendo miraculo claruit, cum singulari privilegio, retroactis saeculis non concessio, insigni-

tus apparuit, sacris videlicet Stigmatibus decoratus, descendit de monte secum ferens Crucifixi effigiem, non in tabulis lapideis, vel ligneis, manu figuratum artificis, sed in carneis membris descriptam digito Dei vivi. Quoniam sacramentum Regis Seraphicus vir abscondere bonum esse optime norat, secreta regalis consuevit signacula illa sacra pro viribus occultabat. Verum, quia Dei est ad gloriam suam magna revelare, quae facit Dominus ipse, qui signacula illa secreta impresserat, miracula quaedam aperte per ipsa monstravit, ut illorum occulta et mira vis stigmatum manifesta pateret claritate signorum. Porro rem admirabilem, ac tantopere testatam, atque in pontificiis diplomatis praecipuis laudibus et favoribus exaltatam, Benedictus Papa Undecimus anniversaria solemnitate celebrari voluit: quam postea Paulus Quintus Pontifex Maximus, ut corda fidelium in Christi crucifixi accenderentur amorem, ad universam Ecclesiam propagavit.

R. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrederere in requiem meam: Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. *V.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homil. Evang. Si quis vult, de C. unius Mart. ij. loco. xxix. *R.* vij. Iste est qui ante Deum

magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum. * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstiniens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

vij. Mihi absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi: * Per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. V. Ego enim Stigmata Domini Jesu in corpore meo porto. Per. Gloria Patri Per.

Ad Laudes, in Hymno, Jesu, corona celsior, loco tertii versus dicitur seq.

Anni reverso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore
Christi recepit Stigmata.

Vesperae a Capitulo de seq.
um comm. praec.

DIE XVIII. SEPTEMBRIS.

in Festo S. Josephi a Cupertino,
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. non
cont. Ixij. praeter seq.

Ad Magnificat, Aña.

Mortuus sum, et vita mea
est abscondita cum Christo in
Deo.

Oratio.

DEUS, qui ad unigenitum
Filium tuum, exaltatum a
terra, omnia trahere dispo-
suisti: perfice propitius; ut,
meritis et exemplo seraphici
Confessoris tui Josephi, supra
terrenas omnes cupiditates ele-
vati, ad eum pervenire mereamur.
Qui tecum vivit.

Et fit eorum. SS. Stigmat. .

AUTUMNALIS.

Aña. Hic vir. V. Signasti, et
Oratio. Domine, ut 298.

In primo Nocturno

De Epistola secunda beati Pauli,
Apóstoli, ad Corinthios.

Lectio j. Cap. 4. b

DEUS, qui dixit de tenebris
lucem splendescere, ipse
illuxit in cordibus nostris, ad
illuminationem scientiae clari-
tatis Dei, in facie Christi Jesu.
Habemus autem thesaurum
istum in vasis fictilibus: ut
sublimitas sit virtutis Dei, et
non ex nobis. In omnibus tri-
bulationem patimur, sed non
angustiamur, aperiámur, sed
non destituimur: persecutio-
nem patimur, sed non dere-
linquimur: deijcitur, sed non
perimus: semper mortifica-
tionem Jesu in corpore nostro
circumferentes, ut et vita Jesu
manifestetur in corporibus no-
stris. Semper enim nos, qui
vivimus, in mortem tradimur
propter Jesum: ut et vita Jesu
manifestetur in carne nostra
mortali.

R. Euge, serve bone et fidelis,
quia in pauca fuisti fidelis,
supra multa te constituam: *
Intra in gaudium Domini tui.
V. Domine, quinque talenta tra-
didisti mihi, ecce alia quinque
superlucratus sum. Intra.

Lectio ij. Cap. 5.

SCIMUS enim, quoniam si ter-
restris domus nostra hujus
habitationis dissolvatur, quod
aedificationem ex Deo habemus,
domum non manufactam, aeter-
nam in caelis. Nam et in hoc
ingemiscimus, habitationem
nostram, quae de caelo est,
superindui cupientes: si tamen

vestiti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemiscimus gravati: eo quod nolumus exoliári, sed supervestiri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spíritus. Audéntes igitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in corpore, peregrinámur a Dómino: (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem) audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a corpore, et præséntes esse ad Dóminum.

¶ Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. † Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iij. *Cap. 12.*

SI gloriári opórtet (non expedit quidem) véniam autem ad visionés et revelatiónes Dómini. Scio hómíne in Christo ante annos quatuórdecim, (sive in corpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus scit) raptum hujúsmodi usque ad tertium cælum. Et scio hujúsmodi hómíne, (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quóniam raptus est in Paradísium: et audívit arcána verba, quæ non licet hómíni loqui. Pro hujúsmodi gloriábor: pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insipiens: veritátem enim dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id quod videt in me,

aut áliquíd audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perficitur. Libénter igitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

¶ Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Allíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. † Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

JOSEPHUS a Cupertino, oppido in Salentínis diocésis Neritonénsis, anno reparátæ salutis millésimo sexcentésimo tertio, piis ibidem paréntibus ortus, Deíque amóre prævéntus, puerítiam atque adolescéntiam summa cum simplicitáte morúmque innocéntia transégit. A diutúrno molestoque morbo patientíssime toleráto Deíparæ Vírginis ope liberátus, se totum pietátis opéribus, ac excoléndis virtútibus dedit: utque Deo ad majóra vocánti se intímus conjúngeret, Ordini Seráphico nomen dare constituit. Post vários evéntus voti tandem compos factus, apud Minóres Conventuáles in cænóbio Cryptulæ, inter láicos primum ob litterárum imperítiam, deinde

inter clericos divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solennia vota initiatus, perfectius sibi vite institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscumque affectibus, terrenisque rebus pene ad vitam necessariis illico a se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omni demum asperitatum, ac poenarum genere corpus afflixit: spiritum vero sanctae orationis altissimaeque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut charitas Dei, quae jam erat in ejus corde a prima aetate diffusa, miro planeque singulari modo in dies coruscaverit.

¶. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam. †. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ELUXIT praecipue ardentissima ejus charitas in extasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato a sensibus animo, statim ab extasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequeretur, dicere solitus, se ab ea veluti caecum circumduci, et mori potius velle, quam non obedire. Paupertatem vero Seraphici Patriarchae ita aemulatus est, ut morti proximus Praelato suo assere vere potuerit, se nihil habere, quod more Reli-

giosorum resignaret. Itaque mundo sibi que mortuus, vitam Jesu manifestabat in carne sua, quae dum in aliquibus ex turpitudine obscenum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem, indicium nitidissimae illius puritatis, quam immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illaesam, tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, tum denique speciali protectione purissimae Virginis Mariae, quam Matrem suam appellare consuevit, ac veluti Matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse aiebat, omnia bona consequerentur.

¶. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. †. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio vj.

Hec beati Josephi sollicitudo sua erga proximos charitate prodibat: tanto enim animarum zelo exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissime procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum sive pauperem, sive infirmum, sive quacumque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum

appéterent : nam eádem patientia, mansuetúdone, vultúsque hilaritáte tália excipiébat, qua tot inter ac tantas vicissitúdoines resplénduit, dum vel moderatórum Ordinis, vel sacrae Inquisitionis jussu hac illac erráre, versarique coáctus est. Quamquam vero pópuli non solum, sed viri Principes eximiam ejus sanctitátem, et supérna charísmata admirarentur, ea nihilóminus erat humilitáte, ut magnum se peccatórem réputans, Deum enixe deprecaretur, ut sua ab eo illústria dona removéret ; hómines vero exoráret, ut in eum locum mórtuum ejus corpus injicerent, ubi memória sui esset prorsus oblitérata. At Deus, qui ponit húmiles in sublime, quique servum suum, dum viveret, cœlésti sapiéntia, prophetia, córdium perscrutatióne, curatiónum grátia, ceterisque donis cumulátissime exornáverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipsa ántea prædíxerat, loco, ac témpore, anno ætátis suæ sexagésimo primo, Auxími in Picéno pretiósam réddidit, sepulchrúmque gloriósum. Illum dénique etiam post óbitum miraculis coruscántem Benedictus Quartusdecimus Beatórum, Clemens Tertiusdecimus Sanctórum fastis adscrípsit. Ejus autem Officium, et Missam Clemens Quartusdecimus ejúsdem Ordinis ad univérsam Ecclésiám exténdit.

¶. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in

réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. v. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 22.

In illo témpore : Loquebátur Jesus principibus sacerdotum, et Pharisæis in parábolis, dicens : Simile factum est regnum cœlórum hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii, Papæ.

Lib. 2. Homiliar. Hom. 38.

Quia jam, largiénte Dómino, núptiarum domum, id est, sanctam Ecclésiám, intrástis, solérter, fratres, aspícite, ne áliquid de mentis vestrae hábitu Rex ingrédians reprehéndat. Cum magno enim cordis timóre pensándum est, quod prótinus súbditur : Intrávit autem rex, ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non vestítum veste núptiáli. Quid, fratres charíssimi, éxprimi per núptiálem vestem putámus ? Si enim vestem núptiálem baptismá, vel fidem dicimus, quis sine baptismate et fide has núptias intrávit ? Eo enim ipso foris est, qui necdum crédidit. Quid ergo debémus intelligere per núptiálem vestem, nisi charitátem ? Intrat enim ad núptias, sed cum núptiáli veste non intrat, qui in sancta Ecclésiá assistens fidem habet, sed charitátem non habet. Recte enim

charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandam sibi Ecclesiae nuptias venit.

2. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum. * Ipse intercédatur pro peccatis omnium populorum. †. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

SOLA quippe dilectione Dei actum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde et Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus mundum, ut Filium suum unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eandem charitatem innouit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit: sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe, fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se sponso et sponsae ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes, et festa celebrantes despictis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, et cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad caelum assumuntur electi. Qua ergo mente haec spiritualia festa conspiciamus,

qui nuptialem vestem, id est, charitatem, quae sola nos speciosos exhibet, non habemus. R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur a nuptiis. †. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. Gloria Patri. Et.

Lectio ix.

SCIENDUM vero est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, et inferiore vestis textitur: ita in duobus praecipuis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, et proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota virtute tua, et proximum tuum sicut teipsum. Qua in re notandum est, quia in dilectione proximi mensura amoris ponitur, cum dicitur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cum dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur, Ex toto: quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo necesse est ut charitatis praecipua custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat. Te Deum laudamus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Ostendit mihi Dominus fluvium aquae vivae, splendidum tam-

quam crystallum , procedentem de sede Dei , et Agni.

Vesperæ a Capit. de seq. cum com. præc.

DIE XIX SEPTEMBRIS.

In Festo SS. Martyrum Januarii, Episc. et Soc.

Duplex.

Omnia de Communi plur. Mart. xxxij. præter seq.

Oratio.

DEUS , qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Januarii et Sociorum ejus solemnitate lætificas : concede propitius ; ut quorum gaudemus meritis , accendámur exemplis. Per Dóminum.

Et fit com. S. Josephi a Cupertino , Añã. Existimo ómnia detriméntum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei.

ÿ. Justum. Orat. Deus , qui ad unigénitum. 301.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Temp. , Lect. , Fratres , Debitóres , de Com. xxxiv. et Lectio ix. de Homilia Feriæ occurr. , cum ejus com. ad Laud. tantum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JANUARIUS , Benevénti Episcopus , Diocletiano et Maximiano in Christianos sæviéntibus , ad Timótheum Campániæ Præsidem ob christiánæ fidei professionem Nolam perducitur. Ibi ejus constantia varie tentata , in ardentem fornacem conjectus , ita illæsus evásit , ut ne vestiméntum , aut capillum quidem flamma violáverit. Hinc Præses accensus

iracúndia , mártiris corpus imperat usque eo distrahi , quoad nervorum compages artuumque solvántur. Festus intérea ejus Diáconus , et Desidérius Lector comprehénsi , vinctique unacum Episcopo ante rhedam Præsidis Putéolos pertrahúntur , et in eúmdem cárcerem , in quo Sósius Misénas , et Próculus Puteolánus Diáconus . Eútyches et Acútius láici ad béstias damnáti detinebántur. simul conjiciúntur.

Rj. Sancti tui , Dómine , mirabile consecúti sunt iter , serviéntes præcéptis tuis , ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra apparuit árida , et in mari Rubro via sine impediménto. ÿ. Quóniam percússit petram , et fluxérunt aquæ , et torréntes inundavérunt. Terra apparuit.

Lectio v.

POSTERO die omnes in amphitheatro feris obiecti sunt : quæ naturalis oblitæ feritátis , ad Januarii pedes se prostravére. Id Timótheus mágicis cantiónibus tribuens , cum senténtiam cápitis in Christi mártires pronuntiáset , óculis repénte captus , oránte mox beáto Januario , lumen recépit : quo miraculo hóminum millia fere quinque Christi fidem suscepérunt. Verum ingrátus judex nihilo placátor factus beneficio , sed conversióne tantæ multitudinis actus in rábiem , véritus máxime Principum decreta , sanctum Episcopum cum sóciis gládio percúti jussit.

Rj. Vérbera carnificum non ú-

muérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hæredes fierent in domo Dómini. ✚. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut herédes.

Lectio vj.

HORUM córpora finítimæ urbes pro suo quæque stúdio certum sibi patrónum ex iis apud Deum adoptándi, sepe-liénda curárunť. Januárii corpus Neapolítani divíno admónitu extulére : quod primo Benevéntum, inde ad monastérium Montis vírginis, postremo Neápolim translátum, et in majóri Ecclésia cónditum multis miráculis cláruit. Sed illud in primis memorándum, quod erumpéntes olim e monte Vesúvio flammárum globos, nec vicinis modo, sed longínquis étiam regiónibus vastitátis metum afferéntes, extúxit. Præclárum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampúlla vítrea concrétus asservátur, cum in conspéctu cápitis ejúsdem Mártiris pónitur, admirándum in modum colliquefieri, et ebullire, perinde atque recens effúsus, ad hæc usque témpora cérnitur.

Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. Qui confidunt in illum, intelligént veritátem : et fidéles in dilectióne acquiescent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 24.*

IN illo témpore : Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto, dicéntes : Dic nobis, quando hæc erunt ? Et réliqua.

Homilia sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. can. 25.

DISCIPULI Dóminum intérogant quando hæc fierent, quodve signum et advéntus sui et consummationis sæculi nóscerent. Et quia tria hæc in unum quæsita sunt, distinctis et témporis et intelligéntiæ significationibus separántur. Respondétur igitur primum de civitátis occásu : et confirmátur veritáte doctrínæ, ne quis fallax ignorántibus posset obréperere. Ventúri enim erant étiam eórum témpore, qui se Christum essent nuncupáturi. Ut igitur fides pestífero mendácio détrahi posset, admonitio præcésit.

¶ Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ✚. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Quia.

Lectio viij.

CONFIRMAT igitur eos ad tolerantiam passiónum, fugæ, verberationis, intéritus, et públici in eos ódii propter nomen ejus. Atque his quidem vexationibus multi turbabúntur, et tantis insurgéntibus malis scan-

dalizabúntur , et usque in mú-
tuum ódium excitabúntur. Et
falsi prophétæ erunt (ut Nico-
láus unus ex septem Diacóni-
bus fuit) multósque eméntita
veritate pervértent : et abun-
dante nequítia , cháritas refri-
gescet.

R. Sancti mei , qui in carne
pósi , certámen habuístis : *
Mercédem labóris ego reddam
vobis. V. Veníte , benedicti Pa-
tris mei , percípite regnum.
Mercédem. Glória Patri. Mer-
cédem.

Lectio ix.

SED usque in finem perseve-
rántibus salus reserváta
est : ac tum per omnes orbis
partes viris apostólicis dispér-
sis , Evangélii véritas prædicá-
bitur. Et cum univérsis fúerit
cognítio sacraménti cœléstis
invécta , tum Jerúsalem occá-
sus et finis incúmbet : ut præ-
dicatiónis fidem et infidélium
pœna , et metus civitátis érutæ
consequátur. Hæc igitur in
eam , ut fúerant prædicta , per-
fécta sunt : et lapidátis , fu-
gátis , perémpsis Apóstolis ,
fame , bello , captivitáte con-
súmpta est. Ac tum fuit digna
non esse , cum ejectionis prædi-
catoribus Christi , indignam Dei
prædicatióne se præbuit.

Te Deum laudámus. 14.

Vesperæ a Capit. de seq.
cum com. præcedentis.

DIE XX. SEPTEMBRIS.

In Festo SS. Eustachii , et
Sociorum. Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi pluri-
morum Martyrum. xxxij. præ-
ter sequentia.

Oratio.

DEUS , qui nos concédis san-
ctórum Mártyrum tuórum
Eustáchii et Sociórum ejus na-
talítia cólere : da nobis in æ-
térna beatitudine de eórum
societate gaudere. Per Dómi-
num nostrum.

Pro comm. SS. Januarii
Soc. , Aña. Gaudent in cœlis.
V. Exultábunt. Orat. Deus , qui
nos , ut 306.

Si hoc Festum venerit in
Quatuor Temp. , Lectiones ,
Noct. , Fratres , Debitóres , d.
Com. xxxiv. Lectio ix. legitur
de Homilia Feriæ occurr. cum
ejus comm. in Laud. tantum
et de Vigilia nihil fit , nisi
Missa.

Si non venerit in Quatuor
Temp. , Lectiones j. Noct. d.
Scriptura occurr. Lectio ix.
erit de Vigilia , ut infra ,
com. in Laudibus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EUSTACHIUS , qui et Plácidus.
E genere , ópibus , et militán
glória inter Romános insignis.
sub Trajáno Imperátore magi-
stri militum titulum méruit :
cum vero sese aliquándo in
venatióne exercéret , ac fugién-
tem miræ magnitudinis cervum
insequeretur , vidit repén-
ter consistentis feræ cornua
excélsam atque fulgéntem
Christi Dómini e cruce pen-
déntis imáginem ; cujus voc
ad immortalis vitæ prædam in-
vitátus , una cum uxóre Theo-
písta , ac duóbus párvulis filiis
Agapíto et Theopísto , christi-
anæ militiæ nomen dedit.

R. Sancti tui , Dómine , mirá-

bile consecúti sunt iter, ser-
viéntes præcéptis tuis, ut inve-
niréntur illæsi in aquis válidis :
* Terra appáruit árida : et in
mari Rubro via sine impedi-
ménto. †. Quóniam percússit
petram, et fluxérunt aquæ, et
torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Mox ad visiónis prístinæ lo-
cum, sicut ei Dóminus
præcéperat, regréssus, illum
prænuntiántem audívit, quan-
ta sibi deinceps pro ejus glória
perferénda essent. Quocírca
incredibiles calamitátes mira
patiéntia perpéssus, brevi in
summam egestátem redáctus
est. Cumque clam se subducere
cogerétur, in itinerè cónjugem
primum, deínde étiam líberos
sibi miserabíliter eréptos in-
gémuit. Tantis obvolútus aerú-
nis, in regione longínqua vil-
licum agens, longo témpore
delítuit; donec cœlésti voce
recreátus, ac nova occasióne
a Trajáno conquisítus, íterum
bello præfícitur.

†. Vérbera carníficum non ti-
muérunt Sancti Dei, moriéntes
pro Christi nómine : * Ut
herédes fierent in domo Dó-
mini. †. Tradidérunt córpora
sua propter Deum ad sup-
plícia. Ut.

Lectio vj.

ILLA in expeditione liberis
simul cum uxóre insperáto
recéptis, victor Urbem ingéni
ómnium gratulatióne ingrédit-
tur. Sed paulo post inanibus
púis pro parta victória sacrifi-
cáre jussus, constantíssime ré-
nuit. Cumque váriis ártibus ad
Christi fidem ejurándam fru-

stra tentarétur, una cum uxó-
re, et liberis leónibus objícitur.
Horum mansuetúdone concitá-
tus Imperátor, æneum in tau-
rum subjéctis flammis candén-
tem eos immítti jubet, ubi
divínis in láudibus consummáto
martyrio, duodécimo Kaléndas
Octóbris ad sempitérnám feli-
citatém convolárunť. Quorum
illæsa córpora religióse a fidé-
libus sepúlta, póstmodum ad
Ecclésiám, eórum nómine eré-
ctam, honorífice transláta
sunt.

†. Tamquam aurum in forná-
ce probavit eléctos Dóminus,
et quasi holocáusti hóstiam ac-
cépit illos : et in témpore erit
respéctus illórum : * Quóniam
donum et pax est eléctis Dei.
†. Qui confidunt in illum, in-
télligent veritatém : et fidéles
in dilectióne acquiescent illi.
Quóniam. Glória Patri. Quón-
iam.

In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Descéndens Jesus, de
Com. ij. loco. xliij.

Pro Vigilia S. Matthæi, Be-
ned. Per evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio ix. Cap. 5.

IN illo témpore : Vidit Jesus
publicánum nómine Levi,
sedéntem ad telónium, et ait
illi : Séquere me. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii,
Epíscopi.

Lib. 5. Com. in Lucæ c. 5.

MYSTICA est hæc vocatio pu-
blicáni, quem sequi jubet
non córporis gressu, sed men-
tis afféctu. Itaque ille prius
avára de mercédibus, dura de

labóribus periculisque nautárum emoluménta convértens, verbo vocátus, própria derelínquit, qui rapiébat aliéna: ac vile illud sedile destítuens, toto post Dóminum vestígio mentis incédit: convívii quoque magni éxhibet apparátum. Qui enim domicílio Christum récipit intérno, máximis delectatióibus exuberántium páscitur voluptátum.

Te Deum laudámus. 14.

In Laudibus fit commemoratio Vigiliæ, Aña et ý. de Feria occurrente.

Oratio.

DA. quæsumus omnipotens Deus: ut beáti Matthæi, Apóstoli tui et Evangelistæ, quam prævenimus, veneránda solémnitas et devotióem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Vesp. de seq., comm. præc.

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Matthæi, Apost. et Evangelistæ.

Duplex ij. classis.

Omnia de Comm. Apost. ij. præter seq.

Oratio.

BEATI Apóstoli et Evangelistæ Matthæi, Dómine, précibus adjuvémur: ut quod possibilitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum.

Deinde fit com. SS. Eustachii et soc. Mart. Aña. Gaudent. ý. Exultábunt. Oratio. Deus, qui nos. 308.

In j. Nocturno leguntur Lectiones de Ezechiele Propheta, positæ in Communj Evangelistarum. xvj.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

MATTHEUS, qui et Levi, Apóstolus et Evangelista, Capphárnai cum ad telonium sederet, a Christo vocátus, statim secúsus est ipsum: quem étiam cum réliquis discípulis convívio excépit. Post Christi resurrectionem, ántequam in provinciám proficiscerétur, quæ ei ad prædicándum obtígerat, primus in Judæa, propter eos qui ex circumcisióne crederant, Evangelíum Jesu Christi hebráice scripsit. Mox in Æthiopiám proféctus, Evangelíum prædicávit, ac prædicationem multis miráculis confirmávit. *R.* Vidi conjúctos viros habentes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locúsus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. *ý.* Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Lectio v.

ILLO igitur in primis miráculis excitávit, regem patrem, et uxórem ejus, cum univérsa provincia ad Christi fidem convértit. Rege mórtuo, Hirtacus, ejus succéssor, cum Iphigéniam, régiam filiam, vellet sibi dari in matrimónium: Matthæum, cujus ópera illa virginitátem Deo vóverat, et in sancto propósito perseverábat, ad altáre mystérium celebrántem jussit occídi. Qui undécimo Kaléndas Octóbris munus apostólicum martyrii glória cumulávit. Cujus corpus

Salérnum translátum , ac póstmodum in Ecclésia ejus nómine dedicáta , Gregório Séptimo Summo Pontifice , cónditum , ibídem magno hóminum concúrsu ac pietáte cólitur.

R. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines , et persecúti vos fúerint , et díxerint omne malum advérsus vos , mentiéntes , propter me : * Gaudéte et exultáte , quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. †. Cum vos óderint hómines , et cum separáverint vos , et exprobráverint , et ejectionem nomen vestrum tamquam malum propter Filium hóminis. Gaudéte.

De Expositione sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Lectio vj. *Hom. 3. l. 1.*

SANCTA quátuor animália , quæ prophetiæ spírítu futúra prævidéntur , subtili narratióne describúntur , cum dicitur : Quátuor fácies uni , et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem , nisi notítia : et quid per pennas , nisi volátus exprimitur ? Per fáciem quippe unusquisque cognóscitur ; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies itaque ad fidem pertinet , penna ad contemplatióem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur , sicut ipse de suis ovibus dicit : Ego sum pastor bonus , et cognóscó oves meas , et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim. Per contemplatióem vero , qua super nosmetipsos tollimur , quasi in áera levámur.

R. Isti sunt triumphatóres , et amici Dei , qui contemnéntes jussa princípum , meruerunt præmia ætérna : * Modo coronántur , et accipiunt palmam. †. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatióne , et laverunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 9.*

In illo témpore : Vidit Jesus hóminem sedéntem in telónio , Matthæum nómine. Et ait illi : Séquere me. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi , Presbyteri.

Lib. 4. Com. in Matth. c. 9.

CETERI Evangelistæ , propter verecúndiam et honórem Matthæi , noluérunt eum nómine appelláre vulgáto , sed díxerunt , Levi : dúplici quippe vocábulo fuit. Ipse autem Matthæus (secúndum illud quod dicitur a Salomóne : Justus accusátor est sui in princípío sermónis : et in álio loco : Dic tu peccáta tua , ut justificéris) Matthæum se et publicánum nóminat , ut osténdat legéntibus , nullum debére salútem desperáre , si ad melióra convérsus sit , cum ipse de publicáno in Apóstolum sit repente mutátus.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne , plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt , et amici Dei facti sunt. †. In omnem terram exívit sonus eórum , et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

ARGUIT in hoc loco Porphyrius, et Juliánus Augústus, vel imperítiam histórici mentiéntis, vel stultítiam eórum, qui statim secúti sint Salvatórem, quasi irrationabíliter quémlibet vocántem hóminem sint secúti: cum tantæ virtútes, tántaque signa præcésse-rint, quæ Apóstolos, ántequam créderent, vidísse non dúbium est. Certe fulgor ipse, et majéstas divinitátis occúltæ, quæ étiam in humána fácie relucébat, ex primo ad se vidéntes tráhere póterat aspéctu. Si enim in magnéte lápide et súc-
cínis hæc esse vis dicitur, ut ánnulos et stípulam et festúcas sibi cópulent: quanto magis Dóminus ómnium creaturárum ad se tráhere póterat quos vocábat?

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnám: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ✠ Sancti per fidem vícerunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. (Gloria Patri. Quorum.

Lectio ix.

ET factum est, discumbénte eo in domo, ecce multi publicáni et peccatóres veniéntes discumbébant cum Jesu. Vidébant publicánum, a peccá-
tis ad melióra convérsus, locum invenísse pœniténtiæ, et ob id étiam ipsi non despérant salútem. Neque vero in prístinis vítiis permanéntes véniunt ad Jesum, ut Pharisæi et Scribæ múrmurant, sed pœnitén-

tiam agéntes, ut sequens Dómini sermo significat, dicens: Misericórdiam volo, et non sacrificium: non enim veni vocáre justos, sed peccatóres. Ibat autem Dóminus ad convivia peccatórum, ut occasiónem habéret docéndi, et spirituales invitatóribus suis præbéret cibos.

Te Deum laudámus. 14.

In ij. Vesp. sit comm. seq. et SS. Mart. ut infra.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Thomae de Villanova, Episc. et Conf. Duplex.

Ad Magnificat in utriusque Vesperis Aña. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi. ✠ Amávit.

Oratio.

DEUS, qui beátum Thomam Pontíficem insignis in pauperes misericórdiæ virtúte decorásti: quæsumus; ut, ejus intercessióne, in omnes qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benignus effúndas. Per Dóminum.

Deinde comm. SS. Maur: et Socior. Mart. Aña. Istórum est. ✠ Lætámíni.

Oratio.

ANNUE, quæsumus omnipotens Deus: ut sanctórum Mártirum tuórum Maurítii, et Sociórum ejus, nos lætíficet festíva solénnitas: ut, quorum suffrágiis nítimur, eórum natalitiis gloriémur. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum in Hymno Iste Confessor, mutatur in versus.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In Quatuor Temp., Lect.
Fidélis sermo, de Com. xlvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

THOMAS in oppido Fontispláni
Toletánæ diocéseos in Hi-
spánia natus, anno Dómini
millésimo quadringentésimo oc-
togésimo octávo, ab óptimis
paréntibus, ineúnte vita, pie-
tatem et singulárem in páupe-
res misericórdiam accépit; cu-
jus adhuc puer complúra dedit
exémpla, sed illud in primis
nóbile, quod, ut nudos ope-
raret, própriis véstibus non
semel se ipsum éxuit. Exácta
pueritia, Complúto, quo mis-
sus fúerat, ut alúmnum in col-
légio majóri sancti Ildefónsi
litteris óperam daret, patris
óbitu revocátus, univérsam
hereditátem egénis virginibus
aléndis dicávit: eodémque sta-
tim revérsus est, et sacræ
Theologiæ cursu confécto, ádeo
doctrína excélluit, ut in eádem
Universitáte cáthedram ascén-
dere jussus, philosóphicas theo-
logicásque quæstiónes mirábí-
liter explanáverit: ínterim as-
siduis précibus sciéntiam San-
ctórum, et rectám vitæ mo-
rúmque normam a Dómino ve-
hementíssime póstulans. Quare
divíno instíntu Eremitárum
sancti Augustíni amplexus est
Institútum.

¶. Inveni David servum meum,
óleo sancto meo unxi eum: *
Manus enim mea auxiliábitur
ei. †. Nihil proficiet inimicus
in eo, et filius iniquitátis non
nocébit ei. Manus.

AUTUMNALIS.

Lectio v.

RELIGIONEM proféssus, ómni-
bus religiósi hóminis vir-
tútibus et ornámētis excélluit,
humilitáte, paciéntia, conti-
néntia, sed ardentíssima cha-
ritáte summe conspicuus: in-
ter vários et assíduos labóres
oratióni rerúmque divinárum
meditatióni invícto spírítu sem-
per inténtus. Prædicándi onus,
útpote sanctimónia et doctrína
præstans, subire jussus, cœ-
lésti aspiránte grátia, innume-
rábiles e vitiórum cœno in viam
salútis edúxit. Regéndis deín-
de frátribus admótus, prudén-
tiam, æquitátem, et mansue-
túdinem pari sedulitáte ac se-
veritáte conjúnxit, ádeo ut
priscam sui Ordinis disciplinam
multis in locis vel firmáverit,
vel restitúerit.

¶. Pósuí adjutórium super po-
téntem, et exaltávi eléctum de
plebe mea: * Manus enim mea
auxiliábitur ei. †. Inveni David
servum meum, óleo sancto
meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

GRANATENSIS Archiepíscopus
designátus, mira humili-
táte et constántia insigne mu-
nus rejécit. Verum non multo
post Valentínam Ecclésiám,
Superiórú auctoritáte coác-
tus, gubernándam suscepit,
quam annis ferme undecim ita
rexit, ut sanctíssimi et vigi-
lantíssimi pastóris partes ex-
pléverit. Céterum consuéta vi-
véndi ratióne nihil admodum
immutáta, inexplébili charitati
multo magis indúlsit, cum am-
plos Ecclésiæ rédditus in egé-
nos dispérsit, ne léctulo qui-

dem sibi relicto : nam eum , in quo decumbébat , cum in cœlum evocarétur , ab eódem commodátum hábuit , cui paulo ante eleemósynæ loco donáverat. Obdormívit in Dómino sexto Idus Septémbris , annos natus octo et sexaginta. Servi sui sanctitátem adhuc vivéntis , et exínde post mortem , miraculis Deus testátam vóluit , præsertim cum hórreum , fruménto paupéribus distribúto , pénitus vácuum , repénite plenum invéntum est , et cum ad ejus sepúlchrum puer mórtuus revíxit. Quibus aliisque non paucis fulgéntem signis , Alexander Séptimus Póntifex Máximus Sanctórum número adscripsit , atque ejus memóriam quartodécimo Kaléndas Octóbris celebrári mandávit.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est , et omnis terra doctrína ejus repléta est.* Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. v. Iste est qui contémpsit vitam mundi , et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iiij. Nocturno Homília in Evang. Homo pégre. liij.

- Pro SS. Mauritio , et Soc.

Lectio ix.

Cum-Maximiánus Imperátor , ducto in Gálliam exercitu , in finibus Sedunórum sacrificii causa constitisset , Thebæórum légio , ne se impiórum sacrórum societáte contamináret , a reliquis cópiis discéssit. Quare Imperátor misit ad eos milites , qui suo nómine nuntiárent , ut , si salvi esse vellent , in castra

ad sacrificia redírent. Qui se christiána religióne impediri responderunt. Quorum respónsum ille indigníssime ferens , majóri iracúndia , quam ántea , exársit. Itaque immissa parte exercitus in Thebæos , decimum queinque eórum primum occidi jussit : quod martýrium sua sponte , maximéque hortatóre Mauritio , ferre maluerunt , quam imperáta fácere nefárii Imperatóris : ac deinde réliquos omnes , constantíssime Christum prædicántes , decimo Kaléndas Octóbris ab univérso exercitu trucidári imperat.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. ad Benedictus , Aña. Eleemósynas illius enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Et fit comm. SS. Mauritii et Soc. Mart. Aña. Vestri capilli. v. Exultábunt. Oratio. Annue. 312.

In ij. Vesp. ad Magnificat. Aña. Dispérsit , dedit paupéribus ; justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Et fit commemor. sequentis et S. Theclæ , Virginis et Martýris.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Lini , Papæ et Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comuni unius Martyris. xviii. præter seq.

Oratio.

DEUS , qui nos beáti Lini , Mártýris tui atque Pontíficis , ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut , cujus natalitia cólimus , de ejúsdem étiam protectione gaudeámus. Per Dóminum.

Deinde S. Theclæ, Virg. et Mart. Aña. Veni, sponsa. ✠. Spécie tua.

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus : ut, qui beátæ Theclæ, Virginitis et Mártiris tuæ, natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fidei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Temp. Lect., A Miléto, de Comm. xx.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LINUS Póntifex, Volatérriis in Etrúria natus, primus post Petrum gubernávit Ecclésiám. Cujus tanta fides et sánctitas fuit, ut non solum dæmones ejiceret, sed étiam mórtuos revocáret ad vitam. Scripsit res gestas beáti Petri, et ea máxime, quæ ab illo acta sunt contra Simónem magum. Sancívit, ne qua múlter, nisi veláto cápite, in Ecclésiám introíret. Huic Pontífici caput amputátum est ob constántiam christiánæ fidei, jussu Saturníni ímpii et ingrátissimi Consuláris, cujus filiam a dæmonum vexatióne liberáverat. Sepúltus est in Vaticáno prope sepúlchrum Príncipis Apostolorum, nono Kaléndas Octóbris. Sedit annos úndecim, menses duos, dies viginti tres, creátis his mense Decémbri Episcopis quíndecim, Presbyteris decem et octo.

✠. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tu-

távit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ✠. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non dereliquit eum. Et dedit.

De ExpositiÓne sancti Ambrósii, Episcopi, in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio v. *Serm.* 21.

PRINCIPES persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit quod injúste persecutiÓnum torménta sustíneat, qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésse- rit, nullíus sán- guinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum : qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustínere cogá- tur supplicia : qui loquátur ju- ste, et non audiátur : qui lo- quátur plena salútis, et impu- gnétur : ut possit dicere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur perse- cutiÓnem pátitur, qui impu- gnátur sine crimine : impugna- tur ut nóxius, cum sit in tali confessiÓne laudábilis : impu- gnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum pietas virtútum ómnium fun- daméntum sit.

✠. Desidérium ánimæ ejus tri- buísti ei, Dómine : * Et volun- táte labiÓrum ejus non frau- dásti eum. ✠. Quóniam præ- venísti eum in benedictiÓnibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pre- tióso. Et.

Lectio vj.

VERE frustra impugnátur, qui apud ímpios et infidos

impietatis arcéssitur, cum fidei sit magister. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum ? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formidinis. Sed est étiam infirmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus ? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

R. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. †. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit. xxv.

Pro S. Thecla, Virg. Mart.

Lectio ix.

THECLA virgo, ex illústribus paréntibus Iconii nata, a Paulo Apóstolo fidei præcéptis institúta, miris sanctórum Patrum láudibus celebrátur. Quæ décimum octávum annum agens, Thamíride sponso relicto, cum eam paréntes, quod Christiána esset, accusássent, in ardéntem rogum, qui, nisi Christo renuntiáret, ei parátus erat, prius signo crucis armáta, seipsam injécit. Sed igne plúvia, quæ repénite exórta est, extíncto, Antiochiam venit : ubi feris objécta, et tauris in diversa incitátis alligáta, mox conjécta in fossam plenam serpéntibus, ex ómnibus Jesu

Christi grátia liberátur. Cujus ardóre fidei, et vitæ sanctitáte multi ad Christum convérsi sunt. Iterum in pátriam rédiens, in montem sola secéssit : deínde multis virtútibus et miráculis insígnis, nonagenária migrávit ad Dóminum, ac Seleuciæ sepúlta est.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. S. Theclæ. Añ. Simile est. †. Diffúsa. Oratio. Da, quæsumus. 315.

Vesp. de seq., com. præ.
DIE XXIV. SEPTEMBRIS.

In Festo B. V. Mariæ de Mercede.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M cxxj. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui per gloriosíssimam Filii tui Matrem ad liberándos Christi fidéles a potestate paganórum nova Ecclesiám tuam prole amplificáre dignátus es : præsta, quæsumus ; ut quam pie venerámur tantí óperis Institutricem, ejus páriter méritis et intercessióne, a peccátis ómnibus, et captivitate dæmonis liberémur. Per eúdem Dóminum.

Pro commem. S. Lini. Añ. Qui vult. †. Justus. Oratio. Deus, qui nos. 314.

In j. Nocturno Lectiones. Ego sapiéntia. cxxv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Quo témpore major feliciórque Hispaniárum pars dir Saracenórum opprimebátur jugo, innumerique fidéles sub immáni servitúte, máximo cum perículo cristiánæ fidei

abjurandæ, amittendæque salûlis æternæ, infeliciter detinebantur, beatissima cælorum Regina, tot tantisque benigniter occurrens malis, nimiam charitatem suam in iis redimendis ostendit. Nam sancto Petro Nolasco, pietate et opibus florenti, qui sanctis vacans meditationibus, júgiter ánimo recogitabat, qua ratione tot Christianórum ærúmnis sub Maurórum captivitate degéntium succúrri posset, ipsamet beatissima Virgo serena fronte se conspiciendam dedit, et acceptíssimum sibi, ac unigénito suo Filio fore dixit, si suum in honórem institueretur Ordo Religiosórum, quibus cura incumberet captivos e Turcárum tyránnide liberandi. Qua coelésti visione vir Dei recreátus, mirum est, quo charitátis ardóre flagrâre cœperit, hoc unum servans in corde suo, ut ipse, ac instituenda ab eo religio máximam illam charitatem sédulo exercérent, ut quisque animam suam póneret pro amicis et próximis suis.

¶ Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitatem odóris. †. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans. Dedi suavitatem.

Lectio v.

EA ipsa nocte eadem Virgo sanctíssima beáto Raymúndo de Pénnafort, et Jacóbo Arragóniæ regi apparuit, id ipsum de Religiosis instituendis admonens, suadénsque ut opem

pro constructione tanti óperis ferrent. Petrus autem statim ad Raymúndi pedes, qui ipsi erat a sacris confessionibus, ádvolans, ei rem omnem aperuit, quem étiam cœlitus instrúctum réperit, ejúsque directióni se humillime subjécit. At superveniens Jacóbus rex, quam et ipse accéperat a beatissima Virgine revelationem, éxequi státuit. Unde collátis inter se consíliis, et consentiéntibus animis, in honórem ejúsdem Virginis Matris Ordinem institúere aggressi sunt, sub invocatióne sanctæ Mariæ de Mercede Redemptiónis Captivórum.

¶ Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filia Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. †. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

DIE ígitur décima Augústi, anno Dómini millésimo ducentésimo décimo octávo, rex idem Jacóbus eam institutionem, jam pridem ab iisdem sanctis viris concéptam, éxequi státuit, sodálibus quarto voto adstrictis, manéndi in pignus sub paganórum potestate, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit. Quibus Rex ipse arma sua régia in pectore deferre concéssit, et a Gregório Nono illud tam præcelléntis erga próximum charitátis institútum, et religionem confirmári curávit. Sed et ipse Deus per Virginem Matrem incre-

méntum dedit, ut talis institutio celérius, ac felicius totum per orbem divulgaretur, sanctisque viris floruerit charitate, ac pietate insignibus, qui elemosynas a Christi fidelibus collectas in pretium redemptionis suorum proximorum expenderent, seque ipsos interdum darent in redemptionem multorum. Ut autem tanti beneficii, et institutionis debitæ Deo et Virgini Matri referantur gratiæ, Sedes Apostolica hanc peculiarem festivitatem celebrari et Officium recitari indulsit, cum alia fere innumera eidem Ordini privilegia pariter contulisset.

R Ornátam monilibus filiam Jerúsalem Dóminus concupivit: * Et vidéntes eam filiæ Sion beatíssimam prædicaverunt, dicéntes : * Unguentum effusum nomen tuum. **ÿ.** Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et. Glória Patri. Unguentum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Loquente Jesu. cxxx.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.

SS. Cypriani et Justinæ, Martyrum.

Oratio.

BEATORUM Mártyrum Cypriani et Justinæ nos, Dómine, foveant continuata præsidia: quia non desinis propitius intueri, quos talibus auxiliis concesseris adjuvári. Per Dóminum.

Lectio ij.

CYPRIANUS primum magus, postea martyr, cum Justinam christíanam virginem,

quam júvenis quidam ardenter amabat, cantionibus ac veneficiis ad ejus libidinis assensum allicere conaretur, dæmonem consuluit, quamquam id re consequi posset. Cui dæmon respondit, nullam illi artem processuram adversus eos qui vere Christum colerent. Quo responso commotus Cyprianus, vehementer dolere cepit vitæ superioris institutum. Itaque, relictis magicis artibus, se totum ad Christi Dómini fidem convertit.

Lectio iij.

QUAM ob causam una cum virgine Justina comprehensus est, et ambo colaphis flagellisque cæsi sunt: mox in carcerem conjecti, si forte sententiam commutarent. Verum inde postea emissi, cum in christiana religione constantissimi reperirentur, in sartiginem plenam ferventis picis adipis, et ceræ, injecti sunt. Demum Nicomediæ securi feriuntur. Quorum projecta corpora, cum sex dies inhumata jacuissent, noctu quidam nautæ clam ea in navem imposita Romam portaverunt: ac primum in prædio Ruffinæ nobilis femine sepulta sunt: postea translata in Urbem, in Basilica Constantiniána condita sunt prope Baptistérium.

Te Deum laudamus. 14.

DIE XXVII. SEPTEMBRIS.

In Festo SS. Martyrum.

Cosmæ et Damiani.

Semiduplex.

Omnia de Communi p^{ri}mi Martyrum, **xxij.** præter sequentia.

Oratio.

PRESTA, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui sanctorum Mátyrum tuorum Cosmæ et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

COSMAS et Damiánus fratres Arabes, in Egéa urbe nati, nobiles médici, Imperatóribus Diocletiano et Maximiano, non magis medicinæ sciéntia, quam Christi virtúte, morbis étiam insanabilibus medebántur. Quorum religionem cum Lysias Præfécus cognovisset, addúci eos ad se jubet : ac de vivéndi institúto, et de fidei professione interrogátos, cum se et Christiános esse, et christiánam fidem esse ad salútem necessariam, libere prædicarent, deos venerári imperat ; et si id recúsent, minátur cruciátus, et necem acerbíssimam.

¶ Sancti tui, Dómine, mirabile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida : et in mari Rubro via sine impediménto. † Quóniam percússit petram, et fluxerunt aquæ, et torréntes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

VERUM, ut se frustra hæc illis propónere intélligit : Coligáte, inquit, manus et pedes istórum, eosque exquisitis torquète suppliciis. Quibus jussa

exequentibus, nihilóminus Cosmas et Damiánus in senténtia persistébant. Quare, ut erant vincti, in profúndum mare jaciúntur : unde cum salvi ac solúti essent egréssi, mágicis ártibus Præfécus factum asígnans, in cárcerem tradit, ac postrídie edúctos, in ardéntem rogum ínjecti jubet : ubi cum ab ipsis flamma refúgeret, várie et crudéliter tortos securi percúti voluit. Itaque in Jesu Christi confessióne martyrii palmam accepérunt.

¶. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fierent in domo Dómini. †. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Lectio vj. Quotiescúmque, de Comm. xxxvij. cum ¶. vj. Tamquam aurum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Descéndens Jesus, de Com. ij. loco. xliij. ¶. viij. Hæc est vera. xlj.

Vesperæ a Capit. de seq. . com. præc.

DIE XXVIII. SEPTEMBRIS

In Festo S. Wenceslai,
Ducis et Martyris.

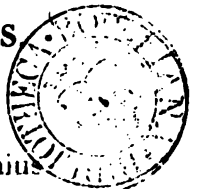
Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart. xvij. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui beátum Wencesláu per martyrii palmam a terréno principátu ad cœlestem glóriam transtulisti : ejus précibus nos ab omni adversitáte custódi, et ejúsdem tribue gaudére consórtio. Per Dñum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

WENCESLAUS, Bohémiae Dux, Wratisláo patre christiáno, Drahomíra matre gentíli natus, ab ávia Ludmílla fémina sanctíssima pie educátus, omni virtútum génere insignis, summo stúdio virginitátem per omnem vitam servávit illibátam. Mater per nefáriam Ludmíllæ necem regni administratiónem assecúta, impie cum junióre filio Bolesláo vivens, concitávit in se Prócerum indignatiónem : quare tyránnici et impii regiminis pertæsi, utriusque excússio jugo, Wencesláu in urbe Pragensi regem salutárunt.

ꝛ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérrnam. ✠. Descendítque cum illo in fóveam : et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio v.

ILLE regnum pietáte magis quam império regens, orphanis, víduis, egénis tanta charitáte subvénit, ut própriis húmeris aliquándo ligna indigéntibus noctu comportárit, paupéribus humándis frequénter adfúerit, captívos liberárit, carcéribus deténtos nocte intempésta visitárit, pecúniis et consílio sæpíssime consolátus. Miti ánimo Princeps veheménter dolébat, quémpiam, etsi reum, morti adjudicári. Summa religióne sacerdotes venerátus, suis máribus tríticum serébat, et vinum exprimébat, quibus in Missæ sacrificio ute-

réntur. Nocte nudis pédibus super nivem et gláciem circuibat Ecclésias, sanguinea et terram calefaciéntia post se relinquens vestigia.

ꝛ. Desidérium animæ ejus tribuísti ei, Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ✠. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcedinis : posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretióso. Et.

Lectio vj.

ANGELOS hábuit sui córporis custódes : cum enim ad singuláre certámen advérsus Radisláu, ducem Curiménses, eo fine accéderet, ut suórum salúti prospiceret, visi sunt Angeli arma ministrásse, et dixisse adversário : Ne férias. Pertérritus hostis, venerabúndus prócidens, véniam exorávit. Cum in Germániam proféctus esset, Imperátor. conspéctis duóbus Angelis. áurea cruce ad se accedéntem ornántibus, e sólio prosiliens bráchiis excépit, régiis insignibus decorávit, eique sancti Viti bráchium donávit. Nihilóminus impius frater, matre hortánte, convívio excéptum, et póstea in Ecclésia orántem, parátæ sibi mortis præscium. adhibitis scéleris comítibus. interfécit. Sanguis, per parietes aspérsus, adhuc conspicitur, et, Deo víndice, matrem inhumánam terra absorbuit : interfectóres váriis modis misere periérunt.

Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput

ejus. *ŷ.* Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus : et aqua sapientiæ salutæ potavit illum. Et. Glória Patri. Et.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Si quis vult, ij. loco. xxix.

Vesperæ de S. Michaeli, sine nom. S. Wenceslai.

DIE XXIX. SEPTEMBRIS.

In Dedicacione S. Michaelis Archangeli.

Duplex ij. classis.

Ad Vesp. Añæ de Laudibus. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Laudate Dominum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Apoc.* 1.

SIGNIFICAVIT Deus quæ oportet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, et testimonium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

Te splendor et virtus Patris,
Te vita, Jesu, cõrdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudamus inter Angelos.
Tibi mille densa millium
Ducum corõna militat :
Sed explicat Victor Crucem
Michael salutis signifer.
Draconis hic dirum caput
In ima pellit tartara,
Ducemque cum rebellibus
Cælesti ab arce fulminat.
Contra ducem superbie
Sequamur hunc nos Principem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis corõna glõriæ.
Patri, simulque Filio,
Tibique, sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jùgiter
Sæclum per omne glõria. Amen.

ŷ. Stetit Angelus juxta aram templi. *Rj.* Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Magnificat, Añæ.

Dum sacrum mysterium cerneret Joannes, Archangelus Michael tuba cecinit : Ignosce, Domine Deus noster, qui aperis librum, et solvis signacula ejus, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui miro ordine, Angelorum ministéria hominumque dispensas : concede propitius ; ut, a quibus tibi ministrantibus in cælo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitorium. Regem Archangelorum Dominum, * Venite, adoremus. Ps. Venite, exultemus. 2.

Hymn. Te splendor, supra.

In primo Nocturno.

Añæ. Concussus est mare, et contrémuit terra, ubi Archangelus Michael descendebat de cælo. Psalmi ut in Festo SS. Angelorum Cust. 332.

Añæ. Laudemus Dominum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclamant.

Añæ. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini de manu Angeli.

ŷ. Stetit Angelus juxta aram templi. *Rj.* Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ex Danièle Propheta.

Lectio j. *Cap.* 7.

ASPICIEBAM donec throni positi sunt, et antiquus dierum sedit : vestimentum ejus

cándidum quasi nix , et capílli cápitis ejus quasi lana munda : thronus ejus flammæ ignis : rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius igneus rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Millia míllium ministrábant ei , et decies míllies centéna millia assistébant ei : júdicium sedit , et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium , quos cornu illud loquebátur : et vidi quóniam interfécta esset béstia , et periisset corpus ejus , et tráditum esset ad comburéndum igni.

ꝛ. Factum est siléntium in cœlo , dum committeret bellum draco cum Michaële Archángelo : * Audíta est vox millia míllium dicéntium : Salus , honor , et virtus omnipoténti Deo. ꝛ. Millia míllium ministrábant ei , et decies centéna millia assistébant ei. Audíta.

Lectio ij. *Cap. 10.*

DIE autem vigésima et quarta mensis primi eram juxta flúvium magnum , qui est Tigris. Et levávi oculos meos , et vidi : et ecce vir unus vestítus líneis , et renes ejus accínti auro obrízo : et corpus ejus quasi chrysólithus , et fácies ejus velut spécies fúlguris , et óculi ejus ut lampas ardens : et bráchia ejus , et quæ deórsum sunt usque ad pedes , quasi spécies æris candéntis : et vox sermónum ejus ut vox multítúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem : porro viri qui erant mecum , non vidérunt ; sed terror nímius írruit super eos , et fugérunt in absconditum. Ego autem relictus

solus vidi visiónem grándem hanc : et non remánsit in me fortitúdo , sed et spécies mea immutáta est in me , et emárcui , nec hábui quidquam vírium.

ꝛ. Stetit Angelus juxta aram templi , habens thuribulum áureum in manu sua : et dáta sunt ei incénsa multa : * Et ascéndit fúmus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ꝛ. In conspéctu Angelórum psallam tibi : adorábo ad templum sanctum tuum , et cónfitebor nómini tuo , Dómine. Et.

Lectio iij.

Et audívi vocem sermónum ejus : et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam , et vultus meus hærebat terræ. Et ecce manus tétigit me , et eréxit me super génua mea , et super articulos mánuum meárum. Et dixit ad me : Dániel , vir desideriórum , intéllige verba quæ ego loquor ad te , et sta in gradu tuo : nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermónem istum , steti tremens. Et ait ad me : Noli metúere , Dániel : quia ex die primo , quo posuisti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dei tui , exaudita sunt verba tua : et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persarum réstitit mihi viginti et uno diébus , et ecce Michael unus de princípibus primis , venit in adjutórium meum , et ego remánsi ibi juxta regem Persarum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo

in novíssimis diébus, quóniam adhuc visio in dies.

§. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum, * Et confitébor nómini tuo, Dómine. †. Super misericórdia tua, et veritáte tua, quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Añã. Michael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei.

Añã. Michael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Añã. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, proptérea decórem induit te Dóminus.

†. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. †. De manu Angeli.

Sermo sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv.

Ex Hom. 34. in Evang.

NOVEM Angelórum órdenes dicimus, quia videlicet esse, testánte sacro elóquio, scimus, Angelos, Archángelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominatiónes, Thronos, Chérubim, atque Séraphim. Esse namque Angelos, et Archángelos pene omnes sacri elóquii páginæ testántur: Chérubim vero atque Séraphim sæpe, ut notum est, libri Prophetárum loquúntur. Quátuor quoque órдинum nómina Paulus Apóstolus ad Ephésios enúmerat, dicens: Supra omnem Principátum, et Potestátem, et Virtútem, et Dominatiónem. Qui rursus ad Colossénses scri-

bens, ait: Sive Throni, sive Potestátes, sive Principátus, sive Dominatiónes. Dum ergo illis quátuor, quæ ad Ephésios dixit, jungúntur Throni, quinque sunt órdenes: quibus dum Angeli et Archángeli, Chérubim atque Séraphim adjúncta sunt, procul dúbio novem esse Angelórum órdenes inveniúntur.

†. Hic est Michael Archángelus, princeps militiæ Angelórum: * Cujus honor præstat beneficia populórum, et orátio perdúcit ad regna cœlórum. †. Archángelus Michael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus.

Lectio v.

SCIENDUM vero, quod Angelórum vocábulum nomen est officii, non naturæ. Nam sancti illi cœlestis pátriæ spíritus, semper quidem sunt spíritus, sed semper vocári Angeli nequáquam possunt: quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos áliqua nuntiántur. Unde et per Psalmístam dicitur: Qui facit Angelos suos spíritus. Ac si paténter dicat: Qui eos, quos semper habet spíritus, étiam, cum volúerit, Angelos facit. Hi autem qui mínima nuntiant, Angeli: qui vero summa annúntiant, Archángeli vocántur. Hinc est enim quod ad Mariam Virginem non quilibet Angelus, sed Gábriel Archángelus mitteretur. Ad hoc quippe ministérium summum Angelum venire dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat. Qui idcirco étiam privátis nomínibus censéntur, ut signé-

tur per vocábula, étiam in operatióne quid váleant. Michael namque, Quis ut Deus? Gábriel autem, Fortitúdo Dei: Ráphael vero dicitur Medicína Dei.

Rj. Venit Michael Archángelus cum multitudíne Angelórum, cui trádedit Deus ánimas sanctorum, * Ut perdúcat eas in paradísium exultatiónis. †. Emitte, Dómine, Spíritum sanctum tuum de cœlis, Spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut perdúcat.

Lectio vj.

Et quóties miræ virtútis áli- quid ágitur, Michael mitti perhibétur: ut ex ipso actu et nómine detur intélligi, quia nullus potest fácere quod fácere prævalet Deus. Unde et ille antiquus hostis, qui Deo esse per supérbiam similis concupívit, dicens: In cœlum conscéndam, super astra cœli exaltábo sólium meum, similis ero Altíssimo: dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémó supplicio periméndus, cum Michaéle Archángelo præliatúrus esse perhibétur, sicut per Joánnem dicitur: Factum est prælium cum Michaéle Archángelo. Ad Mariám quoque Gábriel míttitur, qui Dei Fortitúdo nominátur. Illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. Ráphael quoque interpretátur, ut díximus, Medicína Dei; quia vidélicet dum Tobíæ óculos quasi per officium curatiónis tétigit, cæcitatís ejus ténebras tersit.

Rj. In témpore illo consúrget Michael, qui stat pro filiis vestris: * Et véniet tempus quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt, usque ad illud. †. In témpore illo salvábitur populus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Angelus Archángelus Michael, Dei núntius pro animábus justis, allelúia, allelúia.

Aña. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quód est ante óculos Dómini.

Aña. Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

†. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. †. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 18.*

In illo témpore: Accessérunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi, Presbyteri.

L. 3. Com. in c. 18. Matth.

Post invéntum statérem, post tribúta réddita, quid sibi vult Apostolórum repentina interrogátió, Quis, putas, major est in regno cœlórum? Quia viderant pro Petro et Dómino idem tribútum rédditum, ex æqualitáte prétií arbitrátí sunt Petrum ómnibus Apóstolis esse prælátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat compa-

rátus, ideo intérogant quis major sit in regno cœlorum. Vidénsque Jesus cogitatiónes eórum, et causas erroris intéligens, vult desidérium glóriæ humilitátis contentiône sanáre. *R.* In conspéctu géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobiscum est. *Ÿ.* Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua. Angelus. Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum, et prójice abs te. Necesse est quidem veníre scándala : væ tamen ei est hómini, qui, quod necesse est ut fiat in mundo, vítio suo facit ut per se fiat. Igitur omnis truncátur afféctus, et univérsa propínquitas amputátur, ne per occasiõem píelátis unusquisque credéntium scándalis páteat. Si, inquit, ita est quis tibi conjúctus, ut manus, pes, óculus, et est útilis atque sollicitus, et acútus ad perspiciéndum, scándalum autem tibi facit, et propter dissonántiam morum te pértrahit in gehénnam : mélius est, ut et propínquitate ejus, et emoluméntis carnálibus cáreas : ne, dum vis lucrifácere cognátos et necesários, causam hábeas ruinárum.

R. Michael Archángelus venit in adjutórium populo Dei. * Stetit in auxilium pro animábus justis. *Ÿ.* Stetit Angelus juxta aram templi, habens thu-

ribulum áureum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

Dico vobis, quia Angeli eórum in cœlis semper vident faciém Patris mei. Supra dixerat, per manum et pedem et óculum omnes propínquitates, et necessitudines, quæ scándalum fácere póterant, amputándas; austeritátem itaque sententiæ subjécto præcepto témperat, dicens : Vidéte ne contemnátis unum ex pusíllis istis. Sic, inquit, præcipio severitátem, ut commiscéri cleméntiam dóceam : quia Angeli eórum in cœlis vident semper faciém Patris. Magna dignitas animárum, ut unaquæque hábeat ab ortu nativitátis in custódiam sui Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalypsi Joánnis : Angelo Ephesi et reliquárum Ecclesiárum scribe hæc. Apóstolus quoque præcipit velári cápita in Ecclésiis feminárum propter Angelos. Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua. Ps. Dóminus regnávit, cum rel. 15.
2. Dum præliarétur * Michael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia.
3. Archángele Michael, * constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.
4. Angeli Dómini, Dóminum benedicite in ætérnum.
5. Angeli, Archángeli, * Throni, et Doinatiónes, Prínci-

pátus, et Potestátes, Virtútes
cœlórum, laudáte Dóminum
de cœlis, allelúia.

Capitulum. *Apoc. 1.*

SIGNIFICAVIT Deus quæ opórtet
fieri cito, loquens per An-
gelum suum servo suo Joánni,
qui testimónium perhibuit ver-
bo Dei, et testimónium Jesu
Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

CHRISTE, sanctorum decus
Angelórum,
Gentis humanæ Sator et Re-
demptor,
Coelitem nobis tribuas beatas
Scandere sedes.

Angelus pacis Michael in aedes
Coelitus nostras veniat, seré-
næ

Auctor ut pacis lacrymósa in
orcum

Bella reléget.

Angelus fortis Gábríel, ut ho-
stes

Pellat antiquos, et amica cœ-
lo,

Quæ triumphátor státuit per
orbem,

Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salú-
tis

Adsit e cœlo Ráphael, ut om-
nes

Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dirigat actus.

Virgo, Dux pacis, Genitrixque
lucis,

Et sacer nobis chorus Angeló-
rum

Semper assistat, simul et mi-
cántis

Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque
sancti

Spiritus, cujus résonat per
omnem

Glória mundum. Amen.

ŷ. Stetit Angelus juxta aram
templi. R. Habens thuribulum
áureum in manu sua.

Ad Benedictus. Añã

Factum est siléntium in cœlo,
dum draco committeret bel-
lum: et Michael pugnávit cum
eo, et fecit victóriam, alle-
lúia.

Oratio.

DEUS, qui miro órdine An-
gelórum ministéria homi-
námque dispensas: concéde
propitius; ut, a quibus tibi
ministrántibus in cœlo semper
assistitur, ab his in terra vita
nostra muniátur. Per Dómi-
num.

Ad Tertiam. Añã.

Dum præliarétur.

Capit. Significávit. supra

R. br. Stetit Angelus * Juxta
aram templi. Stetit. ŷ. Habens
thuribulum áureum in manu
sua. Juxta. Glória Patri. Ste-
tit. ŷ. Ascéndit fumus aróma-
tum in conspéctu Dómini.

R. De manu Angeli.

Ad Sextam. Añã.

Archángele Michael.

Capitulum. *Apoc. 5. c*

AUDIVI vocem Angelórum
multórum in circúitu thro-
ni. et animálium, et seni-
orum: et erat númerus eórum
millia millium, voce magna
dicéntium: Salus Deo nostro.

R. br. Ascéndit fumus aróma-
tum * In conspéctu Dómini.
Ascéndit. ŷ. De manu Angeli.

In. Glória Patri. Ascéndit. r In
conspéctu Angelórum psallam
tibi. Deus meus. R. Adorábo

ad templum sanctum tuum , et
confitebor nómini tuo.

Ad Nonam, Aña.

Angeli, Archángeli.

Capitulum *Apoc.* 12. b

Factum est prælium magnum
in cælo. Michael, et An-
geli ejus præliabantur cum dra-
cone, et draco pugnabat, et
ángeli ejus: et non prævalue-
runt, neque locus inventus est
eorum amplius in cælo.

v. br. In conspectu Angeló-
rum * Psallam tibi, Deus meus.
In. v. Adorábo ad templum
sanctum tuum, et confitebor
nómini tuo. Psallam. Glória
Patri. In. v. Adoráte Deum.
c. Omnes Angeli ejus.

In ij. Vesp. Añæ et Capit. de
Laud. Psalmi de Dñica. 108.
et loco ult. Ps. Confitebor...
quóniam. 121.

Hymn Te splendor. 321.

v. In conspectu Angelórum psal-
lam tibi, Deus meus. R. Ado-
rábo ad templum sanctum
tuum, et confitebor nómini
tuo

Ad Magnificat, Aña.

Princeps gloriosissime, Michael
Archángele, esto memor nostri:
hic, et ubique semper precare
pro nobis Filium Dei, allelúia,
allelúia.

Deinde fit comm. seq.

DIE XXX. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Hieronymi, Presb.
Conf., et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. non
Pont. *lxij.* præter seq.

Ad Magnificat in utrisque
Vesperis, Aña. O Doctor opti-
me, Ecclesiæ sanctæ lumen,
beate Hierónyme, divínæ legis

amátor, deprecáre pro nobis
Filius Dei. v. Amávit.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiæ tuæ in
exponendis sacris Scriptú-
ris beátum Hierónimum, Con-
fessórem tuum, Doctórem má-
ximum providére dignátus es:
præsta, quæsumus; ut, ejus
suffragántibus méritis, quod
ore simul et ópere dócuit, te
adjuvante, exercére valeámus.
Per Dóminum.

In j. Noct. Lect., Sapiéntiam,
de Com. Doct. *lvij.*

In secundo Nocturno.

Lectio *iv.*

HIERONYMUS, Eusépii filius,
Stridóne in Dalmátia,
Constántio Imperátore, natus,
Romæ adolescens est baptizá-
tus, et in liberálibus discipli-
nis a Donáto, et áliis viris do-
ctíssimis eruditus. Tum discén-
di stúdio Gálliam peragravit:
ubi pios áliquot et in divínis
litteris eruditos viros coluit,
multósque sacros libros sua
manu descripsit. Mox se in
Græciam cónferens, philoso-
phía et eloquéntia instrúctus,
summórum Theologórum con-
suetúde floruit: in primis
vero Gregório Nazianzénó Con-
stantinópolisi óperam dedit: quo
doctóre se sacras litteras didi-
cisse profitétur. Tum religió-
nis causa visit Christi Dómini
incunábula, totámque lustrá-
vit Palæstinam: quam peregrí-
nationem, adhibitis Hebræó-
rum eruditíssimis, ad sacræ
Scriptúræ intelligéntiam sibi
multum profuisse testátur.

R. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodívit eum ab

inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum, * Et dedit illi cla-
ritátem ætérnam. †. Justum
dedúxit Dóminus per vias re-
ctas, et osténdit illi regnum
Dei. Et.

Lectio v.

DEINDE secéssit in vastam
Syriæ solitúdinem : ubi
quadriénnium in lectióne divi-
nórum librórum cœlestisque
beatitúdinis contemplatióne
consúmpsit, assídua se absti-
nénzia, vi lacrymárum, et
córporis afflictatióne discrú-
cians. Présbyter a Paulíno Epí-
scopo Antiochiæ factus, Ro-
mam de controversiis quorúm-
dam Episcopórum cum Paulino
et Epiphánio ad Dámasum Pon-
tificem proféctus, ejus eccle-
siásticis epístolis scribéndis ad-
jútor fuit. Verum cum prístinæ
solitúdinis desidério teneretur,
in Palæstinam revérsus, Béth-
lehem ad Christi Dómini Præ-
sépe, in monastério, quod a
Paula Romána extrúctum erat,
cœlestem quamdam vitæ ratió-
nem instituit : et quamquam
várie morbis doloribúisque ten-
tarétur, tamen córporis in-
cómmoda piis labóribus, et
perpétua lectióne ac scriptiόne
superábat.

‡. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, stolam glóriæ
índuit eum, * Et ad portas pa-
radísi coronávit eum. †. Induit
eum Dóminus lorícá fidei,
et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

TAMQUAM ad oráculum ex óm-
nibus orbis terræ pártibus
ad ipsum divínæ Scriptúræ
quæstiόnes explicándæ refere-

bántur. Illum Dámasus Pónti-
fex, illum sanctus Augustinus
de locis Scriptúræ difficillimis
sæpe consúluit, propter ejus
singulárem doctrínam, et lin-
guæ non solum Latínæ et Græ-
cæ, sed Hebráicæ étiam et Chal-
dáicæ intelligéntiam : et quod
omnes pene scriptóres, ejúsdem
Augustini testimonio, légerat.
Hæréticos acérrimis scriptis
exagitávit : piórum et Catho-
licórum patrocinium semper
suscépit. Vetus testaméntum ex
Hebræo convértit : novum jussu
Dámasi Græcæ fidei réddidit ;
magna étiam ex parte explicá-
vit. Multa præterea Latine red-
didit scripta doctórum virórum :
et ipse áliis próprii ingénii mo-
numéntis cristiánam discipli-
nam illustrávit. Qui ad sum-
mam senectútem pervéniens,
sanctitáte et doctrína illústris,
Honório Imperátore, migrávit
in cœlum. Cujus corpus ad
Béthlehem sepúltum, póstea
Romam in Basilicam sanctæ
Mariæ ad Præsépe translátum
est.

‡. Iste homo perfécit ómnia que
locúsus est ei Deus, et dixit ad
eum : Ingrédere in réquiem
meam : * Quia te vidi justum co-
ram me ex ómnibus géntibus. †
Iste est qui contémpsit vitam
mundi, et pervénit ad cœlestia
regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap 5. b

In illo témpore : Dixit Jesus
discípulis suis : Vos estis sal
terræ. Quod si sal evanúerit, in
quo saliétur ? Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi,
Presbyteri.

Lib. 4. Com. in c. 5. Matth.

SAL appellántur Apóstoli et Doctóres : quia per illos univérsum hóminum conditur genus. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Si doctor erráverit, a quo álio doctóre emendábitur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Exémplum de agricultúra sumptum est. Sal etenim sicut in cibórum condiméntum, et ad siccándas carnes necessarium est, ita álium usum non habet. Certe légimus in Scriptúris, urbes quasdam ira victórum sale seminátas, ut nullum in ipsis germen orirétur.

.. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. †. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

CAVEANT ergo doctóres et Epíscopi, et vídeant poténtes poténter torménta sustinére, nihilque esse remédii, sed májorum ruínam ad tártarum dúcere. Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem pósita : neque accéndunt lucernam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum : ut lúceat omnibus qui in domo sunt. Docet fidúciam prædicándi, ne Apóstoli abs-

condántur ob metum, et sint símiles lucernæ sub módio, sed tota libertáte se prodant : ut quod audierunt in cubiculis, prædicent in tectis.

Rj. In médio Ecclesiæ apérui os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. †. Jucunditátem et exultatióem thesaurizávit super eum. Et. Gória Patri. Et.

Lectio ix.

NOLITE putáre quóniam veni sólvete legem, aut Prophétas : non veni sólvete, sed adimplére. Sive quod de se per álios prophetáta compléverit, sive quod ea quæ ante propter infirmitátem audiéntium rúdia et imperfécata fúerant, sua prædicatióne compléverit, iram tollens, et vicem taliónis exclúdens, et occúltam in mente concupiscéntiam damnans. Donec tránseat cælum et terra. Promittúntur nobis cæli novi, et terra nova, quæ factúrus est Dóminus Deus. Si ergo nova creánda sunt, consequénter vétera transitúra.

Te Deum laudámus. 14.

In ij. Vesperis fit comm. S. Remigii.

FESTA OCTOBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

DOMINICA I. OCTOBRIS.

In Solemnitate SS. Rosarii B. V. Mariæ.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. cxxj. præter sequentia.

In fine Añæ ad Magnificat et R. vij. ad Matutinum loco Festivitatem, dicitur Solemnitatem.

Oratio.

DEUS, cujus Unigénitus, per vitam, mortem, et resurrectionem suam, nobis salutis aeternae praemia comparavit: concède quæsumus; ut hæc mystéria sanctissimo beatae Mariæ Virginis Rosário recólentes, et imitémur quod continent, et quod promittunt assequámur. Per eúndem Dóminum.

Et fit comm. Dominicæ.

In j. Nocturno Lectiones, Ego sapiéntia. **cxv.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CUM Albigénsium hæresis per Tolosátium regiónem impie grassarétur, atque áltius in dies radices ágeret, sanctus Domínicus, qui nuper Prædicatórum Ordinis fundaménta jecerat, ad eam convellendam totus incubuit. Id ut præstáret validius, auxiliium beatae Virginis, cujus dignitas illis erroribus impudentissime impetebátur, cuique datum est cunctas hæreses interimere in univérso mundo, eníxis préciibus implorávit: a qua (ut memóriæ próditum est) cum mónitus esset, ut Rosárium pópulis prædicáret, velut singuláre advérsus hæreses ac vítia præsidium, mirum est, quanto mentis fervóre, et quam felici succéssu injúctum sibi munus sit executus. Est autem Rosárium certa precáandi fórmula, qua quíndecim Angelicárum salutatiónum decádes, oratióne Domínica interjécta, distinguimus, et ad eárum singulas tótidem nostræ

reparatiónis mystéria pia meditatióne recólimus. Ex eo ergo témpore pius hic oráandi modus mirabíliter per sanctum Domínicum promulgári, augérisque cœpit: quem ejusdem institutórem auctorémque fuisse, summi Pontífices apostólicis lítteris passim affirmárunr.

¶. Sicut cedrus exaltáta sum in Libano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta * Dedi suavitatem odóris. †. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

INNUMRRABILES porro fructus ex hac tam salutári institutióne in christiánam rempúblicam dimanárunt: inter quos victória illa mérito numerátur, quam sanctíssimus Pontífex Pius Quintus, et ab eo inflammati christiáni príncipes apud Echínadas insulas de Turcárum tyránno potentíssimo reportárunt. Nam, cum illa ipsa die ea victória reláta sit, qua die sanctíssimi Rosárii sodalitátes per univérsum orbem consuétas supplicatiónes perágerent, statutásque preces de more fúnderent, iis préciibus haud immérito refértur accépta. Quod quidem cum étiam Gregórius Tertiusdecimus testátus esset, ut pro tam singulári beneficio beatae Virgini sub appellatióne Rosárii perénnes grátiae ubique terrárum haberéntur, in Ecclésiis omnibus, in quibus altáre Rosárii foret, prima quaque Octóbris Domínica Officium ritu dúplici ma-

jóri perpétuo celebrándum indixit : aliique Pontífices Rosárium recitántibus, ejusdemque Rosárii sodalitátibus indulgéntias pene innúmeras concessére.

R. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filia Sion, et beátam dixerunt, et Reginæ laudaverunt eam. ✠. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosárum, et lilia convállium. Vidérunt.

Lectio vj

NUPER vero Clemens Undécimus ánimo réputans insignem páriter victóriam anno millésimo septingentésimo décimo sexto in Hungáriæ regno a Cárolo Sexto, in Imperatórem Romanórum elécto, de innúmeris Turcárum cópiis relátam, eo die contígisse, quo festum Dedicatiónis sanctæ Mariæ ad Nives celebrarétur, atque eódem ferme témpore, quo sanctíssimi Rosárii confrátres públicam solemnémque supplicatiónem in Alma Urbe, ingénti pópuli concúrso, magnáque religióne peragéntes, fervidas ad Deum preces pro Turcárum depressióne fúnderent, ac poténtem opem Deiparæ Virgínis in auxiliúm Christianórum humíliter implorarent : eam ob rem, victóriam illam, necnon liberátam paulo post eorúmdem Turcárum obsidióné Corcyrénsen insulam, ejusdem beátæ Virgínis patrocinio pie cénsuit adscribéndam. Quam ob rem, ut hujus quoque tam insignis beneficii perennis semper et memória extáret et grátia, sanctíssimi

Rosárii festum eádem die, eodémque ritu celebrándum, ad Ecclésiám univérsam exténdit. Hæc autem ómnia Benedictus Décimus tértius in Breviário Románo novíssime appóni jussit. Sanctíssimam ergo Dei Genitricem cultu hoc eídem gratíssimo júgiter venerémur, ut quæ tóties Christi fidélibus, Rosárii précibus exoráta, terrenos hostes profligáre dedit, ac pérdere, inférnos páriter superáre concédatur.

R. Ornátam monilibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam filia Sion, beatíssimam prædicaverunt, dicéntes : * Unguéntum effusum nomen tuum. ✠. Astitit Regina a dextris tuis in vestítu deauráto, circumdata varietate. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Loquente Jesu. cxxx.

Lectio ix. de Hom. Dñicæ, et de ea fit comm. in Laud. et in ij. Vesp.

DIE I. OCTOBRIS.

In Festo S. Remigii, Episcopi et Confessoris.

Semiduplex ad libitum, vel simplex de præcepto.

Si occurrat in Dñica, vel in die infra Oct., pro ix. Lect. dicatur Remígius, ut infra, cum comm. ejusdem in Laud. Añia. Sacérdos. ✠. Amávit eum.

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus : ut beáti Remígi, Confessoris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat, et salutem. Per Dóminum.

Ad Matutinum, in Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

REMIGIUS, Episcopus Rhemensis, floruit Clodovéo rege Francorum, quem étiam baptizávit, et primus ómnium doctrína et miráculis Francos ad Christi Dómini fidem perduxit. Ejus oratióne mórtua puélla revíxit. Multos interpretátus est divínæ Scriptúræ libros. Amplius septuaginta annos summa cum laude Rhemensem Ecclésiám administrávit. Cujus vitæ et mortis sanctitátem multa, quæ consecúta sunt, mirácula comprobárant. *℞.* Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. *℣.* Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v. Ad sancti. vj. Quidquid, de Communi, l. cum *R/R*. v. et vj. ibid.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo peregri. liij.

Vesperæ de sequenti, cum comm. S. Remigii Episc., si fiat de eo Semiduplex.

DIE II. OCTOBRIS.

In Festo SS. Angelorum Custod. Duplex.

Ad Vesperas Añæ de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Exodi* 23. *d*

ECCE ego mittam Angelum meum, qui præcedat te,

et custódiat in via, et introducat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus.

Hymnus.

CUSTODES hómínium psállimus Angelos, Natúræ frágili quos Pater áddidit Cœléstis cómites, insidiántibus

Ne succumberet hóstibus. Nam quod corrúerit próditor ángelus, Concéssis mérito pulsus honoribus, Ardens invidia, péllere nititur

Quos cœlo Deus ádvocat Huc, custos, ígitur pèrvigil ádvola, Avértens pátria de tibi crédito Tam morbos ánimi, quam requiescere

Quidquid non sinit incolas,

Sanctæ sit Tríadi laus pia júgiter,

Cujus perpétuo Númine máchina

Triplex hæc régitur, cujus in ómnia

Regnat glória sæcula.

Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. *℞.* Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnificat, Añæ.

Omnes sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hereditátem cápiunt salútis.

Oratio.

DEUS, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad

nostram custódiã mittere dignáris : largire supplicibus tuis ; et eórum semper protectióne defendi , et ætérna societate gaudére. Per Dóminum.

Pro commem. S. Remigii ,
Añã. Amávit. ✠. Justum. Orat.
Da, quæsumus. 331.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Regem Angelórum Dóminum ,
* Veníte, adorémus. Ps Veníte. 2.

Hymnus. Custódes. 332.

In primo Nocturno.

Añã. Dóminus * Deus cœli et terræ ipse mittet Angelum suum coram te.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster , *
quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra !
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos , * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos , ópera digitorum tuórum : * lunam et stellas , quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus , * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis , glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus , * oves et boves univérſas, insuper et pécora campi.

Vólucres cœli , et pisces maris , * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster , *

quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra !

Añã. Dóminus Deus cœli et terræ ipse mittet Angelum suum coram te.

Añã. Deus meus * misit Angelum suum , et conclusit ora leónum, et non nocuerunt mihi.

Psalmus 10.

IN Dómino confido : quómodo dicitis animæ meæ : * Transmígra in montem sicut passer ? Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum : paravérunt sagittas suas in pháretra , * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti , destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo , * Dóminus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justitias diléxit : * æquitatem vidit vultus ejus.

Añã. Deus meus misit Angelum suum, et conclusit ora leónum, et non nocuerunt mihi.

Añã. Bene ambulétis , * et Dóminus sit in itinere vestro, et Angelus ejus comitétur vobiscum.

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo : * aut quis

requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula , *
et operatur justítiam :

Qui loquitur veritátem in corde suo , *
qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum ,
* et oppróbrium non accépit
advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in
conspéctu ejus malignus : * ti-
méntes autem Dóminum glo-
rificat.

Qui jurat próximo suo , et non
décapit , * qui pecúniám suam
non dedit ad usúram , et mú-
nera super innocéntem non
accépit.

Qui facit hæc , * non movébi-
tur in ætérnum.

Añã. Bene ambulétis , et Dó-
minus sit in itinere vestro , et
Angelus ejus comitétur vobis-
cum.

ſ. Stetit Angelus juxtá aram
templi. R. Habens thuríbulum
aureum in manu sua.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 23. d

ECCE ego mittam Angelum
meum , qui præcedat te , et
custódiat in via , et introducat
in locum quem parávi. Obsér-
va eum , et audi vocem ejus ,
nec contemnéndum putes :
quia non dimíttet cum peccá-
veris , et est nomen meum in
illo. Quod si audieris vocem
ejus , et féceris ómnia quæ lo-
quor , inimícus ero inimícis
tuis , et affligam affligéntes te.
Præcedétque te Angelus meus.

R. Angelis suis Deus mandávit
de te , ut custódiant te in óm-
nibus viis tuis : * In mánibus

portábunt te , ne unquam of-
féndas ad lápidem pedem
tuum. ſ. Millia míllium mini-
strábant ei , et décies míllies
centéna míllia assistébant ei.

In.

Ex Zacharía , Prophéta.

Lectio ij. Cap. 4. b

FACTUM est verbum Dómini
ad Zachariam filium Bara-
chiæ , filii Addo , Prophétam ,
dicens : Vidi per noctem , et
ecce vir ascéndens superequum
rufum , et ipse stabat inter myr-
téta , quæ erant in profundo :
et post eum equi rufi , várii.
et albi. Et dixi : Quid sunt
istí , Dómine mi ? Et dixit ad
me Angelus qui loquebátur in
me : Ego osténdam tibi quid
sint hæc. Et respóndit vir qui
stabat inter myrtéta , et dixit :
Isti sunt , quos misit Dóminus ,
ut perámbulent terram. Et re-
spóndérunt Angelo Dómini , qui
stabat inter myrtéta , et dixé-
runt : Perambulávimus terram.
et ecce omnis terra habitátur ,
et quiescit.

R. Respóndit Angelus Dómini ,
et dixit : Dómine exercituum .
* Usquequo tu non miseréberis
Jerúsalem , et úrbium Juda ,
quibus irátus es ? ſ. Iste enim
septuagésimus annus est. Us-
quequo.

Lectio iij. Cap. 2.

ET levávi óculos meos , et
vidi : et ecce vir , et in
manu ejus funículus mensó-
rum. Et dixi : Quo tu vadis ?
Et dixit ad me : Ut métiar Je-
rúsalem , et videam quanta sit
latitúdo ejus , et quanta lon-
gítúdo ejus. Et ecce Angelus
qui loquebátur in me , egredie-

bátur, et Angelus álius egre-
diebátur in occúrsum ejus. Et
dixit ad eum : Curre, lóquere
ad púerum istum, dicens : Abs-
que muro habitábitur Jerúsa-
lem præ multítudine hóminum
et jumentórum in médio ejus.
Et ego ero ei, ait Dóminus,
murus ignis in circúitu : et in
glória ero in médio ejus.

¶ In conspéctu géntium nolite
timére : vos enim in córdibus
vestris adoráte, et timéte Dó-
minum : * Angelus enim ejus
vobiscum est. † Stetit Ange-
lus juxta aram templi, habens
thuríbulum áureum in manu
sua. Angelus. Glória Patri. An-
gelus.

In secundo Nocturno.

Añã. Cum essem vobiscum, *
per voluntátem Dei eram :
ipsum benedicite, et cantáte ei.

Psalmus 18.

COELI enarrant glóriam Dei,
* et ópera mánuum ejus
annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúclat verbum, * et
nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque ser-
mónes, * quorum non audián-
tur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus
eórum : * et in fines orbis terræ
verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
suum : * et ipse tamquam spon-
sus procédens de thálamó suo :
Exultávit ut gigas ad currén-
dam viam, * a summo cœlo
egréssio ejus :

Et occúrsum ejus usque ad sum-
mum ejus : * nec est qui se
abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta con-
vértens ánimas, * testiinónium

Dómini fidéle, sapiéntiam præ-
stans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætifi-
cántes corda : * præcéptum
Dómini lúcidum, illúminans
óculos.

Timor Dómini sanctus, pérma-
nens in sæculum sæculi : * ju-
dícia Dómini vera, justificáta
in semetípsa.

Desiderabilia super aurum et
lápídem pretiósium multum : *
et dulciora super mel et fa-
vum.

¶ Enim servus tuus custódit ea,
* in custodiéndis illis retribu-
tio multa.

Delicta quis intélligit? ab oc-
cúltis meis munda me : * et ab
aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti,
tunc immaculátus ero : * et
emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elo-
quia oris mei : * et meditatio
cordis mei in conspéctu tuo
semper.

Dómine adjútor meus, * et re-
démptor meus.

Añã. Cum essem vobiscum,
per voluntátem Dei eram :
ipsum benedicite, et cantáte
ei.

Añã. Tollens se Angelus Dómi-
ni, * qui præcedébat castra
Israel, ábiit post eos.

Psalmus 23.

DOMINI est terra et plenitúdo
ejus : * orbis terrárum,
et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundá-
vit eum : * et super flúmina
præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dó-
mini? * aut quis stabit in loco
sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde,* qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Añã. Tollens se Angelus Dómini, qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos.

Añã. Immittet Angelus Dómini * in circúitu tíméntium eum, et erípiet eos.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Tíméte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * tímórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquire pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima, * et qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ána. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum , et eripiet eos. ✠. Ascéndit fumus aromatum in conspéctu Dómini. ✠. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv. In Ps. 90.

ANGELIS suis mandávit de te. Mira dignátio , et vere magna diléctio charitátis ! Quis enim ? quibus ? de quo ? quid mandávit ? Studiósè considerémus , fratres , diligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit ? cujus sunt Angeli ? cujus mandátis obtémperant ? cujus obédiunt voluntáti ? Nempe Angelis suis mandávit de te , ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur , quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo majéstas mandávit Angelis , et Angelis suis mandávit. Illis útique sublimibus , tam beátis , quam próximis sibi cohæréntibus , et vere domésticis mandávit de te. Tu quis es ? Quid est homo , quod memor es ejus ? aut filius hóminis , quóniam réputas eum ? Quasi vero non sit homo putrédo et filius hóminis vermis. Sed quid , putas , mandávit de te ? ut custódiant te.

✠. Vivit ipse Dóminus , * Quóniam custodívit me Angelus ejus , et hinc eúntem , et ibi commorántem , et inde huc reverténtem. ✠. Et non permísit me Dóminus ancíllam suam coinquinári. Quóniam.

AUTUMNALIS.

Lectio v.

QUANTAM tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam , afférre devotióem , conférre fidúciam ! Reveréntiam pro præsentia , devotióem pro benevoléntia , fidúciam pro custódia. Cautè ámbula , ut vidélicet cui adsunt Angeli , sicut eis mandátum est , in ómnibus viis tuis. In quovis diversório , in quovis ángulo , Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas illo præsentè , quod vidénte me non audéres. An præsentem esse dúbitas , quem non vides ? Quid si audíres ? quid si tángeres ? quid si olfáceres ? Vide , quia non solo visu rerum præsentia comprobétur.

R. Angelus Dómini descéndit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem , et excússit flammam ignis de fornáce : * Et non tégit eos omníno ignis , neque contristávit. ✠. Benedictus Deus eórum , qui misit Angelum suum , et éruit servos suos , qui crediderunt in eum. Et.

Lectio vj.

In ipso itaque , fratres , affectuósè diligámus Angelos ejus , tamquam futúros aliquándo cohærédes nostros , ínterim vero actóres et tutóres a Patre pósitos , et præpósitos nobis. Quid sub tantis custódis timeámus ? nec superári , nec sedúci , minus autem sedúcere possunt qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris. Fidéles sunt , prudéntes sunt , poténtes sunt ; quid trepidámus ? Tantum sequámur eos , adhæréámus eis , et in prote-

ctiōne Dei cœli commorémur. Quoties ergo gravissima cernitur urgere tentatio, et tribulatio vehemens imminere, invoca custodem tuum, ductorem tuum, adjutorem tuum in opportunitatibus, in tribulatione: inclama eum, et dic: Domine, salva nos, perimus.

R. In omni tribulatione eorum non est tribulatus, * Et Angelus faciei ejus salvavit eos. Y. In dilectione sua, et indulgentia sua ipse redemit eos, et portavit eos. et elevavit eos cunctis diebus sæculi. Et. Glòria Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Añã. Misit Dominus * Angelum suum, qui percussit omnem virum robustum, et bellatorem, et principem exercitus regis Assyriorum.

Psalmus 95.

CANTATE Dòmino canticum novum: * cantate Dòmino, omnis terra.

Cantate Dòmino, et benedicite nòmini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes glòriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dòminus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium dæmònia: * Dòminus autem cœlos fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferre Dòmino, patriæ gentium, afferre Dòmino glòriam

et honorem: * afferre Dòmino glòriam nòmini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dòminum in atrio sancto ejus.

Commovèatur a facie ejus universa terra: * dicite in gentibus quia Dòminus regnavit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovèbitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, et exultet terra, commovèatur mare, et plenitudo ejus: * gaudèbunt campi, et omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Dòmini, quia venit: * quoniam venit iudicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

Añã. Misit Dòminus Angelum suum, qui percussit omnem virum robustum, et bellatorem, et principem exercitus regis Assyriorum.

Añã. Adorate * Dòminum, omnes Angeli ejus: audivit, et lætata est Sion.

Psalmus 96.

DOMINUS regnavit, exultet terra: * lætentur insule multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et iudicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Dòmini: * a facie Dòmini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam

ejus : * et vidérunt omnes pó-
puli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui ad-
órant sculptilia : * et qui glo-
riántur in simulácris suis.

Adoráte eum , omnes Angeli
ejus : * audivit , et lætáta est
Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ , *
propter judícia tua , Dómine :
Quóniam tu Dóminus altissimus
super omnem terram : * nimis
exaltátus es super omnes deos.
Qui diligitis Dóminum , odite
malum : * custódit Dóminus
ánimas sanctórum suórum , de
manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo , * et rectis
corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : *
et confitémini memóriæ sancti-
ficatiónis ejus.

Añã. Adoráte Dóminum , om-
nes Angeli ejus : audivit , et
lætáta est Sion.

Añã. Benedicite Dómino , * om-
nes Angeli ejus , poténtes vir-
túte , faciéntes verbum illius ,
ad audiéndam vocem sermón-
um ejus.

Psalmus 102.

BENEDIC , ánima mea , Dómi-
no : * et ómnia quæ intra
me sunt , nómini sancto ejus.

Benedic , ánima mea , Dómi-
no : * et noli oblivísci omnes
retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniqui-
tátibus tuis : * qui sanat omnes
infirmítates tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam
tuam : * qui coronat te in mi-
sericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desidérium
tuum : * renovábitur ut áquilæ
juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dómi-
nus , * et judícium ómnibus
injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Moysi , *
filiis Israel voluntátes suas.

Miserátor , et miséricors Dómi-
nus : * longánimis , et multum
miséricors.

Non in perpétuum irascétur : *
neque in ætérnum comminá-
bitur.

Non secúndum peccáta nostra
fecit nobis : * neque secúndum
iniquitátes nostras retribuit
nobis.

Quóniam secúndum altitúdi-
nem cœli a terra : * corrobora-
vit misericórdiam suam super
timéntes se.

Quantum distat ortus ab occi-
dente : * longe fecit a nobis
iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filió-
rum , misértus est Dóminus ti-
méntibus se : * quóniam ipse
cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est quóniam pulvis
sumus : * homo sicut fœnum
dies ejus , tamquam flos agri
sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit
in illo , et non subsístet : * et
non cognóscet ámplius locum
suum.

Misericórdia autem Dómini ab
ætérno , * et usque in ætérnum
super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filió-
rum , * his qui servant testa-
méntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum
ipsíus , * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem
suam : * et regnum ipsíus óm-
nibus dominábitur.

Benedicite Dómino , omnes An-

geli ejus : * potentes virtute , faciētes verbum illius , ad audiendam vocem sermōnum ejus.

Benedicite Dōmīno , omnes virtutes ejus : * ministri ejus , qui faciētis voluntatem ejus.

Benedicite Dōmīno , omnia ōpera ejus : * in omni loco dominationis ejus , bēnedic , anima mea , Dōmīno.

Añā. Benedicite Dōmīno , omnes Angeli ejus , potentes virtute , faciētes verbum illius , ad audiendam vocem sermōnum ejus.

ŷ. In conspectu Angelōrum psallam tibi , Deus meus. R̄. Adorābo ad templum sanctum tuum , et confitēbor nōmini tuo.

Lectio sancti Evangēlii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo tēpore : Accesserunt discipuli ad Jesum , dicētes : Quis , putas , major est in regno cōlōrum ? Et reliqua.

Homilia sancti Hilārii , Episcopi.

Com. in Mat. can. 18.

NONNISI reversos in naturam puerōrum introire regnum cōlōrum Dōmīnus docet : id est , per simplicitatem puerilem vitia cōporum nostrōrum animæque revocānda. Pūeros autem , credētes omnes per audiētiæ fidem nuncupāvit. Hi enim patrem sequuntur , matrem amant , próximo velle malum nesciunt , curam opum negligunt ; non insolēscunt , non odērunt , non mentiuntur , dictis credunt , et quod audiunt , verum habent. Revertendum

igitur est ad simplicitatem infantium : quia in ea collocati , spēciem humilitatis dominicæ circumferemus.

R̄. Machabæus , et qui cum eo erant , cognoverunt expugnari præsidia : * Cum fletu et lacrymis rogabant Dōmīnum , et omnis turba simul , ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel. ŷ. Cum pāriter prompto animo procederent Jerosōlymis , apparuit præcēdens eos eques in veste cāndida. Cum. Bened. Quorum festum cōlimus.

Lectio viij.

Væ huic mundo ab scādalis. Humilitas passiōis scādalum mundo est. In hoc enim mājime ignorātia detinetur humāna , quod sub deformitate crucis , æternæ gloriæ Dōmīnum nōluit accipere. Et quid mundo tam periculōsum , quam non recepisse Christum ? Ideo vero necesse esse ait venire scādala : quia ad sacramētum reddēdæ nobis æternitatis , omnis in eo passiōis humilitas esset explēnda. R̄. Tu , Dōmīne , qui misisti Angelum tuum sub Ezechia rege Juda , et interfecisti de castris Sennācherib centum octoginta quinque millia : * Et nunc , Dominātor cōlōrum , mitte Angelum tuum bonum ante nos , in timōre et tremōre magnitudinis brāchii tui. ŷ. Ut mētuant qui cum blasphemā vēniunt advērsus sanctum pōpulum tuum. Et. Glōria Patri. Et.

Lectio ix.

VIDETE ne contemnātis unum de pusillis istis qui credunt

in me. Aptíssimum v́nculum mútui amóris impósuit, ad eos præcipue, qui vere in Dómino credidissent. Pusillórum enim Angeli quotidie Deum vident: quia Filius hóminis venit salvare quæ pérdita sunt. Ergo et Filius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsumt fidélium orationibus. Præesse Angelos assoluta auclóritas est. Salvatórum ígitur per Christum orationes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum et invisibilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehuntur.

Te Deum laudamus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Angelis suis * Deus mandavit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Ps. Dóminus regnavit, cum reliq. 15.

2. Laudémus Dóminum, * quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, sanctus, sanctus, proclamant.

3. Angeli eórum * semper vident faciém Patris mei, qui est in cœlis.

4. Benedictus Deus, * qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui crediderunt in eum.

5. Laudáte Deum * omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes Virtútes ejus.

Capitulum. *Exodi 23. d*

ECCE ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custódiat in via, et intro-

dúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus.

Hymnus.

AETERNE Rector síderum,
Qui quidquid est potentia

Magna creásti, nec regis
Minóre providéntia.

Adésto supplicántium

Tibi reórum cœtui;

Lucisque sub crepúsculum

Lucem novam da méntibus:

Tuúsque nobis Angelus

Eléctus ad custódiam,

Hic adsit, a contágio

Ut criminum nos prótegat.

Nobis dracónis æmuli

Versútias extérminet:

Ne rete frauduléntiæ

Incáuta nectat pectora.

Metum repéllat hóstium

Nostris procul de finibus:

Pacem procúret civium,

Fugétque pestiléntiam.

Deo Patri sit glória,

Qui, quos redémit Filius,

Et sanctus unxit Spíritus,

Per Angelos custódiat.

Amen.

✠. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. R.

Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Benedictus, Añæ.

Revérsus est * Angelus, qui loquebátur in me, et suscitávit me, quasi virum qui suscitátur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam mittere dignáris: largíre supplicibus tuis; et eórum semper pro-

tectione defendi, et æterna societate gaudere. Per Dominum.

Ad Tertiam, Añã.

Laudemus Dominum.

Capit. Ecce ego. supra.

ꝛ. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ✽. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit. ✽. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini. ꝛ. De manu Angeli.

Ad Sextam, Añã.

Angeli eorum.

Capitulum. *Exodi 23. d*

NEC contemnendum putes : quia non dimittet cum peccaveris, et est nomen meum in illo

ꝛ. br. Ascendit fumus aromatum * In conspectu Domini. Ascendit. ✽. De manu Angeli. In. Glória Patri. Ascendit. ✽. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus. ꝛ. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Nonam, Añã.

Laudate Deum.

Capitulum. *Exodi 23. e*

QUOD si audieris vocem ejus, et feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, et affligam affligentes te. Præcedetque te Angelus meus.

ꝛ. br. In conspectu Angelorum * Psallam tibi, Deus meus. In. ✽. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Psallam. Glória Patri. In. ✽. Adorate Deum. ꝛ. Omnes Angeli ejus.

In ij. Vesp., Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 108.

et loco ult., Ps. Confitebor tibi... quoniam. 124.

Hymnus. Custodes. 332.

✽. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus. ꝛ. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Magnificat, Añã.

Sancti Angeli * Custodes nostri, defendite nos in prælio, ut non pereamus in tremendo judicio.

DIE IV. OCTOBRIS.

In Festo S. Francisci, Conf Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. Ixij. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui Ecclesiam tuam beati Francisci meritis foetu novæ prolis amplificas : tribue nobis, ex ejus imitatione, terræna despiciere, et cœlestium donorum semper participatione gaudere. Per Dominum.

Lectiones j. Noct. Justus si morte, de Comm. Ixij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRANCISCUS, Assisii in Umbria natus, patris exemplum secutus, a prima ætate mercaturam fecit. Qui quodam die pauperem, pro Christi amore flagrantem pecuniam, cum præter consuetudinem repulisset, repente eo facto commotus, large ei misericordiam impertivit : et ex eo die Deo promissit, se nemini unquam poscenti eleemosynam negaturum. Cum vero post in gravem morbum incidisset, ex eo aliquando confirmatus co-

pit ardentius colere officia charitatis. Qua in exercitatione tantum profecit, ut evangelicæ perfectionis cupidus, quicquid haberet, pauperibus largiretur. Quod ferens iniquius pater, eum ad Assisinate Episcopum duxit, ut coram illo bonis cederet paternis: qui, rejectis etiam vestibus, patri concessit omnia, illud subjungens, sibi in posterum majorem facultatem fore dicendi: Pater noster, qui es in coelis.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam. †. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

CUM autem illud ex Evangelio audisset: Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta; sibi eam regulam servandam proposuit. Itaque, detractis calceis, et una contentus tunica, cum duodecim socios adhibuisset, Ordinem Minorum instituit. Quæ Romam venit anno salutis millésimo ducentésimo nono, ut sui Ordinis regula ab Apostolica Sede confirmaretur. Quem cum accedentem ad se Summus Pontifex Innocentius Tertius rejecisset, quod in somnis postea sibi ille, quem repulerat, collabentem Lateranensem Basilicam suis humeris sustinere visus esset, conquistum accersiri jussit;

benignèque accipiens, omnem ejus institutorum rationem confirmavit. Franciscus igitur, dimissis in omnes orbis terræ partes fratribus ad prædicandum Christi Evangelium, ipse cupiens sibi aliquam dari martyrii occasionem, navigavit in Syriam: ubi a rege Soldano liberalissime tractatus, cum nihil proficeret, rediit in Italiam.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. †. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

MULTIS igitur extructis suæ familiæ domiciliis, se in solitudinem montis Alverni contulit; ubi quadraginta dierum propter honorem sancti Michaelis Archangeli jejunio inchoato, festo die Exaltationis sanctæ Crucis, ei Sèraphim, Crucifixi effigiem inter alas continens, apparuit: qui ejus et manibus et pedibus et lateri vestigia clavorum impressit: quæ sanctus Bonaventura, cum Alexandri Quarti Summi Pontificis prædicationi interesset, narrasse Pontificem a se visa esse, literis commendavit. His insignibus summi in eum Christi amoris, maximam habebat omnium admirationem. Ac biennio post graviter ægrötans, deferri voluit in Ecclesiam sanctæ Mariæ Angelorum: ut, ubi gratiæ spiritum a Deo acciperet, ibi spiritum vitæ redderet. Eo in loco fratres ad

paupertatem, ac patientiam, et sanctæ Romænæ Ecclesiæ fidem servandam cohortatus, Psalmum illum pronuntians: Voce mea ad Dominum clamavi, in eo versiculo, Me expectant justi, donec retribuas mihi, efflavit animam, quarto Nonas Octobris. Quem miraculis clarum Gregorius Nonus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrederere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Confiteor tibi, de Communi Abbat. ij. loco. lxxv.

In ij. Vesperis fit commem. SS. Placidi et Soc. Mart.

DIE V. OCTOBRIS.

SS. Placidi, et Soc. Mart. Añña Istórum est. V. Lætámini.

Oratio.

DEUS, qui nos concedis sanctorum Martyrum tuorum Placidi, et Sociorum ejus natalitia colere: da nobis in æterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum.

Lectio iij.

PLACIDUS Romæ, Tertullo patre in primis nobili natus, puer Deo oblatus, et sancto Benedicto traditus, tantum ejus disciplina et monasticæ vitæ institutis profecit, ut inter præcipuos illius discipulos numeretur. Ab eo in Siciliam missus, monasterium et ecclesiam in

honorem sancti Joannis Baptistæ prope Messanæ portum construxit, ubi cum monachis admirabili sanctitate vixit. Ejus visendi causa cum eo venissent Eutychius, et Victorinus, illius fratres, et Flavia Virgo soror, eodem tempore illuc appulit immánis quidam pirata. Manúcha nómine, qui, capto monasterio, cum Plácidum et ceteros nullo modo adducere potuisset ut Christum negarent, ipsum fratresque illius ac sororem crudeliter necari jussit. Cum quibus etiam Donatus, Firmatus Diaconus, Faustus, aliique triginta monachi. martyrii agónem feliciter consummarunt tertio Nonas Octobris, anno salutis quingentesimo trigésimo nono.

Te Deum laudamus. 14

DIE VI. OCTOBRIS.

In Festo S. Brunonis, Conf Duplex.

Omnia de Comm. Conf. no: Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

SANCTI Brunonis, Confessoris tui, quæsumus Domine, intercessionibus adjuvémur: ut. qui majestatem tuam graviter delinquendo offéndimus, ejus méritis et précibus, nostrorum delictorum véniam consequámur. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones 3 Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BRUNO, Carthusiænæ Religionis institutor, Coloniæ Agrippinæ natus est. Ab ipsis incunabulis spécimen futuræ sanctitatis præferens morum

gravitate, puerilia illius ætatis, divina favente grátia, declinans, ádeo excelluit, ut jam inde monachórum pater, vitæque anachoréticæ futúrus instaurátor agnoscerétur. A parentibus, genere ac virtúte claris, Lutétiam Parisiórum missus, tantum ibi in philosophiæ ac theologiæ stúdiis profécit, ut doctoris ac magistri munus in utráque facultate sit adéptus: nec multo post, ob egrégias ipsius virtútes, Ecclesiæ Rheménsis Canonicátu potitus.

¶ Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritatem ætérnam. †. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

ELAPSI aliquot annis, cum sex aliis familiáribus mundo renúntians, sanctum Hugónein Episcopum Gratianopolitánum ádiit. Qui, causa eórum advéntus cónita, eodémque intélligens esse, quos eádem nocte, véluti septem stellas ad suos pedes corruéntes, in somnis viderat, montes suæ diocésis aspérrimos, quos Carthusiános appéllant, illis concéssit. Illuc Bruno cum sóciis, ipso Hugóne comitánte, secédens, cum per aliquot annos eremiticam vitam egisset, ab Urbáno Secúndo, qui ejúsdem Brunónis discipulus fúerat, Romam accersitur. Ejus consíliis ac doctrína Póntifex, in tot illis Ecclesiæ calamitatibus, per aliquot annos

usus est, donec Bruno, recusáto Rhegiénsi Archiepiscopátu, discedéndi facultatem obtínuit.

¶ Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

IGITUR solitudinis amore erémum quamdam apud Squilácum in Calábriæ finibus pétiit. Quo in loco cum ipsum orántem Rogérius, comes Calábriæ, inter venándum, latrántibus ad illius spelúncam cánibus, reperisset, sanctitate viri permótus, illum ac sócios fovére, et cólere impénse cœpit. Nec liberálitas sine præmio fuit. Cum enim idem Rogérius Cápnam obsidéret, eúmque Sérgius, quidam excubiárum magister, pródere statuisset, Bruno adhuc in dicta erémo vivens, in somnis illi ómnia apériens, ab imminéti periculo Cómitem liberávit. Tandem virtútibus ac méritis plenus; nec sanctitate minus quam doctrinæ fama clarus, obdormívit in Dómino, sepultusque est in monastério sancti Stéphaní, ab ipso Rogério constrúcto, ubi háctenus honorífice cólitur.

¶. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. †. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et per-

vénit ad cœlestia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Sint Iulii. lxix.

In ij. Vesp. fit comm. seq. et
SS. Sergii, Bacchi, etc. Mar-
tyrum.

DIE VII. OCTOBRIS.

S. Marci, Papæ et Conf.

Aña. Sacerdos. ʒ. Amávit.

Oratio.

EXAUDI, Dómine, preces no-
stras : et interveniēte
beáto Marco, Confessóre tuo
atque Pontífice, indulgētiā
nobis tribue placátus et pa-
cem. Per Dóminum.

Et fit com. SS. MM. Sergii,
Bacchi, Marcelli, et Apuleii.
Aña. Istórum. ʒ. Lætámini.

Oratio.

SANCTORUM Mártyrum tuórum
nos, Dómine, Sérgii, Bac-
chi, Marcelli, et Apuléii, beáta
mérita prosequántur, et tuo
semper fáciant amóre fervén-
tes. Per Dóminum.

Lectio iij.

MARCUS Románus, Constan-
tino Magno Imperátore
Póntifex, instituit, ut Episco-
pus Ostiēnsis, a quo Románus
Póntifex consecrátur, pállio
uterétur. Duas Romæ Basilicas
ædificávit, álteram in Urbe,
álteram via Ardeatina, quas
Constantinus auctas magnis
munéribus exornávit. Vixit in
Pontificátu menses octo, sepul-
túsque est in cœmetério Bal-
binæ.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit comm. SS. MM.
Sergii, etc. Aña. Vestri capilli.
ʒ. Exultábunt. Oratio. San-
ctórum, supra.

DIE VIII. OCTOBRIS.

In Festo S. Birgittæ, Viduæ.

Duplex.

Omnia de Communi Sancta-
rum nec Virg. nec Mart. xcij.
præter sequentia.

Oratio.

DOMINE Deus noster, qui
beátæ Birgittæ per Filium
tuum unigénitum secréta cœlé-
stia revelásti : ipsius pia inter-
cessióne da nobis fámulis tuis.
in revelatióne sempiternæ gló-
riæ tuæ gaudere lætántes. Per
eúmdem Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BIRGITTA in Suécia illústribus
et piis paréntibus orta,
sanctissime vixit. Cum adhuc
in útero gestarétur, a naufrá-
gio propter eam mater erépla
est. Decénis post auditum de
passióne Dómini sermónem.
sequēti nocte Jesum in cruce
recēti sángine perfúsum vi-
dit, et de eádē passióne se-
cum loquētem. Quo ex témp-
ore in ejúsdem meditatióne
ita afficiebátur, ut de ea sine
lácrymis cogitare deinceps num-
quam posset.

R. Propter veritatem, et man-
suetudinem, et justitiam,
Et deducet te mirabiliter dex-
tera tua. ʒ. Spécie tua, et
pulchritudine tua intēde.
prósperē procéde, et regna.
Et deducet.

Lectio v.

ULFOVI Nericiæ Príncipi in
matrimónium trá dita, vi-
rum ipsum ad pietátis officia.
tum óptimis exémpis, tum

efficácibus verbis adhortáta est. In filiórum educatióne piíssima, paupéribus , et máxime infír-
mis , domo ad id múnemis di-
cáta, inserviébat quam diligen-
tíssime , illórum pedes sólita
laváre , et osculári. Cum au-
tem una cum viro suo rediret
Compostélla , ubi sancti Ja-
cobi Apóstoli sepúlchrum visi-
táverant , et Atrébati Ulfo grá-
viter ægotáret , sanctus Dio-
nysius Birgittæ noctu apparuit,
et de mariti salúte, aliisque de
rebus quæ futúrá erant , præ-
mónuit.

Dilexisti justítiam , et odisti
iniquitátem : * Proptérea unxit
te Deus , Deus tuus óleo lætí-
tiæ. v. Propter veritátem , et
mansuetúdinem , et justítiam.
Proptérea.

Lectio vj.

VIRO Cisterciénsi mónacho
facto , et paulo post de-
fúcto , Birgitta , audíta Christi
voce in somnis , arctiórem vitæ
formam est aggressa. Cui deín-
de arcána multa fuérunt diví-
nitus reveláta. Monastérium
Vastanénsé sub régula sancti
Salvatóris , ab ipso Dómino
accépta , instituit. Romam Dei
jussu venit , ubi plúrimos ad
amórem divinum veheménter
accéndit. Inde Jerosólymam
péiit , et íterum Romam.
Qua ex peregrinatióne cum in
febrim incidisset , grávibus per
annum íntegrum afflictáta mor-
bis , cumuláta méritis , præ-
nuntiáto mortis die , migrávit
in cælum. Corpus ejus ad Va-
stanénsé monastérium trans-
látum est : et miráculis
illústrem Bonifácus Nonus

in Sanctórum númerum ré-
tulit.

qj. Fallax grátia , et vana est
pulchritúdo : * Múlier timens
Deum , ipsa laudábitur. v. Date
ei de fructu mánuum suárum,
et laudent eam in portis ópera
ejus. Múlier timens. Glória Pa-
tri. Múlier timens.

In iij. Nocturno Homilia in
Evangel. Símile est regnum
cœlórum thesáuro. xcvi.

In ij. Vesp. fit comm. seq.

DIE IX. OCTOBRIS.

In Festo SS. MM. Dionysii ,
Rustici , et Eleutherii.

Semiduplex.

Añã. Istórum. v. Lætámini.

Oratio.

DEUS, qui hodiérna die beá-
tum Dionysium, Mártirem
tuum atque Pontíficem, vir-
túte constántiæ in passióne ro-
borásti , quique illi , ad præ-
dicándum géntibus glóriam
tuam, Rusticum et Eleuthérium
sociáre dignátus es : tribue no-
bis , quæsumus , eórum imita-
tióne , pro amóre tuo próspéra
mundi despícere , et nulla ejus
advérsa formidáre. Per Dómi-
num.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DIONYSIUS Atheniénsis , unus
ex Areopagítis judícibus ,
vir fuit omni doctrínæ gènere
instrúctus. Qui cum adhuc in
gentilitátis erróre versarétur ,
eo die quo Christus Dóminus
cruci affixus est , solem præter
natúram defecisse animadvér-
tens , exclamásse tráditur : Aut
Deus natúráe pátitur , aut mundi

máquina dissólvitur. Sed cum Paulus Apóstolus véniens Athénas , et in Areopágum ductus , ratiónem reddidisset ejus doctrinæ quam prædicábat , affirmans Christum Dóminum resurrexisse ; et mórtuos omnes in vitam reditúros esse : cum álii multi , tum ipse Dionysius in Christum crédidit.

℞. Sancti tui , Dómine , mirábile consecúti sunt iter , serviéntes præcéptis tuis , ut inveniéntur illæsi in aquis válidis : * Terra apparuit árida , et in mari. Rubro via sine impediménto. †. Quóniam percússit petram , et fluxérunt aquæ , et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

ITAQUE et baptizátus est ab Apóstolo , et Atheniénsium Ecclésiæ præfécus. Qui cum póstea Romam venisset , a Cleménte Pontífice missus est in Gálliam prædicánde Evangélii causa. Quem Lutétiam usque Parisiórum Rústicus Présbyter , et Eleuthérius Diáconus prosecúti sunt : ubi a Fescénio Præfécio , quod multos ad christiánam religiónem convertisset , ipse cum sóciis virgis cæsus est : cumque in prædicatione christiánæ fidei constantissime perseveráret , in craticulam subjécto igne injicitur , multisque prætérea suppliciiis una cum sóciis cruciátur.

℞. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei , moriéntes pro Christi nómine : * Ut heredes fierent in domo Dómini. †. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Lectio vj.

SED ea tormentórum gênera ómnibus forti ac libénti ánimo perferéntibus , Dionysius annum agens supra centésimum , cum réliquis secúri percútitur séptimo Idus Octóbris. De quo illud memoriæ próditum est , abscissum suum caput sustulisse , et progréssum ad duo míllia pássuum in mánibus gestásse. Libros scripsit admirábiles , ac plane cœlestes , de divínis nomínibus , de cœlesti et ecclesiástica hierarchía , de mystica theologia , et álios quosdam.

℞. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus , et quasi holocáusti hóstiam accepit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. †. Qui confidunt in illum , intélligent veritatem , et fidèles in dilectiône acquiescent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In iij. Nocturno Homilia 1. Evang. Atténdite a fermento , de Communi plur. Mart. a loco. xlv.

In ij. Vesperis a Capit. e seq., com. præced.

DIE X. OCTOBRIS.

In Festo S. Francisci Borgiæ Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. n : Pont. lxij. præter seq.

In Hymno , Iste Confessor , mutatur tertius versus.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe , vere humilitátis et exéplar , et præmium : quæsumus ; ut , sicut beátum Franciscum in

terrèni honóris contéptu imitatórem tui gloriósum effecisti, ita nos ejúsdem imitationis et glóriæ tribuas esse consórtes. Qui vivis.

Pro commem. SS. Dionysii, etc. Martyr. Aña. Gaudent in cælis. †. Exultábunt. Oratio. Deus, qui hodiérna. 347.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRANCISCUS, Gándiæ dux quartus, Joáñne Bórgia, et Joáñna Arragónia, Ferdinándi Cathólici nepte, génius, post puerilem ætátem inter domésticos mira innocéntia et pietate transáctam, in aula primum Cároli Quinti Cæsaris, mox in Cataláuniæ administratióne admirabilior fuit christiánæ virtútis, et vitæ austeriórís exémpis. Ad Granaténsē sepúlchrum Isabéllam Imperatricem cum detulisset, in ejus vultu fœde commutáto, mortálium ómnium caducitátem rélegens, voto se adstrínxit, rebus ómnibus, cum primum licéret, abjectis, regum Regi únice inserviéndi. Inde tantum virtútis incrementum fecit, ut inter negotiórū turbas religiósæ perfectiÓNis simillimam imáginem réferens, miráculum princípum appellarétur.

†. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. †. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

AUTUMNALIS.

Lectio v.

MORTUA Eleonóra de Castro cónjuge, ingrèssus est Societátem Jesu, ut in ea latéret securius, et præclúderet dignitátibus áditum, interpósita voti religiÓne: dignus, quem et viri príncipes complúres in amplecténdo severióri institúto fúerint secúti: et Cárolos Quintus ipse in abdicándo império hortatórem sibi aut ducem exstitisse non diffiterétur. In eo arctiórís vitæ stúdio Franciscus jejúniis, caténis férreis, aspérrimo cilicio, cruéntis longisque verberatiÓnibus, somno brevíssimo corpus ad extrémam usque máciem redégit, nullis prætérea parcens labóribus ad sui victóriam, et ad salútem animárum. Tot itaque instrúctus virtúlibus, a sancto Ignátio primum Generális commissárius in Hispániis, nec multo post Præpósitus Generális tértius a Societate univérsa, licet invítus, eligitur. Quo in múnere princípibus, ac Summis Pontificibus prudéntia, ac morum sanctitáte apprime charus, præter complúra vel cón dita, vel aucta ubique domicília, sócios in regnum Polóniæ, in însulas Océani, in Mexicánam, et Peruánam provinciás invéxit: missis quoque in álias regiÓnes apostólicis viris, qui prædicatiÓne, sudóribus, sán guine, fidem Cathólicam Románam propagá runt.

†. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. †. In-

quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. †. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang., Sint lumbi. lxix.

Vesp. de seq., com. præc.

DIE XIV. OCTOBRIS.

In Festo S. Callisti I., Papæ et Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. xvij. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui nos cónspicis ex nostra infirmitate deficere : ad amorem tuum nos misericórditer per Sanctórum tuórum exémpia restáura. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Eduardi, Aña. Hic vir. †. Justum. Oratio. Deus, qui. 350.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CALLISTUS Románus præfuit Ecclésiæ, Antonino Helio-gábalo Imperatóre. Constituit quátuor anni témpora, quibus jejúnium, ex apostólica traditione accéptum, ab ómnibus servarétur. Ædificávit Basilicam sanctæ Mariæ trans Tiberim, et in via Appia vetus cœmetérium ampliávit, in quo multi sancti sacerdotes et Mártyres sepúlti sunt : unde ab eo Callistí cœmetérium appellátur. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab ini-

miciis, et a seductóribus tu-távit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. †. Descenditque cum illo in fóveam : et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

EJUSDEM pietátis fuit, quod beáti Calepódii, presbyteri et mártiris, corpus jactátum in Tiberim conquíri diligénter curávit, et invéntum honorifice sepelivit. Palmátium consulari, Simplicium senatoria dignitáte illústres, Felicem, ac Blandam, qui deinde omnes martyrium subiére, cum baptismo lustrásset, missus est in cárcerem, ubi Privátum militem ulcéribus plenum admirabiliter sanitáti restitútum Christo adjúnxit : pro quo idem, recens adhuc a fide suscépta, plumbátis usque ad mortem cæsus occúbuit.

Desidérium animæ ejus tribuisti ei, Dómine : * Et voluntate labiórurn ejus non fraudásti eum. †. Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dulcédinis : posuisti in capite ejus coronam de lápide pretiósó. Et.

Lectio vj.

SEDIT Callistus annos quinque, mensem unum, dies duódecim. Ordinatióibus quinque, mense Decémbri, creávit presbyteros séxdecim, Diáconos quátuor, Episcopos octo. Post longam famem crebrásque verberatiónes præceps jactus in púteum, atque ita martyris coronátus sub Alexándro Imperatóre, illátus est in cœmetérium Calepódii via Aurélia.

tértio ab Urbe lápide, prídie Idus Octóbris. Ejus postmodum corpus in Basilicam sanctæ Mariæ trans Tiberim, ab ipso ædificatam, delatum, sub ara majóri, máxima veneratióne cólitur.

R. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. † Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Nihil est opértum, de Comm. unius Mart. iij. loco. xxx.

Vesp. a Cap. de seq., com. præc.

DIE XV. OCTOBRIS.

In Festo S. Teresiæ, Virg. Duplex.

Omnia de Comm. Virg. lxxvij. præter sequentia.

In utrisque Vesp., et Laud. Hymnus.

REGIS supérni núntia,
Domum patérnam déservis,
Terris, Terésa, bárbaris
Christum datúra, aut sánguinem :

Sed te manet suáviór
Mors, pœna poscit dúlcior,
Divíni amóris cúspide
In vulnus icta cóncides.

O charitátis víctima !
Tu corda nostra cóncrema,
Tibique gentes créditas
Avérni ab igne líbera.
Sit laus Patri cum Filio,
Et Spírítu Paráclito,
Tibique, sancta Trínitas,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Oratio.

EXAUDI nos, Deus salutáris noster : ut, sicut de beátæ Teresiæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita cœléstis ejus doctrinæ pábulo nutriámur, et piæ devotiónis erudiámur aféctu. Per Dóminum.

Pro com. S. Callisti, Aña. Qui vult. †. Justus. Oratio. Deus, qui. 352.

Ad Matutinum, Hymnus.

HÆC est dies qua, cándidæ Instar columbæ, Cœlitum

Ad sacra templa spírítus
Se tránstulit Teresiæ.

Sponsique voces áudiit :

Veni, soror, de vértice

Carméli ad Agni núptias :

Veni ad coronam glóriæ.

Te, Sponse Jesu, Vírginum

Beáti adórent Ordines,

Et nuptiáli cántico

Laudent per omne sæculum.

Amen.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

TERESIA virgo nata est Abulæ in Hispânia, paréntibus tum gènere, tum pietáte præcláris. Ab iis divíni timóris lacte educáta, admirándum futúre sanctitátis in tenérrima adhuc ætáte spécimen dedit. Nam cum sanctórum Mártyrum acta perlégeret, ádeo in ejus meditatióne sancti Spírítus ignis exársit, ut domo aufúgiens, in Africam trajiceret, ubi vitam pro glória Jesu Christi et animárum salúte profúnderet. Apátruo revocáta, ardens martyrii desidérium eleemósynis,

aliisque piis opéribus compen-
sávit, júgibus lácrymis depló-
rans, óptimam sibi sortem
fuisse præréptam. Mórtua ma-
tre, cum a beatíssima Vírgine
péteret, ut se matrem esse
monstráret, pii voti compos
effécta est, semper perinde ac
filia patrocínio Deíparæ pér-
fruens. Vigésimum ætátis an-
num agens, ad moniales san-
ctæ Mariæ de Monte Carmélo
se cóntulit: ibi per duodevi-
ginti annos gravíssimis morbis
et váriis tentatióibus vexáta,
constantíssime mérui in cas-
tris cristiánæ pœniténtiæ,
nullo refécta pábulo cœléstium
eárum consolatiónum, quibus
solet étiam in terris sánctitas
abundáre.

Rj. Propter veritátem, et man-
suetúdinem, et justítiam, * Et
dedúcet te mirábiliter délixera
tua. y. Spécie tua, et pulchri-
túdine tua inténde, prospere
procéde, et regna. Et.

Lectio v.

ANGELICIS ditáta virtútibus,
non modo própriam, sed
públicam étiam salútem solli-
cita charitáte curávit. Quare
severiorem véterum Carmelitá-
rum régulam, Deo afflánte, et
Pio Quarto approbánte, pri-
mum muliéribus, deinde viris
observándam propósuit. Effló-
ruit in eo consílio omnípotens
miseréntis Dómini benedictio:
nam duo supra triginta mona-
stéria inops virgo pótuit ædifi-
cáre, ómnibus humánis desti-
túta auxiliis, quinimmo ad-
versántibus plerúmque sæculi
Principibus. Infidélium et hæ-
reticórum ténebras perpétuis

deflébat lácrymis, atque ad
placándam divinæ ultiónis iram
voluntários próprii córporis cru-
ciátus Deo pro eórum salúte
dicábat. Tanto autem divini
amóris incéndio cor ejus con-
flagrávit, ut mérito víderit An-
gelum igníto jáculo sibi præ-
córdia transverberántem, et
audierit Christum data délixera
dicéntem sibi: Deinceps ut
vera sponsa meum zelábis ho-
nórem. Eo consiliánte, máxime
árduum votum emísit, efficién-
di semper quidquid perféctius
esse intelligeret. Multa cœléstis
sapiéntiæ documénta conscrip-
psit, quibus fidélium mentes
ad supérnæ pátriæ desidérium
máxime excitántur.

Rj. Dilexisti justítiam, et odisti
iniquitátem, * Proptérea unxit
te Deus, Deus tuus óleo læti-
tiæ. y. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justítiam.
Proptérea unxit.

Lectio vj.

CUM autem assidua éderet ex-
cépla virtútum, tam anxio
castigándi córporis desidério
æstuábat, ut, quamvis secus
suadérent morbi, quibus affli-
ctabátur, corpus ciliciis, caté-
nis, urticárum manipulis, aliis-
que aspérrimis flagéllis sæpe
cruciáret, et aliquándo inter
spinas volutáret, sic Deum állo-
qui sólita: Dómine, aut pati,
aut mori: se semper misérrima
morte pereúntem existimans.
quámdu a cœlésti æternæ vitæ
fonte abésset. Prophetiæ dono
excelluit, eámque divinis cha-
rismátibus tam liberáliter lo-
cupletábat Dóminus, ut sæpius
exclámans péteret, beneficiis

in se divinis modum impóni , nec tam céleri oblivióne culpárum suárum memóriam aboléri. Intolerábili ígitur divini amóris incéndio pótius, quam vi morbi, Albæ cum decúmberet, prænunliáto suæ mortis die, Ecclesiásticis Sacraméntis munita, alúmnos ad pacem, charitátem, et regulárem observántiam adhortáta, sub colúmbæ spécie puríssimam ánimam Deo réddidit, annos nata sexaginta septem, anno millésimo quingentésimo octogésimo secúndo, Idibus Octóbris, juxta Kalendárii Románi emendatiónem. Ei moriénti adesse visus est inter Angelórum ágmina Christus Jesus : et arbor árida cellæ próxima statim efflóruit. Ejus corpus usque ad hanc diem incorruptum odoráto liquóre circumfúsus, pia veneratióne colitur. Miráculis cláruit ante et post óbitum : eámque Gregórius Décimus quintus in Sanctárum núnerum rétulit.

a. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. y. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem. lxxxvij.

Ad Laudes, Hymnus ut in primis Vesp.

DIE XVII. OCTOBRIS.

In Festo S. Hedwigis, Viduæ. Semiduplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. xcij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátam Hedwígem a sæculi pompa ad húmílem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti : concéde ; ut, ejus méritis et exémplo, discámus peritúras mundi calcáre delicias, et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre. Qui vivis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HEDWIGIS régiis clara natálibus, innocéntia tamen vitæ longe clárior, sanctæ Elisabethæ filix regis Hungáriæ matrètera, Berthóldi, et Agnétis Moráviæ marchiónum filia, ánimi ab ineúnte ætáte moderatiónem prótulit. Adhuc enim puéllula puerilibus abstínuit, et duodénnis Henrico Polóniæ duci a parentibus núptui trá dita, thálami fide sancte serváta, prolem inde suscèptam in Dei timóre erudívit. Ut autem commódus Deo vacáret, ex pari voto, et consénsu unánimi ad separatiónem tori virum indúxit. Quo defúncto, ipsa in monastério Trebnicénsi, Deo, quem assíduis précibus exoráverat, inspiránte, Cisterciénsem devóta sumpsit hábitum, in eóque contemplatióni inténta, divinis Officiis, et Missárum solémniis a solis ortu ad merídiem usque assídua assístens, antiquum húmáni géneris hostem fortis contémpsit. a). Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam, Et dedúcet te mirabiliter dextera

tua. *ŷ.* Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

SÆCULI autem commércea, ni divína, vel animárum salutem attingerent, audire, vel loqui non sustinuit. Prudentia in agendis sic emícuit, ut neque excéssus esset in modo, nec error in ordine, comis alióquin, et mansuéta in próximum. Grandem autem de se triúmphum jejúniis, et vigíliis, vestiúmque asperitate austéra carnem mácerans, reportávit: hinc sublimióribus florens virtútibus christiánis, consiliórum gravitate, animique candóre, et quiete in exímium religiósæ pietátis evásit exémplar: omnibus se ultro subjicere, atque vilióra præ cæteris moniálibus alácritèr múnia subire, paupéribus étiam flexo genu ministráre, leprosórum pedes ablúere et osculári ipsi familiáre erat, neque illórum úlcera sánie manántia sui victrix abhórruit.

R. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. *ŷ.* Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea unxit.

Lectio vj.

MIRA fuit ejus paciéntia animique constántia: præcipue vero in morte Henrici ducis Silésiae sui, quem mäterne diligébat, filii in bello a Tártaris cæsi enítuit: pótius enim grátias Deo, quam filio lácrymas réddidit. Miraculórum déniq; glória percrebuit: púerum enim demérsam, et

molendíni rotis allisum, et prorsus attritum, invocáta: vitæ restítuit, aliáque præstitit. ut rite iis Clemens Quartus probátis, Sanctórum número eam adscripserit, ejúsque festum in Polónia, ubi præcipua veneratióne uti Patróna cólitur. die décima quinta Octóbris celebrári concesserit; quod deinde ut décima séptima in tota Ecclésia fieret, Innocéntius Undécimus ampliávit.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier tímens Deum, ipsa laudábitur. *ŷ.* Dátæ ei de fructu mánuum suárum. et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In iij. Nocturno Homilia Evang. Símile est regnum cælórum thesáuro. xvj.

Vesperæ de S. Luca comm. S. Hedwigis.

DIE XVIII. OCTOBRIS.

In Festo S. Lucae, Evang. Duplex ij. classis.

Omnia de Comm. Apost. ij. præter seq.

Oratio.

INTERVENIAT pro nobis, quæsumus Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelista: qui cruci mortificatióne júgiter in suo corpore, pro tui nóminis honóre, portávit. Per Dóminum

In j. Noct. Lect. Ezechia Proph. positæ in Com. Ev. xvj

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio iv.

LUCAS médicus Antióchensis. Ut ejus scripta indicant.

Græci sermónis non ignárus, fuit sectátor Apóstoli Pauli, et omnis peregrinatiónis ejus comes. Scripsit Evangélium, de quo idem Paulus : Misimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in Evangélio per omnes Eccléas. Et ad Colossénses : Salútat vos Lucas, médicus charíssimus. Et ad Timótheum : Lucas est mecum solus Aliud quoque édedit volúmen egrégium, quod título, Acta Apóstolorum, prænotátur : cujus história usque ad biénnum Romæ commorántis Pauli pervénit, id est, usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intelligimus, in eádem Urbe librum esse compósitum.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. † Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Irrua períodos Pauli et Theclæ, et totam baptizáti Leónis fábulam, inter apócryphas scriptúras computámus. Quale enim est, ut individuus comes Apóstoli, inter céteras ejus res hoc solum ignoráverit? Sed et Tertullíanus, vicínus eórum téporum, refert Presbyterum quemdam in Asia amatórem Apóstoli Pauli, convictum a Joánnē, quod auctor esset libri, et conféssum se hoc Pauli amore fecisse, et ob id loco excidisse. Quidam suspicántur, quotiescúmque in Epístolis suis

Paulus dicit, Juxta Evangélium meum, de Lucæ significáre volúmine.

R. Beáti estis cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentiétes, propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. † Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hóminis. Gaudéte.

Lectio vj.

LUCAM autem non solum ab Apóstolo Paulo didicisse Evangélium, qui cum Dómino in carne non fúerat, sed a céteris Apóstolis : quod ipse quoque in principio sui volúminis declárat, dicens : Sicut tradidérunt nobis, qui a principio ipsi vidérunt, et ministri fuérunt sermónis. Igitur Evangélium, sicut audierat, scripsit : Acta vero Apóstolorum, sicut viderat ipse, compósuit. Vixit octogínta et quátuor annos, uxórem non habens : sepúltus est Constantinópoli, ad quam urbem, vigésimo Constantíni anno, ossa ejus cum reliquiis Andréæ Apóstoli transláta sunt de Acháia.

R. Isti sunt triumphatóres et amici Dei, qui contemnéntes jussa princípum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accipiunt palmam. † Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. Modo coronántur. Glória Patri. Modo coronántur.

In iij. Nocturno Homilia in
Evang., Designávit Dóminus,
de Com. Evang. xvij.

In ij. Vesperis fit commem.
S. Petri de Alcantara.

DIE XIX. OCTOBRIS.

In Festo S. Petri de Alcantara,
Confessoris.

Duplex.

Añã. Similábo. ʒ. Amávit.

In Hymno, Iste Conféssor,
mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum,
Confessórem tuum, ad-
mirábilis pœniténtiæ, et altís-
simæ contemplatiónis múnere
illustráre dignátus es: da no-
bis, quæsumus; ut, ejus suf-
fragántibus méritis, carne
mortificáti, facilius cœlestia
capiámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus Alcántaræ in Hispânia
nobilibus paréntibus natus,
a téneris annis futúrx sancti-
tátis indiciã præbuit. Décimo
sexto ætátis anno Ordinem Mi-
nórum ingressus, se ómnium
virtútum exémpplar exhibuit.
Tum munus concionatóris ex
obediéntia exercens, innúme-
ros a vítiis ad veram pœnitén-
tiam tradúxit. Primævum sancti
Francisci Institutum ex-
actissime reparáre cúpiens, ope
divína fretus, et apostólica
munítus auctoritate, angustís-
simum et paupérrimum cœnó-
hium juxta Pedrósum fundá-
vit: quod vitæ genus aspér-
rimum ibi feliciter cœptum,
per diversas Hispániæ provin-

cias usque ad Indias mirífice
propagátum fuit. Sanctæ Te-
résíæ, cujus probáverat spíri-
tum, in promovénda Carme-
litárum reformatiône adjútor
fuit. Ipsa autem a Deo edócta,
quod Petri nómine nihil quis-
quam péteret, quin prótinus
exaudirétur, ejus précibus se
commendáre, et ipsum adhuc
vivéntem Sanctum appelláre
consuévit.

R̄. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum, * Et dedit illi cla-
ritátem ætérnam. ʒ. Justum
dedúxit Dóminus per vias
rectas, et osténdit illi regnum
Dei. Et.

Lectio v.

PRINCIPUM obséquia, qui ipsum
velut oráculum consulé-
bant, summa humilitáte de-
clinans, Cárolo Quinto Impe-
ratóri a confessiõibus esse
recusávit. Paupertátis rigidís-
simus custos, una túnica, qua
nulla detérior esset, conténtus
erat. Puritátem ita cóluit, ut
a fratre, in extrémò morbo
sibi inserviénte, nec léviter
quidem tangi passus sit. Cor-
pus suum perpétuis vigiliis,
jejúniis, flagéllis, frígore, nu-
ditáte, atque omni génere aspe-
ritátum in servitútem redégit.
cum quo pactum inierat, né
ullam in hoc sæculo ei réquiem
præberet. Cháritas Dei et pró-
ximi in ejus corde diffúsa tan-
tum quandóque excitábat in-
céndium, ut e cellæ angústis
in apértum campum prosilire.
aerisque refrigeriõ concéptum
ardórem temperáre cogerétur.

¶. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio vj.

GRATIA contemplatiónis admirábilis in eo fuit : quæ cum assidue spíritus reficeretur, interdum accidit, ut ab omni cibo et potu plúribus diébus abstinuerit. In æra frequenter sublátus miro fulgóre coruscáre visus est. Rápidos flúvios sicco pede trajécit. Fratres in extrema penúria cœlitus deláta alimónia, cibávit. Báculus ab ipso terræ defixus, mox in viridem ficúlneam excrevit. Cum noctu iter ágeret, densa nive cadente, dirutam domum sine tecto ingressus est, eique nix in æere pëndula pro tecto fuit, ne illius cópia suffocarétur. Dono prophetiæ ac discretiõnis spírituum imbú- tum fuisse sancta Terésia testátur. Dénique annum agens sexagésimum tertium, hora qua prædixerat, migrávit ad Dóminum, mirábili visiõne, Sanctórumque præsentia confortátus. Quem eodem momento in cœlum ferri beáta Terésia procul distans vidit ; cui póstea appárens dixit : O felix pœniténtia, quæ tantam mihi promérui glóriam ! Post mortem vero plúrimis miraculis cláruit, et a Cleménte Nono Sanctórum número adscriptus est.

¶. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in

réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. †. Iste est qui contépsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Nolite timére, ij. loco. lxxij.

Vesp. a Cap. de seq., com. præc.

DIE XX. OCTOBRIS.

In Festo S. Joannis Cantii,
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxxij. præter seq.

In j. Vesperis, Hymnus.

GENTIS Polónæ glória,
Clerique splendor nobi-
lis,

Decus Lycæi, et patriæ

Pater, Joánnes inclyte :

Legem supérni Núminis

Doces magister, et facis :

Nil scire prodest ; sédulo

Legem nitámur éxequi.

Apostolórum límina

Pedes viátor visitas :

Ad pátriam, ad quem téndi-
mus,

Gressus viámque dirige.

Urbem petis Jerúsalem ;

Signáta sacro sáanguine

Christi colis vestigia,

Rigásque fuis flétibus.

Acérba Christi vulnèra,

Hæréte nostris córdibus,

Ut cogitémus cónsequi

Redemptiõnis prétium.

Te prona mundi máchina,

Clemens, adóret, Trínitas,

Et nos novi per grátiam

Novum canámus cánticum.

Amen.

Oratio.

DA, quæsumus, omnipotens Deus; ut, sancti Joannis Confessoris exémplo, in sciéntia Sanctorum proficiéntes, atque aliis misericórdiam exhibéntes, ejus méritis indulgéntiam apud te consequámur. Per Dóminum nostrum.

Et sit commem. S. Petri, Aña. Hic vir. ψ . Justum. Oratio. Deus, qui, ut. 358.

Ad Matutinum, Hymnus.

CORPUS domas jejúnis,
Cædis cruénto vérbere,
Ut castra pœniténtium
Miles sequáris innocens.
Sequámur et nos sédulo
Gressus paréntis óptimi,
Sequámur, ut licéntiam
Carnis refrænet spíritus.
Rigénte bruma, próvidum
Præbes amíctum páuperi,
Sitim famémque egéntium
Esca potúque súblevas.
O qui negásti némini
Opem rogánti, pátrium
Regnum tuére, póstulant
Cives Polóni, et éteri.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique, sancte Spíritus,
Preces Joánnis impetrent
Beáta nobis gáudia.

Amen.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNES in óppido Kenty Cracoviénsis diocésis, a quo Cantii cognómen duxit, Stanisláo et Anna piis et honéstis paréntibus natus, morum suavitate, innocéntia, gravitate ab ipsa infántia spem fecit máximæ virtutis. In Universitaté Craco-

viénsi philosophiæ, ac theologiæ primum auditor, tum per omnes Academiæ gradus ascendéndo Proféssor ac Doctor, sacra, quam annis multis trádidit, doctrina mentes audiéntium non illustrábat modo, sed et ad omnem pietátem inflam mábat, simul docens scilicet et faciens. Sacérdos factus, nihil de litterárum stúdio remittens, stúdiu auxit christiánæ perfectiónis. Utque passim offénderi Deum máxime dolébat, sic eum sibi et pópulo placáre oblato quotidie, non sine multis lácrymis, incruénto Sacrificio, satagébat. Ilkusiénsensem paróchiam annis áliquot egrégie administrávit; sed animárum periculo commótus póstea dimísit, ac postulánte Academia ad pristinum docéndi officium rédiit.

η . Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus lutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ψ . Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

QUODQUI temporis ab studio supéreat, partim salutí proximórum, sacris præsertim conciónibus, curándæ, partim oratióni dabat, in qua cœlestibus quandóque visiónibus et collóquiis dignatus fertur. Christi vero Passióne sic afficiebátur, ut in ea contemplánda totas intérdum noctes dúceret insómnes, ejusque causa mélius recoléndæ Hierosólynam peregrinátus sit: ubi et martyrii desidério flagrans, Turcis

ipsis Christum crucifixum prædicare non dubitavit. Quater etiam ad Apostolorum limina pedes, atque viaria onustus sarcina Romam venit, tum ut Sedem Apostolicam, cui maxime addictus fuit, honoraret, tum ut sui (sic enim agebat) purgatorii poenas, exposta illic quotidie peccatorum venia, redimeret. Quo in itinere a latronibus olim spoliatus, et numquid haberet præterea interrogatus, quum negasset, aureos deinde aliquot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus: qui viri sancti candorem simul et largitatem admirati, etiam ablatos ultro reddidere. Alienæ famæ ne quis detrâheret, descriptis beati Augustini exemplo in pariete versiculis, se atque alios perpetuo voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat; nudos autem non emptis modo, sed detractis quoque sibi vestibus et calceis operiebat, demisso ipse interim usque ad terram pallio, ne domum nudipes redire videretur.

✠. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. †. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio vj.

BREVIS illi somnus, atque humi; vestis, quæ nuditatem, cibus, qui mortem dumtaxat arceret. Virginalem pudicitiam, velut liliam inter spinas, áspero cilicio, flagellis, atque jejuniis custodivit. Quin

AUTUMNALIS.

et per annos ante obitum triginta circiter et quinque ab esu carniū perpetuo abstinuit. Tandem dierum juxta ac meritōrum plenus, quum vicinæ, quam præsensit, morti se diu diligentēque præparasset, ne qua re amplius teneretur, si quid domi supererat, id omnino pauperibus distribuit. Tum Ecclesiæ Sacramentis rite munitus, dissolvi jam cupiens, et esse cum Christo, pridie Nativitatis ejus in cœlum evolavit, miraculis ante et post mortem clarus. Mortuus ad proximam Academiæ Ecclesiam sanctæ Annæ delatus est, ibique honorifice sepultus. Auclaque indies populi veneratiōne ac frequentia, inter primarios Poloniæ ac Lithuaniæ Patrōnos religiosissime colitur. Novisque coruscans miraculis, a Clemente Décimo tertio Pontifice Máximo, décimo séptimo Kalendas Augústi, anno millésimo septingentésimo sexagésimo séptimo, solémni ritu Sanctorum fastis adscriptus est.

✠. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. †. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Évang. Sint lumbi. lxi.

Ad Laudes, Hymnus. Gentis Polonæ. 359.

In ij. Vesperis, Hymnus.

TE deprecante, corporum

Lues recedit, improbi

Morbi fugantur, pristina
 Rédeunt salutis múnera.
 Phthisi, febríque et úlcere
 Diram redáctos ad necem,
 Sacrátas morti víctimas,
 Ejus rapis e fáucibus.
 Te deprecánte, tímido
 Merces abáctæ flúmíne,
 Tractæ Dei poténtia
 Sursum fluunt retrógradæ.
 Quum tanta possis, sédibus
 Cœli locátus, póscimus,
 Respónde votis súpplicum,
 Et invocátus súbveni.

O una semper Trínitas!
 O trina semper Unitas!
 Da, supplicánte Cántio,
 Ètérna nobis præmia.

Amen.

Et fit comm. seq. et SS. Ursulæ et Sociarum, Virg. et Mart., ut infra.

DIE XXI. OCTOBRIS.

S. Hilarionis, Abbatis.

Aña. Similábo. ꝥ. Amávit.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quæsumus
 Dómine, beáti Hilarionis
 Abbátis comméndet: ut quod
 nostris méritis non valémus,
 ejus patrocínio assequámur.
 Per Dóminum.

Pro comm. SS. Ursulæ et
 Soc. in Vesp. et Laud., Aña.
 Prudéntes vírgines, aptáte ve-
 stras lámpades: ecce Spon-
 sus venit, exíte óbviám ei.
 ꝥ. Adducéntur Regi vírgines
 post eam. ꝥ. Próximæ ejus af-
 feréntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine
 Deus noster, sanctárum
 Vírginum et Mártýrum tuárum
 Ursulæ, et Sociárum ejus, pal-
 mas incessábili devotióne vene-

rári: ut, quas digna mente
 non póssumus celebráre, hu-
 milibus saltem frequentémus
 obséquis. Per Dóminum.

Lectio ij.

HILARION ortus Tábathæ in
 Palæstína, ex parentibus
 infidélibus, Alexandríam mis-
 sus studiórum causa, ibi mo-
 rum et ingénii laude flóruit:
 ac Jesu Christi suscepta reli-
 gióne, in fide et charitáte mi-
 rabíliter profécit. Frequens
 enim erat in Ecclesiá, assiduus
 in jejúnio et oratióne: omnes
 voluptátum illécebras, et ter-
 renárum rerum cupiditátes con-
 temnébat. Cum autem Antónii
 nomen in Ægypto celeberrí-
 mum esset, ejus vidéndi stúdio
 in solitúdinem conténdit: apud
 quem duóbus ménsibus omnem
 ejus vitæ ratióne didicit. Do-
 mum revérsus, mórtuis paren-
 tibus, facultátes suas paupé-
 ribus dilargítus est: necdum
 quintumdecímum annum egrés-
 sus, rediit in solitúdinem, ubi,
 exstrúcta exígua casa, quæ vix
 ipsum cáperet, humi cubábat.
 Nec vero saccum, quo semel
 amictus est, umquam aut la-
 vit, aut mutávit, cum super-
 vacáneum esse diceret, mun-
 ditias in cilicio quærere.

Lectio iij.

IN sanctárum litterárum le-
 ctióne et meditatióne multus
 erat. Paucas ficus, et succum
 herbárum ad victum adhibé-
 bat, nec illis ante solis occásu
 vescebátur. Continéntia et hu-
 militáte fuit incredíbili. Quibus
 aliisque virtútibus várias hor-
 ribilésque tentatiónes diabóli
 superávit, et innumerábiles

dæmones in multis orbis terræ partibus ex hominum corporibus ejecit. Qui octogésimum annum agens, multis ædificatis monasteriis, et clarus miraculis, in morbum incidit: cujus vi cum extremo pene spiritu conflictaretur, dicebat: Egrèdere, quid times? egrèdere, anima mea, quid dúbitas? septuaginta prope annis servisti Christo, et mortem times? Quibus in verbis spiritum exhalavit.

Te Deum laudamus. 14.

DIE XXV. OCTOBRIS.

SS. Martyrum Chrysanthi et Darie.

Oratio.

DEATORUM Mártýrum tuórum. **D**ómine, Chrysánthi et Darie, quæsumus, adsit nobis oratio: ut, quos venerámur obséquio, eórum pium júgiter experiámur auxiliúm. Per Dóminum.

Lectio ij.

CHRYSANTHUS et Daría cónjuges, nóbili génere nati, fide etiám clarióres, quam Daría, mariti ópera, cum baptismo suscepèrat, Romæ innumerábilem hóminum multitudinem, hæc mulierum, ille virórum, ad Christum convertérunt. Cuare Celerínus Præféctus comprehénsos trádidit Cláudio tribúno, qui jussit a militibus Chrysánthum vinctum cruciátibus torquéri: sed víncula ómnia resoluta sunt: mox cómpedes, in quos conjéctus fuerat, confrácti.

Lectio iij.

DEINDE bovis cório inclúsum in ardentissimo sole con-

stituunt: tum pèdibus ac manibus catèna constrictis, in obscurum cárcerem detrúduunt, ubi, solútis caténis, claríssima lux locum illustrávit. Daría vero in lupánar compúlta, leónis tutelá, dum in oratióne defixa est, a contumélia divinitus defénsa est. Dénique in arenáriam, quæ est via Salária, utérque ductus, effóssa terra, lapídibus óbruti, parrem martyrii corónam adépti sunt.

Te Deum laudamus. 14.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

S. Evaristi, Papæ et Mart.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice, omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beáti Evaristi, Mártýris tui atque Pontíficis, intercèssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iij.

EVARISTUS Græcus ex Judæo patre, Trajáno Imperatóre, Pontificátum gessit. Qui Ecclesiárum títulos urbis Romæ Presbyteris divisit, et ordinávit, ut septem Diáconi Episcopum custodírent, dum evangélicæ prædicatiónis officio fungerétur. Idem constituit ex traditióne apostólica, ut matrimonium públice celebrétur, et Sacerdotis benedictio adhibeátur. Præfuit Ecclesiæ annos novem, menses tres: Presbyteris decem et septem, Diáconis duóbus, Episcopis quíndecim, quater mense Decémbri ordinátis. Martyrio coronátus, prope sepúlchrum Príncipis Apostolórum in Vaticanó se-

púltus est, séptimo Kaléndas Novémbris.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XXVII. OCTOBRIS.

In Vigilia SS. Apostolorum Simonis et Judæ.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. *Cap. 15.*

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni, Episcopi.

Tract. 80. in Joannem.

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discipulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus. Unius quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana nátura, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

Rij. ut in Feria occurr.

Lectio ij.

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dicitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem : quemádmódum dicitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit : Ego sum vitis vera : ab illa se

útiq; discérnit, cui dicitur : Quómmodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectáta est ut fáceret uvam. fecit autem spinas?

Lectio iij.

Ego sum, inquit, vitis vera : et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait : Pater major me est. Secúndum autem id quod ait : Ego et Pater unum sumus, et ipse agrícola est : nec talis, quales sunt qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium : sed talis, ut det etiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat, est áliquid. neque qui rigat : sed, qui increméntum dat, Deus. Sed útiq; Deus est Christus, quia Deus erat Verbum : unde ipse et Pater unum sunt : et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

In Laud. dicuntur *Preces* flexis genibus, ut 52.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus : ut sicut Apostolorum tuórum Simonis et Judæ gloriósa natalítia prævenimus, sic ad tua beneficia promerénda, majestátem tuam pro nobis ipsi præveniant. Per Dóminum.

DIE XXVIII. OCTOBRIS.

In Festo SS. Apostolorum Simonis et Judæ.

Duplex ij. classis.

Omnia de Com. Apost. ij. præter Orat., et Lect.

Oratio.

DEUS, qui nos per beátos Apóstolos tuos Simónem et Judam, ad agnitióem tui nóminis veníre tribuísti : da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo proficere. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola cathólica beáti Judæ, Apóstoli.

Lectio j.

JUDAS, Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre diléctis, et Christo Jesu conservátis, et vocátis. Misericórdia vobis, et pax, et cháritas adimpleátur. Charíssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necesse hábui scribere vobis : déprecans supercertári semel tráditæ Sanctis fidei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscripti sunt in hoc iudicium) ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem et Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudentes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. † Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ij.

COMMONERE autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secúndo eos, qui non credidérunt, pérdidit :

ángelos vero, qui non serváverunt suum principátum, sed dereliquerunt suum domicílium, in iudicium magni diéi, vínculis ætérnis sub caligine reservávit. Sicut Sódoma, et Gomórrha, et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exéplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes. Simíliter et hi carnem quidem máculant, dominatióem autem spernunt, majestátem autem blasphemant.

†. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. †. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iij.

CUM Michael Archángelus cum diabólo disputans altercarétur de Moysi corpore, non est ausus iudicium inférre blasphemíæ : sed dixit : Impetret tibi Dóminus. Hi autem, quæcúmque quidem ignórant, blasphemant : quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et errore Bálaam mercéde estúsi sunt, et in contradiccióne Core periérunt. Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, despumántes suas confusiónes, sidera errántia : qui-

bus procélla tenebrarum servata est in ætérnum.

℞. Dum stetéritis ante reges et præsidés, nolite cogitare quomodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. †. Non enim vos estis qui loquimini : sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SIMON Chananæus, qui et Zelotes, et Thaddæus, qui et Judas Jacóbi appellátur in Evangélio, unius ex Cathólicis Epístolis scriptor, hic Mesopotámiam, ille Ægyptum evangélica prædicatióne peragravit. Póstea in Pérsidem convenientes, cum innumerábiles filios Jesu Christo peperissent, fidémque in vastíssimis illis regiónibus et efferátis géntibus disseminássent; doctrína et miraculis, ac dénique glorióso martyrio, simul sanctíssimum Jesu Christi nomen illustrárant.

℞. Vidi conjúctos viros habentes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amici Dei. †. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti. Sermo sancti Gregórii, Papæ.

Lectio v.

Hom. 30. in Evang. post med.

SCRIPtum est : Spiritus Dómini ornávit cælos. Ornáménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ videlicet ornáménta Paulus enúmerat, dicens ; Alii datur per Spíritum

sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spíritum, áleri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operatio virtútum, álii prophetia, álii discrétio spírituum, álii génera linguárum, álii interpretatio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus, atque idem Spíritus, dívicens singulis proat vult.

℞. Beáti estis cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fuerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me. * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. †. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vj.

QUOR ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornáménta cælórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, videlicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur. Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraire non præsumerent, nisi eos sancti Spíritus fortitudo solidássent. Quales namque doctóres sanctæ Ecclesiæ ante advéntum hujus Spíritus fue-

rint, scimus : et post adventum illius, cujus fortitudinis facti sint, conspícimus.

℞. Isti sunt triumphatóres et amici Dei, qui contemnentes jussa princípum, meruerunt præmia æterna : * Modo coronantur, et accipiunt palmam.

℥. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 15. c

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Hæc mando vobis, ut diligatis invicem. Si mundus vos odit, scitote quia me priorem vobis odio habuit. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini, Episcopi.

Tract. 87. in Joannem.

In lectione evangelica, quæ hanc antecedit, dixerat Dominus : Non vos me elegistis : sed ego elegi vos, et posui vos, ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat : ut quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis. Hic autem dicit : Hæc mando vobis, ut diligatis invicem. Ac per hoc intelligere debemus, hunc esse fructum nostrum, de quo ait : Ego vos elegi, ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat : et quod adjunxit, Ut quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis. Tunc utique dabit nobis, si diligamus invicem : cum et hoc ipsum ipse

dederit nobis, qui nos elegit non habentes fructum, quia non eum nos elegeramus, et posuit nos ut fructum afferamus, hoc est, invicem diligamus.

℞. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : * Cálicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. ℥. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Cálicem.

Lectio viij.

CHARITAS ergo est fructus noster, quam definit Apostolus, de corde puro, et conscientia bona, et fide non ficta. Hac diligimus invicem, hac diligimus Deum : neque enim vera dilectione diligeremus invicem, nisi diligentes Deum. Diligit enim unusquisque proximum suum tamquam seipsum, si diligit Deum : nam si non diligit Deum, non diligit seipsum. In his enim duobus præceptis charitatis, tota lex pendet, et Prophætæ. Hic est fructus noster. De fructu itaque nobis mandans : Hæc mando, inquit, vobis, ut diligatis invicem. Unde et Apostolus Paulus, cum contra opera carnis commendare fructum spiritus vellet, a capite hoc posuit : Fructus, inquit, spiritus, charitas est : ac deinde cetera, tamquam ex isto capite exorta, et religata contexuit, quæ sunt, gaudium, pax, longanimitas, benignitas, bonitas, fides, mansuetudo, continentia, castitas.

℞. Isti sunt viri sancti, quos

elégit Dóminus in charitate non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. †. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Quis autem bene gaudet, qui bonum non diligit unde gaudet? Quis pacem veram, nisi cum illo potest habere, quem veraciter diligit? Quis est longánimis in bono ópere perseveránter manéndo, nisi férveat diligéndo? Quis est benígnus, nisi diligit, cui opitulátur? Quis bonus, nisi diligéndo efficiátur? Quis salúbriter fidélis, nisi ea fide, quæ per dilectiónem operátur? Quis utiliter mansuétus, cui non diléctio moderétur? Quis ab eo cóninet unde turpátur, nisi diligit unde honestátur? Mérito itaque magíster bonus di-

lectiónem sic sæpe comméndat, tamquam sola præcipiéndá sit, sine qua non possunt prodésse cétera bona, et quæ non potest habéri sine céteris bonis, quibus homo efficitur bonus. Te Deum laudámus. 14.

DIE XXXI. OCTOBRIS.

In Vigilia Omnium Sanctorum.

Tres Lectiones leguntur de Homilia in Evang. Descéndens Jesus, de Comm. plur. Mat. ij. loco. xliij. r̄r̄. de Feria concurrente.

In Laudibus dicuntur Precepta feriales. 52.

Oratio.

DOMINE Deus noster, multiplica super nos grátiam tuam : et quorum prævenimus gloriósa solémnia, tribue subsequi in sancta professione lætítiam. Per Dóminum.

FESTA NOVEMBRIS.

Prima die non impeditur dicitur Officium Defunct.

DIE I. NOVEMBRIS.

IN FESTO

OMNIUM SANCTORUM.

DUPLEX PRIMÆ CLASSIS.

Ad Vesp. Añæ de Laud.
Psalmi de Dñica. 408. et loco
ult., Ps. Laudáte Dóminum,
omnes gentes. 111.

Capitulum. *Apoc.* 7.

ECCĒ ego Joánnes vidi álte-
rum Angelum ascendén-
tem ab ortu solis, habéntem
signum Dei vivi : et clamávit
voce magna quátuor Angelis,
quibus datum est nocére terræ
et mari, dicens : Nolíte nocére
terræ et mari, neque arbóri-
bus, quoadúsque signémus
servos Dei nostri in fróntibus
eórum.

Hymnus.

PLACARE, Christe, sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad Tribúnal grátiae
Patróna Virgo póstulat.
Et vos beáta, per novem
Distíncta gyros Agmina,
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.
Apóstoli cum Vátibus
Apud sevérum Júdicem
Veris reórum flétibus
Expóscite indulgéntiam.
Vos purpuráti Mártyres,

Vos candidáti præmio
Confessiónis, éxules
Vocáte nos in pátriam.
Choréa casta Virginum,
Et quos erémus íncolas
Transmísit astris, Cœlitum
Locáte nos in sédibus.
Auférte gentem pérfidam
Credéntium de finibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Pastor regat.
Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.
ŷ. Lælámmini in Dómino, et
exultáte, justi. R̄. Et gloriá-
mini, omnes recti corde.

Ad Magnificat, Añæ.

Angeli, Archángeli, Throni,
et Dominatiónes, Principátus,
et Potestátes, Virtútes cœló-
rum, Chérubim atque Séra-
phim, Patriárchæ et Prophé-
tæ, sancti Legis Doctóres,
Apóstoli, omnes Christi Már-
tyres, sancti Confessóres, Vir-
gines Dómini, Anachorétæ,
Sanctique omnes, intercédite
pro nobis.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctorum tuorum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári : quæsumus ; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundantiam multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

REGEM regum Dóminum venite adorémus : * Quia ipse est coróna Sanctorum ómnium. Psal. Venite. 2.

Hymnus. Placáre. 369.

In primo Nocturno.

Añã. Novit Dóminus * viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Psalms 4.

BEATUS vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit : * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciat prosperabúntur.

Non sic ípii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ípii in judicio : * neque peccatóres in concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * et iter impiórum períbit.

Añã. Novit Dóminus viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Añã. Mirificávit Dóminus Sanctos suos, * et exaudivit eos clamántes ad se.

Psalms 4.

CUM invocárem, exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde ? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Trascímini, et nolite peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímuni.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multí dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et olei sui : * multiplicátí sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

(Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Añã. Mirificávit Dóminus Sanctos suos : et exaudivit eos clamántes ad se.

Añã. Admirábile * est nomen tuum, Dómine, quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos. et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérſa terra !
Quóniam eleváta est magnifi-
céntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium
perfecísti laudem propter ini-
micos tuos, * ut déstruas ini-
micum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos,
ópera digitorum tuórum : *
lunam et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut filius hóminis,
quóniam vísitas eum?

Mínuísti eum paulo minus ab
Angelis, glória et honóre co-
ronásti eum : * et constituísti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

Omnia subjecísti sub pédibus
ejus, * oves et boves univérſas :
insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces ma-
ris, * qui perámbulant sémitas
maris.

Dómine Dóminus noster, * quam
admirábile est nomen tuum in
univérſa terra !

Añã. Admirábile est nomen
tuum, Dómine, quia glória et
honóre coronásti Sanctos tuos,
et constituísti eos super ópera
mánuum tuárum.

†. Lætámini in Dómino, et ex-
ultáte, justí. ¶. Et gloriámini,
omnes recti corde.

Ex libro Apocalypsis beáti
Joánnis, Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

Et ecce sedes pòsita erat in
cœlo, et supra sedem se-
dens. Et qui sedébat, similis
erat aspéctui lápidis jáspidis et

sárdinis : et iris erat in circúitu
sedis, similis visióni smarágdinæ.
Et in circúitu sedis sedília
viginti quátuor : et super thro-
nos viginti quátuor senióres
sedéntes, circumamícti vesti-
méntis albis, et in capítibus
eórum coronæ áureæ : et de
throno procedébant fúlgura, et
voces, et tonítua : et septem
lámpades ardéntes ante thro-
num, qui sunt septem spíritus
Dei. Et in conspéctu sedis tam-
quam mare vítreum símile cry-
stállo : et in médio sedis, et in
circúitu sedis, quátuor animá-
lia plena óculis ante et retro.
Et ánimál primum símile leóni,
et secúndum ánimál símile ví-
tulo, et tértium ánimál ha-
bens fáciem quasi hóminis, et
quartum ánimál símile áquilæ
volánti. Et quátuor animália,
sínghla eórum habébant alas
senas : et in circúitu, et intus
plena sunt óculis : et réquiem
non habébant die ac nocte,
dicéntia : Sanctus, sanctus,
sanctus, Dóminus Deus omní-
potens, qui erat, et qui est,
et qui ventúrus est.

¶. Vidi Dóminum sedéntem
super sólium excélsum et ele-
vátum : et plena erat omnis
terra majestáte ejus, * Et ea
quæ sub ipso erant, replébant
templum. †. Séraphim stabant
super illud : sex alæ uni, et
sex alæ álteri. Et.

Lectio ij. Cap. 5.

Et vidi in dèxtera sedéntis
supra thronum, librum
scriptum intus et foris, signá-
tum sigíllis septem. Et vidi An-
gelum fortem prædicántem
voce magna : Quis est dignus

aperire librum, et solvere signacula ejus? Et nemo poterat, neque in celo, neque in terra, neque subtus terram aperire librum, neque respicere illum. Et ego flebam multum, quoniam nemo dignus inventus est aperire librum, nec videre eum. Et unus de senioribus dixit mihi: Ne fleris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum et solvere septem signacula ejus. Et vidi: et ecce in medio throni et quatuor animalium, et in medio seniorum, Agnum stantem tamquam occisum, habentem cornua septem, et oculos septem: qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accepit de dextera sedentis in throno librum. Et cum aperuisset librum, quatuor animalia, et viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, et phialas aureas plenas odorem, quæ sunt orationes Sanctorum.

ñ. Beata es, Virgo Maria, Dei Genitrix, quæ credidisti Domino: perfecta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltata es super choros Angelorum: * Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. y. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Intercede.

Lectio iij.

ET cantabant canticum novum, dicentes: Dignus es, Domine, accipere librum, et aperire signacula ejus: quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pó-

pulo, et natione: et fecisti nos Deo nostro regnum, et sacerdotes: et regnabimus super terram. Et vidi, et audivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, et animalium, et seniorum: et erat numerus eorum millia millium, dicentium voce magna: Dignus est Agnus qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapientiam, et fortitudinem, et honorem, et gloriam, et benedictionem. Et omnem creaturam, quæ in celo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo: omnes audivi dicentes: Sedenti in throno, et Agno, benedictio, et honor, et gloria, et potestas in sæcula sæculorum. Et quatuor animalia dicebant: Amen. Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas: et adoraverunt viventem in sæcula sæculorum. ñ. In conspectu Angelorum psallam tibi: * Et adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo, Domine. y. Super misericordia tua, et veritate tua, quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. Et. Gloria Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Añ. Domine, qui operati sunt * justitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, et requiescent in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo: * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit :

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Añã. Domine, qui operati sunt justitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, et requiescent in monte sancto tuo.

Añã. Hæc est generatio querentium Dominum, querentium faciem Dei Jacob.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus ; * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo. Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Ilic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portæ

æternales : * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portæ æternales : * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ ? * Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

Añã. Hæc est generatio querentium Dominum, querentium faciem Dei Jacob.

Añã. Lætamini * in Domino, et exultate, justi, et gloriamini, omnes recti corde.

Psalmus 34.

BEATI quorum remissæ sunt iniquitates : * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, * nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua : * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci, * et injustitiam meam non abscondi.

Dixi : Confitebor adversum me injustitiam meam Domino : * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tri-

bulatióne quæ circumdedit me :
* exultatió mea , érue me a
circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo , et ín-
struam te in via hac , qua gra-
diéris : * firmábo super te ócu-
los meos.

Nolite fieri sicut equus et
mulus , * quibus non est ín-
tellectus.

In camo et fræno maxíllas eó-
rum constringe , * qui non
appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris , * spe-
rántem autem in Dómino mi-
sericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino , et exul-
táte , justi , * et gloriámini ,
omnes recti corde.

Añã. Lætámini in Dómino , et
exultáte , justi , et gloriámini ,
omnes recti corde. †. Exúltent
justi in conspéctu Dei. R̄. Et
delecténtur in lætítia.

Sermo venerábilis Bedæ ,
Presbyteri.

Lectio iv. *Serm. 18. de SS.*

HODIE, dilectissimi, ómnium
Sanctórum sub una sole-
mnitátis lætítia celebrámus fe-
stivitátem , quorum societáte
cœlum exúltat , quorum patro-
cíniiis terra lætátur , triúmphis
Ecclésia sancta coronátur , quo-
rum conféssio quanto in pas-
sióne fórtior , tanto est clárior
in honóre : quia dum crevit
pugna , crevit et pugnántium
glória , et martyrii triúmplus
múltiplici passiónum genere
adornátur , perque gravióra
torménta , gravióra fuére et
præmia , dum Cathólica Mater
Ecclésia , quæ per totum or-
bem longe latéque diffúsa est ,
in ipso cápite suo Christo Jesu

edócta est contumélias , cruces
et mortem non timére , magis
magisque roboráta , non resi-
sténdo , sed perferéndo univér-
sis , quos ágmine ínclyto carcer
penális inclúsit , pari et símili
calóre virtútis ad geréndum
certámen glóriam triumphálem
inspirávit.

R̄. Præcúrsor Dómini venit , de
quo ipse testátur : * Nullus
major inter natos mulierum
Joánne Baptísta. †. Illic est Pro-
phéta , et plus quam Prophéta.
de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

O vere beáta Mater Ecclésia.
quam sic honor divínæ di-
gnatiónis illúminat , quam vin-
céntium gloriósus Mátyrum
sanguis exornat , quam invio-
látæ confessiós candida ín-
duit virgínitas ! Flóribus ejus
nec rosæ , nec lilia desunt. Ger-
tent nunc , charíssimi , singuli.
ut ad utrósque honóres am-
plíssimam accípiant dignita-
tem , corónas , vel de virgini-
táte candidas , vel de passióne
purpúreas. In cœlestibus castra
pax et ácies habent flore-
suos , quibus mílites Christi
coronántur.

R̄. Isti sunt qui vivéntes in car-
ne , plantavérunt Ecclésiam
sánguine suo : * Cálicem Do-
mini bibérunt , et amici Dei
facti sunt. †. In omnem ter-
ram exívit sonus eórum . et
in fines orbis terræ verba eu-
rum. Cálicem.

Lectio vj.

DEI enim ineffábilis et im-
ménsa bónitas étiam hoc
próvidit , ut labórem quidem
tempus et agónis non exten-

deret, nec longum fáceret, aut ætérnum, sed breve, et, ut ita dicam, momentáneum: ut in hac brevi et exígua vita agónes éssent et labóres, in illa vero, quæ ætérna est, corónæ et præmia meritórum: ut labóres quidem cito finiréntur, meritórum vero præmia sine fine durárent: ut post hujus mundi ténebras visúri éssent candidíssimam lucem, et acceptúri majórem passiónum cunctárum acerbitátibus beatitúdinem, testánte hoc idem Apóstolo, ubi ait: Non sunt condignæ passiones hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

¶ Sancti mei, qui in carne pòsiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. †. Venite, benedicti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno.

Añã. Timéte Dóminum, * omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus

tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divéte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum: *

et de ómnibus his liberábit eos
Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa
eórum : * unum ex his non
conterétur.

Mors peccatórum péssima : *
et qui odérunt justum delín-
quent.

Rédimet Dóminus ánimas ser-
vórum suórum : * et non de-
linquent omnes , qui sperant
in eo.

Añã. Timéte Dóminum , om-
nes Sancti ejus , quóniam ni-
hil deest timéntibus eum :
ecce óculi Dómini super ju-
stos , et aures ejus ad preces
eórum.

Añã. Dómine , * spes Sanctó-
rum , et turris fortitúdinis eó-
rum , dedisti hereditátem ti-
méntibus nomen tuum , et
habitábunt in tabernáculo tuo
in sæcula.

Psalmus 60.

EXAUDI, Deus, deprecationem
meam : * inténde oratióni
meæ.

A finibus terræ ad te clamávi :
* dum anxiarétur cor meum ,
in petra exaltásti me.

Deduxisti me , quia factus es
spes mea : * turris fortitúdinis
a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo
in sæcula : * prótegar in ve-
laménto alárum tuárum.

Quóniam tu , Deus meus , ex-
audisti oratióem meam : * de-
disti hereditátem timéntibus
nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies :
* annos ejus usque in diem
generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in con-
spéctu Dei : * misericórdiam

et veritátem ejus quis requi-
ret?

Sic psalmum dicam nómini tuo
in sæculum sæculi : * ut red-
dam vota mea de die in diem.

Añã. Dómine , spes Sanctórum,
et turris fortitúdinis eórum ,
dedisti hereditátem timéntibus
nomen tuum , et habitábunt
in tabernáculo tuo in sæcula.

Añã. Qui diligitis Dóminum ,
lætámini in Dómino , et con-
fitémini memóriæ sanctitátis
ejus.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávít , exúltet
terra : * læténtur insulæ
multæ.

Nubes , et caligo in circúitu
ejus : * justítia , et judicium
correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet ,
et inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbí
terræ : * vidit , et commóta est
terra.

Montes sicut cera fluxérunt a
fácie Dómini : * a fácie Dómini
omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam
ejus : * et vidérunt omnes
pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adó-
rant sculptília : * et qui glorian-
tur in simulácris suis.

Adoráte eum , omnes Angel
ejus : * audivit , et lætáta est
Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ ,
propter judícia tua , Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíss-
mus super omnem terram :
nimis exaltátus es super omnes
deos.

(Qui diligitis Dóminum , odite

malum : * custódit Dóminus
ánimas sanctorum suorum , de
manu peccatoris liberábit eos.
Lux orta est justo , * et rectis
corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : *
et confitémini memóriæ san-
ctificatiónis ejus.

Áñã. Qui diligitis Dóminum ,
lætámini in Dómino , et con-
fitémini memóriæ sanctitátis
ejus.

†. Justi autem in perpétuum
vivent. †. Et apud Dóminum
est merces eorum.

Lectio sancti Evángelii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore : Videns Je-
sus turbas , ascéndit in
montem , et cum sedisset , ac-
cesserunt ad eum discipuli
ejus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni ,
Episcopi.

*Lib. 4. de Sermone Domini
in monte , sub initium.*

Si quæritur quid significet
mons , bene intelligitur
significáre majóra præcepta ju-
stítiæ , quia minóra erant , quæ
Judæis data sunt. Unus tamen
Deus per sanctos Prophétas et
fámulos suos , secúndum or-
dinatíssimam distributiónem
témporum , dedit minóra præ-
cepta pópulo , quem adhuc ti-
móre alligári oportébat : et
per Fílium suum majóra pó-
pulo , quem charitáte jam li-
berári convénerat. Cum autem
minóra minóribus , majóra ma-
joribus dantur , ab eo dantur ,
qui solus novit congruéntem
suis tempóribus géneri humano
exhibére medicinam.

†. Sint lumbi vestri præcincti ,
et lucernæ ardéntes in máni-
bus vestris : * Et vos símiles
homínibus expectántibus dó-
minum suum , quando rever-
tátur a núptiis. †. Vigiláte er-
go , quia nescitis qua hora
Dóminus vester ventúrus sit.
Et vos.

Lectio viij.

Nec mirum est , quod dan-
tur præcepta majóra pro-
pter regnum cœlorum , et mi-
nóra data sunt propter regnum
terrénium , ab eódem uno Deo ,
qui fecit cœlum et terram. De
hac ergo justítia , quæ major
est , per Prophétam dicitur : Ju-
stítia tua sicut montes Dei. Et
hoc bene significat : quod ab
uno magistro , solo docéndis
tantis rebus idóneo , docétur
in monte. Sedens autem docet ,
quod pértinet ad dignitátem
magistérii. Et accédunt ad eum
discípuli ejus , ut audiéndis il-
lius verbis hi essent étiam cór-
pore vicinióres , qui præceptis
adimpléndis étiam ánimo pro-
pinquábant. Et apériens os
suum docébat eos , dicens. Ista
circumlocútio , qua scribitur ,
Et apériens os suum , fortássis
ipsa mora comméndat , ali-
quánto longiorem futurum esse
sermónem. Nisi forte non va-
cet , quod nunc eum dictum
est aperuisse os suum , quod
ipse in lege véteri aperire so-
léret ora Prophetárum.

†. Média nocte clamor factus
est : * Ecce Sponsus venit ,
exíte óbviám ei. †. Prudéntes
vírgines , aptáte vestras lám-
pades. Ecce Sponsus. Glória Pa-
tri. Ecce Sponsus.

Lectio ix.

Quid ergo dicit? Beati páuperes spírítu : quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Lægimus scriptum de appetítione rerum temporálium : Omnia vánitas , et præsumptio spírítus. Præsumptio autem spírítus , audáciam et supérbiam significat. Vulgo étiam magnos spírítus supérbi habére dicuntur : et recte , quandóquidem spírítus étiam ventus vocátur. Unde scriptum est : Ignis , grando , nix , glácies , spírítus procellárum. Quis vero nésciat , supérbos inflátos dici , tamquam vento disténtos? Unde est étiam illud Apóstoli : Sciéntia inflat , cháritas vero ædificat. Quaprópter recte hic intelliguntur páuperes spírítu , húmiles et tímentes Deum , id est , non habéntes inflántem spírítum. Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,
et per Horas , Añæ.

1. Vidi turbam magnam , * quam dinumeráre nemo póterat , ex ómnibus géntibus , stantes ante thronum. Ps. Dóminus regnávit , cum rel. 15.
2. Et omnes Angeli * stabant in circúitu throni , et ceciderunt in conspéctu throni in fácies suas , et adoravérunt Deum.
3. Redemísti nos , * Dómine Deus , in sánguine tuo ex omni tribu , et lingua , et pópulo , et natióne : et fecisti nos Deo nostro regnum.
4. Benedícite Dóminum , omnes elécti ejus , ágite dies lætitiæ , et confitémini illi.

5. Hymnus ómnibus Sanctis ejus , * filiis Israel , pópulo appropinquánti sibi : glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum. *Apoc.* 7.

Ecce ego Joánnes vidi álerum Angelum ascendéntem ab ortu solis , habéntem signum Dei vivi : et clamávit voce magna quátuor Angelis , quibus datum est nocére terræ et mari , dicens : Nolite nocére terræ et mari , neque arbóribus , quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

Hymnus.

SALUTIS ætérnæ Dator ,
Jesu , redéptis súbveni :
Virgo parens cleméntiæ ,
Dona salutem sérvulis.
Vos , Angelórum míllia ,
Patrúmque cœtus , ágmina
Canóra Vatum , vos reis
Precámini indulgéntiam.
Baptista Christi prævius ,
Summíque cœli Cláviger ,
Cum céteris Apóstolis
Nexus resólvant críminum.
Cohors triúmphans Mártyrum.
Almus Sacerdótum chorus ,
Et virginális cástitas
Nostros reátus ábluant.
Quicúmque in alta síderum
Regnátis aula Príncipes ,
Favéte votis súpplicum ,
Qui dona cœli flágitant.
Virtus , honor , laus , glória
Deo Patri , cum Filio ,
Sancto simul Paráclito ,
In sæculórum sæcula. Amen.

ʒ. Exultábunt Sancti in glória.
ʒ. Lætábuntur in cubilibus suis.

Ad Benedictus . Añæ.

Te gloriósus * Apostolórum

chorus, te Prophetarum laudabilis numerus, te Martyrum candidatus laudat exercitus, te omnes Sancti et electi voce confitentur unanimes, beata Trinitas, unus Deus.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari: quaesumus; ut desideratam nobis tuae propitiationis abundantiam, multiplicatis intercessoribus, largiaris. Per Dominum.

Ad Tertiam, Añā.

Et omnes Angeli.

Capitulum. Ecce ego. 378.

R. br. **L**etamini in Domino, * Et exultate, justis. **L**etamini. **ŷ**. Et gloriamini, omnes recti corde. Et. **G**loria Patri. **L**etamini. **ŷ**. Exultent justis in conspectu Dei. **R**. Et delectentur in laetitia.

Ad Sextam, Añā.

Redemisti nos.

Capitulum. *Apoc. 7. c*

Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus, et tribubus, et populis, et linguis: stantes ante thronum Dei, in conspectu Agni, amicti stolis albis, et palmæ in manibus eorum.

R. br. **E**xultent justis * In conspectu Dei. **E**xultent. **ŷ**. Et delectentur in laetitia. In. **G**loria Patri. **E**xultent. **ŷ**. Justis autem in perpetuum vivent. **R**. Et apud Dominum est merces eorum.

Ad Nonam, Añā.

Hymnus omnibus Sanctis ejus.

Capitulum. *Apoc. 7: c*

BENEDICTIO, et claritas, et sapientia, et gratiarum actio, honor, virtus, et fortitudo Deo nostro, in sæcula sæculorum. Amen.

ŷ. br. **J**usti autem * In perpetuum vivent. **J**usti. **ŷ**. Et apud Dominum est merces eorum. In. **G**loria Patri. **J**usti. **ŷ**. Exultabunt Sancti in gloria. **R**. **L**ætabuntur in cubilibus suis.

In ij. Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Ps. **C**redidi. 111.

Hymnus. **P**lacare. 369.

ŷ. **E**xultabunt Sancti in gloria. **R**. **L**ætabuntur in cubilibus suis.

Ad Magnificat, Añā.

O quam gloriosum est * regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti! amicti stolis albis, sequuntur Agnum quocumque ierit.

Dicto **B**enedicamus Domino, dicuntur **V**esperæ Defunct., incipiendo ab Añā. **P**lacébo Domino, quæ integra dicitur ante et post Psalmum, similiter et aliæ Añæ, ad modum Duplicis. **P**s. **D**ilèxi, et reliqua omnia ut in **V**esp. Defunctor. infra. **cxlj.** excepto **P**salmi, **L**auda ánima mea, qui post **P**ater noster, non dicitur: sed dicitur tantum **O**ratio. **F**idélium **D**eus, cum suis **V**ersiculis, ut ibidem notatur.

Si prima dies post Festum omnium Sanctorum fuerit Dñica, fit **O**fficium de ea, ut in **R**ubricis generalibus, et **O**fficium **D**efunct. transfertur in seq. **F**eriam ij. Ita ut post **V**esperas Dñicæ dicantur **V**esp. **D**efunctorum. **M**atutinum vero

post Laudes Ferie ij. quæ erit
tertia dies infra Octavam.

DIE II. NOVEMBRIS.

Secunda die infra Octavam
Omnium Sanctorum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone venerabilis
Bedæ Presbyteri.

Lectio iv.

Sern. 18. de SS.

QUAM laxo sinu de prælio re-
vertentes civitas cœlestis
excipit, de hoste prostrato
trophæa ferentibus occurrunt!
Cum triumphantibus viris et
feminae veniunt, quæ cum sæ-
culo sexum quoque vicērunt,
et geminata glória militiæ, vir-
gines cum pueris teneros an-
nos virtutibus transeuntes: sed
et cetera fidelium turba aulæ
perpetuæ regiam intrabit, qui
sinceritatem fidei inconcussis
præceptorum cœlestium disci-
pulis unita pace observaverunt.
R. Præcursor Domini.

Lectio v.

ERGO agite nunc, fratres,
aggrediamur iter vitæ,
revertamur ad civitatem cœlé-
stem, in qua scripti sumus, et
cives decreti. Non sumus hó-
spites, sed cives sanctorum, et
domestici Dei, etiam illius he-
redes, coheredes autem Chri-
sti. Hujus nobis urbis januas
aperiet fortitudo: et fiducia
latum præbebit ingressum.
Consideremus ergo inclytam
urbis illius felicitatem, in quan-
tum considerare possibile est:
ut enim vere est, comprehen-
dere nullus sermo sufficit.
R. Isti sunt.

Lectio vj.

DICITUR de ea in quodam loco
sic, Quod aufugiet ibi do-
lor, et tristitia, et gemitus.
Quid hac vita beatius, ubi non
est paupertatis metus, non ægrit-
udinis imbecillitas? Nemo læ-
detur, irascetur nemo: nemo
invidet, cupiditas nulla exar-
descit: nullum ibi desiderium
honoris pulsat, aut potestatis
ambitio. Nullus ibi diaboli nec-
tus, insidiæ dæmonum nulla,
terror gehennæ procul: mors
neque corporis neque animæ
erit, sed immortalitatis munere
vita jucunda.

R. Sancti mei.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 5.*

In illo tempore: Videns Jesus
turbas, ascendit in mon-
tem, et cum sedisset, acces-
serunt ad eum discipuli ejus.
Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini.
Episcopi.

*Ex lib. 1. de Serm. Domini
in monte, cap. 1. et 2.*

NEC aliunde omnino incipere
quam a paupertate spiritus, si-
quidem perventura est ad sum-
mam sapientiam. Initium au-
tem sapientiæ timor Domini
quoniam et e contrario, ini-
tium omnis peccati superbia
scribitur. Superbi autem appetunt, et diligunt regna terra-
rum. Beati mites, quoniam
ipsi hereditate possidebunt ter-
ram. Illam credo terram, de
qua in Psalmo dicitur: Spe-
mea es tu, portio mea in ter-

ra vivéntium. Significat enim quamdam soliditatem, et stabilitatem hereditatis perpétuæ, ubi ánima per bonum afféctum, tamquam loco suo requiescit, sicut corpus in terra : et inde cibo suo álitur, sicut corpus ex terra : ipsa est réquies, et vita sanctorum. Mites autem sunt, qui cedunt improbitatibus, et non resistunt malo, sed vincunt in bono malo.

℞. Sint lumbi.

Lectio viij.

BEATI lugéntes : quóniam ipsi consolabúntur. Luctus est tristitia de amissione charórum : conversi autem ad Deum, ea quæ in hoc mundo chara amplectebántur, amittunt. Non enim gaudent his rebus, quibus ante gaudébant : et donec fiat in illis amor æternórum, nonnulla mœstítia sauciántur. Consolabúntur ergo Spíritu sancto, qui máxime propterea Paráclitus nominátur; id est, consolátor; ut temporália amitténtes, æténa lætítia perfruántur.

℞. Média nocte.

Lectio ix.

BEATI, qui esúriunt, et sitiunt justítiam : quóniam ipsi saturabúntur. Jam istos amatóres dicit verí et inconcússi boni. Illo ergo cibo saturabúntur, de quo ipse Dóminus dicit : Meus cibus est, ut faciam voluntatem Patris mei, quod est justítia : et illa aqua, de qua quisquis bíberit, ut idem dicit, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æténa. Beáti misericórdes, quóniam ipsórum miserébitur Deus. Beátos esse dicit, qui subvéniunt

miseris : quod eis ita repénditur, ut de miséria liberéntur. Te Deum laudámus. 14.

Post Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino, absolute incipit Matutinum Defunct. ab Invit., cum Ps. Veníte, et tribus Nocturnis, in quibus duplicantur Añæ. Dicitur ix. R. *Líbera me, Dómine, de morte æténa.* Ad Laudes similiter duplicantur Añæ : et in fine Laudum non dicitur Ps. De profúndis, sed dicto Pater noster, dicuntur Preces, et Oratio, *Fidélium Deus*, tantum, ut supra in Vesp.

DIE III. NOVEMBRIS.

Tertia die infra Octavam omnium Sanctorum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lectio iv.

Ex Serm. 18. de Sanctis.

NULLA erit tunc usquam discordia, sed cuncta consona, cuncta conveniéntia : quia ómnium erit Sanctorum una concórdia, pax cuncta et lætítia cóninet. Tranquilla sunt ómnia et quiéta, jugis splendor, non iste qui nunc est, sed tanto clárior quanto felícior : quia civitas, ut légitur, illa non egébit lúmine solis, sed Dóminus omnipotens illuminábit eam, et lucérna ejus est Agnus. Ibi Sancti fulgébunt ut stellæ in perpétuas æternitátes, et sicut splendor firmaménti, qui erúdiunt multos.

℞. Præcúrsor Dómini.

Lectio v.

QUAPROPTER NOX ibi nulla, nullæ ténebræ, concúrsus núbium nullus, nec frígoris aut ardóris aspéritas ulla: sed talis quædam erit rerum tempéries, qualem nec óculus vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, nisi illórum, qui ea pérfrui digni inveniúntur, quorum nómina scripta sunt in libro vitæ, qui et lavérunt stolas suas in sanguine Agni, et sunt ante sedem Dei, serviúntque ei die ac nocte. Non est senéctus ibi, nec senectútis miséria, dum omnes occúrrunt in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

℞. Isti sunt.

Lectio vj.

VERUM super hæc ómnia est, consociári Angelórum et Archangelórum cœtibus: Thronis étiam et Dominationibus, Principátibus, et Potestátibus, omniúmque cœléstium supernárum Virtútum contubérniis pérfrui, et intuéri ágmina Sanctorum splendídius sidéribus micántia, Patriarchárum fide fulgéntia, Prophetárum spe lætántia, Apostolórum in duódecim tribubus Israel orbem judicántia, Mártyrum purpúreis victóriæ coronis lucéntia, Virgínium quoque choro candéntia sarta gestántes inspícere.

℞. Sancti mei.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in mon-

tem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discipuli ejus. Et réliqua.

De Homilia sancti Augustini,
Episcopi.

Lib. 4. de Sermone Domini in monte, cap. 2. et 3.

BEATI mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt. cum corde videátur, sicut álibi scriptum est: Et in simplicitate cordis quæríte illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemámodum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis: ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud, quo vidéri potest. Beáti pacifici, quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat: et ideo filii Dei pacifici, quóniam nihil in his resistit Deo, et útique filii similitúdinem patris habére debent.

℞. Sint lumbi.

Lectio viij.

PACIFICI autem in semetipsis sunt qui omnes ánimi sui motus componéntes, et subjiciéntes ratióni, id est, menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas. fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id, quod est in hómine præcipuum et excéllens, hoc imperet, ceteris non reluctántibus, qui sunt nobis bestiúsque commúnia: atque idípsum quod excéllit in hómine, id est, mens et ratió, subjiciátur potióri. quod est ipsa Véritas, unigénitus Filius Dei. Neque enim

imperare inferioribus potest, nisi superiori se ipse subiciat. Et hæc est pax quæ datur in terra hominibus bonæ voluntatis; hæc vita consummati perfectique sapientis.

R. Média nocte.

Lectio ix.

DE hujusmodi regno pacatissimo et ordinatissimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui perversis inordinatisque dominatur. Hac pace intrinsecus constituta atque firmata, quascumque persecuciones ille, qui foras missus est, forinsecus concitaverit, auget gloriam, quæ secundum Deum est; non aliquid in illo ædificio labefactans, sed deficientibus machinis suis innotescere faciens, quanta firmitas intus extructa sit. Ideo sequitur: Beati, qui persecutionem patiuntur propter justitiam, quoniam ipsorum est regnum cælorum.

Te Deum laudamus. 14.

Vesperæ de S. Carolo cum comm. Oct., et SS. Vitalis et Agricolæ, Mart.

DIE IV. NOVEMBRIS.

In Festo S. Caroli, Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. xlv. præter seq.

Oratio.

ECCLESIAM tuam, Domine, sancti Caroli, Confessoris tui atque Pontificis, continua protectione custodi: ut, sicut illum pastoralis sollicitudo gloriosum reddidit, ita nos ejus intercessio in tuo semper faciat amore ferventes. Per Dominum nostrum.

Deinde fit comm. Oct., ut in ij. Vesp. Festi. 379.

Postea SS. MM. Vitalis et Agricolæ. Aña. Istorum est. †. Lætâmini.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui sanctorum Martyrum tuorum Vitalis et Agricolæ solémnia colimus, eorum apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAROLUS Mediolani nobili Borromæorum familia natus, quanta futurus esset sanctitate conspicuus, divina lux super parientis matris cubiculum noctu coruscans præsignavit. A pueritia clericali militiæ adscriptus, Abbatia postmodum insignitus, patrem admónuit, ne redditus in rem familiarem converterentur: quorum ipse nactus administrationem, quidquid supererat, expendebat in pauperes. Adolenscens liberalibus disciplinis Papiæ operam dedit. Castitatem adeo coluit, ut impudicam etiam mulieres, ad labefactandam ejus pudicitiam pluries immisas, invicta constantia fugaverit. Vigésimum tertium ætatis annum agens, a Pio Quarto, ejus avunculo, in sacrum Cardinalium collegium cooptatus, insigni pietatis ac virtutum omnium splendore præluxit. Mox ab eodem Mediolanensis Archiepiscopus creatus, in eo plurimam operam adhibuit, ut juxta sacrosân-

ctum Tridentinum Concilium, quod ejus potissimum sollicitudine jam tum fuerat absolutum, Ecclesiam sibi commissam componeret: atque ut depravatos plebis suae mores reformaret, praeter iteratam saepius Synodorum celebrationem seipsum eximiae sanctitatis praebuit exemplar. In profligandis haereticis e partibus Rhætorum et Helvetiorum, quorum plurimos ad christianam fidem convertit, maxime laboravit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim.

Lectio v.

Hujus viri charitas praecipue enituit, cum, Uritano Principatu vendito, pretium universum ad quadraginta aureorum millia, una die in pauperes erogavit. Nec minore pietate, viginti millia, quae sibi fuerant legata, distribuit. Ecclesiasticos proventus, quibus ab avunculo copiose fuerat cumulatus, dimisit, nonnullis retentis, quibus ad proprios usus, et egenorum necessitates utebatur. Quo tempore pestis Mediolani grassabatur, domesticam supellectilem, ne relicto sibi lectulo, in eisdem alendos contulit, super nuda in posterum tabula decumbens: eoque morbo laborantes sedulo invisens, paterno reficiebat affectu, et Ecclesiae Sacramenta propriis ipse manibus administrans, mirum in modum solabatur:

humillimis interim precibus reconciliator accedens, publica supplicatione indicta, fune sibi ad collum alligato, nudis pedibus etiam offendiculo cruentatis, crucem bajulans, semetipsum pro peccatis populi hostiam offerens, divinam indignationem avertere satagebat. Ecclesiasticae libertatis fuit acerrimus propugnator. Disciplinae vero restituendae sollicitus, a seditiosis, dum orationi insisteret, tormenti bellici laxata rota, igneo globulo percussus, divina virtute servatur illaesus.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

ABSTINENTIA fuit admirabili: jejunabat saepissime, pane tantum et aqua, solis quandoque lupinis contentus. Nocturnis vigiliis, asperissimo cilicio, assiduus flagellis corpus domabat. Humilitatis ac mansuetudinis studiosissimus fuit. Orationem, ac verbi Dei praedicationem, gravissimis licet curis occupatus, numquam intermisit. Multas Ecclesias, monasteria, collegia aedificavit. Plura scripsit, ad Episcoporum praesertim instructionem utilissima: cujus etiam opera Parochorum Catechismus prodijt. Demum in solitudinem Varalli montis, ubi sculptis imaginibus Dominicae passionis mysteria ad vivum representantur, secessit: ibique diebus aliquot voluntaria castigatione asperam, sed

Christi dolorum meditationibus suavem vitam ducens, in febrim incidit. Mediolanum reversus, ingravescente morbo, cinere ac cilicio coopertus, et oculis in Crucifixi imaginem defixis, migravit in caelum, aetatis anno quadragésimo séptimo, Dómini vero millésimo quingentésimo octogésimo quarto, tertio Nonas Novémbris. Quem miraculis clarum Paulus Quintus Póntifex Máximus in Sanctorum número rétulit. *R.* Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercédât pro peccatis ómnium populórum. *V.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad caeléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo peregre. iij.

Pro SS. MM. Vitale, etc.

Lectio ix.

VITALIS, et Agrícola ejus dóminus, in persecutióne Diocletiani et Maximiani, Bononiae ob Jesu Christi praedicationem comprehénsi sunt: cumque Vitalis, quo magis precibus et minis tentaretur, ut sententiam mutaret, eo magis se Christi cultorem ac servum profiteretur, vario tormentorum genere cruciatus, constanter ómnia perferens, in oratione spiritum Deo reddidit. Agrícola vero, cum ejus supplicium dilatum esset, si forte tormentis servi permotus, Christo vellet renuntiare, ejus exemplo magis confirmatus est. Itaque cruci affixus, Vitali ser-

vo consors et socius fuit nobilis martyrii. Eorum corpora ad Judaeorum sepulchra cum essent humata, a sancto Ambrósio inventa, in sacrum celebréque locum translata sunt.

Tē Deum laudamus. 14.

In Laud. com. Oct. ut 379.

Postea SS. Vitalis, etc. Mart. Aña. Vestri capilli. *V.* Exultent justi in conspectu Dei. *R.* Et delectentur in lætitia.

Oratio. Præsta. 383.

In iij. Vesp. fit com. Oct. 379.

DIE V. NOVEMBRIS.

Quinta die infra Octavam omnium Sanctorum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone venerabilis Bedæ; Presbyteri.

Lectio iv.

Ex Serm. 18. de SS.

Ad hanc igitur operum salutarium deléctet nos pervenire palmam. Libenter ac prompte certemus omnes in agone justitiæ, Deo et Christo spectante, curramus: et qui sæculo et mundo majores esse jam cœpimus, cursum nostrum nulla sæculi cupiditate tardemus. Si expeditos, si celeres in operis agone currentes, dies nos ultimus invenerit, nusquam Dóminus méritis nostris déerit remunerator.

R. Præcursor Dómini

Lectio v.

Qui coronam in persecutióne purpúream pro passione donabit, ipse in pace vincéntibus pro justitiæ méritis dabit et candidam. Nam nec Abraham, nec Isaac, nec Ja-

cob occisi sunt, et tamen fidei et justitiæ méritis honorati inter Patriárchas primi esse meruerunt : ad quorum congregatur convívium quisquis fidelis et justus et laudabilis invenitur. Mémoires esse debémus, voluntátem non nostram, sed Dei fácere debére : quia qui fécerit ejus voluntátem, manet in ætérnum, quómo et ille manet in ætérnum.

℞. Isti sunt.

Lectio vj.

QUAPROPTER, charíssimi, mente íntegra, fide firma, virtúte robústa, charitaté perfécta, parati ad omnem voluntátem Dei simus, conservántes fórtiter dominica mandata, in simplicitate innocéntiam, in charitaté concórdiam, modéstiam in humilitate, diligéntiam in administratióne, vigilántiam in adjuvándis laborántibus, misericórdiam in fovéndis paupéribus, in defendénda veritate constántiam, in disciplinæ severitate censúram, ne áliquíd ad exéplum bonórum factórum desit in nobis. Hæc sunt enim vestigia, quæ nobis sancti quique reverténtes in pátriam reliquérunt, ut illórum sémitis inhæréntes sequerémur et gáudia.

℞. Sancti mei.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 5.*

In illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discipuli ejus. Et réliqua.

De Homilia sancti Augustini,
Episcopi.

Lib. 4. de Sermone Domini in monte, c. 3. et 4.

ITAQUE in hoc tertio gradu, in quo sciéntia est, lugétur amissio summi boni, quia inhærétur extrémis. In quarto autem gradu labor est : ubi vehementer incúmbitur, ut sese ánimus avéllat ab eis, quibus pestifera dulcédine innexus est. Hic ergo esuritur et sititur justitia, et multum necessaria est fortitúdo : quia non relinquitur sine dolore, quod cum delectatióne retinétur. Quinto autem gradu perseverántibus in labore datur evadéndi consílium : quia nisi quisque adjuvétur a superiore, nullo modo sibi est idóneus, ut sese tantis miseriarum implicaméntis expédíat. Est autem justum consílium, ut qui se a potentiori adjuvári vult, adjuvet et infirmiórem, in quo est ipse potentior. Itaque beáti misericordes : quia ipsórum miserébitur Deus.

℞. Sint lumbi.

Lectio viij.

SEXO gradu est cordis munditia de bona consciéntia bonórum óperum, valens ad contemplándum summum illud bonum, quod solo puro et seréno intellectu cerni potest. Postrémo est séptima ipsa sapiéntia, id est, contemplatió veritátis, pacificans totum hominem, et suscipiens similitudinem Dei : quæ ita concluditur : Beáti pacifici, quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. Octavo tamquam ad caput redit. quod

consummátum perfectúmque osténdit , et probat. Itaque in prima, et in octáva nominátum est regnum cœlórum : Beáti páuperes spírítu , quóniam ipsórum est regnum cœlórum : et, Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cœlórum.

¶ Média noctè.

Lectio ix.

CUM jam dicitur : Quis nos separábit a charitatè Christi? Tribulatio, an angústia, in persecutio, an fames, an úditas, an periculum, an gladius? Septem sunt ergo, quæ perficiunt : nam octáva clarificat, et quod perfectum est, demonstrat, ut per hos gradus perficiantur et ceteri, amquam a capite rursus exordians. Videtur ergo militiam septiformis operatio Spiritus sancti, de qua Isaías loquitur, his gradibus sententiisque congruere. Sed interest ordinis : nam ibi enumeratio ab excellentioribus cœpit, hic ab inferioribus. Ibi namque incipit a sapientia Dei, et desinit ad timorem Dei : sed initium sapientiæ timor Domini est.

Deum laudamus. 14.

DIE VI. NOVEMBRIS.

Sexta die infra Octavam

Omnium Sanctorum.

In j. Nocturno Lectiones de scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Serm. 2. de Festo OO. SS.

QUIA Sanctorum omnium festivam hodie, dilectissimi

omnique dignissimam devotione memoriam celebramus, operæ pretium puto, de communi eorum felicitate, in qua beata jam requie perfruuntur, et futura, quam preestolantur, consummatione, adjuvante Spiritu sancto, sermonem facere charitati vestræ. Fidelis quippe sermo, et omni acceptione dignus : ut, quos solèmní veneratione prosequimur, etiam simili conversatione sequamur : quos beatissimos predicamus, ad eorum beatitudinem tota aviditate curramus : quorum delectamur precationis, sublevemur eorum patrocinis.

¶ Præcursor Domini.

Lectio v.

Serm. 5. de eod. Festo.

AD quid ergo Sanctis laus nostra? ad quid glorificatio nostra, ad quid nostra hæc ipsa solèmnitas? Quo eis terrenos honores, quos, juxta veracem Filii promissionem, honorificat Pater cœlestis? Quo eis præconia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectissimi : bonorum nostrorum Sancti non egent, nec quidquam eis nostra devotione præstatur. Plane, quod eorum memoriam veneramur, nostra interest, non ipsorum. Vultis scire quantum interest nostra? Ego in me (fateor) ex hac recordatione sentio desiderium vehemens inflammari, et desiderium triplex.

¶ Isti sunt.

Lectio vj.

VULGO dicitur : Quod non videt oculus, cor non dolet. Oculus meus, memoria mea :

et cogitare de Sanctis, quodammodo eos videre est. Sic nempe portio nostra in terra viventium, nec modica sane portio, si tamen, ut decet, memoriam affectio comitetur: sic, inquam, conversatio nostra in caelis est. Verumtamen non sic nostra, sicut illorum. Ipsorum enim substantia ibi est, nostra autem desideria: ipsi per praesentiam, nos per memoriam ibi sumus.

Rj. Sancti mei.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini,
Episcopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in
monte, c. 4.

QUAPROPTER, si gradatim tamquam ascendentes numeremus, primus ibi est timor Dei, secunda pietas, tertia scientia, quarta fortitudo, quintum consilium, sextus intellectus, septima sapientia. Timor Dei congruit humilibus, de quibus hic dicitur: Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum: id est, non inflati, non superbi, de quibus Apostolus dicit: Noli altum sapere, sed time, id est, noli extolli. Pietas congruit mitibus. Qui enim pie quaerit, honorat sanctam Scripturam, et non reprehendit quod nondum intelligit, et propterea

non resistit; quod est mitem esse. Unde hic dicitur: Beati mites, quoniam ipsi hereditate possidebunt terram.

Rj. Sint lumbi.

Lectio viij.

SCIENTIA congruit lugentibus. Qui jam cognoverunt in Scripturis, quibus malis vincti teneantur, quae tamquam bona et utilia ignorantes appetuerunt; de quibus hic dicitur: Beati qui lugent nunc. Fortitudo congruit esuriensibus, et sitiensibus. Laborant enim desiderantes gaudium de vers bonis, et amorem a terrenis et corporalibus avertere cupientes; de quibus hic dicitur: Beati qui esuriunt, et sitiunt justitiam. Consilium congruit misericordibus: hoc enim unum remedium est de tantis malis evadendi, ut dimittamus, sicut nobis dimitti volumus: et adjuvemus, in quo possumus, alio. sicut et nos, in quo non possumus, cupimus adjuvari; de quibus hic dicitur: Beati misericordes, quoniam ipsorum miserabitur Deus.

Rj. Media nocte.

Lectio ix.

INTELLECTUS congruit mundo corde, tamquam purgato oculo, quo cerni possit, quod corporeus oculus non vidit: nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit; de quibus hic dicitur: Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Sapientia congruit pacificis, in quibus jam ordinata sunt omnia, nullusque motus adversus rationem rebellis est: sed cuncta obtemperant spiri-

tui hóminis, cum et ipse ob-
témperet Deo; de quibus hic
dicitur: **Beáti pacífici.** Unum
autem præmium, quod est re-
gnum cœlórum, pro his grá-
dibus várie nominátum est.

Te Deum laudámus. 14.

DIE VII. NOVEMBRIS.

Septima die infra Octavam
omnium Sanctorum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Lectio iv.

*Serm. de Mart. quod aut
imitandi, etc. t. 3.*

Quoniam Sanctorum mérita reli-
giósa charitáte mirátur,
quique justórum glórias
frequénti laude collóquitur,
eórum mores sanctos atque
justitiam imitétur: quóniam
quem deléctat Sancti alicújus
méritum, delectáre debet par
circa cultum Dei obséquium.
Quare aut imitári debet, si
laudat: aut laudáre non debet,
si imitári detréctat: ut qui
álium laudat, laudábilem se
reddat: et qui Sanctorum mé-
rita admirátur, mirábilis ipse
vitæ sanctitáte reddátur. Nam
si proptérea justos fidelésque
diligimus, quod in ipsis justí-
tiam fidémque suspícimus; pós-
sumus nos quoque esse quod
sunt, si faciámus ipsi quod
faciant.

d. Præcúrsor Dómini.

Lectio v.

Nequé enim difficile nobis est,
quod ab ipsis géritur, imi-
tári, cum sine præcedénti
exémpló ab antiquis tália gesta

conspícimus: ut non ipsi alió-
rum æmuli redderéntur, sed
æmulándæ virtútis seípsos no-
bis præbérent exémplum: ut
dum nos ex ipsis, et ex nobis
álii proficiunt, sic Christus in
suis semper servis in Ecclésia
sancta laudétur. Unde ab orí-
gine mundi innocens Abel oc-
ciditur, Enoch Deo placens
transfértur, justus Noe inve-
nítur, Abraham fidélis probá-
tur, Moyses mansuétus dignó-
scitur, Jesus castus, David
lenis, Eliás accéptus, Dániel
sanctus, tres púeri victóres
reddúntur.

¶ Isti sunt.

Lectio vj.

Apostoli discípuli Christi,
credéntium magístri ha-
béntur: e quibus erudíti Con-
fessóres fortíssimi pugnant,
Mártires perfécti triúphant,
et christiáni semper exércitus
diábolum Deo armáti debéllant.
In istis semper pares virtútes,
dissímiles pugnæ, gloriósæ vi-
ctóriæ. Unde tu, Christiáne,
delicátus es miles, si putas te
posse sine pugna vincere, sine
certámine triúmpháre. Exere
vires, fórtiter dímica, atróciter
in prælio isto concérta. Con-
sidera pactam, conditiónem
atténde, militiam nosce: pa-
ctum, quod spondísti; condi-
tiónem, qua accessísti; mi-
litiam, cui nomen dedísti.

¶ Sancti mei.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus
turbas, ascéndit in mon-

tem, et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini, Episcopi.

L. 1. de Serm. D. in monte, c. 4.

In primo gradu, sicut oportebat, positum est regnum cœlorum, quod est perfectæ summæque sapiëntiæ animæ rationalis. Sic itaque dictum est: Beati páuperes spírítu, quóniam ipsórum est regnum cœlórum, tamquam diceretur: Inítium sapiëntiæ timor Dómini. Mítibus heréditas data est, tamquam testaméntum patris cum pietáte quæréntibus. Beati mites, quóniam ipsi hereditáte possidébunt terram. Lugéntibus consolátio, tamquam sciéntibus quid amiserint, et quibus mersi sunt. Beati qui lugent nunc, quóniam ipsi consolabúntur. Esuriéntibus et sitiéntibus saturitas, tamquam refectio laborántibus, fortitérque certántibus ad salutem. Beati qui esuriunt et sitiunt justítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

R. Sint lumbi.

Lectio viij.

MISERICORDIBUS misericórdia, tamquam vero et óptimo consílio uténtibus, ut hoc eis exhibeátur a potentióre quod invalidióribus ipsi éxhibent. Beati misericórdes, quóniam ipsórum miserébitur Deus. Mundis corde facultas est vidénde Deum, tamquam purum óculum ad intelligénda æténa geréntibus. Beati mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Pacificis Dei similitúdo est, tamquam perfecté sapién-

libus, formatisque ad imáginem Dei per regenerationem renováti hóminis. Beati pacifici, quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. Et ista quidem in hac vita possunt compléri, sicut compléta esse in Apostolis crédimus. Nam illa omnimoda et in angélicam formam mutátio, quæ post hanc vitam promíttitur, nullis verbis expóni potest.

R. Média nocte.

Lectio ix.

BEATI ergo, qui persecutionem patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cœlórum: Hæc octáva senténtia, quæ ad caput redit, perfectúmque hóminem declarat. significátur fortásse et circumcisióne octáva die in véteri testaménto, et Dómini resurrectione post sabbátum, qui est útique octávus, idémque primus dies; et celebratione octávarum feriarum, quas in regeneratione novi hóminis celebrámus, et número ipso Pentecóstes: nam septenario número sépties multiplicato, quo fiunt quadraginta novem, quasi octávus ádditur, ut quinquaginta compleántur. Et tamquam redeátur ad caput, quo die missus est Spírítus sanctus, eo in regnum cœlórum dúcimur, et hereditátem accipimus, et consolámur, et páscimur, et misericórdiam conséquimur, et mundámur, et pacificámur. Atque ita perfecti, omnes extrínsecus illátas molestias pro veritáte et justítia sustinémus.

T e Deum laudámus. 14.

Ad Vesp. Duplex, et omnia dicuntur sicut in j. Vesp. Festi. 369. cum comm. SS. Mart. Quatuor Coronator., Aña. Istórum est. ✠. Exultábunt, ex Laud.

Oratio.

PRESTA, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui gloriósos Mártýres fortes in sua confes-siône cognóvimus, pios apud te in nostra intercessiône sentiámus. Per Dóminum.

DIE VIII. NOVEMBRIS.

In Octava OO. Sanctorum.

Duplex.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Cypriáni, Episcopi et Mártýris, de mortalitáte.

Lectio iv. In fine.

CONSIDERANDUM est, fratres dilectíssimi, et idéntidem cogitándum, renuntiásse nos mundo, et tamquam hóspites et peregrínos hic interim dégere. Amplectámur diem, qui assignat singulos domicilio suo, qui nos isthinc eréptos, et láqueis sæculáribus exsolútos, paradiso restítuit, et regno cœlesti. Quis non péregre constitútus properáret in pátriam régredi? Quis non ad suos-navigáre festinans, ventum pró-sperum cupidius optáret, ut velócliter charos licéret amplécti?

R. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur : * Nullus major inter natos mulierum Joánne Baptista. ✠. Hic est Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

PATRIAM nostram paradísium computámus, paréntes Patriárchas habére jam cœpimus : quid non properámus et cúr-rimus, ut pátriam nostram vidére, ut paréntes salutáre possimus. Magnus illic nos charórum númerus expéctat, paréntum, fratrum, filiórum frequens nos et copiósá turba desiderat, jam de sua immortalitáte secúra, et adhuc de nostra salúte sollicita. Ad horum conspéctum et compléxum venire, quanta et illis et nobis in commúne lætítia est! Qualis illic cœlestium regnórum volúptas sine timóre moriéndi, et cum æternitáte vivéndi! quam summa et perpétua felicitas!

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ✠. In omnem terram exivit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vj.

IL LIC Apostolórum gloriósus chorus, illic Prophetárum exultántium númerus, illis Mártýrum innumerábilis pópulus ob certáminis et passiónis victóriam coronátus. Trium-phántes illic Vírgines, quæ concupiscéntiam carnis et corpóris continéntiæ róbore subegérunt. Remuneráti misericórdes, qui aliméntis et largitió-nibus páuperum, justítiæ ópera fecerunt, qui dominica præcépta servántes, ad cœlestes thesáuros terréna patri-

mónia transtulérunt. Ad hos , fratres dilectíssimi , ávida cupiditate properémus , et cum his cito esse , ut cito ad Christum veníre contíngat , optémus.

R. Sancti mei , qui in carne pósito , certámen habuístis , * Mercédem labóris ego reddam vobis. V. Venite , benedicti Patris mei , percípíte regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangéllii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore : Videns Jesus turbas , ascéndit in montem , et cum sedisset , accessérunt ad eum discípuli ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustíni, Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte , cap. 5.

BEATI éritis , inquit , cum vobis maledícent , et persecúentur vos , et dicent omne malum advérsus vos , mentíentes , propter me : gaudéte , et exultáte , quóniam merces vestra multa est in cœlis. Animadvértat quisquís delicias hujus sæculi , et facultátes rerum temporálium quærit in nómine christiáno , intrínsecus esse beatitúdinem nostram , sicut de ánima ecclesiástica ore prophético dicitur : Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus. Nam extrínsecus maledícta , et persecutiónes , et detractiões promittúntur : de quibus tamen magna merces est in cœlis , quæ sentítur in corde pa-

tiéntium , eórum qui jam possunt dicere : Gloriámur in tribulatióibus , sciéntes quod tribulatio paciéntiam operatur , paciéntia autem probatióem , probatio vero spem , spes autem non confúndit : quia cháritas Dei diffúsa est in cordibus nostris per Spíritum sanctum , qui datus est nobis.

R. Sint lumbi vestri præcincti , et lucernæ ardéntes in máibus vestris : * Et vos similes homínibus expectántibus dominum suum , quando revertátur a nuptiis. V. Vigiláte ergo , quia nescitis qua hora Dominus vester ventúrus sit. Et.

Lectio viij.

NON enim ista pérpeti fructuósum est , sed ista pro Christi nómine non solum æquo ánimo , sed étiam cum exultatióne toleráre. Nam multí hæretici nómine christiáno ánimas decipiéntes , multa tália patiúntur : sed ideo excludúntur ab ista mercéde , quia non dictum est tantum : Beati qui persecutióem patiúntur ; sed ádditum est : Propter justitiam. Ubi autem sana fides non est , non potest esse justitia : quia justus ex fide vivit. Neque schismátici áliquid sibi ex ista mercéde promittant : quia similiter , ubi cháritas non est , non potest esse justitia. Diléctio enim proximi malum non operatur : quam si habérent , non dilaniárent corpus Christi , quod est Ecclesia.

R. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit . exite óbviám ei . V. Prudéntes vir-

gines, aptáte vestras lámpades.
Ecce. Glória Patri. Ecce.

Pro SS. Quatuor Coronatis.

Lectio ix.

SEVERUS, Severiánus, Carpó-
phorus, et Victorínus fra-
tres, in persecutióne Diocle-
tiáni deórum cultum libere detestántes, plumbátis cæsi, in verbéribus vitam pro Christi nómine profuderunt. Quorum córpora cánibus objécta, cum ab illis intácta diu fuissent, subláta a Christiánis, via Lavicána, tértio ab Urbe lápide, in arenária sepeliúntur prope sepúlchrum sanctórum mártýrum Cláudii, Nicóstrati, Symphoriáni, Castórii, et Simplícii, qui, eódem Imperátore, passi erant, quod, eum essent summi sculptóres, nullo modo addúci potúerant, ut idólórum státuas fácerent: et ad solis simulácrum ducti ut illud veneraréntur, numquam commissúros se dixerunt, ut adorárent ópera mánuum hóminum. Quámobrem in cár-
cerem conjécti, cum ibi multos dies in eódem propósito perstitissent, primum scorió-
nibus cæsi, deinde vivi plúmbeis lóculis inclúsi, in flumen dejiciúntur. Exstat in Urbe Ecclésia sub nómine sanctórum Quátuor Coronatórum, quorum diu ignóta nómina, divinitus póstea patefácta sunt: ubi non solum illórum quá-
tuor, sed étiam horum quinque Mártýrum córpora honorífice sepúlta sunt, et eórum festívitás sexto Idus Novémbris celebrátur.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. pro comm. SS.
MM. Quatuor Coronat. Aña.
Vestri. ⁊. Lætámini. ex j. Vesp.
Oratio. Præsta. 394.

In ij. Vesp. fit a Cap. de
seq. cum com. Octavæ, et S.
Theodori, Mart.

DIE IX. NOVEMBRIS.

Dedicat. Basilicæ Salvatoris.

Duplex.

Omnia ut in Com. Dedic.
Eccl. xcix. præter Lect.

Et fit com. Oct. omnium
SS. ut in ij. Vesp. Festi. 379.

Deinde S. Theodori, Mart.
Aña. Iste Sanctus. ⁊. Glória.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Theodó-
ri, Mártýris tui, confes-
sióne gloriósa circúmdas et
prótegis: præsta nobis ex ejus
imitatióne proficere, et ora-
tióne fulcírí. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beáti
Joánnis, Apóstoli.

Lectio j. Cap. 21. c

ET venit unus de septem An-
gelis habéntibus phíalas
plenas septem plagis novissi-
mis, et locútus est mecum,
dicens: Veni et osténdam tibi
sponsam, uxórem Agni. Et sú-
tulit me in spírítu in montem
magnum et altum, et osténdit
míhi civitátem sanctam Jerú-
salem descendéntem de cælo
a Deo, habéntem claritátem
Dei: et lumen ejus símile lá-
pidi pretióso tamquam lápídi
jáspidis, sicut crystállum.

Et in dedicatióne templi de-
cantábat pópulus laudem, *
Et in ore eórum dulcis reso-
nábat sonus. ⁊. Fundáta est
domus Dómini supra vérticem

móntium , et vénient ad eam omnes gentes. Et.

Lectio ij.

Et habébat murum magnum et altum , habéntem portas duódecim : et in portis Angelos duódecim , et nómina inscripta , quæ sunt nómina duódecim tribuum filiórum Israel. Ab Oriénte portæ tres , et ab Aquilóne portæ tres , et ab Austro portæ tres , et ab Occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim , et in ipsis duódecim nómina duódecim Apostolorum Agni. Et qui loquebátur mecum , habébat mensúram arundíneam áuream , ut metirétur civitátem , et portas ejus , et murum.

R. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium , et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes , et dicent : Glória tibi , Dómine. †. Veniéntes autem vénient cum exultatióne , portántes manípulos suos. Et vénient.

Lectio iij.

Et civitas in quadro pósito est , et longitúdo ejus tanta est quanta et latitúdo : et mensus est civitátem de arundine áurea per stádia duódecim millia : et longitúdo , et altitúdo , et latitúdo ejus æquália sunt. Et mensus est murum ejus centum quadragínta quátuor cubitórum , mensúra hómínis , quæ est Angeli. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide ; ipsa vero civitas aurum mundum símile vitro mundo.

R. Bénedic , Dómine , domum istam , quam ædificávi nómini tuo ; veniéntium in loco isto . Exáudi preces in excélsó sólio glóriæ tuæ. †. Dómine , si convérsus fúerit pópulus tuus , et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

Ritus , quos in consecrándis Ecclesiis et altáribus Romána servat Ecclesiá , beátus Silvéster Papa primus instituit. Nam etsi jam ab Apostolorum témpore loca fuérunt Deo dicata , quæ a quibúsdam Oratória , ab áliis Ecclesiæ dicebantur , ubi colléctæ fiébant per unam sábbati , et christiánus pópulus oráre , Dei verbum audire , et Eucharistiám súmere sólitus erat : non tamen illa ádeo solémni ritu consecrabántur , nec in eis adhuc in titulum eréctum erat altáre , quod chrismate delibútum , Dómini nostri Jesu Christi . qui altáre , hóstia , et sacerdos noster est , figúram exprimeret.

R. Orántibus in loco isto . Dimítte peccáta pópuli tui . Deus , et osténde eis viam bonam , per quam ámbulent , et da glóriam in loco isto. †. Qui regis Israel , inténde , qui dedúcis velut ovem Joseph , qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

Sed ubi Constantínus Imperátor per Baptísmi Sacraméntum sanitátem salutémque consecúsus est , tum primum lege ab eo lata concéssum est toto orbe terrárum , Christiáni

ut Ecclesiâs ædificarent : quos ille non solum edicto , sed etiam exemplo ad sacram ædificationem est cohortatus. Nam et in suo Lateranensi palatio Ecclesiam Salvatori dedicavit , et ei continentem Basilicam nomine sancti Joannis Baptistæ condidit , eo loco , quo ipse baptizatus a sancto Silvestro , a lepra mundatus est : quam idem Pontifex consecravit quinto Idus Novembris : cujus consecrationis memoria celebratur hodierno die , quo primum Romæ publice Ecclesia consecrata est , et imago Salvatoris in pariete depicta populo Romano apparuit.

¶. O quam metuendus est locus iste ! * Vere non est hic aliud nisi domus Dei , et porta cæli. †. Hæc est domus Domini firmiter ædificata , bene fundata est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi

QUOD si beatus Silvester postea in consecratione altaris Principis Apostolorum decrevit , ut deinceps nisi ex lapide altaria non ædificarentur : tamen Basilicæ Lateranensis altare fuit e ligno erectum : quod mirum non est. Nam cum a sancto Petro usque ad Silvestrum , propter persecutiones , Pontifices certo loco consistere non possent , quocumque eos necessitas compulisset , sive in cryptas , sive in cœmetéria , sive in aedes piórum , super illo altári ligneo ad arcæ similitudinem concavo , Sacra faciébant. Quo altári sanctus Silvester , reddi-

ta Ecclesiæ pace , honoris causa Principis Apostolorum , qui in illo sacrificasse dicitur , et reliquorum Pontificum , qui usque ad id tempus ad mysteria conficienda eo usi fuerant , in Lateranensi prima Ecclesia collocato , sancivit , ne quisquam in eo præter Romanum Pontificem , Missam deinceps celebraret. Eamdem Ecclesiam incendiis , vastationibus , terræ insuper motibus disjectâ eversumque , ac sædula summorum Pontificum cura reparatam , nova postmodum molitione restitutam , Benedictus Decimus tertius Pontifex Máximus , Ordinis Prædicatorum , die vigésima octáva Aprilis anni millésimi septingentésimi vigésimi sexti , ritu solémni consecravit , ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam statuit.

¶. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum , fundens oleum desuper , votum vovit Domino : * Vere locus iste sanctus est , et ego nesciebam. †. Cumque evigilasset Jacob de somno , ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ingressus Jesus , de Com. Dedicat. cxv.

Pro S. Theodoro , Mart.

Lectio ix.

THEODORUS , miles christianus , Maximiano Imperatore , quod idolorum fanum incendisset comprehensus , cum a Præfeco legiónis pœna ei remitteretur , si pœnitens facti christianam fidem execraretur ; constanter in fidei confessione perseverans , missus est in car-

cerem : ubi úngulis excarnificátus, dum costæ nudaréntur, lætus canébat : Benedicám Dóminum in omni témpore. Quare in ardéntem rogam injéctus, in oratióne et divinis láudibus ánimam Christo réddidit quinto Idus Novémbris. Cujus corpus Eusébia matróna síndone involútum sepelivit in suo prædio.

Te Deum laudámus. 14.

In Laudibus fit comm. S. Theodori, Mart. Aña. Qui odit. ✠. Justus. Oratio. Deus, qui nos, ut 393.

In Vesp. com. seq. et SS. Martyrum ut infra.

DIE X. NOVEMBRIS.

In Festo S. Andreae Avellini, Confessoris.

Semiduplex.

Aña. Similábo. ✠. Amávit.

Oratio.

DEUS, qui in corde beáti Andreae, Confessoris tui, per árduum quotidie in virtútibus proficiéndi votum, admirábiles ad te ascensiónes disposuisti : concéde nobis, ipsius méritis et intercessióne, ita ejúsdem grátiae participes fieri, ut perfectióra semper exequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium feliciter perducámur. Per Dóminum.

Deinde SS. MM. Tryphonis, etc. Aña. Istórum est. ✠. Lætámini.

Oratio.

FAC nos, quæsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Tryphónis, Respíci, et Nymphæ semper festa sectári : quorum suffrágiis, protectiόνis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANDRÉAS Avellínus, dictus ántea Lancellóttus, apud Castrum Novum Lucániæ pagum natus, inter ipsa infántiæ primórdia futúre sanctitátis non obscura præbuit indicia. Adlescens ad litteras addiscédas patérna e domo egréssus. lúbricam illius ætátis sémitam inter bonárum ártium studia ita perégit, ut sapiéntiæ initium, quod est timor Dómini, ob óculos potússimum habére numquam prætermiserit. Cum egrégia proinde forma eximium castitátis stúdiu conjúnxit, quo impudicas sæpe mulierum insidias elúsit, intérdum étiam apértam vim propulsávit. Clericali militiæ jam pridem adscriptus, Neápolim se cónsulit, ut legalibus disciplinis vacáret; ibique jurisprudéntiæ láuream adéptus. atque intérea ad sacerdotálem dignitátem evéctus, causárum patrocínia in foro dumtaxat ecclesiástico, proque priváti quibúsdam persónis, juxta sacrorum Cánonum sanctiόνés. ágere cœpit. Verum cum aliquándo inter causam apéndam leve ei mendácium excidisset. mox vero fortúita sacrárum Scripturárum lectiόνé in illa verba incidisset : Os quod mentitur occidit ánimam ; tanto ejus culpæ dolore ac poeniténtia corréptus est, ut statim ab ejúsmodi vitæ institúto sibi recedéndum esse dúxerit. Itaque. abdicatis forénsibus curis, se

totum divino cultui sacrisque ministeriis mancipavit. Cumque ecclesiasticæ virtutis exemplis emineret, sanctimonialium regimini a tunc existente Archiepiscopo Neapolitano præfectus fuit. Quo in munere cum pravorum hominum odia subiisset, primo quidem intentatæ sibi necis periculum declinavit, mox vero per sicarium tribus in facie acceptis vulneribus, injuriæ atrocitatem æquo animo pertulit. Tunc perfectioris vitæ desiderio flagrans, ut inter Clericos Regulares adscriberetur suppliciter postulavit: votique compos factus, ob ingentem quo æstuabat Crucis amorem, ut sibi Andreae nomen imponeretur, precibus impetravit.

¶. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam. ¶. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

ARTIORIS itaque vitæ curriculum alacri studio ingressus, in eas maxime virtutis exercitationes incubuit, ad quas sese arduis etiam emissis votis obstrinxit; altero scilicet suæ ipsius voluntati jûgiter obsistendi, altero vero in via christianæ perfectionis semper ulterius progrediendi. Regularis disciplinæ cultor assiduus, et in ea promovenda, cum aliis præsesset, studiosissimus fuit. Quidquid ab instituti sui officii et regulæ præscripto supererat

tæmporis, orationi et animarum salutî tribuebat. In confessionibus excipiendis mira ejus pietas et prudentia enituit; vicos et oppida Neapoli finitima evangelicis ministeriis magno cum animarum lucro frequens lustrabat. Quam ardentem erga proximos sancti viri charitatem signis etiam Dominus illustravit. Cum enim intempèsta nocte ab audita ægri confessione domum rediret, ac pluvie ventorumque vis prælucentem facem extinxisset, non solum ipse cum sociis inter effusissimos imbres nihil madefactus est, verum etiam, inusitato splendore, e suo corpore mirabiliter emicante, sociis inter densissimas tenebras iter monstravit. Absinentia, et patientia, necnon abjectione atque odio sui summo opere præstitit. Necem fratris filio illatam imperturbato animo tulit, ac suos ab omni ulciscendi cupiditate compescuit, imo etiam pro imperfectoribus opem, et misericordiam judicum imploravit.

¶. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

PLURIBUS in locis Clericorum regularium Ordinem propagavit, eorumque domicilia Mediolani, et Placentiæ instituit. Illius operam sanctus Carolus Borromæus, et Paulus de Arétio clericus regularis,

Cardinales, quibus erat acceptissimus, in pastoralis muneris curis adhibuerunt. Deiparam Virginem singulari amore et cultu prosequebatur. Angelorum colloquio perfrui meruit, quos, cum divinas laudes persolveret, e regione concinentes se audisse testatus est. Denique post heroica virtutum exempla, prophetiae quoque dono illustris, quo et secreta cordium, et absentia, et futura prospexit, annis gravis, et laboribus fractus, ad aram celebraturus, in verbis illis tertio repetitis: Introibo ad altare Dei, repentino apoplexiae morbo correptus est: mox Sacramentis rite munitus, placidissime inter suos animam efflavit. Ejus corpus Neapoli in Ecclesia sancti Pauli ad haec usque tempora eo frequentissimo populi concursu colitur, quo fuit elatum. Illum denique insignibus in vita et post mortem miraculis clarum Clemens Undecimus Pontifex Maximus solemniter ritu Sanctorum catalogo adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrederere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. lxi.

Pro SS. MM. Tryphone, etc.

Lectio ix.

TRYPHON, Decio Imperatore, cum Jesu Christi fidem

praedicans, omnes ad eum cultum perducere conaretur. a Decii satellitibus comprehensus, primum equitico torquetur, et unguis ferreis excarnificatur: deinde sublimibus pedibus candentibus clavis confixus, fustibus caeditur. et admotis facibus ardentibus aduritur. Quae cum omnia fortiter ferentem vidisset Respicus tribunus, ad Christi Domini fidem conversus, statim se Christianum esse palam professus est. Qui varie cruciatus, una cum Tryphone raptus ad Jovis simulacrum: quae statua, Tryphone orante, cecidit. Quare plumbatis crudelissime contusi, nobilissimum martyrium consecuti sunt. quarto Idus Novembris. Eodem die virgo quaedam, cui nomen Nympha, cum Jesum Christum verum esse Deum clara voce testaretur, martyrii palmam ad virginitatis coronam adjunxit.

Te Deum laudamus. 14.

In Laudibus fit com. SS. MM. Tryphonis, etc. Ant. Vestri capilli. V. Exultabunt. Ora. Fac nos. 396.

Vesp. de seq., cum con. praec. et S. Mennae, ut infr.

DIE XI. NOVEMBRIS.

In Festo S. Martini, Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Ad Vesperas, Ant. de Lat. Psalmi de Dñica. 408. et ult., Ps. Laudate Dominum omnes gentes. 111.

Capitulum, Hymnus et V. Communi Confessoris Pontificis. xlv.

Ad Magnificat, Aña.

O beátum virum, cujus ánima paradísium pössidet : unde exóltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat ! Mane nobíscum in aetérnum.

Oratio.

DEUS, qui cónspicis quia ex nulla nostra virtúte subsístimus : concéde propítius ; ut, intercessióne beáti Martíni, Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Andree Avellini, Aña. Hic vir. *ŷ*. Justum. Oratio. Deus, qui in corde. 396.

Postea S. Mennæ, Mart. Aña. Iste Sanctus. *ŷ*. Glória.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus ; ut, qui beáti Mennæ Mártiris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beáti Martíni. Psalmus. Veníte. 2.

Hymn. Iste Confessor. lxij.

In primo Nocturno.

Aña. **Martínus** adhuc catechúmenus hac me veste contéxit. Psalmi de Com. unius Martyris. xix.

Aña. **Sanctæ Trinitátis fidem** Martínus confessus est, et baptísmini grátiam percépit.

Aña. **Ego signo crucis**, non dlypeo protéctus, aut gálea, ióstium cúneos penetrábo securus.

ŷ. **Amávit eum Dóminus**, et ornávit eum. *R*. **Stolam glóriæ induit eum.**

Lectiones, Fidélis sermo, de Communi. xlviij.

R. j. **Hic est Martinus**, eléctus Dei Póntifex, cui Dóminus post Apóstolos tantam grátiam conférre dignátus est, * **Ut in virtúte Trinitátis Deíficæ mererétur fieri trium mortuórum suscitátor magníficus.** *ŷ*. **Sanctæ Trinitátis fidem Martinus confessus est. Ut.**

R. ij. **Dómine**, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso subíre propter eos labórem : * **Fiat volúntas tua.** *ŷ*. **Oculis ac mánibus in cælum semper inténtus, invictum ab oratióne spíritum non relaxábat. Fiat.**

R. iij. **O beátum virum Martínium Antístitem**, * **Qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit.** *ŷ*. **Dómine**, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem : **fiat volúntas tua. Qui. Glória Patri. Qui.**

In secundo Nocturno

Aña. **Confido in Dómino**, quod filia mea précibus tuis reddénda sit sanitáti.

Aña. **Tetrádus**, cógnita Dei virtúte, ad baptísmini grátiam pervénit.

Aña. **O ineffábilem virum**, per quem nobis tanta mirácula corúscant !

ŷ. **Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi.** *R*. **Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.**

Lectio iv.

MARTINUS, Sabáriæ in Pannónia natus, cum décimum attigisset annum, invítis pa-

réntibus , ad Ecclesiám confúgiens , in catechumenórum númerum adscribi vóluit. Quíndecim annos natus in militiam profectus , primum in Constántii , deinde Juliáni exercitu militávit. Qui cum nihil haberet præter arma , et vestiméntum quo tegebátur , Ambiáni , páuperi ac nudo ab eo peténti , ut Christi nómine sibi eleemósynam tribúeret , partem chlámymidis dedit. Cui sequénti nocte Christus dimidiáta illa veste indútus apparuit , hanc mittens vocem : Martinus catechúmenus hac me veste contéxit.

R. Oculis ac mámbus in cœlum semper inténtus , * Invictum ab oratióne spiritum non relaxábat. † Dum Sacraménta offerret beátus Martinus , globus igneus apparuit super caput ejus. Invictum.

Lectio v.

DECEM et octo annos cum habéret , baptizátus est. Quare , relicta militári vita , ad Hilárium Pictaviénsem Episcopum se contulit , a quo in acolythórum númerum redáctus est. Post factus Episcopus Turonénsis , monastérium ædificávit , ubi cum octogínta mónachis sanctissime aliquámdiu vixit. Qui cum póstea ad Candacénsem vicum suæ diocésis in gravem febrim incidisset , assídua Deum oratióne precabátur , ut se ex illo mortáli cárcere liberáret. Quem audiéntes discipuli , sic rogábant : Cur nos , pater , déséris ? cui nos míseros derelínquis ? Quorum voce commótus Martinus , ita Deum orábat : Dómine , si

adhuc pópulo tuo sum necesárius , non recúso labórem.

R. Beátus Martinus óbitum suum longe ante præscívit , dixítque frátribus , * Dissolutiõnem sui córporis imminere , quia judicábat se jam resólví. †. Viribus córporis cœpit repente destítui , convocatisque discipulis dixit. Dissolutiõnem

Lectio vj.

SED cum eum in illa vehementi febre supinum orántem vidérent discipuli , suppliciter ab eo petiérunt , ut , converso córpore , tantisper , dum remitteret morbi vis , pronus conquiesceret. Quibus Martinus : Sínite me , inquit , cœlum pótius , quam terram aspícere , ut suo jam itinere iturus ad Dóminum spíritus dirigátur. Instánte jam morte. viso húmáni géneris hoste : Quid , inquit , astas , cruénta béstia ? nihil in me funeste repéries. Ea in voce , unum et octogínta annos natus , ánimam Deo réddidit : quam Angelórum chorus excépit , eósque divinas canéntes laudes multi , in primisque sanctus Severinus Coloniénsis Episcopus , audiérunt.

R. Dixérunt discipuli ad beátum Martinum : Cur nos , pater , déséris , aut cui nos desolátos relínquis ? * Invádent enim gregem tuum lupi rapáces. †. Scimus quidem desideráre te Christum , sed salva sunt tibi tua præmia ; nostri pótius míserere , quos déséris. Invádent. Glória Patri. Invádent.

In tertio Nocturno.

Añā. Dóminus Jesus Christus non purpurátum , aut diadémate reniténtem se ventúrum esse prædixit.

Añā. Sacérdos Dei Martíne , apérti sunt tibi cœli , et regnum Patris mei.

Añā. Sacérdos Dei Martíne , pastor egrégie , ora pro nobis Deum.

V. Tu es sacérdos in ætérnum.

R. Secundum órđinem Melchisedech.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 11. e*

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Nemo lucernam accéndit , et in abscondito ponit , neque sub módio : sed supra candelábrum , ut qui ingrediúntur , lumen vídeant. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii , Episcopi.

Lib. 7. Comment. in Lucæ c. 11. post initium.

Quia in superioribus Ecclesiam Synagógæ prætulit , hortátur nos , ut fidem potius nostram ad Ecclesiam transferámus. Lucérna enim fides est , juxta quod scriptum est : Lucérna pédibus meis verbum tuum , Dómine. Verbum enim Dei fides nostra est : verbum Dei lux est. Lucérna est fides. Erat lux vera , quæ illuminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest , nisi aliúnde lumen acceperit.

O beátum virum , in cujus tránsitu Sanctórum canit númerus , Angelórum exúltat

chorus , * Omniúmquè cœlestium Virtútum occúrrit psaléntium exércitus. †. Ecclesia virtúte roborátur , sacerdótes Dei revelatióne glorificántur , quem Michael assúmpsit cum Angelis. Omniúmque.

Lectio vij.

Hæc est lucérna , quæ accénditur , virtus scilicet nostræ mentis et sensus , ut drachma illa possit , quæ perierat , reperiri. Nemo ergo fidem sub lege constituat. Lex enim intra mensúram est , ultra mensúram grátia : lux obúbrat , grátia clarificat. Et ideo nemo fidem suam intra mensúram legis inclúdat , sed ad Ecclesiam cónferat , in qua septiformis Spiritus relúcet grátia , quam princeps ille sacerdotum fulgóre supérnæ divinitatis illúminat , ne eam legis umbra resínguat. Dénique lucérna illa , quam matutinis vespertínisque tempóribus , ritu véteri , Judæórum princeps sacerdotum solébat accéndere , velut sub módio sita legis evánuit : et civitas illa Jerúsalem , quæ in terris est , quæ occidit Prophétas , quasi in conválle fletus pósita delitescit : illa autem Jerúsalem , quæ in cœlo est , in qua militat fides nostra , in illo altíssimo ómnium locata monte , hoc est Christo , non potest ténebris et ruínis hujus mundi abscondi , sed fulgens candóre solis ætérni , luce nos grátie spiritalis illúminat.

R. Marlinus Abrahæ sinu lætus excípitur : Marlinus , hic pauper et módicus , * Cœlum dives ingréditur , hymnis cœlé-

sibus honoratur. *ŷ.* Martinus Episcopus migravit a saeculo, vivit in Christo gemma sacerdotum. Coelum. Glória Patri. Coelum.

Pro S. Menna, Martyre
Lectio ix.

MENNAS Aegyptius, christianus miles, in persecutióne Diocletiani et Maximiani Imperatorum, cum poenitentiae causa in solitudinem secessisset, natali die Imperatorum, quo populus celebri spectaculo tenebatur, in theatrum prosiliens, libera voce gentilium superstitionem insectabatur. Quamobrem comprehensus et, Pyrrho Praeside, in Metrópoli Cottiensium Phrygiae vinctus, loris crudeliter caeditur: deinde equuleo tortus, lampadibus ardentibus ad corpus admotis, plagisque cilicio confricatis, tum per tribulos et virgas ferreas manibus ac pedibus colligatis tractus, plumbatis etiam contusus, demum gladio interficitur, in ignemque conjicitur. Corpus inde a Christianis ereptum, sepultum est, ac postea Constantinopolim translatum.

Te Deum laudamus. 44.

AD LAUDES.

et per Horas. Añæ

1. Dixérunt discipuli * ad beatum Martinum: Cur nos, pater, deseris, aut cui nos desolatos relinquis? invadent enim gregem tuum lupi rapaces. Ps. Dominus regnavit, cum reliquis. 45.

2. Domine, * si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem; fiat voluntas tua.

3. O virum ineffabilem, * nec labore victum, nec morte vincendum, qui nec mori timuit, nec vivere recusavit!

4. Oculis ac manibus in caelum semper intentus, invictum ab oratione spiritum non relaxabat, alleluia.

5. Martinus Abrahæ sinu * latus excipitur: Martinus, hic pauper et modicus, caelum dives ingreditur, hymnis celestibus honoratur.

Capit., Hymn. et *ŷ.* de Gen. Conf. Pont. liij.

Ad Benedictus, Añæ.

O beatum virum, cujus anima paradysum possidet: unde exultant Angeli, lætantur Archangeli, chorus Sanctorum proclamatur, turba Virginum invitat! Mane nobiscum in æternum!

Oratio.

Deus, qui conspicias quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propitius: ut, intercessiõe beati Martini Confessoris tui atque Pontificis, contra omnia adversa muniamur. Per Dominum.

Et fit comm. S. Mennæ Mart. Añæ. Qui odit. *ŷ.* Justus. Oratio. Præsta. 399.

Ad Horas Añæ de Laud., Capit. et RR. br. de Comm. Gen. Pont. liv.

In ij. Vesperis Añæ de Laud. Psalmi de Dñica. 408. et ultimi, Psalm. Meménto, Domine. 417.

Capitulum et Hymnus Comm. Conf. Pont. xlv. *ŷ.* Justum deduxit Dominus per vias rectas. x. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Aña.

O beátum Pontíficem, qui totis viscéribus diligébat Christum Regem, et non formidábat impérii principátum! o sanctíssima ánima, quam etsi glá- dius persecutóris non ábstulit, palmam tamen martyrii non amisit!

Et sit comm. sequentis.

DIE XII. NOVEMBRIS.

In Festo S. Martini, Papæ et Martyris.

Semiduplex.

Aña. Iste Sanctus. ⁊. Glória.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Martíni, Mártiris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitate lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MARTINUS, Tuderti in Umbria natus, initio Pontificatus et litteris, et legationibus missis operam dedit, ut Paulum Constantinopolitanum Patriarcham a nefaria hæresi ad Catholicæ fidei veritatem revocaret. Qui, Constante Imperatore hæretico fretus, eo améntiæ progréssus fúerat, ut Sedis Apostolicæ Legátos várie in insulas relegárit. Quo ejus scélere commótus Póntifex, coácto Romæ Concilio centum quinque Episcopórum, eum condemnávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutá-

vit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ⁊. Descenditque cum illo in fóveam: et in vñculis non dereliquit eum. Et.

Lectio v.

QUÆ causa fuit Constanti mitténdi in Itáliam Olympium Exárchum, ut Martinum Pontíficem interficiéndum, aut ad se perducéndum curáret. Igitur Olympius Romam véniens lictóri mandat, ut Pontíficem, dum in Basilica sanctæ Mariæ ad Præsepe Missárum solémnia celebráret, occideret. Quod ubi lictor aggreditur, cæcus repénte factus est.

R. Desidérium animæ ejus tribuisti ei, Dómine: * Et voluntate labiórum ejus non fraudásti eum. ⁊. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápité ejus corónam de lapide pretióso. Et.

Lectio vj.

CONSTANTI autem Imperatóri ex eo témpore multæ calamitates incidérunt: quibus nihilo mélior factus, Theodórum Calliopam ad Urbem mit-tens imperat, ut Pontífici manus injíciat. A quo per fraudem eaptus Martinus, et Constantinópolis perductus, deinde in Chersonésu relegátus, ibi ob Catholicam fidem ærúmnis conféctus, pridie Idus Novembris, cessit e vita, clarus miráculis. Cujus corpus Romæ póstea translátum, in Ecclésia conditum est, quæ sanctorum Silvéstri et Marúni nómine dedicáta erat. Præfuit Ecclésiæ annos sex, mensem unum,

dies viginti sex. Hábuit Ordinationes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros undecim, Diáconos quinque, Episcopos per diversa loca triginta tres.

r. Stola jucunditatis induit eum Dóminus : * Et coronam pulchritudinis pósuit super caput ejus. *ꝯ.* Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intellectus : et aqua sapiéntiæ salutaris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit ad me, de Com. j. loco. xxv.

ꝯ. viij. Dómine, prævenisti eum. xxvj.

In ij. Vesp. a Capit. fit de seq., com. præc.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

In Festo S. Didaci, Conf. Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui dispositione mirabili infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius humilitati nostræ; ut piis beáti Didaci Confessóris tui précibus, ad perénnem in cœlis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum.

Pro comm. S. Martini, Pæpæ et Mart. Aña. Qui vult. *ꝯ.* Justus. Oratio. Deus, qui nos. 403.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DIDACUS Hispanus ex oppido sancti Nicolái de Portu

diocésis Hispalénsis, ab inéunte ætate, pii sub sacerdotis disciplina sanctiõris vitæ, solitãria in Ecclésia, tyrocínium exércuit. Deinde ut firmius Deo se conjúgeret, in convéntu de Arizáfa Fratrum Minórum (quos Observãntes vocant) sancti Francisci régulam in statu laicáli proféssus est. Magna ibi alacritate húmilis obediéntiæ, et regulãris observãntiæ jugum súbiens, contemplatiõni imprimis déditus, mira Dei luce perfundebátur, ádeo ut de rebus cœlestibus, litterãrum experts, mirãndum in modum, et plane divinitus loqueretur. *r.* Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritatem ætérnam. *ꝯ.* Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

CANARIIS in ínsulis, ubi fratribus sui Ordinis præfuit. multa perpéssus, martyrii æstuans desidério, plures infidéles, verbo et exémplo, ad Christi fidem convértit. Romam véniens anno Jubilæi, Nicoláo Quinto Pontífice, ægrotórum curæ in convéntu Aræ cœli destinátus, eo charitátis affectu munus hoc exércuit, ut Urbe annónæ inópia laborãnte, ægrótis tamen, quorum aliquãndo úlcera étiam lambéndo abstergébat, nihil pénitus necessárii defécerit. Eximia quæque fides, et grátia curatiónum in eo elúxit, cum lámpadis. quæ collucébat ante imaginem

beatissimæ Dei Genitricis ,
quam summa devotione colé-
bat, óleo ægros inungens, si-
gno Crucis impréso, multo-
rum morbos mirabiliter saná-
verit.

R. Amávit eum Dóminus. et
ornávit eum, stolam glóriæ
induit eum : * Et ad portas
paradisi coronávit eum. V. In-
duit eum Dóminus lorícam fi-
dei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

DEMUM Complúti finem sibi
vitæ adesse intélligens, lá-
cera et obsoléta indútus túnica,
conjéctis in Crucem óculis,
singulári devotione illis verbis
ex sacro hymno pronuntiátis :
Dulce lignum, dulces clavos,
dúlcia ferens póndera, quæ
fuisti digna portáre Regem
cælórum, et Dóminum, áni-
mam Deo réddidit, pridie Idus
Novémbris, anno Dómini supra
millésimum quadríngentésimo
sexagésimo tertio. Ejus corpus
cum menses non paucos (ut
pio confluéntium desidério fie-
ret satis) insepúltum mansisset,
quasi jam incorruptiónem in-
dúerit, odórem suavíssimum
efflávit. Illum multis, et illú-
stribus miráculis clarum Si-
xtus Quintus Póntifex Máxi-
mus Sanctórum número ad-
cripsit.

Iste homo perfécit ómnia
quæ locútus est ei Deus, et
lixit ad eum : Ingrédere in
équiem meam. * Quia te vidi
istum coram me ex ómnibus
éntibus. V. Iste est qui con-
émpsit vitam mundi, et per-
énit ad cæléstia regna. Quia.
glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Nolite timére, ij. loco.
lxxij.

Vesp. de seq., com. præc.

• **DIE XV. NOVEMBRIS.**

In Festo S. Gertrudis, Virg.
Duplex.

Omnia de Communi Virg.
lxxvij. præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui in corde beatæ
Gertrúdis Virginis jucún-
dam tibi mansiónem præpa-
rásti : ipsius méritis et inter-
cessióné, cordis nostri máculas
cleménter abstérge, et ejúsdem
tribue gaudére consórtio. Per
Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GERTRUDIS, Islébii in Saxónia
nóbili génere nata, quin-
quénis in monastério Rodar-
dénsi, Ordinis sancti Benedicti,
virginitátem suam, ac seipsam
Jesu Christo óbtulit. Quo ex
témptore a mundánis rebus
prorsus aliéna, virtutíque sé-
dulo inténta, cæléstis vitæ ge-
nus instituit. Ad humaniórum
litterárum notítiam, rerum di-
vinárum cognitióem adjúnxit.
Quarum meditatióne vehemén-
tius ad virtútem incénsa, brevi
christiánam perfectiónem adé-
pta est. De Christo ejúsqe
vitæ mystériis sæpenúmero pio
cum ánimi sensu loquebátur :
unámque Dei glóriam cógitans,
ad illam vota sua ómnia, et
actiões referébat. Quamvis
autem multis exímiis naturæ
et grátia donis a Deo aucta
esset, ita tamen sibi ipsa vi-

lescēbat, ut inter præcipua divinae bonitatis miracula hoc item memorāret, quod se indignissimam misericorditer sustinēret.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam, * Et deducet te mirabiliter dextera tua. †. Spēcie tua, et pulchritudine tua intēde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

TRIGESIMUM ætatis annum agens, primum Rodardensis monasterii, ubi religiosam vitam est professā, deinde Elpediāni præses electa, quadraginta annorum spatio, ea charitate, prudentia et regularis disciplinæ studio munus obivit, ut cœnobiū religiosæ perfectionis domicilium videretur. Utrobique vero, licet esset omnium mater et magistra, omnium tamen minima haberi volēbat, ac demissione pari ministrā se exhibēbat. Quo libērius Deo vacāret, vigiliis, abstinētia, aliisque cruciatibus corpus afflixit, semperque sui similis, morum innocentiam, mansuetudinem, ac patientiam prætulit singulārem. Proximorum salutī omni ope stūduit, piæque curæ copiosum fructum rétulit. Divini amoris vi frequētes patiebatur éxtases, altissimæque contemplationis, et divinae uniónis donum obtinuit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. †. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vj.

UT méritum acceptissimæ sibi sponsæ Christus ostēderet, in corde Gertrūdis jucundam sibi esse mansiōnem testatus est. Deiparam Virginem véluti matrem, et curatricem a Jesu acceptam pietate præcipua prosequēbatur, ab eaque multa accepit beneficia. Erga divinissimum Eucharistiæ Sacramentum et passiōnem Domini tanto amore cum grati animi sensu afficiebatur, ut interdum uberioribus lacrymis perfunderetur. Justorum animas piacularibus flammis addictas quotidianis subsidiis et precibus juvabat. Multa ad confovendam pietatem scripsit. Divinarum etiam revelationum, et prophetiæ dono claruit. Denique flagrantissimo Dei amore potius, quam morbo languescens, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo secundo, vita decēssit. Miraculis vivens, et post mortem a Deo illustrata est.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus. Afferentur tibi in lætitia et exultatione. †. Spēcie tua, et pulchritudine tua intēde, prospere procéde, et regna. Afferentur. Glória Patri. Afferentur.

In iij. Nocturno Homilia. Evang. Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, c. Communi. lxxxvij.

DIE XVII. NOVEMBRIS.

In Festo S. Gregorii Thaumaturgi, Episc. et Conf. Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. xlv. præter seq.

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus : ut beati Gregorii, Confessoris tui atque Pontificis, veneranda sollemnitas, et devotiõnem nobis augeat et salutem. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GREGORIUS, Neocæsaræe Pontificis Episcopus, sanctitate, doctrinæque illústris, signis vero ac miraculis multo illústrior, quorum multitudinẽ atque præstantia Thaumaturgus appellatus est, et sancti Basilii testimonio cum Moyse, Prophetis, et Apóstolis comparatus, montem, qui Ecclésiæ ædificationem impediébat, oratione alio transtulit. Item paludem, inter fratres causam discordiarum, exsiccavit. Lycum fluvium perniciosè agros inundantem, defixo ad ripam, quo sustentabatur, báculo, qui statim virentem crevit in arborem, coercuit, ut postea ultra eum terminum non efflúxerit.

Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ⁊. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

SEPISSIME dæmones ex idolorum simulacris, atque ex hominum corporibus ejecit : multaque alia mirabiliter effecit, quibus innumerabiles homines traxit ad Jesu Christi fidem, cum etiam prophético

spíritu futura prædiceret. Qui migraturus e vita, cum quæsisset, quot in civitate Neocæsariensi reliqui essent infidèles, responsúmque esset, tantum esse septémdecim, Deo grátias agens, Tótidem, inquit, erant fidèles, cum cœpi Episcopatum. Plura scripsit, quibus etiam, non solum miraculis, Dei Ecclésiã illustravit.

R. Põsui adjutõrium super potentem, et exaltavi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ⁊. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Sermo sancti Máximi, Episcopi.

Lectio vj.

Ex Homilia 59. quæ est 2. de sancto Eusebio.

BEATI patris Gregorii mérita jam in tuto põsita securi magnificémus, qui gubernaculum fidei viriliter tenens, anchoram spei tranquilla jam in statione compõsuit, et plenam cœlestibus divitiis et æternis mércibus navem optato in litore collocavit : qui contra omnes adversarios scutum timoris Dei tãndiu infatigabiliter tenuit, donec ad victoriam perveniret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unus cum vigili hoste conflictus ?

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est : * Ipse intercédât pro peccatis omnium populõrum. ⁊. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Marcum.

Lectio vij. *Cap. 11. c*

In illo tempore : Respondens
Jesus discipulis suis , ait il-
lis : Habete fidem Dei. Amen
dico vobis , quia quicumque
dixerit huic monti : Tollere ,
et mittere in mare , et non hæ-
sitaverit in corde suo , sed cre-
diderit , quia quodcumque di-
xerit , fiat , fiet ei. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ ,
Presbyteri.

*Lib. 3. Comment. in Marci
cap. 11.*

SOLENT gentiles , qui contra
Ecclésiā maledicta scrip-
sere , impropere nostris ,
quod non habuerint plenam
fidem Dei , quia numquam mon-
tes transferre potuerint. Quibus
respondendum est , non omnia
scripta esse , quæ in Ecclēsia
sunt gesta , sicut etiam de fa-
ctis ipsius Christi et Domini
nostri Scriptura testatur. Unde
et hoc quoque fieri potuisset ,
ut mons ablatus de terra mit-
teretur in mare , si necessitas
id fieri poposcisset. Quomodo
legimus factum precibus beati
patris Gregorii Neocæsaræe
Ponti Antistitis , viri meritis
et virtutibus eximii , ut mons
in terra tantum loco cederet ,
quantum incolæ civitatis opus
habebant.

¶ Amavit eum Dominus , et
ornavit eum , stolam gloriæ in-
duit eum : * Et ad portas
paradisi coronavit eum. ¶ In-
duit eum Dominus lorica[m] fi-
dei , et ornavit eum. Et ad
portas.

Lectio viij.

Cum enim volens ædificāre
Ecclēsiā in loco apto , vi-
deret eum angustiorem esse
quam res exigebat , eo quod
ex una parte rupe maris , et
alia monte proximo coarcta-
retur , venit nocte ad locum.
et genibus flexis admonuit Do-
minum promissionis suæ , ut
montem longius juxta fidem
petentis ageret. Et mane facto
reversus , invenit montem tan-
tum spatii reliquisse structori-
bus Ecclēsiæ , quantum opus
habuerant. Poterat ergo hic
poterat alius quis ejusdem me-
riti vir , si opportunitas eve-
gisset , impetrare a Domino
merito fidei , ut etiam mons
tolleretur , et mitteretur in
mare.

¶ Sint lumbi vestri præcincti
et lucernæ ardentes in mani-
bus vestris : * Et vos simile
hominibus expectantibus dom-
inum suum , quando revertatur
a nuptiis. ¶ Vigilate ergo
quia nescitis qua hora Dominus
vester venturus sit. Et. Gloria
Patri. Et.

Lectio ix.

VERUM quia montis nomine
nonnumquam diabolus si-
gnificatur , videlicet propter
superbiam , qua se contra
Deum erigit , et esse vult se-
milis Altissimo : mons ad præ-
ceptum eorum , qui fortes fidei
sunt , tollitur de terra , et in
mare projicitur , cum præ-
cipientibus verbum doctoribus
sanctis , immundus spiritus ad
eorum corde repellitur , qui
vitam sunt præordinati , et in
turbulentiis amarisque infid-

um mentibus vesaniam suæ
frannidis exercere permittitur.

De Deum laudamus. 14.

Vesp. de seq. cum comm.

Gregorii, Aña. Amavit eum.

Justum. Oratio. Da, quæsumus.

407.

DIE XVIII. NOVEMBRIS.

In Dedicacione Basilicarum

SS. Apost. Petri et Pauli.

Duplex.

Omnia de Comm. Dedicat.

eclesie. xcix. præter Lect.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beati

Joannis, Apostoli.

Lectio j. Cap. 21. e

Et erat structura muri ejus
ex lapide jaspide : ipsa
vero civitas aurum mundum
simile vitro mundo. Et funda-
menta muri civitatis omni la-
pide pretioso ornata. Funda-
mentum primum, jaspis :
secundum, sapphirus : tertium,
chalcidonium : quartum, smar-
agdus : quintum, sardonix :
extum, sardius : septimum,
chrysolithus : octavum, beryl-
lus : nonum, topazium : deci-
mum, chrysoprasus : undeci-
mum, hyacinthus : duodeci-
mum, amethystus.

In dedicacione templi de-
cantabat populus laudem, * Et
in ore eorum dulcis resonabat
sonus. ¶ Fundata est domus
Domini supra verticem mon-
tium, et venient ad eam om-
nes gentes. Et.

Lectio ij.

Et duodecim portæ, duode-
cim margaritæ sunt, per
singulas : et singulæ portæ
erant ex singulis margaritis :

AUTUMNALIS.

et platea civitatis aurum mun-
dum, tamquam vitrum perluc-
cidum. Et templum non vidi in
ea. Dominus enim Deus omni-
potens templum illius est et
Agnus. Et civitas non eget sole,
neque luna, ut luceant in ea.
Nam claritas Dei illuminavit
eam, et lucerna ejus est Agnus.
R. Fundata est domus Domini
supra verticem montium, et
exaltata est super omnes col-
les : * Et venient ad eam om-
nes gentes, et dicent : Gloria
tibi, Domine. ¶ Venientes
autem venient cum exulta-
tione, portantes manipulos
suos. Et.

Lectio iij.

Et ambulabunt gentes in lu-
mine ejus, et reges terræ
afferent gloriam suam et ho-
norem in illam. Et portæ ejus
non cludentur per diem : nox
enim non erit illic. Et afferent
gloriam et honorem gentium
in illam. Non intrabit in eam
aliquod coinquinatum, aut abo-
minationem faciens, et men-
dacium, nisi qui scripti sunt
in libro vitæ Agni.

R. Benedic, Domine, domum
istam, quam ædificavi nomini
tuo, venientium in loco isto *
Exaudi preces in excelsis solio
gloriæ tuæ. ¶ Domine, si con-
versus fuerit populus tuus, et
oraverit ad sanctuarium tuum.
Exaudi. Gloria Patri. Exaudi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex locis sacris, quæ olim apud
Christianos venerationem
habuerunt, illa celeberrima et
frequentissima fuerunt, in
quibus condita Sanctorum cor-

pora, vel aliquod Mártyrum vestígium aut monuméntum esset. In quorum número sanctorum locórum, in primis semper fuit insignis ea Vaticaní pars, quam sancti Petri Confessionem appellábant. Nam eo Christiáni ex ómnibus orbis terræ pártibus, tamquam ad fidei petram, et Ecclesiæ fundaméntum, convenientes, locum Príncipis Apostolorum sepúlchro consecrátum summa religióne ac pietáte venerábantur.

R. Orántibus in loco isto, *
Dimitte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. V. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimitte peccáta pópuli tui, Deus.

Lectio v.

ILLUC Constantínus Magnus Imperátor octávo die post susceptum baptismum venit, depositóque diadémate, et humi jacens, vim lacrymarum profúdit: mox sumpto ligóne, ac bidénte terram éruit, indéque duódecim terræ cóphinis honóris causa duódecim Apostolorum ablátis, ac loco Basilicæ Príncipis Apostolorum designáto Ecclesiám ædificávit. Quam sanctus Silvéster Papa décimo quarto Kaléndas Decémbris eá modo quo Lateranénsém Ecclesiám quinto Idus Novémbris consecráverat, dedicávit, et in ea altáre lapídeum chrismate delibútum érexit: atque ex eo témpore sancívit, ne deinceps altária

nisi ex lápide fierent. Idem beátus Silvéster Basilicam sancti Pauli Apóstoli in via Ostiénsi ab eódem Constantíno Imperátore magnificentíssimè ædificátam dedicávit. Quas Basilicas idem Imperátor multis prædiis attribútis locupletávit, ac muneribus amplíssimis exornávit. R. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta celi. V. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj.

PORRO Vaticanam Basilicam vetustáte jampridem colabéntem, ac proptérea multórum Pontíficum pietáte látius, ac magnificentius a fundaméntis erectam, Urbánus Octávus hac eádem recurrénte die anni millésimi sexcentésimi vigésimi sexti solémni ritu consecrávit Basilicam vero Ostiénsém quæ dira incendií vis anno millésimo octingentésimo vigésimo tertio pénitus consumpsisset, indeféssa quátuor Pontíficum cura splendidius quam ántea erectam, et ab intéritu veluti vindicátam Pius Nonus, auspicalíssimam nactus occasiónem qua Dogma de Immaculátæ Mariæ Virginis Conceptione nuper ab ipso proclamatum, ingentem Cardinálium et Episcopórum número et dissitis étiam Cathólici orbis regiónibus Romam attráxerat die décima Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti tanta circumdatus Purpuratórum Patrum et Antístitum coróna solémniter

dedicavit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam decrevit.

Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vocit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. ✝. Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ingressus Jesus, quæ habetur die iv. infra Octavam Dedicat. Eccl. cxij.

Vesp. a Capit. de S. Elisabeth, cum comm. Dedic., et S. Pontiani, Papæ Mart.

DIE XIX. NOVEMBRIS.

In Festo S. Elisabeth, Viduæ.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. xcij. præter seq.

Oratio.

TUORUM corda fidelium, Deus miserator, illustra: et beatæ Elisabeth precibus gloriosius fac nos prospera mundi despiciere, et cœlesti semper consolatione gaudere. Per Dominum.

Deinde fit com. Dedicat., ut in Com. Dedic. Eccl. cvij.

Postea S. Pontiani, Papæ et Martyris, Añia. Iste Sanctus. Glória.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice, omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Pontiani, Martyris tui atque Pontificis, intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ELISABETH, Andréæ regis Hungariæ filia, ab infántia Deum timere cœpit: et crescens ætate, crevit etiam pietate. Ludovico Lantgravio Hassiæ et Thuringiæ in conjugem copulata, non minori cura quæ Dei, quam quæ viri sui erant, exequebatur. Surgens enim nocturno tempore, orationi diu incumbebat: ac variis misericordiæ officiis dedita, viduis, pupillis, ægrôtis, egentibus sedulo inserviebat: gravique fame urgente, domus suæ frumenta liberaliter erogabat. Leprósos hospitio suscipiens, manus eorum et pedes osculabatur. Curandis autem et alendis pauperibus insigne xenodochium construxit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam, * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ✝. Spécie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

DEFUNCTO conjugè, ut Deo libèrius serviret, depositis omnibus sæcularis gloriæ indumentis, vili túnica induta est, atque Ordinem Pœnitentium sancti Francisci ingressa, patientiæ et humilitatis virtute maxime enituit. Nam bonis omnibus exuta, a propriis ædibus ejecta, ab omnibus derelicta, contumelias, irrisiones, obtreccionés invicto animo toleravit; adeo ut summo pœnere gauderet, se talia pro Deo pati. Ad infima quæque

ministéria erga páuperes et ægrótos se abjiciens, eis necessária procurábat, solis oléribus et legumínibus pro suo victu conténta.

R. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. †. Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

CUM vero in his aliisque plurimis sanctis opéribus vitam religiosissime transegisset, finis tandem suæ peregrinatiónis advénit, quem domésticis suis ante prædixit. Cumque defixis in cœlum óculis divinæ contemplatióni vacáret, a Deo mirabiliter recreáta, et Sacraméntis refécta, obdormívit in Dómino. Statímque plúrima ad ejus túmulum mirácula patrata sunt. Quibus auditis, et rite probátis, Gregórius Nonus Sanctorum número eam adscripsit.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. †. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlorum thesáuro. xcvj.

Pro S. Pontiano, Papa Mart.

Lectio ix.

PONTIANUS Románus præfuit Ecclésiæ, Alexándro Imperatóre, qui sanctum Pontíficem propter Christiánæ fidei, confessiõnem, in Sardiniam insulam cum Hippólyto presby-

tero relegávit. Ubi is pro Christi fide multis calamitátibus afflictus, décimo tértio Kaléndas Decémbris e vita migrávit. Ejus corpus, Fabiáno Pontífice, cum clero Romam delátum, in Cœmetério Callisti via Appia sepelítur. Sedit annos quátuor, menses quátuor, dies viginti quinque. Fecit Ordinatiões duas mense Decémbrí, quibus creávit Presbyteros sex, Diáconos quinque, Episcopos per diversa loca sex.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. S. Pontia. Papæ et Mart. Aña. Qui odit. †. Justus. Oratio. Infirmítatem. 411.

In ij. Vesperis a Capit. seq. cum. commem. præc.

DIE XX. NOVEMBRIS.

In Festo S. Felicis de Valois. Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. lxij. pro sequentia.

In Hymno, Iste Confessor. mutatur tertius versus.

Oratio.

DEUS, qui beátum Felicem Confessórem tuum ex enim ad munus rediméndi captívos cœlitus vocáre dignatus es : præsta quæsumus ; ut per grátiam tuam ex peccatorum nostrórum captivítate. ejus intercessiõne, liberáti, ad cælestem pátriam perducámur Per Dóminum.

Pro comm. S. Elisabeth. A. Manum suam. †. Diffúsa. (1). Tuórum. 411.

In j. Nocturno Lectio. Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FELIX, Hugo ántea dictus, ex regáli Valesiórum familia ortus in Gállia, ab ineúnte ætate non lévia dedit futúre sanctitátis indicia, præsertim misericórdiæ erga páuperes. Nam adhuc infántulus manu própria, ac si grándior esset, et iudicii maturitáte polleret, nummos egénis distribuit. Jam grandiúsculus, solébat ex appósitis in mensa dápiibus ad ipsos mittere, et ferme eo, quod sapídius erat, obsónio paupérculos púeros recreábat. Adoléscent non semel véstibus se spoliávit, ut ínopes cooperíret. Ab avúnculo Theobáldo, Xamphánæ et Blésii Cómite, vitam reo mortis impetrávit, prædicens hunc infámem, háctenus sicárium, mox sanctíssimis præditum móribus evasúrum: verídicum testimónium monstrávit evéntus. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. †. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Post exáctam laudábiliter adolescéntiam, cœpit ex cœlestis contemplatiónis stúdio solitúdinem cogitare: prius tamen volúit sacris initiári, ut omnem regni, a cujus successióne, jure Legis Sálicæ, non longe distábat, spem sibi præcideret. Sacerdos factus et prima Missa devotíssime celebráta,

non multo post in erémum secéssit, ubi summa abstinéntia víctitans, cœlestium charísmatum abundántia pascebátur. Ibi cum sancto Joánne de Matha, Parisiénsi doctóre, a quo ex divína inspiratióne quæsítus et invéntus, per áliquot annos sanctíssime vixit. donec ambo per Angelum a Deo admóniti, Romam petierunt, speciálem a summo Pontífice vivéndi régulam impetráturi. Facta ígitur Innocéntio Papæ Tértio inter Missárum solémnia revelatióne Religiónis et Institúti de rediméndis captívis, ab ipso Pontífice, simul cum sócio cándidis véstibus, bicolori Cruce signátis, induítur ad eam formam qua Angelus indútus apparuit: et insuper volúit Póntifex, ut nova Religio juxta tríplicem colórem, quo hábitus constat, sanctíssimæ Trinitátis título decorarétur.

ii. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

REGULA própria ex summi Pontíficis Innocéntii confirmatióne accépta, in diócesi Meldénsi apud locum, qui Cervus Frigidus dicitur, primum Ordinis paulo ante a se et sócio extrúctum cœnóbium ampliávit, ubi religiósam observántiam, et redemptionis institútum mirífice coluit, ac inde per alúmnos in álias províncias diligentíssime propagávit. Illú-

strem hic a beata Virgine Matre favorem accepit : dormientibus siquidem cunctis fratribus, et ad matutinas preces in pervigilio Nativitatis Deiparæ media nocte recitandas, Deo sic disponente, non surgentibus, Felix de more vigilans, et Horas præveniens, chorum ingressus, reperit beatam Virginem in medio chori habitu cruce Ordinis insignito indutam, ac Cœlitibus similiter indutis sociatam : quibus permixtus Felix, præcinente Deipara, laudes divinas concinuit, ritèque persolvit. Et quasi jam a terrèstri ad cœlestem chorum evocarètur, instantis mortis ab Angelo certior factus, filios ad charitatem erga pàuperes et captivos adhörtans, animam Deo reddidit, ætate ac méritis consummatus, anno post Christum natum ducentésimo duodécimo supra millésimum, sub eodem Pontífice Innocéntio Tértio. ¶ Iste homo perfécit ómnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam. * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ¶ Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Quia te vidi justum. Glória Patri. Quia te vidi justum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Nolite timére, ij. loco.

Vesp. de seq., com. præc.

DIE XXI. NOVEMBRIS.

In Festo Præsentationis B. M. Virginis.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. xxxj. præter seq.

Ad Magnificat, Aña.

Beata Dei Génitrix Maria. Virgo perpétua, templum Domini, sacrarium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuisti Dómino nostro Jesu Christo. alleluia.

Oratio.

DEUS, qui beatam Mariam semper Virginem, Spíritus sancti habitaculum, hodierna die in templo præsentari voluisti : præsta, quæsumus; ut, ejus intercessióne, in templo glóriæ tuæ præsentari mereamur. Per Dóminum. In unitate ejusdem.

Pro com. S. Felicis. Añ.

Hic vir. ¶ Justum. Oratio Deus, qui beatum. 412.

In j. Nocturno Lectione. Ego sapiéntia. cxxv.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Joánnis Damasceni de Fide orthodoxa.

Lectio iv. L. 4. c. 15.

JOACHIM lectíssimam illam, ac summis láudibus dignam mulierem Annam matrimónio sibi copulávit. Verum, quemádmodum prisca illa Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, per oratióne ac promissiónem Samuélem procreávit eódem modo hæc étiam per obsecratióne et promissiónem Dei Genitricem a Deo accepit, ut ne hic quoque cuiquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit (id enim Mariæ nómine significáitur) : vere etenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cum Creatóris Mater éxitit. In lucem autem

éditur in domo probaticæ Jóachim, atque ad templum addúctur : ac deinde in domo Dei plantata, atque per Spíritum saginata, instar olivæ frugiferæ, virtutum ómnium domicílium efficitur : ut quæ videlicet ab omni hujusce vitæ et carnis concupiscéntia mentem abstraxisset, atque ita virginem una cum corpore animam conservasset, ut eam decébat, quæ Deum sinu suo exceptúra erat.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Líbano, et sicut cypressus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitatem odóris. V. Et sicut cinnamómum et balsamum aromatizans. Dedi.

Ex libro sancti Ambrósii, Episcopi, de virgínibus.

Lectio v. *Lib. 2.*

TALIS fuit María, ut ejus unius vita ómnium sit disciplina. Si igitur auctor non displicet, opus probemus : ut quæcúmque sibi ejus exóptat præmium, imitétur exéplum. Quantæ in una Virgine species virtutum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexillum fidei, devotiónis obséquium : virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occurret ! quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens : Hæc torum Filii mei, hæc thálamus nuptiáles immaculáto servávit pudóre.

Quæ est ista, quæ procésit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavé-

runt eam. V. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

Quid ergo éxequar cibórum parsimóniam, officiórum redundántiam : álterum ultra natúram superfuisse, álterum pene ipsi natúræ defuisse? Illic nulla intermíssa témpora, hic congemínatos jejúnio dies. Et si quando reficiéndi successisset volúntas, cibus plerúmque óbvius, qui mortem arcéret, non delicias ministráret. Dormire non prius cupiditas, quam necéssitas fuit : et tamen cum quiésceret corpus, vigiláret ánimus : qui frequénter in somnis aut lecta répetit, aut somno interrúpta continúa, aut dispósita gerit, aut gerénda prænúntiat.

R. Ornátam monilibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. V. Astitit Regína a dextris tuis in vestitu deauráto, circúmdata varietáte. Et. Glória Patri. Unguéntum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Loquente Jesu. cxxx.

In rj. vij. loco Festivitétem, dicitur Præsentatiónem.

In ij. Vesperis omnia ut in primis.

Et fit comm sequentis.

DIE XXII. NOVEMBRIS.

In Festo S. Cæcilie, Virg. et Martyris.

Duplex.

Ad Vesp., si dicantur inte

græ, Añæ de Laud. Psalmi, Capit., Hymnus et ÿ. de Com. Virg. lxxvij.

Añæ. Est secretum, Valeriâne, quod tibi volo dicere: Angelum Dei habeo amatorem, qui nimio zelo custodit corpus meum. ÿ. Spécie tua.

Oratio.

DEUS, qui nos annua beátæ Cæciliæ, Virginis et Martyris tuæ, solemnitate lætificas: da, ut quam venerámur officio, etiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Virginum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalmus. Veníte. 2.

Hymn. Virginis proles. lxxix.

In primo Nocturno.

Añæ. Cæcilia virgo Almáchium superabat, Tibúrtium et Valeriánum ad coronas vocabat. Psalmi de Comm. Virg. lxxx.

Añæ. Expánsis má nibus orábat ad Dóminum, ut eam eríperet de inimicis.

Añæ. Cilicio Cæcilia membra domábat, Deum gemítibus exorábat.

ÿ. Spécie tua et pulchritúdine tua. R. Inténde, prospere procéde, et regna.

Lectiones. De virgíni bus, de Comm. Virg. lxxxij.

R. j. Cantántibus órganis, Cæcilia virgo in corde sub soli Dómino decantábat, dicens: * Fiat, Dómine, cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar. ÿ. Biduánis et triduánis jéjuniis orans, commendábat Dómino quod timébat. Fiat.

R. ij. O beáta Cæcilia, quæ duos fratres convertísti, Almáchium júdicem superásti, * Urbánum Episcopum in vultu angélico demonstrásti: ÿ. Quasi apis argumentósa Dómino deservísti. Urbánum.

R. iij. Virgo gloriósa semper Evangélium Christi gerébat in pectore, et non diébus neque nóctibus vacábat * A colloquiis divinis et oratióne. ÿ. Expánsis má nibus orábat ad Dóminum. et cor ejus igne coelésti ardébat. A colloquiis. Glória Patri. A colloquiis.

In secundo Nocturno.

Añæ. Dómine Jesu Christe. seminátor casti consílii, súcipe séminum fructus, quos in Cæcilia seminásti.

Añæ. Beáta Cæcilia dixit ad Tibúrtium: Hódñe te fáteor meum cognátum, quia amor Dei te fecit esse contemptórem idolórum.

Añæ. Fiat, Dómine, cor meum et corpus meum immaculátum. ut non confúndar.

ÿ. Adjuvábít eam Deus vultu suo. R. Deus in médio ejus. non commovébitur.

lectio iv.

CÆCILIA, virgo Romána, nobili gènere nata, a prima ætate christiánæ fidei præceptis institúta, virginitatem suam Deo vovit. Sed cum póstea contra suam voluntatem data esset in matrimónium Valeriáno. prima nuptiarum nocte hunc cum eo sermónem hábit. Ego, Valeriâne, in Angeli tútela sum, qui virginitatem meam custodit: quare ne quid in me committas, quo ira Dei

in te concitetur. Quibus verbis commotus Valerianus illam attingere non est ausus : quin etiam addidit, se in Christum crediturum, si eum Angelum videret. Cui Cæcilia cum sine baptismo negaret id fieri posse, incensus cupiditate videndi Angelum, se baptizari velle respondit. Quare hortatu virginis ad Urbanum Papam, qui propter persecutionem in Martyrum sepulchris via Appia latebat, veniens, ab eo baptizatur.

R. Cilicio Cæcilia membra domabat, Deum gemitibus exorabat : * Tiburtium et Valerianum ad coronas vocabat. V. Hæc est virgo sapiens, et una de numero prudentum. Tiburtium.

Lectio v.

INDE ad Cæciliam reversus, orantem, et cum ea Angelum divino splendore fulgentem invenit. Quo aspectu obstupefactus, ut primum ex timore confirmatus est, Tiburtium fratrem suum accersit : qui a Cæcilia Christi fide imbuitus, et ab eodem Urbano baptizatus, ipse etiam ejusdem Angeli, quem frater ejus viderat, aspectu dignatus est. Uterque autem paulo post Almachio Præfecto constanter martyrium subiit. Qui mox Cæciliam comprehendendi imperat, ab eaque primum ubi Tiburtii et Valeriani facultates sint, exquirat. R. Cæciliam intra cubiculum orantem invenit, et juxta eam stantem Angelum Domini : * Quem videns Valerianus, nimio terrore correptus est. V.

Angelus Domini descendit de cælo, et lumen refulsit in habitaculo. Quem.

Lectio vj.

Cui cum Virgo omnia illorum pauperibus distributa esse respondisset, eo furore concitatus est, ut eam in ipsius ædes reductam, in balneo comburi jussisset. Quo in loco cum diem noctemque ita fuisset, ut ne flamma quidem illam attingeret, eo immissus est carnifex, qui ter securi ictam, cum caput abscindere non potuisset, semivivam reliquit. Illa triduo post, decimo Kalendas Decembris, Alexandro Imperatore, duplici virginitatis et martyrii palma decorata evolavit in cælum. Cujus corpus ab ipso Urbano Papa in Callisti cœmeterio sepultum est, in ejus ædibus Ecclesia ipsius Cæciliæ nomine consecrata. Ejus et Urbani, ac Lucii Pontificum, Tiburtii, Valeriani, et Maximi corpora, a Paschali Primo Pontifice inde translata in Urbem, in eadem sanctæ Cæciliæ Ecclesia condita sunt.

R. Domine Jesu Christe, Pastor bone, seminator casti consilii, suscipe semen fructus, quos in Cæcilia seminasti : * Cæcilia famula tua quasi apis tibi argumentosa deservit. V. Nam sponsum, quem quasi leonem ferocem accepit, ad te quasi agnum mansuetissimum destinavit. Cæcilia. Gloria Patri. Cæcilia.

In tertio Nocturno.

Añã. Credimus Christum Filium Dei, verum Deum esse, qui sibi talem eligit famulam.

Añã. Nos sciéntes sanctum nomen ejus, omnino negãre non pòssumus.

Añã. Tunc Valeriãnus perréxit, et signo, quod accéperat, invénit sanctum Urbãnum.

ÿ. Elégit eam Deus, et prælégit eam. R. In tabernáculo suo habitãre fecit eam.

Lectio sancti Evangélij secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 25.*

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Simile erit regnum cœlorum decem virginibus : quæ accipiéntes lámpades suas, exierunt óbviã sponso, et sponsæ. Et réliqua.

Homilia sancti Joãnnis Chrysóstomi.

Homilia 79. in Matth. post initium.

QUAM ob causam in persóna virginum hanc parabolam profert, nec qualemcúmque persónam sine discrimine súbjicit? Magna quædam de virginitate disseruerat, dicens : Sunt eunúchi, qui seipsos castraverunt propter regnum cœlorum ; et, Qui potest cápere, cápiat. Nec ignorábat, de virginitate magnam esse vulgo existimatióem, quippe cum sit ea res natúra sublimis : quod inde patet, quia neque in véteri testaméto a priscis illis sanctisque viris culta fuit, et in novo nulla legis necessitate jubétur : non enim id imperávit, sed fidélium voluntáti permisit. Unde et Paulus ait : De virginibus autem præcéptum Dómini non hábeo : et laudo quidem eum, qui hoc sectátur

institútum, noléntem autem non cogo, neque eam rem præcéptum fácio.

R. Beáta Cæcilia dixit Tibúrtio : Hódie te fateor meum esse cognátum, quia amor Dei te fecit esse * Contemptórem idolorum. §. Sicut enim amor Dei mihi tuum fratrem cónjugem fecit, ita te mihi cognátum fecit esse. Contemptórem idolorum.

Lectio viij.

QUONIAM igitur et magna res erat, ac de ea apud multos magna erat existimatio : ne quis, ea perfécta, se totum perfecisse putáret, ac cetera negligeret, hanc parabolam pòsuit, ut osténderet virginitatem, quamvis cetera hábeat. si misericórdiæ bonis caruerit. cum fornicatõribus éjici ; ac mérito quidem inhumánam ac misericórdia caréntem cum illis cóllocat. Fornicatõr enim corporum, istæ vero pecuniãrum cupiditate vincuntur. Non est autem corporum et pecuniæ par cupiditas : sed ácrior multo, atque veheméntior illa corporum est. Quanto igitur cum imbecilliõre luctántur, tanto minus vénia dignæ sunt, si vincántur. Idcirco étiam fátuus appellávit, quóniam, majóri certamine superáto, in faciliõre totum perdidérunt.

R. Cæcilia me misit ad vos, ut ostendátis mihi sanctum Antistitem : * Quia ad ipsum hábeo secréta quæ pérferam. ÿ Tunc Valeriãnus perréxit, et signo, quod accéperat, invénit sanctum Urbãnum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

LAMPADES autem hoc loco illud ipsum virginitatis donum appellat, et sanctimonie puritatem: oleum vero benignitatem, eleemosynam, impensum indigentibus auxilium. Tardante autem sponso, dormitaverunt omnes, et dormierunt. Non parvum temporis rursus spatium interjectum ostendit, ut discipulos regnum ipsius mox futurum expectantes, ab ea opinione deduceret: id enim illi sperabant: quapropter crebro ab hujusmodi eos spe revocat. Ad hoc, illud quoque indicat, somnum quemdam esse mortem. Dormierunt, inquit; media autem nocte clamor factus est: vel, ut in eadem parabola persistat: vel rursus ostendit in nocte futuram esse resurrectionem. Clamorem etiam Paulus commemorat, dicens: In jussu, in voce Archangeli, in novissima tuba descendet de celo. Te Deum laudamus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Cantantibus organis, * Cæcilia Dómino decantabat, dicens: Fiat cor meum immaculatum, ut non confundar. Ps. Dóminus regnavit, cum reliquis. 15.

2. Valerianus in cubiculo Cæciliam cum Angelo orantem invenit.

3. Cæcilia famula tua, * Dómine, quasi apis tibi argumentosa deservit.

4. Benedico te, Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Filium tuum ignis extinctus est a latere meo.

5. Triduanas a Dómino * poposci indúcias, ut domum meam Ecclésiám consecrárem.

Capit. Fratres, Qui gloriátur. Hymn. Jesu, coróna, ut in Com. lxxxviii.

¶. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Añæ.

Dum auróra finem daret, Cæcilia exclamavit, dicens: Eja, mílites Christi, abjicite ópera tenebrarum, et induimini arma lucis.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beátæ Cæciliæ, Virginis et Mártiris tuæ, solemnitate lætificas: da, ut quam venerámur officio, etiam piæ conversationis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Ad Horas, Añæ de Laud. ut supra. Capitula et R. br. de Comm. Virg. lxxxix.

Ad Vesp. Añæ de Laud. Ps. de Comm. Virg. lxxvij.

A Capit. fit de S. Clemente, cum comm. S. Cæciliæ, etc. ut infra.

DIE XXIII. NOVEMBRIS.

In Festo S. Clementis, Papæ et Martyris.

Duplex.

Ad Vesperas, si dicantur integre, Añæ de Laudibus.

Psalmi de Dñica. 108. et loco ultim., Ps. Laudate Dóminum, omnes gentes. 111.

Capit. Hymn. et ¶. de Comm. unius Mart. xviii.

Ad Magnificat, Añæ.

Orémus omnes ad Dóminum Jesum Christum, ut confessóribus suis fontis venam apériat.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beáti Cleméntis, Mártiris tui atque Pontíficis, solemnitate lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Cæciliæ.

Añã. Virgo gloriósa semper Evangélium Christi gerébat in pectore suo, et non diébus neque nóctibus a collóquiis divinis et oratione cessábat. *ŷ* Diffúsa. Oratio. Deus, qui nos ánnua. 419.

Postea S. Felicitatis, Mart.

Añã. Símile est. *ŷ* Spécie.

Oratio.

PRESTA, quæsumus omnípotens Deus : ut beátæ Felicitátis Mártiris tuæ solémnia recensentes, méritis ipsius protegámur, et précibus. Per Dóminum.

Ad Matutinum omnia usque ad Lectiones de Comm. unius Mart. xix.

In j. Nocturno Lectiones, A Miléto. xx.

R. j. Oránte sancto Cleménte, apparuit ei Agnus Dei : * De sub cujus pede fons vivus emánat; flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei. *ŷ* Vidi supra montem Agnum stantem. De sub cujus.

R. ij. Omnes una voce dixerunt : Ora pro nobis, sancte Clemens. * Ut digni efficiámur promissionibus Christi. *ŷ* Non meis méritis ad vos me misit Dóminus, vestris coronis partícipem fieri. Ut.

R. iij. Dedisti, Dómine, habitáculum Mártiri tuo Cleméti

in mari, in modum templi marmórei, angélicis mánibus præparátum : * Iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirábília tua. *ŷ* Dedisti, Dómine, Sanctis tuis viam in mari, et in flumínibus sémitam. Iter. Glória Patri. Iter.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CLEMENS Románus, Faustíni filius, de regione Cæli montis, discipulus beáti Petri, cujus méminit Paulus scribens ad Philippéenses : Etiam rogo et te, germáne compar, ádjuva illas, quæ mecum laboravérunt in Evangélio, cum Cleméte, et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ. Hic septem Urbis regiones divisit septem Notáriis, singulas singulis attribuens, qui passiones Mártirum, et res ab eis gestas diligentissime conquisitas, litteris mandarent. Multa scripsit et ipse accuráte et salutáriter, quibus christíanam religiónem illustrávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. *ŷ* Descenditque cum illo in foveam : et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio v.

CUM autem doctrína ac vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convérteret, a Trajáno Imperátore relegátus est trans mare Pónticum in solitúdinem urbis Chersónæ, in qua duo millia Christianórum réperit, qui ab eódem Trajáno condemnáti fúerant. Qui cum in

eruéndis et secánda marmóribus aquæ penúria laborárent, Clemens, facta oratióne, in vicinum collem ascéndit, in cuius jugo vidit Agnum dextero pede fontem aquæ dulcis qui inde scatébat, attingéntem, ubi omnes sitim expleverunt : eoque miraculo multi infidéles ad Christi fidem convérsi, Clementis étiam sanctitátem venerári cœperunt.

R. Desidérium animæ ejus tribuisti ei, Dómine : * Et voluntate labiórum ejus non fraudásti eum. † Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuisti in cápite ejus corónam de lapide pretioso. Et.

Lectio vj.

QUIBUS concitatus Trajánus, inisit illuc, qui Clementem, alligata ad ejus colli anchora, in profundum dejicerent. Quod cum factum esset, Christianis ad littus orantibus, mare ad tria milliaria recessit, eoque illi accedentes, adiculam marmoream in templi formam, et intus arcam lapideam, ubi Martyris corpus conditum erat, et juxta illud anchoram, qua mersus fuerat, invenérunt. Quo miraculo incolæ permoti, Christi fidem suscepérunt. Ejus corpus postea Romam, Nicoláo Primo Pontífice, translátum, in Ecclesia ipsius sancti Clementis conditum est. Ecclesia étiam in eo insulæ loco, unde divinitus fons manárat, ejusdem nómine dedicata est. Vixit in Pontificatu annos novem, menses sex, dies sex. Fecit ordinationes duas

AUTUMNALIS.

mense Decémbri, quibus creavit Presbyteros decem, Diaconos duos, Episcopos per diversa loca quíndecim.

R. Stola jucunditatis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritudinis posuit super caput ejus. † Cibavit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potavit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij Cap. 24. d

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Vigiláte, quia nescitis qua hora Dóminus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii, Episcopi.

Com. in Matth. c. 26. in fine.

Ut ignorantiam illam diéi omnibus taciti, non sine útilis siléntii ratione esse sciremus, vigilare nos Dóminus propter adventum furis admónuit, et orationum assiduitate detentos, omnibus præceptorum suorum opéribus inhærere. Furem enim esse osténdit zâbulum, ad detrahenda ex nobis spolia pervigilem, et corporum nostrorum dómibus insidiántem : ut ea incuriosis nobis, et somno deditis, consiliórum suorum atque illecebrarum jáculis perfódia. Parátos igitur esse nos cónvenit : quia diéi ignoratio inténtam sollicitudinem suspénsæ expectatiónis exágitat.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, glória honóris, et opus

fortitudinis. ✠. Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viij. *Cap. 27.*

QUISNAM est fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam? Quamquam in commune nos ad indefessam vigilantiae curam adhortetur, specialem tamen populi principibus, id est, Episcopis, in expectatione adventusque suo sollicitudinem mandat. Hunc enim servum fidelem, atque prudentem, praepositum familiae significat, commoda atque utilitates commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens, et praecipis obediens erit, id est, si doctrinae opportunitate et veritate infirma confirmet, disrupta consolidet, depravata convertat, et verbum vitae in aeternitatis cibum alendae familiae dispandat, atque haec agens, hisque immorans deprehendatur, gloriam a Domino tamquam dispensator fidelis, et villicus utilis consequetur, et super omnia bona constituetur: id est, in Dei gloria collocabitur, quia nihil sit ultra, quod melius sit.

✠. Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad caelestia regna pervenit. ✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria Patri. Qui minas.

Pro S. Felicitate Mart
Sermo sancti Gregorii,
Papae.

Lectio ix.

Ex Homilia 3. in Evang.

BEATA Felicitas, cujus hodie natalitia celebramus, septem filios sic post se timuit vivos in carne relinquere, sicut carnales parentes solent metuere, ne mortuos praemittant. In persecutionis enim labore deprehensa, filiorum corda in amore supernae patriae praedicando roboravit, et parturivit spiritu, quos carne pepererat. ut praedicatione pareret Deo. quos carne pepererat mundo. Numquid ergo hanc feminam martyrem dixerim? Sed plus quam martyrem: quae, septem pignoribus ad regnum praemisit, tot ante se mortuos transmisit. Ad poenam prima venit, sed pervenit octava.

Te Deum laudamus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añae.

1. Orante sancto Clemente. apparuit ei Agnus Dei. Psalm. Dominus regnavit, cum quis. 15.

2. Non meis meritis * ad vos me misit Dominus vestris coronis participem fieri.

3. Vidi supra montem * Agnum stantem, de sub cujus pede fons vivus emanat.

4. De sub cujus pede fons vivus emanat, fluminis impetus laetificat civitatem Dei.

5. Omnes gentes * per gyrum crediderunt Christo Domino.

Capit. et Hymnus de Coniunio Mart. xxvij.

✠. Justus ut palma florebit.

Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus, Añã.

Cum iter ad mare cepisset, pópulus voce magna clamábat : Dómine Jesu Christe, salva illum : et Clemens cum lácrymis dicébat : Súscipe, Pater, spíritum meum.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beáti Cleméntis, Mártiris tui atque Pontíficis, solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

Pro commem. S. Felicitatis, Añã. Date. ʒ. Diffúsa. Oratio. præsta. 420.

Ad Horas, Añæ de Laud. Capit. et R̄. brevia de Comm. unius Mart. xxviij.

Ad Vesp. Añæ de Laud. Psalmi de Dñica. 108: et loco ult. Ps. Crédidi. 111.

A Capitulo fit de seq. cum comm. præc. et S. Chrysogoni, Mart. ut infra.

DIE XXIV. NOVEMBRIS.

In Festo S. Joannis a Cruce, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. Ixij. præter seq.

In Hymno, Iste Confessor, cantatur tertius versus.

Oratio.

DEUS, qui sanctum Joánnem, Confessórem tuum, perféctæ sui abnegatiónis, et Crucis matórem exímium effecisti : concéde ; ut ejus imitatióni júster inhæréntes, glóriam assequámur ætérrnam. Per Dóminum nostrum.

Et fit comm. S. Clementis, Papæ et Mart. Añã. Dedisti, Dómine, habitáculum Mártiri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, angélicis mánibus præparátum, iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabilia tua. ʒ. Justus. Oratio. Deus, qui nos ánnua beáti Cleméntis.

Postea S. Chrysogoni, Mart. Añã. Iste Sanctus. ʒ. Glória.

Oratio.

ADESTO, Dómine, supplicatió-nibus nostris : ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni Mártiris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNES a Cruce Fontíberi in Hispánia piis párentibus natus, a primis annis certo innóuit quam Deíparæ Vírgini futúrus esset accéptus : nam quinquénis in púteum lapsus, ejúsdem Deíparæ manu sublátus, incólumis evásit. Tanto autem patiéndi desidério flagrávit, ut novénis, spreto mollióri lecto, super sarméntis cubáre consuéverit. Adoléscens hospitio páuperum ægrotántium Metymnæ Campi fámulum sese addíxit, quibus magno charitátis ardóre, vilíssima quæque compléctens officia, præsto áderat ; cujus exémplo excitáti céteri éadem charitátis múnera ardéntius obibant. Verum ad altióra vocátus, beátæ Mariæ Vírginis de Monte Carmélo Institútum ampléxus est, ubi

sacérdos ex obediéntia factus , severiórís disciplinæ , et arctiórís vitæ cupidíssimus , primitívam Ordinís Régulam ex superioriórís licéntia ita proféssus est , ut ob jugem dominicæ passiónis memóriam , bello in se , tamquam in infensíssimum hostem , indicto , vigíliis , jejúniis , férreis flagéllis , omníque pœnárúm genere , brevi carnem cum vítiis et concupiscéntiis suis crucifíxerit : dignus plane , qui a sancta Terésia inter puriórés sanctiorésque ánimas , Ecclésiám Dei id témporis illustrántes , recenserétur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus , et custodívit eum ab inimícis , et a seductóribus tutávit illum , * Et dedit illi claritátem ætérnam. †. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas , et osténdit illi regnum Dei. Et.

Leclio v.

SINGULARI vitæ austeritáte , et **S**ómniúm virtútúm præsidio munítus , præ assídua rerúm divinárúm contemplatióne diutúrnas et mirábiles éxtases fréquénter patiebátur : tantóque in Deum æstuábat amóre , ut , cum divínus ignis sese intro diútius continére non posset , foras erúmpere ejúsque vultum irradiáre visus sit. Proximórum salúti sumnópere inténtus , tum in verbi Dei prædicatióne , tum in Sacramentórum administratióne fuit assíduus. Hinc tot méritis auctus , striciorisque disciplinæ promovéndæ ardóre veheménter accénsus , sanctæ Terésiæ comes divinitus datus est , ut , quam ipsa inter soróres primævam Carméli Ordinís

observántiam instauráverat , eámdem et inter fratres , Joanne adjutóre , restitúeret. Innúmeros itaque una cum Dei fámula in divino ópere promovéndo perpéssus labóres , cœnóbia , quæ ejúsdem sanctæ vírginis cura per totam Hispániam erécta fúerant , nullis vitæ incómmodis , et periculis térritus , síngula perlustrávit , in quibus , aliisque quamplúrimis ejus ópera eréctis , restaurátam observántiam propagándo , verbo et exémplo firmávit ; ut mérito primus post sanctam Terésiam Carmelitárum Excalceatórum Ordinís professor et parens habeátur.

R. Amávit eum Dóminus , et ornávit eum , stólam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorícam fidei , et ornávit eum. Et.

Leclio vj.

VIRGINITATEM perpétuo coluit. **V**impudentésque mulieres ejus pudicitíæ insidiári conántes , non modo répultit , sed étiam Christo lucrifécit. In divínis explicándis arcánis æque ac sancta Terésia Apostólicæ Sedis judício , divinitus instrúctus , libros de mystica Theología cœlésti sapiéntia refértos conscripsit. Semel interrogátus a Christo quid præmii pro tot labóribus pósceret , respondit Dómine , pati et conténni próte. Império in dæmones , quæ e corpóribus sæpe fugábat , discretiône spirituum , prophetiæ dono , miraculórum glóriá celebratíssimus , ea semper fuit humilitáte , ut sæpius a Dómino flagitáverit eo loco mori , ubi

ómnibus esset ignótus. Voti compos factus, Ubédæ diro morbo, et in crure quinque plagis sánie manántibus, ad impléndum patiéndi desidérium, constantíssime tolerátis, Ecclesiæ Sacraméntis pie sanctéque suscéptis, in Christi crucifixi ampléxu, quem semper in corde atque ore habúerat, post illa verba, In manus tuas comméndo spíritum meum, obdormívit in Dómino, die et hora a se prædictis, anno salutis millésimo quingentésimo nonagésimo primo, ætátis quadragesimo nono. Migrántem ejus ánimam splendidíssimus ignítus globus excépit: corpus vero suavíssimum odórem spirávit, quod etiánum incorrúptum Segóviæ honorífice cólitur. Eum plúrimis ante et post óbitum fulgéntem signis Benedictus Décimus tértius Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ✠. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint Iumbi. lxix.

Pro S. Chrysogono; Mart.
Lectio ix.

CHRYSOGONUS, Diocletiano Imperátore, Romæ inclúsus in cárcere, ibi biénnum sanctæ Anastásiæ facultátibus vivit: quam étiam afflíctam propter Christum a viro suo

Públio, propterea que a suis oratióibus per litteras auxiliium postulántem mútuís epístolis est consolátis. Sed cum Imperátor Romam scripsisset, ut réliquis Christiánis, qui in vínculis essent, interféctis, Chrysógonus Aquiléiam ad se mitterétur, eo per dúctus est. Cui Imperátor: Accersívi, inquit, te, Chrysógone, ut honoribus áugeam, si modo indúxeris ánimam deos cólere. At ille: Ego eum, qui vere est Deus, mente et oratióne véneror: deos autem, qui nihil sunt nisi dæmonum simulácula, odi et éxecror. Quo respónso excandéscens Imperátor, ad aquas Gradátas eum securi pércuti jubet, octávo Kaléndas Decémbris: cujus corpus prójectum in mare, paulo post in líttore invéntum, Zoilus présbyter in suis ædibus sepelívit. Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. S. Chrysogoni Mart., Aña. Qui odit. ✠. Justus. Oratio. Adéstó. 423.

Vesperæ a Capit. de seq., com. præc.

DIE XXV. NOVEMBRIS.

In Festo S. Catharinæ,
Virginis et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. et Mart. lxxvij. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui dedisti legem Moysi in summitate montis Sinai, et in eodem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharinæ, Virginis et Mártyris tuæ, mirabiliter collocásti: præsta, quæsumus; ut, ejus méritis et intercessióne,

ad montem qui Christus est ,
pervenire valeamus. Qui tecum
vivit.

Pro comm. S. Joannis, Añã.
Hic vir. ✚. Justum. Oratio. Deus,
qui. 423.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CATHARINA, nobiles virgo Ale-
xandrina, a prima ætate
studia liberalium artium cum
fidei ardore coniungens, brevi
ad eam sanctitatis et doctrinæ
perfectiõnem pervenit, ut de-
cem et octo annos nata, erudi-
tissimum quemque superaret.
Quæ cum Maximini jussu mul-
tos propter christiænæ religiõ-
nis professionem varie tormen-
tis cruciãtos, ad supplicium
rapi videret: non dubitanter
ipsum adiit Maximinum, eique
nefariam immanitatem obji-
ciens, sapientissimis ratiõnibus
Christi fidem ad salutem nec-
cessariam esse affirmavit.

R. Propter veritatem, et man-
suetudinem, et justitiam, *
Et deducet te mirabiliter dex-
tera tua. ✚. Spécie tua, et
pulchritudine tua intende, pró-
sperere procede, et regna. Et.

Lectio v.

CUJUS prudentiam Maximinus
admiratus, retineri eam
jubet, accersitis undique do-
ctissimis hominibus, magnis-
que propõsitis præmiis, qui
convictam Catharinam a Chri-
sti fide ad idolõrum cultum
perduxissent. Quod contra ác-
cidit; nam plures philosophi,
qui ad eam coarguendam con-
venerant, vi ac subtilitate ejus

disputatiõnis tanto Jesu Chri-
sti amore sunt incensi, ut pro
illo mori non dubitaverint.
Quãmobrem Maximinus blan-
ditis ac promissis Catharinam
de sententiã deducere aggred-
itur: verum id frustra fieri
intelligens, verbèribus affectam
plumbatisque contusam, dies
undecim sine cibo ac potu in-
clusam tenet in cárcere.

R. Dilexisti justitiam, et odisti
iniquitatem: * Propterea unxit
te Deus, Deus tuus oleo læti-
tiæ. ✚. Propter veritatem, et
mansuetudinem, et justitiam.
Propterea.

Lectio vj.

Quo tempore Maximini uxor
et Porphyrius belli dux.
visendæ virginis causa cárce-
rem ingressi; et ejusdem præ-
dicatiõne in Jesum Christum
credentes, postea martyrio cu-
ronati sunt. Interim Catharina
educitur e custõdia: et rota ex-
peditur crebris et acutis præ-
fixa gladiis, ut virginis corpus
crudelissime dilaceraretur. Quæ
máchina brevi, Catharinæ ora-
tiõne, confracta est: eoque mi-
rãculo multi Christi fidem sus-
ceperunt. Ipse Maximinus in
impietate et crudelitate obsti-
nãtior, Catharinam securi per-
cuti imperat. Quæ, fortiter dato
capite, ad duplicatum virgini-
tatis et martyrii præmium evo-
lavit, septimo Kalendas De-
cembriis: cujus corpus ab An-
gelis in Sina Arabiæ monte
mirabiliter collocatum est.

R. Afferentur Regi virgines post
eam, proximæ ejus * Afferentur
tibi in lætitiã et exultatiõne.
Spécie tua, et pulchritudine tua

inténde , prospere procéde , et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlorum decem virgínibus. lxxxvij.

In ii. Vesp. fit com. S. Petri , Episc. et Mart.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

S. Petri Alexandrini , Episc. et Martyris.

Añã. Iste Sanctus. ✕. Glória.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice , omnipotens Deus : et quia pondus propriæ actiõnis gravat , beati Petri , Mátyris tui atque Pontificis , intercèssio gloriõsa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Lectio iij.

PETRUS Episcopus Alexandriæ , post Theónam virum sanctíssimum , sanctitátis et doctriñæ splendõre non solum illustrávit Ægyptum , sed toti luxit Ecclesiæ Dei. Qui in persecutiõne Maximiani Galerii illam téporum acerbítatem ita pertulit , ut multi admirábilem ejus paciéntiam intuéntes , plúrimum in christiána virtúte proficerent. Is primus Arium Diáconum Alexandrinum , propter schisma Meletianum , cui favébat , a fidélium communiõne sejúnxit. Ad eum capitis ab eõdem Maximiano lamnátum in cárcere cum Achillas et Alexánder presbyteri deprecatóres Arii venissent , espõndit , noctu apparuisse ibi Jesum veste discissa , cauámque rei sciscitánti dixisse : Arius vestem meam , quæ est Ecclesiæ , dilacerávit. Quibus

étiam prædicens fore , ut sibi in Episcopátu succéderent , præcépit , ne umquam Arium in communiõnem recíperent , quem Deo mórtuum esse scirent. Et hanc divínam prænotiõnem veram fuisse , non diu post rei probávit evéntus. Dénique duodécimo sui Episcopátus anno , sexto Kaléndas Decémbris , abscisso cápite , ad martyrii coronam evolávit.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

S. Saturnini Mart. Commem.

Ad Vesperas , Añã.

Iste Sanctus. ✕. Glória.

Oratio.

DEUS , qui nos beati Saturnini Mátyris tui concédis natalitio pérfrui : ejus nos tribue méritis adjuvári. Per Dóminum.

IN VIGILIA

S. Andreae , Apostoli.

Officium fit de Feria , ut dictum est in Rubricis generalibus cum Homilia et Orat. de Vigilia , ut infra.

Si Festum S. Andreae venerit Feria ij. , de Vigilia fit Officium in Sabbato præced. , et comm. S. Saturnini in Dñica.

Lectio sancti Evangelii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 1. c

IN illo tépore : Stabat Joánes , et ex discíplis ejus duo. Et respiciens Jesum ambulántem , dicit : Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini , Episcopi.

Tr. 7. in Joan. post inít.

QUIA talis erat Joánes amicus sponsi , non quærébat glóriam suam , sed testimõ-

nium perhibebat veritati. Numquid voluit apud se remanere discipulos suos, ut non sequerentur Dominum? Magis ipse ostendit discipulis suis quem sequerentur: habebant enim illum tamquam Agnum. Et ille: Quid me attenditis? Ego non sum Agnus. Ecce Agnus Dei. De quo et superius dixerat: Ecce Agnus Dei. Et quid nobis prodest Agnus Dei? Ecce, ait, qui tollit peccatum mundi. Secuti sunt illum, hoc audito, duo qui erant cum Joanne.

De Feria occurrente.

Lectio ij.

VIDEAMUS sequentia. Ecce Agnus Dei. Hoc Joannes. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, et secuti sunt Jesum. Non sic illum sequebantur, quasi jam ut inhærent illi: nam manifestum est, quando illi inhæserunt, quia de navi eos vocavit. In his enim duobus erat Andreas, sicut modo audistis. Andreas autem frater Petri erat. Et novimus in Evangelio, quod Petrum et Andream Dominus de navi vocavit, dicens: Venite post me, et faciam vos piscatores hominum. Et ex illo jam inhæserunt illi, ut non recederent.

Lectio iij.

MODO ergo quod illum sequuntur isti duo, non quasi non recessuri sequuntur, sed videre voluerunt ubi habitaret, et facere quod scriptum est: Limen ostiorum ejus exteraat pes tuus: surge ad illum venire assidue, et erudire præceptis ejus. Ostendit eis ille ubi

maneret: venerunt, et fuerunt cum illo. Quam beatum diem duxerunt, quam beatam noctem! Quis est, qui nobis dicat, quæ audierint illi a Domino? Edificemus et nosmetipsi in corde nostro, et faciamus domum, quo veniat ille, et doceat nos. et colloquatur nobis.

Ad Laudes ut in Psalt. Et cunctur Preces feriales flexibus, ut 52.

Oratio.

QUESUMUS, omnipotens Deus. Quod beatus Andreas Apostolus, cujus prævenimus festivitatem, tuum pro nobis impleret auxilium; ut a nostris reatibus absoluti, a cunctis etiam periculis eruamur. Per Dominum.

Deinde pro commem. S. Justinini, Aña. Qui odit. v. Justus. Oratio. Deus, qui nos. 427

Extra Adv. comm. de c. cum reliq. 427.

DIE XXX. NOVEMBRIS.

In Festo S. Andreae, Ap.

Duplex ij. Classis.

Ad Vesp. Aña de Laude de Dñica. 408. et loco n. Laudate Dominum, omnes gentes. 444.

Capitulum. Rom. 10. b

FRATRES, Corde enim creditur ad justitiam: ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptura: Omnis qui credit in illum, non confundetur.

Hymnus et s. de Coar. Apost. ij.

Ad Magnificat. Aña Unus ex duobus, qui secuti sunt Dominum, erat Andreas frater Simonis Petri, alleluia

Oratio.

MAJESTATEM tuam, Dómine, suppliciter exorámus : ut, sicut Ecclesiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxitit prædicátor et rector, ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Apóstolorum Dóminum, * Veníte, adorémus. Psalm. Veníte. 2.

Hymn. Ætérna Christi. ij.

In primo Nocturno.

Añã. Vidit Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos. Psalmi de Comm. Apost. iij

Añã. Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fieri piscatóres hóminum.

Añã. Relictis rétibus suis, secúti sunt Dóminum Redemptórem.

v. In omnem terram exivit sonus eórum. R). Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Epístola beáti Pauli, Apóstoli, ad Romános.

Lectio j. Cap. 10

FINIS legis, Christus ad justítiam omni credéti. Moyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit : Ne díteris in corde tuo : Quis ascéndet in cælum ? id est, Christum ledúcere. Aut quis descéndet in abyssum ? hoc est, Christum a nórtuis revocáre. Sed quid dicit scriptúra ? Prope est verbum n ore tuo, et in corde tuo : hoc est verbum fidei, quod prædicámus. Quia si confiteáris n ore tuo Dóminum Jesum, et n corde tuo credideris, quod

Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

R). Cum perambuláret Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens : * Veníte post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum. †. Erant enim piscatóres, et ait illis. Veníte.

Lectio ij.

CORDE enim créditur ad justítiam : ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distíctio Judæi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum. Omnis enim quicumque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt ? Aut quómodo credent ei, quem non audierunt ? Quómodo autem áudient sine prædicánte ? Quómodo vero prædicábunt nisi mittántur ? sicut scriptum est : Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona ! R). Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relictis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Ætérnæ vitæ secútus est præmia largiétem. †. Hic est qui pro amóre Christi pepéndit in cruce : et pro lege ejus sustinuit passiónem. Ætérnæ.

Lectio iij.

SED non omnes obédiunt Evangelío. Isaías enim dicit : Dómine, quis credidit auditui nostro ? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum

Christi. Sed dico : Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Sed dico : Numquid Israel non cognovit? Primus Moyses dicit : Ego ad æmulationem vos adducam in non gentem : in gentem insipientem, in iram vos mittam. Isaias autem audivit, et dicit : Inventus sum a non querentibus me : palam apparui iis, qui me non interrogabant. Ad Israel autem dicit : Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

R. Doctor bonus, et amicus Dei Andréas ducitur ad crucem; quam a longe aspiciens, dixit : Salve crux, * Suscipe discipulum ejus, qui pependit in te, magister meus Christus. † Salve crux, quæ in corpore Christi dedicata es : et ex membris ejus tanquam margaritis ornata. Suscipe. Gloria Patri. Suscipe.

In secundo Nocturno.

Añã. Dignum sibi Dominus computavit martyrem, quem vocavit Apostolum, dum esset in mari, allelúia.

Añã. Diléxit Andréam Dominus in odorem suavitatis.

Añã. Biduo vivens pendebat in cruce beatus Andréas pro Christi nomine, et docebat populum.

†. Constitues eos principes super omnem terram. R. Mémoires erunt nominis tui, Domine.

Lectio iv.

ANDREAS Apóstolus Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus,

frater Petri, discipulus Joánnis Baptistæ, cum eum de Christo dicentem audisset, Ecce Agnus Dei; secutus Jesum, fratrem quoque suum ad eundem perduxit. Cum postea una cum fratre piscaretur in mari Galilææ, ambo a prætereunte Christo Domino ante alios Apóstolos vocati illis verbis : Venite post me, faciam vos fieri piscatores hominum; nullam interponentes moram, et relictis retibus, secuti sunt eum. Post cujus passionem et resurrectionem Andréas, cum in Scythiam Europæ, quæ ei provincia ad Christi fidem disseminandam obtigerat, venisset, deinde Epirum ac Thraciam peragrasset, doctrina et miraculis innumerabiles homines ad Christum convertit. Post Patras Achaiæ profectus, et in ea urbe plurimis ad veritatem evangelicam perductis, Ægéam Proconsulem, prædicationi evangelicæ resistentem, liberrime increpavit, quod, qui iudex hominum haberi vellet, Christum Deum omnium iudicem a dæmonibus elusus non agnosceret.

R. Homo Dei ducebatur ut crucifigerent eum : populus autem clamabat voce magna, dicens * Innocens ejus sanguis sine causa damnatur. † Cumque ducerent eum ut crucifigeretur, factus est concursus populorum clamantium, et dicentium. Innocens.

Lectio v.

TUM Ægéas iratus, Desine, inquit, Christum jactare cui similia verba nihil profuc-

runt, quo minus a Judæis crucifigeretur. Andréam vero de Christo nihilominus libere prædicantem, quod pro salute humani generis se crucifigendum obtulisset, impia oratione interpellat, ac demum hortatur, ut sibi consulens, diis velit immolare. Cui Andréas: Ego omnipotenti Deo, qui unus et verus est, immolo quotidie, non taurorum carnes, nec hircorum sanguinem, sed immaculatum Agnum in altari: cujus carnem posteaquam omnis populus credentium manducaverit, Agnus qui sacrificatus est, integer perseverat et vivus. Quamobrem ira accensus Ægeas, jubet eum in carcerem detrudi: unde populus Andréam facile liberasset, nisi ipse sedasset multitudinem, vehementius rogans, ne se ad optatissimam martyrii coronam properantem impedirent.

¶ O bona crux, quæ decorem et pulchritudinem de membris Domini suscepisti, accipe me ab hominibus, et redde me Magistro meo: * Ut per te me recipiat, qui per te me redemit. †. Beatus Andréas expansis manibus ad cælum orabat, dicens: Salva me, bona crux. Ut.

Lectio vj.

CRUX paulo post in tribunal productum, cum Ægeas crucis extollentem mysteria, sibi que suam impietatem exprorantem, diutius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitari jussit. Ad ductus Andréas ad locum martyrii, cum crucem vidisset, longe exclamare cepit: O bona

crux, quæ decorem ex membris Domini suscepisti, diu desiderata, solícite amata, sine intermissione quæsitâ, et aliquando cupienti animo præparata: accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo: ut per te me recipiat, qui per te me redemit. Itaque cruci affixus est: in qua biduum vivus pendens, et Christi fidem prædicare numquam intermittens, ad eum migravit, cujus mortis similitudinem concupierat. Quæ omnia Presbyteri et Diaconi Achaiæ, qui ejus passionem scripserunt, se ita ut commemorata sunt, audisse et vidisse testantur. Ejus ossa primum, Constantino Imperatore, Constantinopolim, deinde Amalphim translata sunt. Caput, Pio Secundo Pontifice, Romam allatum in Basilica sancti Petri collocatum est.

R) Expandi manus meas tota die in cruce ad populum non credentem, sed contradicentem mihi: * Qui ambulat vias non bonas, sed post peccata sua. † Deus ultionum Dominus, Deus ultionum libere egit: exaltare qui judicas terram, redde retributionem superbis. Qui. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Añã. Non me permittas, Domine, famulum tuum a te separari: tempus est ut commendetur terræ corpus meum, et me ad te venire jubeas.

Añã. Andréas vero rogabat populum, ut non impediret passionem ipsius.

Añã. Accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo: ut

per te me recipiat, qui per te me redemit, alleluia. *ŷ.* Nimis honorati sunt amici tui, Deus. *R.* Nimis confortatus est principatus eorum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 4. c*

In illo tempore: Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocatur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii, Papæ.

Hom. 5. in Evang.

Avidistis, fratres charissimi, quia ad unius jussionis vocem Petrus et Andréas, relictis retibus, secuti sunt Redemptorem. Nulla vero hunc facere adhuc miracula viderant, nihil ab eo de præmio æternæ retributionis audierant: et tamen ad unum Domini præceptum, hoc quod possidere videbantur, obliti sunt. Quanta nos ejus miracula videmus, quot flagellis affligimur, quantis minarum asperitatibus deterrémur, et tamen vocantem sequi contemnimus?

R. Oravit sanctus Andréas, dum respiceret in cælum, et voce magna clamavit, et dixit: Tu es Deus meus, quem vidi: ne me patiaris ab impio iudice deponi: * Quia virtutem sanctæ crucis agnovi. *ŷ.* Tu es magister meus Christus, quem dilexi, quem cognovi, quem confessus sum: tantummodo in ista voce exaudi me. Quia.

Lectio viij.

In cælo jam sedet, qui de conversione nos admonet: jam

jugo fidei colla gentium subdit, jam mundi gloriam stravit: jam ruinis ejus crebrescentibus, districti sui iudicii diem propinquantem denuntiat: et tamen superba mens nostra adhuc non vult hoc sponte deserere, quod quotidie perdit invita. Quid ergo, fratres charissimi, quid in ejus iudicio dicturi sumus, qui ab amore præsentis sæculi nec præceptis flëctimur, nec verbèribus emendamur?

R. Videns crucem Andréas exclamavit, dicens: O crux admirabilis, o crux desiderabilis, o crux quæ per totum mundum rutilas! * Súscipe discipulum Christi, ac per te me recipiat, qui per te moriens me redemit. *ŷ.* O bona crux, quæ decorem et pulchritudinem de membris Domini suscepisti. Súscipe discipulum. Glória Patri. Súscipe discipulum.

Lectio ix.

Sed fortasse aliquis tacitis sibi cogitationibus dicat: A. vocem dominicam uterque iste piscator quid, aut quantum dimisit, qui pene nihil habuit? Sed hac in re, fratres charissimi, affectum debemus potius pensare, quam censum. Multum reliquit, qui sibi nihil retinuit, multum reliquit, qui quantumlibet parum, totum deseruit. Certe nos et habita cum amore possidemus, et ea quæ minime habemus, ex desiderio quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimisit quando uterque etiam desideria habendi dereliquit.

Te Deum laudamus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Salve, crux pretiosa, suscipe discipulum ejus, qui pepéndit in te Magister meus Christus. Ps. Dominus regnavit, cum reliquis. 15.

2. Beatus Andreas orabat, dicens: Domine Rex æternæ gloriæ, suscipe me pendentem in patibulo.

3. Andreas, Christi famulus, dignus Dei Apostolus, germanus Petri, et in passione socius.

4. Maximilla Christo amabilis, tulit corpus Apostoli, optimo loco cum aromatibus sepelivit.

5. Qui persequebantur justum, demersisti eos, Domine, in inferno, et in ligno crucis dux fuisti.

Capitulum. Rom. 10. b

FRATRES, Corde enim creditur ad justitiam: ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptura: Omnis, qui credit in illum, non confundetur.

Hymnus.

EXULTET orbis gaudiis:
Cælum resultat laudibus:
Apostolorum gloriam
Tellus et astra concinunt.
Nos sæculorum Jüdices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium,
Audite voces supplicum.
Qui templa cæli clauditis,
Seræque verbo solvitis,
Nos a reatu noxios
Solvi jubete, quæsumus.
Præcepta quorum protinus
Languor, salusque sentiunt,
Sanate mentes languidas:
Augete nos virtutibus.

AUTUMNALIS.

Ut, cum redibit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse cõmpotes.
Patri, simulque Filio,
Tibique, sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jügitè
Sæclum per omne glória.
Amen.

V. Annuntiaverunt opera Dei.

R. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Benedictus, Añæ.

Concede nobis hominem justum, redde nobis hominem sanctum; ne interficias hominem Deo charum, justum, mansuetum, et pium.

Oratio.

MAJESTATEM tuam, Domine, suppliciter exoramus: ut, sicut Ecclesiæ tuæ beatus Andreas Apostolus existit prædicator et rector, ita apud te sit pro nobis perpetuus intercessor. Per Dominum.

Ad Tertiam, Añæ.

Beatus Andreas.

Capit. Fratres, Corde. sup.
R. br. In omnem terram *
Exiit sonus eorum. In. V. Et in fines orbis terræ verba eorum. Exiit. Glória Patri. In. V. Constitues eos principes super omnem terram. R. Mémores erunt nominis tui, Domine.

Ad Sextam, Añæ.

Andreas Christi famulus.

Capitulum. Rom. 10. c

NON enim est distinctio Judæi et Græci: nam idem Dominus omnium, dives in omnes qui invocant illum. Omnis enim quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit.

R. br. Constitues eos principes

* Super omnem terram. Con-

stítues. ✠. Mémoires erunt nó-
minis tui, Dómine. Super.
Glória Patri. Constítues. ✠. Ni-
mis honoráti sunt amíci tui,
Deus. R. Nimis confortátus est
principátus eórum.

Ad Nonam, Aña.

Qui persequebántur justum.

Capitulum. Rom. 10. c

ISAIAS enim dicit : Dómine,
quis crédidit auditui nostro?
Ergo fides ex auditu, auditus
autem per verbum Christi. Sed
dico : Numquid non audiérunt?
Et quidem in omnem terram
exívit sonus eórum, et in fines
orbis terræ verba eórum.

R. br. Nimis honoráti sunt *
Amíci tui, Deus. Nimis. ✠. Ni-
mis confortátus est principátus
eórum. Amíci. Glória Patri.
Nimis. ✠. Annuntiavérunt ópera
Dei. R. Et facta ejus intellexé-
runt.

Ad Vesp. Añæ de Laud. Psal-
mi ut in ij. Vesperis de Comm.
Apost. xij.

Capit. Fratres, Corde. 433.

Hymnus. Exúltet orbis gáu-
diis. 433.

✠. Annuntiavérunt ópera Dei.

R. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Aña.

Cum pervénisset beátus Andréas
ad locum, ubi crux paráta
erat, exclamávit et dixit : O
bona crux, diu desideráta, et
jam concupiscénti ánimo præ-
paráta ! secúrus et gaudens vé-
nio ad te, ita et tu exúltans
suscípias me discípulum ejus,
qui pepéndit in te.

FESTA DECEMBRIS.

Ante Adventum prima die
non impedita dicitur Officium
Defunctorum.

DIE II. DECEMBRIS.

In Festo S. Bibianæ.

Virg. et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Communi VII.

lxxvij. præter seq.

Oratio.

DEUS, ómnium largítor bonó-
rum, qui in fámula tua
Bibiána cum virginitátis flore
martyrii palmam conjunxisti :
mentes nostras, ejus interces-
sióne, tibi charitáte conjúge ;
ut, amólis periculis, præmia
consequámur ætérna. Per Dó-
minum nostrum.

In j. Nocturno Lectiones
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BIBIANA virgo Romána, nobili
genere nata, christiána
fide nobilior fuit. Ejus enim
pater Flaviánus sub Juliáno
apóstata impiíssimo tyránno Ex-
præfécus, servilibusque notis
compúnctus, ad aquas Tauri-
nas deportátus, martyr occi-
buit. Mater Dafrósa, et filia
primum conclusæ domi, ut in-
edia conficeréntur : mox relegita
Mater extra Urbem cápite plexa
est. Mórtuis autem piis parén-
tibus, Bibiána cum soróre sua
Demétria bonis ómnibus expo-
liátur. Aproniánus, Urbis Præ-
tor, pecúniis inhians, soróres
persequitur : quas humana pro-
sus ope destitútas, Deo mirabi-
liter, qui dat escam esuriénti-
bus, enutriente, cum vivaciore
vegetioresque conspexisset, ve-
heménter est admirátus.

R. Propter veritátem, et man-
suetúdinem, et justítiam. Et
dedúcet te mirabiliter dextera

tua. ✚. Spécie tua et pulchritudine tua, inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

SUADET nihilominus Aproniánus, ut veneréntur deos géntium, amíssas ídeo opes, Imperátoris grátiam, præclaríssimas núptias consecutúræ. Si secus fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illæ neque blandítiis, neque minis a recta fide declinántes, parátæ pótius mori, quam fœdári moribus ethnicórum, Prætóris impietátem constantíssime detestántur. Quare Demétria ob óculos Bibiánæ repénite córruens, óbiit in Dómino: Bibiána Rufinæ mulieri vaférrimæ seducénda tráditur: quæ ab incunábulis edócta christiánas leges, et illibátum serváre virginitátis florem, se ipsa fórtior, féminæ superávit insídias, et Prætóris astus delúsit. **D**ilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. ✚. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

NIHIL autem proficiénte Rufina, quæ, præter dolósa verba, illam quotídie verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret, spe sua frustrátus Prætor, accénsus ira, quod in Bibiána perdidisset óperam, a lictóribus eam denudári, vinctisque mánibus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec effláret ánimam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus bíduo

jácuit in foro Tauri, illæsum tamen, et divínitus servátum; quod deínde Joánnes Présbyter sepelívit noctu juxta sepúlchrum soróris et matris ad palátium Liciniánum, ubi usque in præsens extat Ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine dicáta, quam Urbánus Octávus instaurávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriae, et Dafrósæ corpóribus in ea repértis, et sub ara máxima collocátis.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ✚. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 13. f*

IN illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii,
Papæ.

Homília 11. in Evangelia.

COELORUM regnum, fratres charíssimi, idcirco terrénis rebus símile dicitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit, quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confri-cátus incaléscat: ut per hoc quod scit notum diligere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesauro abscondito in agro comparátur: quem qui invénit homo abs-

cóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit unívrsa quæ habet, et emit agrum illum.

R. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invenit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et inveniente Dómino, introívit cum eo ad núptias. †. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. Et.

Lectio viij.

QUA in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus absconditur, ut servétur : quia stúdiúm cœlestis desidérii a malignis spirítibus custodíre non sùfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscondit. In præsentí etenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Maligni autem spíritus iter nostrum quasi quidám latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desidérat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem

vestrum, qui in cœlis est, sed ut per hoc quod ágimus, laudes extérius non quæramus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occulto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémpulum : et tamen per intentió-nem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secretum.

R. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. †. Prudentes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce sponsus.

Lectio ix.

THESAURUS autem cœléste est desidérium : ager vero in quo thesáurus absconditur, disciplína stúdii cœlestis. Quem profécito agrum, vénditis omnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœlestis custódiám calcet : ut nihil jam, quod caro blanditur, libeat, nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

SANCTORUM.

IN VIGILIIS

Apostolorum.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, et Orat. quæ in propriis locis notantur. Ubi vero non sunt propriæ Lectiones, legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio j. *Cap. 15. b*

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii, Papæ.

Homilia 27. in Evang.

Cum cuncta sacra elóquia dominicis plena sint præceptis, quid est, quod de dilectione, quasi de singulari mandato, Dominus dicit : Hoc est præceptum meum ut diligatis invicem : nisi quia omne mandatum de sola dilectione est : et ómnia unum præceptum sunt? quia quidquid præcipitur, in sola charitate solidatur. Ut enim multi arboris rami ex una radice prouident : sic multæ virtutes ex una charitate generantur. Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis,

si non manet in radice charitatis.

Responsoria de Feria pro tempore.

Lectio ij.

PRÆCEPTA ergo dominica et multa sunt, et unum : multa per diversitatem operis, unum in radice dilectionis. Quáliter autem ista dilectio tenenda sit, ipse insinuat, qui in plerisque Scripturæ suæ sententiis et amicos jubet diligere in se, et inimicos propter se. Ille enim veraciter charitatem habet, qui et amicum diligit in Deo, et inimicum diligit propter Deum. Nam sunt nonnulli, qui diligunt proximos, sed per affectum cognationis et carnis : quibus tamen in hac dilectione sacra elóquia non contradicunt; sed aliud est quod sponte impenditur naturæ, aliud quod præceptis dominicis ex charitate debetur obedientiæ.

Lectio iij.

Hi nimirum et proximum diligunt, et tamen illa sublimia dilectionis præmia non assequuntur, quia amorem suum non spiritualiter, sed carnaliter impendunt. Proinde cum Dominus diceret : Hoc est præceptum meum, ut diligá-

tis invicem : prótinus áddidit :
Sicut diléxi vos, ac si apérte
dicat : Ad hoc amáte, ad quod
amávi vos. Qua in re, fratres
charíssimi, solérter intuéndum
est, quod antiquus hostis, dam-
mentem nostram ad rerum tem-
porálium dilectionem trahit,
infirmiórem contra nos próxi-
mum éxcitat, qui ea ipsa, quæ
diligimus, auferre molíatur.

COMMUNE

Apostolorum et Evange-
listarum.

Ad Vesperas, Añã.

Hoc est præceptum meum, cum
reliq. de Laud. Ps. Dixit Dó-
minus, cum reliq. de Dñica.
108. et loco ult., Ps. Laudáte
Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Ephes. 2. d*

FRATRES, Jam non estis hóspi-
tes, et ádvenæ : sed estis
cives sanctórum, et doméstici
Dei : superædicáti super fun-
daméntum Apostolórum et Pro-
phetárum, ipso summo angu-
lári lápide Christo Jesu.

Rj. Deo grátias.

Hymnus.

EXULTET orbis gáudiis :
Cælum resultet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus, et astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina :
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcepta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii,
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Filio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

✠. In omnem terram exívit so-
nus eórum. Rj. Et in fines orbis
terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Añã.

Tradent enim vos in conciliis,
et in synagógis suis flagellá-
bunt vos, et ante reges et præ-
sides ducémini propter me in
testimónium illis, et génti-
bus.

Oratio propria.

Ad Matutinum, Invitatorum
Regem Apostolórum Dóminum.

* Veníte, adorémus. Ps. Ve-
níte, exultémus. 2.

Hymnus.

ETERNA Christi múnera,
Apostolórum glóriam :
Palmas, et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.
Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœléstis aulæ mílites :
Et vera mundi lúmina.
Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas
Mundi tyránum cónterit.
In his patérna glória,
In his triúmphant Filiius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.
Patri, simúlque Filio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

In primo Nocturno.

Añã. In omnem terram * exiit
sonus eorum, et in fines orbis
terræ verba eorum.

Psalmus 18.

COELI enarrant glóriam Dei, *
et ópera mánuum ejus an-
nuntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et
nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque ser-
mónes, * quorum non audián-
tur voces eorum.

In omnem terram exiit sonus
eorum : * et in fines orbis ter-
ræ verba eorum.

In sole pósuit tabernáculum
suum : * et ipse tamquam spon-
sus procedens de thálamò suo :
Exultávit ut gigas ad currén-
dam viam : * a summo cælo
egressio ejus.

Et occúrsum ejus usque ad sum-
mum ejus : * nec est qui se abs-
cúdat a calore ejus.

Ex Dómini immaculáta con-
vertens ánimas : * testimónium
Dómini fidéle, sapiéntiam præ-
stans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætifi-
cantes corda : * præcéptum
Dómini lúcidum, illuminans
óculos.

Timor Dómini sanctus, pérma-
nens in sæculum sæculi : * ju-
dicia Dómini vera, justificáta
in semetípso.

Desiderabilia super aurum et
lápídem pretiósium multum : *
et dulcióra super mel et favum.

Item enim servus tuus custódit ea :
* in custodiéndis illis retribúto
multa.

Delicta quis intélligit ? ab oc-
cúltis meis munda me : * et
ab aliénis parce servo tuo.

AUTUMNALIS.

Si mei non fuerint dominati ;
tunc immaculátus eró : * et
emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elo-
quia oris mei : * et meditatio
cordis mei in conspéctu tuo
semper.

Dómine, adjútor meus, * et re-
demptor meus.

Añã. In omnem terram exiit
sonus eorum, et in fines orbis
terræ verba eorum.

Añã. Clamavérunt * justí, et
Dóminus exaudivit eos.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni
témpe : * semper laus
ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima
mea : * áudiant mansuétí, et
læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum,
* et exaltémus nomen ejus in
idípsum.

Exquisivi Dóminum, et exau-
divit me : * et ex ómnibus tri-
bulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminá-
mini : * et fácies vestræ non
confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dómi-
nus exaudivit eum : * et de
ómnibus tribulatióibus ejus
salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in
circúitu tíméntium eum : * et
erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam
suávis est Dóminus : * beátus
vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes san-
cti ejus : * quóniam non est
inópia tíméntibus eum.

Dívites egnérunt et esuriérunt :
* inquirentes autem Dóminum
non minuéntur omni bono.

veníte, filii, audíte me : * tí-
mórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam :
* diligit dies vidére bonos?
próhibe línguam tuam a ma-
lo : * et lábía tua ne loquántur
dolum.

Ívivérte a malo, et fac bonum :
* inquiré pacem, et perséquere
eam.

Oculi Dómini super justos : *
et aures ejus in preces eó-
rum.

Vultus autem Dómini super
faciéntes mala : * ut perdat de
terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus
exaudivit eos : * et ex ómnibus
tribulatióibus eórum liberávit
eos.

juxta est Dóminus iis qui tri-
buláto sunt corde : * et húmi-
les spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum :
* et de ómnibus his liberábit
eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa
eórum : * unum ex his non
conterétur.

Mors peccatórum péssima : *
et qui odérunt justum, delin-
quent.

Rédimet Dóminus ánimas ser-
vórum suórum : * et non de-
líquent omnes, qui sperant
in eo.

Añã. Clamavérunt justí, et Dó-
minus exaudivit eos.

Añã. Constitues eos príncipes *
super omnem terram : mémo-
res erunt nóminis tui, Dó-
mine.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum
bonum : * dico ego ópera
mea Regi.

Íngua mea cálamus scribæ,
* velóclter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hó-
minum, diffúsa est grátia in
lábiis tuis : * própterea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super fe-
mur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine
tua * inténde, prospere pro-
céde, et regna.

Ípropter veritátem, et mansue-
túdinem, et justítiam : * et de-
dúcet te mirábiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub
te cadent : * in corda inimi-
córum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum
sæculi : * virga directiόνis, virga
regni tui.

Dílexisti justítiam, et odisti ini-
quitátem : * própterea unxit te
Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ
præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a
vestiméntis tuis, a dómibus
ebúrneis : * ex quibus delecta-
vérunt te filiæ regum in honóre
tuo.

Astitit regína a dextris tuis in
vestítu deauráto : * circúmdata
varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclina
aurem tuam : * et obliviscere
pópulum tuum, et domum pa-
tris tui.

Ít concupíscet Rex decórem
tuum : * quóniam ipse est Dó-
minus Deus tuus, et adorábunt
eum.

Ít filiæ Tyri in munéribus
vultum tuum deprecabúntur :
omnes dívites plebis.

Ómnis glória ejus filiæ Regis
ab intus, * in fimbriis áureis
circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Vñ. Constitues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

∞ In omnem terram exívit sonus eórum. *R.* Et in fines orbis terræ verba eórum. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ∞. Jube domne. Bened. Benedictióne perpétua.

Lectiones de Scriptura, posite in Comuni Sanctorum, leguntur quando annotantur in Proprio Sanct. per annum, et quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lect. de Script., sed tantum de Hom., et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

Lectio j. *Cap. 4.*

Sic nos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam queritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur. Mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer, aut ab humano die : sed neque me-

ipsum iudico. Nihil enim mihi conscius sum : sed non in hoc justificatus sum : qui autem iudicat me, Dominus est. Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadusque veniat Dominus : qui et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit consilia cordium ; et tunc laus erit unicuique a Deo.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus : * Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbae. ∞. Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Estote. Bened. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

Hæc autem, fratres, transfiguravi in me et Apollo, propter vos : ut in vobis discatis, ne supra quam scriptum est, unus adversus alterum inflatur pro alio. Quis enim te discernit ? Quid autem habes, quod non accepisti ? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acciperis ? Jam saturati estis, jam divites facti estis : sine nobis regnatis : et utinam regnetis, ut et nos vobiscum regnemus. Puto enim quod Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tamquam morti destinatos : quia spectaculum facti sumus mundo, et Angelis, et hominibus.

R. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde : * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. ∞. Et inveniatis requiem animabus vestris. Jugum. Bened. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles. Usque in hanc horam et esurimus, et sitimus, et nudi sumus, et colaphis cadimur, et instabiles sumus, et laboramus operantes manibus nostris: maledicimur, et benedicimus, persecutionem patimur, et sustinemus: blasphemamur, et obsecramus: tamquam purgamenta hujus mundi facti sumus, omnium peripsima usque adhuc. Non ut confundam vos, hæc scribo; sed ut filios meos charissimos moneo. Nam si decem millia pedagogorum habeatis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.

¶ Dum steteritis ante reges et præsides, nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini: dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. ¶ Non enim vos estis qui loquamini: sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur. Gloria Patri. Dabitur.

In secundo Nocturno.

Añã. Príncipes * populórum congregati sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46.

OMNES gentes, plaudite manibus: * jubiláte Deo in voce exultationis.

Quóniam Dóminus excelsus, terribilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit populos nobis: * et gentes sub pedibus nostris.

Elégit nobis hereditatem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terra Deus: * psállite sapiénter.

Regnabit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregati sunt cum Deo Abraham: quóniam dii fortes terræ, vehementer elevati sunt.

Añã. Príncipes populórum congregati sunt cum Deo Abraham.

Añã. Dedisti * hereditatem tíméntibus nomen tuum, Domine.

Psalmus 60.

EXAUDI, Deus, deprecationem meam: * inténde orationem meam.

A finibus terræ ad te clamavi: * dum anxiarétur cor meum. in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a fácie inimici.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velamento alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudisti orationem meam: * dedisti hereditatem tíméntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis et generationis.

Permanet in ætérnum in conspectu Dei: * misericórdiam et veritatem ejus quis requiret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Añã. Dedisti hereditatem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Añã. Annuntiavérunt * ópera Dei, et facta ejus intellexérunt. Psalmus 63.

FXAUDI, Deus, orationem meam, cum deprecor : * a timóre inimici éripe ánimam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium : * a multitudíne operántium iniquitatem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitates : * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eorum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudábúntur omnes recti corde.

Añã. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

✠. Constitues eos príncipes super omnem terram. R̄. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. ✠. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Gregórii, Papæ. Lectio IV.

Hom. 30. in Ev. post med.

SCRIPtum est : Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornáméta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornáméta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, áleri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetia, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens singulis prout vult.

R̄. Vidi conjúctos viros habétes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locúsus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ✠. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlúm, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio V.

Quor ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornáméta cœlórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Filius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trinitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et spirítu oris ejus ómnia virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraire

non præsumerent : nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidasset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclesiæ ante advéntum hujus Spíritus fuerint, scimus: et post advéntum illius cujus fortitúdinis facti sint, conspí-
 R. cimus.

Beáti estis cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fuerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentientes, propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósá est in cælis. ¶ Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hóminis. Gaudéte. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

CERTE iste ipse pastor Ecclesiæ, ad cujus sacratissimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formidinis ante advéntum Spíritus fuerit, ancilla ostiária requisita dicat. Una enim mulieris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsus Petrus negávit in terra, quem suspénsus latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formidinis, qualis post advéntum Spíritus existat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórú, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant : Petrus magna auctoritaté respóndet : Obedire opórtet Deo magis quam hominibus.

R. Isti sunt triumphatóres, et

amíci Dei, qui contemnentes jussa princípum, meruerunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accipiunt palmam. ¶ Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatióne, et laverunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno

Añã. Exaltabúntur * córnua justí, allelúia.

Psalmus 74

CONFITEBIMUR tibi, Deus : * Confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrábimus mirabilia tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iniquis : Nolíte inique agere : * et delinquentibus : Nolite exaltáre cornu :

Nolite extóllere in altum cornu vestrum : * nolite loqui advérsus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam : * et exaltabúntur córnua justí.

Añã. Exaltabúntur córnua justí allelúia.

Añã. Lux orta est justo, * al-

allelúia : rectis corde lætítia , allelúia.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávít , exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes , et caligo in circúitu ejus : * justítia , et júdicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet , * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi terræ : * vidit , et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adorant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audivit , et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ , * propter júdicia tua , Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum , odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctorum suorum , de manu peccatoris liberábit eos.

Lux orta est justo , * et rectis corde lætítia.

Lætámini , justí , in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Añã. Lux orta est justo , allelúia : rectis corde lætítia , allelúia.

Añã. Custodiébant * testimónia ejus , et præcépta ejus , allelúia.

Psalmus 98.

DOMINUS regnávít , irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim , moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis júdicium diligit.

Tu parásti directiões : * júdicium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum , et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Moyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos , qui ínvocant nomen ejus.

Invocabant Dóminum , et ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus , * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster , tu exaudiébas eos : * Deus , tu propítius fuísti eis , et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum , et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Añã. Custodiébant testimónia ejus , et præcépta ejus , allelúia.

ÿ. Nimis honoráti sunt amici tui , Deus. R. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster. Absolutio. A vinculis. ÿ. Jube , domne. Bened. Evangélica léctio.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 19. d*

IN illo tempore : Dixit Petrus
ad Jesum : Ecce nos reliqui-
mus omnia , et secuti sumus te :
quid ergo erit nobis ? Et reliqua .

Homilia sancti Hierónymi,
Presbyteri.

Lib 3. in Matth. cap 19.

GRANDIS fiducia ! Petrus piscá-
tor erat , dives non fuerat ,
cibos manu et arte quærebat ;
et tamen loquitur confidenter :
Reliquimus omnia . Et quia non
sufficit tantum relinquere , jun-
git quod perfectum est : Et se-
cuti sumus te . Fecimus quod
jussisti : quid igitur nobis dabis
præmii ? Jesus autem dixit illis :
Amen dico vobis , quod vos qui
secuti estis me , in regenera-
tione , cum sederit Filius hómi-
nis in sede majestatis suæ , se-
debitis et vos super sedes duó-
decim , iudicantes duodecim
tribus Israel . Non dixit : Qui
reliquistis omnia ; hoc enim et
Crates fecit philosophus , et
multi alii divitias contempsé-
runt ; sed : Qui secuti estis me ,
quod proprie Apostolorum est
atque credentium .

R. Isti sunt qui , viventes in
carne , plantaverunt Ecclesiam
sanguine suo : * Cálicem Dó-
mini biberunt , et amici Dei
facti sunt . **ÿ.** In omnem terram
exiit sonus eorum , et in fines
orbis terræ verba eorum . Cáli-
cem . Bened . Cujus , vel Quo-
rum festum colimus .

Lectio viij

IN regeneratione , cum sederit
Filius hóminis in sede maje-
statis suæ (quando et mórtui

de corruptione resurgent incor-
rupti) sedebitis et vos in solis
iudicantium , condemnantes duó-
decim tribus Israel , quia vobis
credentibus , illi credere nolue-
runt . Et omnis qui reliquerit
domum , vel fratres , aut soró-
res , aut patrem , aut matrem ,
aut uxórem , aut filios , aut agros
propter nomen meum , centu-
plum accipiet , et vitam ætér-
nam possidebit . Locus iste cum
illa sententia congruit , in qua
Salvator loquitur : Non veni pa-
cem mittere , sed gládium . Ve-
ni enim separare hóminem a
patre suo , et matrem a filia , et
nurum a socru : et inimici hó-
minis domestici ejus . Qui ergo
propter fidem Christi , et præ-
dicationem Evangelii , omnes
affectus contempserint , atque
divitias et sæculi voluptates :
isti centuplum recipient , et vi-
tam ætérnam possidebunt .

R. Isti sunt viri sancti , quos
elegit Dóminus in charitate non
ficta , et dedit illis glóriam sem-
piternam : * Quorum doctrina
fulget Ecclesia , ut sole luna .
ÿ. Sancti per fidem vicérunt re-
gna : operati sunt justitiam .
Quorum . Glória Patri . Quorum
Bened . Ad societatem .

Lectio ix

Ex occasione hujus sententia
quidam introducunt mille
annos post resurrectionem . di-
centes , tunc nobis centuplum
omnium rerum , quas dimisi-
mus , et vitam ætérnam esse
reddendam : non intelligentes .
quod , si in ceteris digna sit re-
promissio , in uxóribus appareat
turpitudó : ut qui unam prò
Dómino dimiserit , centum re-

cipiat in futuro. Sensus ergo iste est : qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritalia recipiet, quæ comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparetur.

Deinde dicitur Hymnus. Te Deum laudamus 14.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Hoc est præceptum meum, * ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Ps. Dominus regnavit, cum reliquis. 15.

2. Majorem charitatem : * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

3. Vos amici mei estis, * si feceritis quæ præcipio vobis, dicit Dominus.

4. Beati pacifici, * beati mundo corde : quoniam ipsi Deum videbunt.

5. In patientia vestra * possidebitis animas vestras.

Capitulum. *Ephes. 2. d*

FRATRES, Jam non estis hospites, et adventæ : sed estis cives sanctorum, et domestici Dei : superædificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu. Rj. Deo gratias.

Hymnus.

EXULTEt orbis gaudiis :
Cælum resûltet laudibus :
Apostolorum gloriâ
Tellus et astra concinunt.
Vos sæculorum Jûdices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium,
Audite voces supplicum.
(Qui templa cæli clauditis,
Serâsque verbo solvitis,

Nos a reatu noxios

Solvi jubete, quæsumus.

Præcepta quorum protinus

Languor, salusque sentiunt,

Sanate mentes languidas :

Augete nos virtutibus.

Ut, cum redibit Arbiter

In fine Christus sæculi,

Nos sempiterni gaudii

Concedat esse cõmpotes.

Patri, simulque Filio,

Tibi que, sancte Spiritus,

Sicut fuit, sit jûgiter

Sæculum per omne glória.

Amen.

✠. Annuntiaverunt ópera Dei,

Rj. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Benedictus, Añæ

Vos qui reliquistis * ómnia, et secuti estis me, centuplum accipietis, et vitam æternam possidebitis.

Ad Tertiam, Añæ

Majorem charitatem.

Capit. Fratres, Jam non estis, ut supra.

Rj. br. In omnem terram * Exiit sonus eorum. In omnem.

✠. Et in fines orbis terræ verba eorum. Exiit. Glória Patri.

In. ✠. Constitues eos principes super omnem terram. Rj. Mémores erant nómínis tui, Dómine.

Ad Sextam, Añæ.

Vos amici mei estis.

Capitulum. *Act. 5. b*

PER manus autem Apostolorum fiébant signa, et prodigia multa in plebe.

Rj. br. Constitues eos principes

* Super omnem terram. Constitues. ✠. Mémores erunt nómínis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constitues. ✠. Nimis

honorati sunt amici tui, Deus.

Nimis confortatus est principatus eorum.

Ad Nonam, Aña.

In patientia vestra.

Capitulum. Act. 5. g

IBANT Apóstoli gaudentes a conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Jesu contumeliam pati.

¶. br. Nimis honorati sunt * Amici tui, Deus. Nimis. ¶. Nimis confortatus est principatus eorum. Amici. Glória Patri. Nimis. ¶. Annuntiaverunt opera Dei. ¶. Et facta ejus intellexerunt.

In secundis Vesperis.

Aña. Juravit Dominus, * et non poenitebit eum : Tu es sacerdos in æternum.

Psalmus 109.

DIXIT Dominus Domino meo : * Sede a dextris meis : Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion : * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus Sanctorum : * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non poenitebit eum : * Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confregit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet : * propterea exaltabit caput.

Aña. Juravit Dominus, et non poenitebit eum : Tu es sacerdos in æternum.

Aña. Collocet eum * Dominus cum principibus populi sui.

Psalmus 112.

LAUDATE, pueri, Dominum : * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, * et super cælos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in cælo et in terra ?

Suscitans a terra inopem, * et de stercore erigens pauperem : Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum tantem.

Aña. Collocet eum Dominus cum principibus populi sui.

Aña. Dirupisti, Domine, vincula mea : * tibi sacrificabo hostiam laudis.

Psalmus 115.

CREDIDI propter quod locutus sum : * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi ?

Calicem salutæ accipiam : * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus : * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

(1) Domine, quia ego servus

tuus : * ego servus tuus , et fili-
us ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : * tibi
sacrificábo hóstiã laudis , et
nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in
conspéctu omnis pópuli ejus : *
in atriis domus Dómini , in
medio tui Jerúsalem.

Añã. Dirupisti, Dómine, vin-
cula mea : tibi sacrificábo hó-
stiam laudis.

Añã. Eúntes ibant et flebant, *
mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus ca-
ptivitátem Sion : * facti su-
mus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os
nostrum : * et lingua nostra
exultatióne.

Tunc dicent inter gentes :
* Magnificávit Dóminus fácere
cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere no-
biscum : * facti sumus lætántes.
Convérte , Dómine , captivitá-
tem nostram , * sicut torrens
in Austro.

Qui séminant in lácrymis , * in
exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mit-
téntes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum
exultatióne , * portántes mani-
pulos suos.

Añã. Eúntes ibant et flebant ,
mitténtes sémina sua.

Añã. Confortátus est * princi-
pátus eórum , et honoráti sunt
imíci tui , Deus.

Psalmus 138.

DOMINE, probásti me, et co-
gnovisti me : * tu cogno-
visti sessiõnem meam, et re-
urrectiõnem meam.

AUTUMN.

Intellexisti cogitatiõnes meas
de longe : * sémitã meã , et
funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidisti :
* quia non est sermo in lingua
mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti
omnia novíssima, et antiqua : *
tu formásti me, et posuisti su-
per me manum tuã.

Mirábilis facta est sciéntia tua
ex me : * confortáta est, et non
pótero ad eã.

Quo ibo a spírítu tuo ? * et quo
a fácie tua fúgiã ?

Si ascéndero in cœlum , tu illic
es : * si descéndero in infér-
num , ades.

Si súmpsero pennas meas di-
lúculo, * et habitávero in ex-
trémis maris :

Etenim illuc manus tua dedú-
cet me : * et tenébit me dexte-
ra tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ con-
culcábunt me : * et nox illumi-
nãtio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurábún-
tur a te, et nox sicut dies illu-
minábitur : * sicut ténebræ ejus,
ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos :
* suscepisti me de útero ma-
tris meæ.

Confitébor tibi quia terribiliter
magnificátus es : * mirabilia
ópera tua , et ánima mea co-
gnóscit nimis.

Non est occultátum os meum
a te, quod fecisti in occulto : *
et substãntia mea in inferióri-
bus terræ.

Imperféctum meum vidérunt
óculi tui, et in libro tuo om-
nes scribéntur : * dies forma-
búntur, et nemo in eis.

B

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus : * nimis confortatus est principatus eorum.

Unumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur : * exurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatores : * viri sanguinum declinate a me :

Quia dicitis in cogitatione : * Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine, oderam : * et super inimicos tuos tabesceram ?

Perfecto odio oderam illos : * et inimici facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * interroga me, et cognosce semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est : * et deduc me in via æterna.

Añã. Confortatus est principatus eorum, et honorati sunt amici tui, Deus.

Capitulum.

Ephes. 2. d

FRATRES, Jam non estis hospites, et advenæ; sed estis cives sanctorum, et domestici Dei : superædificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

Hymnus. Exultet orbis. xj.

✠. Annuntiaverunt opera Dei.

✠. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Magnificat. Añã.

Estote fortes in bello, * et pugnatate cum antiquo serpente : et accipietis regnum æternum, alleluia.

2. ALIÆ LECTIONES

pro Apostolis.

In secundo Nocturno

De Expositione sancti Augustini, Episcopi, super Psalmum octogésimum sextum.

Lectio iv. *Ante med.*

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : diligit Dominus portas Sion. Quare sunt fundamenta Apostoli, et Prophetæ ? Quia eorum auctoritas portat infirmitatem nostram. Quare sunt portæ ? Quia per ipsos intramus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis : et cum per ipsos intramus, per Christam intramus. Ipse est enim janua. Et cum dicuntur duodecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duodecim portæ Christus, quia in duodecim portis Christus : et ideo duodenarius numerus Apostolorum. Sacramentum magnum hujus duodenarii significatio est numeri. Sedebitis, inquit, super duodecim sedes, judicantes duodecim tribus Israel.

R. Vidi conjunctos. vij.

Lectio v.

Si duodecim sellæ ibi sunt. Non est ubi sedeat tertiusdecimus Paulus Apostolus, et non erit quomodo judicet : et ipse se judicaturum dixit, non homines tantum, sed et Angelos. Quos Angelos, nisi apostatas angelos ? Nescitis, inquit, quis Angelos judicabimus ? Responderet ergo turba : Quid te jactas judicaturum ? Ubi sedebis ? Duodecim sedes dixit Dominus duodecim Apostolos : unus cecidit Judas, in locum ipsius sanctus Matthias ordinatus est : imple-

tus est duodenarius numerus sedium. Primo locum inveni, ubi sederas, et sic te minare iudicaturum. Duodecim ergo sedes quid sibi velint, videamus. Sacramentum est cuiusdam universitatis, quia per totum orbem terrarum futura erat Ecclesia: unde vocatur hoc edificium ad Christi compagem.

Beati estis. viij.

Lectio vi.

ET ideo quia undique venitur ad iudicandum, duodecim sedes sunt: sicut quia undique intratur in illam civitatem, duodecim portae sunt. Non solum ergo illi duodecim, et Apostolus Paulus, sed quotquot iudicaturi sunt, propter significationem universitatis ad sedes duodecim pertinent: quemadmodum quotquot intrabunt, ad duodecim portas pertinent. Partes enim mundi quatuor sunt: Oriens, Occidens, Aquilo, et Meridies. Istae quatuor partes assidue nominantur in Scripturis. Ab istis quatuor ventis, sicut dicit Dominus in Evangelio, a quatuor ventis se collecturum electos suos: ab omnibus ergo istis quatuor ventis vocatur Ecclesia. Quomodo vocatur? Undique in Trinitate vocatur. Non vocatur nisi per baptismum in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Quatuor ergo ter ducta duodecim inveniuntur.

κ. Isti sunt. viij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. 19. d

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reli-

quimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae, Presbyteri.

Hom. in Nat. S. Bened.

PERFECTUS ille est, qui abiens vendit omnia quae habet, et dat pauperibus, ac veniens sequitur Christum: habebit enim thesaurum non deficientem in caelis. Unde bene, interrogante Petro, dixit talibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae, sedebitis et vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. In hac quippe vita pro eius nomine laborantes, in alia praemium sperare docuit: id est, in regeneratione, cum videlicet in vitam immortalem fuerimus resurgendo regenerati, qui in vitam caducam mortaliter eramus geniti.

κ. Isti sunt qui. x.

Lectio viij.

ET justa prorsus retributio, ut qui hic pro Christo humanae gloriae celsitudinis neglexerunt, illic a Christo iudices glorificati singulariter cum eo assideant, qui a sequendis ejus vestigiis nulla ratione poterant avelli. Nemo autem putet, duodecim tantum Apostolos, quia pro Juda praevariicante Matthias electus est, tunc esse iudicatos: sicut nec duodecim solae sunt tribus Israel iudicandae: alioquin tribus Levi, quae tertiadecima est, injudicata recedet.

κ. Isti sunt viri. x.

Lectio ix.

ET Paulus, qui tertiusdecimus est Apóstolus, iudicandi sorte privabitur, cum ipse dicat: Nescitis quoniam angelos iudicabimus, quanto magis sæcularia? Sciendum namque est, omnes qui ad exemplum Apostolorum sua reliquerunt omnia, et secuti sunt Christum, iudices cum eo venturos: sicut etiam omne mortalius genus esse iudicandum. Quia enim duodenario sæpe numero solet in Scripturis universitas designari, per duodecim sedes Apostolorum, omnium numerositas iudicantium; et per duodecim tribus Israel, universitas eorum, qui iudicandi sunt, ostenditur.

Te Deum laudamus. 14.

PRO EVANGELISTIS

Lectioes.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechielis,
Prophætæ.

Lectio j. Cap. 1.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captivorum juxta fluvium Chobar, aperti sunt cæli, et vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus migrationis regis Jóachin, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, filium Buzi, sacerdotem in terra Chaldæorum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone, et nubes magna, et ignis involvens, et splendor in circúitu ejus: et de medio ejus quasi

spécies eléctri, id est, de medio ignis.

R. Ecce ego mitto. v.

Lectio ij.

ET in medio ejus similitudo quatuor animalium: et hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. Quatuor facies uni. et quatuor pennæ uni. Pedes eorum pedes recti, et planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, et scintillæ quasi aspectus æris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: et facies. et pennas per quatuor partes habebant, junctæque erant pennæ eorum alterius ad alterum. Non revertébantur cum incederent: sed unumquodque ante faciæ suam gradiebatur.

R. Tóllite jugum. v.

Lectio iij.

SIMILITUDO autem vultus eorum: facies hominis et facies leónis a dextris ipsorum quatuor: facies autem bovis a sinistris ipsorum quatuor, et facies áquilæ desuper ipsorum quatuor. Facies eorum, et pennæ eorum exténtæ desuper: duæ pennæ singulorum jungébantur, et duæ tegébant corpora eorum: et unumquodque eorum coram faciæ sua ambulabat: ubi erat ímpetus spiritus, illuc gradiebantur, nec revertébantur cum ambularent.

R. Dum stetéritis. vj.

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Gregórii.

Papæ, super Ezechiélem,
Prophétam.

Lectio iv. Hom. 3. lib. 1.

SANCTA quatuor animalia. quæ prophetiæ spiritu futura

prævidentur, subtili narratione describuntur, cum dicitur: Quatuor facies uni, et quatuor pennæ uni. Quid per faciem, nisi notitia: et quid per pennas, nisi volatus exprimitur? Per faciem quippe unusquisque cognoscitur: per pennas vero in altum avium corpora sublevantur. Facies itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur, sicut ipse de suis omnibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elegerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in æra levamur.

℞ Vidi conjunctos. vij.

Lectio v.

QUATUOR ergo facies uni sunt: quia si requiras quid Matthæus de incarnatione Domini sentiat: hoc nimirum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joannes. Si quæras quid Joannes sentiat: hoc procul dubio, quod Lucas, Marcus, et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joannes, et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joannes, Matthæus, et Marcus sentit. Quatuor ergo facies uni sunt: quia notitia fidei, qua cognoscuntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quatuor. Quidquid enim in uno inveneris, hoc in omnibus simul quatuor cognoscet.

℞ Beati estis. viij.

Lectio vj.

ET quatuor pennæ uni: quia Dei omnipotentis Filium

Dominum nostrum Jesum Christum simul omnes concorditer prædicant; et ad divinitatem ejus mentis oculos levantes, penna contemplationis volant. Evangelistarum ergo facies ad humanitatem Domini pertinet, penna ad divinitatem: quia in eum, quem corporeum aspiciunt, quasi facies intendunt: sed dum hunc esse incircumscriptum atque incorporeum ex divinitate annuntiant, per contemplationis pennam quasi in æra levantur. Quia itaque una est fides incarnationis ejus in omnibus, et per contemplatio divinitatis ejus in singulis, recte nunc dicitur: Quatuor facies uni, et quatuor pennæ uni.

℞ Isti sunt. viij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 40.

IN illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos: et misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem, et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii, Papæ.

Homilia 47. in Evang.

DOMINUS et salvator noster, fratres charissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando vero operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus, præcepta sunt: quia dum aliquid tacitus facit, quid agere debeamus innotescit. Ecce enim binos in prædicationem discipulos mittit: quia duo sunt præcepta charitatis, Dei videlicet amor, et proximi: et minus, quam inter duos, charitas haberi non

potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere charitatem dicitur : sed dilectio in alterum tendit, ut charitas esse possit.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo. * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. *℟.* In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

Lectio viij.

ECCE enim binos ad prædicandum discipulos Dominus mittit : quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui charitatem erga alterum non habet, prædicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dominus sequitur : quia prædicationis prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis præcurrunt : atque per hoc veritas in mente suscipitur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam : * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. *℟.* Sancti per fidem vicērunt regna, operati sunt justitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Lectio ix

HINC namque eisdem prædicatores Isaias dicit : Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait : Iter facite ei,

qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit : quia unde in passione occubuit, inde majorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit : quia mortem, quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo, qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus gloriam vestris mentibus prædicamus, ut eas et ipse post veniens, per amoris sui presentiam illustret.

Te Deum laudamus. 44.

COMMUNE

Unius Martyris.

Ad Vesperas, Ant. Qui me confessus, cum reliq. de Laud Ps. Dixit Dominus, cum reliq. de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Laudate Dominum omnes gentes. 111.

Capitulum. Jac. 4. b

BEATUS vir, qui suffert tentationem : quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

HYMNUS.

DEUS, tuorum militum Sors, et corona, præmium. Laudes canentes Martyris Absolve nexu criminis. Hic nempe mundi gaudia. Et blanda fraudum pabula Imbuta felle deputans; Pervenit ad cœlestia, Pœnas cucurrit fortiter, Et sustulit viriliter : Fundensque pro te sanguinem. Æterna dona possidet. Ob hoc precatu supplicii Te poscimus piissime : In hoc triumpho Martyris Dimitte noxam servulis.

Laus, et perennis glória
Patri sit, atque Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

Glória et honore coronasti
eum, Dómine. *℞.* Et constitui-
sti eum super opera mánuum
tuárum.

Ad Magnificat, Aña. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pont.
Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice, omnipotens Deus : et, quia pondus propriæ actiónis gravat, beati N., Martyris tui atque Pontificis, intercessio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos beati N., Martyris tui atque Pontificis, ánnua solemnitáte lætificas : concéde propítius ; ut, cujus natalitiá cólimus, de ejúsdem etiám protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus : ut, qui beati N., Martyris tui, natalitiá cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amore roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus : ut intercedente beato N., Martyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitacionibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitorium.
Regem Mártyrum Dóminum, *
Veníte, adorémus. Ps. Veníte,
exultémus. 2.

Hymnus. Deus, tuórum militum, ut supra. xvij.

In primo Nocturno.

Aña. In lege Dómini * fuit voluntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestilentíæ non sedit : Sed in lege Dómini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in tẽpore suo.

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque faciet prosperabúntur.

Non sic impii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent impii in juicio : * neque peccatóres in concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum peribit.

Aña. In lege Dómini fuit voluntas ejus die ac nocte.

Aña. Prædicans * præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes : * et pópuli meditati sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum : * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : *
et projiciámus a nobis jugum
ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit
eos : * et Dóminus subsannábit
eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua :
* et in furóre suo conturbábit
eos.

Ego autem constitútus sum Rex
ab eo super Sion montem san-
ctum ejus, * prædicans præcé-
ptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius
meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gen-
tes hereditátem tuam, * et pos-
sessiónem tuam téminos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et
tamquam vas figuli confringes
eos.

Et nunc, reges, intelligite : *
erudimini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et
exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, ne-
quándo irascátur Dóminus, * et
pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus,
* beáti omnes, qui confidunt in
eo.

Añã. Prædicans præcéptum Dó-
mini, constitútus est in monte
sancto ejus.

Añã. Voce mea * ad Dóminum
clamávi : et exaudivit me de
monte sancto suo.

Psalmus 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt
qui tribulant me? * multi
insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt animæ meæ : *
Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, susceptor
meus es, * glória mea, et ex-
áltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamá-
vi : * et exaudivit me de monte
sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum :
* et exurrexi, quia Dóminus
suscepit me.

Non timébo míllia pópuli cir-
cumdántis me : * exúrge, Do-
mine, salvum me fac, Deus
meus.

Quóniam tu percussisti omne-
adversántes mihi sine causa : *
dentes peccatórum contrivisti
Dómini est salus : * et super pó-
pulum tuum benedictio tua.

Añã. Voce mea ad Dóminum
clamávi : et exaudivit me de
monte sancto suo. *ñ.* Glória et
honóre coronásti eum, Dómine.

R. Et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum, Pater
noster. Absolutio. Exáudi, Do-
mine. *ñ.* Jube, domne. *R.*
Benedictiône perpétua.

Lectiones sequentes p.
Nocturni leguntur in F.
Mart. et Pont.

In Festo autem Mart.
Pontificis leguntur quæ inf-
positæ sunt in Comuni :
Mart. xxxiv.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. *Cap. 20. d.*

AMILÉTO Paulus mittens
Ephesum, vocávit Majore-
natum Ecclésiæ. Qui cum venis-
sent ad eum, et simul essent
dixit eis : Vos scitis a prima
die, qua ingressus sum in
Asiam, quáliter vobiscum per
omne tempus fúerim, serviens
Dómino cum omni humilitate
et lácrymis, et tentationibus
quæ mihi accidérunt ex insidiis
Judæórum : quómodo nihil sub-
tráxerim utilium, quo minus

annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judæis atque Gentilibus in Deam pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spiritu, vado in Jerusalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consummém cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangelium grátiae Dei.

R. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram. ✠. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Fundátus. Bened. Unigénitus Dei Filius.

Lectio ij.

ET nunc ecce ego scio quia amplius non vidébitis faciém meam, vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sángvine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consilium Dei vobis. Atténdite vobis, et unívérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit episcopos, régere Ecclésiám Dei, quam acquisívit sángvine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces

in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes perversa, ut abducant discipulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes; quóniam per triénnum nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ✠. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

ET nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiae ipsius, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullius concupivi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accipere. Et cum hæc dixisset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam amplius faciém ejus non essent visuri. Et deducebant eum ad navem.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ✠. Iste est qui contémpsit

vitam mundi, et pervénit ad
cœlestia regna. Et. Glória
Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Añã. Filii hóminum, * scitôte
quia Dóminus sanctum suum
mirificávit.

Psalmus 4.

CUM invocárem, exaudivit me
Deus justitiæ meæ : * in
tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi ora-
tióne meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi
corde? * ut quid diligitis vanitá-
tem, et quæritis mendácium?

Et scitôte quóniam mirificávit
Dóminus sanctum suum : * Dó-
minus exáudiet me, cum cla-
mávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre :
* quæ dicitis in córdibus vestris,
in cubilibus vestris compungi-
mini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ,
et speráte in Dómino. * Multi
dicunt : Quis osténdit nobis
bona?

Signátum est super nos lumen
vultus tui, Dómine : * dedísti
lætitiã in corde meo.

A fructu fruménti, vini et
ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam,
et requiescam :

Quóniam tu, Dómine, singulá-
riter in spe * constituísti me.

Añã. Filii hóminum, scitôte
quia Dóminus sanctum suum
mirificávit.

Añã. Scuto bonæ voluntátis *
tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pèrcipe,
Dómine, * intèllige cla-
mórem meum.

Intènde voci oratiónis meæ. *

Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dó-
mine, mane exáudies vocem
meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : *
quóniam non Deus volens ini-
quitátem tu es.

Neque habitábit juxta te mali-
gnus : * neque permanébunt
injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur
iniquitátem : * perdes omnes,
qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum
abominábitur Dóminus : * ego
autem in multitudine miseri-
córdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : *
adorábo ad templum sanctum
tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justitia
tua : * propter inimicos meos
dirige in conspéctu tuo viam
meam.

Quóniam non est in ore eórum
véritas : * cor eórum vanum
est.

Sepúlchrum patens est guttur
eórum, linguis suis dolóse agi-
bant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatióibus suis.
secúndum multitudínem impie-
tátum eórum expélle eos ; *
quóniam irritavérunt te, Do-
mine.

Et læténtur omnes, qui sperant
in te, * in ætérnum exulta-
bunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes,
qui diligunt nomen tuum . *
quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ volun-
tátis tuæ * coronásti nos.

Añã Scuto bonæ voluntátis tuæ
coronásti eum, Dómine.

Añã. In univèrsa terra * glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univèrsa terra! Quóniam eleváta est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Vinuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univèrsas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univèrsa terra!

Añã. In univèrsa terra glória et honóre coronásti eum.

ÿ. Posuísti, Dómine, super caput ejus. *R.* Coronam de lápide pretióso. Pater noster. Absolutio ipsius píetas. ÿ. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Augustini, Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 44. de Sanctis.

TRIUMPHALIS beáti mártýris N. dies hódie nobis anniver-

sária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congau-det Ecclésia, sic ejus proponit sequénda vestigia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcipue considéranda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártýris invícta paciéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: paciéntia Mártýris, ut eam imitémur. Audi Psalmistam advér-sus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóriter aréscent. Quod autem advér-sus malignántes paciéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadén-tem: Paciéntia vobis necessariá est, ut reportétis promissiónes. *R.* Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tu-távit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ÿ. Descendítque cum illo in foveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

CORONATA itaque est beáti Mártýris paciéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo glorió-sus Christi athléta, non exhór-ruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisionés, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pertulit supplicia, tot ei de se óbtulit sacrificia. Quod enim propinán-te Apóstolo biberat, alte retinébat: Quia non sunt condignæ passiones hujus témporis ad futúram gló-

riam, quæ revelabitur in nobis. Et quia momentaneum hoc et leve nostræ tribulationis, æternum gloriæ pondus operatur in cœlis. Hujus promissionis amore a terrenis suspensus, et prægustata supernæ suavitatis dulcedine ineffabiliter affectus, dicebat cum Psalmista: Quid mihi est in cœlo, et a te quid volui super terram? Defecit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Dómine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

CONTEMPLABATUR enim quantum in ænigmate infirmitas humana oculus mentis in æternitate figere potest, quanta sint supernæ civitatis gaudia: et ea enarrare non sufficiens, admirando clamabat: Quid mihi est in cœlo? Quasi diceret: Excedit vires meas, excedit facultatem eloquentiæ meæ, transcendit capacitatem intelligentiæ meæ illud decus, illa gloria, illa celsitudo qua nobis, a conturbatione hominum remotis, in abscondito faciei suæ Jesus Christus Dóminus noster reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ. Hujus perfectæ libertatis contemplatione nullum vitabat periculum, nullum horrebat supplicium: et si mil-

lies posset mori, non putabat se hanc digne posse aliqua ratione promereri.

R. Stola jucunditatis induit eum Dóminus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dóminus pane vitæ et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Glória Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno.

Añã. Justus Dóminus, * et justitiam dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

IN Dómino confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigre in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus: Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dóminus interrogat justum et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores láqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars cálicis eorum. Quoniam justus Dóminus, et justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Añã. Justus Dóminus, et justitiam dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Habitabit * in tabernaculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 44.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur iustitiam :

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munerera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Ant. Habitabit in tabernaculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Posuisti, Domine, * super caput ejus coronam de lapide pretioso.

Psalmus 20.

DOMINE, in virtute tua lætabitur rex : * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

AUTUMN.

Magna est gloria ejus in salutari tuo : * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat omnes qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala : * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tua : * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Ant. Posuisti, Domine, super caput ejus coronam de lapide pretioso. * Magna est gloria ejus in salutari tuo. *R.* Gloriam et magnum decorem impones super eum. *Pater noster.* *Absolutio.* *A vinculis.* * Jube, domine. *Benedictio.* *Evangelica lectio.*

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 14. f.*

In illo tempore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc

c

autem et animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii, Papae.

Hom. 37. in Evangelia.

Si consideremus, fratres charissimi, quae et quanta sunt quae nobis promittuntur in caelis, vilescunt animo omnia, quae habentur in terris. Terrenamque substantia supernae felicitati comparata pondus est, non subsidium. Temporalis vita aeternae vitae comparata, mors est potius dicenda, quam vita. Ipse enim quotidianus defectus corruptionis quid est aliud, quam quaedam prolixitas mortis? Quae autem lingua dicere, vel quis intellectus capere sufficit, illa supernae civitatis quanta sint gaudia? Angelorum choris interesse, cum beatissimis spiritibus gloriae Conditoris assistere, praesentem Dei vultum cernere, incircumscriptum lumen videre, nullo mortis metu affici, incorruptionis perpetuae munere laetari.

Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa. Bened. Cujus festum colimus.

Lectio viij.

Sed ad haec audita inardescit animus, jamque illic cupit assistere, ubi se sperat sine fine gaudere. Sed ad magna praemia perveniri non potest, nisi per magnos labores. Unde et Paulus egregius praedicator dicit:

Non coronabitur, nisi qui legitime certaverit. Delictet ergo mentem magnitudo praemiorum, sed non detereat certamen laborum. Unde ad se venientibus Veritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus.

R. Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad caelestia regna pervenit. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui. Bened. Ad societatem.

Sequens R. dicitur ultimo loco in Festis sex SS. Martyrum. Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, Pontiani.

R. Domine, praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * Posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Vitam petiit a te, et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum saeculi. Posuisti. Gloria Patri. Posuisti.

Lectio ix.

Sed percontari libet, quomodo parentes, et carnaliter propinquos praecipimur odisse, qui jubemur et inimicos diligere? Et certe Veritas de uxore dicit: Quod Deus conjunxit, homo non separet. Et Paulus ait: Viri, diligite uxores vestras sicut et Christus Ecclesiam. Ecce discipulus uxorem diligendam

prædicat, cum Magister dicat :
 Qui uxorem non odit, non potest
 meus esse discipulus. Numquid aliud
 iudex nuntiat, aliud præco clamat?
 An simul et odisse possumus, et diligere?
 Sed si vim præcepti perpendimus,
 utrumque agere per discretionem
 valemus: ut uxorem, et eos, qui
 nobis carnis cognatione conjuncti
 sunt, et quos proximos novimus,
 diligamus: et quos adversarios in
 via Dei patimur, odiendo et fugiendo
 nesciamus.

1 e Deum laudamus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas. Añã.

1. Qui me confessus fuerit * coram
 hominibus, confitebor et ego eum
 coram Patre meo. Ps. Dominus
 regnavit, cum reliquis 15.

2. Qui sequitur me, * non ambulat
 in tenebris, sed habebit lumen
 vitæ, dicit Dominus.

: Qui mihi ministrat, * me sequatur:
 et ubi ego sum, illic sit et minister
 meus.

Si quis mihi ministraverit, *
 honorificabit eum Pater meus, qui
 est in cælis, dicit Dominus.

3. Volo Pater, * ut ubi ego sum,
 illic sit et minister meus.

Capitulum. Jac. 1. b

BEATUS vir, qui suffert tentationem,
 quoniam cum probatus fuerit, accipiet
 coronam vitæ, quam repromisit Deus
 diligentibus se.

Hymnus.

INVICTE Martyr, unicum
 Patris secutus Filium
 Victis triumphas hostibus,
 Victor fruens cælestibus.

Tui precatus munere
 Nostrum reatum dilue,
 Arcens mali contagium,
 Vitæ repellens tædium.
 Soluta sunt jam vincula
 Tui sacrati corporis:
 Nos solve vinculis sæculi,
 dono superni Numinis.
 Deo Patri sit gloria,
 Ejusque soli Filio,
 Cum Spiritu Paráclito,
 Nunc, et per omnes sæculum. Am.
 ✠. Justus ut palma florébit. ✠.
 Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus, Añã.

Qui odit * animam suam in hoc
 mundo, in vitam æternam custodit
 eam.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice,
 omnipotens Deus: et, quia
 pondus propriæ actionis gravat,
 beati N. Martyris tui atque
 Pontificis, intercessio gloriosa
 nos protegat. Per Dominum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos beati N. Martyris
 tui atque Pontificis, annua
 solemnitate lætificas: concede
 propitius; ut, cujus natalitia
 colimus, de ejusdem etiam
 protectione gaudeamus.
 Per Dominum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

PRESTA, quæsumus omnipotens
 Deus: ut, qui beati N. Martyris
 tui, natalitia colimus, intercessione
 ejus in tui nominis amore
 roborémur. Per Dominum.

Alia Oratio.

PRESTA, quæsumus omnipotens
 Deus: ut, intercedente

beáto *V.* Mártire tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Qui séquitur me.

Capit. Beátus vir, ut xxvij.

R. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. *V.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et. *R.* Posuísti, Dómine, super caput ejus. *R.* Coronam de lápide pretiósio.

Ad Sextam, Aña.

Qui mihi ministrat.

Capitulum. *Eccli.* 15.

CIBAVIT illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

R. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. *V.* Coronam de lápide pretiósio. Super. Glória Patri. Posuísti. *V.* Magna est glória ejus in salutári tuo. *R.* Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Aña.

Volo Pater.

Capitulum. *Eccli.* 39.

JUSTUS cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

R. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. *V.* Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. *V.* Justus ut palma florébit. *R.* Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Aña. Qui me conféssus, ut supra, cum reli. de Laud. Ps. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dñica. 108. loco ult., Ps. Crédidí. 111.

Capitulum. Beátus vir, Hymnus. Deus, tuórum. xvij. *V.* Justus ut palma florébit. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Aña

Qui vult venire post me, * abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

2. ALIÆ LECTIONES

pro uno Mártire.

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Ambrósii.

Episcopi, in Psalmum centésimum decimum octávum.

Lectio iv. *Serm.* 21.

PRINCIPES persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta suslíneat. qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprèsserit, nullius sanguinem fúderit, nullius torum putáverit esse violándum, qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogitur supplicia: qui loquátur juste. et non audiátur: qui loquátur plena salutis, et impugnétur: ut possit dicere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem patitur, qui impugnátur sine crimine: impugnátur ut nóxius. cum sit in tali confessiõe laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum pietas virtutum omnium fundaméntum sit. *R.* Honéstum fecit. xxij.

Lectio v.

VERE frustra impugnâtur, qui apud ímpios et infidos impietâtis arcéssitur, cum fidei sit magister. Verum qui gratis impugnâtur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidâvit cor meum? Trepidâre infirmitâtis est, timóris atque formidinis. Sed est étiam infirmitas ad salutem, est étiam timor sanctórum : Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; et : Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandâtis ejus cupit nimis.

Desidérium ánimæ. xxiv.

Lectio vj.

PONE ergo mártirem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, et flamma fornâcis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tractus gráviú catenárum, hinc carnífex cruéntus assistat : pone, inquam, circumspectántē omnia plena supplicíis, deinde cogitántem mandâta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis aerúmnam : trepidâre corde, ne, dum præsentibus cedat, perpétuis se dedat exitiis : perturbári ánimo, dum futúri judicíi romphæam illam terribilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatió-nem fidúciæ viri constantis, æquális in eúndem concúrrit efféctum confidéntia cu-

piéntis æténa, et divína trepidántis?

R. Stola jucunditâtis. xxiv.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangéllii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 16. d*

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequâtur me. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii,
Papæ.

Homilia 32. in Evang.

QUIA Dóminus ac Redemptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietâtem oppósuit novitâtis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset, concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus singulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígida, frígida cálidis curántur : ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitâtem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitâtem.

R. Coróna áurea. xxvj.

Lectio viij.

CERTE cum se sequéntibus nova mandâta propóneret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ pössidet, non potest meus esse discipulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stí-

dium et vestra largimini. Quid vero in hac lectione dicat, audiámus : Qui vult post me venire, abneget semetipsum. Ibi dicitur, ut abnegemus nostra : hic dicitur, ut abnegemus nos. Et fortásse laboriosum non est hómini relinquere sua : sed valde laboriosum est relinquere semetipsum. Minus quippe est, abnegare quod habet : valde autem multum est, abnegare quod est.

R. Hic est vere. xxvj.

Lectio ix.

Ad se autem nobis venienti-
bus Dóminus præcepit, ut renuntiémus nostris : quia quicumque ad fidei agónem venimus, luctámen contra malignos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo próprium possident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestitus quisque cum nudo luctátur, citius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta ? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjiciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 14.

3. ALIA HOMILIA

in Festis unius Martyris non Pontificis.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. 10. c

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Nihil est opértum, quod non revelábitur ; et occúltum, quod non sciétur. Et reliqua.

Homília sancti Hilárii,
Episcopi.

Com. in Matth. can. 10.

Dominus diem iudicii osténdit, quæ abstrusam voluntátis nostræ consciéntiam prodet : et ea quæ nunc occúltata existimántur, luce cognitiónis publicæ déteget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectántium monet esse metuéndas : quia dies iudicii nulla hæc fuisse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dicite in lúmine : et quod in aure auditis prædicáte super tecta. Non légitimus Dóminum sólitum fuisse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidisse : sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

R. Coróna áurea. xxvj.

Lectio vij.

Itaque id quod a se dictum est, cum libertáte fidei et confessiόνis vult esse loquéndum. Idcirco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine ; ut quæ secréto áurium commissa sunt, super tecta, id est, excélso loquentium præcónio, audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognitio est, et profúndum doctrinæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum : non tímentes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam nullum est : sed tímentes potius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potestas.

R. Hic est vere. xxvj.

Lectio ix.

NOLITE timere eos qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimendae carnis admittendus est dolor: quando pro naturae suae atque originis conditione resoluta, in substantiam spiritualis animae refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere constantiam, etiam conditionem, qua teneremur, adjecit: negaturum se eum Patri in caelis, qui se hominibus in terra negasset: eum porro qui confessus coram hominibus se fuisset, a se in caelis confitendum: qualisque nos nominis sui testes hominibus fuissimus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuarios. *De Deum laudamus. 14.*

4. ALIA HOMILIA

in Festis unius Martyris non Pontificis.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap. 10. d*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi, Presbyteri.

Lib. 1. in Matth. cap. 10.

SUPRA dixerat: Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine; et quod in aure auditis, praedicatè super tecta: nunc infert quid post praedicationem sequatur. Ad fidem Christi totus orbis contra se divisus est:

una quaeque domus et infidèles et credentes habuit, et propterea bellum missum est bonum, ut rumperetur pax mala. Tale quid et in Genesi adversus rebelles homines, qui moti fuerant de Oriente, et turrem extruere festinabant, per quam caeli alta penetrarent, fecisse scribitur Deus, ut divideret linguas eorum.

R. Corona aurea. xxvj.

Lectio viij.

VENI enim separare hominem adversus patrem suum. Hic locus prope iisdem verbis in Michæa Propheta scribitur. Et notandum, ubicumque de veteri Testamento testimonium ponitur, utrum sensus tantum, an sermo consentiat. Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus. Qui ante praemiseraat: Non veni pacem mittere, sed gladium, et dividere homines adversus patrem et matrem, nurum et socrum; ne quis pietatem religioni anteferreret, subjicit, dicens: Qui amat patrem, aut matrem plus quam me. Et in Cantico legimus Canticorum: Ordinavit in me charitatem. Hic ordo in omni affectu necessarius est: ama post Deum, patrem, ama matrem, ama filios.

R. Hic est vere. xxvj.

Lectio ix.

ORDO pulcherrimus: ad praedicationem mittit, docet pericula non timenda, affectum subjicit religioni. Aurum supra tulerat, aes de zona excusserat: dura Evangelistarum conditio. Unde ergo sumptus, unde vi-

ctus necessaria? Austeritatem mandatorum spe temperat promissorum: Qui recipit, in-
quiens, vos, me recipit: et qui me recipit, recipit eum qui me misit: ut in suscipiendis Apóstolis unusquisque credentium Christum se suscepisse arbitretur.

Te Deum laudamus. 14.

COMMUNE

Plurimorum Martyrum.

Ad Vesperas, Añã. Omnes Sancti, cum reliquis de Laud. Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica. 408. et loco ultimi, Psalm. Laudate Dóminus, omnes gentes. 111.

Capitulum. Sap. 3.

JUSTORUM animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

SANCTORUM méritis inclyta gaudia

Pangamus, sócii, géstaque fórtia:

Gliscens fert ánimus prómere cántibus

Victórum genus óptimum.

Ili sunt, quos fáture mundus abhórruit,

Hunc fructu vácuum, flóribus áridum

Contempseré tui nóminis ássclæ,

Jesu, Rex bone Cœlitum.

Ili pro te fúrias atque minas truces

Calcárunť hómínũ, sævaque vérbera:

His cessit lácerans fórtiter úngula,

Nec carpsit penetrália.

Cæduntur gládiis more bidéntium:

Non murmur résonat, non querimónia;

Sed corde impávido mens bene cóncscia

Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,

Quæ tu martyribus múnera præparas?

Rubri nam flúido sánguine fulgidis

Cingunt témpora láureis.

Te summa, o Déitas, unaque póscimus,

Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,

Des pacem fámulis, ut tibi glóriam

Annórum in sériem cantant. Amen.

ñ. Lætámini in Dómino, et exultáte, justí. R. Et gloriámini. omnes recti corde.

Ad Magnificat. Añã.

Istórum est enim regnum cœlórum, * qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

Pro pluribus Mart. Pont.

Oratio.

BEATORUM Mártýrum, parítérque Pontíficũ N. et N. nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminũ.

Si non fuerint Pontífices

Oratio.

DEUS, qui nos concédis sáctorũ Mártýrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminũ.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum et N. solemnitate lætíficas : concéde propítius ; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium, Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

(CHRISTO profúsum sánguinem,

Et Mártyrum victórias,
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vóci-
bus. Erróre victo sæculi,
Pœnisque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam pósident.
Iradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus :

Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.
Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur :
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc, Redemptor, quæsumus,

Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.

Amen.

In primo Nocturno.

Vñ. Secus decúrsus aquárum * plantávit vineam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestilentie non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judicio : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Añã. Secus decúrsus aquárum plantávit vineam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Añã. Tamquam aurum in fornáce * probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum : * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion mon-

tem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie genui te. Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudimini, qui judicátis terram.

Servite Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequando irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáli omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Añã. Si coram hominibus * tormenta passi sunt, spes electórum est immortalis in ætérnum.

Psalmus 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui trébulant me ? * multi insúrgunt advérsus me. Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dó-

mine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti. Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Añã. Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes electórum est immortalis in ætérnum. V. Lætámini in Dómino, et exultáte, justí. R. Et gloriámini, omnes recti corde. Pater noster. Absolutio. Exáudi. Dómine. V. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 8. c.

FRATRES, Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini : si autem spírítu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spírítu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spírítum servitútis íterum in timóre. sed accepístis spírítum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spírítus testimónium reddit spírítui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et heredes : heredes quidem Dei, coheredes autem Christi : si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Existimo enim quod non sunt condignæ passiones hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat.

R. Abstérget Deus omnem la-

crymam ab óculis Sanctórum :
et jam non erit ámplius neque
luctus, neque clamor, sed nec
ullus dolor : * Quóniam prióra
transiérunt. ✠. Non esúrient,
neque sítient ámplius, neque
cadet super illos sol, neque
ullus æstus. Quóniam. Bened.
Unigénitus Dei Filius.

Lectio ij.

SCIMUS autem quóniam dili-
géntibus Deum ómnia coo-
perántur in bonum, iis, qui
secúndum propósitum vocáti
sunt sancti. Nam quos præ-
scivit, et prædestinávit con-
fórmes fieri imáginis Filii sui,
ut sit ipse primogénitus in
multis frátribus. Quos autem
prædestinávit, hos et vocávit :
et quos vocávit, hos et justi-
ficávit : quos autem justificá-
vit, illos et glorificávit. Quid
ergo dicémus ad hæc? Si Deus
pro nobis, quis contra nos?
Qui étiam próprio Filio suo
non pepércit, sed pro nobis
ómnibus trádidit illum : quó-
modo non étiam cum illo
ómnia nobis donávit? Quis ac-
cusábit advérsus eléctos Dei?
Deus qui justificat, quis est
qui condémnet? Christus Je-
sus, qui mórtuus est, immo
qui et resurrexit, qui est ad
dexteram Dei, qui étiam in-
terpéllat pro nobis.

R. Viri sancti gloriósum sán-
guinem fuderunt pro Dómino,
amavérunt Christum in vita
sua, imitati sunt eum in morte
sua : * Et ídeo corónas trium-
pháles meruérunt. ✠. Unus
spíritus, et una fides erat in
eis. Et. Bened. Spíritus sancti
grátia.

Lectio iij.

QUIS ergo nos separábit a
charitáte Christi? tribulá-
tio, an angústia, an fa-
mes, an núditas, an perícú-
lum, an persecútio, an gládus?
(Sicut scriptum est : Quia pro-
pter te mortificámur tota die :
æstimáti sumus sicut oves oc-
cisiónis.) Sed in his ómnibus
superámus propter eum, qui
diléxit nos. Certus sum enim
quia neque mors, neque vita,
neque Angeli, neque Princi-
pátus, neque Virtútes, neque
instántia, neque futúra, neque
fortitúdo, neque altitúdo, ne-
que profúndum, neque crea-
tura ália póterit nos separáre
a charitáte Dei, quæ est in
Christo Jesu Dómino nostro.

R. Tradidérunt córpora sua
propter Deum ad supplicia : *
Et meruérunt habére corónas
perpétuas. ✠. Isti sunt qui ve-
nérunt ex magna tribulatióne,
et laverunt stolas suas in sán-
guine Agni. Et. Glória Patri.
Et.

In secundo Nocturno.

Añã. Dabo Sanctis meis * lo-
cum nominátum in regno Pa-
tris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitábit in
tabernáculo tuo? * aut
quis requiescet in monte san-
cto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, *
et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in cor-
de suo, * qui non egit dolum
in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum,
* et oppróbrium non accépit
advérsus próximos suos.

d nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glorificat :

ui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Añã. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Añã. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalms 15.

CONSERVA me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es qui restítues hereditátem meam mihi.

lunes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum : * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspectu meo semper : * quóniam

niam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ. adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Añã. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Añã. Sancti * qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non deficient.

Psalms 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Illic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
 Dóminus fortis et potens, Dó-
 minus potens in prælio.
 Attóllite portas, principes, ve-
 stras, et elevámini, portæ æter-
 nales : * et introibit Rex gló-
 riæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
 Dóminus virtútum ipse est Rex
 glóriæ.

Sancti qui sperant in Dó-
 mino, habébunt fortitúdinem,
 assument pennas ut áquilæ,
 volábunt, et non deficient.
 Exúltent justi in conspé-
 ctu Dei. Et delecténtur in
 lætítia. Pater noster. Absolu-
 tio. Ipsius pietas. Jube,
 domne. Bened. Deus Pater
 omnipotens.

Sermo sancti Augustini,
 Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 47. de Sanctis.

QUOTIESCUMQUE, fratres cha-
 rissimi, sanctórum már-
 tyrum solémnia celebrá-
 mus, ita, ipsis intercedénti-
 bus, expectémus a Dómino
 consequi temporália beneficia,
 ut ipsos mártyres imitádo,
 accipere mereámur æténa. Ab
 ipsis enim sanctórum márty-
 rum in veritate festivitátum
 gáudia celebrántur, qui ipso-
 rum mártyrum exémpa se-
 quúntur. Solemnitátes enim
 mártyrum exhortatiónes sunt
 martyriórum : ut imitári non
 pigeat, quod celebráre delé-
 ctat.

Sancti tui, Dómine, mirá-
 bile consecúti sunt iter ser-
 viéntes præcéptis tuis, ut in-
 veniréntur illæsi in aquis vá-
 lidis : * Terra apparuit árida :

AUTUMN.

et in mari Rubro via sine im-
 pediménto. Quóniam per-
 cússit petram, et fluxérunt
 aquæ, et torréntes inundavé-
 runt. Terra. Bened. Christus
 perpétuæ.

Lectio v.

SED nos vólumus gaudére
 cum Sanctis : et tribula-
 tiónem mundi nólumus susti-
 nére cum ipsis. Qui enim
 sanctos mártyres, in quantum
 potúerit, imitári nolúerit, ad
 eórum beatitúdinem non pó-
 terit pervenire. Sed et Paulus
 Apóstolus prædicat, dicens :
 Si fuérimus sócii passiónum,
 érimus et consolatiónum. Et
 Dóminus in Evangélio : Si mun-
 dus vos odit, scitóte quia me
 priórem vobis ódio hábuit. Re-
 cúsat esse in corpore, qui
 ódium non vult sustinére cum
 cápite.

Vérbera carníficum non ti-
 muérunt Sancti Dei, morién-
 tes pro Christi nómine : * Ut
 heredes fierent in domo Dó-
 mini. Tradidérunt córpora
 sua propter Deum ad suppli-
 cia. Ut. Bened. Ignem sui
 amóris.

Lectio vj.

SED dicet áliquis : Et quis
 est, qui possit beatórum
 mártyrum vestigia sequi? Huic
 ego respóndeo, quia non solum
 mártyres, sed étiam ipsum
 Dóminum cum ipsius adjutó-
 rio, si vólumus, póssumus
 imitári. Audi non me, sed
 ipsum Dóminum géneri humá-
 no clamántem : Discite a me,
 quia mitis sum, et húmilis
 corde. Audi et Petrum Apó-
 stolum admonéntem : Christus

D

passus est pro nobis, relin-
quens nobis exéplum, ut
sequámur vestigia ejus.

R. Tamquam aurum in forná-
ce probavit eléctos Dóminus,
et quasi holocáusti hóstiám ac-
cepit illos : et in témpore erit
respectus illórum : * Quóniam
donum et pax est eléctis Dei.
ñ. Qui confidunt in illum, in-
télligent veritátem : et fidéles
in dilectióne acquiescent illi.
Quóniam. Glória Patri. Quóni-
am.

In tertio Nocturno.

Añá. Justi autem * in perpé-
tuum vivent, et apud Dómi-
num est merces eórum.

Psalmus 32.

EXULTATE, justi, in Dómino :
* rectos decet collaudatio.
Confitémini Dómino in cítha-
ra : * in psaltério decem chor-
dárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum :
* bene psállite ei in vocifera-
tione.

Quia rectum est verbum Dó-
mini, * et ómnia ópera ejus
in fide.

Diligit misericórdiam et judi-
cium : * misericórdia Dómini
plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti
sunt : * et spíritu oris ejus
omnis virtus eórum.

Congregans sicut in utre aquas
maris : * ponens in thesáuris
abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra :
* ab eo autem commoveántur
omnes inhabitantes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta
sunt : * ipse mandávit, et
creáta sunt.

Dóminus dissipat consilia gén-

tium : * réprobat autem cogi-
tatiónes populórum, et répro-
bat consilia princípum.

Consílium autem Dómini in
aetérnum manet : * cogitatio-
nes cordis ejus in generatióne
et generatióne.

Beata gens, cujus est Dóminus.
Deus ejus, * pópulus, quem
elégit in hereditátem sibi.
De cœlo respexit Dóminus : *
vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo :
* respexit super omnes, qui
hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eó-
rum : * qui intélligit ómnia
ópera eórum.

Non salvátur rex per multam
virtútem : * et gigas non sal-
vábatur in multitudine virtutis
sue.

Fallax equus ad salútem : * in
abundántia autem virtutis sui
non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super me-
tuéntes eum : * et in eis, qui
sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eó-
rum : * et alat eos in fame.
Anima nostra sústinet Dómi-
num : * quóniam adjutor et
protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor no-
strum : * et in nómine sancto
ejus sperávimus.

Mát misericórdia tua, Dómine.
super nos : * quemádmódu-
m sperávimus in te.

Añá. Justi autem in perpétuum
vivent, et apud Dóminum est
merces eórum.

Añá. Tradiderunt * córpora sua
in mortem, ne servirent idólis.
ideo coronáti pössident pal-
mam.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni
témpace : * semper laus
ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima
mea : * áudiant mansuétí, et
læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum :
* et exaltémus nomen ejus in
idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exau-
dívit me : * et ex ómnibus tri-
bulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminá-
mini : * et fácies vestræ non
confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dó-
minus exaudívit eum : * et de
ómnibus tribulatióibus ejus
salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in
circúitu tíméntium eum : * et
erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam
suávis est Dóminus : * beátus
vir, qui sperat in eo.

Tíméte Dóminum, omnes sancti
ejus : * quóniam non est
inópia tíméntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt :
* inquirentes autem Dóminum
non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * tí-
mórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vi-
tam : * diligit dies vidére bo-
nos ?

Próhibe linguam tuam a ma-
lo : * et lábia tua ne loquán-
tur dolum.

Díverte a malo, et fac bonum :
* inquire pacem, et perséque-
re eam.

Oculi Dómini super justos : *
et aures ejus in preces eó-
rum.

Vultus autem Dómini super
faciéntes mala : * ut perdat
de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus
exaudívit eos : * et ex ómni-
bus tribulatióibus eórum li-
berávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tri-
buláto sunt corde : * et hámi-
les spírítu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum :
* et de ómnibus his liberábit
eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa
eórum : * unum ex his non
conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et
qui odérunt justum delin-
quent.

Rédimet Dóminus ánimas ser-
vórum suórum : * et non de-
linquent omnes qui sperant in
eo.

Añã. Tradidérunt córpora sua
in mortem, ne servirent idó-
lis : ídeo coronáti pósident
palmam.

Añã. Ecce merces *. Sanctórum
copiósã est apud Deum : ipsi
vero mórtui sunt pro Christo,
et vivent in ætérnum.

Psalmus 45.

DEUS noster, refúgium, et
virtus : * adjútor in tri-
bulatióibus, quæ invenérunt
nos nimis.

Proptérea non tímébitur dum
turbábitur terra : * et trans-
feréntur montes in cor mar-
ris.

Sonuérunt, et turbatæ sunt
aquæ eórum : * conturbáti sunt
montes in fortitúde ejus.

Flúmimis ímpetus lætíficat ci-
vitátem Dei : * sanctificávit ta-
bernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Urcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Facáte et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum. V. Justí autem in perpétuum vivent.

Ant. Et apud Dóminum est merces eórum. Pater noster. Absolutio. A vínculis. V. Jube, domne. Bened. *Evangélica lectio.*

Lectio sancti Evangéllii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 21. c.*

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 35. in Evang.

DOMINUS ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúnciat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo

fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt quæ prævidéntur : et nos tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúnciat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad civés. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pèpeti.

Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Quia. Bened. *Quorum festum cólimus.*

Lectio vij.

SED his malis præveniéntibus. Quia non statim finis sequáitur, adjúngit : Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terroresque de cælo, et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulátiónibus prævenítur : et per crebra mala, quæ præveniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ideo post bella et seditiónes non statim finis : quia multa debent mala præcurrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

R. Sancti mei, qui in carne p^ositi, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. V. Veníte, benedícti Patris mei, percípíte regnum. Mercédem labóris. Glória Patri. Mercédem labóris. Bened. Ad sociatém.

Sequens R. dicitur post viij. vel ij. Lect. in Festo plur. Mart. fratrum.

Hæc est vera fraternitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effuso ságuine secúti sunt Dóminum: * Contemnentes aulam régiam, pervenerunt ad regna cœlestia. V. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnentes. Glória Patri. Contemnentes.

Lectio ix.

SED cum tot signa perturbati^onis dicta sint, opórtet ut eórum consideratióem breviter per síngula perstringámus: quia necesse est, ut ália e cœlo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbátió hóminum: erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper: erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum: erit fames, ecce sterilitas terræ: terrorésque de cœlo et tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatióem ómnia perturbántur: et qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferimur: ut impleátur quod dicitur: Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Omnes Sancti * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenirent ad palmam martyrii! Ps. Dóminus regnávit, cum rel. 15.

2. Cum palma * ad regna pervenerunt Sancti, corónas decóris meruerunt de manu Dei.

3. Córpora Sanctórum * in pace sepúlta sunt: et vivent nómina eórum in ætérnum.

4. Mártyres Dómini, * Dóminum benedicite in ætérnum.

5. Mártyrum chorus, * laudáte Dóminum de cœlis, allelúia.

Capitulum. Sap. 3.

JUSTORUM animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

REX gloriósè Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœlestia.

Aurem bénignam prótinus
Inténde nostris vóci^bus:
Trophæa sacra pángimus,
Ignósce quod deliquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcisque Confessóribus:
Tu vince nostra crimina,
Largitor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spírítu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

V. Exultábunt Sancti in glória.

R. Lætabúntur in cubilibus suis.

Ad Benedictus, Añæ.

Vestri cápilli capítis * omnes numeráti sunt: nolite timére: multis passéribus melióres estis vos.

Pro plurib. Mart. Pont.
Oratio.

BEATORUM Mártyrum, paritér-
que Pontíficum N. et N.,
nos, quæsumus Dómine, festa
tueántur : et eórum comméndet
orátio veneránda. Per Dómi-
num.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

DEUS, qui nos concédís san-
ctórum Mártyrum tuórum
N. et N. natalítia cólere : da no-
bis in æténa beatitúdine de eó-
rum societáte gaudére. Per Dó-
minum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos ánnua sanctó-
rum Mártyrum tuórum N.
et N. solemnitate lætíficas : con-
cède propítius ; ut, quorum gau-
démus méritis, accendámur ex-
émpis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Añã.

Cum palma.

Capitul. Justórum. xlij.

R. br. Lætámini in Dómino, *
Et exultáte justí. Lætámini. V.
Et gloriámini omnes recti corde.
Et. Glória Patri. Lætámini. V.
Exúltent justí in conspéctu Dei.
R. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Añã.

Córpóra Sanctórum.

Capitulum. Sap. 10. d

REDDIT Deus mercédem la-
bórum Sanctórum suórum,
et dedúxit illos in via mirábili :
et fuit illis in velaménto diéi,
et in luce stellárum nocte.

R. br. Exúltent justí * In con-
spéctu Dei. Exúltent. V. Et de-
lecténtur in lætítia. In. Glória
Patri. Exúltent. V. Justí autem
in perpétuum vivent. R. Et apud
Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Añã.

Mártyrum chorus.

Capitulum. Sap. 3.

FULGEBUNT justí, et tamquam
scintillæ in arundinéto dis-
cúrent. Judicábunt natiónes.
et dominabúntur pópulis : et
regnábit Dóminus illórum in
perpétuum.

R. br. Justí autem * In perpé-
tuum vivent. Justí. V. Et apud
Dóminum est merces eórum.
In. Glória Patri. Justí. V. Exul-
tábunt Sanctí in glória. R. Læta-
búntur in cubílibus suis.

Ad Vesperas, Añã.

1. Isti sunt Sanctí, * qui pro
testaménto Dei sua córpóra tra-
didérunt, et in sánguine Agni
lavérunt stolas suas. Ps. Dixit
Dóminus, cum reliq. de Dñe.
108. et loco ult. Ps. Crédidi. 111.

2. Sanctí per fidem * vicérunt
regna, operáti sunt justítiam.
adépti sunt repromissiónes.

3. Sanctórum velut * áquila
juvéntus renovábitur : florébunt
sicut lílium in civitate Dómini.

4. Abstérget Deus * omnem la-
crymam ab óculis Sanctórum.
et jam non erit ámplius neque
luctus, neque clamor, sed nec
ullus dolor : quóniam prióra
transiérunt.

5. In cœlestibus regnis * Sanctó-
rum habitátio est, et in ætér-
num réquies eórum.

Cap. et Hym. ut sup. xxxij.

V. Exultábunt Sanctí in glória.

R. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Añã.

Gaudent in cœlis * ánimæ San-
ctórum qui Christi vestigia sunt
secúti : et quia pro ejus amóre
sánguinem suum fuderunt, ideo
cum Christo exúltant sine fine.

2 ALLE LECTIONES

pro pluribus Martyribus.
In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis
Chrysostomi.

Lectio iv. *Serm. 1. de Mart. t. 3.*

NEMO est qui nesciat, mártý-
rum glórias ad hoc divíno
consílio a Dei pópulis frequen-
tári ut et illis débitus honor di-
cétur, et nobis virtútis exémpla,
favente Christo, monstréntur :
ut, dum hæc ita celebrári per-
spicimus, cognoscámus quanta
eos glória máneat in cœlis, quo-
rum natalítia táliter celebrán-
tur in terris : quo possimus
étiam ipsi tálibus provocári ex-
émplis, virtúte pari, devotíone
consímili ac fide, ut, Christo
præstante, dimicáre, et vincere
hostem possimus : ut, parta vi-
ctória, cum iisdem Sanctis in
regnis cœlestibus triumphémus.

Sancti tui, Dómine. xxxvij.

Lectio v

QUIS est enim, qui eórum vo-
lens mérito copulári, nisi
prius constántiam eórum téneat,
sectétur fidem, imitétur virtú-
tem passíonis; eórum glóriam
paribus vitæ lineaméntis aut
inveniat, aut exquirat? Qui
etsi martyrio par esse non pos-
sit, tamen muneris tanti digni-
tate se quisque bonis áctibus
lignum præbeat. Adest enim
clementissimus Deus, qui desi-
derántibus suis aut martyrium
præbeat; aut sine martyrio cum
sanctis præmia divína retribuât.

Vérbera carníficum. xxxvij.

Lectio vj.

Ter enim infirmátur peccátor
advérsis, ita justus tenta-
tíonibus roborátur. Sic dimicá-

runt advérsus peccátum Sancti:
sic et laborándo fortióres, et
moriéndo victóres effécti sunt.
Nullus athlétes sine certámine
fórtior dici, nullus sine victória
póterit coronári. Nemo miles
sine prælio hostem subjécit :
nemo sine bello imperatórem
proméruit. Habes, Christiáne,
competéntia arma, quibus ex-
púgnes : habes fortíssima tela,
quibus inimicum débélles.

B. Tamquam. xxxvij.

In tertio Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 6. c.*

IN illo témpore : descéndens
Jesus de monte, stetit in
loco campéstri, et turba disci-
pulórum ejus, et multitúdo co-
piósa plebis ab omni Judæa,
et Jerúsalem, et marítima, et
Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homília sancti Ambrosii,
Episcopi.

Lib. 5. in Lucæ cap. 6.

ADVERTE ómnia diligénter,
quómodo et cum Apóstolis
ascéndat et descéndat ad tur-
bas. Quómodo enim turba nisi
in húmili Christum vidéret?
Non séquitur ad excélsa, non
ascéndit ad sublímia. Dénique
ubi descéndit, invenit in-
firmos : in excélsis enim in-
firmi esse non possunt. Hinc étiam
Matthæus docet, in inferióri-
bus débiles esse sanátos. Prius
enim unusquisque sanándus est,
ut paulátim virtútibus procedéntibus
ascéndere possit ad
montem. Et ideo quemque in
inferióribus sanat, hoc est, a
libidine révocat, injúriam cæci-
tátis avértit. Ad vúlnera nostra

descendit : ut usu quodam et cōpia suæ naturæ, comparticipes nos faciāt esse regnicōelēstis.

℞. Propter testamētum. xl.

Lectio viij.

BEATI pāuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quātuor tantum beatitudines sanctus Lucas dominicas pōsuit; octo vero sanctus Matthæus : sed in illis octo istæ quātuor sunt, et in quātuor istis illæ octo. Hic enim quātuor velut virtutes amplēxus est cardinales : ille in illis octo mysticum nūmerum reserāvit. Pro octāva enim multi inscribuntur Psalmi : et mandatum accipis octo illis partem dare, fortāsse benedictionibus. Sicut enim spei nostræ octāva perfectio est, ita octāva summa virtutum est.

℞. Sancti mei. xlj.

Lectio ix.

SED prius quæ sunt ampliōra videāmus. Beāti, inquit, pāuperes, quōniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictionem hanc uterque Evangelista pōsuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatiōque virtutum : quia qui contempserit sæcularia, ipse merēbitur sempiterna : nec potest quisquam meritum regni cōelēstis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergēdi non habet facultatem.

Te Deum laudāmus. 14.

3. ALIA HOMILIA

pro pluribus Martyribus.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Attēdite a

fermento Phariseorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ,
Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam, c. 52.

DE hoc fermento Apóstolus præcipit : Itaque epulēmur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ et nequitiae, sed in ázymis sinceritatis et veritatis. Nam sicut módicum fermentum totam farinæ, cui injicitur, massam corrumpit. universamque mox conspersiōnem suo sapore commaculat ; sic nimirum simulatio, cujus semel animum imbuerit, tota virtutum sinceritate et veritate fraudabit. Est ergo sensus : Attēdite ne æmulēmini simulators, quia veniet profecto tempus, in quo et vestra virtus omnibus, et eorum revelētur hypocrisis.

℞. Propter testamētum. xl.

Lectio viij.

VERUM quod sequitur : Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur : non solum in futuro, quando cuncta cordium abscondita profertur ad lucem, sed et in præsenti tempore potest congruenter accipi : quoniam quæ inter tenebras quondam pressuratum, carcerumque umbras. vel locuti vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificata per orbem Ecclēsia, lectis eorum actibus, publice prædicantur. Ne terreāmini ab his qui occidunt corpus. Si persecutores Sanctorum, occisis corporibus. non habent amplius quid contra illos agant ; ergo supervacua furunt insania, qui

mórtua Mártyrum membra
feris avibúsque discerpénda
projiciunt, cum nequáquam
omnipoténtiæ Dei, quin ea re-
suscitándo vivificet, obsiste-
re possint.

Sancti mei. xlj.

Lectio ix.

¶ **U**o autem sunt génera per-
secutórum : unum palam
sæviéntium, álterum fícte frau-
dulentérque blandiéntium. Con-
tra utrúmque nos munire atque
instituíere volens Salvátor, et
supra ab hypócrisi Pharisæó-
rum atténdere, et hic a carní-
ficum cæde præcipit non tí-
mére : quia vidélicet post mor-
tem nec horum crudélitas, nec
illórum váleat simulátio duráre.
Nonne quinque pásseres vé-
neunt dipóndio? Si minutíssi-
ma, inquit, animália, et quæ
quólibet per áera ferúntur vo-
latília, Deus oblivisci non po-
test ; vos qui ad imáginem fa-
cti estis Creatóris, non debétis
terréri ab his qui occidunt cor-
pus : quia qui irrationabília
animália gubernat, rationabília
curáre non désinit.

De Deum laudámus. 14.

COMMUNE

Confessoris Pontificis.

Ad Vesperas, Aña. **Ecce sacér-**
dos, cum reliquis de Laud. Ps.
Dixit Dóminus, cum reliquis de
Dñica. 108. et loco ultimi, Ps.
Laudáte Dóminum, omnes gen-
tes. 111.

Capitulum. *Eccli. 44. c.*

Ecce sacérdos magnus, qui
in diébus suis placuit Deo,
et invéntus est justus : et in
tépore iracúndiæ factus est
reconciliátio.

Hymnus.

ISTE Conféssor Dómini, colén-
tes

Quem pie laudant pópuli per
orbem,

Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pu-
dicus,

Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec húmános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum
frequénter,

Ægra quæ passim jacuére mem-
bra,

Viribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obse-
quéntem

Cóncinit laudem, celebrésque
palmas :

Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubér-
nat

Trinus, et unus. Amen.

¶. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. R. Stólam glóriæ
índuit eum.

Ad Magnificat, Aña.

Sacérdos et Póntifex, * et vir-
tútum ópifex, pastor bone in
pópulo, ora pro nobis Dómi-
num.

Pro Doctoribus Aña et Ora-
tio ut infra. lvij.

Pro Confessore Pontificis.

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens
Deus : ut beáti N. Confes-

sóris tui atque Pontificis, veneranda solémnitas et devotióne nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

EXAUDI, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beátin. Confessoris tui atque Pontificis, sollemnitate deférimus : et qui tibi digne méruit famulári ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalm. Veníte. 2.

Hymnus. Iste Confessor, xlv.

In primo Nocturno.

Aña. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Psalmus 1,

BEATUS vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestilentiae non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judicio : * neque peccatóres in concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum peribit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte. et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Aña. Beátus * iste Sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astiterunt reges terræ, et principes convenérunt in unum : * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam término terræ.

Reges eos in virga férrea. * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudimini qui judicátis terram.

Servite Dómino in timóre : *
et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, ne-
quándo irascátur Dóminus, *
et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira
ejus, * beáti omnes, qui con-
fidunt in eo.

Añã. Beátus iste Sanctus, qui
confisus est in Dómino, præ-
dicávit præceptum Dómini,
constitútus est in monte san-
cto ejus.

Añã. Tu es glória mea, * tu es
suscéptor meus, Dómine : tu
exáltans caput meum, et exau-
disti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

DOMINE, quid multiplicáti
sunt qui tribulant me? *
multi insúrgunt advérsus me.
Multi dicunt ánimæ meæ : *
non est salus ipsi in Deo
ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor
meus es, * glória mea, et
exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum cla-
mávi : * et exaudivit me de
monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum :
* et exurréxi, quia Dóminus
suscepit me.

Non timébo millia pópuli cir-
cumdántis me : * exúrge, Dó-
mine, salvum me fac, Deus
meus.

Quóniam tu percussisti omnes
adversántes mihi sine causa :
* dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super
pópulum tuum benedictio tua.

Añã. Tu es glória mea, tu es
suscéptor meus, Dómine : tu
exáltans caput meum, et exau-
disti me de monte sancto tuo.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. R. Stolum gló-
riæ induit eum. Pater noster.
Absolutio. Exáudi, Dómine. ŷ.
Jube, domne. Bened. Benedi-
ctiône perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli
Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 3.

FIDELIS sermo : Si quis Epi-
scopatum desíderat, bñdum
opus desíderat. Opórtet ergo
Episcopum irreprehensibilem
esse, unius uxóris virum, só-
brium, prudéntem, ornátum,
pudicum, hospitálem, doctó-
rem, non vinoléntum, non
percussórem, sed modéstum ;
non litigiósum, non cúpidum,
sed suæ dómui bene præpósi-
tum, filios habéntem subditos
cum omni castitate. Si quis
autem dómui suæ præesse ne-
scit, quómodo Ecclesiæ Dei di-
ligéntiam habébit? Non neó-
phytum : ne in supérbiam
elátus, in iudicium incidat
diaboli. Opórtet autem illum
et testimónium habére bonum
ab iis qui foris sunt, ut non
in oppróbrium incidat, et in
láqueum diaboli.

R. Euge, serve bone et fidé-
lis, quia in pauca fuisti fidé-
lis, supra multa te constitúam :
* Intra in gáudium Dómini tui.

ŷ. Dómine, quinque talénta
tradidisti mihi, ecce ália quin-
que superlucrátus sum. Intra.
Bened. Unigénitus.

De Epístola ad Titum.

Lectio. ij. Cap. 1. b.

OPORTET enim Episcopum si-
ne crimine esse, sicut Dei
dispensatórem : non supérbum,
non iracúndum, non vinolén-

tum, non percussorem, non turpis lucri cupidum: sed hospitalem, benignum, sobrium, justum, sanctum, continentem, amplectentem eum, qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem: ut potens sit exhortari in doctrina sana, et eos, qui contradicunt, arguere. Sunt enim multi etiam inobedientes, vaniloqui, et seductores; maxime qui de circumcissione sunt, quos oportet redargui: qui universas domos subvertunt, docentes quae non oportet, turpis lucri gratia.

¶ Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideo jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. †. Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo. Bened. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij. Cap. 2.

Tu autem loquere quae decent sanam doctrinam: Senes ut sobrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia: Anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo vino servientes, bene docentes: ut prudentiam doceant adolescentulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, prudentes castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas viris suis, ut non blasphemetur verbum Dei. Juvenes similiter hortare ut sobrii sint. In omnibus teipsum praebe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in gravitate, verbum sanum, ir-

reprehensibile: ut is, qui ex adverso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis.

¶ Juravit Dominus, et non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. †. Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis. Tu. Gloria Patri. Tu.

In secundo Nocturno.

Añā. Invocantem exaudivit * Dominus Sanctum suum, Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui: * multiplicati sunt In pace in idipsum * dormiam et requiescam:

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me

Añā. Invocāntem exaudivit Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Añā. Læténtur omnes, * qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixisti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pécipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ : * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, .linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Decidant a cogitatióibus suis,

secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Añā. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Añā. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimicos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitorum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecisti sub p[er]dibus
ejus, * oves et boves univ[er]-
sas : insuper et pecora campi.
Volucres cœli, et pisces maris,
* qui perambulans[er] s[er]mitas ma-
ris.

D[omi]ne D[omi]nus noster, *
quam admirabile est nomen
tuum in univ[er]sa terra!

A[nti]ph. D[omi]ne D[omi]nus noster,
quam admirabile est nomen
tuum in univ[er]sa terra! quia
gl[ori]a et hon[or]e coronasti
Sanctum tuum, et constituisti
eum super op[er]a manuum
tuarum.

℣. Elégit eum D[omi]nus sacer-
dótem sibi. R[esp]. Ad sacrificán-
dum ei hóstiã laudis. Pater
noster. Absolutio. Ipsius pi[et]-
tas. ℣. Jube, domne. Bened.
Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Máximi, Ep[iscop]i.

Lectio iv.

Hom. 59., de S. Euseb. 2.

Ad sancti ac beatissimi Pa-
tris nostri N. cujus h[odi]e
festa celebrámus, laudes ad-
didisse, aliquid decerp[er]isse est :
siquidem virtutum ejus gr[ati]a
non sermónibus exponenda est,
sed op[er]ibus comprobanda.
Cum enim dicat Scriptúra :
Gl[ori]a patris est filius sapiens :
quantæ hujus sunt gl[ori]æ, qui
tantorum filiorum sapiéntia, et
devotióne lætatur? In Christo
enim Jesu per Evangélium
ipse nos genuit.

R[esp]. Inveni David servum meum,
oleo sancto meo unxi eum : *
Manus enim mea auxiliabitur
ei. ℣. Nihil proficiet inimicus
in eo, et filius iniquitatis non
nocébit ei. Manus. Benedict.
Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUIDQUID igitur in hac san-
cta plebe potest esse vir-
tutis et gr[ati]æ, de hoc qua-
si quodam fonte lucidissimo,
omnium rivulorum puritas ema-
navit. Etenim quia castitatis
pollébat vigóre, quia abstinén-
tiæ gloriabatur angustis, quia
blandiméntis erat præditus le-
nitatis, omnium civium in
Deum provocávit afféctum ;
quia Pontificis administratióne
fulgébat, plures e discipulis
reliquit sui sacerdotii succes-
sóres.

R[esp]. Pósui adjutórium super po-
téntem, et exaltávi eléctum de
plebe mea : * Manus enim
mea auxiliábitur ei. ℣. Inveni
David servum meum, oleo san-
cto meo unxi eum. Manus
enim. Benedictio. Ignem sui
amóris.

Lectio vj.

BENE et congrue in hac die.
quam nobis beati Patris no-
stri N. ad paradísium tránsitus
exultabilem reddit, præsentis
Psalmi versículum decantávi-
mus ; In memória ætérna erit
justus. Digne enim in memó-
riam vértitur hóminum, qui ad
gáudium tránsiit Angelórum.
Dicit sermo divínus : Ne lau-
des hóminem in vita sua : tam-
quam si diceret : Lauda post
vitam, magnífica post consum-
mationem. Dúplici enim ex
causa utilius est hóminum ma-
gis memóriæ laudem dare.
quam vitæ ; ut illo potissimum
t[em]pore mérita sanctitatis ex-
tollas, quando nec laudantem
adulatio móveat, nec lauda-
tum tentet elátio.

Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est : * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. *V.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse. (Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Vñ. Dómine, iste Sanctus * habitabit in tabernáculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 44.

DOMINE, quis habitabit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operatur justitiam :

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * et opprobrium non accépit adversus próximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Vñ. Dómine, iste Sanctus habitabit in tabernáculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Vñ. Vitam pétiit * a te, et tribuisti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuisti super eum : posuisti in

cápite ejus corónam de lapide pretioso.

Psalmus 20.

DOMINE, in virtute tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntáte labiorum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in cápite ejus corónam de lapide pretioso.

Vitam pétiit a te : * et tribuisti ei longitudinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltare, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Añã. Vitam pétiit a te, et tribuisti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuisti super eum : posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Añã. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dó-

minus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Añã. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum. *ŷ.* Tu es sacerdos in ætérnum. *ŕj.* Secúndum órđinem Melchisedech. Pater noster. Absolutio A vinculis. Jube, domne. Bened. **Evángélica léctio.**

Léctio sancti Evángelii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 25.*

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficiscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii, Papæ.

Homília 9. in Evángelia.

LECTIO sancti Evángelii, fratres charíssimi, solícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquíd cernimur, ab Auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre proficiscitur, servos suos vocat, eisque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positurus ratióne revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

ŕj. Amávit eum Dóminus et

ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronávit eum. ✠. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas. *Benedictio. Cujus festum cólimus.*

Lectio viij.

Quis itaque iste homo est, qui péregre proficiscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne quam assúmpserat, ábiit in cœlum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregre proficiscens servis suis bona sua trádedit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commisit unum. Quinque etenim sunt córporis sensus, videlicet : visus, auditus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprimitur. Duóbus vero, intelléctus et operatio designátur. Uníus autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a nuptiis. ✠. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

SED is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lu-

crátus est : quia sunt nonnúl-
li, qui etsi intérna ac mystica
penetráre nésciunt, pro inten-
tíone tamen supérnæ pátriæ
docent recta quos possunt, de
ipsis exterióribus, quæ accepé-
runt, duplum taléntum por-
tant : dumque se a carnis pe-
tulántia, et a terrenárum re-
rum ámbitu, atque a visibílium
voluptáte custódiunt, ab his
étiam álios admonéndo com-
péscunt. Et sunt nonnúl-
li, qui quasi duóbus taléntis ditáti,
intelléctum atque operatiónem
percípiunt, subtília de intérnis
intélligunt, mira in exterióri-
bus operántur. Cumque et in-
télligéndo et operándo áliis
prædicant, quasi duplicátum
de negótio lucrum repórtant.
Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ecce sacérdos magnus, *
qui in diébus suis plácuit Deo,
et invéntus est justus. Ps. Dó-
minus regnávit, cum reliquis.
15.

2. Non est invéntus * símilis
illi, qui conserváret legem
Excélsi.

3. Ideo jurejurándo * fecit il-
lum Dóminus créscere in ple-
bem suam.

4. Sacerdótes Dei, * benedicite
Dóminum : servi Dómini, hy-
mnum dícite Deo, allelúia.

5. Serve bone * et fidélis, in-
tra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. *Eccli. 44. c*

Ecce sacérdos magnus, qui
in diébus suis plácuit Deo,
et invéntus est justus : et in
tém-pore iracúndiæ factus est
reconciliátió.

Hymnus.

JESU, Redemptor ómnium,
 Perpes coróna Præsulum,
 In hac die cleméntius
 Indúlgeas præcántibus;
 Tui sacri qua nóminis
 Conféssor almus cláruit:
 Hujus celébrat ánnua
 Devóta plebs solémnia.
 Qui rite mundi gáudia
 Hujus cadúca réspuens,
 Æternitátis præmio
 Polítur inter Angelos.
 Hujus benígnus ánnue
 Nobis sequi vestígia:
 Hujus præcátu sérvulis
 Dimítte noxam críminis.
 Sit, Christe, Rex piíssime,
 Tibi, Patrique glória,
 Cum Spiritu Paráclito,
 Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus
 per vias rectas. Rj. Et osténdit
 illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Aña.

Euge, serve bone * et fidélis,
 quia in pauca fuísti fidélis,
 supra multa te constituam,
 dicit Dóminus.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens
 Deus: ut beáti N., Con-
 fessoris tui atque Pontificis,
 veneránda solémnitas et devo-
 tióinem nobis áugeat, et salú-
 tem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXAUDI, quæsumus Dómine,
 preces nostras: quas in
 beáti N., Confessoris tui atque
 Pontificis, solemnitate deféri-
 mus; et qui tibi digne méruit
 famulári, ejus intercedéntibus
 méritis, ab ómnibus nos absól-
 ve peccátis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Non est inventus.

Capit. Ecce sacerdos. liij.

Rj. br. Amávit eum Dóminus.
 * Et ornávit eum. Amávit.
 Stolam glóriæ induit eum. Et
 Glória Patri. Amávit. Ÿ. Elé-
 git eum Dóminus sacerdotem
 sibi. Rj. Ad sacrificándum ei
 hóstiám laudis.

Ad Sextam, Aña.

Ideo jurejurádo.

Capitulum. Eccli. 44. c

NON est inventus similis illi.
 qui conserváret legem Ex-
 celsi: ideo jurejurádo fecit
 illum Dóminus créscere in ple-
 bem suam.

Rj. br. Elégit eum Dóminus
 Sacerdotem sibi. Elégit. Ÿ. Ad
 sacrificándum ei hóstiám lau-
 dis. Sacerdotem. Glória Patri.
 Elégit. Ÿ. Tu es sacerdos in
 ætérnum. Rj. Secúndum ór-
 nem Melchisedech.

Ad Nonam, Aña.

Serve bone.

Capitulum. Eccli. 45. c

Iungi sacerdotio, et habere
 laudem in nómine ipsius.
 et offerre illi incénsum dignum
 in odórem suavitátis.

Rj. br. Tu es sacerdos * In æ-
 térnum. Tu es. Ÿ. Secúndum
 órduem Melchisedech. In. Gló-
 ria Patri. Tu. Ÿ. Justum dedú-
 xit Dóminus per vias rectas
 Rj. Et osténdit illi regnum
 Dei.

Ad Vesperas, Aña. Ecce sa-
 cerdos, cum reliq. de I. c.
 Ps. Dixit Dóminus, cum rel.
 de Dñica. 108. et loco ult. I.
 Meménto, Dómine, David. 117.

Capitulum et Hymnu-
 supra in j. Vesp. xlv.

v. Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Aña.

Amavit eum Dominus, * et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

Sequens Aña dicitur ad Magnificat, in ij. Vesp. pro solis summis Pontif.

Aña. Dum esset summus Pontifex, * terræna non metuit, sed ad cœlestia regna gloriosus migravit.

Si occurrat celebrari Festum plurim. Pont. et Conf. Officium lit ut supra : sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali; et in j. Noct. legantur sequentes Lectiones de Script.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. Cap. 44.

LAUDEMUS viros gloriosos, et parentes nostros in generatione sua. Multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua a sæculo. Dominantes in potestatibus suis, homines magni virtute, et prudentia sua præditi, nuntiantes in Prophetis dignitatem Prophetarum, et imperantes in præsentî populo, et virtute prudentiæ populis sanctissima verba. In peritia sua requirentes modos musicos, et narrantes carmina scripturarum.

R. Euge, serve. xlvij.

Lectio ij.

HOMINES divites in virtute, pulchritudinis studium habentes : pacificantes in domibus suis. Omnes isti in generationibus gentis suæ gloriam

adèpti sunt, et in diebus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum : et sunt quorum non est memoria : perierunt quasi qui non fuerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsorum cum ipsis.

R. Ecce sacerdos. xlvij.

Lectio iij.

SED illi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defuerunt : cum semine eorum permanent bona, hereditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum : et filii eorum : propter illos usque in æternum manent : semen eorum et gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

R. Juravit Dominus. xlvij.

2. ALIÆ LECTIONES

pro Pontifice et Confessore.

In secundo Nocturno:

Sermo sancti Maximi,
Episcopi.

Lectio iv.

Ex Hom. 59. de S. Euseb. 2

BEATI Patris N. mérita jam in tuto posita securi magnificemus : qui gubernaculum fidei viriliter tenens, anchoram spei tranquilla jam in statione composuit. et plenam cœlestibus divitiis et æternis mercibus navem optato in littore collocavit : qui contra omnes adversarios scutum timoris Dei tamdiu infatigabiliter tenuit, donec ad victoriam perveniret.

Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unus cum vigili hoste conflictus?

R. Inveni David. l.

Lectio v.

QUANTIS hic cæcis a via veritatis errantibus, et de summa jam in profundum rupe pendentibus, amissum reddidit visum, et illum, quo Christus videretur, reparavit intuitum? Quantorum auribus surdis, et infidelitatis obturatione damnatis, ad percipiendam vocem cælestium mandatorum, pretiosum infudit auditum, ut vocanti Deo ad misericordiam responderent per obedientiam? Quantos intrinsecus vulneratos, angelici oris arte et orationum ab infirmitate curavit?

R. Põsui adjutorium. l.

Lectio vj.

QUANTOS per longam incuriam peccati labe resolutos, et quadam lepræ contagione perfusos, castigationibus et exhortationibus expiando, Deo in se operante mundavit? Quantorum animas viventes in corpore jam defunctas, et delictorum mole obrutas ac sepultas, ad emendationem tamquam ad lucem vocando, Deo resuscitavit; ut Domini sui admirandus imitator, jam mortuas Deo, e contrario mortificet vitæ morte peccato?

R. Iste est qui ante. lj.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 24. d

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate quia

nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii, Episcopi.

Com. in Matth. cap. 26.

UT ignorantiam illam diæ omnibus taciti, non sine utilis silentii ratione esse sciremus, vigilare nos Dominus propter adventum furis admonuit, et orationum assiduitate detentos, omnibus præceptorum suorum operibus inhaerere. Furem enim esse ostendit zâbulum, ad detrahenda ex nobis spolia pervigilem, et corporum nostrorum domibus insidiantem; ut ea incuriosis nobis, et somno deditis, consiliorum suorum atque illecebrarum jaculis perfodiat. Paratos igitur esse nos convenit: quia diæ ignoratio intentam sollicitudinem suspensæ expectationis exagitet.

R. Amavit eum. lij.

Lectio viij. Cap. 27.

QUISNAM est fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam? Quamquam in commune nos ad indefessam vigiliantiae curam adhortetur, specialem tamen populi principibus, id est, Episcopis, in expectatione adventusque suo sollicitudinem mandat. Hunc enim servum fidelem atque prudentem, præpositum familiæ significat, commoda atque utilitate commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens, et præceptis obediens erit, id est, si doctrinæ opportunitate et veritate infirma confirmet, disrûpta consolidet, depravata

convértat, et verbum vitæ in æternitatis cibum alendæ familiæ dispéndat, atque hæc agens, hisque immorans deprehendatur, glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et villicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℞. Sint lumbi. liij.

Lectio ix.

Quod si cóntuens longam Dei paciéntiam, quæ in profectum humanæ salutis exténditur, advérsus consérvos insoléscet, et sæculi malis vitis que se tradet, præsentium tantum curam in cultu ventris exercens: desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis, quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitate constituet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præsentibus studúerit, quia vita Géntium víxerit, quia desperatione judicii commissam sibi familiam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus. 14.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat in utrisque

Vesperis, Aña.

O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum N. ministrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, inter-

cessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum. Officium autem in illis fit de Confessoribus Pont. vel non Pont., pro qualitate Festi.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap. 39.*

SAPIENTIAM ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratió-nem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Oc-cúlta proverbiorum exquíret, et in absconditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparebit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet: bona enim et mala in homínibus tentábit.

℞. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam: * Intra in gáudium Dómini tui. ✠. Dómine, quinque talénta tradidisti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ij.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delictis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligentiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse diriget consílium ejus, et disciplinam,

et in absconditis suis consiliabitur.

Pro Doctore Pontifice.

R. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo : * Ideo jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

V. Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pont.

R. Justus germinabit sicut liliolum : * Et florebit in aeternum ante Dominum. V. Plantatus in domo Domini, in atriiis domus Dei nostri. Et.

Lectio iij.

IPSE palam faciet disciplinam doctrinae suae, et in lege testamenti Domini gloriabitur. Collaudabunt multi sapientiam ejus, et usque in saeculum non delebitur. Non recedet memoria ejus, et nomen ejus requiratur a generatione in generationem. Sapientiam ejus enarrabunt gentes, et laudem ejus enuntiabit ecclesia.

Pro Doctore Pontifice.

R. Juravit Dominus, et non poenitebit eum : * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. V. Dixit Dominus Domino meo : Sede a dextris meis. Tu es. Gloria Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pont.

R. Iste cognovit justitiam et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum : * Et inventus est in numero Sanctorum.

V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Et. Gloria Patri. Et.

In secundo Nocturno
Ex libro Moralium sancti Gregorii, Papae.

Lectio iv. l. 9. c. 6.

QUI post Orionas Hyadum nomine, nisi Doctores sanctae Ecclesiae designantur? Qui subductis martyribus, eo jam tempore ad mundi notitiam venerunt, quo fides clarius elucet : et repressa infidelitatis hieme, altius per corda fidelium sol veritatis calet. Qui remota tempestate persecutionis, explētis longis noctibus infidelitatis, tunc sanctae Ecclesiae orti sunt, cum ei jam per credulitatis vernum lucidior annus aperitur.

Pro Doctore Pontifice.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabuntur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocet ei. Manus.

Pro Doctore non Pont.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

NEC immerito Doctores sancti Hyadum nuncupatione signantur. Graeco quippe eloquio hyetos pluvia vocatur, et Hyades nomen a pluviiis acceperunt : quia ortae procul dubio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatione expressi sunt, qui ad statum universalis Ecclesiae, quasi in caeli faciem ducti, super arentem terram humani

péctoris sanctæ prædicationis imbres fuderunt. Si enim prædicationis sermo pluvia non esset, Moyses minime dixisset : Expectetur sicut pluvia eloquium meum : et nequâquam per Isaiam Veritas diceret : Mandabo nubibus meis, ne pluant super eam imbrem : atque hoc, quod paulo ante protulimus : Quâobrem prohibite sunt stillæ pluviarum.

Pro Doctore Pontifice.

✠ Pôsui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : ✠ Manus enim mea auxiliabitur ei. ✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pont.

✠ Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum : ✠ Et ad portas paradisi coronavit eum. ✠. Induit eum Dominus lorîcam fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio vij.

Dum ergo Hyades cum pluviis veniunt, ad cœli spatia altiora sol ducitur : quia apparente Doctorum scientia, dum mens nostra imbre prædicationis infunditur, fidei calor augetur. Et perfusa terra ad fructum proficit, cum lumen ætheris ignescit : quia uberius frugem boni operis reddimus, dum per sacræ eruditionis flammam in corde clarius ardemus. Dumque per eos diebus singulis magis magisque scientia cœlestis ostenditur, quasi intèrni nobis luminis vernum tempus aperitur : ut novus sol nostris mentibus rutillet, et eorum verbis nobis cõgnitus seipso quotidie

clarius micet. Urgente etenim mundi fine, supèrna scientia proficit, et largius cum tempore excrecit.

Pro Doctore Pontifice.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est : ✠ Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pont.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingerere in requiem meam : ✠ Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ✠. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini,

Episcopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, c. 6, tom. 4.

OSTENDIT Dominus, fatuos esse judicandos, qui temporalium bonorum vel copiam sectantes, vel inopiam metuentes, amittunt æterna, quæ nec dari possunt ab hominibus, nec auferri. Itaque si sal infatuatum fuerit, in quo salietur? id est, si vos, per quos condiendi sunt quodammodo populi, metu persecutionum tem-

porárium amiséritis regna cœ-
lorum; qui erunt hómines,
per quos a vobis error auferá-
tur : cum vos elégerit Deus, per
quos errórem áuferat ceteró-
rum?

Pro Doctore Pontifice.

℞. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, stolam glóriæ ín-
duit eum : * Et ad portas para-
disi coronávit eum. ✠. Induit
eum Dóminus lorícam fidei, et
ornávit eum. Et.

Pro Doctore non Pont.

℞. Iste est qui ante Deum ma-
gnas virtútes operátus est, et
de omni corde suo laudávit
Dóminum : * Ipse intercédát
pro peccátis ómnium populó-
rum. ✠. Ecce homo sine que-
rela, verus Dei cultor, ábsti-
nens se ab omni ópere malo,
et pérmanens in innocéntia sua.
Ipse.

Lectio viij.

Ergo ad nihilum valet sal
infatuátum, nisi ut mittá-
tur foras, et calcétur ab ho-
mínibus. Non itaque calcátur
ab homínibus, qui pátitur per-
secutiónem : sed qui persecu-
tiónem timéndo infatuátur. Cal-
cári enim non potest, nisi infé-
rior; sed inférior non est, qui
quamvis córpore multa in terra
sustíneat, corde tamen fixus in
cœlo est.

℞. In médio Ecclésiæ apéruit os
ejus, * Et implévit eum Dómi-
nus spírítu sapiéntiæ et intel-
léctus. ✠. Jucunditátem et ex-
ultatiónem thesaurizávit super
eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quó-
modo dixit supérius sal ter-

ræ, sic nunc dicit lumen mun-
di. Nam neque supérius ista
terra accipiéndam est, quam pé-
dibus corpóreis calcámus. sed
hómines, qui in terra hábitant,
vel étiam peccatóres, quorum
condiéndis et extingúendis pu-
tóribus apostólicum salem Dó-
minus misit. Et hic mundum.
non cœlum et terram, sed ho-
mines, qui sunt in mundo, vel
diligunt mundum, opórtet ín-
telligi, quibus illuminándis A-
póstoli missi sunt. Non potest
cívitas abscondi super montem
pósita; id est, fundáta super
insígnem magnámque justítiam.
quam significat étiam ipse
mons, in quo dísputat Dómi-
nus.

Te Deum laudámus. 14.

2. ALIA HOMILIA

pro Doctoribus.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo témpore : Dixit Jesus
discípulis suis : Vos estis sal
terræ. Quod si sal evanúerit
in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Hilárii, Episcopi
Com. in Matth. cap. 4. post init.

Vos estis sal terræ : quod si
sal infatuátum fúerit, ad
nihilum valet id quod salietur.
Sal, ut árbitor, terræ nullum
est. Quómodo ergo Apóstolo
sal terræ nuncupávit? Sed pro-
prietas est quærénda dictórum.
quam et Apostolórum officium.
et ipsius salis nátura monstra-
bit. Sal est in se uno cónti-
nens aquæ et ignis eleméntum.
et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doct. Pont. ℞. Amávit
eum Dóminus.

Pro Doct. non Pont. Rj. Iste est qui ante. lx.

Lectio viij.

Hic igitur in omnem usum humani generis effectus, incorruptionem corporibus, quibus fuerit aspersus, impertit, et ad omnem sensum conditi saporis aptissimus est. Apostoli autem sunt rerum coelestium praedicatores, et aeternitatis velut satores, immortalitatem omnibus corporibus, quibus eorum sermo aspersus fuerit, conferentes. ¶ Merito igitur sal terrae nuncupati sunt, per doctrinae virtutem saliendo modo aeternitati corpora reservantes.

R. In medio. lx.

Lectio ix.

Sed natura salis semper eadem est, nec immutari unquam potest. Verum quia conversioni homo subiacet, et solus beatus, qui usque ad finem in omnibus Dei operibus permanserit: ideo eos sal terrae nuncupatos monet in tradita sibi potestatis virtute persistere, ne infatuati nihil saliant, et ipsi sensu accepti saporis amisso, vivificare corrupta non possint, et projecti de Ecclesiae promptuariis, cum his, quos salierint, pedibus incedentium proterantur.

Te Deum laudamus. 14.

3. ALIA HOMILIA

pro Doctoribus.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. 5. b

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

AUTUMN.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

Hom. 15. in Matth. sub med.

Atendite quid dixerit, Vos estis sal terrae: per quod ostendit, quam necessario ista praecipiat. Non enim de vestra, inquit, tantummodo vita, sed de universo orbe vobis ratio reddenda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut viginti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittebam Prophetas; sed ad omnem terram prorsus ac mare, totumque mundum, et hunc variis criminibus oppressum.

Pro Doct. Pont. Rj. Amavit eum. lx.

Pro Doct. non Pont. Rj. Iste est qui ante. lx.

Lectio viij.

Dicendo enim, Vos estis sal terrae, ostendit universam hominum infatuatam esse naturam, et peccatorum vi corruptam, et idcirco illas ab eis virtutes requirit, quae maxime ad multorum salutem procurandam necessariae sunt atque utiles. Nam qui mansuetus est ac modestus, et misericors et justus, non intra se tantummodo haec recte facta concludit, verum in aliorum quoque utilitatem praeclaros hos faciet effluere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacificus, et persecutionem pro veritate patitur, nihilominus in commune commodum vitam instituit.

R. In medio. lx.

Lectio ix.

Ne igitur putetis, inquit, ad levia vos ducendo esse certamina, neque exiguarum re-

F

rum vobis ineúndam esse ratió-
nem, Vos estis sal terræ. Quid
ígitur? Ipsine putrefácta medi-
cáti sunt? Nequáquam: neque
enim fieri potest, ut ea, quæ
jam corrúpta sunt, salis perfri-
cacióne reparéntur. Non ergo
hoc fecérunt, sed ante renová-
ta, sibique trádita, atque ab
illa jam putrédine liberáta,
aspergébant sale, et in ea nó-
vitate conservábant, quam a
Dómino suscepérant. Liberáre
quippe a putrédine peccatórum
Christi virtútis est: ut autem
ad illa íterum non revertántur,
Apostolórum curæ est ac labóris.
Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

Confessoris non Pontificis.

Ad Vesperas, Añã. Dómine,
quinque talénta, ut infra ad
Laudes. Ps. Dixit Dóminus,
cum reliq. de Dñica. 108, et
loco ult., Ps. Laudáte Dómi-
num, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Ecclí.* 31.

BEATUS vir, qui invéntus est
sine mácula: et qui post
aurum non ábiit, nec sperávit
in pecúnia et thesáuris. Quis
est hic, et laudábimus eum?
fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

ISTE Confessor Dómini, colén-
tes

Quem pie laudant pópuli per
orbem,

Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dic.

Hac die lætus méruit suprémus
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis,
pudicus,

Sóbriam duxit sine labe vitam,

Donec húmános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum fre-
quénter,

Ægra quæ passim jacuére mem-
bra,

Viribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obse-
quéntem

Cóncinit laudem, celebrésque
palmas;

Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus.

Qui super cœli sólio corúscans.

Tótius mundi sériem gubérnat.
Trinus et unus. Amen.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. R. Stulam glóriæ
índuit eum.

Ad Magnificat, Añã.

Similábo eum * viro sapiénti.
qui ædificávit domum suam su-
pra petram.

Oratio

DEUS, qui nos beáti N. Con-
fessóris tui, ánnua sole-
mnitate lætíficas: concéde pro-
pítius; ut cujus natalítia colí-
mus, étiam actiónes imitémur.
Per Dóminum.

Alia Oratio

ADESTO, Dómine, supplicatió-
nibus nostris, quas in beáto
N. Confessóris tui, solemní-
tate deférimus: ut qui nostræ ju-
stítie fidúciam non habémus.
ejus, qui tibi plácuit, précibus
adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas. Oratio

INTERCESSIO nos, quæsumus Do-
mine, beáti N. Abbátis
comméndet: ut, quod nostri
méritis non valémus, ejus patro-
cínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Regem Confessorum Dóminum,
* Venite, adorémus. Ps. Venite,
exultémus. 2.

Hymnus. Iste Conféssor, ut
supra. Ixij.

In primo Nocturno.

Vñ. Beátus vir, * qui in lege
Dómini meditátur : volúntas
ejus pérmanet die ac nocte, et
ómnia quæcúmque fáciat, sem-
per prosperabúntur.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in
consilio impiórum, et in
via peccatórum non stetit, * et
in cáthedra pestilentíæ non
sedit :

sed in lege Dómini volúntas
ejus, * et in lege ejus meditábi-
tur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod
plantátum est secus decúrsus
aquárum, * quod fructum suum
dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet :
* et ómnia quæcúmque fáciat,
prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed
tamquam pulvis quem prójicit
ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in ju-
dicio : * neque peccatóres in
concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam
justórum : * et iter impiórum
períbit.

Vñ. Beátus vir, qui in lege
Dómini meditátur : volúntas
ejus pérmanet die ac nocte, et
ómnia quæcúmque fáciat, sem-
per prosperabúntur.

Vñ. Beátus * iste Sanctus, qui
confisus est in Dómino, prædi-
cávit præcéptum Dómini, consti-
tútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes ?
* et pópuli meditáti sunt
Inánia?

Astitérunt reges terræ, et prin-
cipes convenérunt in unum, *
advérsus Dóminum et advérsus
Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : *
et projiciámus a nobis jugum
ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit
eos : * et Dóminus subsannábit
eos.

Tunc loquétur ad eos in ira
sua : * et in furóre suo contur-
bábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex
ab eo super Sion montem san-
ctum ejus, * prædicans præcé-
ptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * filius
meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi
gentes hereditátem tuam, * et
possessióem tuam términos
terræ.

Reges eos in virgá férrea, *
et tamquam vas figuli confrín-
ges eos.

Et nunc, reges, intelligite : *
erudímini qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre : *
et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, ne-
quándo irascátur Dóminus, *
et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus,
* beáti omnes, qui confidunt
in eo.

Vñ. Beátus iste Sanctus, qui
confisus est in Dómino, prædi-
cávit præcéptum Dómini, consti-
tútus est in monte sancto
ejus.

Vñ. Tu es glória * mea, tu

es suscéptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me. Multi dicunt ánimæ meæ : * non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti. Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Antífona. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo. *Psalmus.* Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *Responsorium.* Stolam glóriæ induit eum. Pater noster. *Absolutio.* Exáudi, Dómine. *Psalmus.* Jube, domne. *Benedictio.* Benedictione perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap. 4. b et 5.*

Justus si morte præoccupátus fúerit, in refrigerio erit. Senéctus enim venerábilis est, non diuturna, neque annórum número computáta : cani autem sunt sensus hómínis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est di-

léctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fictio deciperet ánimam illius. Fascinatio enim nugacitátis obscurat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa : plácita enim erat Deo ánimá illius : propter hoc properávit educere illum de medio iniquitátum.

Responsorium. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui. *Psalmus.* Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. *Intra.* *Benedictio.* Unigénitus Dei Filius.

Lectio ij.

POPULI autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis talia : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illius. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios. et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis. et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare munierit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum : illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumelia inter mórtuos in perpétuum : quóniam dirúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur. *Responsorium.* Justus germinábit sicut lílimum : * Et florébit in æter-

num ante Dóminum. *v.* Plan-
tátus in domo Dómini, in átriis
domus Dei nostri. Et. Bened.
Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Et erunt geméntes, et memó-
ria illórum peribit. Vénient
in cogitátione peccatórum suó-
rum tímidi, et tradúcent illos
ex advérso iniquitátes ipsórum.
Tunc stabunt justí in magna
constántia advérsus eos qui se
angustiavérunt, et qui abstu-
lérunt labóres eórum. Vidéntes
turbabúntur timóre horribili,
et mirabúntur in subitátione
insperátæ salútis, dicéntes in-
tra se, pœniténtiam agéntes,
et præ angústia spíritus gemén-
tes : Hi sunt quos habúimus
aliquándo in derisum, et in si-
militúdinem impropérii. Nos
insensáti vitam illórum æsti-
mabámus insániam, et finem
illórum sine honóre : ecce quó-
modo computáti sunt inter fi-
lios Dei, et inter Sanctos sors
illórum est.

r. Iste cognóvit justítiam, et
vidit mirabilia magna, et ex-
orávit Altíssimum : * Et invén-
tus est in número Sanctórum.

v. Iste est qui contémpsit vi-
tam mundi, et pervénit ad cœ-
léstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Añã. Invocántem exaudivit *
Dóminus Sanctum suum; Dó-
minus exaudivit eum, et con-
stituit eum in pace.

Psalmus 4.

CUM invocárem, exaudivit me
Deus justítiae meæ : * in
tribulátione dilatásti mihi.
Miserére mei, * et exáudi ora-
tiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi
corde? * utquid dilígitis vani-
tátem, et quæritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit
Dóminus sanctum suum : * Dó-
minus exáudiet me, cum cla-
mávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre :
* quæ dicitis in córdibus vestris,
in cubílibus vestris compungí-
mini.

Sacrificáte sacrificium justítiae,
et speráte in Dómino. * Multi di-
cunt : Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen
vultus tui, Dómine : * dedisti
lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei
sui : * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam,
et requiescam :

Quóniam tu, Dómine, singulá-
riter in spe * constituisti me.
Añã. Invocántem exaudivit Dó-
minus Sanctum suum, Dómi-
nus exaudivit eum, et consti-
tuit eum in pace.

Añã. Læténtur omnes, * qui spe-
rant in te, Dómine : quóniam
tu benedixisti justo, scuto bonæ
voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pécipie,
Dómine, * intéllige cla-
mórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ : *
Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dó-
mine, mane exáudies vocem
meam.

Mane astábo tibi, et vidébo :
* quóniam non Deus volens ini-
quitátem tu es.

Neque habitábit juxta te ma-
lignus : * neque permanébunt
injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem : * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus : * ego autem in multitudine misericordiae tuae,

Introibo in domum tuam : * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in justitia tua : * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est. Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant : * iudica illos, Deus.

Decedant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos : * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et laetentur omnes, qui sperant in te : * in aeternum exultabunt : et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae * coronasti nos.

Añã. Laetentur omnes, qui sperant in te, Domine : quoniam tu benedixisti justo, scuto bonae voluntatis tuae coronasti eum.

Añã. Domine, Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra! quia gloria et honore coronasti Sanctum tuum, et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Psalmus 8.

DOMINE Dominus noster, * quam admirabile est no-

men tuum in universa terra! Quoniam elevata est magnificentia tua, * super caelos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum : * lunam et stellas, quae tu fundasti. Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum : * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas : insuper et pecora campi. Volucres caeli, et pisces maris, * qui perambulans semitas maris.

Domine Dominus noster, : * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Añã. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra! quia gloria et honore coronasti Sanctum tuum, et constituisti eum super opera manuum tuarum.

̄. Os justi meditabitur sapientiam. R. Et lingua ejus loquetur iudicium. Pater noster. V. solutio. Ipsius pietas. ̄. Jube. domne. Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Lectio iv.

In Orat. de S. Philog., Tom. 3

BEATI N. dies, cujus festivitatem celebramus, ad ipsius recte factorum enarrationem

linguam nostram evocavit : siquidem hodie Beatus iste ad tranquillam, omnisque perturbationis expertem vitam transiit : eoque navigium appulit, ubi deinceps non poterit metuere naufragium, nec ullam animi perturbationem, aut dolorem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni molestia animi, cum Paulus hominibus adhuc in hac vita degentibus loquens, dicat : Semper gaudeo, sine intermissione orate?

Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. v. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et. Bened. Christus perpetuae.

Lectio v.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectationes, ubi praematurae mortes, ubi calumniae, ubi invidiae, ubi perturbationes, ubi irae, ubi cupiditates, ubi innumerabiles insidiae, ubi quotidianae sollicitudines, ubi perpetua sibi que succedentia mala sunt, innumeros ex omni parte dolores afferentia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeamus, si quis paululum ex rerum mundanarum fluctibus erexerit apud, vitamque suam recte composuerit : multo magis, postquam hinc demigraverimus, facile composites erimus ejus boni, cum haec omnia sublata fuerint, adversa valetudo, morbi, peccandi materia, ubi non est meum ac tuum, frigidum vel verbum, et quicquid est

malorum in vitam nostram invehens, innumeraque gignens bella.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum : * Et ad portas paradisi coronavit eum. v. Induit eum Dominus loricae fidei, et ornavit eum. Et. Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

Quamobrem maximopere gratulor hujus Sancti felicitati, quod quamquam translatus est, atque hanc, quae apud nos est, civitatem reliquit, tamen in alteram adscriptus est civitatem, nempe Dei : et digressus ab hac Ecclesia, ad illam pervenit, quae est primogenitorum descriptorum in caelis : ac relictis hisce festis, transiit ad celebritatem Angelorum. Etenim quod et civitas sursum sit, et Ecclesia, et celebritas, audi Paulum dicentem : Accessistis ad civitatem Dei viventis, Jerusalem caelestem, et Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in caelis, et ad multorum millium Angelorum frequentiam. R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrederere in requiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. v. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Añã. Dõmine, iste Sanctus * habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitabit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo? Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Añã. Domine, iste Sanctus habitabit in tabernáculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Añã. Vitam petiit * a te, et tribuisti ei, Domine : gloriam et magnum decorem imposuisti super eum : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Psalmus 20.

DOMINE, in virtute tua lætabitur rex : * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in

sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo : * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino : * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dominus in ira sua conturbabit eos. et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra pedes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in terra mala : * cogitaverunt consilia. quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tua : * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Añã. Vitam petiit a te. et tribuisti ei, Domine : gloriam et magnum decorem imposuisti super eum : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Añã. Hic accipiet * benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo : quæ hæc est generatio querentium Dominum.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et placitudo ejus : * orbis terra-

rum, et univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum : * et ſuper flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et miſericórdiam a Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Via. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et miſericórdiam a Deo ſalutári ſuo : quia hæc eſt generátio quæréntium Dóninum. *ŷ*. Lex Dei ejus in orde ipſius. *R*. Et non ſuplantabúntur gressus ejus. *Pater noster*. *Absolutio*. A vinulis. *ŷ*. Jube, domne. *Bened. evangélica* léctio.

léctio ſancti Evangélii ſecúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 12. e*

in illo témpore : Dixit Jeſus diſcípulis ſuis; Sint lumbi

veſtri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii, Papæ.

Homília 13. in Evang.

SANCTI Evangélii, fratres charíſſimi, apérta vobis eſt léctio recitáta. Sed ne aliquibus ipſa ejus planities alta fortáſſe videátur, eam ſub brevitate tranſcúrrimus, quátenus ejus expoſitio ita neſciéntibus fiat cógnita, ut tamen ſciéntibus non ſit oneróſa. Dóminus dicit : Sint lumbi veſtri præcíncti. Lumbos enim præcingimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus eſt mala non ágere, niſi étiam quiſque ſtúdeat et bonis opéribus inſudáre, prótinus ádditur : Et lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis noſtris lucis exémpla monſtrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux veſtra coram homínibus, ut vídeant ópera veſtra bona, et glorificent Patrem veſtrum, qui in cœlis eſt.

R. Iſte eſt qui ante Deum magnas virtútes operátus eſt, et de omni corde ſuo laudávit Dóninum. * Ipſe intercédát pro peccátis ómnium populórum. *ŷ*. Ecce homo ſine queréla, verus Dei cultor, áſtinens ſe ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia ſua. Ipſe. *Bened. Cujus feſtum cólimus.*

Lectio viij.

Duo autem ſunt, quæ jubéntur, et lumbos reſtrín-

gere, et lucernas tenere, ut et munditia sit castitatis in corpore, et lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere nequaquam potest: si aut is, qui bona agit, adhuc luxuriae inquinamenta non deserit: aut is, qui castitate praeminet, necdum se per bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere, nec opus bonum est aliquod sine castitate. Sed et si utrumque agitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supernam patriam tendat, et nequaquam se a vitiis pro mundi hujus honestate contineat.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur a nuptiis. *S.* Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. Gloria Patri. Et. Bened. Ad societatem.

Lectio iv.

Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis: ut, cum venerit, et pulsaverit, confestim aperiant ei. Venit quippe Dominus, cum ad iudicium properat: pulsat vero, cum jam per aegritudinis molestias esse mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim iudici pulsanti non vult, qui exire de corpore trepidat et videre eum, quem contempsisse se meminit, iudicem formidat. Qui autem de sua spe et operatione secu-

rus est, pulsanti confestim aperit, quia laetus iudicem sustinet. Et cum tempus propinqua mortis advenerit, de gloria retributionis hilarescit.

Te Deum laudamus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Antiph.

1. Domine, * quinque talenta tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucratum sum. Ps. Dominus regnavit, cum reliq. 45.

2. Euge, serve bone, * in modico fidelis, intra in gaudium Domini tui.

3. Fidelis servus * et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

4. Beatus ille servus, * quem cum venerit dominus ejus, et pulsaverit januam, invenerit vigilantem.

5. Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. *Eccli.* 31.

BEATUS vir, qui inventus est sine macula, et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua

Hymnus.

Jesu, corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne praemium.
Da supplicanti coetui,
Hujus rogatu, noxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.
Anni reverso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corporon
Migravit inter sidera.
Hic vana terrae gaudia,
Et luculenta praedia,

Pollúta sorde députans,
 Ovans tenet cœlestia.
 Te, Christe, Rex piíssime,
 Hic confiténdo júgiter,
 Calcávit artes dæmonum,
 Sævúmque avérni princípem.
 Virtúte clarus, et fide,
 Confessione sédulus,
 Jejúna membra déferens,
 Dapes supérnas óbtinet.
 Proinde te, piíssime,
 Precámur omnes súplices :
 Nobis ut hujus grátia
 Pœnas remíttas débitas.
 Patri perénnis glória,
 Natóque Patris único,
 Sanctóque sit Paráclito,
 Per omne semper sæculum.
 Amen.

Justum dedúxit Dóminus per
 vias rectas. R. Et osténdit illi
 regnum Dei.

Ad Benedictus, Añã.

Euge, serve bone, * et fidélis,
 quia in pauca fuísti fidélis, su-
 pra multa te constituam, intra
 in gáudium Dómini tui.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti N. Confessóris tui, ánnua solemnitate lætificas : concéde propíius; ut, cujus natalitia còlinus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADISTO, Dómine, supplicatió-
 nibus nostris, quas in beáti
 Confessóris tui, solemnitate
 eférimus : ut, qui nostræ ju-
 itie fidúciã non habémus,
 us qui tibi plácut, précibus
 ljuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

ITERCESSIO nos, quæsumus,
 Dómine, beáti N. Abbátis,
 commendet : ut, quod nostris

méritis non valémus, ejus pa-
 trocinio assequámur. Per Dó-
 minum.

Ad Tertiam Añã

Euge, serve bone.

Capit. Reátus vir. lxx.

R. br. Amávit eum Dóminus, *
 Et ornávit eum. Amávit. ✕.
 Stolum glóriæ induit eum. Et.
 Glória Patri. Amávit. ✕. Os ju-
 sti meditábitur sapiéntiam. R.
 Et lingua ejus loquétur judi-
 cium.

Ad Sextam, Añã.

Fidélis servus.

Capitulum. *Eccli. 39.*

JUSTUS cor suum trádidit ad
 vigilándum dilúculo ad Dómi-
 num, qui fecit illum, et in con-
 spéctu Altíssimi deprecábitur.

R. br. Os justi * Meditábitur
 sapiéntiam. Os justi. ✕. Et lin-
 gua ejus loquétur judiciúm.
 Meditábitur. Glória Patri. Os.
 ✕. Lex Dei ejus in corde ipsíus.
 R. Et non supplantabúntur gres-
 sus ejus.

Ad Nonam, Añã.

Serve bone.

Capitulum. *Sap. 10. b*

JUSTUM dedúxit Dóminus per
 vias rectas, et osténdit illi
 regnum Dei, et dedit illi scién-
 tiam sanctórum : honestávit il-
 lum in labóribus, et complé-
 vit labóres illíus.

R. br. Lex Dei ejus * In corde
 ipsíus. Lex. ✕. Et non supplan-
 tabúntur gressus ejus. In. Gló-
 ria Patri. Lex. ✕. Justum de-
 dúxit Dóminus per vias rectas.
 R. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Añã. Dómine,
 quinque talénta, cum reliq. de
 Laud. Psalmi, Capit. et Hymn.
 ut in j. Vesp. lxxj.

Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Aña.

Hic vir despiciens mundum * et terræna triumphans, divitias cælo condidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plur. Conf. non Pont. Offic. fit ut supra; sed in Orat., et Serm., quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

2. ALIÆ LECTIONES

pro Confessore non Pont.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. Cap. 31.

BEATUS vir, qui inventus est sine macula: et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probatus est in illo, et perfectus est, erit illi gloria æterna: qui potuit transgredi, et non est transgressus: facere mala, et non fecit: ideo stabilita sunt bona illius in Domino, et elemosynas illius enarrabit omnis Ecclesia sanctorum.

R. Euge, serve bone. lxiv.

Lectio ij. Cap. 32. c et 33.

QUI timet Dominum, excipiet doctrinam ejus: et qui vigilaverint ad illum, invenient benedictionem. Qui quaerit legem, replébitur ab ea: et qui insidiosè agit, scandalizabitur in ea. Qui timent Dominum, invenient iudicium justum, et justitias quasi lumen accendent. Qui credit Deo, attendit mandatis: et qui confidit in illo, non minorabitur.

Timenti Dominum non occurrerent mala, sed in tentatione Deus illum conservabit, et liberabit a malis. Sapiens non odit mandata et justitias, et non illidetur quasi in procèlla navis. Homo sensatus credit legi Dei, et lex illi fidelis.

R. Justus germinabit. lxiv.

Lectio iij. Cap. 34. b

SPIRITUS timentium Deum quaeritur, et in respectu illius benedicetur. Spes enim illorum in salvantem illos, et oculi Dei in diligentes se. Qui timet Dominum, nihil trepidabit. et non pavébit: quoniam ipse est spes ejus. Timentis Dominum beata est anima ejus. Ad quem respicit, et quis est fortitudo ejus? Oculi Domini super timentes eum, protector potentiae, firmamentum virtutis, tegimen ardoris, et umbraculum meridiani, deprecatio offensivis, et adiutorium casus, exaltans animam, et illuminans oculos, dans sanitatem, et vitam, et benedictionem.

R. Iste cognovit. lxv.

In secundo Nocturno.

Ex libro Moralium sancti Gregorii, Papæ.

Lectio iv.

Lib. 10. c. 16. in c. 42. Job.

DERIDETUR justis simplicitas. Hujus mundi sapientia est. cor machinationibus tegere sensum verbis velare, quæ falsa sunt, vera ostendere: quæ vera sunt, falsa demonstrare. Hæc nimirum prudentia usu a juvenibus scitur, hæc a puero pretio discitur: hanc qui sciunt ceteros despiciendo superbiunt, hanc qui nesciunt subjecti et

úmidi in áliis mirántur : quia ab eis hæc éadem duplicitátis níquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis perversitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, idépta temporális glóriæ vanitate gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplicius réddere : cum vires súppetunt, nullis resistentibus cédere : cum virtutis possibilitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitate simuláre.

Honestum fecit. lxxvij.

Lectio v.

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis perire, vera ut sunt diligere, falsa devitáre ; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere ; nullam injúriæ vilitiónem quærere, pro veritate contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicitas eridétur : quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus atúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis oculi dúbio stultum putátur : et quidquid in ópere veritas approbat, carnáli sapiéntiæ fásum sonat. Quid namque stultus vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil illida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, superbíam quærere, possessa relinquare, rapiénti non resistere, percutiénti álteram mállam præbére?

Amávit eum. lxxvij.

AUTUMN.

Lectio vj. C. 17. post init.

LAMPAS contémpta apud cogitatioes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitate deprimátur : non hunc rerum abundantia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequentia súppetat, nulla hunc humanis óculis véstium pompa compónat : a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indignus æstimátur : sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat : honorári méruit, déspecti non réfugit : corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectiône pinguéscit : mentem semper ad patientiam præparat, et eréctus pro justitia, de percéptis contuméliis exúltat : afflictis ex corde compátitur, de bonórum prosperitatibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollicitus rúminat, et inquisitus quódlibet éloqui dupliciter ignórat.

¶ Iste homo. lxxvij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12. d.

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Nolíte timére, pusillus grex, quia complácuít Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homília venerábilis Bedæ,
Presbyteri.

Lib. 4. c. 54. in Luc. 12.

PUSILLUM gregem electórum,
vel ob comparatiónem ma-

G

jóris númeri reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotió-
nem nóminat : quia vidélicet
Ecclésiám suam quantálibet nu-
merositáte jam dilatátam, ta-
men usque ad finem mundi hu-
militáte vult créscere, et ad
promíssum regnum humilitáte
perveníre. Ideóque ejus labóres
blande consolátus, quam re-
gnum Dei tantum quærere præ-
cipit, eidem regnum a Patre
dandum complácita benignitáte
promíttit.

R. Iste est qui ante. lxi.

Lectio viij.

VENDITE quæ possidétis, et
date eleemósynam. Nolite,
inquit, timére, ne propter re-
gnum Dei militántibus, hujus
vitæ necessária desint : quin
étiam posséssa propter eleemó-
synam véndite. Quod tunc di-
gne fit, quando quis semel pro
Dómino suis ómnibus spretis, ni-
hilóminus post hæc labóre má-
nuum, unde et victum transíge-
re, et eleemósynam dare queat,
operátur. Unde gloriátur Apó-
stolus, dicens : Argéntum et
aurum, aut vestem nullíus con-
cupívi : ipsi scitis, quóniam ad
ea quæ mihi opus erant, et his qui
mecum sunt, ministravérunt
manus istæ. Omnia osténdi vo-
bis, quóniam sic laborántes
opórtet suscipere infirmos.

R. Sint lumbi. lxx.

Lectio ix.

FACITE vobis sácculos, qui
non veteráscunt : eleemó-
synas vidélicet operádo, qua-
rum merces in ætérnum má-
neat. Ubi non hoc præcéptum
esse putándum est, ut nil pe-
cúnix reservétur a sanctis, vel

suis scílicet, vel páuperum
úsibus suggeréndæ : cum et
ipse Dóminus, cui ministrá-
bant Angeli, tamen ad infor-
mándam Ecclésiám suam, ló-
culos habuisse legátur, et a fi-
délibus obláta consérans, et
suórum necessitatibus aliisque
indigéntibus tríbens ; sed ne
Deo propter ista serviátur, et
ob inópíæ timórem justítia de-
serátur.

Te Deum laudámus. 14.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d

IN illo témpore : Dixit Petrus
ad Jesum : Ecce nos reliqui-
mus ómnia et secúti sumus te
quid ergo erit nobis ? Et res-
pon-
dit illi : Quia quæcumque
alligaveris super terram, etc.

Homília sancti Hierónymi.

Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRANDIS fidúcia ! Petrus pisci-
tor erat, dives non fuerat.
cibos manu et arte quærebat.
et tamen lóquitur confidénter.
Reliquimus ómnia. Et quia non
súfficit tantum relínquere, ju-
git quod perféctum est : Et se-
cúti sumus te. Fécimus quod
jussisti : quid ígitur nobis da-
bis præmii ? Jesus autem dixit
illis : Amen dico vobis : quod
vos qui secúti estis me, in re-
generatióne, cum séderit Fílius
hómínis in sede majestátis sue
sedébitis et vos super sedé-
duódecim, judicántes duódecim
tribus Israel. Non dixit : Quia
reliquístis ómnia : hoc enim
et Crates fecit philosophus
et multi álíi divítias contem-
-

psérunt ; sed : Qui secúti estis me : quod próprie Apostolórum est , atque credéntium. R. Iste est qui ante. lxi.

Lectio viij.

IN regeneratióne, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptiõne resúrgent incorrupti), sedébitis et vos in scóliis judicantium , condemnántes duódecim tribus Israel : quia vobis credéntibus, illi crédere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténcia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem mittere, sed gládium. Veni enim separare hóminem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru : et inimici hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatióem Evangélii, omnes affectus contempserint, atque divítias et sæculi voluntates, isti céntuplum recípiet, et vitam ætérnam possidébunt.

Sint lumbi. lxx.

Lectio ix.

IN occasione hujus sentétiæ quidam introducunt millem annos post resurrecciónem, dicentes, tunc nobis céntuplum omnium rerum, quas dimisimus, et vitam ætérnam esse eddendam : non intelligéntes quod, si in céteris digna sit reomissio, in uxóribus appareat irpitúdo : ut qui unam pro

cipiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvátore dimiserit, spirituália recípiet : quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius número comparétur.

Te Deum laudamus. 14.

2. ALIA HOMILIA
pro Abbatibus.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11. d

IN illo tẽpore : Respóndens Jesus, dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini,
Episcopi.

Serm. 10. de Verb. Dom.

VENITE ad me, omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, fráguiles, infirmi, lútea vasa portántes, quæ faciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promissio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tólite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília créare, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre ; sed : Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

R. Iste est qui ante. lxi.

Lectio viij.

MAGNUS esse vis? a mínimo incipe. Cógitas magnam fabricam constrúere celsitudinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimponere molem ædificiũ, quanto erit majus ædificium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprimitur. Ergo et fábrica ante celsitudinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

R. Sint lumbi. lxx.

Lectio ix.

QUOD est fastígium construéndæ fábricæ, quam molimur? quo perventúrum est cacúmen ædificiũ? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excésum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desiderat, et quod dico, et quod audit, intélligit. Promittitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fáctile illos vident: sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promittitur visio Dei vivéntis et vidéntis.

Te Deum laudámus. 14.

3. ALIA HOMILIA
pro Abbatibus.Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.Lectio vij. *Cap. 19. d*

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

De Homilia venerábilis Belæ.
Presbyteri.*In Natali S. Bened.*

DUO sunt órdenes electórum in iudicio futúri: unus iudicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum; álius iudicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen, quæ habébant. quotidíanas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde et auditúri sunt in iudicio: Veníte, benedicti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedistis mihi manducáre: sitívi, et dedistis mihi bíbere.

R. Iste est qui ante. lxx.

Lectio viij.

SED et reprobórum duos ibi futúros órdenes, Dómino narránte, comperimus: unum eórum, qui fidei christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in iudicio testátur: Discédite a me. maledicti, in ignem ætérnum qui præparátus est diabolo. et angelis ejus: esurívi enim. et non dedistis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel susceptam per apostasiam deseruére: de quibus dicit: Qui autem non credit, jam iudicátus est: quia non credit in nómine unigéniti Fíi Dei.

R. Sint lumbi. lxx.

Lectio ix

VERUM his cum timóre et pavóre débito paulisper com

memorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatoris nostri promissa convertámus auditum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis : non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præsentis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accipiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis affectibus sive possessionibus pro Christi discipulátu renuntiaverit, quo plus in ejus amórem profecerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscipere affectu, et suis gaudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

Virginum.

Ad Vesperas.

Añã. Hæc est virgo sápiens * et una de número prudéntum.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Ecce principium in die virtútis tuæ in splendoribus sanctorum : * ex útero ante luciferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implebit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet : * propterea exaltábit caput.

Añã. Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Añã. Hæc est virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invenit.

Psalmus 121.

LAUDATE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stercore érigens páuperem :

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Añã. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invenit.

Añã. Hæc est quæ nescivit * torum in delicto : habébit fructum in respectiône animárum sanctárum.

Psalmus 124.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerusalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas : * *cujus participatio ejus in idípsum.*

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * *testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.*

Quia illic sedérunt sedes in iudicio, * *sedes super domum David.*

Rogate quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * *et abundantia diligentibus te.*

Fiat pax in virtúte tua : * *et abundantia in túrribus tuis.*

Propter fratres meos, et próximos meos, * *loquébar pacem de te :*

Propter domum Dómini Dei nostri, * *quæsivi bona tibi.*

Añã. Hæc est quæ nescivit torum in delicto : *habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.*

Añã. Veni, elécta mea, * *et ponam in te thronum meum, allelúia.*

Psalmus 126.

NISI Dóminus ædificaverit domum, * *in vanum laboraverunt qui ædificant eam.*

Nisi Dóminus custodierit civitatem, * *frustra vigilat qui custodit eam.*

Vanum est vobis ante lucem surgere : * *súrgite postquam sederitis, qui manducátis panem doloris.*

Cum déderit diléctis suis somnum : * *ecce heréditas Dómini, filii : merces, fructus ventris.*

Sicut sagittæ in manu poténtis : * *ita filii excussórum.*

Beátus vir qui implévit desiderium suum ex ípsis : * *non con-*

fundétur cum loquétur inimicis suis in porta.

Añã. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúia.

Añã. Ista est speciósã * *inter filias Jerúsalem.*

Psalmus 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum : * *lauda Deum tuum Sion. Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedixit filiis tuis in te.*

Qui pósuit fines tuos pacem : * *et ádipe fruménti sátiat te.*

Qui emíttit elóquium suum terræ : * *velóciter currit sermo ejus.*

Qui dat nivem sicut lanam : * *nébulam sicut cínerem spargit.*

Mittit crystallum suam sicut buccéllas : * *ante fáciem frigris ejus quis sustinébit ?*

Emíttet verbum suum, et liquefaciet ea : * *flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.*

Qui annúnciat verbum suum Jacob : * *justítias et júdicia sua Israel.*

Non fecit táliter omni nátoni : * *et júdicia sua non manifestávit eis.*

Añã. Ista est speciósã inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. *Cor. 10. d*

FRATRES, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat ille probátus est ; sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

JESU, coróna Virginum, Quem mater illa cóncipit Quæ sola Virgo párturit. Hæc vota clemens áccipe. Qui pergis inter lília, Septus choréis Virginum.

Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.
Quocúmque tendis Virgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplīces,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.
Spécie tua et pulchritúdine
tua. *ñ.* Inténde, prospere pro-
cede et regna.

Ad Magnificat, Aña.

Veni, sponsa Christi, * áccipe
corónam, quam tibi Dóminus
præparávit in ætérnum.

Oratio.

DEUS, qui inter cétera potén-
tiæ tuæ miracula étiam in
sexu frágili victóriam martyrii
contulisti : concéde propítius ;
ut, qui beátæ N. Virginis et
Mártiris tuæ, natalitia colimus,
per ejus ad te exémpa gra-
diámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

INDULGENTIAM nobis, quæsu-
mus Dómine, beáta N.,
Virgo et Martyr, implóret :
quæ tibi grata semper éxstitit
et mérito castitátis, et tuæ
professione virtútis. Per Dó-
minum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

EXAUDI nos, Deus salutáris
noster ; ut sicut de beátæ
N. Virginis tuæ, festivitáte
gaudémus, ita piæ devotiónis
erudiámur afféctu. Per Dómi-
num.

Si fuerint plures in utris-
que Vesperis ad Magnificat,
et in Laudibus ad Benedictus,
Aña. Prudentes Virgines, * ap-
táte vestras lámpades : ecce
sponsus venit, exite óbviám ei.
ñ. Adducéntur Regi virgines
post eam. *ñ.* Próximæ ejus af-
feréntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómi-
ne Deus noster, sanctá-
rum Virginum et Mátyrum
tuárum N. et N. . palmas in-
cessábili devotióne venerári :
ut, quas digna mente non pós-
sumus celebráre, humílibus
saltem frequentémus obséquiis.
Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Regem Virginum Dóminum, *
Venite, adorémus. Ps. Venite,
exultémus. 2.

Hymnus.

VIRGINIS Proles, Opiféxque
Matris,
Virgo quem gessit, peperítque
Virgo ;
Virginis partos cánimus de-
córa

Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicitis
beáta

Sorte, dum gestit fráguilem do-
máre

Córpore sexum, dómuít cruén-
tum

Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amí-
ca mortis

Mille poenárum génera expa-
véscens,

Sánguine effúso mérúit seré-
num

Scándere cœlum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis

Débitas pœnas scélerum remitte;

Ut tibi puro resonemus almu
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,

Et tibi compar utriusque virtus

Spiritus semper, Deus unus
omni

Témporis ævo. Amen.

Si Sancta fuerit Virgo tantum, et non Martyr, dicitur Hymnus ut sequitur :

VIRGINIS Proles, Opiféxque
Matris,

Virgo quem gessit, peperitque
Virgo,

Virginis festum cānimus beātæ,

Accipe votum.

Hujus orātu, Deus alme, nobis

Débitas pœnas scélerum remitte;

Ut tibi puro resonemus almu

Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,

Et tibi compar utriusque virtus

Spiritus semper, Deus unus
omni

Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno.

Añã. O quam pulchra * est
casta generatio cum claritate!

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster *
quam admirabile est nomen
tuum in univérſa terra!
Quóniam eleváta est magnificén-
tia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lactén-
tium perfecisti laudem pro-

pter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quóniam vidébo cœlos tuos,
ópera digitorum tuorum : * lu-
nam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memores ejus? * aut filius hominis,
quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab
Angelis, glória et honóre coronasti eum : * et constituisti
eum super ópera mánuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus
ejus, * oves et boves univérsas :
insuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris,
* qui perámbulant semitas maris.

Dómine, Dóminus noster. *
quam admirabile est nomen
tuum in univérſa terra!

Añã. O quam pulchra est
casta generatio cum claritate!

Pro Virgine, Añã. Anteturum *
hujus virginis frequentate nobis
dulcía cántica dramaticis.

Pro non Virgine, Añã. Lava
ejus * sub capite meo, et
dextera illius amplexabitur me.

Psalmus 18.

CŒLI enarrant glóriam Dei.
* et ópera mánuum ejus
annúnciat firmamentum.

Dies diéi erúctat verbum, * et
nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes;
* quorum non audiántur
voces eórum.

In omnem terram exivit sonus
eórum : * et in fines orbis
terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum

suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam , * a summo caelo egressio ejus :

Et occursus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata convertens animas : * testimonium Domini fidele , sapientiam praestans parvulis.

Justitiae Domini rectae , laetificantes corda : * praecipuum Domini lucidum , illuminans oculos.

Timor Domini sanctus , permanens in saeculum saeculi : * iudicia Domini vera , justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum : * et dulciora super mel et favum.

Et enim servus tuus custodit ea , * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me : * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati , tunc immaculatus ero : * et emundabor a delicto maximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine , adjutor meus , * et redemptor meus.

Pro Virgine. Añã. Ante totum hujus virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatica.

Pro non Virgine, Añã. Laeva ejus sub capite meo , et dextera illius amplexabitur me.

Añã. Revértere , * revértere , Sunamitis : revértere , revértere , ut intueamur te.

Psalmus 23.

DOMINI est terra , et plenitudo ejus : * orbis terrarum , et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde , * qui non accepit in vano animam suam , nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum , * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas , principes , vestras , et elevamini portae aeternales : * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in praelio.

Attollite portas , principes , vestras , et elevamini portae aeternales : * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Añã. Revértere , revértere , Sunamitis : revértere , revértere , ut intueamur te. †. Specie tua et pulchritudine tua. R.

Intende , prospere procede et regna. Pater noster. Absolutio.

Exaudi. †. Jube , domne. Bened. Benedictione perpetua.

De Epístola prima beáti Pauli,
Apóstoli, ad Corínthios.

Lectio j. *Cap. 7. e*

DE virginibus præceptum Dómini non hábeo : consiliium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? Noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulationem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres : Tempus breve est : reliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudéntes : et qui emunt, tamquam non possidéntes : et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : præterit enim figúra hujus mundi.

Pro Martyre.

R. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cuius amóre sánguinem tuum fudísti : * Et cum Angelis in paradísium introísti. **V.** Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Pro non Martyre.

R. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. **V.** Spécie tua et pulchritúdi-

ne tua inténde, prospere procéde et regna. Quia. **Bened.** Unigénitus Dei Filius.

Lectio ij.

Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxóre est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divisus est. Et mulier innúpta, et virgo, cógitat quæ Dómini sunt ; ut sit sancta corpore, et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico : non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honestum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **V.** Spécie tua et pulchritúde tua inténde, prospere procéde et regna. Proptérea. **Bened.** Spiritus sancti grátia.

Lectio iij.

Si quis autem turpem se vidéri existimat super virginem suam, quod sit superadúlta, et ita opórtet fieri : quod vult fáciat : non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, servare virginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit virginem suam, bene facit : et qui non jungit, mélius fáciat. Mulier alligáta est legi

quanto tempore vir ejus vivit. Quod si dormierit vir ejus, liberata est : cui vult nubat : tantum in Domino. Beatorum autem erit si sic permanserit, secundum meum consilium : puto autem quod et ego Spiritum Dei habeam.

Spécie tua et pulchritudine tua, * Inténde, prospere procéde et regna. *v.* Diffusa est grátia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Añã. Spécie tua * et pulchritudine tua inténde, prospere procéde et regna.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est grátia in labiis tuis : * propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua et pulchritudine tua * inténde, prospere procéde et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dexteram tuam.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filię regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filię Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filię Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi virgines post eam : * proximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exultatione : * adducéntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nómínis tui : * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Añã. Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Añã. Adjuvabit eam * Deus vultu suo : Deus in medio ejus, non commovebitur.

Psalmus 45.

DEUS noster, refúgium et virtus : * adjutor in tribu-

lationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébitur dum turbábitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Conuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitudine ejus.

Flúminis ímpetus lætificat civitatem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra. Dóminus virtútum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob. Venite, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma ; * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Dóminus : * exaltábor in gentibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Añã. Adjuvábít eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Añã. Aquæ multæ * non potuerunt extingueré charitátem.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatione univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ con-

gregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spiritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Dómini virtútum, in civitate Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justitia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exultent filiæ Judæ, * propter judicia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectimini eam : * narráte in turribus ejus.

Pónite corda vestra in virtute ejus : * et distribuíte domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse regel nos in sæcula.

Añã. Aquæ multæ non potuerunt extingueré charitátem.

Adjuvábít eam Deus vultu suo. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. v. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Ambrósii, Episcopi.

Lectio iv.

L. 1. de Virg. circa initium.

QUONIAM hodie natalis est Virginis, invitat nunc integritatis amor. ut aliquid

de virginitate dicamus : ne veluti transitu quodam præstricta videatur, quæ principalis est virtus. Non enim ideo laudabilis virginitas, quia in martyribus reperitur : sed quia ipsa martyres faciat. Quis autem humano eam possit ingenio comprehendere, quam nec natura suis inclusit legibus ? aut quis naturali voce completi, quod supra usum naturæ sit ? E cælo accersivit, quod imitaretur in terris. Nec immerito vivendi sibi usum quæsit e cælo, quæ sponsum sibi invenit in cælo.

℞ Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua. †. Spécie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et. Bened. Christus perpetuæ.

Lectio v.

HÆC nubes, æra, Angelos, sideraque transgrediens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invenit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invenerit, relinquat boni ? Unguentum enim exinanitum est nomen tuum : propterea adolescentulæ dilexerunt te, et attraxerunt te. Postræmo, non meum est illud, quoniam quæ non nubunt, neque nubentur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo miretur, si Angelis comparentur, quæ Angelorum Domino copulantur.

℞ Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. †. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam.

AUTUMN.

tiam. Propterea. Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

Quis igitur neget hanc vitam fluxisse de cælo, quam non facile invenimus in terris, nisi postquam Deus in hæc terræni corporis membra descendit ? Tunc in útero Virgo concépit ; et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicit aliquis : Sed etiam Elías nullius corporei cõitus fuisse permixtus cupiditatibus invenitur. Ideo ergo curru raptus ad cælum, ideo cum Domino apparet in glória, ideo Dominici venturus est præcursor adventus.

Pro Virgine.

℞. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus * Afferentur tibi in lætitia et exultatione. †. Spécie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Afferentur. Glória Patri. Afferentur.

Pro non Virgine.

℞. Fallax grátia, et vana est pulchritudo : * Múlier timens Deum, ipsa laudabitur. †. Date ei de fructu mánuum suarum et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Añia. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem : ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Psalmus 93.

CANTATE Domino cánticum novum : * cantate Domino, omnis terra.

(cantate Domino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

H

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem celos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et pleníúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritate sua.

Aña. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Aña. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalms 96.

DOMINUS regnávít, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justitiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altissimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum : * custódit Dóminus ánimas sanctorum suórum. de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et recte corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Aña. Veni, sponsa Christi. * áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus , * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelavit justitiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ , * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ : * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo , omnis terra : * cantate , et exultáte , et psállite.

Psállite Dómino in cíthara , in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductilibus , et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare , et plenitúdo ejus : orbis terrárum , et qui hábitant in eo.

Flumina plaudent manu , simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justitia , * et pópulos in æquitáte.

Vñ. Veni , sponsa Christi , accipe corónam , quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. V.

Elégit eam Deus : et præelégit eam. R. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Pater noster.

Absolutio. A vínculis. V. Jube , domne. Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Simile erit regnum cælorum.

AUTUMNALIS.

rum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas , exiérunt óbviám sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homília sancti Grégórii , Papæ.

Hom. 12. in Evang.

SEPE vos , fratres charissimi , admóneo prava ópera fúgere , mundi hujus inquinaménta devitáre : sed hodiérna sancti Evangélii lectione compéllor dicere , ut et bona quæ ágitis , cum magna cautéla teneátis : ne per hoc , quod a vobis rectum géritur , favor aut grátia humana requirátur : ne appetitus laudis subrépat , et quod foris osténditur , intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines , et omnes dicúntur vírgines , et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ : quia earum quædam , dum de virginitáte sua glóriam foris éxpectunt , in vasis suis óleum habére noluerunt.

R. Hæc est virgo sápiens , quam Dóminus vigilántem invénit , quæ , accéptis lampádibus , sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino , introívit cum eo ad nuptias. V. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit , exíte óbviám ei. Et. Bened. Cujus , vel Quarum festum cólimus.

Lectio viij.

SED prius quæréndum nobis est , quid sit regnum cælorum ; aut cur decem virgínibus comparétur , quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cælorum regnum constat quia reprobórum nullus ingréditur , étiam fátuus virgí-

nibus cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlorum præsentis temporis Ecclésia dicitur. De quo alio in loco Dóminus dicit: Mittet Filius hóminis Angelos suos, et colligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scándala póterunt, quæ colligántur.

¶ Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. ✠. Prudentes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce. Bened. Ad societátem.

Lectio ix,

In quinque autem córporis sênsibus unusquisque subsistit. Geminátus autem quinárius denárius perficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo colligitur, sancta Ecclésia decem virgínibus similis esse denuntiátur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte similis virgínibus prudentibus et fátuís esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetitu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhelant, æténa præmia éxpetunt, pro labóribus suis recipere laudes humánas nolunt. Hi nimirum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinentiam affligunt, sed de ipsa sua absti-

néntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Anæ.

1. Hæc est virgo sápiens, * et una de número prudentum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Hæc est virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invenit.

3. Hæc est quæ nescívit * torum in delicto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúia.

5. Ista est speciósa * inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d

FRATRES, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum commédat, ille probátus est: sed quem Deus commédat.

Hymnus.

JESU, coróna Virginum,
 Quem Mater illa cóncipit,
 Quæ sola Virgo párturit,
 Hæc vota clemens áccipe.
 Qui pergis inter lília,
 Septus choréis Virginum,
 Sponsus decórus glória,
 Sponsisque reddens præmia.
 Quocúmque tendis, Virgines
 Sequúntur, atque láudibus
 Post te canéntes cúrsitant,
 Hymnósque dulces pèrsonant.
 Te deprecámur súpplices,
 Nostris ut addas sênsibus
 Nescire prorsus ómnia
 Corruptiónis vúlnera.
 Virtus, honor, laus, glória
 Deo Patri cum Filio,

Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.
v. Diffusa est grátia in lábiis
tuis. R. Propterea benedixit te
Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Añã.

Simile est regnum cœlórum *
hóm̃ini negotiátóri quærénti bo-
nas margarítas : invénta una
pretiósã, dedit ómnia sua, et
comparávit eam.

Oratio.

DEUS, qui inter cétera potén-
tiæ tuæ miracula, étiam in
sexu frágili victóriam martyrii
contulisti : concéde propítius ;
ut, qui beátæ N. Virginis et
Mártiris tuæ, natalítia cólí-
mus, per ejus ad te exémpla
gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

INDULGENTIAM nobis, quæsu-
mus, Dómine, beáta N.,
Virgo et Martyr, implóret : quæ
tibi grata semper éxtitit et mé-
rito castitátis, et tuæ profes-
sióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

EXAUDI nos, Deus salutáris
noster : ut, sicut de beátæ
N. Virginis tuæ, festivitáte
gaudémus, ita piæ devotiónis
erudiámur afféctu. Per Dómi-
num.

Si fuerint plures, ad Bene-
dictus dicitur Añã. Prudentes
Virgines, * aptáte vestras lám-
pades : ecce Sponsus venit,
exíte óbviã ei. v. Adducéntur
Regi vírgines post eam. R. Pró-
ximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómi-
ne Deus noster, sanctárum
Virginum et Mátyrum tuárum,

N. et N. palmis incessábili
devotióne venerári : ut, quas
digna mente non póssumus ce-
lebráre, humilibus saltem fre-
quentémus obséquiis. Per Dó-
minum.

Ad Tertiam, Añã.

Hæc est virgo sápiens.

Capitul. Fratres, Qui gloriá-
tur, ut lxxxviii.

R. br. Spécie tua * Et pul-
chritúdine tua. Spécie. v. In-
ténde, prospere procéde et re-
gna. Et. Glória Patri. Spécie.
v. Adjuvábít eam Deus vultu
suo. R. Deus in médio ejus,
non commovébitur.

Ad Sextam, Añã.

Hæc est quæ nescívit.

Capitulum. 2. Cor. 11.

AEMULOR enim vos Dei æmu-
latione. Despóndi enim
vos uni viro vírginem castam
exhibére Christo.

R. br. Adjuvábít eam * Deus
vultu suo. Adjuvábít. v. Deus
in médio ejus, non commo-
vébitur. Deus. Glória Patri. Ad-
juvábít. v. Elégít eam Deus,
et præelégít eam. R. In taber-
náculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Añã.

Ista est speciósã.

Capitulum. Eccli. 51. b

DOMINE Deus meus, exaltá-
sti super terram habitatió-
nem meam, et pro morte de-
fluente deprecáta sum. Invocá-
vi Dóminum Patrem Dómini
mei, ut non derelínquat me
in die tribulatiónis meæ, et in
tém̃pore superbórum sine ad-
jutório.

R. br. Elégít eam Deus, * Et
præelégít eam. Elégít. v. In
tabernáculo suo habitáre fecit

eam. Et. Glória Patri. Elégit.
 ✠. Diffúsa est grátia in lábiis
 tuis. ℞. Proptérea benedixit te
 Deus in ætérnum.

Si fuerit Virgo, et non Mar-
 tyr, dicitur sequens

Capitulum. Sap. 4.

O quam pulchra est casta
 generátio cum claritáte!
 immortalis est enim memória
 illius : quóniam apud Deum
 nota est, et apud hómines.

℞. br. Elégit, ut supra.

Ad Vesp., Añæ, Psalmi, Ca-
 pitulum et Hymnus ut in j.
 Vesperis. lxxvij.

✠. Diffúsa est grátia in lábiis
 tuis. ℞. Proptérea benedixit te
 Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Añæ.

Veni, sponsa Christi, * áccipe
 corónam, quam tibi Dóminus
 præparávit in ætérnum.

2. ALLÆ LECTIONES pro Virgine.

Pro Virg. et Mart., ac pro
 Mart. tantum, Lect. j. Noct.
 leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 54.

CONFITEBOR tibi, Dómine Rex,
 et collaudábo te Deum sal-
 vatórem meum. Confitébor nó-
 mini tuo : quóniam adjútor et
 protéctor factus es mihi, et
 liberásti corpus meum a per-
 ditiónē, a láqueo linguæ iní-
 quæ, et a lábiis operántium
 mendácium, et in conspéctu
 astántium factus es mihi ad-
 jútor. Et liberásti me secún-
 dum multitudinem misericór-
 diæ nóminis tui a rugiélibus,
 præparátis ad escam, de má-
 nibus quæréntium ánimam
 meam, et de portis tribula-

tiónum quæ circumdedérunt
 me : a pressúra flammæ quæ
 circumdedit me, et in médio
 ignis non sum æstuáta : de al-
 titúdine ventris inferi, et a
 lingua coinquináta, et a verbo
 mendácii, a rege iníquo, et
 a lingua injústa.

℞. Veni, sponsa Christi, ácci-
 pe corónam, quam tibi Dó-
 minus præparávit in ætérnum:
 pro cujus amóre sánguinem
 tuum fudisti : * Et cum An-
 gelis in paradísium introísti.

Veni, elécta mea, et ponam
 in te thronum meum, quia
 concupívit Rex spécielem tuam.
 Et.

Lectio ij

LAUDABIT usque ad mortem
 Lánima mea Dóminum, et
 vita mea appropínquans erat
 in inférno deórsum. Circum-
 dedérunt me úndique, et non
 erat qui adjuváret. Respiciens
 eram ad adjutórium hóminum,
 et non erat. Memoráta sum
 misericórdiæ tuæ, Dómine, et
 operatiónis tuæ, quæ a sæculo
 sunt : quóniam éruiis sustinén-
 tes te, Dómine, et liberas es
 de má nibus géntium.

℞. Diffúsa est grátia in lábiis
 tuis : * Proptérea benedixit te
 Deus in ætérnum. ✠. Spécie
 tua et pulchritúdine tua inténde,
 prúspere procéde et re-
 gna. Proptérea.

Lectio iij.

EXALTASTI super terram habi-
 tatiónelem meam, et pro
 morte defluénte deprecáta sum.
 Invocávi Dóminum patrem Dó-
 mini mei, ut non derelinquat
 me in die tribulatiónis meæ.
 et in témpore superbórum sí-

ne adiutorio. Laudabo nomen tuum assidue, et collaudabo illud in confessione, et exaudita est oratio mea. Et liberasti me de perditione, et eripuisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor et laudem dicam tibi, et benedicam nomini Domini.

Spécie tua et pulchritudine tua. Intende, prospere procede, et regna. V. Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum. Intende. Glória Patri. Intende.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Cypriani, Episcopi et Martyris, de disciplina et habitu virginum.

Lectio iv. Cap. 2.

NUNC nobis ad virgines sermo est, quarum quo sublimior gloria est, major et cura est. Flos est ille ecclesiastici germinis, decus atque ornamentum gratiæ spiritualis, læta indoles, laudis et honoris opus integrum atque incorruptum, Dei imago respondens ad sanctimoniam Domini, illustrior portio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiæ matris gloriosa fecunditas: quantoque plus copiosa virginitas numero suo addit, tanto plus gaudium matris augetur. Ad has loquimur, has adhortamur affectione potius quam potestate: non quod extremi, et minimi, et humilitatis nostræ admodum conscii, aliquid ad censuram licentiæ vindicemus, sed quod ad sollicitudinem magis cauti, plus de diaboli infestatione timeamus.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dexteram tuam. V. Spécie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et.

Lectio v.

NEQVE inanis hæc cautio est, et vana formido, quæ ad salutis viam consulit, quæ Dominica et vitalia præcepta custodit, ut quæ se Christo dicaverint, et a carnali concupiscentia recedentes, tam carne, quam mente se Deo voverint, consumment opus suum magno præmio destinatum: nec ornari jam, aut placere cuiquam, nisi Domino suo, studeant, a quo et mercèdem virginitatis expectant, dicente ipso: Non omnes capiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadones, qui ex utero matris sic nati sunt: et sunt spadones, qui coacti sunt ab hominibus: et sunt spadones, qui seipsos castraverunt propter regnum cælorum.

R. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

Lectio vj.

DENUO quoque per hanc Angeli vocem continentiam munus ostenditur, virginitas prædicatur. Hi sunt, qui cum mulieribus se non coinquinaverunt: virgines enim permanserunt: hi sunt qui sequuntur Agnum quocumque ierit. Neque enim tantum masculis continentiam gratiam Dominus repromittit.

tit, et féminas præterit : sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virginitas destinátur : quid est illis cum terréno cultu, et cum ornáméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. y. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 19.*

In illo témpore : Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, et dicéntes : Si licet hómini dimíttre uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Homilia 63. in Matth.

Dominus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illius tráhere studet. Deinde ut eam esse possibilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seipsos castravérunt propter re-

gnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem inducit, dum eam virtútem esse possibilem ástruit. R. Hæc est virgo. lxxxvij.

Lectio viij.

Id autem hoc fere modo confirmat : Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant : imo vero non idem. sed multo lévius, tum quia spe erigeris, et consciéntia recte facti : tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

R. Média nocte. lxxxviij.

Lectio ix

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutiliter tales sunt, ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se continent. subjúnxit rursus, dicens : Qui potest cápere, cápiat : ut acrióres efficiat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere, idque dicéndo. adhuc magis possibilem esse démonstrat, ut voluntátis studium plus augeátur.

Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

S. Martyris tantum, et de
Virginis nec Mart
Ad Vesperas. Añã. Dum e-

set Rex, cum reliquis de Laud.
Ps. Dixit Dóminus, cum reliq.
de Virg. lxxvij.

Pro Martyre tantum.

Capit. *Eccli.* 51.

CONFITEBOR tibi, Dómine Rex,
et collaudábo te Deum sal-
vatórem meum. Confitébor nó-
mini tuo : quóniam adjútor et
protéctor factus es mihi, et li-
berásti corpus meum a perdi-
tione.

Pro nec Virg. nec Mart.

Capit. *Prov.* 31. b

MULIEREM fortem quis invé-
niet? procul, et de últi-
mis finibus prétium ejus. Con-
fidit in ea cor viri sui, et spó-
liis non indigébit.

Hymnus.

FORTEM virili pectore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubique fulget ínclita.
Hæc sancto amóre saúcia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœlestia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gáudiis.
Lex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benignus supplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

Spécie tua et pulchritúdine
tua. R. Inténde, prospere pro-
céde et regna.

Ad Magnificat, Aña.

Símile est regnum cœlórum *

hómīni negotiátōri quærēnti
bonas margaritas : invēnta una
pretiōsa, dedit ómnia sua, et
comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

DEUS, qui inter cétera potén-
tiæ tuæ mirácula étiam in
sexu frágili victóriam martyrii
contulísti : concéde propítius ;
ut, qui beátæ N., Mártiris tuæ,
natalítia cólimus, per ejus ad
te exémpla gradiámur. Per
Dóminum.

Pro pluribus Mart. tantum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine
Deus noster, sanctárum
Mátyrum tuárum N. et N. .
palmas incessábili devotiōne ve-
nerári : ut, quas digna mente
non póssumus celebráre, hu-
mílibus saltem frequentémus
obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Mart.

Oratio.

EXAUDI nos Deus, salutáris no-
ster: ut, sicut de beátæ N. fe-
stivitáte gaudémus, ita piæ de-
votiōnis erudiámur afféctu. Per
Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudémus Deum nostrum, *
In confessiōne beátæ N. Ps
Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

HUJUS orátu, Deus alme,
nobis
Débitas pœnas scélerum remit-
te :

Ut tibi puro resonémus al-
mum

Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,

Et tibi compar utriúsque virtus

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii,
Episcopi, de Viduis.

Lectio iv. *Prope fin.*

AGRUM hunc Ecclesiæ fértilem cerno, nunc integritatis flore vernantem, nunc viduitatis gravitate pollentem, nunc etiam conjugii fructibus redundantem. Nam etsi diversi, unius tamen agri fructus sunt: nec tanta hortorum lilia, quantæ aristæ segetum, méssium spicæ, compluriumque spatia camporum recipiendis aptantur seminibus, quam redditis novales fructibus feriuntur. Bona ergo viduitas, quæ tóties Apostólico iudicio prædicatur. Ilæc enim magistra fidei, magistra est castitatis.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. †. Spécie tua et pulchritudine tua intènde, prospere procéde, et regna. Et deducet. Benedictio. Christus peréctæ.

Lectio v.

UNDE et illi qui deorum suorum adultéria et probra venerantur, cœlibátus et viduitatis statuere pœnas, ut æmuli ríminum mulctarent stúdia virtutum, spécie quidem qua foèunditatem quærerent, sed stúdio, quo propòsitum castitatis bolèrent. Nam confectis et viles stipéndiis arma depónit, relicto officio quod gerébat, et propria veteránus rura dítitur, ut et ipse exercitæ laboribus vitæ réquiem consequáretur, et álios spes futúre quié; subeúndis fáciat opéribus

promptiôres. Agrícola quoque matúrior torquendam áliis stimulam committit, et juvenili gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat: vitem facilius tondére, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lasciviam falce succidat: parcórum quamdám pártuum castitatem docens etiam in vitibus expeténdam.

Rj. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. †. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam. Propterea Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

SIMILIS huic vídua velut eméritis veterána stipéndiis castitatis, et si conjugii arma depónat, domus tamen totius pacem gubernat: et si vehéndis onéribus otíosa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus útilior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiorem seníli gravitate dispónit. Itaque si maturiôribus quam junióribus committitur ager, cur putes utiliôrem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fidei, persecutóres fuérunt etiam viduitatis: útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplicio fugiéndam est, sed tenéndam pro præmio.

Rj. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. †. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.
Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap. 13. f*

IN illo tempore : Dixit Jesus
discipulis suis parabolam
hanc : Simile est regnum coe-
lorum thesauro abscondito in
agro. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii, Papae.

Hom. 11. in Evang.

COELORUM regnum, fratres
charissimi, idcirco terrenis
rebus simile dicitur, ut ex his
quae animus novit, surgat ad
incognita quae non novit : qua-
tenus exemplo visibilium se ad
invisibilia rapiat, et per ea,
quae usu didicit, quasi confri-
catus incalcescat : ut per hoc,
quod scit notum diligere, discat
et incognita amare. Ecce enim
regnum coelorum thesauro abs-
condito in agro comparatur :
quem qui invenit homo, abs-
condit, et prae gaudio illius vadit,
et vendit universa quae ha-
bet, et emit agrum illum.

Os suum aperuit sapientiae,
et lex clementiae in lingua ejus :
consideravit semitas domus
suae, * Et panem otiosa non
comedit. §. Gustavit et vidit
quia bona est negotiatio ejus :
non extinguetur in nocte lucerna
ejus. Et. Bened. Cujus festum
colimus.

Lectio viij.

QUA in re hoc quoque notan-
dum est, quod inventus
thesaurus absconditur, ut
servetur : quia studium coelestis
desiderii a malignis spiritibus
custodire non sufficit, qui hoc
ab humanis laudibus non abs-
condit. In praesenti etenim vi-

ta, quasi in via sumus, qua ad
patriam pergimus. Maligni au-
tem spiritus iter nostrum quasi
quidam latrunculi obsident. De-
praedari ergo desiderat, qui
thesaurum publice portat in
via. Hoc autem dico, non ut
proximi opera nostra bona non
videant, cum scriptum sit : Vi-
deant opera vestra bona, et glo-
rificent Patrem vestrum, qui
in caelis est : sed ut per hoc,
quod agimus, laudes exterius
non quaeramus. Sic autem sit
opus in publico, quatenus in-
tentio maneat in occulto : ut
et de bono opere proximis pra-
beamus exemplum, et tamen
per intentionem, qua Deo soli
placere quaerimus, semper opte-
mus secretum.

R. Regnum mundi, et omnem
ornatum saeculi contempsi pro-
pter amorem Domini mei Jesu
Christi : * Quem vidi, quem
amavi, in quem credidi, quem
dilexi. §. Eructavit cor meum
verbum bonum : dico ego ope-
ra mea Regi. Quem. Gloria Pa-
tri. Quem. Bened. Ad societa-
tem.

Lectio ix.

THESAURUS autem coeleste est
desiderium : ager vero, in
quo thesaurus absconditur, di-
sciplina studii coelestis. Quem
profecto agrum, venditis omni-
bus, comparat, qui voluptati-
bus carnis renuntians, cuncta
sua terrena desideria per di-
sciplinae coelestis custodiam car-
cat : ut nihil jam, quod car-
blanditur, libeat ; nihil, quod
carnalem vitam trucidat spiri-
tus perhorrescat.

Te Deum laudamus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. Dóminus regnávít, cum reliq. 45.

2. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus, adolescentulæ dilexérunt te nimis.

3. Jam hiems tránsiit, * imber abiit, et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

4. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

5. Ista est speciósa * inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. *Eccli.* 51.

CONFITEBOR tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum, salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditíone.

Pro nec Virg. nec Mart.

Capitulum. *Prov.* 31. b

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis finibus pretíum ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

FORTEM virili pectore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubique fulget ínclýta.
Hæc sancto amóre saúcia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœlestia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcique mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gáudiis.

AUTUMN.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Añæ.

Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártýris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Mart. tantum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártýrum tuárum N. et N., palmas incessábili devotíone venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Oratio.

EXAUDI nos, Deus, salutáris noster; ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotíonis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Añæ.

In odórem.

Pro Martyre tantum, Capit.
Confitébor. xcviij.

Pro nec Virgine nec Martyre,
Capitulum. Mulierem fortem ,
ut supra. xcviij.

R. br. Spécie tua* Et pulchri-
túdine tua. Spécie tua. V. In-
ténde, prospere procéde, et re-
gna. Et. Glória Patri. Spécie
tua. V. Adjuvabit eam Deus vul-
tu suo. R. Deus in médio ejus,
non commovébitur.

Ad Sextam, Aña.

Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. *Eccli. 51.*

LIBERASTI me secúndum mul-
titudinem misericórdiæ nó-
minis tui a rugiéntibus, præ-
parátis ad escam, de máribus
quæréntium ánimam meam, et
de multis tribulatióibus quæ
circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. *Prov. 31. c*

MANUM suam apéruit inopi,
et palmas suas exténdit
ad páuperem. Non timébit dó-
mum suæ a frigóribus nivis.

R. br. Adjuvabit eam * Deus
vultu suo. Adjuvabit eam. V.
Deus in médio ejus, non com-
movébitur. Deus. Glória Patri.
Adjuvabit. V. Elégit eam Deus,
et præelégit eam. R. In ta-
bernaculo suo habitáre fecit
eam.

Ad Nonam, Aña.

Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. *Eccli. 51.*

LAUDABIT usque ad mortem
ánima mea Dóminum, quó-
niam éruis sustinéntes te, et
liberas eos de manu angústia,
Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. *Prov. 31. d*

MULTE filiæ congregavérunt
divítias : tu supergréssa es
univérsas. Fallax grátia, et vana
est pulchritúdo : mulier timens
Dóminum, ipsa laudábitur.

R. br. Elégit eam Deus, * Et
præelégit eam. Elégit. V. In ta-
bernaculo suo habitáre fecit
eam. Et. Glória Patri. Elégit.
V. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. R. Proptérea benedixit te
Deus in ætérnum.

Ad Vesp. Añæ, Psalmi, Capit
et Hymn. ut in j. Vesp. xcij.

V. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. R. Proptérea benedixit te
Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Manum suam * apéruit inopi.
et palmas suas exténdit ad
páuperem, et panem otíosa non
comédit.

Si fuerint plures non Vir-
gines, idem fit Officium ut xcij.
Lectiones pro Martyre tantum

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi.

Lectio iv.

Serm. 67. de div. N. T. locus

EGO máxime commemoratió-
nes diligo márturum, diligo
et ampléctor : atque omne-
quidem, sed tum præcipue.
cum mulierum certámina pro-
ponúntur. Quanto enim infir-
mius est vas, tanto major est
grátia, tanto illústrius est tro-
phæum, tanto insígnior est vi-
ctória, non ob imbecillitatem
sexus athletárum, sed quod per
ea quibus vicerat inimicus
nunc étiam vincátur.

R. Propter veritátem. xcviij.

Lectio v.

PER mulierem vicit, per mulierem superatus est. Hoc illius antea telum erat; hoc illius nunc cædis factum est instrumentum, hoc vas apparuit insuperabile. Peccavit illa prior, et mortua est: ista mortua est, ne peccaret. Illa tum futilis promissi spe inflata, Dei leges violavit: hæc vitam præsentem contempsit, ne fidem in suum benefactorem ejuraret. Quam igitur deinceps sperare poterunt excusationem viri, si molles sint, et ignavi? Quam vero veniam, cum fortiter ac viriliter se gerant mulieres, cum adeo se generose ad certamina pietatis accingant?

1. Dilexisti justitiam. xcv.

Lectio vj.

FUIT illi corpus imbecillum, et obnoxius sexus injuriæ: verumtamen omnium horum imbecillitatem adveniens gratia occultavit. Nihil enim est, nihil plane potentius est eo, qui magno cum studio Dei timorem habeat in mente defixum, sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis bestias, quamvis aliud quidvis minentur hostes, omnia nullo negotio contemnit; quod utique Beata ista etiam fecit.

1. Fallax gratia. xcv.

COMMUNE

Dedicationis Ecclesiæ.

Ad Vesperas, Añã. Domum tuam, Domine, cum reliquis de Laudibus. cvij. Psalmus Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica. 108. et loco ultimi, Psalmus Lauda, Jerusalem, Dominum. 126.

Capitulum. Apoc. 21.

VIDI civitatem sanctam Jerusalem novam descendentem de celo a Deo, paratam sicut sponsam ornata viro suo.

Hymnus.

CŒLESTIS Urbs Jerusalem,
Beata pacis visio,
Quæ celsa de viventibus
Saxis ad astra tolleris,
Sponsæque ritu cingeris
Mille Angelorum millibus.
(1) sorte nupta prospera,
Dotata Patris gloria,
Respersa Sponsi gratia,
Regina formosissima,
Christo jugata Principi,
Coeli corusca Civitas!

Illic margaritis emicant,
Patentque cunctis ostia:
Virtute namque prævia
Mortalis illuc ducitur,
Amore Christi percitus
Tormenta quisquis sustinet.
Scalpri salubris ictibus,
Et tusione plurima,
Fabri polita malleo
Hanc saxa molem construunt,
Aptisque juncta nexibus
Locantur in fastigio.
Decus Parenti debitum
Sit usquequaque Altissimo,
Natoque Patris unico,
Et inlyto Paraclyto,
Cui laus, potestas, gloria
Æterna sit per sæcula.

Amen.

ÿ. Hæc est domus Domini firmiter ædificata. R. Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Añã.

Sanctificavit Dominus * tabernaculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo scriptum

est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedic. Eccl., et per Octav., et quando varianda est Oratio ob concursum Dedic. alterius Ecclesiae.

Oratio.

DEUS, qui invisibíliter ómnia cónfines, et tamen pro salute géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illustra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecáturi convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicat. Ecclesiae, et per Octavam.

Oratio.

DEUS, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum beneficia petiturus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum. Invitatorium. Domum Dei decet sanctitúdo : * Sponsum ejus Christum adorémus in ea. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. C. cælestis Urbs. xcix.

In primo Nocturno.

Añã. Tóllite * portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo. Quia ipse super mária fundávit

eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens máribus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiõem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatió quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Añã. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Añã. Erit mihi * Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

DEUS noster, refúgium et virtus : * adjútor in tribulatió nibus, quæ invenérunt nobis nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transféréntur montes in cor maris.

Sonuérent, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitú dine ejus.

Flúminis impetus læúficat civi-

tatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Añā. Erit mihi Dominus in Deum, et lapis iste vocabitur domus Dei.

Añā. Aedificavit * Moyses altare Domino Deo.

Psalmus 47.

MAGNUS Dominus, et laudabilis nimis : * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universae terrae mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terrae congregati sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri : * Deus fundavit eam in aeternum.

Suscipimus, Deus, misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terrae : * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiae Judae, * propter judicia tua, Domine.

Circumdante Sion, et complectimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * et distribuite domos ejus : ut enarratis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in aeternum, et in saeculum saeculi : * ipse reget nos in saecula.

Añā. Aedificavit Moyses altare Domino Deo. *ŷ.* Domum tuam, Domine, decet sanctitudo. *ŕ.*

In longitudinem dierum. Pater noster. Absolutio. Exaudi, Domine. *ŷ.* Jube, domne. Bened. Benedictione perpetua.

De libro secundo Paralipomenon.

Lectio j Cap. 7.

Cum complisset Salomon fundens preces, ignis descendit de caelo, et devoravit holocausta et victimas : et majestas Domini implevit domum. Nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini, eo quod implisset majestas Domini templum Domini. Sed et omnes filii Israel videbant descendentem ignem et gloriam Domini super domum : et corruentes proni in terram super pavimentum stratum la-

pide, adoraverunt et laudaverunt Dominum : Quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus. Rex autem, et omnis populus immolabant victimas coram Domino. Mactavit igitur rex Salomon hostias, boum viginti duo millia, arietum centum viginti millia : et dedicavit domum Dei Rex, et universus populus.

R. In dedicacione templi decantabat populus laudem : * Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. **V.** Fundata est domus Domini supra verticem montium, et venient ad eam omnes gentes. **Et.** Bened. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

SACERDOTES autem stabant in officiis suis : et Levitæ in organis carminum Domini, quæ fecit David rex ad laudandum Dominum : Quoniam in æternum misericordia ejus, hymnos David canentes per manus suas : porro sacerdotes canebant tubis ante eos, cunctusque Israel stabat. Sanctificavit quoque Salomon medium atrii ante templum Domini : obtulerat enim ibi holocausta et adipēs pacificorum : quia altare æneum, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta et sacrificia et adipēs. Fecit ergo Salomon solemnitatem in tempore illo septem diebus, et omnis Israel cum eo, ecclesia magna valde, ab introitu Emath usque ad Torrentem Ægypti. Fecitque die octavo collectam, eo quod dedicasset altare septem diebus, et solemnitatem celebrasset diebus septem.

R. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles : * Et venient ad eam omnes gentes, et dicent : Gloria tibi, Domine. **V.** Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. **Et.** Bened. Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

COMPLEVITQUE Salomon domum Domini, et domum regis, et omnia quæ disposuerat in corde suo, ut faceret in domo Domini, et in domo sua, et prosperatus est. Apparuit autem ei Dominus nocte, et ait : Audivi orationem tuam, et elegi locum istum mihi in domum sacrificii. Si clusero cælum, et pluvia non fluxerit, et mandavero et præcepero locustæ, ut devoret terram, et misero pestilentiam in populum meum : conversus autem populus meus, super quos invocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit, et exquisierit faciem meam, et egerit penitentiam a viis suis pessimis : et ego exaudiam de cælo, et propitius ero peccatis eorum, et sanabo terram eorum. Oculi quoque mei erunt aperti, et aures meæ erectæ ad orationem ejus, qui in loco isto oraverit. Elegi enim, et sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permaneant oculi mei, et cor meum ibi cunctis diebus.

R. Benedic, Domine, domum istam, quam edificavi nomini tuo : venientium in loco isto. Exaudi preces in excelsis solo gloriæ tuæ. **V.** Domine, si con-

vérsus fuerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi preces. Glória Patri. Exáudi preces.

In secundo Nocturno.

Añã. Non est hic áliud, * nisi domus Dei, et porta cœli.

Psalmus 83.

QUAM dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Et enim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco, quem pósuit.

Et enim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratióem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei ; * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Añã. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Añã. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendétes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósã dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus? Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et princípum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Añã. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendétes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Añã. Eréxit Jacob * lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87.

DOMINE, Deus salutis meæ, * Din die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo oratio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

†stimátus sum cum descendentibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunť me in lacu inferiori : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuérunť me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia : * aut médici suscitábunt et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabilia tua : * et justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et manę orátio mea præveniet te.

Uť quid, Dómine, repéllis oratióem meam : * avértis faciém tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt irę tuę : et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Añã. Eréxit Jacob lápidem in titulum, fundens óleum désuper. *ŷ.* Domus mea. *R.* Domus oratiónis vocábitur. Pater noster. Absolutio. *I.* psíus pietas. *ŷ.* Jube, domne. Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 252. de Temp.

QUOTIESCUMQUE, fratres charíssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter attendimus, et sancte ac juste vivimus, quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis spiritali ædificatióne complétur. Non enim mentitus est ille qui dixit : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et iterum : Nescitis, quia cõpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est. Et ideo, fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum possumus cum ipsius adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat, quod óculos suę majestátis offéndat.

R. Orántibus in loco isto, * Dímítte peccáta pópuli tui, Deus. et osténde eis viam bonam per

quam ámbulent , et da glóriam in loco isto. *Ÿ.* Qui regis Israel , inténde , qui dedúcis velut ovem Joseph , qui sedes super Chérubim. Dimítte. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SED habitáculum cordis nostri . *S*evacuétur vítiis , et virtútibus repleátur : claudátur diabolo , et aperiátur Christo : et ita laborémus , ut nobis bonórum óperum clévis jánuam regni coeléstis aperíre possimus. Sicut enim malis operibus quasi quibúsdam seris ac véctibus vitæ nobis jánua cláuditur , ita absque dúbio bonis operibus aperítur. Et ídeo , fratres charíssimi , unusquisque consíderet consciéntiam suam ; et quando se áliquo crimine vulnerátum esse cognóverit , prius oratióibus , jejúniis , vel elemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam , et sic Eucharístiam præsumat accíperere.

Ÿ. O quam metuéndus est locus iste ! * Vere non est hic áliud nisi domus Dei , et porta coeli.

Ÿ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta , bene fundáta est supra firmam petram. Vere. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Si enim agnóscens reátum suum , ipse se a divíno altári subtráxerit , cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut qui se exáltat , humiliábitur ; ita e contrário , qui se humiliat , exaltábitur. Qui enim , sicut dixi , agnóscens reátum suum , ipse se humíliter ab altári Ecclesiæ pro emendatióne vitæ

removére volúerit , ab ætérno illo et coelésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

R. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum , fundens óleum désuper , votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est , et ego nescíbam. *Ÿ.* Cumque evigilásset Jacob de somno , ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Añã. Qui hábitat * in adjutório Altíssimi , in protectiõe Dei coeli commorábitur.

Quando hæc *Añã* dicitur integra , et illi non additur in fine Allelúia , tunc principium Psalmi est a secundo Versu. Dicit Dómino.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi , * in protectiõe Dei coeli commorábitur.

DICET Dómino : Suscéptor meus es tu , et refúgium meum : * Deus meus , sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium , * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die , a neptio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu , et dæmónio meridiano.

Cadent a látere tuo mille , et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit. Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributióem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuisti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in omnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basiliscum ambulábis : * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegám eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne, eripiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Añã. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectiÓne Dei cœli commorábitur.

Añã. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátió est.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus : * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium

dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

(Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatiÓne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus universa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Enim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébant campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, qui venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritaté sua.

Añã. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátió est.

Añã. Benedicta * glória Dómini de loco sancto suo, alleluia.

Psalmus 98.

DOMINUS regnávit, irasci-

tur pópuli : * qui sedet super Chérubini, moveátur terra Dóminus in Sion magnus . . .

excélsus super omnes pópulos. Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terribile, et sanctum est : * et honor regis

judicium diligit.

Tu parasti directiones : * iudicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate scabellum pedum ejus : * quoniam sanctum est.

Moyses, et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus. Invocabant Dominum, et ipse exaudivat eos : * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiabant testimonia ejus : * et preceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster, tu exaudivas eos : * Deus, tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto ejus : * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Añ. Benedicta gloria Domini de loco sancto suo, alleluia.

Hæc est domus Domini firmiter ædificata. R. Bene fundata est supra firmam petram. Pater noster. Absolutio. A vinculis. S. Jube, domne. Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir, nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii, Episcopi.

L. 8. in Luc. prope fin.

ZACHÆUS statura pusillus, hoc est, nulla nobilitatis ingenuitate dignitate sublimis, exiguus meritis sicut populus nationum,

audito Domini Salvatoris adventu, quem sui non receperant, videre cupiebat. Sed nemo facile Jesum videt : nemo potest Jesum videre constitutus in terra. Et quia non Prophetas, non legem habebat, tamquam formæ gratiam naturalis, ascendit in sycomorum, vanitatem scilicet Judæorum vestigio suo proterens, errata quoque corrigens superioris ætatis : et ideo Jesum in interioris domus recepit hospitio.

R. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus : in ea omnis qui petit, accipit : et qui quærit, invenit : * Et pulsanti aperiatur. V. Petite, et accipietis : quærite, et invenietis. Et. Bened. Divinum auxilium.

Lectio viij.

ET bene ascendit in arborem, ut arbor bona bonos fructus faceret : ac naturali excisus oleastro, et contra naturam insertus in bonam olivam, fructum posset legis afferre. Radix enim sancta, etsi rami inutiles : quorum infructuosam gloriam plebs gentium fide resurrectionis, quasi quadam corporis elevatione, transcendit. Zachæus ergo in sycomoro, cæcus in via : quorum alterum Dominus miseraturus expectat, alterum mansionis suæ claritate nobilitat, alterum sanaturus interrogat, apud alterum se non invitatus invitatur. Sciebat enim uberem hospitii sui esse mercedem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitantis audierat, jam viderat affectum.

R. Lápides pretiosi omnes muri

tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ⁊. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretiósó omnis circúitus muri ejus. Et. Glória Patri. Et Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

VERUM ne cæcum illum tamquam fastidiósi páuperum cito reliquísse videámur, et transísse ad dívitem, expectémus eum, quia expectávit et Dóminus : interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescimus : ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit : ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo, in longitudínem diérum. Ps. Dóminus regnávit cum reliq. 15.
2. Domus mea, * domus oratiónis vocábitur.
3. Hæc est domus Dómini * firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.
4. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.
5. Lápides pretiósí * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. *Apoc.* 21.

VIBI civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

ALTO ex Ólympi vértice Summi Paréntis Filius, Ceu monte deséctus lapis, Terras in imas décidens, Domus supérnæ, et ínsimæ, Utrúmque junxit ángulum. Sed illa sedes Cœlitum Semper resúltat láudibus, Deúmque Trinum et Unicum Jugi canóre prædicat : Illi canéntes júngimur Almæ Siónis æmuli. Hæc templa, Rex Cœléstium, Imple bénigno lúmine : Huc o rogátus ádveni, Plebísque vota súscipe, Et nostra corda júgiter Perfúnde cœli grátia. Illic ímpetrent fidélium Voces precésque súpplicum Domus beátæ múnera, Partísque donis gáudeant ; Donec solúti corpore Sedes beátas ímpleant. Decus Parénti débitum Sit usquequáque Altíssimo, Natóque Patris único, Et ínclyto Paráclito, Cui laus, potéstas, glória ÆtéRNA sit per sæcula. Amen. ⁊. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. R. Bene fundáta est supra firmam petram. Ad Benedictus, Añæ. Zachæe, * festínans descénde. quia hódie in domo tua oportet me manére : at ille festínans descéndit, et suscepit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúia

In ipso die Dedic. Eccl. per Octavam, et quando curianda est Oratio ob concusum Dedic. alterius Ecclesie

Oratio.

DEUS, qui invisibiliter omnia cõntines, et tamen pro salute gèneris humáni signa tuæ potèntiæ visibiliter ostèdis : templum hoc potèntia tuæ inhabitatiõnis illústra, et concède; ut omnes, qui huc deprecáturi convèniunt, ex quacúmque tribulatiõne ad te clamáverint, consolatiõnis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam.

Oratio.

DEUS, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecratiõnis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Domus mea.

Capit. Vidi civitátem. cvij.
R. br. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. y. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum. y. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. R. Pro delictis et peccátis pópuli.

Ad Sextam, Aña.

Hæc est domus Dómini.

Capitulum. *Apoc. 21.*

ET audívi vocem magnam de throno dicentem : Ecce tabernáculum Dei cum hominibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

R. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus.

AUTUMN.

y. Pro delictis, et peccátis pópuli. In. Glória Patri. Locus.

y. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. R. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Nonam, Aña.

Lápides pretiõsi.

Capitulum. *Apoc. 21. b*

ET abstérget Deus omnem lacrymam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio omnia.

R. br. Hæc est domus Dómini * Firmiter ædificáta. Hæc est. y. Bene fundáta est supra firmam petram. Firmiter. Glória Patri. Hæc est. y. Bene fundáta est domus Dómini. R. Supra firmam petram.

In ij. Vesperis Añæ, Psalmi, Capitulum, et Hymnus ut in j. Vesperis. xcix.

y. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. R. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Aña.

O quam metuendus est * locus iste! vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

SECUNDA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni, Episcopi, super Psalmos.

Lectio iv. *In Ps. 121.*

JERUSALEM, quæ ædificátur ut civitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa civitas, non ædificabátur. Nescio quam ergo civitátem di-

cit quæ modo ædificatur, ad quam currunt in fide lapides vivi, de quibus dicit Petrus : Et vos tamquam lapides vivi coædificamini in domum spiritalem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lapides vivi coædificamini? Vivis, si credis : si autem credis, efficieris templum Dei; quia dicit Apostolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

R. Orantibus. civ.

Lectio v.

IPSA ergo modo civitas ædificatur. Præciduntur de montibus lapides per manus prædicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus artificis sunt : non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coædificari in structuram templi. Est ergo ista Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas : fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apostolus Paulus : Fundamentum aliud nemo potest ponere præter id, quod positum est, quod est Christus Jesus.

R. O quam. cv.

Lectio vj.

FUNDAMENTUM quando ponitur in terra, desuper ædificatur parietes, et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cælo est, ad cælum ædificemur. Corpora ædificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus Basilicæ : et quia corpora ædificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritaliter

ædificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi ædificemur ; quia de ipsa Jerusalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in atris tuis, Jerusalem.

R. Mane surgens. cv.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir, nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii, Episcopi.

Ex lib. 8. in Luc. in fine.

ET confestim, inquit, vidit. Et sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum predicaret, nisi sæculum præteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes ; ne in cameli comparatione præstricti, et in Zachæo citius quam oportuit, derelicti. justæ habeant commotionis offensam.

R. Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

DISCANT divites, non in facultatibus crimen hæere, sed in iis, qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiæ ut impedimenta improbis, ita bonis sunt adjumenta virtutis. Dives certe Zachæus, et electus a Christo. sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum, quæ

fraude sustulerat (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona quaeruntur), uberiorem mercedem quam conferbat accepit.

R. Lápides pretiosi. cxiv.

Lectio ix.

Et bene princeps inducitur publicanorum. Quis jam de se desperet, quando et iste, cui census ex fraude, ad salutem pervenit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites avaros. Quia statura pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius alterius staturam Scriptura, nisi hujus expressit? Vide ne forte malitia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim reddere promiserat: nondum viderat Christum: merito adhuc pusillus. Joannes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spiritum sicut columbam super Christum manentem, sicut ipse ait: Vidi Spiritum descendentem sicut columbam, et manentem super eum.

Te Deum laudamus. 14.

TERTIA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini,
Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 256. de Temp.

CELEBRITAS hujus congregationis, dedicatio est domus orationis. Domus ergo nostrarum orationum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc saeculo aedificamur, ut in fine saeculi dedi-

cemur. Aedificium, immo aedificatio habet laborem, dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgebant, hoc fit modo, cum congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de silvis et montibus ligna et lapides praeciduntur: cum vero catechizantur, baptizantur, formantur, tamquam inter manus fabricorum et opificum dolantur, collineantur, complanantur. Verumtamen domum Domini non faciunt, nisi quando charitate compaginantur.

R. Orantibus. cxij.

Lectio v.

LIGNA ista et lapides si non sibi certo ordine cohaerent, si non se pacifice innecterent, si non se invicem, cohaerendo sibi, quodammodo amarent, nemo huc intraret. Denique quando vides in aliqua fabrica lapides et ligna bene sibi cohaerere, securus intras, ruinam non times. Volens ergo Dominus Christus intrare, et in nobis habitare, tamquam aedificando dicebat: Mandatum novum do vobis: Ut vos invicem diligatis. Mandatum, inquit, novum do vobis. Veteres enim eratis, domum mihi nondum faciebatis, in vestra ruina jacebatis. Ergo ut eruamini a vestrae ruinae vetustate, vos invicem amate.

R. O quam. cxij.

Lectio vi.

CONSIDERET ergo charitas vestra aedificari adhuc istam domum toto, sicut praedictum est, et promissum, orbe terrarum. Cum enim aedificatur do-

mus post captivitatē, sicut habet alius Psalmus, dicitur : Cantate Dómino canticum novum : cantate Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, canticum novum, hoc Dóminus dixit, mandatum novum. Quid enim habet canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amanti est. Vox hujus cantoris fervor est sancti amoris. Amemus, gratis amemus : Dóminum enim amamus, quo nihil melius invenimus : ipsum amemus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

R. Mane surgens. cxij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir, nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrósii,
Episcopi.

Ex l. 8. in Luc. prope fin.

Quæ autem turba, nisi imperitæ confusio multitudinis, quæ verticem nequit videre sapientiæ? Ergo Zachæus quâmdiu in turba est, non videt Christum : supra turbam ascendit, et vidit : hoc est, plebis jam transgressus insciam, meruit quem desiderabat, aspicere. Pulchre autem addidit : Quia illa parte erat transiturus Dóminus : vel ubi sycómorus, vel ubi crediturus : ut et mysterium servaret, et gratiam seminaret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transiret ad gentes.
N. Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

Vidit itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitate fidei inter fructus novorum operum, velut fecundæ altitudine arboris eminēbat. Et quoniam de typo ad moralia defleximus, inter tot credentium voluptates Dominica die relaxare animum, festivitatem admiscere delēctat. Zachæus in sycómoro, novum videlicet novi temporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud : Arbor fici produxit grossos suos.

R. Lápides pretiosi. cxiv.

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus venit, ut ex lignis non poma, sed homines nascerentur. Legimus alibi : Cum esses sub arbore fici, vidi te. Ergo Nathanael sub arbore, hoc est, supra radicem, quia justus. Radix enim sancta. Sub arbore tamen Nathanael, quia sub lege : Zachæus supra arborem, quia supra legem. Ille Dómini occultus defensor, hic públicus prædicator. Ille adhuc Christum ex lege quærebat : iste jam supra legem relinquēbat sua, et Dóminum sequebatur.

Te Deum laudamus. 14.

QUARTA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

De Sermone sancti Augustini.
Episcopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. de Temp.

Atendite in Psalmo dedicationis, quem modo cantavimus ex ruina ædificiorum.

Concidisti saccum meum : hoc pertinet ad ruinam. Quid ergo ad ædificium? Et accinxisti me lætitia. Vox dedicationis : Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar. Quis est, qui loquitur? In verbis ejus agnoscite. Si expõno, obscurum est. Ergo verba ejus dicam, continuo agnoscetis loquentem, ut amelis alloquentem. Quis est, qui dicere potuit : Eruisti, Domine, ab inferis animam meam?

R. Orantibus in loco isto, * Dimitte peccata populi tui, Deus, et ostende eis viam bonam per quam ambulent, et da gloriam in loco isto. x. Qui regis Israel, intende, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Chéribim. Dimitte.

Lectio v.

Cujus anima jam ab inferis eruta est, nisi de qua dictum est alio loco : Non derelinques animam meam in inferno? Propõnitur dedicatio, et cantatur liberatio, canticum dedicationis domus, et dicitur : Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me : et non jucundasti inimicos meos super me. Attendite Judæos inimicos, qui se putabant occidisse Christum, vicisse tamquam inimicum, perdidisse quasi hominem ceteris similem atque mortalem.

R. O quam metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cæli, v. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere non est.

Lectio vj.

RESURREXIT tertia die, et ejus vox est : Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me. Attendite Apostolum dicentem : Propter quod eum exaltavit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, prædicatione aliqui compungebantur. In ejus ergo prædicatione, et per Apostolorum constantia diffamationem aliqui compungebantur, et convertebantur : aliqui obdurabantur, et confundebantur, nulli tamen jucundabantur.

Rj. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. y. Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere locus. Gloria Patri. Vere locus.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii, Papæ.

Lib. 27. Moralium, c. 27. post medium.

SI veraciter sapientes esse, atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus, Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem fatuitatem. Hinc quippe scriptum est :

Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dicitur : Si quis vidétur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc Evangélicæ históriæ verba testántur : quia Zachæus cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cerneret. Sycómorus quippe ficus fátua dicitur.

R. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit áccipit : et qui quærit, invenit : * Et pulsánti aperiétur. †. Péтите, et accipiétis : quærite, et inveniétis. Et.

Lectio viij.

PUSILLUS itaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit : quia qui mundi stultitiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit : quia infirmitatem humanæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæcularium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam, quæ divinitus præcipitur, stultitiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius, quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúncis áliis patientiam præbere ?

R. Lápides pretiósí omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. †. Portæ Jerúsalem ex sapphiro et smarágo ædificabúntur, et ex lápide

pretiósó omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

QUASI enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit : Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum : Si quis te percússerit in dexteram maxillam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cernitur : quia per hanc sapiéntem stultitiam etsi necdum, ut est sólíde, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur : quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 14.

QUINTA DIE

Infra Octavam

In j. Nocturno Lectiones Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

De Sermóne sancti Augustíni, Episcopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. de Temp.

Movo, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur : quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exultántis : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me : et non jucundásti inimicos meos super me. Non jucundásti super me : si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus,

ad illa, quæ cantávimus, ali-
quándo veniámus. Quómodo
dicit Christus : Conscidisti sac-
cum meum, et accinxisti me
lætítia? Saccus ejus erat simili-
tudo carnis peccati.

Orántibus. cxij.

Lectio v.

Non tibi viléscat, quod ait,
Saccum meum : ibi erat
includum pretium tuum. Con-
scidisti saccum meum. Evási-
mus ad saccum istum. Consci-
disti saccum meum. In passióne
conscissus est. Quómodo ergo
Deo Patri dicitur : Conscidisti
saccum meum? Quómodo Patri
dicatur, vis audire : Conscidisti
saccum meum? Quia próprio
Filio non pepéruit, sed pro no-
bis ómnibus tradidit illum. Fe-
cit enim per Judæos nescientes,
unde redimeréntur sciéntes, et
confunderéntur negántes. Né-
sciunt enim quid boni nobis ope-
ráti sunt malo suo. Suspensus
est saccus, et quasi lætátus est
impíus. Cónscidit saccum lán-
cea persecútor, et fudit pretium
nostrum Redémptor.

O quam. cxij.

Lectio vj.

CANTET Christus Redémptor,
gemat Judas vénditor, eru-
béscat Judæus emptor. Ecce Ju-
las véndidit, Judæus emit, ma-
num : négotium egerunt, ambo
lammáti sunt, seipsos perdidé-
runt vénditor et emptor. Dicit
ergo caput nostrum, dicat pro
órpore occiso, pro córpore de-
licáto. Dicit, audiámus : Con-
scidisti saccum meum, et accin-
xisti me lætítia : id est, consci-
xisti mortalitátem meam, et
accinxisti me immortalitáte et

incorrúptióne. Ut cantet Eú-
glória mea, et non compáragar.
Quid est, non compáragar? Jam
contra me non ferat lanceam
persecútor, ut non compáragar.
Christus enim surgens a mór-
tuis, jam non moritur, et
mors illi ultra non dominábitur.

Mane surgens. cxij.

In tertio Nacturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Ingressus Je-
sus perambulábat Jéricho. Et
ecce vir nómine Zachæus : et
hic princeps erat publicánorum,
et ipse dives. Et reliqua.

Homilia venerábilis Bedæ,
Preshyteri.

L. 5. c. 77 in Lucæ 19.

QUÆ impossibilia sunt apud
hómínes, possibilia sunt
apud Deum. Ecce enim
camélus, depósita gibbi sarcina,
per forámen acus transit, hoc
est, dives et publicánus, relicto
ónere divitiárum, contémpto
censu fraudum, angústam por-
tam, arctámque viam, quæ ad
vitam ducit, ascéndit. Qui mira
devotióne fidei ad vidéndum
Salvatórem, quod natúra minus
habúerat, ascénsu supplet árbo-
ris : atque ídeo juste quamvis
ipse rogáre non áudeat, benedi-
ctiónem Dominicæ susceptiónis,
quam desiderábat, accépit.

Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

MYSTICE autem Zachæus, qui
interpretátur justificátus,
credéntem ex géntibus pópulum
significat. Qui quanto curis sæ-
culáribus occupátior, tanto fla-
gitiis depriméntibus erat factus

humilior. Sed ablutus est, sed sanctificatus, sed justificatus in nomine Domini nostri Jesu Christi, et in Spiritu Dei nostri. Qui intrantem Jéricho Salvatorem videre quærebat, sed præ turba non poterat: quia gratiæ fidei, quam mundo Salvator attulit, participare cupiebat: sed inólita vitiórum consuetudo, ne ad votum perveniret, obstiterat.

R. Lápides pretiösi. cxiv.

Lectio ix.

EADEM namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamantem, ne lumen peteret, increpabat, étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum videat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devicit: ita pusillus necesse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdó transcendat, terréna relinquat; árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro similis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dicitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudamus. 14.

SEXTA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. de Temp.

ERGÓ, dum novam constru-

ctiõnem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se aliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum. Deo vos intérius ædificánte, proficiat. Quod hic factum corporáliter vidémus in parietibus. spiritaliter fiat in mentibus: et quod hic perfectum cernimus in lapidibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiatur in corpóribus vestris.

R. Orántibus. cxiiij.

Lectio v.

PRINCIPALITER ergo grátias ágimus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum. et omne donum perfectum: et ejus bonitátem tota cordis aacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit affectum, surrogávit auxiliúm, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perficere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cepit. ipse perfécit.

R. O quam. cxiiij.

Lectio vj.

ET quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permittit inánia, fidélibus suis. quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tribuet condígnam pro tanta operatióne mercedem. Adhuc ámplius agénda

sunt grátiae Deo nostro. Hanc enim Ecclesiã, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctorum Mártyrum reliquiis ámplius honorári.

☉ Mane surgens. cxij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 19.*

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir , nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum , et ipse dives. Et réliqua.

De Homilia venerábilis Bedæ ,
Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Lucæ 19.

Et cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor venit ad locum, ubi præcurrens Zachæus sycómorum conscénderat : quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimirum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum nationum, qui passiónis ejus fide jam sublimis existens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspiciens vidit illum, quia per grátiam fidei a terrénis cupiditatibus elevátum, turbisque infidélibus præminéntem elégit. Vidére enim Dei, eligere vel amáre est. Unde est illud : Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére; ab his, quæ execrámur, intúitum festinamus avértere.

☉ Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

Vidit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane

órdinem proficiéndi, hoc est, per fidem dominicæ incarnatiónis ad cognitióem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem specularí Doctor egrégicus osténdit, cum ait : Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itémque áliis éxprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infirma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appellans.

☉ Lápides pretiósí cxiv.

Lectio ix.

Et dixit ad eum : Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo princípis Pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat : sed quia non baptizátum ante prándium, sabbato curántem, publicános et peccatóres recipiétem, contra avaritiam disputántem, et cætera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant : pertæsus eórum facinora, discéssit et aúfugit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusilli Zachai opórtet illum manére : hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium nationum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 14.

SEPTIMA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis
Chrysostomi.

Lectio iv.

Ex Hom. 33. in c. 9. Matth.

COMMUNIS omnium domus est Ecclesia, in quam, vobis prius ingressis, nos intramus, discipulorum formam retinentes: ideoque communitur omnibus statim atque ingressi fuerimus, ut illis datam legem sequamur, pacem offerimus. Nemo igitur socordia torpeat: nemo secularibus rebus suspensum animum habeat, cum jam ad predicandum sacerdotes intraverint. Non enim parva huic rei imminet poena. Equidem millies potius malim in domum alicujus vestrum ingressus destitui, quam hic predicans non audiri. Hoc mihi molestius esset, quam illud, quandoquidem magis propria haec est, quam illa.
R. Orantibus. cxij.

Lectio v.

NAM hic magnae illae nostrae opes positae sunt; hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirandum? Nam haec mensa longe pretiosior est atque jucundior: et lucerna haec quam illa, ut norunt qui cum fide oleo peruncti, a morbis liberati sunt. Arca etiam haec multo melior, magisque necessaria. Non enim vestes, sed misericordiam inclusam continet: quamvis pauci sint qui eam possideant. Hic et lectulus est valde illo praestantior: divinarum enim Scripturarum requies quovis lecto suavior est.

R. O quam. cxij.

Lectio vj.

ET quidem si concordia perfectae servaretur a nobis, nullam aliam domum praeter hanc haberemus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testantur illa tria millia et quinque millia hominum, quibus et domus una, et mensa una, et anima una erat. Multitudinis enim credentium, inquit, unum erat cor, et anima una. Sed quia longe ab illorum virtute absumus, et per domos disjuncti sumus, saltem quando huc convenimus, id omni studio faciamus. Nam etsi in aliis rebus pauperes, et inopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intramus, cum charitate nos suscipite: cumque. Pax vobis, dico: Et cum spiritu tuo, non voce solum, sed animo quoque responde.

R. Mane surgens. cxij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir, nomine Zachaeus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis

Bedae, Presbyteri.

Paulo post praedicta.

ET cum viderent omnes, murmurabant dicentes quod ad hominem peccatorem divertisset. Manifestum est Judaeo semper gentium odisse salutem. Scriptum est enim: Sequenti vero sabbato pene universa civitas convenit audire

verbum Dei. Videntes autem turbas Judæi, replati sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebantur. Et alibi, fideles etiam fratres adversus Apostolorum principem disceptábant, dicentes: Quare introisti ad viros præpütium habentes, et manducasti cum illis?

Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

STANS autem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce dimidium bonorum meorum, Dómine, do pauperibus: et si quid aliquem defraudavi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est, in ea, quam cœperat, fidei veritate persistens, non solum se ex peccatóre conversum, sed etiam inter perfectos probat esse conversatum. Dicente enim Dómino: Si vis perfectus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da pauperibus: quisquis ante conversionem innocenter vixit, ómnia conversus potest dare pauperibus.

Lápides pretiosi. cxiv.

Lectio ix.

AT qui aliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem reddere, deinde quod sibi remanserit, debet dare pauperibus. Ac sic et ipse, quia sibi nil retinet, ómnia sua dispérgit, dat pauperibus, justitia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sapiens illa stultitia, quam de sycómoro publicanus quasi fructum vitæ légerat: rapta videlicet réddere, própria relinquere, visibilia contemnere, pro

invisibilibus etiam mori desiderare, seipsum abnegare, et ejus, qui necdum videatur, Dómini vestigia sequi concupiscere. Te Deum laudamus. 14.

IN OCTAVA

Dedicacionis Ecclesiæ.

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones ij. Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felicis, Papæ Quarti.

Lectio iv.

De Consec. dist. 1. c. 2.

TABERNACULUM Moysen, Dómino præcipiente, fecisse et sacrasse, cum mensa et altari ejus, et ceteris vasis et utensilibus ad divinum cultum expléndum, légimus: et non solum divinis précibus ea sacrasse, sed etiam sancti ólei unctiône, Dómino jubente, perlinisse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non alii quam sacerdotes sacra unctiône delibúti, Dóminoque cum vestibus sanctis sacrati, et Levitæ tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant: in ipsis institutióibus, quæ, jubente Dómino, conscriptæ sunt per Moysen, in lege Dómini reperitur.

Orántibus in loco isto, * Dimitte peccata pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ambulent, et da glóriam in loco isto. †. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chéribim. Dimitte.

Lectio v.

QUALITER ergo David, regum piissimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dó-

mino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat, prohibitus est, et ipse collégerat expénsas : Sálomon quoque filius ejus, idípsumquod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et reliqua ad divínium cultum peragéndum consecrávit : in libro Regum légitur : Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

R. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli.
V. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj.

De Consec. dist. 4. c. 17.

SOLEMNITATES dedicatiónum Ecclesiárum et sacerdotum, per singulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exéplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebráturus venit, sicut scriptum est : Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

R. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in título, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. **V.** Cumque evigiláset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN FESTIS

B. MARLÆ VIRGINIS.

PER ANNUM.

Ad Vesperas.

Añã. Dum esset Rex * in accùbitu suo , nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos , * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum principium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctorum , * ex útero ante lucíferum genui te.

Jurávit Dóminus , et non pœnitébit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis , * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in nationibus , implebit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibit : * protérea exaltábit caput.

Añã. Dum esset Rex in accùbitu suo , nardus mea dedit odórem suavitátis.

Añã. Læva ejus * sub cápite meo,

et dextera illius amplexábitur me.

Psalmus 112.

LAUDATE , púeri , Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum , * ex hoc nunc , et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum , * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus , * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster , qui in altis hábitat , * et humilia respicit in cœlo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem , * et de stércore érigens páuperem :

Ut cólocet eum cum principibus , * cum principibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo , * matrem filiórum lætántem.

Añã. Læva ejus sub cápite meo : et dextera illius amplexábitur me.

Añã. Nigra sum , * sed formósa , filiæ Jerúsalem : ideo diléxit me Rex , et introduxit me in cubículum suum. .

AUTUMNALIS.

L

Psalmus 124.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri , * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem , quæ ædificátur ut civitas : * cujus participatio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudicio , * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos , et próximos meos , * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri , * quæsi vi bona tibi.

Añã. Nigra sum , sed formósa , filiæ Jerúsalem : ideo diléxit me Rex , et introduxit me in cubiculum suum.

Añã. Jam hiems tránsiit , * imber ábiit , et recéssit : surge , amíca mea , et veni.

Psalmus 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum , * in vanum laboráverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitatem , * frustra vigilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sederitis , qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dó-

mini , filii ; merces , fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis : * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desiderium suum ex ípsis : * non confundetur cum loquétur inimicis suis in porta.

Añã. Jam hiems tránsiit , imber ábiit et recéssit : surge , amíca mea , et veni.

Añã. Speciósã facta es * et suavis in deliciis tuis , sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum Sion. Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velocíter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit. Míttit crystállum suam sicut buccéllas : * ante faciém frigoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum , et liquefaciet ea : * flabit spíritus ejus et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob : * justítias et júdicia sua Israel.

Non fecit táliter omni nátiõni : * et júdicia sua non manifestávit eis.

Añã. Speciósã facta es et suávi in deliciis tuis , sancta Dei Génitrix.

Capitulum *Eccli. 24. 6*

AB initio et ante sæcula creatus sum , et usque ad futurum sæculum non desinam , et in

habitatione sancta coram ipso ministravi. R). Deo gratias.

Hymnus.

AVE, maris stella,
 Dei Mater alma,
 Atque semper virgo,
 Felix cœli porta.
 Sumens illud Ave
 Gabriélis ore,
 Funda nos in pace,
 Mutans Hevæ nomen.
 Solve vincla reis,
 Profer lumen cæcis,
 Mala nostra pelle,
 Bona cuncta posce.
 Monstra te esse matrem,
 Sumat per te preces,
 Qui pro nobis natus
 Fulit esse tuus.
 Virgo singularis,
 Inter omnes mitis,
 Nos culpis solutos
 Mites fac et castos.
 Vitam præsta puram,
 Inter para tutum,
 Ut videntes Jesum,
 Semper collætémur.
 Sit laus Deo Patri,
 Summo Christo decus,
 Spiritui sancto,
 Tribus honor unus. Amen.

Dignare me laudare te, Virgo
 sacrata. R). Da mihi virtutem
 contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Aña.
 sancta Maria, succurre miseris,
 viva pusillánimes, réfove flé-
 iles, ora pro pópulo, inté-
 rni pro clero, intercède pro
 evóto femíneo sexu : séntiant
 mnes tuum juvâmen, quicúm-
 ue célebrant tuam sanctam
 estivitatem.

Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos,
 quæsumus Dómine Deus,

perpétua mentis et córporis san-
 nitate gaudere : et gloriósa beá-
 tæ Mariæ semper Virginis inter-
 cessióne, a præsénti liberári
 tristitia, et ætérna pérfrui læ-
 titia. Per Dóminum.

Ad Completorium et Horas ;
 in fine Hymnorum dicitur :
 Jesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre, et almo Spíritu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Ad Matutinum, Invitatorium.
 Sancta Maria Dei Génitrix Vir-
 go, * Intercède pro nobis. Ps.
 Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

QUEM terra, pontus, sídera
 Colunt, adórant, prædi-
 cant,

Trinam regentem máchinam,
 Clastrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
 Deserviunt per témpora,
 Perfúsa cœli grátia,
 Gestant puellæ viscera.

Beáta Mater, múnere
 Cujus supérnus Artifex,
 Mundum pugillo cóntinens,
 Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
 Fœcúnda sancto Spíritu,
 Desiderátus géntibus

Cujus per alvum fusus est.
 Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre, et almo Spíritu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Benedicta tu * in muli-
 ribus, et benedictus fructus
 ventris tui.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster,
 quam admirábile est nomen
 tuum in univérta terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua , * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos , * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos , ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas , quæ tu fundásti.

Quid est homo , quod memor es ejus ? * aut filius hóminis , quóniam visitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis , glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus , * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cœli , et pisces maris , * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster , * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Añã. Benedicta tu in muliéribus , et benedictus fructus ventris tui.

Añã. Sicut myrrha * elécta odórem dedísti suavitátis , sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam Dei , * et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum , * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ , neque sermónes , * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum

suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exultávit ut gigas ad curréndam viam , * a summo cœlo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta , convertens ánimas : * testimónium Dómini fidéle , sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ , lætificántes corda : * præcéptum Dómini lícidum , illúminans oculos.

Timor Dómini sanctus , pérmans in sæculum sæculi : * júdicia Dómini vera , justificáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lápídem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Enim servus tuus custódit ea * in custodiéndis illis retribúto multa.

Delicta quis intélligit ? ab occultis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti . tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo

Et erunt ut compláceant eloquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine , adjútor meus , * et redemptor meus.

Añã. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis , sancta Dei Génitrix.

Añã. Ante torum * hujus Virginis frequentáte nobis dulcia cántica drámatis.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Antiphona. Ante torum hujus Virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis.

Psalmus. Spécie tua, et pulchritudine tua. *Antiphona.* Intende, prospere procede, et regna.

De Parabolis Salomonis.

Lectio j.c. 8. b et 9.

EGO sapiëntia habito in consilio, et eruditus intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum; arrogantiam, et super-

biam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me.

Antiphona. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus effera nescio : * Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. *Psalmus.* Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ij.

MECUM sunt divitiæ, et glória, opes superbæ et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et gemina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum sanarum antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram, necdum fontes aquarum eruperant; necdum montes gravi mole constiterant : ante colles ego parturiebar.

Antiphona. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo : * Et de meis visceribus genui Deum et hominem. *Psalmus.* Beatum me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et.

Lectio iij.

BEATUS homo qui audit me, et qui vîgilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Dómino : qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me odérunt, diligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excidit columnas septem. Immolávit vctimas suas, miscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancillas suas ut vocarent ad arcem, et ad mœnia civitátis. Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est : Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.
 R. Beata es, Virgo María, quæ Dóminum portasti Creatorem mundi : * Genuisti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.
 V. Ave María, grátia plena : Dóminus tecum. Genuisti. Glória. Patri. Genuisti.

In secundo Nocturno.

Aña. Spécie tua, * et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.
 Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.
 Speciósus forma præ filiis hóminum, diffusa est grátia in lábiis tuis : * propterea benedixit te Deus in ætérnum.
 Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.
 Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filii regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultura tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exultatione : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii ; * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui :

in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Añã. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Añã. Adjuvabit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjutor in tribulatió nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altissimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur, * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbatæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónferet, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Añã. Adjuvabit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Añã. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátió est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Glorióta dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altissimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátió est in te.

Añã. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátió est in te, sancta Dei Génitrix.

ʒ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ʒ. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi.

Lectio. iv.

Apud Metaphrasten.

DEI Filius non divitem, aut locuplétem átiquam féminam sibi Matrem elégit, sed beátam Virgínam illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat.

Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, propterea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc igitur san-

ctissimam Virginem et Dei Matrem accurrentes, ejus patrocini utilitatem assequamur. Itaque quaecumque estis virgines, ad Matrem Domini confugite. Illa enim pulcherrimam, pretiosissimam, et incorruptibilem possessionem patrocínio suo vobis conservabit.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. V. Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

MAGNUM revera miraculum, fratres dilectissimi, fuit beata semper virgo Maria. Quid namque illa majus aut illustrius ullo umquam tempore inventum est, seu aliquando inveniri poterit? Haec sola caelum ac terram amplitudine superavit. Quidnam illa sanctius? Non Prophetae, non Apostoli, non Martyres, non Patriarchae, non Angeli, non Throni, non Dominationes, non Seraphim, non Cherubim: non denique aliud quidpiam inter creatas res visibiles aut invisibiles, majus aut excellentius inveniri potest. Eadem ancilla Dei est et Mater: eadem Virgo et Genitrix.

R. Quae est ista, quae processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Vidérunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam. V. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Vidérunt.

Lectio vj.

Haec ejus mater est, qui a Patre ante omne principi-

pium genitus fuit, quem Angeli et homines agnoscunt Dominum rerum omnium. Visne cognoscere quanto Virgo haec praestantior sit caelestibus Potentiis? Illae cum timore et tremore assistunt, faciem velante suam: haec humanum genus illi offert, quem genuit. Per hanc et peccatorum veniam consequimur. Ave igitur, mater, caelum, puella, virgo, thronus. Ecclesiae nostrae decus, gloria et firmamentum, assidue pro nobis precare Jesum Filium tuum, et Dominum nostrum: ut per te misericordiam invenire in die iudicii, et quae reposita sunt iis, qui diligunt Deum, bona consequi possimus, gratia et benignitate Domini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et sancto Spiritui gloria et honor, et imperium nunc et semper in saecula saeculorum. Amen.

R. Ornata monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. V. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et Gloria Patri. Unguentum.

In tertio Nocturno.

Añña. Gaude, Maria Virgo, cunctas haereses sola interemisti in universo mundo.

Psalmus 95.

CANTATE Domino canticum novum: * cantate Domino. omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérſa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola interemisti in univérſo mundo.

Aña. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96.

DÓMINUS regnávit, exúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justitia et judícium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justitiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adorant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine : Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos. Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Aña. Post partum, * Virgo, invioláta permansisti : Dei Génitrix, intercède pro nobis.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

salvavit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo, omnis terra : * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu Regis Domini : * moveatur mare, et plenitudo ejus : orbis terrarum ; et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

Añã. Post partum, Virgo, inviolata permansisti : Dei Genitrix, intercede pro nobis.

v. Elégit eam Deus, et praelégit eam. R. In tabernaculo suo habitare fecit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 44. d

In illo tempore : Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi : Beatus venter, qui teporavit. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae, Presbyteri.

Lib. 4. Cap. 49. in Luc. 44.

Magnae devotionis et fidei haec mulier ostenditur, quae

Scribis et Phariseis Dominum tentantibus, simul et blasphemantibus, tanta ejus incarnationem pra omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut et praesentium procerum calumniam, et futurorum confundat haeticorum perfidiam. Nam sicut tunc Judaei sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant : sic haetici, postea negando, Mariam semper Virginem, sancti Spiritus operante virtute, nascituro cum humanis membris Unigenito Dei carnis suae materiam ministrasse, verum consubstantialemque Matri Filium hominis fateri non debere dixerunt.

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima : * Quia ex te ortus est sol justitiae, Christus Deus noster. v. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem. Quia. Bened. Cujus festum colimus.

Lectio viij.

SED si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis a carne Virginis Matris pronuntiatur extranea, sine causa venter qui eam portasset, ubera quae lactassent, beatificantur. Dicit autem Apostolus : Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere. factum sub lege. Neque audiendi sunt qui legendum putant : Natum ex muliere, factum sub lege : sed, factum ex muliere, quia conce-

plus ex útero virgináli, carnem non de nihilo, non aliónde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec vere Filius hóminis dicerétur, qui originem non habéret ex hómine. Et nos igitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia Cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicámusque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait: Enixa est puérpera Regem, qui cœlum terrámque tenet per sæcula.

Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. * Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

QUINIMMO beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulieris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporaliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritaliter áuditu fidei concípere, et boni óperis custódia vel in suo vel in proximórum corde párrere, et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia et eádem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi ministra facta est temporális: sed inde multo beátior, quia ejusdem semper amándi custos manebat ætérna.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Dum esset Rex, * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. Dóminus regnávít, eum reliq. de Dñica. 15.
2. Læva ejus * sub cápite meo, et dextera illíus amplexábitur me.
3. Nigra sum, * sed formósa, filíæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.
4. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit: surge, amíca mea, et veni.
5. Speciósá facta es * et suávis in deliciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b

A B initio, et ante sæcula creatum sum; et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O gloriósa virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis: ~~cardines!~~
Tu Regis alti jánuá,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Virgínem,
Gentes redéptæ, pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgíne,
Cum Patre, et almo Spirítu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

* Diffúsa est grátia in lábiis tuis. * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña.
Beata es, Maria, quæ credidisti,
perficiuntur in te, quæ dicta
sunt tibi a Domino, alleluia.

Oratio.

CONCEDE nos famulos tuos,
quæsumus Domine Deus,
perpetua mentis et corporis san-
nitate gaudere: et gloriosa bea-
tæ Mariæ semper Virginis in-
tercessione, a præsentis libe-
rari tristitia, et æterna perfrui
lætitia. Per Dominum.

Ad Primam, in R. br. y.
Qui natus es de Maria Virgine.
etiam in Festis infra Oclavas
B. M. V.

Ad Tertiam, Aña.
Læva ejus.

Capitulum. Ab initio, ut su-
pra. cxxxj.
R. br. Specie tua, * Et pulchri-
tudine tua. Specie. y. Intende,
prosperè procede, et regna. Et.
Glória Patri. Specie. y. Adjuvâ-
bit eam Deus vultu suo. R. Deus
in medio ejus, non commovê-
bitur.

Ad Sextam, Aña.
Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24. b
ET sic in Sion firmata sum,
et in civitate sanctificata
similiter requievi: et in Jerusa-
lem potestas mea. Et radicavi
in populo honorificato, et in
parte Dei mei hereditas illius,
et in plenitudine sanctorum
detentio mea.

R. br. Adjuvâbit eam * Deus
vultu suo. Adjuvâbit. y. Deus
in medio ejus, non commovê-
bitur. De. is. Glória Patri. Adju-
vâbit. y. Elégit eam Deus, et
præelégit eam. R. In tabernacu-
lo suo habitare fecit eam.

Ad Nonam, Aña.
Speciosa facta es.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN plateis, sicut cinnamomum,
et balsamum aromatizans
odorem dedi: quasi myrrha
electa dedi suavitatem odoris.
R. br. Elégit eam Deus, * Et
præelégit eam. Elégit. y. In ta-
bernaculo suo habitare fecit
eam. Et. Glória Patri. Elégit.
y. Diffusa est gratia in labiis
tuis. R. Propterea benedixit te
Deus in æternum.

In ij. Vesperis omnia dicun-
tur ut in primis. cxxj.
y. Dignare me laudare te, Vir-
go sacrata. R. Da mihi virtú-
tem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Aña.
Beatam me dicent omnes gene-
rationes, quia ancillam humi-
lem respexit Deus.

OFFICIUM

B. Mariæ in Sabbato.

Omnibus Sabbatis per an-
num, præterquam in Adv., Qua-
drag., Quatuor Temp. et Vigi-
liis, et nisi Offic. fieri debeat
de Feria, propter Officium ali-
cujus Dñicæ infra Hebd. ponen-
dum, ut dicitur in Rubrica de
Dñicis, ac nisi Festum ix. Lect.
occurrat, fit Officium de S. Ma-
ria, modo infrascripto.

In Vesp. Feriæ vj. dicuntur
Psalmi feriales in Psalt. posit.
nisi fuerit Festum ix. Lect.
quia tunc de S. Maria fit tan-
tum com. in dictis Vesp. cum
Aña, y. et Orat., ut infra: quæ
commem. omittitur, quando Fe-
ria vj. occurrit aliud ejusdem
B. M. Officium.

Capit. et Hymnus ut in Fe-
stis B. M. cxxij.

v. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in ætænum.

Ad Magnificat, Añã.

Beata Mater * et intacta Virgo, gloriosa Regina mundi, intercede pro nobis ad Dòminum.

ÿ. Dòminus vobiscum: R. Et cum spírítu tuo.

Oratio.

CONCEDE nos famulos tuos, quæsumus Dòmine Deus, perpétua mentis et corpóris sanitate gaudere: et gloriosa beatae Mariæ semper Virginis intercessióne, a præsentí liberári tristitia, et ætérna perfrui lætítia. Per Dòminum.

Post Orat. fiunt commem. consuetæ de Apostolis, et de Pace, ut 127.

Si autem occurrat Festum Simpl., de eo fit commem. ante ipsa Suffragia.

Completor. ut in Psalt. Et in fine Hymni, Te lucis ante terminum, dicitur Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Virgine, etiamsi in Vesp. facta sit tantum commem. de B. Maria, nisi Hymni illius Festi, quod Feria vj. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfig. Domini.

Ad Matutinum, Invitatorium. Ave Maria, gratia plena, * Dòminus tecum. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

QUÆM terra, pontus, sidera Colunt, adórant, prædicant,

Trinam regentem máchinam Claustum Mariæ bájulat.

Qui luna, sol, et ómnia Deserviunt per témpora,

AUTUMNALIS.

Perfusa cœli gratia, Gestant puellæ viscera.

Beata Mater, múnere Cujus supérnus Artifex, Mundum pugillo còtinens, Ventris sub arca clausus est.

Beata cœli nuntio, Fœcúnda sancto Spírítu, Desiderátus géntibus Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Virgine, Cum Patre, et almo Spírítu. In sempitérna sæcula.

Amen.

Nocturnum Sabbati ut in Psalt. 94. Et in fine ÿ. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in ætænum. Pater noster.

Absolutio.

PRECIBUS et méritis beatae Mariæ semper Virginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dòminus ad regna cœlórum. R. Amen. ÿ. Jube, domne, benedicere.

Pro j. Lectione, Bened. Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria. R. Amen.

Primæ duæ Lect. de Script. libri currentis: tertia, una ex inferius positis per ordinem ut infra.cxxxiv.

R. j. Sancta et immaculáta virginitas, quibus te láudibus éfferam nescio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulisti. ÿ. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Pro ij. Lectione, Bened. Ipsa Virgo virginum intercédât pro nobis ad Dòminum. R. Amen.

R. ij. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude

M

dignissima : * Quia ex te ortus est sol iustitiæ, * Christus Deus noster. ✠. Ora pro populo, interveni pro clero, intercède pro devoto femineo sexu : sentiant omnes tuum iuvamen, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro iij. Lectione, Bened. Per Virginem Matrem concédât nobis Dóminus salutem et pacem. rj. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum. 14.

Ad Laudes, et per Horas, omnia ut in Festis B. M. cxxxj. præter seq.

Ad Laudes, ✠. Benedicta tu in mulieribus. rj. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Añã.

Beata Dei Genitrix Maria, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrarium Spiritus sancti, sola sine exemplo placuisti Dómino nostro Jesu Christo; ora pro populo, interveni pro clero, intercède pro devoto femineo sexu.

Ad Vesp., Añã et Psalmi feriales : Capit. et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dñica. In fine Commemor. consuetæ, ut in Psált. 127.

Lectiones seq. dicuntur singulis mensibus in Officio B. M. in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex Epistola sancti Leónis Papæ, ad Pulchériam Augústam.

Lectio iij.

Epist. 13. ante medium.

SACRAMENTUM reconciliatiónis nostræ ante tempora æterna dispositum, nullæ implébant sursuræ : quia nondum super-

venerat Spiritus sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbraverat ei, ut et intra intemerata viscera, ædificante sibi Sapientia domum, Verbum caro fieret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniente personam, Creator temporum nasceretur in tempore, et per quem facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susciperet vetustatem: et consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur et matri, naturamque sibi nostram solus a peccato liber uniret, sub iugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.

Te Deum laudamus. 14.

MENSE OCTOBRI.

Sermo sancti Bernardi, Abbátis.

Lectio iij.

Ex Serm. in Cap. 12. Apoc. ante medium.

AMPLECTAMUR Mariæ vestigia. fratres mei, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus. donec benedixerit nobis. Petens est enim. Nempe vellus est medium inter rorem et aream mulier inter solem et lunam. Maria inter Christum et Ecclesiam constituta. Sed forte miraris, non tam vellus operitur rore, quam amictam sole mulierem. Magna siquidem familiaritas, sed mira omnino vicinitas solis, et mulieris. Quomodo enim in tam vehementi fervore tam fragilis natura sub-

sistit? Mérito quidem admiráris, Moyses sancte, et curiosius desideras intuéri. Verúntamen solve calceaménta de pédibus tuis, et invólucra pone carnálium cogitatiónum, si accédere concupíscis.

Te Deum laudámus. 14.

MENSE NOVEMBRI.

De Expositiõe sancti Basíli, Episcopi, in Isaiam Prophétam.

Lectio iij.

In Cap. 8. post initium.

ACCESSI, inquit, ad Prophetissam, et in útero accépit, et péperit filium. Quod Maria Prophetissa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaias per prænotiónem spíritus, nemo contradixerit, qui sit memor verbórum Mariæ, quæ prophético affláta spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magnificat ánima mea Dóminum: et exultávit spíritus meus in Deo salutári meo: quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiões. Quod si ánimum accommodáveris univérssis ejus verbis, non útique per dissidium negáveris eam fuisse Prophetissam, quod Dómini Spíritus in eam supervénerit, et virtus Altíssimi obumbráverit ei.

Te Deum laudámus. 14.

MENSE DECEMBRI.

Ante Adventum.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii, Episcopi.

Lectio iij.

Lib. 1. Cap. 18.

BONUS regénda castitátis pudor est comes, qui primus

in ipso cognitiónis ingrèssu Dómini Matrem comméndat légentibus, et tamquam testis locuples, dignam, quæ ad tale munus eligerétur, ástruit, quod in cubiculo, quod sola, quod salutáta ab Angelo tacet, et mota est in introitu ejus; quod ad virilis sexus spéciem peregrinam turbátur aspéctus Virginis. Itaque quamvis esset húmilis, præ verecúndia tamen non resalutávit, nec ullum respónsum rétulit, nisi ubi de suscipiéndá Dómini generatiõe cognóvit: ut qualitátem efféctus dísceret, non ut sermónem refélleret.

Te Deum laudámus. 14.

OFFICIUM PARVUM

B. Mariæ non dicitur, quando fit Officium novem Lectionum, nec in Sabbatis, quando fit Officium de S. Maria. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis. Cum dicitur in Choro in Matutinis, et in Vesperis, præponitur Officio diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino, antequam legatur Martyrolog. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIE

Extra Adventum.

Ad Vesp. Ave María, secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. Mariæ, quando non conjunguntur cum Officio diei, †.

DEUS, in adiutorium meum Dinténde. R. Dómine, ad adiuvándum me festína. Glória Patri, Sicut erat. Allelúia.

Añæ, Psalmi, Capit. et Hymnus, ut in Festis B. M. cxxj.

✠. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *Rj.* Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Beáta Mater, * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercède pro nobis ad Dóminum. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ✠. Dóminus vobiscum. *Rj.* Et cum spírítu tuo.

Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitate gaudere : et gloriósa beátæ Mariæ semper Virginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Sequens commemoratio pro Sanctis fit tantum ad Vesperas et Laudes, in Officio S. Mariæ extra Adventum.

Aña. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salute. ✠. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi. *Rj.* Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio.

PROTEGE, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defénsióne consérva.

OMNES Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubique ádjuvent : ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : et pacem tuam nostris concède temporibus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam : iter, actus, et voluntates nostras, et omniám famulórum tuórum, in salutis tuæ

prosperitate dispóne : benefactóribus nostris sempitérna bona retribue : et ómnibus fídelibus defúntis réquiem ætérnam concède. Per Dóminum nostrum.

AD COMPLETORIUM.

Ave Mariá, ut supra. ✠.

CONVERTE nos, Deus salutáris noster. *Rj.* Et avérte iram tuam a nobis. ✠. Deus in adiutorium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Psalmi. Sæpe expugnáverunt me. De profúndis, et Dómine non est exaltátum, ut in Vesp. Feriæ iv. 116.

Hymnus.

MEMENTO, rerum Cónditor. Nostri quod olim córporis. Sacráta ab alvo Virginis Nascéndo, formam sumpseris. Mariá, Mater grátia, Dulcis Parens cleméntia, Tu nos ab hoste prótege, Et mortis hora suscipe. Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Virgine, Cum Patre, et almo Spírítu. In sempitérna sæcula.

Amen.

Capitulum. *Eccli. 24. c*

EGO mater pulchræ dilectiónis, et timoris, et agnitiónis, et sanctæ spei. *Rj.* Deo grátias. ✠. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. *Rj.* Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Aña. Sub tuum præsidium * confúmus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecationes ne desprecias in necessitatibus, sed : periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriósa et benedicta.

kyrie, eléison. **C**hriste, eléison.
kyrie, eléison. **V.** Dóminus vo-
biscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Oratio.

BEATÆ et gloriósæ semper
Virginis Mariæ, quæsumus
Dómine, intercèssio glorió-
sa nos prótegat, et ad vitam
perducát ætérnam. Per Dómi-
num nostrum.

AD MATUTINUM.

Ave Mariá, ut supra. **V.**

DOMINE, lábia mea apéries.
R. Et os meum annuntiá-
bit laudem tuam. **V.** Deus in
adjutórium. Glória Patri. Sicut
erat. Allelúia.

Invitat. Ave Mariá, gratia
plena : * Dóminus tecum. **Ps.**
Venite. 2.

Hymnus. Quem terra, ut su-
pra. cxxij.

In Noct. Añæ et Psalmi di-
cuntur ut in Festis B. Mariæ,
scilicet :

Feria ij. et v. ut in j. No-
cturno. cxxij.

Feria iij. et vj. ut in ij. No-
cturno. cxxvj.

Feria iv. et Sabbato ut in iij.
Nocturno. cxxviiij.

V. Diffusa est grátia in lábiis
tuis. **R.** Proptérea benedixit te
Deus in ætérnum. **Pater noster.**
secreto. **V.** Et ne nos indúcas in
tentatióem. **R.** Sed libera nos
a malo.

Absolutio.

PRECIBUS et méritis beátæ Ma-
riæ semper virginis, et óm-
nium Sanctórum, perducát nos
Dóminus ad regna cœlórum. **R.**
amen. **V.** Jube, domne, benedi-
cere. **Bened.** Nos cum prole pia
enedicat Virgo Mariá.

R. Amen.

Lectio j. Eccli. 24.

In ómnibus réquiem quæsi-
vi, et in hereditáte Dómini mo-
rábor. Tunc præcépit, et dixit
mihi Creátor ómnium : et qui
creávit me, requiévít in taber-
náculo meo, et dixit mihi : In
Jacob inhábita, et in Israel
hereditáre et in eléctis meis
mitte radices. Tu autem, Dó-
mine.

R. Sancta et immaculáta virgi-
nitas, quibus te láudibus éffe-
ram, nescio : * Quia quem cœli
cápere non póterant, tuo gré-
mio contulísti. **V.** Benedicta tu
in muliéribus, et benedíctus
fructus ventris tui. Quia. **V.** Ju-
be, domne, benedicere. **Bened.**
Ipsa Virgo virginum intercédát
pro nobis ad Dóminum. **R.**
Amen.

Lectio ij.

Et sic in Sion firmáta sum,
et in civitáte sanctificáta si-
militer requiévi, et in Jerúsa-
lem potéstas mea. Et radicávi
in pópulo honorificáto, et in
parte Dei mei heréditas illius,
et in plenitúdine Sanctórum de-
téntio mea. Tu autem, Dómine.
R. Beáta es, Virgo Mariá, quæ
Dóminum portásti Creatórem
mundi : * Genuisti qui te fecit,
et in ætérnum pérmanes virgo.
V. Ave Mariá, grátia plena,
Dóminus tecum. Genuisti. **V.**
Jube, domne, benedicere. **Bened.**
Per Virginem Matrem con-
cédát nobis Dóminus salútem
et pacem. **R.** Amen.

Lectio iij.

QUASI cedrus exaltáta sum in
Libano, et quasi cypréssus
in monte Sion : quasi pal-
ma exaltáta sum in Cades, et

quasi plantatio rosæ in Jéricho.
Quasi oliva speciosa in campis,
et quasi platanus exaltata sum
juxta aquam in platéis. Sicut
cinnamomum, et balsamum
aromatizans odorem dedi: qua-
si myrrha electa dedi suavita-
tem odoris. Tu autem, Dó-
mine.

Rj. Felix namque es, sacra Vir-
go Maria, et omni laude dignis-
sima: * Quia ex te ortus est
sol justitiæ, * Christus Deus
noster. V. Ora pro populo, in-
terveni pro clero, intercede pro
devoto femineo sexu: sentiant
omnes tuum juvamen, quicum-
que celebrant tuam sanctam
commemorationem. Quia. Gló-
ria Patri. Christus.

AD LAUDES,

V. Deus, in adiutorium. Rj. Dó-
mine, ad adjuvandum. Glória
Patri. Sicut erat. Allelúia.

Antiphonæ.

1. Assumpta est * Mariá in cœ-
lum, gaudent Angeli, laudán-
tes benedicunt Dóminum. Ps.
Dóminus regnavit, cum reliq.
de Dñica. 45.

2. Mariá Virgo * assumpta est
ad æthérum thálamum, in
quo Rex regum stellato sedet
solio.

3. In odorem * unguentorum
tuorum currimus, adolescentu-
læ dilexerunt te nimis.

4. Benedicta, filia, tu a Dómi-
no: quia per te fructum vitæ
communicavimus.

5. Pulchra es, * et decóra, fi-
lia Jerúsalem: terribilis ut ca-
strorum acies ordinata.

Capitulum. Cant. 6. c

VIDERUNT eam filia Sion, et
beatissimam prædicavé-

runt: et reginæ laudaverunt
eam. Rj. Deo grátias.

Hymnus. O gloriosa. cxxxj.
V. Benedicta tu in mulieribus.
Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Añã.

Beáta Dei Génitrix Mariá.
Virgo perpétua, templum Dó-
mini, sacrarium Spiritus san-
cti, sola sine exémplo placu-
isti Dómino nostro Jesu Christo-
ra pro populo, interveni pr.
clero, intercede pro devoto fe-
mineo sexu. Kyrie, eléison.
Christe, eléison. Kyrie, eléison.
V. Dóminus vobiscum. I
cum spiritu tuo.

Oratio.

DEUS, qui de beátæ Mariæ V.
ginis útero Verbum tuum
Angelo nuntiante; carnem sus-
cipere voluisti: præsta sup-
plicibus tuis; ut, qui vere
Génitricem Dei credimus
apud te intercessionibus ad-
mur. Per eúdem Chri-
stus Dóminum nostrum. R. An-
te

Pro Sanctis, Añã. Sanctus
ut supra. cxxxvj.

AD PRIMAM.

Ave Mariá, etc. V. In
adiutorium.

Hymnus.

MEMENTO, rerum Cœ-
lestium. Nostri quod olim cœ-
lestia ab alvo Virginis
Nascendo, formam sum-
pta. Maria, Mater grátie
Dulcis Parens cleméntia
Tu nos ab hoste prótege
Et mortis hora suscipe
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine
Cum Patre, et almo S-
piritu. In sempiterna sæcula.
Añã. Assumpta est.

Psalmi de Psalterio. Deus in nómine. 19. Benedixisti, Dómine. 86. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Añã. Assúpta est Mariá in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedicunt Dóminum.

Capitulum.

Cant. 6. c

QUÆ est ista, quæ progréditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum ácies ordináta? *R.* Deo grátias.

Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. *R.* Da mihi virtutem contra hostes tuos. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *ÿ.* Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEUS, qui virginálem aulam beátæ Mariæ, in qua haberes, eligere dignátus es : da, æsumus ; ut sua nos defensione munitos, jucúndos fácias et interesse commemoratióni. i vivis.

AD TERTIAM.

Ave Mariá, etc. *ÿ.* Deus, in utórium.

Hymnus. Meménto rerum. supra. cxxxviiij.

Mariá Virgo.

Psalmi. Ad Dóminum cum ulárer. 112. Levávi óculos.

Lætátus sum. 114.

Mariá Virgo assúpta est æthéreum thálamum, in Rex regum stelláto sedet

Capitulum. *Eccli. 24. b*

sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta iter requiévi, et in Jerú-

salem potéstas mea. *R.* Deo grátias.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *R.* Proptérea benedixit te Deus in ætérnum. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *ÿ.* Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEUS, qui salútis ætérnæ, beátæ Mariæ virginitáte fœcúnda, humano géneri præmia præstitísti : tribue, quæsumus ; ut ipsam pro nobis intercedere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit.

AD SEXTAM.

Ave Mariá, etc. *ÿ.* Deus, in adjutórium.

Hymnus. Meménto. cxxxviiij.

Añã. In odórem.

Psalmi. Ad te levávi óculos. 114. Nisi quia Dóminus. 114.

Qui confidunt in Dómino. 115.

Añã. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capit. *Eccli. 24. b*

ET radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illius, et in plenitudine Sanctórum deténtio mea.

R. Deo grátias.

ÿ. Benedicta tu in muliéribus.

R. Et benedictus fructus ventris tui. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *ÿ.* Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Oratio.

CONCEDE, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium : ut, qui sanctæ Dei Genitricis memóriam ágimus, in-

tercessiónis ejus auxilio, a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eúmdem Dóminum.

AD NONAM.

Ave Maria, etc. ✠. Deus, in adiutorium.

Hymnus. Meménto, ut supra. cxxxviii.

Aña. Pulchra es.

Psalmi. In converténdo. 115.

Visi Dóminus. 116. Beáti omnes. 116.

Aña. Pulchra es, et decóra, filia Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

In platéis, sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans

odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

R. Deo grátias.

✠. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. R. Dei Génitrix, intercéde pro nobis. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ✠. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

Oratio.

FAMULORUM tuórum, quæsumus Dómine, delictis ignóscere : ut, qui tibi placére de actibus nostris non valémus, Genitricis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spírítus sancti Deus.

OFFICIUM

DEFUNCTORUM.

DICITUR extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo ix. Lect., alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Adventu autem et Quadragesima, Feria ij. cujuslibet Hebdomadæ similiter non impedita, præterquam in Majori Hebdomada. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum: extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

Ad Vesperas absolute incipitur ab Añã. Placébo Dómino.

Psalmus 114.

DILEXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

Dómine, libera ánimam meam, * miséricors Dóminus,

et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur:

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Añã. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Añã. Hei mihi, Dómine.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exáudivit me.

Dómine libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolatus meus
prolongatus est : habitavi cum
habitantibus Cedar : * multum
incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem,
eram pacificus : * cum loquebar
illis, impugnabant me gratis.
Requiem æternam.

Añã. Hei mihi, Dómine, quia
incolatus meus prolongatus est.
Añã. Dóminus custodit te.

Psalmus 120.

LEVAVI oculos meos in mon-
tes, * unde veniet auxilium
mihi.

Auxilium meum a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.

Non det in commotionem pe-
dem tuum : * neque dormitet
qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque
dormiet, * qui custodit Israel.
Dóminus custodit te, Dóminus
protectio tua * super manum
dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * ne-
que luna per noctem.

Dóminus custodit te ab omni
malo : * custodiat animam tuam
Dóminus.

Dóminus custodiat introitum
tuum, et exitum tuum * ex hoc
nunc, et usque in sæculum.

Requiem æternam.

Añã. Dóminus custodit te ab
omni malo : custodiat animam
tuam Dóminus.

Añã. Si iniquitates.

Psalmus 129.

DE profundis clamavi ad te,
Dómine : * Dómine, exaudi
vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, *
in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Dó-
mine : * Dómine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est : *
et propter legem tuam sustinui
te, Dómine.

Sustinuit anima mea in verbo
ejus : * speravit anima mea in
Dómino.

A custodia matutina usque ad
noctem : * speret Israel in Dó-
mino.

Quia apud Dóminum misericór-
dia : * et copiosa apud eum re-
demptio.

Et ipse redimet Israel, * ex om-
nibus iniquitatibus ejus.

Requiem æternam.

Añã. Si iniquitates observave-
ris, Dómine, Dómine, quis sus-
tinebit?

Añã. Opera.

Psalmus 137.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in
toto corde meo : * quoniam
audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psal-
lam tibi : * adorabo ad templum
sanctum tuum, et confitebor
nómini tuo.

Super misericordia tua, et ver-
tate tua : * quoniam magni-
casti super omne, nomen san-
ctum tuum.

In quacúmque die invocaven-
te, exaudi me : * multiplicabi-
in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi, Dómine, om-
nes reges terræ : * quia audie-
runt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini : *
quoniam magna est gloria Do-
mini.

Quoniam excelsus Dóminus, et
humilia respicit : * et alta a
longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribu-
lationis, vivificabis me : * et
super iram inimicorum meorum

extendisti manum tuam, et
salvum me fecit dextera tua.
Dóminus retribuet pro me : *
Dómine, misericórdia tua in
sæculum : ópera mánuum tuá-
rum ne despicias.

Réquiem ætérnam.

Añã. Opera mánuum tuárum,
Dómine, ne despicias.

℣. Audívi vocem de cœlo dicén-
tem mihi. ℞. Beáti mórtui, qui
in Dómino moriúntur.

Ad Magnificat, Añã.

Omne, * quod dat mihi Pater,
ad me véniet : et eum qui venit
ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur
flexis genibus, similiter et ad
Laudes. Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tenta-
tiónem. ℞. Sed libera nos a
malo.

Sequens Ps. Lauda, ánima
mea, in Vesperis similiter et Ps.
De profúndis, in fine Laudum
non dicuntur in die Commem.
omnium Fidelium Defuncto-
rum.

Psalmus 445.

LAUDA, ánima mea, Dóminum,
laudábo Dóminum in vita
mea : * psallam Deo meo quám-
diu fuero.

Nolíte confidere in princípibus :
* in filiis hóminum, in quibus
non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et reverté-
tur in terram suam : * in illa
die períbunt omnes cogitátiones
eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjú-
tor ejus, spes ejus in Dómino
Deo ipsíus : * qui fecit cœlum
et terram, mare, et ómnia,
quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæcu-

lum, facit judicium injúriam
patiéntibus : * dat escam esu-
riéntibus.

Dóminus solvit compeditos : *
Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dómi-
nus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pu-
pillum, et víduam suscipiet : *
et vias peccatórum dispédet.

Regnábit Dóminus in sæcula,
Deus tuus Sion, * in generatió-
nem et generatiómem.

In fine Psalmi, Réquiem æ-
térnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua. * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi. ℞.
Eruø, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℞.

Amen. ℣. Dómine, exáudi ora-
tiónem meam. ℞. Et clamor
meus ad te véniat. ℣. Dóminus

vobíscum. ℞. Et cum spíritu
tuo.

Oratio.

DEUS, qui inter Apostólicos
sacerdótes, fámulos tuos
pontificáli, seu sacerdotáli feci-
sti dignitáte vigére : præsta,
quæsumus ; ut eórum quoque
perpétuo aggregéntur consór-
tio.

DEUS, véniæ largitor, et hu-
mánæ salútis amátor, quæ-
sumus cleméntiam tuam ; ut
nostræ congregatiónis fratres,
propínquos, et benefactóres,
qui ex hoc sæculo transiérunt,
beáta Maria semper Virgine in-
tercedénte cum ómnibus San-
ctis tuis, ad perpétuæ beaitú-
dinis consórtium pervenire con-
cédas.

FIDELIUM Deus ómnium Cón-
ditor et Redémptor, animá-
bus famulórum famularúmque

tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum : ut indulgéntiam , quam semper optaverunt , piis supplicatióibus consequántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
r. Amen.

In die vero Commemoratiónis omnium Fidelium Defunctorum , quando dicitur hæc última tantum Oratio , dicitur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus , per ómnia sæcula sæculórum.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

ABSOLVE , quæsumus Dómine , animam famuli tui N. , ut defunctus sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitatem carnis humana conversatióne commisit , tu vénia misericordissimæ pietatis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina , dicatur animam famulæ tuæ N. ut defuncta.

In Anniversario die.

Oratio.

DEUS , indulgentiarum Dómine : da animabus famulorum famularumque tuarum , quorum anniversarium depositionis diem commemoramus , refrigerii sedem , quietis beatitudinem , et luminis claritatem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium , dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

Oratio.

DEUS , qui inter Apostólicos sacerdotes famulum tuum N. , pontificali fecisti dignitate vigere : præsta , quæsumus , ut eorum quoque perpetuo aggregetur consortio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos , dicatur sacerdotali fecisti , etc.

Pro fratribus vero , et familiaribus , vel benefactoribus , dicitur Oratio. Deus , vénia largitor , ut supra. cxliij.

Pro Patre et Matre.

Oratio.

DEUS , qui nos patrem et matrem honorare præcepisti : miserere clementer animabus patris ac matris meæ , eorumque peccata dimitte : meque eos in æternæ claritatis gaudio fac videre. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus , dicatur animabus parentum nostrorum. et ubi dicitur meque , dicatur nosque.

Si pro Patre tantum , dicatur animæ patris mei , vel nostri.

Si pro Matre tantum , dicatur animæ matris meæ , vel nostræ.

Pro uno Defuncto.

Oratio.

INCLINA , Dómine , aurem tuam ad preces nostras , quibus misericordiam tuam supplices deprecámur : ut animam famuli tui N. , quam de hoc sæculo migrare jussisti , in pacis ac lucis regione constituas , et Sanctorum tuorum júbeas esse consortem. Per Dóminum.

Pro una Defuncta.

Oratio.

QUÆSUMUS Dómine , pro tua pietate miserere animæ famulæ tuæ N. , et a contagiis mortalitatis exutam , in æternæ salvatiónis partem restitue. Per Dóminum.

†. Réquiem æternam dona eis Dómine. r. Et lux perpetua luceat eis. †. Requiescant in pace. r. Amen.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Regem, cui omnia vivunt, *
Venite, adorémus. Ps. Venite. 2.

Et in fine, Réquiem ætér-
nam dona eis, Dómine : et lux
perpétua lúceat eis.

Hoc Invitatorium dicitur tan-
tum in die Com. omnium Fide-
lium Defunctorum, et in die
depositionis Defuncti : quibus
diebus dicuntur tres infrascrí-
pti Nocturni, et Añæ duplican-
tur. Aliis temporibus dicitur
tantum unum Noct., cum Lau-
dibus, hoc ordine : Feria ij.
et v. primum Noct. : Feria iij.
et vj. secundum Noct. : Feria
iv. et Sabbato, tertium Noct.

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria ij. et v.

Añæ. Dirige.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pécipie,
Dómine, * intéllige clamó-
rem meum.

Inténde voci oratiónis meæ : *
Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine,
mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo :
quóniam non Deus volens ini-
quitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malí-
nus : * neque permanébunt in-
ísti ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur
iniquitátem : * perdes omnes,
qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum
dominábitur Dóminus : * ego
item in multítudine miseri-
órdiæ tuæ,

Introibo in domum tuam : * ado-
bo ad templum sanctum tuum
timóre tuo.

Dómine, deduc me in justitia

AUTUMN.

tua : * propter inimícos meos dí-
rige in conspéctu tuo viam
meam.

Quóniam non est in ore eórum
véritas : * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur
eórum, linguis suis dolóse agé-
bant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis,
secúndum multítudinem impie-
tátum eórum expélle eos : * quó-
niam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant
in te, * in ætérnum exultábunt,
et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes,
qui díligunt nomen tuum, *
quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ volun-
tátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Añæ. Dirige, Dómine, Deus
meus, in conspéctu tuo viam
meam.

Añæ. Convértere.

Psalmus 6.

DOMINE, ne in furóre tuo ár-
guas me : * neque in ira
tua corripías me.

Miserére mei, Dómine, quó-
niam infírmius sum : * sana me,
Dómine, quóniam conturbáta
sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde:
* sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe áni-
mam meam : * salvum me fac
propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui
memor sit tui : * in inférno au-
tem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavá-
bo per síngulas noctes lectum
meum : * lácrýmis meis strá-
tum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus

N

meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitatem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam , * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant , et conturbéntur vehementer omnes inimici mei : * convertántur et erubéscant valde velociter.

Réquiem ætérnam.

Aña. Convertere, Dómine, et eripe ánimam meam : quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Aña. Nequándo.

Psalmus 7.

DOMINE Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam , * dum non est qui rédimat , neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud , * si est iniquitas in má-nibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala , * decídám mérito ab inimicis meis inánis.

Persequátur inimicus ánimam meam , et comprehéndat , et concúlcet in terra vitam meam , * et glóriam meam in púlverem deducat.

Exúrge , Dómine , in ira tua : * et exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exúrge , Dómine Deus meus, in præcepto quod mandásti : * et synagoga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat populos.

Júdicá me , Dómine , secúndum justítiam meam , * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum , et diriges justum , * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino , * qui salvos facit rectos corde.

Deus judéx justus , fortis et pá-tiens : * numquid iráscitur per singulos dies ?

Nisi conversi fuéritis , gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit , et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis , * sagíttas suas ardéntibus effecit. Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem , et pépent iniquitatem.

Lacum apéruit , et effódit eum : * et incidit in foveam , quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsius iniquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Aña. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam , dum non est qui rédimat , neque qui salvum fáciat.

ÿ. A porta ínferi. R. Erue, Dómine , ánimas eórum. Pater noster , totum secreto.

Lectiones leguntur sine Antíphona, Benedictionibus , et Titulo.

Lectio j. *Job 7. d*

PARCE mihi , Dómine , nihil enim sunt dies mei. Quid est homo , quia magnificas eum , aut quid appónis erga eum certuum ? Vísitas eum dilúculo . et

súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimittis me, ut glútiám salivám meam? Peccávi, quid fáciám tibi, o custos hóminum? quare posuisti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non auferis iniquitátem meam? ecce, nunc in púlvere dórmiam: et si mane me quæseris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione. Credo quod Redémptor meus vivit: et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. †. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. Et.

Lectio ij. Job 10.

TU VEDET ánimam meam vitæ meæ, dimittam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi videtur, si calumniéris me, et opprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humana sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere

Ri. Qui Lázarus resuscitásti a monuménto fœtidum: * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. †. Qui ven-

túrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis, Dómine.

Lectio iij. Job 10. b

MANUS tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénite præcipitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestisti me: ósibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

Ri. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscondam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. †. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia. †. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laud., ut cliij. quando dic. unum tantum Nocturn.

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria iij. et vj.

Añã. In loco páscuæ.

Psalmus 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit, * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus iné-brians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum. Réquiem ætérnam.

Añã. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Añã. Delicta.

Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus in te confido, non erubéscam : Neque irrideant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dirige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericórdiarum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuétos in iudicio : * docébit mites vias suas.

Inivérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Ánima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse évellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia finicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatæ sunt : * de necessitatibus meis érué me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delicta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicati sunt, * et odio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érué me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónebus suis.

Réquiem ætérnam.

Añã. Delicta juventútis meæ et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Añã. Credo vidére.

Psalmus 26.

Dominus illuminatió mea et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimíci mei.

* ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me praelium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae.

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me : * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis : * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam qua clamavi ad te : * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea : * faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me : * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in via tua : * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me : * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini : * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age : * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Requiem aeternam.

Añã. Credo videre bona Domini in terra viventium.

✠. Collocet eos Dominus cum principibus. R̄. Cum principibus populi sui. Pater noster totum secreto.

Lectio iv. Job 13. d

RESPONDE mihi : Quantas habeo iniquitates et peccata, scelera mea et delicta ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis, et arbitraris me inimicum tuum ? Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, et stipulam siccam perséqueris : Scribis enim contra me amaritudines, et consumere me vis peccatis adolescentiae meae. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes semitas meas, et vestigia pedum meorum considerasti : Qui quasi putredo consumendus sum, et quasi vestimentum, quod comeditur a tineam.

R̄. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspiciat me visus hominis. ✠. De profundis clamavi ad te, Domine. Domine, exaudi vocem meam. Nec.

Lectio v. Job 14.

HOMO natus de muliere, brevi vivens tempore, replétur multis miseriis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super hujuscemodi aperire oculos tuos, et adducere

eum tecum in iudicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? nonne tu qui solus es? Breves dies hominis sunt, numerus mensium ejus apud te est: constituisti terminos ejus, qui praeteriri non poterunt. Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec optata veniat, sicut mercenarii dies ejus.

R. Hei mihi, Domine, quia peccavi nimis in vita mea! Quid faciam miser? ubi fugiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserere mei, dum veneris in novissimo die. * Anima mea turbata est valde, sed tu, Domine, succurre ei. Miserere.

Lectio vj. *Job 14. c*

QUIS mihi hoc tribuat, ut in inferno protegas me, et abscondas me, donec transeat furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei? Putasne mortuus homo rursus vivat? cunctis diebus quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me, et ego respondebo tibi: operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis. *R.* Ne recorderis peccata mea, Domine. * Dum veneris judicare saeculum per ignem. * Dirige, Domine Deus meus; in conspectu tuo viam meam. Dum. * Requiem aeternam. Dum.

Postea ad Laudes, ut cliij. quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN III. NOCTURNO.

Pro Feria iv. et Sabbato. .
Aña. Complacet.

Psalmus 39.

EXPECTANS expectavi Dominum, * et intendit mihi. Et exaudivit preces meas: * et eduxit me de lacu miseriae, et de luto facis. Et statuit super petram pedes meos: * et direxit gressus meos. Et immisit in os meum canticum novum, * carmen Deo nostro.

Videbunt multi, et timebunt * et sperabunt in Domino. Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus: * et non respexit in vanitates et insanias falsas. Multa fecisti tu, Domine, Deus meus, mirabilia tua: * et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi, et locutus sum; multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium et oblationem noluit: * aures autem perfecisti mihi.

Holocustum et pro peccato non postulasti: * tunc dixi Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: * Deus meus, volui, et legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiavi justitiam tuam in ecclesia magna, * ecce labia mea non prohibebo: Domine, tu scisti Justitiam tuam non abscondi in corde meo: * veritatem tuam, et salutarem tuam dixi. Non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam: * concilio multo.

Tu autem, Domine, ne longe facias miserationes tuas a me * misericordia tua et veritas tua semper suscepunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me respice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærent animam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsus, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent et læténtur super te omnes quærentes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui diligunt salutáre tuum.

Ego autem mendicus sum, et pauper : * Dóminus solícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Añã. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me respice.

Añã. Sana, Dómine.

Psalmus 40.

BEATUS qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivificet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in animam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super

lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi : * Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsus me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsus me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsus me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resurgat?

Étenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantationem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retribuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluisti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedictus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Añã. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Añã. Sitívit.

Psalmus 44.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquárum : * ita desiderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ pannes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus? Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, et confessionis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam. . .

Aña. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparebo ante fáciem Dómini?

ÿ. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. Et ánimas pauperum tuórum ne obliviscáris in finem. Pater noster, totum secreto.

Lectio vij. *Job 17.*

SPIRITUS meus attenuábitur. Dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cuiúsvís manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitationes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est. et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es; mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis considerat? *ñ.* Peccántem me quotidie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me : * Quia in inférno nulla est redemptio. miserére mei, Deus, et salta me. *ÿ.* Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua libera me. Quia.

Lectio viij. *Job 19. c*

PELLI meæ, consumplis cáribus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantúmmodo líbia circa dentes meos. Miserimini mei, miserómini mei, saltem vos amici mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare

persequimini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tribuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : Et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspécturi sunt, et non álius : repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℞. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre; nihil dignum in conspéctu tuo egi : ideo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ✠. Amplius lava me, Dómine, ab injustitia mea, et a delicto meo munda me. Ut.

Lectio ix. Job 10. d

QUARE de vulva eduxisti me? qui útinam consúptus essem ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? dimitte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum : ántequam vadam et non revérta, ad terram tenebrósam, et opértam mortis caligine : terram misériæ, et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℞. Libera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregisti : et visitásti inférnum. et dedisti eis lumen, ut vidérent te : * Qui erant in pœnis tenebrárum. ✠. Clamántes et dicétes :

Advenísti, Redémptor noster. Qui. ✠. Réquiem ætérnam. Qui.

Sequens ℞. dicitur solummodo in die Commem. omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.

℞. Libera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda : * Quando cœli movéndi sunt et terra : * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ✠. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando. ✠. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum. ✠. Réquiem ætérnam. Libera, usque ad primum ✠.

AD LAUDES,

absolute incipitur.

Añña. Exultábunt.

Psalmus 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mun-

dábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirmá me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salutis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocausta : * tunc impónent super altáre tuum vitulos.

Réquiem ætérrnam.

Aña. Exultábunt Dómino ossa humiliáta.

Aña. Exáudi, Dómine.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluerunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegisti, et assumpsisti : * inhabitabit in atris tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium finium terræ et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et tímébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutini et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátió ejus.

Rivos ejus inébria, multiplicá genimina ejus : * in stillicidiis ejus lætábitur gérminans.

Benedices coronæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replébúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérrnam.

Aña. Exáudi, Dómine, oratióem meam : ad te omnis caro véniet.

Aña. Me suscepit.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appá- rui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericór- dia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo ma- nus meas.

Sicut ádipe et pinguédine re- pleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuisti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscepit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introibunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, lau- dabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Réquiem æ- térnám.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et be- nedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et mi- sereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confíteántur tibi pópuli Deus : * confíteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æ- quitáte, et gentes in terra dí- rigis.

Confíteántur tibi pópuli Deus : confíteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus no- ster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines ter- ræ.

Réquiem ætérnám.

Añña. Me suscepit délixtera tua, Dómine.

Añña. A porta ínferi.

Cantic. Ezechia. Is. 38. b

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsi vi residuum annórum meórum, * dixi : Non vidébo Dó- minum Deum in terra vivén- tium.

Non aspiciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi ta- bernáculum pastórum :

Præcisa est velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, suç- cidit me : * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fi- nies me : * sicut pullus hirún- dinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * su- spiciéntes in excélsam.

Dómine, vim pátiór, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos

meos * in amaritudine animæ meæ.

Dómine, si sic vivitur, et in talibus vita spíritus mei, corripies me, et vivificabis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amarissima :

Tu autem eruisti animam meam ut non periret, * projecisti post tergum tuum ómnia peccata mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritatem tuam. Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábitur cunctis diébus vitæ nostræ in dómo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Añã. A porta ínferi éruet, Dómine, animam meam.

Añã. Omnis spíritus.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtutes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlorum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creata sunt. Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum posuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies,

spíritus procellarum : * quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri. Béstia, et univérsa pécora : * serpentes, et volucres pennatæ : Reges terræ, et omnes pópuli : * principes et omnes iudices terræ.

Júvenes et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem ætérnam.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclesia Sanctorum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano et psalterio psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuetos in salutem.

Exultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gútture eorum : * et gládii ancipites in mánibus eorum :

Ad faciéndam vindictam in nationibus : * increpationes in pópulis.

Ad alligándos reges eorum in compédibus : * et nóbiles eorum in mánicis férreis.

Ut faciant in eis iudicium con-

scriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem ætérnam.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Aña. Omnis spíritus laudet Dóminum.

v. Audívi vocem de cælo dicentem mihi. R. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Aña. Ego sum.

Canticum Zachariæ. *Luc. 1. g*

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiÓNem plebis suæ : Et eréxit cornu salutis nobis : * in domo David púeri sui :

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti,

Justurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi :

In sanctitaté et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præibis enim ante faciém Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus : * in remissionem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Aña. Ego sum resurréctio et vita : qui credit in me, etiámsi mórtuus fúerit, vivet : et omnis qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde Pater noster. Ps. De profúndis. cxlij. cum precibus et Orat., ut supra in Vesp. cxliij.

PSALMI GRADUALES

Dicuntur in Quadrag. Feria iv. cujuslibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Festo ix. Lect. in Choro ante Matut. diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. Sed in fine ult. dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute siue Aña.

Psalmi. Ad Dóminum cum tribulárer. 112. Levávi óculos. 112.

Lætátus sum. 114. Ad te levávi. 114. Nisi quia Dóminus. 114.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus Pater noster, secreto. *Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo. Ÿ. A porta inferi. R. Erue, Domine, animas eorum. Ÿ. Requiſcant in pace. R. Amen. †. Domine, exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. Ÿ. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.*

Orémus. Oratio.

ABSOLVE, quæsumus Domine, animas famulorum famularumque tuarum, et omnium fidelium defunctorum, ab omni vinculo delictorum : ut in resurrectionis gloria inter sanctos et electos tuos resuscitati respicient. Per Christum Dominum nostrum. *R. Amen.*

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur : et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Gloria Patri.

Ps. Qui confidunt. 115. In convertendo. 115. Nisi Dominus. 116. Beati omnes. 116. Sæpe expugnaverunt. 116.

Postea dicitur flexis genibus: Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. *Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo. Ÿ. Meménto congregationis tuæ. R. Quam possedisti ab initio. Ÿ. Domine, exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. Ÿ. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.*

Orémus. Oratio.

DEUS, cui proprium est misereri semper et parcere : suscipe deprecationem nostram; ut nos, et omnes famulos tuos,

quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat. Per Christum Dominum nostrum. *R. Amen.*

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Gloria Patri.

Psalmi. De profundis. 117. Domine, non est exaltatum. 117. Meménto, Domine. 117. Ecce quam bonum. 118. Ecce nunc benedicite. 130.

Deinde dicitur flexis genibus : Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. *Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo. Ÿ. Salvos fac servos tuos. R. Deus meus, sperantes in te. Ÿ. Domine, exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. Ÿ. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.*

Orémus. Oratio.

PRÆTENDE, Domine, famulis et famulabus tuis dexteram cœlestis auxilii : ut te toto corde perquirant; et quæ digne postulant, consequi mereantur. Per Christum Dominum nostrum. *R. Amen.*

SÉPTEM PSALMI

Pœnitentiales cum Litanis dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria. Litanie autem, omissis septem Psalmis, dicuntur in Litanis majoribus in Festo S. Marci et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum Laudes diei, dicto **Benedicamus**

Litaniæ.

clix

Dómino, extra Chorum pro opportunitate temporis.	Sancte Jacóbe,	ora.
In fine cujuslibet Psalmi dici- tur Glória Patri.	Sancte Joánnes,	ora.
Aña. Ne reminiscáris.	Sancte Thoma,	ora.
Psalmi Dómine, ne in furóre.	Sancte Jacóbe,	ora.
4. Beáti quorum. 42. Dómine,	Sancte Philippe,	ora.
ne in furóre tuo. 47. Miserére	Sancte Bartholomæe,	ora.
mei, Deus. 48. Dómine, exáu- di. 96. De profúndis. 117. Dómi- ne, exáudi oratióem meam. 92.	Sancte Matthæe,	ora.
Aña Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindictam sumas de peccátis nostris.	Sancte Simon,	ora.
LITANIÆ.	Sancte Thaddæe,	ora.
K YRIE, eléison.	Sancte Matthía,	ora.
Christe, eléison.	Sancte Bárnaba,	ora.
Kyrie, eléison.	Sancte Luca,	ora.
Christe, audi nos.	Sancte Marce,	ora.
Christe, exáudi nos.	Omnes sancti Apóstoli et Evan- gelistæ,	oráte.
Pater de cœlis Deus, Miserére nobis.	Omnes sancti Discípuli Dómi- ni,	oráte.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.	Omnes sancti Innocéntes,	oráte.
Spiritus sancte Deus, miserére nobis.	Sancte Stéphanè,	ora.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.	Sancte Laurénti,	ora.
Sancta María, Ora pro nobis.	Sancte Vincénti,	ora.
Sancta Dei Génitrix, ora	Sancti Fabiáne et Sebastiá- ne,	oráte.
Sancta Virgo vírginum, ora	Sancti Joánnes et Paule,	oráte.
Sancte Michael, ora	Sancti Cosma et Damiáne,	oráte.
Sancte Gábríel, ora	Sancti Gervási et Protási,	oráte.
Sancte Ráphael, ora	Omnes sancti Mártyres,	oráte.
Omnes sancti Angeli et Archán- geli, oráte pro nobis.	Sancte Silvéster,	ora.
Omnes sancti beatórum Spiri- tuum órdines, oráte.	Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Joánnes Baptista, ora	Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Joseph, ora	Sancte Augustíne,	ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.	Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Petre, ora	Sancte Martíne,	ora.
Sancte Paule, ora	Sancte Nicolæe,	ora.
Sancte Andréa, ora	Omnes sancti Pontífices et Con- fessóres,	oráte.
	Omnes sancti Doctóres,	oráte.
	Sancte Antóni,	ora.
	Sancte Benedicte,	ora.
	Sancte Bernárde,	ora.
	Sancte Domínice,	ora.
	Sancte Francisce,	ora.
	Omnes sancti Sacerdótes et Levitæ,	oráte.
	Omnes sancti Mónachi et Ere- mítæ,	oráte.

Sancta Mariá Magdaléna,	ora.	Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Sancta Agatha,	ora.	Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.
Sancta Lúcia,	ora.	Ut nobis indúlgeas, te rogá-
Sancta Agnes,	ora.	mus, audi nos.
Sancta Cæcília,	ora.	Ut ad veram pœniténtiam nos
Sancta Catharina,	ora.	perducere dignéris, te rogá-
Sancta Anastásia,	ora.	mus.
Omnes sanctæ Vírgines et Ví-	oráte.	Ut Ecclésiám tuam sanctam ré-
duæ,		gere et conserváre dignéris,
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei,		te rogámus.
Intercédite pro nobis.		Ut domnum Apostólicum et om-
Propítius esto, Parce nobis, Dó-		nes ecclesiásticos órdenes in
mine.		sancta religióne conserváre
Propítius esto, Exáudi nos, Dó-		dignéris, te rogámus.
mine.		Ut inimicos sanctæ Ecclésiæ hu-
Ab omni malo, Líbera nos, Dó-		miliáre dignéris, te rogámus.
mine.		Ut régibus et principibus chri-
Ab omni peccáto,	libera.	stiánis pacem et veram con-
Ab ira tua,	libera.	córdiam donáre dignéris, te
Ab subitánea et improvisa mor-	libera.	rogámus.
te,		Ut cuncto pópulo christiáno pa-
Ab insidiis diaboli,	libera.	cem et unitátem largiri di-
Ab ira, et ódio, et omni mala	libera.	gnéris, te rogámus.
voluntáte,		Ut nosmetipsos in tuo sancto
Ab spíritu fornicatiónis,	libera.	servitio confortáre et conser-
Ab fúlure et tempestáte,	libera.	váre dignéris, te rogámus.
Ab flagélló terræmótus,	libera.	Ut mentes nostras ad cœlestia
Ab peste, fame et bello,	libera.	desidéria érigas, te rogámus.
Ab morte perpétua,	libera.	Ut ómnibus benefactoribus no-
Per mystérium sanctæ incarna-	libera.	stris sempitérna bona retri-
tiónis tuæ,		buas, te rogámus.
Per advéntum tuum,	libera.	Ut ánimas nostras, fratrum.
Per nativitátem tuam,	libera.	propinquórum et benefactor-
Per baptísmum et sanctum je-	libera.	rum nostrórum ab ætérna da-
júnium tuum,		mnatióne eripias, te rogá-
Per crucem et passióem tuam,	libera.	mus.
Per mortem et sepultúram	libera.	Ut fructus terræ dare et conser-
tuam,		váre dignéris, te rogámus.
Per sanctam resurrectionem	libera.	Ut ómnibus fidélibus defúctis
tuam,		réquiem ætérnam donáre di-
Per admirábilem ascensióem	libera.	gnéris, te rogámus.
tuam,		Ut nos exaudire dignéris, te ro-
Per advéntum Spíritus sancti	libera.	gámus.
Parácliti,		Fili Dei, te rogámus.
In die iudicii,	libera.	

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Miserére nobis.

Christe, audi nos. Christe, exáudi nos. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto.

✠. Et ne nos indúcas in tentationem. R). Sed libera nos a malo.

Psalmus 69.

DEUS, in adiutorium meum inténde : * Dómine, ad adiuvandum me festína.

Confundántur, et revereántur,

* qui quærunť animam meam :

Avértántur retrórsuť, et erubescant,* qui volunt mihi mala :

Avértántur statim erubescéntes,

* qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunť te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus :

qui diligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat

✠. Salvos fac servos tuos. R). Deus meus, sperántes in te. ✠. Esto nobis, Dómine, turris fortitudinis. R). A fácie inimíci. ✠. Nihil proficiat inimícus in nobis. R). Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis. ✠. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. R). Neque secúndum iniquitátes nostras retribuas nobis ✠. Orémus pro Pontifice nostro N. R). Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fá-

ciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum

ejus. ✠. Orémus pro benefactóribus nostris. R). Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis

bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam.

Amen. ✠. Orémus pro fidélibus defúntis. R). Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. ✠. Requiéscant in pace. R). Amen. ✠. Pro frátribus nostris abséntibus.

R). Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ✠. Mitte eis, Dómine, auxiliuť de sancto. R). Et de Sion tuére eos.

✠. Dómine, exáudi orationem meam. R). Et clamor meus ad te véniat. ✠. Dóminus vobiscum. R). Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, cui próprium est miseri réri semper, et párcere :

súscipe deprecationem nostram ;

ut nos, et omnes fámulos tuos,

quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis

cleménter absólvat.

EXAUDI, quæsumus Dómine,

súpplicium preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tribuas benignus et pacem.

INEFFABILEM nobis, Dómine,

misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEUS, qui culpa offénderis,

pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propitiuť respice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMNIPOTENS sempitérne Deus , miserére fámulò tuo Pontífici nostro N. et dirige eum secundum tuam cleméntiam in viam salutis æternæ : ut te donante tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

DEUS, a quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dedita, et hóstium sublata formidine, témpora sint tua protectióne tranquilla.

URE igne sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus.

FIDELIUM, Deus, ómnium Cónfidor et Redéptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tríbué peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optaverunt, piis supplicatióibus consequántur.

ACTIONES nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándò proséquare : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mórtuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænoscis : te súpplices exorámus ; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos corpore suscepit, intercedéntibus óm-

nibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum. *ŷ.* Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo. *ŷ.* Exáudiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. *R.* Amen. *ŷ.* Et fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. *R.* Amen.

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primum dicuntur Litanie breves in hunc modum.

KYRIE eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Sancta María, Ora pro eo.

Omnes sancti Angeli, et Arch-ángeli, oráte.

Sancte Abel, ora.

Omnis Chorus justórum, ora.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joánnes Baptista, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ et

Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Omnes sancti Apóstoli, et Evan-

gelistæ, oráte.

Omnes sancti Discípuli Dómi-

ni, oráte.

Omnes sancti Innocéntes, oráte.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Lauréti, ora.

Omnes sancti Mártyres, oráte.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Augustíne, ora.

Omnes sancti Pontífices et Con-

fessóres, oráte.

Sancte Benedicte, ora.

Sancte Francisce, ora.

Omnes sancti Mónachi et Eremitæ, oráte pro eo.
 Sancta María Magdaléna, ora.
 Sancta Lúcia, ora.
 Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, oráte.
 Omnes Sancti et Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.
 Propítius esto, Parce ei, Dómine.
 Propítius esto, Libera eum, Dómine.
 Propítius esto, libera.
 Ab ira tua, libera.
 A periculo mortis, libera.
 A mala morte, libera.
 A pœnis inférni, libera.
 Ab omni malo, libera.
 A potestáte diaboli, libera.
 Per nativitátem tuam, libera.
 Per crucem et passiónem tuam, libera.
 Per mortem et sepultúram tuam, libera.
 Per gloriósam resurrectiónem tuam, libera.
 Per admirábilem ascensiónem tuam, libera.
 Per grátiam Spíritus sancti Parácliti, libera.
 In die iudicii, libera.
 Peccatóres, te rogámus, audi nos.
 Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.
 Kyrie, eléison Christe, eléison.
 Kyrie, eléison.
 Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes :

Oratio.

PROFICISCERE, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit : in nómine Jesu Christi Filii Dei vivi, qui pro te passus est : in nómine Spíritus

sancti, qui in te effúsus est : in nómine Angelórum et Archangelórum : in nómine Thronórum et Dominatiónum : in nómine Principátuum et Potestátuum : in nómine Chérubim et Séraphim : in nómine Patriarchárum et Prophetárum : in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum : in nómine sanctórum Mártyrum et Confessorum : in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum : in nómine sanctárum Virginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei : hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.
 Rj. Amen.

Oratio.

DEUS miséricors, Deus clemens, Deus, qui secundum multitudinem miseratiónum tuárum peccáta pœnitentium deles, et præteritórum criminum culpas vénia remissionis evácuas : respice propítius super hunc fámulum tuum et remissionem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piissime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est : et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus : et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum.
 Rj. Amen.

COMMEMDO te omnipoténti Deo, charíssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto : ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti itaque animæ tuæ de corpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat : iudex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviat : liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet : jubilántium te Virginum chorus excipiat : et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astringat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignores omne quod horret in ténébris, quod stridet in flammis, quod crúciat in tormentis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in æternæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus : et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficient : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccátóres a fácie Dei : et justí epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et ministri sátanæ iter tuum impedire non áudeant. Liberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Liberet te ab æterná morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat

te Christus Filius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna vírénia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absolvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assistens, manifestíssimam beátis óculis aspicias veritátem. Constítutus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. R. Amen.

Oratio.

SUSCIPE, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Eliám de commúni morte mundi. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hostia et de manu patris sui Abrahæ. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. R. Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Moysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. Rj. Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. Rj. Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. Rj. Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crimine. Rj. Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul et de manu Golíæ. Rj. Amen.

Libera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. Rj. Amen.

Et sicut beatissimam Theclam, virginem et mártýrem tuam, de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congauére cœléstibus. Rj. Amen.

Oratio.

COMMENDAMUS tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creatam, sed a te solo Deo vivo et vero : quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor

mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

DELICTA juventútis, et ignórantias ejus, quæsumus, ne memineris, Dómine, sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illius in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípíat eum sanctus Michael Archángelus Dei, qui militiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviám sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípíat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjúvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédát pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérent, ut vinculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni cœléstis : præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. Rj. Amen.

Si anxíatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet .

Confitémini Dómino. 19. et totus Psalmus. Beáti immaculáti in via, per Horas distributus. 20.

Egressa autem anima, dicitur hoc R̄. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ̄. Suscipiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Ábrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes. ̄. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine: et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Postea Pater noster, secreto. ̄. Et ne nos indúcas in tentationem. R̄. Sed libera nos a malo. ̄. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. R̄. Et lux perpétua lúceat ei. ̄. A porta inferi. R̄. Erue, Dómine, ánimam ejus. ̄. Requiéscat in pace. R̄. Amen. ̄. Dómine, exáudi orationem meam. R̄. Et clamor meus ad te véniat. ̄. Dóminus vobíscum. R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus. Oratio.

TIBI, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humanæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericórdissimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedicite, et alii repetunt Benedicite. Deinde dicit ̄. Ocu-

li ómnium, et alii prosequuntur: In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne animal benedictióne. Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ̄. Et ne nos indúcas in tentationem. R̄. Sed libera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus.

BENEDIC, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Deinde Lector: Jube, domne, benedicere. Bened. Mensæ cælestis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. R̄. Amen.

Post prandium aguntur gratiæ hoc modo. Dicto a Lector. Tu autem, Dómine, miserere nobis. R̄. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit ̄. Confíteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. R̄. Et sancti tui benedicánt tibi. ̄. Glória Patri et Filio. R̄. Sicut erat in principio.

Postea Sacerdos absolute dicit: **A**gimus tibi grátias, omnipotens Deus, pro universis beneficiis tuis: qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Deinde alternatim dicitur: Miserere mci, Deus. cliij. vel Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, et Filio, * et Spiritui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Sacerdos dicit :

Pater noster. *ψ.* Et ne nos indúcas in tentatiónem. *℞.* Sed libera nos a malo. *ψ.* Dispérsit, dedit paupéribus. *℞.* Justítia ejus manet in sæculum sæculi. *ψ.* Benedicám Dóminum in omni témpore. *℞.* Semper laus ejus in ore meo. *ψ.* In Dómino laudábitur ánima mea.

℞. Audiant mansuéti, et læténtur. *ψ.* Magnificáte Dóminum mecum. *℞.* Et exaltémus nomen ejus in idípsum. *ψ.* Sit nomen Dómini benedictum. *℞.* Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus.

RETRIBUERE dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam.

℞. Amen. *ψ.* Benedicámus Dómino. *℞.* Deo grátias. *ψ.* Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. *℞.* Amen.

Pater noster, secreto.

Quo finito, dicit Sacerdos : Deus det nobis suam pacem. *℞.* Amen.

Ante cœnam Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedícite, et alii repetunt Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit *ψ.* et alii prosequuntur :

EDENT páuperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírunnt eum : vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. *ψ.* Et ne nos indúcas in tentatiónem. *℞.* Sed libera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit :

Orémus.

BENEDIC, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. *℞.* Amen.

Deinde Lector : Jube, domne, benedícere. Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perducát nos Rex ætérnæ glóriæ. *℞.* Amen.

In fine cœnæ dicitur *ψ.* Memoriam fecit mirábilium suórum miséricors et miserátor Dóminus : escam dedit tímēnibus se. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicit :

BENEDICTUS Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis : qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. *℞.* Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes, et reliqua ut supra. clxvj.

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cœna.

Prædictus modus benedicens mensam, et agendi grátias, servatur omni tempore hujus Partis Autumnalis.

ITINERARIUM.

CLERICUS in ipso itineris ingressu, si solus fuerit,

dicat, quæ sequuntur, in singulari, si cum sociis, in plurali :
Añã. In viam pacis.

Cant. Benedictus. 18.

In fine Glória Patri.

Añã. In viam pacis et prosperitatis dirigat nos omnipotens et misericors Dóminus : et Angelus Ráphael comitétur nobiscum in via, ut cum pace, salute et gáudio revertámur ad própria.

Kyrie, eléison. Christe, eléison.

Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ʒ. Et ne nos indúcas in tentatióem. R. Sed libera nos a malo. ʒ. Salvos fac servos tuos. R. Deus meus, sperátes in te. ʒ. Mitte nobis, Dómine, auxiliium de sancto. R. Et de Sion tuere nos. ʒ. Esto nobis, Dómine, turris fortitudinis. R.

A fácie inimíci. ʒ. Nihil proficiat inimícus in nobis. R. Et filius iniquitatis non appónat nocere nobis. ʒ. Benedictus Dóminus die quotidie. R. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutarium nostrórum. ʒ. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. R. Et sémitas tuas édoce nos. ʒ. Utinam dirigántur viæ nostræ. R. Ad custodiéndas justificatiónes tuas. ʒ. Erunt prava in dirécta. R. Et áspera in vias planas. ʒ. Angelis suis Deus mandávit de te. R. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ʒ. Dómine, exáudi oratióem meam. R. Et clamor meus ad te véniat. ʒ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui filios Israel per maris médium sicco vesti-

gio ire fecisti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandisti : tribue nobis quæsumus iter próspere, tempúsque tranquillum : ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pèrgimus, locum, ac demum ad æternæ salutis portum pervenire feliciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum eductum, per omnes suæ peregrinationis vias illæsum custodisti : quæsumus, ut nos famulos tños custodire digneris : esto nobis, Dómine, in procinctu suffrágium, in via solátium. in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehiculum, in adversitate præsidium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus : ut te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adesto, quæsumus Dómine. supplicatióibus nostris, et viam famulórum tuórum in salutis tuæ prosperitate dispóne : ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietates tuo semper protegámur auxilio.

Presta, quæsumus omnipotens Deus : ut familia tua per viam salutis incédât, et beati Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædixit, secúra perveniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

ʒ. Procedámus in pace. In nómine Dómini, Amen.

TYPOGRAPHUS

L E C T O R I.

CUM subsequētia Officia a Summis Pontificibus ordinata, Ecclesiam universalem non obligent, utpote in certis quibusdam Regnis et Provinciis, ex indulto eorundem, recitanda, hic in fine, extra aliorum ordinem, pro majori recitantium commoditate, eadem addenda putavi.

DOM. I. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Angeli Custodis.

Dupl. ij. classis cum Oct.

Pro Germania.

Officium in Festo fit ut in Brev., die ij. Octob., cum ix. Lect. Dñicæ, cujus fit com. in utrisq. Vesp. et Laud.

FERIA SECUNDA

Infra Octavam S. Angeli Custodis.

Officium per Octavam dicitur ut in die Festi.

In j. Noct. Lectiones de Script. occur., nimirum ex Dñica j. Septemb., quia heri non sunt lectæ.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini, Episcopi.

Lectio iv.

Lib. 44. de Civit. Dei, cap. 31.

SANCTI Angeli, ad quorum societatem et congregacionem in hac peregrinatione laboriosissima suspiramus, sicut habent permanendi æternitatem, ita cognoscendi facilitatem, et requiescendi felicitatem: sine difficultate quippe

AUTUMNALIS.

nos adjuvant, quoniam spiritalibus motibus puris et liberis non laborant.

Rj. Vivit ipse Dominus.

Lectio v. Ibid. Cap. 33.

Nos duas societates angelicas intelligimus, unam fruētem Deo, alteram tumētem typho. Unam, cui dicitur: Adorate eum, omnes Angeli ejus: aliam, cujus princeps dicit: Hæc omnia dabo tibi, si prostratus adoraveris me. Unam sancto Dei amore flagrantem, alteram propriæ celsitudinis immundo amore fumantem. Et quoniam, sicut scriptum est, Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam, illam in cælis habitantem, istam inde dejectam, in hoc infimo aëreo cælo tumulantem.

Rj. Angelus.

Lectio vj.

ILLAM luminosa pietate tranquillam: istam tenebrosis cupiditatibus turbulentam. Illam Dei nutu clementer subvenientem; juste ulciscētem;

P

istam suo fastu subdēndi, et nocēndi libidine æstuāntem. Illam, ut quantum vult, cōsulat Dei bonitātis ministram: istam, ne quantum vult nōceat, Dei potestāte frænātam. Illam huic illudēntem, ut nolens prosit persecutiōnibus suis; hanc illi invidēntem, cum peregrinos cōlligit suos.

R̄. In omni.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangēlii
secūndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 18.*

In illo tēpore: Accessērunt discipuli ad Jesum, dicētes: Quis, putas, major est in regno cōlōrum? Et reliqua.

Homilia sancti Hierōnymi,
Presbyteri.

L. 3. Com. in c. 18. Matt.

Post inventum statērem, post tributa reddita, quid sibi vult Apostolorum repentina interrogatio, Quis, putas, major est in regno cōlōrum? Quia viderant pro Petro et Dōmino idem tributum redditum, ex æqualitate pretii arbitrati sunt Petrum omnibus Apōstolis esse prælātum, qui in redditiōne tributi Dōmino fūerat comparatus: ideo interrogant, quis major sit in regno cōlōrum. Vidēnsque Jesus cogitatiōnes eōrum, et causas erroris intelligens, vult desidērium glōriæ humilitatis contentiōne sanāre.

R̄. Machabæus.

Lectio viij.

Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum, et projice abs te. Necesse est quidem venīre scān-

dala, vā tamen ei est hōmini, qui, quod necesse est ut fiat in mundo, vītio suo facit ut per se fiat. Igitur omnis truncatur affēctus, et univērsa propinquitas amputatur, ne per occasiōnem pietatis unusquisque credēntium scāndalis pateat. Si, inquit, ita est quis tibi conjūctus, ut manus, pes, oculus, et est ūtilis atque sollicitus, et acūsus ad perspicuēdum: scāndalum autem tibi facit, et propter dissonantiam morum te pētrahit in gehēnnam: mēlius est, ut propinquitate ejus, et emolumentis carnalibus careas: ne, dum vis lucrifacere cognatos et necessarios, causam habeas ruinārum.

R̄. Tu, Dōmine.

Lectio ix.

Dico enim vobis, quia Angeli eōrum semper vident faciē Patris mei. Supra dixerat: per manum, et pedem. et oculus omnes propinquitates et necessitudines, quæ scāndalum facere poterant, amputandas: austeritatem itaque sententiæ subjēcto præcepto tēperat, dicens: Vidēte ne contemnatis unum ex pusillistis. Sic, inquit, præcipio severitatem, ut commisceri clementiam doceam: quia Angeli eōrum in cœlis vident semper faciē Patris. Magna dignitas animarum, ut unaquæque habeat ab ortu nativitatis in custodiam sui Angelum delegatum. Unde legimus in Apocalypsi Joānnis: Angelo Ephesi. et reliquarum Ecclesiārum scribe hæc. Apōstolus quoque præ-

cipit velári cápita in Ecclésiis
feminarum propter Angelos.

Te Deum laudámus. 14.

FERIA TERTIA

Infra Octavam S. Angeli
Custodis.

In .j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

In Festiv. S. Michaelis.

Hic est funículus triplex, quo
de excéso cælórum ha-
bitáculo ad consolándos, ad
visitándos, ad adjuvándos nos,
attráhitur superéminens chári-
tas Angelórum, propter Deum,
propter nos, propter seípsos.
Propter Deum útique, cujus
tanta erga nos misericórdiæ
viscera ipsi quoque imitántur.
Propter nos, in quibus pró-
priam similitúdinem miserán-
tur. Propter seípsos, quorum
órdines instaurándos ex nobis
toto desidério præstolántur. In
ore enim parvulórum, qui lacte
modo vescúntur, et nondum
sólido cibo, perficiénda est
laus illa majestátis divínæ, cu-
jus habéntes primítias angélici
spíritus, beáta delectatióne
fruúntur: sed tanto avidius nos
expéctant, quanto consumma-
tiónis ejus expectatióne et ex-
petitióne sollicitántur.

R. Vivit ipse.

Lectio v.

QUÆ cum ita sint, pensáte
étiám, quanta nobis solli-
citudíne opus est, ut di-
gnos nos exhibeámus eórum
frequéntia, et eo modo conver-
sémur in conspéctu Angeló-
rum, ne forte sanctos offendá-

mus obtútus. Væ enim nobis,
si quando provocáti peccátis et
negligéntiis nostris, indignós
nos judicáverint præsentia et
visitatióne sua, ut jam necesse
habeámus et nos plángere, et
dicere cum Prophéta: Amíci
mei, et próximi mei advérsum
me appropinquavérunt, et ste-
térunt: et qui juxta me erant,
de longe steterunt, et vim
faciebant, qui quærebant áni-
mam meam. Elongátis nimirum
eis, quorum præsentia
protégere nos, et propulsáre
póterat inimicum.

R. Angelus Dómini.

Lectio vj.

Quod si tam necessariam ha-
bémus familiaritátem di-
gnatiónis angélicæ, cavén-
da nobis est eórum offénsa, et
in his máxime exercéndum,
quibus eos nóvimus oblectári.
Sunt enim plúrima, quæ eis
placent, et quæ in nobis in-
veníre deléctat, ut est sobrie-
tas, cástitas, paupértas volun-
tária, crebri in cælum gémitus,
et oratiónes cum lácrymis et
cordis intensiόne. Attamen su-
per ómnia hæc unitátem et
pacem a nobis éxigunt Angeli
pacis. E contra vero nihil æque
offéndit, et ad indignatiónem
próvocat eos, quómodo dissen-
siónes et scándala.

R. In omni.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 18.*

In illo témpore: Accessérunt
discípuli ad Jesum, dicén-
tes: Quis, putas, major est in
regno cælórum? Et réliqua.

Homilia sancti Joannis
Chrysostomi.

Ex var. in Matth. loc. Hom. 48.

VE mundo a scándalis. Mundum istum, terrénum locum dicit; neque vero de cœlo et terra intelligere debémus mundum, sed mundum hic intelligámus terrénum: ideo quod dixit Dóminus: Regnum meum non est de isto mundo: si essem de mundo, amáret me mundus. Et dicitur ad Apóstolos: Vos non estis de mundo.
R. Machabæus.

Lectio viij.

VE igitur mundo, hoc est, terréno loco, ab scándalis: necesse enim est ut véniant scandala: non quia necesse, sed quia mundo necesse ut véniant. Vidéte quod dicimus, subtile est: si necesse est ut véniant scándala, ergo absque culpa est ille, per quem venit scándalum.

R. Tu, Dómine.

Lectio ix.

SED nos dicimus, scándalum non venit nisi in terréno mundo. Vis tibi non venire scándalum? noli esse terrénus. Propterea dico, mundus terrénus scándalum habet, terra ista necesse est ut hábeat scándalum: noli portare terrénum, sed cœlestem, et scándalum non habébis. Verúmtamen vae hómini illi per quem scándalum venit.

Te Deum laudámus. 14.

FERIA QUARTA

Infra Octavam S. Angeli
Custodis.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Hilarii,
Episcopi.

Lectio iv. In Ps. 137.

IN conspéctu Angelórum psallam tibi. Parum sibi existimat Prophéta esse, ut homínibus tantum præséntibus psallat, quia hómines corporálij tantum negotiórum officia inspiciunt: in eo enim quod psallit, motum complacitæ operatiónis Deo osténdit. Non ergo quæ vidéntur in corpore, cerni desiderat: sed ea quæ spirituáliter natúræ spirituáles contuéntur, gérere festinat. Scit enim sub spécula Angelórum vitam omnem morésque ágere, et ubique hæc divinórum ministeriórum auxilia fidélibus cunctis assístere. ut scriptum est: Præest Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum.

R. Vivit ipse.

Lectio v.

LEGEM étiam Moysi in manu mediátoris per Angelos fuisse depósitam docet Apóstolus. Nec non et Eliséus absolutissime dócuit, humanas infirmitates Angelórum auxiliis deféudi, et in ómnibus periculis, si fides máneat in nobis, adesse spirituálijum Virtútum defensionem. Nam cum rex Syriæ capere Geth urbem, in qua idem Prophéta Eliséus esset. paráret, et noctúrnis itinéribus exercitum suum, qui antelucánus urbem obsidéret, destinásset, puer Eliséi, conspécta obsidióne, dixit: O dómine, quid faciémus? Et dixit: Noli tímere, quia plures

sunt nobiscum, quam cum illis.

R. Angelus Dómini.

Lectio vj.

Et orávit Eliséus ad Dóminum, et dixit: Adáperi, Dómine, óculos púeri hujus, ut vídeat. Et apéruit Dóminus óculos púeri, et vidit. Et ecce mons erat plenus equis, et cúrribus in gyro Eliséi, et descenderunt ad eos. Tantus et tam nóbilis Prophéta solus contemplatióne auxiliórum spirituálium dignus est. Sed orátio ejus ad Deum visum incorpóralium étiam púero suo méruit. In hórum ígitur assisténtium humánis auxiliis Angelórum conspéctu psallat Prophéta, simplicibus spirituálium óperum contemplatióne placitúrus.

R. In omni.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discipuli ad Jesum, dicétes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et reliqua.

Homília sancti Bernárdi,
Abbátis.

T. 1. in fest. S. Mich. Serm. 11.

Audistis, fratres, evangélicam lectionem aduersus eos, qui pusillos scandalizant, satis terribíliter intonántem. Némimi blanditur Véritas, néminem palpat, nullum sedúcit, apérte denúntians, quóniam vœ hómini illi, per quem scándalum venit: expedit ei, ut suspendátur in collo ejus mola asinária: et pro suávi jugo, et levi ónere Salvatóris, gravi

mole terrénæ cupiditátis húmeris ejus impósita, demergátur in profúndum maris hujus magni, et spatiósi mánibus, quod est sine dúbio sæculum nequam. Períre síquidem necesse est hóminem, qui charitátem non habet, étiam si tradiderit corpus suum ita ut árdeat. Et hoc dixerim, fratres, ut in ea charitáte, et in unanimítate, et pace, in qua státis in Dómino, solliciti sitis perseveráre, et abundáre magis.

R. Machabæus.

Lectio viij.

Quæ est enim spes nostra, et gáudium nostrum, et coróna glóriæ? nonne únitas et unanimitas vestra, in qua gáudeo vos inveniri fraternitátis amatóres, et ante ómnia mútuam in vobismetipsis charitátem habétes, quod est vínculum perfectiόνis? In hoc enim cognóscunt omnes, étiam Angeli sancti, quod Christi estis discipuli, si dilectiόνem habuéritis ad invicem. Dénique potest hinc quoque fraternæ dilectiόνis utilitas magnífice commendári: numquid enim Christi grátia diligémur ab Angelis, si de mútuæ dilectiόνis inópia cognóverint nequáquam ejus nos esse discipulos? Numquid diligémur ab eis propter nos ipsos, id est, spirituális natúræ similitúdinem, si invenimur non diligere humánæ natúræ nostræ consórtes? imo vero, si ex eis, quæ inter nos sunt contentiόνibus carnáles nos magis quam spirituáles esse constiterit?

R. Tu, Dómine.

Lectio ix.

DEMQUE numquid Angeli diligunt nos propter seipsos, et futuram de nobis civitatis suæ restauratióem, si (quod absit) unum, quo solo uniri, et coædicári eis possumus, defuerit glutinum charitatis? Quomodo sperábunt reædicandos de nobis perpétuos civitatis illius muros, si cognóverint, si viderint, nos non lapides esse vivos, qui possint invicem coherere, sed magis pulverem, quem próicit ventus a fácie terræ, quem unius verbi flatus in túrbinem éxcitet, et suspiciónis cuiuslibet levissima aura dispérgat? Et hæc quidem dixisse sufficiat, pro eo, quod ait Dóminus: Si quis scandalizáverit unum de pusillis istis. *R. Deum laudámus. 14.*

FERIA QUINTA

Infra Octavam S. Angeli Custodis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.
Sermo sancti Augustíni,
Epíscopi.

Lectio iv.

Lib. 9. de Civit. Dei, c. 22.

ANGELIS bonis omnis corporálium temporaliumque rerum sciéntia vilis est, non quod earum ignári sint, sed quod illis Dei, qua sanctificántur, charitas chara est. Præ ejus non tantum incorporáli, verum étiam incommutábili et ineffábili pulchritúdine, cujus sancto amore inardescunt, ómnia quæ infra sunt, et quod illud est, non sunt, seque ipsos intra illa contémnunt, ut ex toto, quod

boni sunt, eo bono, ex quo boni sunt, perfruántur.

R. Vivit ipse.

Lectio v. *Ibid. l. 10. c. 7.*

ANGELI in cælestibus sédibus constitúti immortales et beati, qui Creatoris sui participatióne gaudent, cujus æternitate firmi, cujus veritate certi, cujus múnere sancti sunt: quóniam nos mortales et miseros, ut immortales beatique simus, misericórditer diligunt, nolunt nos sibi sacrificare, sed ei, cujus et ipsi nobiscum se sacrificium esse novérunt.

R. Angelus Dómini.

Lectio vj.

CUM ipsis sumus una civitas Dei, cui dicitur in Psalmo: Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei: cujus pars in nobis peregrinátur, pars in illis opitulátur. De illa quippe supérna civitate, ubi Dei voluntas intelligibilis atque incommutabilis lex est: de illa supérna quodámodo cúria (géritur namque ibi cura de nobis) ad nos ministrata per Angelos sancta Scriptúra descendit.

R. In omni.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 18.*

In illo tempore: Accessérunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cælorum? Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi,
Abbátis.

T. 1. in Festo S. Mich.

JAM vero quem non móveat quod séquitur in Evangelio: Si óculus tuus scandalizáverit

te, érue eum? Numquid enim corporálem hunc óculum monémur erúere, aut unam ex máribus istis, simíliter et unum abscíndere pedem? Absit a nobis hujúsmodi carnális omníno et nimis ridiculósa cogitátio.

R. Machabæus.

Lectio viij.

PORNO triplex fieri scándalum istud quotidiáno nobis nosse licet experiménto. Intérdum enim est in nobis spiritalís intentiónis óculus simplex, et qui grátiae magis quam noster dicéndus sit, sed scandalizat nos óculus noster, et qui vere a nobis est, dum volúntas nostra áliam minus castam importúne ingerit intentiónem; sed habémus super hoc salúbre consílium Salvatóris: Erue eum, inquit, et prójice abs te. Hoc autem fiet, si non conséntias, si abjicias, si resístas. Simíli modo de manu ac pede est intelligéndum.

R. Tu, Dómine.

Lectio ix.

CUM autem bonis opéribus inténtos, ad ália ópera tráhere volúntas própria conátur, manus nostra est, quæ scandalizat nos: sed abscíndi debet, et prójici a nobis, ut non ei consentiámus. Sic étiam proficere in sancta conversatióne, et ascéndere per gradus scalæ, quæ Jacob apparuit, ac juxta quod ait Psalmísta, de virtúte in virtútem ire desiderántes, sæpius scándalum pátimur a pede quodam pusillanimitátis, et negligentiæ nostræ, qui nímírum descéndere magis, ac remíssiús ire conátur; sed ab-

scíndi eum necesse est, ut pes grátiae, qui stat in dirécto, currere possit sine offensióne, sine scándalo, sine impediménto.

Te Deum laudámus. 14.

FERIA SEXTA

Infra Octavam S. Angeli Custodis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv. In festiv. S. Mich.

DIGNUM est, ut glóriam Angelórum non capiéntes, tanto magis amplectámur misericórdiam, qua nímírum constat nihilóminus abundáre domésticos Dei, cœli cives, príncipes paradísi. Testátur enim Apóstolus, qui raptus ad tertium cœlum, beátæ illi cúriæ méruiť interésse, atque ejus nosse secréta, quóniam omnes administratórii sunt spíritus, missi in ministérium propter eos, qui hereditátem cápiunt salutis. Neque id cuiquam incredibile videátur, quandóquidem ipse quoque Creátor, et Rex Angelórum venit non ministrári, sed ministráre, et ánimam suam dare pro multis.

Rj. Vivit ipse.

Lectio v.

MINISTRANT Angeli, sed de Maliéno, offeréntes Deo bona ópera, non sua, sed nostra, et nobis ejus grátiam referéntes. Unde et Scriptúra dicit: Quóniam ascéndit fumus arómátum in conspéctu Dómini de manu Angelórum: solícite præmisit, data ei fuisse incénsa multa. Nostros enim sudóres, non suos, nostras, non suas

lácrymas offerunt Deo : nobis quoque ejus múnera réferunt , non sua. Non sic minister ille sublímius cunctis , sed humilior univérſis , qui semetípsum obtulit sacrificium laudis , qui Patri offerens ánimam suam , nobis ministrat usque hódie carnem suam.

℞. Angelus Dómini.

Lectio vj.

Hujus itaque tanti ministri grátia , nihil mirum , si dignánter nobis , imò et libénter Angeli sancti ministrent. Ipsi enim anant nos , quia nos amávit Christus. Dicitur certe vulgári provérbio : Qui me amat , amat et canem meum. Nos vero , o beáti Angeli , catélli sumus Dómini illius , quem tanto afféctu diligitis. Catélli , inquam , cupiéntes saturári de micis , quæ cadunt de mensis dominórum nostrórum , qui estis vos. Et hæc dixerim , fratres , ut ampliorem de cétero erga beátos Angelos fidúciam habeátis , ac proinde familiárius in omni necessitate vestra illórum invocétis auxilia ; sed et digne in eórum præsentia conversári , et magis ac magis eórum vobis conciliáre grátiam , captáre benevoléntiam , exoráre cleméntiam studeátis.

℞. In omni.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 18.

In illo témpore : Accessérunt discipuli ad Jesum , dicéntes : Quis , putas , major est in regno cælórum ? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Ex Hom. 60. in Matth.

VIDEDE , ne contemnátis unum de párvulis istis. Párvulos non ætáte , sed multórum æstimatióne appellávit. páuperes , inquam , ignótos , ceterósque hujúsmodi , quos multi contémnunt , qui revéra párvuli non sunt , cum Creatóris ómnium amíci sint , quos ipse multo magis venerabilióres facit , dicens : Quia Angeli eórum semper vident faciém Patris mei qui in cælis est.

℞. Machabæus.

Lectio viij.

Hinc manifestum est , quia Homnes Sancti Angelos habeant. Apóstolus étiam ait de muliere , quóniam velámen débeat habére in cápite propter Angelos : et Moyses , Státuit fines , inquit , géntium secúndum númerum Angelórum Dei. Hic vero non de Angelis simpliciter dicitur , sed de Angelis excellentibus atque suprémis. Nihil enim aliud designátur , cum faciém , dicat , Patris mei aspíciunt , quam summa fidúcia eórum , et honor præcipuus.

℞. Tu , Dómine.

Lectio ix.

VIDES , quot quibúisque ratióne ad modéstiam , et ad curam tenuiórum fratrum nos révocat ? Infántem in médio státuit , et dixit : Essiciámini sicut párvuli : et quicumque talem suscepit párvulum , me suscipiet , et quicumque hunc scandalizáverit , extrémá luet supplicia ; et scan-

dalizantes homines, etiam si loco manuum atque oculorum nobis essent, abscindere iussit. Angelorum quoque auctoritate, qui hos tenues fratres tutantur, ut eos veneremur, impellit.

Te Deum laudamus. 14.

SABBATO

Infra Octavam S. Angeli Custodis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Ambrósii, Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 1. de S. Eliseo.

HOSTIUM tumultus bellicosos minime timere debemus, nec quamlibet numerosam hostium multitudinem formidare. Quoniam, sicut ait Apostolus, major est qui in nobis est, quam qui in mundo: hoc est, potentior est ad protegendos famulos suos Christus, quam diabolus ad instigandos inimicos: quamvis enim idem diabolus colligat sibi turbas, et crudeli eas armet insania, tamen facile destruuntur, quia melioribus populum suum Salvator circumdat auxiliis. Ait enim Propheta: Immittet Angelum Dominus in circuitu timentium eum, et eripiet eos. Quod si Angelus Domini timentes eum de periculis eripit, non potest timere barbarum, qui timuerit Salvatorem.

R. Vivit ipse.

Lectio v.

In Epist. ad Hebr. c. 1.

Ostium miraris, si Filio ministerium exhibent Angeli,

cum etiam nostrae salutis ministros eos constet effectos? Filius tamen sicut Dominus salvat: isti vero sicut servi salutis praedestinatorum deserviunt. Intelligite igitur, quantus honor nobis existit, ad quos, sicut ad amicos, ita ministros Angelos suos destinat Deus.

R. Angelus Domini.

Lectio vj. *In Psalm. 27.*

Qui juxta me erant, de longe steterunt: ne mysticus quidem pietatis abhorreat affectus, ut pro Angelis dixerit, qui praetendunt timentibus Dominum, ut eripiant eos de tentationibus, quas ferre non possunt. Quomodo ergo longe stant, qui ad adjumentum sunt attributi? sed non illi se separant, sed qui urgetur tentationibus, putat eos longe abesse, quos propius sibi adesse desiderat, et arbitratur dissimulare, cum illi adjuvandi tempus nutu sui imperatoris expectent, qui athletam suum, quo gloriarius vinceret, diutius certare praecipit.

R. In omni.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap. 18.*

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno caelorum? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

Ex Homilia 59.

CURIOSE, inquit, scrutamini vos, quis vestrum major sit, et de primatus honore contenditis. Ego autem, si

clxxxvj
lacr^{ma}
quoque
non sur
sublimi
lior un
obtulit
Patri
nobis
carne
An

H
dign
ben
Ipsi
nos
cer
me
me
sg
is
s

[The main body of the page contains a large, dense, and highly distorted block of text, likely a scan of a document with significant damage or corruption. The text is illegible due to the extreme noise and fragmentation.]

Die iv. Septembris. S. Rosaliæ Panormitanæ. **clxxix**

miserat, fructum crucis
prætium sanguinis sui :
est contentus custodia hac
parum tuta, tam parum
, tam fragili, tam insuf-
fienti. Super muros tuos Je-
lem constituit custodes,
pe etiam ipsi qui videntur
i, aut in muro ipso con-
næ, his custodibus egent
maxime.

Angelus Domini.

Lectio vj.

QUANTAM tibi debet hoc ver-
bum inferre reverentiam,
afferre devotionem, con-
ferre fiduciam ! Reverentiam
presentia, devotionem pro
revelentia, fiduciam pro cu-
dia. Cautè ambula, ut vi-
ciet, cui adsunt Angeli, sicut
mandatum est, in omni-
s viis tuis ; in quovis di-
sorio, in quovis angulo,
gelo tuo reverentiam habe-
ne audeas, illo presente,
od, vidente me, non au-
res. Ceterum, etsi tam par-
li sumus, et tam magna
obis, nec modo tam magna,
d et tam periculosa via re-
at, quid tamen sub tantis
istodibus timeamus ? nec su-
rari, nec seduci, minus au-
m seducere possunt, qui cu-
odiunt nos in omnibus viis
ostris. Fideles sunt, prudentes
unt, potentes sunt, quid tre-
idamus ? tantum sequamur
os, adhæreamus eis, et in
rotectione Dei cœli commo-
emur.

In omni.

In iij. Noct. Lectiones vij.
et viij. ut in die Festi.

Lectio ix. de Homilia Domi-

nica, cujus fit comm. in Laud.
et utrisque Vesperis.

Si dies Octava S. Angeli Cu-
stodis inciderit in Festum Nati-
v. B. Mariæ Virg., fit de B.
Maria cum com. diei Oct. S.
Angeli Custodis.

DIE IV. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Rosaliæ, Virg.
Panormitanæ.

Semiduplex.

Pro omnibus Hispaniarum
Regi subjectis.

Omnia de Communi Virg.
Lxxvij. præter seq.

Oratio.

EXAUDI nos, Deus salutaris
noster : ut, sicut de beate
Rosaliæ Virginis tuæ festivitate
gaudemus, ita piæ devotionis
erudiamur affectu : et, ejus
intercessione, ab iracundie
tuæ flagellis misericorditer li-
beremur. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ROSALIA Virgo, orta Panormi
ex nobili genere, suam
originem trahens a Carolo
Magno, in Quisquinæ montem
quadraginta circiter mille pas-
sibus distantem sola secedens,
paternæ domus opes, delicias
ac spem majoris amplitudinis,
ob propinquitatem et benevo-
lentiam regum Siciliæ con-
temnens, cum tetricæ rupis
horróre et asperitate commu-
tavit : inque antrum, cui tunc
unicus, et quidem angustus
aditus e superiori loco patebat,
intrépide descendit, ea men-
te, quam caracteribus saxo
insculptis adhuc patentibus

expressit : Ego Rosalia Sini-
baldi Quisquinæ, et Rosarum
domini filia, amore Domini
mei Jesu Christi, in hoc antro
habitare decrevi. Qua inscri-
ptione oculis observante, sus-
ceptæ vitæ propositum altius
cordi infigere, ac divinæ bene-
volentiae signa ad castissimæ
mentis blandimenta vicissim
provocare consuevit.

¶. Propter veritatem.

Lectio v.

In hac specu subterranea sibi
et mundo emortua, conse-
pultaque Jesu Christo, ut soli
Deo viveret, diu noctuque la-
tuit, cavens precipue in mon-
tibus paterni principatus, ne
forte agnita in domum, ur-
bemque patriam abduceretur
invita. Callidas daemonum in-
sidias, quæ asperæ vitæ tæ-
dium, et solitudinis horrorem
animo ingerébant, acriter sæ-
viendo in se, færea catena,
vigiliis, et humicubatione,
forti animo superasse, antiquæ
icônes significant. Cumque hu-
manis destituta præsidiis, nihil
solatii aliunde hauriret, quam
e cælo, Dominus, qui conso-
latur, et coronat Sanctos suos,
angelicis deliciis illam sæpius
recreabat.

¶. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

COELESTI deinde consilio ex
antro Quisquinensi, in
horridiorem speluncam Pere-
grini montis, tribus fere mille
passibus procul Panormo, Ro-
salia se transtulit, ut quo diffi-
ciliorem pugnam secum ipsa
committeret e conspectu do-
mus paternæ, eo laudabilius

de contempti mundi illécebris
triumpharet. Latebat ibi ad par-
tem lævam angustus concavus.
quem eadem post repertas ejus
reliquias, illuc venanti, cui se
videndam præbuit, dixit esse
suam cellam peregrinam, ubi
multum ætatis exegisset. Hic
tamquam columba in forami-
nibus petrae gemens, in ce-
lestium rerum contemplatione
defixa, ad perfectissimam divi-
ni amoris normam in solitudine
vitam traduxit, et sanctissime
perennibus charitatis rosas, et
virginitatis liliis coronata, de-
posuit pridie Nonas Septembris.
Cujus corpus, Urbano Octavo
Pontifice Maximo, divinitus
anno Jubilæi totius Siciliae plu-
su repertum, illam a peste
liberavit.

¶. Afferentur Regi.

In iij. Nocturno Homilia
Evang. Simile erit.... decem
virginibus. lxxxvij.

EADEM DIE IV. SEPTEMBR.

In Festo S. Rosæ Viterbiensis
Virginis.

Duplex.

Pro Statu Ecclesiasticæ
et aliis locis.

Omnia de Comuni V.
lxxxvij. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui beatam Rosam
sanctarum tuarum Virgi-
num collegio aggregare di-
gnatus es : tribue nobis, qua-
sumus ; ut, ejus precibus et
meritis, a culpis omnibus ex-
piemur, et tuæ majestatis con-
sortio perfruamur æterno. Per
Dominum.

In j. Nocturno Lectione
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ROSA, Vitérbii piis paréntibus nata, ab ipsa infántia omni virtúte enítuit, facta perfectionis magístra, cum vix loqui didicisset. Mundi exósa vanitátes, rudi amíctu, pedum nuditáte, cilicio, jejúniis, aliisque austeritátibus corpúsculum affligens, divínæ contemplatióni júgiter vacábat. Hanc vero exímiam sanctitátem insígni miráculo Deus testátam vóluit: nam adhuc puélla avúnculum defúntum ad vitam revocávit. Ad virginitátem, quam perpétuo cóluit, solo aspéctu intuéntium ánimos excitábat. Charitátis erga páuperes studiosíssima, cum aliquándo hibérno témpore subtráctum sibi panem clam illis deférret, patre imperánte, ut próderet quid in grémio absconditum ferret, panis in rosas convérsus est.

R. Propter veritátem.

Lectio v.

CUM séptimum expléssset annum, solitúdinis desidério flagrans, domus suæ angústam cellulam elégit: cui se tamquam voluntário cárceri inclúsit, et oratióni, corporisque castigatióni ardénte incúmbens, Dei cleméntiam deprecabáatur pro sanctæ Ecclésiæ tranquillitáte, quam Frideríci Secúndi Imperatóris impietas acérrime divexábat. Ex diútina autem maceratióne in morbum lethálem incidit: in quo beátæ Virginitatis visitatióne recreáta, hábitum Tértii Ordinis sancti Francísci indúere jussa est. De-

AUTUMNALIS.

cénnis a Deo inspiráta, piis adhortatió nibus validisque arguméntis multos hæréticos ad fidem et obediéntiam Románi Pontificis redúxit. Qua de causa cum tota cognatióne sua in exílium ejectione, ad vicína oppida venit, ubi Frideríci mortem, et Ecclésiæ pacem prophético spírítu prædixit. Mulierem cæcam a nativitate illuminávit, et ad fidei veritátem astruéndam, succénsu rogum ingressa, ac tribus horis in eo illæsa pérmanens, cujúsdam hæréticæ mulieris pervicáciam vicit, eámque cum áliis ad fidem convértit.

R. Dilexisti justítiam.

Lectio vj.

TANDEM Vitérbium summa civium gratulatióne revérta, in consórtium Sanctimoniálium sanctæ Mariæ de Rosis admitti pétiit: sed illis ingressum ob puéllæ inópiam denegántibus, se mórtuam in eo cœnóbio commoratúram prædixit. Mox ad prístinam domum suæ cárcerem regréssa, cum in ea duóbus annis permansisset, morbo corrépta, et ad beátam Pátriam suspírans, méritis plena migrávit ad Sponsum, décimo octávo suæ vitæ anno nondum exácto. Corpus ejus miro splendóre illustrátum, suavique odóre perfúsum, in templo sanctæ Mariæ de Pódio, effóssa humo, ac désuper ingésta, tumulátum fuit: donec post triginta circiter menses ab Alexándro Quarto, tunc Vitérbii sedénte, et in somnis ter ab ea admónito refóssum, et incorruptum repértum, pridie

Q

Nonas Septembris ad præfatum monasterium, quod postea sanctæ Rosæ nuncupatum est, sollemniter translatum fuit: ubi usque ad hodiernam diem integrum et flexibile summa totius orbis admiratione asservatur, et novis semper miraculis coruscat.

¶. Afferentur Regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Simile erit.... decem virginibus, lxxxvij.

DIE IX. SEPTEMBRIS.

In Festo B. Petri Claver,

Confessoris S. J.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui miserabilia mancipia ad agnitionem tui nominis vocaturus, beatum Petrum Confessorem tuum mira in eis juvandis sui abnegatione et eximia charitate roborasti: ejus nobis intercessione concede; ut non quæ nostra sunt, sed quæ Jesu Christi querentes, proximos opere et veritate diligere valeamus. Per eundem Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PETRUS Claver Hispanus Verduni natus, quod oppidum est Cataluniæ non ignobile, in diocesi Celsonensi, Societati Jesu nomen dedit adolescens moribus innocentissimis. Religiosæ vitæ tyrocinio sancte et ad exemplum functus, humanioribus litteris, et philosophiæ operam daturus, in Balearium maximam trajecit: ubi cum beato Alphonso Rodríguez, qui multa jam tum

de Petri apostolatu, ejusque futura in cælis gloria divinitus cognoverat, conjunctissime vivens, ab eo sublimioris virtutis arcana et labores ingentes sibi paratos edoctus est. In Hispaniam revocatus, theologiæ curriculo nondum expleto, in Neogranatense Australis Américæ regnum, moderatum jussu, transmissus, et sacerdotio auctus, sacrarum disciplinarum cursum in urbe sanctæ fidei Bogotensi conficit. Inde Carthaginem ad oceanum Atlântici missus, in illo empório rudibus et barbaris hominibus ex Africa adductis, et per vim de libertate in servitutem dejectis, se omnesque vitæ suæ rationes, interposita etiam sacramenti fide, plane devovit: quorum ipse unus multa millia salutariis baptismatis aquis expiavit. Vix autem dici potest quanta patientia et charitate in calamitosissimo illo hominum genere excolendo, et christiani præceptionibus et moribus imbuendo vir apostolicus per quadraginta et eo amplius continentes annos desudaverit.

¶. Honestum fecit.

Lectio v.

NEQVE eorum animis solum, sed et corporibus opitulabatur assidue. Quum naves ejusmodi mancipiis onustæ in portum appellerent, præsto aderat Petrus, cibum, potum, pharmaça, aliæque necessaria præsidia secum ferens, hominesque miseria et squalore confectos, ceu pater filios, permanserit complectens, nudis ve-

iménta, esuriéntibus escam, aegris medicámína suppeditábat. Lue pestífera, aliisque morbis inféctos, nihil de sua vita sollicitus, peculiári cura, et ope levábat, visus non raro útrida eórum úlcera studiósius tractáre, donec nauseántis naturæ moléstiam pénitus superáret, dignus inde qui plúrimis a Deo charísmatum donis honorétur. Quamplúres a mélicis desperátos súbito sanitáti restituit, multis oculórum lúmine captis visum réddidit, tres a mórtuis excitávit. Pállium, quo utebátur, quodque sæpe, illo strágulo deficiénte, aegris languéntibus quibuscúmque impónere, vel substérnere solébat, aegrotórum et péssime ulceratórum sórdibus licet inquinátum, nonnisi suavíssimum odórem efflábat, ejusdémque contactu plures repénte ex morbis gravíssimis convaluérunt.

Amávit eum.

Lectio vj.

In laboribus in mancipiórum cura exantlátis mínime fractus, céteris étiam, qui Carthágine versaréntur, civibus advenisque juvándis, hæréticis cum Ecclésia reconciliándis, Mahuméticæ superstitióni addíctis ad Christi ovile trahéndis multam atque útilem óperam pósuit. Quod témporis superéset, contemplatióni dabat, et fessus diúrnis laboribus, in seram noctem horas continéntes Deum precabátur, semper cum eo virtútum exercitatióne conjúctus. Virginális integritátis custos rigidíssimus,

eam puram ab omni labe ad túmulum usque servávit. Somni parcíssimus, asséribus, injécto supra centóne, indormiébat. Erga omnes comis et affábilis, in se uno excrucióndo asper et sævus. Domi, forisque in honóre hábitus, numquam éxtulit ánimum: ódia impiórum et convícia immobili fortitúdine tolerávit, nullam ádhibens contuméliæ memóriam. Demum tot virtútum méritis, et potíssimum charitáte exímia illústris, anno millésimo sexcentésimo quinquagésimo quarto, die natáli Deiparæ Virginis Mariæ, quam a púero semper adamáverat, ad cœléstium sedem plácido éxitu emigrávit, annum agens ætátis nonum supra sexagésimum. Post óbitum clárior elúxit sánctitas, patrátis a Deo, ejus intercessióne, illústribus miráculis; quibus rite probátis, Pius Novus Póntifex Máximus honóres Cœlitum beatórum eidem tribuéndos decrevit.

¶ Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

In illo témpore: Legisperítus quidam volens justificáre seípsum, dixit ad Jesum: Et quis est meus próximus? Et reliqua.

Homilia sancti Joánnis
Chrysóstomi.

8. adv. Judæos.

IMITARE Samaritánum illum qui in Evangélio tantam erga vulnerátum præstitit sollicitúdinem. Etenim illic præteritit

Levita, præteriit Pharisæus, ac neuter deflexit ad jacentem; sed inclementer, crudeliterque relicto illo, abiérunt. Samaritanus autem, qui nulla ex parte illi conjunctus erat, non prætercúrrit; sed occurrens misértus est, instillávit óleum et vinum, impósuit ásino, duxit ad diversórium, pecúniam partim dédit, partim pollicitus est, pro ejus, qui nihil ad ipsum pertinébat, curatióne. Si Samaritanus ádeo humánus, mítusque fuit erga hóminem ignótum, quam habitúri sumus nos véniam, si próprios fratres neglexérimus in malis gravióribus? Ne igitur dissimulémus, neque inclementer prætereámus: quin etiámsi álii hoc fécerint, cave tu ne idem fácias. R. Iste est qui.

Lectio viij.

NEQVE enim Samaritanus ille dicébat: Ubi nunc sacerdotés, ubi nunc Pharisæi, ubi nunc Judæórum doctóres? Sed perinde ac venátum quemdam máximum nactus esset, ita lucrándi ansam arripuit. Et tu ergo cum videris álium egéntem curatióne vel córporis vel ánimæ, ne dicas apud temetípsum: Quare ille et ille eum non curavérunt? Sed illum tu a morbo libera, nec ratiónes negligéntiæ ab illis éxigas. Si aurum jacens invénias, num dicis apud temetípsum: Quare ille aut ille non sustulérunt? et non festinas ante álios rápere? Itidem et de frátribus collápsis cógita, putatóque thesáurum te reperisse, nimirum curam illórum. * Etenim si in-

stilláveris cúpiam velut óleum doctrínam sermónis, si ligáveris eum mansuetúdine, si sanáveris tolerántia, ille te fáciat ditiórem quovis thesáuro. Qui enim separáverit pretiósium a vili, tamquam os meum erit, inquit Deus. Quid huic bono póterit æquiparári? Quod neque jejúnium, neque humicubatiónes, neque pervigilia, neque áliud quidpiam potest efficére, id éfficit fratris procuráta salus.

R. Sint lumbi.

Lectio ix. S. Gorgonii. Martyris.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

Vel alia die.

In Festo B. Mariæ de Socos dictæ de Cervellon, Virg. Ord. B. Mariæ de Merce. Redemptionis Captivorum. Duplex.

Pro omnibus tam Sæcularibus, quam Regularibus omnium Regnorum, et Provinciæ Imperatori subject.

Omnia de Comm. Virg. p. ter seq. lxxvij.

In j. Vesp. ad Magnificat. Aña. Flagéllis, et caténa Mariæ corpus domábat: siléntio et abstinentia ánimum custodiébat: oratióibus incessánter instábat, docens Christi sponsas vas corruptibile in sanctificatióne et honóre possidére.

Oratio.

DEUS, qui nos cóspicis in tot periculis constitútos pro nostra fragilitate non posse subsistere: concéde propitiús: ut, intercedente beata Mariæ fámula tua, de præsentis vitæ flúctibus edúcti, ad ætérna

salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MARIA, nóbili familia de Cervellione Barcinone in Hispania nata, et a paréntibus in Dei timóre primis ab annis enutríta, virginitátem suam; cum decem et octo esset annórum, illi devóvit. Ejus vivéndi rátió erat, in públicum rárius prodire, ægrotántibus domésticis sédulo adesse, et in nosocómio ter in hebdómada paupéribus ministráre. Annum trigésimum agens, defúncto patre, hábitum Ordinis sanctæ Mariæ de Mercéde prima ex féminis suscipiens, sanctimoniálibus ejúsdem Ordinis duccem, et magistram, et exemplar se præbuit, ac distribúto patrimonío in redemptionem captivórum, professionem in eódem Ordine una cum voto de laborándo pro rediméndis captívis emisit.

ij. Propter veritátem.

Lectio v.

MATRE e. vivis sublata, cum aliquot honestis féminis ejúsdem institúti piam sanctámque vitam perégit: sólita quotidie mulierum, a suis frátribus redemptárum, ac Barcinonem adveniéntium, pedes in hospitáli domo laváre: quinqües in hebdómada sacra Eucharistía réfici, terque jejunáre solo pane et aqua conténta: quotidianis flagéllis insuper et férrea caténa corpus suum affligens. Siléntium, quod mira

observántia colébat, inánibus verbis numquam infrégit, ac párcius indúlgens somno, expetébat ab ejúsmodi necessitáte liberári, ut illo solo fruerétur incessánter, quo jucundántur cœli, et Angeli lætántur. Quod diúrni témporis supéreat ab oratióne et pietátis exercítiis, in páuperes juvándos impendébat: nullum officii genus prætermittens, quo afflicto consolarétur, opprésos liberáret, et vinctos edúceret de carcéribus.

ij. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

FUTURAS maris tempestates prænuntiábat, illásque sæpe suis oratióibus sedávit: visa aliquóties super undas incédere, quo fratres captivórum redemptóres, aliósq; in mari periclitántes serváret incólumes: unde ei María de Subsidio, vulgo de Socos, nomen est inditum. Dénique post multa virtútum insignia Barcinone migrávit ad Dóminum, décimo tértio Kaléndas Octóbris, anno salutis millésimo ducentésimo nonagésimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manábat, sepúltum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui; quod nonagésimo post anno, Episcopo Barcinonénsi, Petro Arragóniæ rege, ceterisque aulæ et civitátis Primátibus adstantibus, solémni pompa elevátum, incorruptum repértum fuit, ac decentióri loco, ubi religióse colitur, asservátur.

ij. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœ-

lorum decem virginibus, de
Communi. lxxxvij.

Ad Benedictus, Aña.

Adducuntur in lætitia et exul-
tatione Regi Domino Virgines
post Mariam, ut in sanctitate,
et justitia seruiant illi, et quo-
cumque ierit, ipsum Agnum
sequantur.

In ij. Vesp. ad Magnificat,
Aña. Mare, et venti Mariæ
obediunt, angelici candoris
virtute pollenti: aquæ multæ
cesserunt ardori charitatis ejus.

DIE V. OCTOBRIS.

In Festo S. Gallæ, Viduæ.

Duplex.

Omnia de Comm. non Virg.
xcij. præter seq.

Oratio.

OMNIPOTENS et misericors
Deus, qui beatam Gallam
eximia in pauperes dilectionis
virtute decorasti: ejus meritis
et precibus concede; ut cha-
ritatis opera exercentes, mi-
sericordiam tuam consequi me-
reamur. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro quarto Dialogorum
sancti Gregorii, Papæ.

Lectio iv.

GOTHORUM temporibus, Galla,
hujus Urbis nobilissima
puella, Symmachi consulis ac
patricii filia, intra adolescén-
tiæ tempora marito tradita, in
unius anni spatio ejus est mor-
te viduata. Quam dum, fer-
vente mundi copia, ad ite-
randum thalamum et opes et
ætas vocarent, elegit magis
spiritualibus nuptiis copulari
Deo, in quibus a luctu incipi-

tur, sed ad gaudia æterna per-
venitur, quam carnalibus nu-
ptiis subjici, quæ a lætitia sem-
per incipiunt, et ad finem cum
luctu tendunt.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

Mox ergo ut ejus maritus
defunctus est, abjecto sæ-
culari habitu, ad omnipotentis
Dei servitium sese apud beati
Petri Apóstoli ecclesiam mo-
nasterio tradidit; ibique mul-
tis annis simplicitati cordis
atque orationi dedita, larga
indigentibus opera eleemosy-
narum impendit. Cumque om-
nipotens Deus perennem jam
mercedem reddere ejus labo-
ribus decrevisset, cancri ulcere
in mamilla percussa est. No-
cturno autem tempore ante
lectum ejus duo candelabra
lucere consueverant, quia vi-
delicet amica lucis, non solum
spirituales, sed etiam corpo-
rales tenebras odio habebat.
Quæ dum nocte quadam ex
hac eadem jaceret infirmitate
fatigata, vidit beatum Petrum
Apóstolum inter utraque can-
delabra ante suum lectum con-
sistentem, nec perterrita ti-
muit, sed ex amore sumens
audaciam exultavit, eique di-
xit: Quid est, Domine mi,
dimissa sunt mihi peccata mea?
Cui ille benignissimi ut est
vultus, inclinato capite, annuit
dicens: Dimissa. Veni.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

Sed quia quamdam sanctimo-
nialem feminam in eodem
monasterio præ cæteris diligebat,
illico Galla subjunxit:

Rogo ut soror **Benedicta** mecum veniat. Cui ille respondit: Non, sed illa talis veniat tecum: hæc vero, quam petis, die erit trigésimo secutura. His itaque explétis, visio Apóstoli assisténtis et colloquéntis ei ablata est. At illa prótinus cunctæ congregatiónis accívit matrem, eíque quid viderit, quidve audierit, indicávit. Tértio autem die cum ea, quæ jussa fúerat, soróre defúncta est; illa vero, quam ipsa popóscerat, die est trigésimo subsecuta. Quod factum nunc usque in eódem monastério manet memorábile; sicque hoc a præcedéntibus mátribus tradítum narráre illic solent subtiliter junióres, quæ nunc sunt sanctimoniáles virgines, ac si illo in témpore huic tam grandi miraculo et ipsæ adfuissent.

R. Fallax grátia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlorum thesauro. xcvj.

Lectio ix. de SS. Placido et Sociis ejus, Mart., cum eorum comm. in Laud.

DIE VII. OCTOBRIS.

In Festo S. Pulcheriæ, Virg. Imperatricis.

Duplex majus.

Omnia de Comuni Virg. lxxvij. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui beátam Pulchériam, Virginem tuam, singulári castitátis prærogatíva decorásti, quique illi ad defendéndam Ecclesiám tuam summum fidei amórem tribúere voluísti: concéde; ut, ejus intercessióne, tibi puris ménti-

bus inhæréntes, ab ómnium hóstiúm insidiis misericórditer liberémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones, De virgínibus. lxxxij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ÆLIA Pulchéria Augústa, patre, avo, fratre, atque viro, Romanórum Imperatóribus máxime nóbilis, profligátis sua præsertim ópera hæreticórum erroribus, et Cathólico dógmate circa Incarnatiónis mystérium, et divinam Maternitátem constitúto multo nobilior, ab ipsa pueritia tanta sapientiá divínitus prædita fuit, ut ii, quibus post Arcádii patris óbitum Impérii procuratío, dum Theodósius adolésceret, commissa fúerat, ejus arbitrátu ómnia fácerent; essétque constans opinio, unius puéllulæ virtúte ac sapientiá, quæ instáre atque ingrúere videbántur, pericula discússa, et felicitátem Império constitútam. Domi assídua disciplinæ exáctrix, eam vivéndi formam indúxit, ut illa jam non aula Imperatórum, sed ascetérium vulgo dicerétur. Theodósium fratrem, Eudóxiam, quam illi matrimónio conjungéndam curávit, Flaccillam, Arcádiám, Marínám soróres ita imbuébat bonis móribus, exercebátque ad virtútem, ut quibus ætáte non multum præstábat, eórum moderátrix ac propémódum mater esse viderétur. Qua institutióne soróres quantum profecerint, vel ex hoc uno intelligi potest, quod Pulchériam imitatæ, se suámque virginitátem Deo de-

voverunt : utque Augusta Virgo ea quæ decreverat amplius confirmâret, omnésque voluntatis suæ testes habéret, ex auro et pretiósiss lapídibus sacramensam in Ecclesiâ Constantinopolitána pro virginitate sua, et fratris Império dedicavit, et in fronte ipsius mensæ hæc eadem inscripsit.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

POTIOR autem ejus in Theodosio instruendo eluxit cura, eumque, ubi opus esset, mira quadam dexteritate corrigebat; qui quidem talis est effectus, ut absolutissimum optimi verèque christiani Principis exemplar fuerit, dum Pulcheriæ consiliis est obsecutus. Post diuturnam cum fratre concordiam, turbis malevolorum fraude atque obrectatione in aula excitationis, tempus nacta, quo sibi jam uni, Deoque vacare posset, secéssit in Hebdómum, locum Byzántio suburbanum, ibique vitam agens pene monasticam, aliquamdiu se continuit. Cum vero felicitas Impérii una cum ea exularet, a fratre accersita, ubi deesse vidit qui prælia Domini pugnaret, Débboram imitata, fide ac religione armata processit; et missis in omnem partem epistolis, hortando, monendo, minitendo, non pecuniæ, non laboribus parcens, digna effecta est, quam Patres Concilii Chalcedonensis una omnium voce, atque præconio, custodem fidei, pacis conciliatricem, expultricem hæreticorum, piam, orthodoxam, novam Helenam

(sicut Marcianum tunc Imperatorem, novum Constantinum) consalutarent : cuique sanctus Leo totius Romane Ecclesie nómine plurimum gratularetur, ejusque causa exultare se diceret, ac digna Deo vota persolvere, quod de Nestoriana primùm impietate, mox et nefario Eutychetis errore perempto, duplicem illi et palmam contulerat, et coronam.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

ATQUE hæ tantæ curarum moles, quas præsertim in Ephesino, ac Chalcedonensi Conciliis, Romanorum Pontificum auctoritate convocatis, necessario suscepit, nullo illam ad cetera christianæ pietatis officia obeunda fecere segniorem. Assidue cœlestium rerum contemplatione, sacrarum librorum lectione, corporis afflictationibus sponte susceptis se exercébat. Psalmos de nocte surgens una cum regie familie Principibus decantabat. Dei ac Sanctorum (quorum et colloquio non semel dignata est cultrix eximia : quæ etiam summopere semper contendit, ut erga eorum Reliquias cultus augetur. Deiparam in primis coluit, cui hanc ipsam Deiparæ appellationem contra Nestorianorum blasphemias asservit : voluit namque summa sapientie suæ dispositione divina Providentia, ut per virginem summa Virginis dignitas inoffensa penitus servaretur, quam etiam est imitata servando perpetuam in ipso conjugio virginitatem : cujus denique

cúltui amplificádo complúra templa regáli plane magnificéntia excitávit, donáriis auxit, redditibus locupletávit. In placánda divína justitia mira pietáte enítuit. Fuit erga páuperes misericórdia plane singulári; quos et matérna quadam charitáte compléxa est quoad vixit, et móriens eórum, quæ assidua effusissimáque liberálitás reliqua fécerat, scripsit herédes. Quod cautum ab ipsa testaménto fuit, diligénter curávit Marciánus, quem pari Religiónis stúdio, rebúsque ómnibus Império digníssimum, ipsa evéxerat ad impérium; sibique hanc ipsam ob causam, salva quam Deo vóverat virginitáte, cónjugem delégerat. Obiit anno quadringentésimo quinquagésimo tertio, magno ómnium luctu, maximisque sanctórum Patrum, ceterorúmque ejus ævi scriptórum láudibus celebráta.

R. Afferéntur Regi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii

secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 17.

In illo témpore: Dixit Jesus: Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli
Alexandrini.

*De Fide ad Pulcheriam, et
Sorores Reginas.*

SANE vos sacras castissimásque Christi ómnium nostrum Salvatóris sponsas, religiosíssimæ ac Deo dilectíssimæ Imperatrices, orbis terrárum orna-

méntum, sanctissimarúmque Ecclesiárum decus, óptimo jure quisquis appelláverit; in quibus nimirum omne virtútum genus, omnisque ornátus divínæ Majestátis óculis gratus acceptúsque mirífice splendet. Neque his ópibus conténtæ, omnem quoque curam omnéque stúdi-um adhibétis, quo fide recta, nullámque in partem vacillánte, excellátis. Neque Christi regnum capéssere, et ea quæ illi grata sunt, fácere et sentire omíttitis; partim quidem præcláris actiónibus, partim rursus cum vestras, tum Principum quoque vestrórum aulas virginitátis glória condecoránte, partim dénique sumptuosíssima templa Christo Dómino excitántes: nam et hoc quoque pietátis stúdi-um inter cætera ille sanctis vestris ánimis impertitus est.

R. Hæc est virgo.

Lectio viij.

Igitur ex sacris lítteris vobis vere sanctis Christi Sponsis (quamquam ad quodvis opus bonum abúnde instrúctæ videámini) áliquid deprómam. Hinc étenim et Emmanuélem verum ac naturálem Deum, et Virginem Matrem, quæ eum péperit, veram per ipsum Deiparam esse, planum fiet. Ait Christus: Hæc est vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Si cum solius verique Dei cognitióne Jesu Christi cognitió- nem necessáriam, consociatámque esse opórtet, et hoc ipsum ætérnam vitam concíliat, cui obscúrum esse potest

Christum verum esse Deum?
Verbum sane Caro factum est,
sed mansit interim Verbum.

¶ Média nocte.

Lectio ix.

Et ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis; ut sint unum sicut et nos unum sumus. Qualem itaque gloriam Filius a Patre accepisse se narrat, quam nobis deinde communem fecerit? sane ipse ab hac quaestione nos liberat, dum ait: Ut unum sint, sicut et nos unum sumus. Nam etsi Dei Patris Verbum, secundum propriam hypostasim, aliud a Patre esse dignoscatur, naturali tamen identitate unum plane et idem est cum illo. At quo pacto Verbum illud, unum quoque nobiscum factum est? Ad eundem omnino modum, puta secundum essentialem et naturalem identitatem. At cum divina natura tanto a creatura distet intervállo, ut secundum essentiam cum ea coire nequam valeat; ecquo, inquis, modo secundum naturam unum ille factus est nobiscum, qui omnem omnino creaturam excéllit? Verbum factus est homo: ut quemadmodum in Deitate unum et idem est cum Patre, ita secundum naturam humanam habitudinem sit unum quoque nobiscum.

Te Deum laudamus. 14.

DOM. II. OCTOBRIS.

In Festo Maternitatis
B. M. V.

Duplex majus.

Ad Vesp, Añæ et Capit. de
Laud. Psalmi ut in Festis B. M.
cxxj.

Hymn. Ave maris. cxxij.

¶ Benedicta tu in mulieribus.

¶ Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnificat. Añæ.

Cum jucunditate Maternitatem
beatæ Mariæ semper Virginis
celebrémus.

Oratio ut ad Laudes.

Et sit com. Dñicæ occurr.

In fine Hymn. Jesu, tibi sit
glória, Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Invitator
Maternitatem beatæ Mariæ Virginitatis celebrémus: * Christum
ejus Filium adorémus Dominum. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Cœlo Redemptor prætulit
Felicis alvum Virginis,
Ubi futúra victima
Mortale corpus induit.
Hæc Virgo nobis edidit
Nostræ salutis áuspiciem,
Qui nos redemit Sanguine,
Pœnas Crucemque pertulit.
Spes læta nostro e pectore
Pellat timores anxios:
Hæc quippe nostras lacrymas
Precésque defert Filio.
Voces Parentis excipit,
Votisque Natus annuit:
Hanc quisque semper diligit.
Rebúsque in arctis invocet.
Sit Trinitati glória,
Quæ Matris intactum sinum
Ditavit almo gérmine,
Laus sit per omne sæculum.

Amen.

Añæ et Psalmi Noct.

Festis B. M. cxxij.

In primo Nocturno

¶ Spécie tua et pulchritudine
tua. c. Inténde, prospere pro-
cède, et regna.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. Cap. 24. a

Ego ex ore Altissimi prodivi primogénita ante omnem creatúram. Ego feci in cœlis, ut orirétur lumen indeficiens, et sicut nébula texti omnem terram. Ego in altissimis habitávi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum cœli circuíví sola, et profúndum abyssi penetrávi, in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti, et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui: et ómnium excelléntium et humilium corda virtúte calcávi: et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor.

℣. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Ex qua ortus est Sol justitiæ Christus Deus noster, per quem salváti et redépti sumus. ✽. Maternitátem beátæ Mariæ Virginis cum gáudio celebrémus. Ex qua.

Lectio ij.

Tunc præcépit et dixit mihi Créator ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in eléctis meis mitte radices. Ab initio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta similiter requiévi, et in Jerúsalem potestas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illius, et in plenitudine sanctórum deténtio mea.

℞. Sine tactu pudóris invénta es Mater Salvatóris: * Qui cœlum terrámque regit, in tua se clausit viscera factus homo. ✽. Benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui. Qui.

Lectio iij.

Quasi cedrus exaltáta sum in Libano, et quasi cyprésus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jéricho. Quasi oliva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in plátéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris: et quasi storax et gálbanus, et úngula et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporávi habitatióne meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebinthus exténdi ramos meos, et rami mei honoris et grátiae. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris.

℞. Multæ filiæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es universas: * Speciósa facta es et suávis in deliciis tuis, sancta Dei Génitrix. ✽. Séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Maternitátem. Speciósa. Glória Patri. Speciósa.

In secundo Nocturno.

✽. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℞. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ex Sermóne sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Serm. 1. de Nativ. Domini.

Virgo régia Davidicæ stirpis eligitur, quæ sacro

gravidanda foetu, divinam humanamque prolem prius conciperet mente, quam corpore: et ne superni ignara consilii ad inusitatos pavéret affatus, quod in ea operandum erat a Spiritu sancto, colloquio didicit angelico, nec damnum credidit pudoris Dei Génitrix mox futura. Cur enim de conceptionis novitate despéret, cui efficiéntia de Altissimi virtute promittitur? Confirmatur credentis fides étiam praeuentis attestatióne miraculi, donaturque Elisabeth inopinata foecunditas, ut qui conceptum dederat sterili, daturus non dubitarétur et Virgini. Verbum igitur Dei Deus, Filius Dei, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt omnia, et sine quo factum est nihil, propter liberandum hominem ab aeterna morte, factus est homo.

R. Gloriosae Virginis Mariae Maternitatem dignissimam recolamus: * Cujus Dominus humilitatem respexit, quae Angelo nuntiante, concepit Salvatorem mundi. y. Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate mirabilis Genitricis Dei. Cujus.

Lectio v.

Serm. 2. de Nativ. Domini.

INGREDITUR haec infima Jesus Christus Dominus noster de caeli sede descendens, et a paterna gloria non recedens, novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris: incomprehensibilis voluit comprehendi, ante tempora manens, esse

coepit in tempore. Nova autem nativitate genitus est: conceptus a Virgine, natus ex Virgine, sine paternae carnis concupiscentia, sine maternae integritatis injuria, quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui et in se haberet humanae substantiae naturam, et humanae carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: humano usu et consuetudine, quod credimus, caret; sed divina potestate subnixum est, quod Virgo conceperit, quod Virgo pepererit, et Virgo permanserit.

R. Benedicta, filia, tu a Domino, quia per te fructum vitae communicavimus, * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo. y. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos, sancta Dei Génitrix. Sola.

Lectio vj.

OPORTUIT, ut primam Genitricis integritatem nascentis incorruptio custodiret, et complacitum sibi claustrum pudoris et sanctitatis hospitium divini Spiritus virtus infusa servaret, quae statuerat dejecta erigere, confracta solidare, et superandis carnis illecebris multiplicatam pudicitiae donare virtutem; ut virginitas, quae in aliis non poterat salva esse generando, fieret aliis imitabilis renascendo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci eligit ex Virgine, nonne apparet altissimae fuisse rationis: ut scilicet humano generi natam salutem diabolus ignora-

ret : et spirituáli latente concéptu, quem non álium vidéret, quam álios, non áliter créderet natum esse, quam céteros? Quod ut fieret, éditus est Christus ex Vírgine, quam Spíritus sanctus fœcundávit; et cum in ómnibus mátribus non fiat sine peccáti sorde concéptio, hæc inde purgatióem traxit, unde concépit.

℞. Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui : * Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? ✽. Respéxit humilitátem ancillæ suæ, et fecit mihi magna, qui potens est. Unde. Glória Patri. Unde.

In tertio Nocturno.

✽. Fecit mihi magna, qui potens est. ℞. Misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum.

Lectio sancti Evangélij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

In illo témpore : Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognóverunt paréntes ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Bernárdi, Abbátis.

Hom. 1. de Laud. Virg. Matris.

DeuM et Dóminum Angelórum María suum Filium appéllat, dicens : Fili, quid fecísti nobis sic? Quis hoc áudeat Angelórum? Súfficit eis, et pro magno habent, quod, cum sint spiritus ex conditióne, ex grátia facti sint et vocáti Angeli, testánte David : Qui facit Angelos suos spiritus. María vero Matrem se agnóscens, majestátem illam, cui

illi cum reveréntia sérviant, cum fidúcia suum nuncupat Filium; nec dedignáatur nuncupári Deus, quod esse dignátus est. Nam paulo post subdit Evangelista : Et erat súbditus illis. Quis? Quibus? Deus homínibus. Deus, inquam, cui Angeli súbditi sunt, cui Principátus et Potestátes obédiunt, súbditus erat Mariæ.

℞. Beáta es, Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino, perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ✽. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : intercède pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Proptérea. Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum. Lectio viij.

MIRARE utrúmlibet et élige quid ámplius miréris, sive Filii benigníssimam dignatióem, sive Matris excelléntissimam dignitátem. Utrínque stupor, utrínque miraculum. Et quod Deus féminæ obtémperet, humilitas absque exémplo : et quod Deo fémina principétur, sublímitas sine sócio. In Láudibus Vírginum singularíter cánitur, quod sequúntur Agnum quocúmque íerit. Quibus ergo láudibus júdicas dignam, quæ étiam præit? Disce, homo, obedíre, disce, terra, subdi, disce, pulvis, obtemperáre. De Auctóre tuo loquens Evangelista : Et erat, inquit, súbditus illis. Erubésce, supérbe cinis : Deus se humiliat, et tu te exáltas? Deus se homínibus subdit, et tu, domínári géstiens homínibus,

tuo te præpónis Auctóri? ¶ Felix María, cui nec humilitas defuit, nec virginitas. Et quidem singularis virginitas, quam non temerávit, sed honorávit fœcúnditas. Et nihilóminus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit fœcúnda virginitas: et incomparabilis prorsus fœcúnditas, quam virginitas simul comitatur et humilitas. Quid horum non mirabile? Quid non incomparabile? Quid non singulare? Mirum vero si non hæsit in horum ponderatione, quid tua júdices dignius admiratione, utrum videlicet potius stupenda sit fœcúnditas in Virgine, an in Matre integritas: sublimitas in prole, an cum tanta sublimitate humilitas? Nisi quod indubitanter horum singulis præferenda sunt simul cuncta, et incomparabiliter excellentius est atque felicius omnia percipisse, quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis cernitur et legitur in Sanctis suis, mirabilem se exhibuit in Matre sua? Venerámini ergo, cónjuges, in carne corruptibili carnis integritatem: mirámini étiam vos, sacræ virgines, in Virgine fœcunditatem: imitámini, omnes hómines, Dei Matris humilitatem.

¶ Congratulámini mihi, omnes qui diligitis Dóminum, quia, cum essem párvula, pláculi Altíssimo: * Et de meis viscéribus genui Deum et hóminem.
 †. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmilem respéxit Deus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia Dñica
 occurrentis.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Beáta es, * Virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem. Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis. 15.

2. Genuísti, * qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

3. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancillam húmilem respéxit Dóminus.

4. Fecit mihi magna * qui potens est, et sanctum nomen ejus.

5. Vidérunt eam * filię Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam.

Capitulum. *Eccli. 24. a*

Qui creávit me, requiévít in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábíta. et in eléctis meis mitte radices
 Hymnus.

TE, Mater alma Núminis.
 Orámus omnes súpplices.
 A fraude nos ut dæmonis
 Tua sub umbra prótegas.
 Ob pérditum nostrum genus.
 Primi paréntis crimine,
 Ad ínclytum Matris decus
 Te Rex suprémus extulit.
 Cleménte ergo próspice
 Lapsis Adámi pósteris:
 A te rogátus Fílius
 Depónat iram vándicem.
 Jesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre, et almo Spiritu.
 In sempitérna sæcula.

Amen.

‡. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob. g. Virgo péperit Salvatórem, te laudámus, Deus noster.

Ad Benedictus, Aña.
Sancta María, succurre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam admirábilem Maternitátem.

Oratio.

DEUS, qui de beátæ Mariæ Virginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluísti: præsta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit commém. Dominicæ occurrentis.

Ad Horas, Añæ et Oratio ut in Laudibus. Ad Tertiam, Capitulum Laud. Reliqua ut in Festis B. M. V.

In ij. Vesperis omnia ut in primis.

ŷ. Benedicta tu in muliéribus.
R. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnificat, Aña.

Matérnitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster.

Et fit comm. Dñicæ.

DIE X. OCTOBRIS.

In Festo S. Francisci Borgiæ, Confessoris.

Duplex ij. classis.

Pro omnibus Hispaniarum Regi subjectis.

Omnia ut in Brev. Rom. sub hac die, sine comm. SS. Dionysii, etc. Mart.

In j. Nocturno Lectiones, Beátus vir, de Comuni Conf non Pont. ij. loco. lxxij.

EADEM DIE X. OCTOBRIS.

Aut alia die assignanda.

In Festo S. Ludovici Bertrandi, Conf.

Duplex.

Pro omnibus Hispaniarum

Regi subjectis.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui beátum Ludovicum, Confessórem tuum, per córporis mortificatiónem, et fidei præcónium Sanctórum glóriæ coæquásti: præsta; ut, quod fide profitémur, pietátis opéribus júgiter impleámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LUDOVICUS Bertrándus Valéntiæ in Hispánia Tarracónénsi, honéstis piisque paréntibus natus, ab ipsa pene infántia, sanctitátis, ac pœniténtiæ tyrocínium inchoávit. Exácta puerítia, intérdum nuda cubábat humo, noctes sæpe ducébat insómnes, ac in pietátis, et charitátis officia sédulus incumbébat. Mundi contéptu, ac religiósæ vitæ ardóre succensus, paréntum artes, quibus eum a sancto propósito dimovére conabántur, mira constántia superávit. Sui tandem voti compos efféctus, Prædicatórum Ordini nomen dedit: ubi brevi tantum profécit, ut vel provectióribus ipsis, quamvis tyro, fúerit

exémpló. Emíssa professióne, mirum, quot et quantis virtutum increméntis priórem vitæ ratióne cumúlárit. Jejúniis, flagéllis, ciliciis vigiliisque carnem domans, mentem jugi oratiónis pábulo nutriébat: ex quo tantum internæ ánimi modéstie, ac puritátis hauriébat, ut vel in ejus óculis ac vultu appareret.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

ADHUC júvenis novitiórum præfécus institútus, eos ad omnem verbo et exémpló sanctimóniam efformábat. Ad occidentáles Indos evangélicus prædicátor missus; quamvis uno tantum Hispánico uterétur idiómate, eum tamen diversæ atque inter se dissitæ nátiónes, sua véluti loquéntem lingua, singulæ audiébant, ex quibus innúmeros ad christiánam fidem addúxit: ibique venenum non semel sibi a Bárbaris propinátum innóxie hausit. Públicam vitiórum objurgatióne, tamquam in se unum directam, nóbilis quidam ultúrus, mortem Ludovíco inténtat, cum strictus in eum sclopus in Crucifixi formam repénite convértitur. Quo miraculo nefárius aggressor permótus, ad sancti viri pedes provolútus, tanti facínoris véniam enixe deprecátur.

R. Amávit eum.

Lectio vj

HUMILITATE, ac paciéntia insignis, illud idéntidem usurpábat: Dómine, hic ure, hic seca, hic non parcas, ut in ætérnum parcas. Prophético

afflátus spírítu, multa prædixit. Ignem signo crucis extínxit, tempestátem sedávit, ferárum ímpetus cohibuit, mórtuis vitam, cæcis visum, claudis gressum, surdis réddidit auditum. Tandem durióris .pæniténtie labóribus fractus, in morbum incidit, sacrisque mystériis rite expiátus, migrávit in cælum. séptimo Idus Octóbris, anno millésimo quingentésimo octogésimo primo, ætátis vero suæ quinquagésimo quinto. Quem multis étiam post óbitum miraculis clarum Paulus Quintus Beatórum, Clemens vero Decimus Sanctórum número adscripsit. Ejus demum festum Alexánder Octávus, instánte Rege Cathólico, ab univérso ditiónis ipsius Clero sæculári. sub ritu dúplici celebrándum decrevit, sanctúmque Confesórem novi regni Granaténsis Patrónum apostólica auctoritate declarávit.

R. Iste homo.

In iij. Nocturno Homín. Evang. Sint lumbi. lxi.

DOM. III. OCTOBRIS.

In Festo Puritatis B. M. V

Duplex majus.

Ad Vesp., Añe et Cap. Laud. Ps. ut in Festis B. M. cxxj

Hymnus.

PRECLARA custos Virginum.
Intácta Mater Núminis,
Cæléstis aulæ jánuá,
Spes nostra, cæli gáudium.
In ter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radice gérmínans
Nostro medélam vúlneri.
Turris draconí impérvia,
Amíca stella náufrágis,

Tuere nos a fraudibus ,
 Tuâque luce dirige.
 Errôris umbras discute ,
 Syrtes dolôsas âmove ,
 Fluctus tot inter déviis
 Tutam reclûde sémitam.
 Jesu , tibi sit glória ,
 Qui natus es de Virgine .
 Cum Patre , et almo Spîritu ,
 In sempitérna sæcula.
 Amen.

Hæc conclusio dicitur in fine
 omnium Hymnorum.

ÿ. Cum jucunditate Virginitatem
 beatæ Mariæ semper Virginitatem
 celebrémus. r̄. Ut ipsa
 pro nobis intercédât ad Dóminum
 Jesum Christum.

Ad Magnificat , Añã.

Nihil inquinatum in eam incurrit :
 candor est lucis æternæ ,
 et spéculum sine mácula.

Oratio ut ad Laudes.

Et fit com. Dñicæ occur.

Ad Matutinum, Invitatorium.
 Virginitatem Deiparæ celebrémus :
 * Christum ejus Filium
 adorémus Dóminum. Ps. Venite. 2.

Hymnus.

O stella Jacob fúlgida ,
 O , solis instar , spléndida
 Auróra , qua nil púrius
 Refúlget inter sídera !
 Stolis amictæ cándidis
 Tibi catervæ Cœlitum
 Plaudunt , sacræque Virgines
 Laudes perénnes cóncinunt.
 Quin obsequéntes offerunt
 Ligústra et alba lilia :
 Candor sed horum vincitur
 Candóre casti pectoris.
 Nostra Angelórum láudibus
 Abjécta tellus ássonans
 Ad astra voces éfferat ,
 Et Virginitatis præcónia.

Jesu , tibi sit glória ,
 Qui natus es de Virgine ,
 Cum Patre , et almo Spîritu ,
 In sempitérna sæcula. Amen.
 Añã et Psalmi Noct. ut in
 Festis B. M. cxxij.

In primo Nocturno.

ÿ. Venérunt mihi ómnia bona
 páriter cum illa. r̄. Et innumérabilis
 honéstas per manus
 illius.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. Cap. 2. a

Ego flos campi et lilium
 vâllium. Sicut lilium inter
 spinas, sic amica mea inter
 filias. Sicut malus inter ligna
 silvárum, sic diléctus meus inter
 filios. Sub umbra illius,
 quem desideráveram, sedi : et
 fructus ejus dulcis gútturi meo.
 Introdúxit me in cellam viná-
 riam, ordinávit in me chari-
 tatem. Fulcíte me flóribus, sti-
 páte me malis, quia amore
 lángueo. Læva ejus sub cápite
 meo, et dextera illius ample-
 xábitur me. Adjúro vos, filiæ
 Jerúsalem, per cápreas cervós-
 que campórum, ne suscitétis,
 neque evigiláre faciátis dilé-
 ctam, quoadúsque ipsa velit.
 Vox dilécti mei, ecce iste venit
 sáliens in móntibus, transiliens
 colles : símilis est diléctus
 meus cápree hinnulóque cer-
 vórum. En ipse stat post pa-
 rietem nostrum, respiciens per
 fenéstas, prospiciens per can-
 céllos. En diléctus meus loqui-
 tur mihi : Surge, próperea, amica
 mea, colúmba mea, formósa
 mea, et veni.

r̄. Diléctus meus mihi, et ego
 illi, qui páscitur inter lilia :
 * Pulchra es, amica mea, suá-

vis, et decóra sicut Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta. y . Una est colúmbea mea, perfécta mea. Vidérunt eam filíæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt. Pulchra.

Lectio ij. *Cap. 4. a*

QUAM pulchra es, amíca mea, quam pulchra es! óculi tui columbárum, absque eo, quod intrínsecus latet. Capílli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea lábia tua; et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Duo úbera tua sicut duo hínnuli cápree gemélli, qui pascúntur in liliis; donec aspíret dies, et inclinéntur umbræ, vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris. Tota pulchra es, amíca mea, et mácula non est in te.

R . Surge, própera, amíca mea, colúmbea mea, formósa mea, et veni: * Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: flores apparuérunt in terra nostra. y . Surgam, et circuibo civitátem; per vicos et platéas quæram, quem diligit ánima mea. Jam.

Lectio iij.

VENI de Líbano, sponsa mea, veni de Líbano, veni: co-

ronáberis de cápíte Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de montibus pardórum. Vulnerásti cor meum, soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculo- rum tuórum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! Pulchrióra sunt úbera tua vino. et odor unguentórum tuórum super ómnia arómata. Favus distíllans lábia tua, sponsa. mel, et lac sub lingua tua: et odor vestimentórum tuórum, sicut odor thuris. Hortus conclúsus, soror mea sponsa. hortus conclúsus, fons signatus.

R . Adjúro vos, filíæ Jerúsalem. si invenéritis diléctum meum. ut nuntiétis ei, quia amore lángueo. * Qualis est diléctus tuus, o pulchérissima mulierum? Diléctus meus, candidus et rubicúndus, electus ex millibus. Talis est diléctus meus, ipse est amicus meus filíæ Jerúsalem. Qualis Glória Patri. Qualis.

In secundo Nocturno

y . Post partum, Virgo, invioláta permansisti. R . Dei Génitrix, intercède pro nobis.

Ex libro sancti Ambrósii,

Epíscopi, de virginibus.

Lectio iv. *L. 2. post inv.*

SIT vobis tamquam in imágine descripta virgíntas, vitæque beátæ Mariæ, de qua, velut in spéculo, refúlget spécies castitátis, et forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpia vivéndi ubi, tamquam in exemplar. magistéria expressa probitatis quid corrigere, quid effugere

quid tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobiliter Dei Matre? Quid splendidius ea, quam splendor elegit? Quid castius ea, quæ corpus sine corporis contagione generavit?

R. Beatissima Virgo Maria hortus conclusus, fons signatus, Regina Angelorum, Domina mundi, * Per quam Deus descendit in terras, ut homines ascendere mererentur ad cælos. V. Ad te clamamus exules filii Hevæ: recordare nostri, sanctissima Virgo. Per quam.

Lectio v.

DE ceteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quæ nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animo prudens, loquendi parcior, legendi studiosior, non in incerto divitiarum, sed in prece pauperis spem repõens; intenta operi, verecunda sermone, arbitrum mentis solita non hominem, sed Deum querere: nullum lædere, bene velle omnibus, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem.

Beata Maria tantæ extitit puritatis, ut Mater Domini esse mereretur: * Deus, quam elegerat, creavit: de qua crearetur, elegit. V. Ipsa est stella ex Jacob, cujus radius universum orbem illuminat. Deus.

Ex sancto Petro Chrysologo.

Lectio vij. Serm. 143.

Hec dedit cælis gloriam, terris Deum, fidem gen-

tibus, finem vitii, vitæ ordinem, moribus disciplinam. Gratiã, quam detulit Angelus, accepit Virgo, salutem sæculis redditura. Vere benedicta Virgo, quæ et virginitatis possidet decus, et Matris dignitatem: vere benedicta, quæ et superni conceptus meruit gratiam, et servavit integritatis coronam. Vere benedicta, quæ et divini germinis suscepit gloriam, et Regina extitit totius castitatis.

R. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus sanctus superveniet in te: * Et virtus Altissimi obumbrabit tibi, ideoque * Quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. V. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et. Gloria Patri. Quod.

In tertio Nocturno.

V. Invenisti gratiam apud Deum.

R. Sancta Dei Genitrix, Virgo immaculata.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi, Abbatis.

Homilia 2. super Missus est.

Novum canticum illud, quod solis dabitur in regno Dei cantare virginibus, ipsam virginum Reginam, imo primam inter ceteras esse cantaturam, nemo est qui ambigat. Puto autem illam, præter illud quod

solis licet, cum ómnibus tamen virgínibus ei, ut dixi, commúne erit, dulcióri quodam, atque elegantíori cármine lætificatúram esse civitátem Dei. Cujus ítaque dulcisonos deprómere, vel exprímere módulos ne ipsárum quidem virgínium ulla digna inveniétur, quia mérito decantándum servábitur illi, quæ sola de partu, et partu divíno gloriátur. Gloriátur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso quem péperit. Deus siquidem (Deus enim est, quem péperit) Matrem suam singulári in cœlestibus donáturus glória, singulári in terris præveníre curávit et grátia, qua videlicet ineffabíliter et intácta concíperet, et páreret incorrúpta.

℞. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet : * Ecce Virgo concípiet, et páriet Filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. ✝. Joseph, fili David, noli tímère accípere Mariám cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est. Ecce.

Lectio viij.

DeuM hujúsmodi decébat natívitas, qua nonnisi de Virgine nascerétur. Talis congruébat et Virgini partus, ut non páreret, nisi Deum. Proinde Factor hóminum, ut homo fieret nascitúrus de hómine, talem sibi ex ómnibus débuit delígere, imo cóndere Matrem, qualem et se decére sciébat, et sibi nóverat placitúram. Vóluit ítaque esse Virgíne, de qua immaculáta immaculátus

procéderet, ómnium máculas purgatúrus. Vóluit et húmílem, de qua mitis et húmílis corde prodíret, harum in se virtútum necessárium ómnibus, saluberímumque exémpulum ostensúrus. Dedit Virgini partum, qui ei jam ante et virginitátis inspiráverat votum, et humilitátis prærogáverat méritum. Ut ígitur, quæ Sanctum Sanctórum conceptúra erat páriter, et parítura, sancta esset corpore, accépit donum virginitátis; ut esset et mente, accépit donum humilitátis. O admirándam, et omni honóre digníssimam Virgíne! O féminam singuláriter venerándam. super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatricem, posterórum vivificatricem! Misus est Angelus ad Virgíne. virgíne carne, virgíne mente, virgíne professione, virgíne dénique qualem describit Apóstolus, mente, et corpore sanctam, nec nóviter, nec fortúitu invéntam, sed a sæculo eléctam, ab Altíssimo præcógnitam, et sibi præparátam. ab Angelis servátam, a Pátribus præfigurátam, a Prophétis promíssam.

℞. Beáta Dei Génitrix María. templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti : * Sola sine exémplo placuisti Dómino nostro Jesu Christo. ✝. Genuisti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. Sola. Glória Patri. Sola.

Lectio ix. de Homilia Dñi occurrentis.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sicut lílium * inter spinas, sic

amica mea inter filias. Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis. 15.

2. Diléctus meus mihi, * et ego illi, qui páscitur inter lilia.

3. Quam pulchra es, * amica mea, quam pulchra es!

Una est colúmba mea, perfecta mea.

Vidérunt eam * filiae Sion, et beatissimam prædicavérunt.

Capitulum. Sap. 4. a

Quam pulchra est casta generatio cum claritate! Immortalis est enim memoria illius: quoniam et apud Deum nota est, et apud homines.

Hymn. O gloriosa. cxxxj.

Specie tua, et pulchritudine tua. R. Intende, prospere procede et regna.

Ad Benedictus, Aña.

Sancta et immaculata Mariae Virginitas, quibus te laudibus offeram nescio, quia per te Redemptorem nostrum suscepimus Dominum nostrum Jesum Christum.

Oratio.

Da, quæsumus, omnipotens aeternae Deus; ut purissimae Virginis Mariae integerrimam Virginitatem festiva celebritate venerantes, ejus intercessione, puritatem mentis et corporis consequamur. Per Dominum.

Et sit com. Dñicæ occurr.

Ad Horas, Añæ et Oratio ut in Laud. Ad Tertiam, Capitulum Laud. Reliqua ut in Festis B. Mariae.

In ij. Vesp. omnia ut in j. Cum jucunditate Virginitatem beatæ Mariae semper Virginis celebrémus. R. Ut ipsa

pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum.

Ad Magnificat, Aña.

Beata Dei Génitrix Maria. Virgo perpétua, sacrarium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuisti Dómino nostro Jesu Christo.

Et sit com. Dñicæ occurr.

DIE XXI. OCTOBRIS.

In Festo SS. Ursulae et Soc.

Virg. et Mart.

Duplex.

Officium a Capitulo de Com. Virg. lxxvij.

In utrisque Vesp. ad Magnificat, et in Laud. ad Benedictus, Aña. Prudentes Virgines, aptate vestras lampades: ecce Sponsus venit, exite obviam ei. V. Adducéntur Regi virgines post eam. R. Proximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Domine Deus noster, sanctarum Virginum et Martyrum tuarum Ursulae et Sociarum palmas incessabili devotione venerari: ut, quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GRATIANO Imperatore, Flavio Clemens Maximus, Romani exercitus in Britannia dux, arrepta tyrannide, Imperator a militibus acclamatur. Inde copias in Gallias transmittens ab infensis Gratiano legionibus exceptus, imperium sibi corroborat. Cumque Armoricarum uberem regionem,

ejéctis antiquis habitatoribus , Britannicis militibus , quos secum dúxerat , divisisset , quo novas colónias propagáret in pósteros , Connáni Britannici réguli , quem Britannórum ducem habébat in exércitu , consílio , missa legatione in Britanniam , singulis militibus novis colónis singulas vírgines conjúgio fœderandas póstulat.

ꝛ. Propter veritatem.

Lectio v.

HAUD visa Britanniae régulis Absúrda petítio. Unde in grátiam novi Imperatóris , et quod filias suas nonnisi gentilibus suis , iisque donátis nova provincia prædivítibus , honestissime collocandas scirent , pro número militum tótidem deléctæ sunt vírgines , quarum princeps erat Ursula , Diónoci Cornúbiae regis filia , desponsáta Connáno duci Britannórum militum in exércitu Máximi. Cunctæ igitur Londini colléctæ , impósitæ sunt invitæ navigiis. Solvéntes nautæ , dum Armoricórum regiónem cógitant , a sæva procélla in Germánicum littus dejiciúntur.

ꝛ. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

CONTIGIT adesse tunc ibi Hunnórum cópias , quas a Gratiáno Imperátore advérsus Máximum evocátas ferunt Nacti igitur Bárbari præclárum illud virginum agmen , impoténti libidinis æstu furéntes , in eas irruunt. Sed cum , hortánte Ursula , mortem pótius oppétere , quam virginei pudóris jactúram pati , invícto ánimi vígóre decrevissent ; Hunni in

rábiem immanitátis convérsi , ad unam omnes trucidant. Sicque Ursula super cómitum suarum , velut cœlestium margaritarum pretiosum acervum , gloriósa victima procúbens . púrpura pro Christo fusi sanguinis decoráta , triumphatorem tot virginum exércitum géminis nempe virginitatis et martyrii láureis insignem ducens , cœlum victrix intrávit. Quarum córpora Colonienses summo honóre condiderunt ; earúmque illústrem agónem christiánus orbis florénti semper memoria célebrat.

ꝛ. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno Homilia : Evang. Simile erit.... decem virginibus. lxxxvij.

Lectio ix. S. Hilarionis.

DOM. IV. VEL ULT. OCT.

In Festo SS. Reliquiarum quæ in Ecclesiis asservantur.

Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mat. xxxij. præter seq.

Oratio.

AUGE in nobis , Dómine , resurrectionis fidem , qui in Sanctórum tuórum Reliquiis mirabilia operáris : et fac nos immortalis glóriæ participes . cujus in eórum cinéribus pignora venerámur. Per Dñm.

In j. Noct. Lect. de Script. occur. Ubi fit Duplex majus Lect. Fratres , Debitóres , de Comm. xxxiv.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Joánnis Damascéni de Fide orthodoxa.

Lectio iv. L. 4. C. 16.

CHRIStUS Dóminus Sanctórum Reliquias , velut salutiferos

fontes præbuit, ex quibus plúrima ad nos beneficia manant, suavissimúmque unguéntum prófluit. Nec vero quisquam huic sermóni fidem détrahat. Nam si aqua in desérto ex áspera et sólida rupe, atque ex ásini maxilla ad sedándam Sampsonis sitim, Deo ita volénte, prófliit : erítne, cur cuiquam incredibile videátur, ex Mártyrum reliquiis suáve unguéntum scaturíre? Mínime : certe iis, quidem, quibus Dei poténtia, honórque, quo Sanctos suos áfficit, perspéctus et explorátus est. Atque illud quidem véteri lege comparátum erat, ut quisquis mórtuum contigisset, inmúndus censerétur. Verum hi in mortuórum número mínime habéndi sunt.

R. Sancti tui, Dómine.

Lectio v.

Ex quo enim ípsamet vita, ac vitæ Auctor inter mórtuos adscríptus est, eos, qui in spe resurrectionis fidéque erga eum diem extrémum clausérunt, mórtuos haudquáquam appellámus. Quómodo enim mórtuum corpus miracula édere queat? Per eos dæmones expellúntur, morbi profligántur, ægróti sanántur, cæci prospíciunt, leprósi mundántur, tentatiónes ac mæróres discutiúntur, ac dénique omne donum óptimum a Patre lúminum, eórum ópera ad eos, qui fide mínime dúbia póstulant, descéndit. Quid non labóris suscipias, ut patrónum quemdam nanciscáris, qui te mortáli regi ófferat, ac tuo nómine ad eum verba fáciat? An non ígitur hi

honorándi sunt, qui totíus húmáni géneris patrónos se prófiténtur, ac Deo nostra causa súpplicant?

R. Vérbera carníficum.

Lectio vj.

HONORANDI certe, et quidem Hita, ut in eórum nómine Deo templa extruámus, dona offerámus, eórum memóriam colámus, atque in ea spirituáliter oblectémur; quo nimirum lætítia nostra iis, a quibus invitámur, cóngruat; ne, dum eos cólere, et demeréri studémus, offendámus pótius, et iritémus. Quibus enim rebus Deus cólitur, iisdem quoque servi ipsius oblectántur: quibus autem Deus offénditur, iisdem étiam ipsius mílites offéndúntur. Quocirca in psalmis, et hymnis, et cántibus spirituálibus, et compunctiône, et eórum, qui in egestáte versántur, commiseratiône, quibus obséquiis Deus potíssimum conciliátur, Sanctos colámus, státuas ipsis, ac visíbiles imágenes erigámus, immo ipsi virtútibus eórum imitándis hoc consequámur, ut vivæ eórum státuæ, atque imágenes simus.

R. Tamquam aurum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Descéndens Jesus, & Com. ij. loco. xliij.

DIE XXIII. OCTOBRIS.

In Festo SS. Redemptoris.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Añæ.

1. Virgam virtútis suæ emíttet Dóminus ex Sion, et regnábít in sæculum sæculi. Ps. Dixit Dóminus. 108.

2. Redemptiõem misit Dómi-

nus pópulo suo ; mandávit in
ætérum testaméntum suum.
Ps. Confitébor. 108.

3. Misericórdia mea , et refú-
gium meum Dóminus , suscé-
ptor meus , et liberátor meus.
Ps. Crédidi. 111.

4. Apud Dóminum misericór-
dia , et copiósá apud eum re-
demptio. Ps. De profúndis. 117.

5. In quacúmque die invocá-
vero te , exáudies me : multi-
plicábis in ánima mea virtú-
tem. Psalm. Confitébor. 121.

Capitulum ut ad Laudes.

Hymnus.

CREATOR alme siderum ,
ÆtéRNA lux credéntium ,
Jesu , Redéptor ómnium ,
Inténde votis supplicum.
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres , ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodís víctima.
Cujus potéstas glóriæ ,
Noménque cum primum so-
nat ,

Et cœlites et inferi
Treménte curvántur genu.
Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis , ímpetu
Amóris actus , lánguidi
Mundi medéla factus es.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem ,
Armis supérnæ grátie
Defénde nos ab hóstibus.
Jesu , tibi sit glória ,
Qui natus es de Vírgine ,
Cum Patre , et almo Spírítu ,
In sempitérna sæcula. Amen.
✠. Redemisti nos , Dómine , in
sánguine tuo. R̄. Et fecisti nos
Deo nostro regnum.

Ad Magnificat , Añá.

Salus autem mea in sempitér-

num erit , et justítia mea in
generatiónes generatiónum ,
allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

Ad Matutinum , Invitatorium.
Redemptórem sæculórum , ip-
sum Regem Angelórum , * Ado-
rémus Dóminum. Ps. Veníte. 2.
Hymnus.

RERUM Creátor óptime ,
Rectórque noster , aspice :
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre libera.
Mentes manúsque tóllimus ,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit ,
Paulúsque gestis cénsuit.
Te , sancte Christe , póscimus :
Ignósce culpís ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus ,
Morásque noctis rúmpimus.
Jesu , tibi sit glória ,
Qui natus es de Vírgine ,
Cum Patre , et almo Spírítu .
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno

Añá. Voce mea ad Dóminum
clamávi , et exáudívit me de
monte sancto suo. Ps. Dómine,
quid multiplicáti. 4.

Añá. Dómine Dóminus noster ,
quam admirábile est nomen
tuum in univérsta terra !
Dómine , Dóminus noster. 5.
Qui incipitur a ij. versu (Qu-
niam.

Añá. Dóminus in templo sancto
suo ; Dóminus in cœlo sedes
ejus. Ps. In Dómino confido. 7.
✠. Rédimé me , Dómine , et mi-
serére mei. R̄. In ecclésiis be-
nedicam te , Dómine.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 51.

AUDITE me , qui sequimini
quod justum est , et quæ-

ritis Dóminum : atténdite ad petram unde excísi estis , et ad cavérnam laci de qua præcísí estis. Consolábitur ergo Dóminus Sion , et consolábitur omnes ruínas ejus : et ponet desértum ejus quasi delicias , et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium et lætítia inveniétur in ea , gratiárum áctio , et vox laudis. Atténdite ad me , pópule meus , et , tribus mea , me audíte : quia lex a me éxiet , et júdicium meum in lucem populórum requiescet. Prope est justus meus , egréssus est Salvátor meus , et bráchia mea pópulos judicábunt : me ínsulæ expectábunt , et bráchium meum sustinébunt.

R. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsu et elevátum , et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant , replébant templum. †. Séraphim stabant super illud ; sex alæ uni , et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ij.

LEVATE in cælum óculos vestros , et vidéte sub terra deórsum : quia cæli sicut fumus liquéscent , et terra sicut vestiméntum atterétur , et habitatóres ejus sicut hæc interfí-bunt : salus autem mea in sempitérnum erit , et justítia mea non deficiet. Audíte me , qui scitis justum , pópulus meus , lex mea in corde eórum : nolite timére oppróbrium hóminum , et blasphemias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum , sic cómedet eos vermis : et sicut lanam , sic

devorábit eos línea : salus autem mea in sempitérnum erit , et justítia mea in generatiónes generatiónum.

R. Aspice , Dómine , de sede sancta tua , et cógita de nobis : inclína , Deus meus , aurem tuam , et audi , * Aperi óculos tuos , et vide tribulatió-nem nostram. †. Qui regis Israel , inténde , qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

CONSURGE , consúrge , indüere cfortitúdinem bráchium Dómini : consúrge sicut in diébus antíquis , in generatió-nibus sæculórum. Numquid non tu percussísti supérbum , vulnerásti dracónem ? Numquid non tu siccásti mare , aquam abyssi veheméntis : qui posuísti profúndum maris viam , ut transírent liberáti ? Et nunc qui redémpti sunt a Dómino , reverténtur , et vénient in Sion laudántes , et lætítia sempitérna super cápita eórum , gáudium et lætítiam tenébunt , fúgiet dolor et gémitus. Ego , ego ipse consolábor vos : quis tu , ut timéres ab hómine mortáli , et a filio hóminis , qui quasi fœnum ita aréscet ? Et oblítus es Dómini factóris tui , qui teténdit cælos , et fundávit terram : et formidásti júgiter tota die a fácie furóris ejus qui te tribulábat , et paráverat ad perdéndum : ubi nunc est furor tribulántis ? Cito véniet grádiens ad aperiéndum , et non interficiet usque ad interneció-nem , nec deficiet panis ejus. Ego autem sum Dóminus Deus tuus.

R. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitatem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem, et dolórem consideras. †. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjutor. Quia. Glória Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Añã. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui. Ps. Exáudiat. 13.

Añã. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salútes in Jacob. Ps. Dómini est terra. 25.

Añã. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ps. Deus noster refúgium. 57.

†. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. R. Visita nos in salutári tuo.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Serm. 1. de Jejun. x. mensis.

Si fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiõnis nostræ intelligámus exórdium, inveníemus hómíne*m* ídeo ad imágíne*m* Dei cõditum, ut imitátor sui esset Auctóris : et hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma respléndeat. Ad quam quotidie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erigitur in secúndo. Causa autem reparatiõnis nostræ non est, nisi misericórdia Dei : quem non diligerémus, nisi prius nos ipse diligeret, et ténebras ignorántiæ nostræ, suæ veritátis luce discúteret.

R. A dextris est mihi Dóminus,

ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea. †. Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei. Propter.

Lectio v.

DILIGENDO itaque nos Deus, ad imágíne*m* suam nos réparat : et ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque quod operátur, operémur, accéndens scilicet méntium nostrárum lucernas, et igne nos suæ charitátis inflámmans : ut non solum ipsum, sed étiam quidquid diligit, diligámus. Nam si inter hómínes ea demum firma amicitia est, quam morum similitúdo sociárit, cum tamen parilitas voluntátum sæpe in réprobos tendat afféctus, quantum nobis optándum atque niténdum est, ut in nullo ab iis, quæ Deo sunt plácita, discrepémus? De quo dicit Prophéta : Quóniam ira in indignatióne ejus, et vita in voluntáte ejus : quia non áliter nobis erit dignitas divínæ Majestátis, nisi imitatio fúerit voluntátis. R. Apud Dóminum misericórdia : * Et copiósa apud eum redemptio. †. Húmiles spiritu salvábit. Et.

Lectio vj.

DICENTE itaque Dómino : Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua ; et diliges próximum tuum sicut teipsum : suscipiat fidélis ánima auctóris sui atque rectóris immarcescibilem charitátem, totámque se étiam ejus subjúciat voluntáti, in cõjus opéribus atque júdiciis nihil

vacat a veritate justitiæ, nihil a miseratione clementiæ. Quoniam etsi magnis quis laboribus, et multis fatigetur incommodis, bona est illi causa tolerandi, qui se adversis vel corrigi intelligit, vel probari. *R.* Rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum, * Et Deus excelsus Redemptor eorum est. *ÿ.* Et pavit eos in innocentia cordis sui. Et Deus. Gloria Patri. Et Deus.

In tertio Nocturno.

Añã. Ego autem ad Deum clamavi, et Dominus salvavit me. Psalm. Exaudi, Deus, deprecationem. 66.

Añã. Deus meus Salvator meus, salutare meum et spes mea in æternum. Psalm. Confitebimur tibi. 76.

Añã. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui. Ps. Quam dilecta tabernacula. 85.

ÿ. Notam fecisti in gentibus virtutem tuam. *R.* Redemisti in brachio tuo populum tuum.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 3.

In illo tempore : Dixit Jesus Nicodemo : Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Filius hominis, qui est in cœlo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini, Episcopi.

Ex Tr. in cap. 3. Joan.

Nemo ascendit in cœlum, nisi qui de cœlo descendit. Descendit enim, et mortuus est, et ipsa morte liberavit nos a morte. Morte occisus, mortem occidit. Et no-

stis, fratres, quia mors ista per diaboli invidiam intravit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptura loquitur : nec lætatur, inquit, in perditione vivorum : creavit enim ut essent omnia. Sed quid ibi ait? Invidia autem diaboli mors intravit in orbem terrarum. Ad mortem a diabolo propinatam non veniret homo vi adactus : non enim cogendi potentiam diabolus habebat, sed persuadendi versitiam. Si non consentiret, nihil invexerat diabolus; consensio tua, o homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, et ex immortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales, Jesus autem Filius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus, æqualis Patri, mortalis factus est, quia Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit, et mortem suspendit in cruce, de ipsa morte liberantur mortales. Quod in figura factum est apud antiquos, commemoravit illud Dominus.

R. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit, dicens : Opus manuum mearum tu es; hæreditas mea Israel. *ÿ.* Beata gens, cujus est Dominus Deus : populus electus in hæreditatem. Quem.

Lectio viij.

Et sicut, inquit, Moyses exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet Filium hominis. Quis est serpens exaltatus? Mors Domini in cruce. Quia enim a serpente mors,

per serpéntis effigiem figuráta est mors. Morsus serpéntum lethális, mors Dómini vitális. Atténditur serpens, ut nihil váleat serpens. Quid est hoc? Atténditur mors, ut nihil váleat mors. Sed cujus mors? Mors vitæ. Nonne vita Christus? Et tamen mórtuus est Christus.

¶ Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ¶ Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater; Verbum et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix.

INTERIM modo, fratres, ut a peccáto sanémur, Christum crucifixum intueámur; quia sicut Moyses, inquit, exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári opórtet Filium hóminis: ut omnis qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Quómodo qui intuebántur illum serpéntem, non peribant mórsibus serpéntum: sic qui intuéntur fide mortem Christi, sanántur a mórsibus peccatórum. Sed illi sanabántur a morte ad vitam temporálem; hic autem ait, ut hábeant vitam ætérnam. Hoc enim ínterest inter figurátam imáginem, et rem ipsam: figúra præstábat vitam temporálem; res ipsa, cujus illa figúra erat, præstat vitam ætérnam.

Te Deum laudámus. 44.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Cantáte Dómino, * quóniam

magnífice fecit: annuntiáte hoc in univérsta terra. Psalmus de Dñica. 15.

2. Ecce Deus * Salvátor meus. fiduciáliter agam; quia factus est mihi in salutem, alleluia.

3. Hauriétis aquas * in gáudio de fóntribus Salvatóris, et dicétis: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

4. Facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus.

5. Exúlta, * et lauda, habitatio Sion: quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Capitulum. Tobiaë 3.

BENEDICTUM nomen tuum, Deus patrum nostrórum; qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis his qui invocant te.

Hymnus.

SALUTIS humanæ Sator,
Jesu, voluptas córdium.
Orbis redépti Cónditor.
Et casta lux amántium.
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crimina,
Mortem subíres innocens,
A morte nos ut tólleres?
Te cogat indulgéntia
Ut damna nostra sarcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

¶ Dómine, refúgium factus es nobis. ¶ A generatióne et progénie.

Ad Benedictus, Añæ.

Ecce Deus noster iste; expe-

ctávimus eum, et salvábit nos : sustinúimus eum, exultábimus, et lætábimur in salutári ejus, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui Unigénitum tuum mundi Redemptórem constituísti, et per eum, devicta morte, nos misericórditer ad vitam reparásti : concéde; ut hæc beneficia recoléntes, tibi perpétua charitaté adhærere, et ejúsdem redemptiónis fructum percipere mereámur. Per eúmdem.

Ad Primam, in *ñ. br. dic. ÿ.*
Qui redemísti mundum.

Ad Tertiam, Capit. Benedíctum, ut supra.

*ñ. br. Rédimé me, Dómine, * Et miserére mei. Rédimé me. †. In ecclésiis benedicam te, Dómine. Et. Glória Patri. Rédimé. †. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ñ. Visita nos in salutári tuo.*

Ad Sextam, Capitulum.

1. Cor. 1.

EX ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justitia, et sanctificátió, et redéptio.

*ñ. br. Meménto nostri, Dómine, * In beneplácito pópuli tui. Meménto. †. Visita nos in salutári tuo. In. Glória Patri. Meménto. †. Redemísti nos, Dómine, in ságuine tuo. ñ. Et fecísti nos Deo nostro regnum.*

Ad Nonam, Capitulum.

Apoc. 4. et 5.

DIGNUS es, Dómine Deus noster, accípere glóriam, et honórem, et virtútem; quó-

niam occísus es, et redemísti nos Deo in ságuine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

*ñ. br. Notam fecísti in pópulis * Virtútem tuam. Notam. †. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Virtútem. Glória Patri. Notam. †. Dómine, refúgium factus es nobis. ñ. A generatióne et progénie.*

In ij. Vesperis omnia dicuntur ut in j. præter

†. Redemísti nos, Dómine, in ságuine tuo. ñ. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat, Aña.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum, et dominátió tua in omni generatióne et generatióne, allelúia.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

In Festo S. Raphaelis,
Archangeli.

Duplex majus.

Pro omnibus Hispaniarum
Regi subjectis.

Ad Vesperas, Añæ de Laud.
Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Psal. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Tobiæ* 12.

QUANDO orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratióne tuam Dómino.

Hymnus.

TIBI, Christe, splendor Patris,
Vita, virtus córdium,
In conspéctu Angelórum
Votis, voce psállimus :

Alternantes concrepando
 Melos damus vóci-
 bus. Collaudamus venerantes
 Omnes cœli Príncipes,
 Sed præcipue fidélem
 Médicum, et cómitem
 Raphaélem, in virtúte
 Alligántem dæmonem.
 Quo custóde procul pelle,
 Rex Christe piíssime,
 Omne nefas inimici,
 Mundo corde, et córpore:
 Paradiso redde tuo
 Nos sola cleméntia.
 Glóriam Patri melódis
 Personémus vóci-
 bus: Glóriam Christo canámus,
 Glóriam Paráclito:
 Qui trinus, et unus Deus
 Exstat ante sæcula.

Amen.

ŷ. Stetit Angelus juxta aram
 templi. R. Habens thuríbulum
 áureum in manu sua.

Ad Magnificat, Añã.

Ego sum Ráphael Angelus, qui
 asto ante Dóminum: vos au-
 tem benedicite Deum, et nar-
 ráte ómnia mirabilia ejus.

Oratio.

DEUS, qui beátum Raphaé-
 lem Archángelum Tobíæ
 fámulo tuo cómitem dedisti in
 via: concéde nobis fámulis
 tuis; ut ejúsdem semper pro-
 tegámur custódia, et muniá-
 mur auxilió. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.
 Regem Archangelórum Dómi-
 num, * Veníte adorémus. Ps.
 Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Tibi, Christe. ccix.

In primo Nocturno.

Añã. Ingréssus Tobías invénit
 júvenem præíñctum, et quasi
 ráturn ad ambulándum, et

ignórans quód Angelus esset.
 salutávit eum. Psalmi ut in Fe-
 sto SS. Angelorum Custodum
 die ij. Octobris. 333.

Añã. Angelus Ráphael seípsum
 occúltans, ait: Ego sum Aza-
 rías, magni Ananiæ filius.

Añã. Sanum ducam filium tuum
 in regiónem Medórum, et sa-
 num tibi redúcam, allelúia.

ŷ. Data sunt Angelo incénsa
 multa. R. Ut adoléret ea ante
 altáre áureum, quod est ante
 óculos Dómini.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 12.

VOCAVIT ad se Tobias filium
 suum, dixítque ei: Quid
 póssumus dare viro isti sancto.
 qui venit tecum? Respóndens
 Tobías, dixit patri suo: Pater.
 quam mercédem dábitur ei?
 aut quid dignum póterit esse
 beneficiis ejus? Me duxit et re-
 dúxit sanum, pecúniã a Ga-
 bélo ipse recépit, uxórem ipse
 me habére fecit, et dæmónium
 ab ea ipse compéscuit, gáu-
 dium paréntibus ejus fecit.
 meípsum a devoratióne piscis
 erípuit, te quoque vidére fecit
 lumen cœli, et bonis ómnibus
 per eum repléti sumus. Quid
 illi ad hæc potérimus dignum
 dare? Sed peto te, pater mi.
 ut roges eum, si forte digná-
 bitur mediétatem de ómnibus,
 quæ alláta sunt, sibi assúmere.
 R. In illo témpore exaudítur
 sunt preces ambórum in con-
 spéctu glóriæ summi Dei: Et
 missus est Angelus Dómini san-
 ctus Ráphael, ut curáret eos
 ambos; quorum uno témpore
 sunt oratiónes in conspéctu Dó-
 mini recitátæ. § Tobias et Sara

in tribulatióne pósito, cum lá-
crymis oráre cœpérunt. Et mis-
sus est.

Lectio ij.

ET vocántes eum, pater scí-
licet, et filius, tulérunt
eum in partem: et rogáre cœ-
pérunt, ut dignarétur dimídiam
partem ómnium, quæ attúle-
rant, accéptam habére. Tunc
dixit eis occulte: Benedicite
Deum cœli, et coram ómnibus
vivéntibus confitémini ei, quia
fecit vobiscum misericórdiam
suam. Etenim sacraméntum
regis abscondere bonum est:
ópera autem Dei reveláre et
confitéri honorificum est. Bona
est orátio cum jejúnio, et ele-
mósyna magis quam thesáuros
auri recóndere: quóniam ele-
mósyna a morte liberat, et ipsa
est, quæ purgat peccáta, et
facit invenire misericórdiam et
vitam ætérnam. Qui autem fá-
ciunt peccátum, et iniquitá-
tem, hostes sunt ánimæ suæ.
Manifesto ergo vobis veritátem,
et non abscondam a vobis oc-
cúltum sermónem. Quando
orábas cum lácrymis, et sepe-
liébas mórtuos, et derelinqué-
bas prándium tuum, et mórtuos
abscondébas per diem in domo
tua, et nocte sepeliébas eos,
ego óbtuli oratióem tuam Dó-
mino. Et quia accéptus eras
Deo, necesse fuit ut tentálio
probáret te.

R. Egréssus Tobías invénit jú-
venem spléndidum stantem
præcinctum, et quasi parátum
ad ambulándum, et salutávit
eum, et dixit: * Unde te ha-
bémus, bone júvenis? **V.** Et
ignórans, quod Dómini Ange-

lus esset, salutávit eum, et
dixit. Unde.

Lectio iij.

ET nunc misit me Dóminus
ut curárem te, et Saram
uxórem filii tui a dæmónio li-
berárem. Ego enim sum Rá-
phael Angelus, unus ex septem,
qui astámus ante Dóminum.
Cumque hæc audissent, tur-
báti sunt, et treméntes cecidé-
runt super terram in fáciem
suam. Dixitque eis Angelus:
Pax vobis, nolite timére. Etenim
cum essem vobiscum, per vo-
luntátem Dei eram: ipsum be-
nedicite, et cantáte illi. Vidé-
bar quidem vobiscum mandu-
cáre, et bibere: sed ego cibo
invisibili et potu, qui ab homí-
nibus vidéri non potest, utor.
Tempus est ergo ut revértar ad
eum, qui me misit: vos autem
benedicite Deum, et narráte
ómnia mirábilia ejus. Et cum
hæc dixisset, ab aspéctu eórum
ablátus est, et ultra eum vidére
non potuérunt. Tunc prostráti
per horas tres in fáciem, bene-
dixerunt Deum: et exurgén-
tes narravérunt ómnia mirábi-
lia ejus.

R. Ingréssus Angelus ad To-
bíam, salutávit eum, et dixit:
Gáudium sit tibi semper. *
Forti ánimo esto: in próximo
enim est, ut a Deo curéris. **V.**
Et respóndens Tobías, ait:
Quale gáudium mihi erit, qui
in ténebris sédeo, et lumen
cœli non vídeo? Forti. Glória
Patri. Forti.

In secundo Nocturno.

Añā. Dixit autem Angelus: Ap-
prehénde bránchiam piscis, et
trahé eum extra aquas.

Aña. Obsecro te, Azaría frater, ut dicas mihi quod remédium habébunt ista, quæ de pisce serváre jussisti?

Aña. Lumina fel sanat, sed virtus cordis et jécoris diaboli expéllit potestátem.

✠. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. R. De manu Angeli.

Sermo sancti Augustíni,
Episcopi.

Lectio iv.

Serm. 1. in Dom. 15. de B. Tobia, qui est 226. de Temp.

BEATUS Tobias, qui panem suum nóverat frángere esuriénti, mercédem célerem mercenário præparat laboránti. Patiénter lectióne percépta, quæ nuper est recitata, admirabámur patris, filiique tractátum, quemádmódu Angelus monet, quem æstimábant terrénium sub cœlésti glória mercenárium. Ad hoc enim cæcítatis incúrrit exítium, ut Angelum suscíperet médicum, qui divinis fáciibus incénsus, sic anhelávit. Honésta est orátio cum jejúnio, et eleemósyna. Orátio justí clavis est cœli. Ascéndit precátio, et descéndit Dei miserátio. Licet alta sit terra, altum cœlum, audit tamen Deus hóminis linguam, si mundam habet consciéntiam. Cum sénsibus lóquitur, si sit solus noster gémitus. Súfficit áuribus imber oculórum: fletus cítius audit, quam voces. Orátio invidi solet de áuribus propulsári. Erat patris et filii ánima una, dum esset proprietas membrórum, erat illis singuláris germánitas animórum. Fili, inquit, dimit-

támus istum hóminem, adjiciéntes ad mercédem plácitam, quia nobis multa ópere suo cöntulit bona. Et rogáre cœpit mercenárium, ut mercédis suæ sumat efféctum. Frater, inquit, áccipe quod tuum est, et tunc vade salvus. Récipe mercédem tuam, quia mihi, et filio meo bonam præbuísti misericórdiam. Tolle, ut dixi, médiam substántiam, quam cum filio meo reportásti: nam grátia, quam tibi debémus, non potest ponderári.

R. Interrogávit Tobias Angelum: De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui respóndens, ait: * Ego sum Azárias. Ananiæ magni filius. ✠. Genus quæris mercenárii, an ipsum mercenárium qui cum filio tuo eat? Sed ne forte sollicitus sis. Ego.

Lectio v.

CONTINUO Angelus gaudet de cogitata mercéde, qui missus fuerat gratis fácere pietatem. Tobis, inquit, vel Tobia. quid de mea mercéde satis superflue cogitátis? Habéte quod vobis donávit Pater ille cœlestis. Ego minister sum curatónis, ille est auctor sanitátis. Nescítis, cujus mercenárii opé perfrui meruístis. Defúctos captivitatís sepelíre non timuístis. Tobis, ascendérunt ad Dóminum ópera tua quia, relicto prándio, reddidísti mórtuum sepultúræ. Ego Dómino medulláta íntuli sacrificia pro venerábili sepultúra. Ego directus sum operárius fori cœlestis. Mórtuum sepelístis, et mórtis aculeum non timuístis. Ipe

sepultus pro vobis voce tãcita proclamãvit. Probatiõnis fũerat cãcitas oculõrum, unde paciẽtia tua clãrius meruisset de cœlestibus ornãmẽtum. Ego sum Rãphael, unus ex septem Angelis, qui astãmus ante claritãtem Dei. Non indigeo fructu humanãe mercẽdis divitem me facit conversãtio Majestãtis. Dives est ille, qui me misit, gratis jussit impẽdi, quod gratis ipse concessit. Nec ipsum honõrem gratiãrum mihi deputẽtis, quia nihil meis viribus percepistis. Deum benedicite, et illi confitẽmini, et ipsum glorificãte, quia vobiscum fecit bona.

Exiit Tobias, ut lavãret pedes suos, et ecce piscis immanis exiit ad devorãndum eum, qui expãvens, clamãvit voce magna, dicens: Dõmine, invãdit me. Et dixit ei Angelus: Apprehẽde brãnchiam ejus, et trahe eum ad te: * Exẽtera hunc piscem, et cor ejus, et fel, et jecur repõne tibi: sunt enim necessãria ad medicãmẽta utiliter. Attrãxit autem Tobias piscem in siccum, et palpitãre cœpit ante pedes ejus, et ait Angelus ei. Exẽtera.

Lectio vj.

SUBITO patefacto mystẽrii cœlestis honõre, voce Rãphaelis Archãngeli attõniti Tobis et Tobias, collãpsi in terram proruẽrunt, vocem trẽmulam pẽnitus occultãverunt, quia vocem insõlitam audiẽrunt. Quid metuistis, pater Tobis, filiũsque Tobias? Mercenãrium habẽre cœlestem, et tamquam operã-

rium locãre terrẽstem? Celãvit vobis Angelus nomen: Azariãsum, inquit, Ananiãe magni filius; et non dixit: Ego sum Rãphael Angelus. Celãvit in primo nõmine dignitãtem, ne fãceret locatõri terrõrem. Si enim diceret: Ego sum Angelus, non esset Tobiaẽ mercenãrius. Servãta est dignitas nominis, ut postrẽmo magnitudo clarẽsceret dignitãtis. Vidẽte, charissimi, quantum sit eleemõsynãe mẽritum: Angelum mẽruit habẽre operãrium. Vidẽtis quantum prõficit mõrtuos sepelire ut oblãtio ejus per Angelum Rãphaelem ad cœlestem ascẽderet Majestãtem. Vidẽtis, quia eleemõsyna a morte liberat, et ipsa purgat peccãta, facit purgatiõnem oculõrum, liberat a tẽnebris peccãtorum. Tobias in via sua dedũcitur, Sara tot viris contristãta per Angelum matrimõnio copulãtur.

R). Ubi introieris domum tuam, dixit Angelus Rãphael ad Tobiam, statim adõra Dõminum Deum tuum, et grãtias agens ei, accẽde ad patrem tuum, et osculãre eum; * Statimque lini super õculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum: Scias enim, quõniam mox aperientur õculi ejus, et vidẽbit pater tuus lumen cœli, et in aspẽctu tuo gaudẽbit. ÿ. Tolle tecum ex felle isto piscis: erit enim necessãrium. Statimque. Glõria Patri. Statimque.

In tertio Nocturno.

Añã. Est hic Sara Raguẽlis filia, quã tibi conjũgio dãbitur, et omnis substãntia ejus.

Añã. Septem viros hábuit, quos dæmónium opprésit : timeo ne mihi símile contíngat.

Añã. Per tres dies oratióni cum uxóre tua vacábis, ut in sémine Abrahæ benedictiónem in filiis consequáris.

ÿ. Apprehéndit Angelus Ráphael dæmónium. R̄. Et reli-gávit illud in desérto superi-
oris Ægypti.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap. 5.*

In illo témpore : Erat dies fe-
stus Judæórum, et ascéndit
Jesus Jerosólymam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustíni,
Epíscopi.

Tract. 17. in Joannis 5.

MIRUM non esse debet a Deo
factum miraculum : mi-
rum enim esset, si homo fecís-
set. Magis gaudére, quam mi-
rári debémus, quia Dóminus
noster et Salvátor Jesus Chris-
tus homo factus est, quam
quod divína inter hómínes Deus
fecit. Plus est enim ad salútem
nostram, quod factus est pro-
pter hómínes, quam quod fecit
inter hómínes; et plus est,
quod vítia sanávit animárum,
quam quod sanávit languóres
córporum moriturórum.

R̄. Benedícite Deum cœli, dixit
Angelus Ráphael, et coram
ómnibus vivéntibus confitémi-
ni ei : * Quia fecit vobíscum mi-
sericórdiam suam. ÿ. Ipsum be-
nedícite, et cantáte illi, et nar-
ráte ómnia mirabília ejus. Quia.
Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

quia ipsa ánima non eum
verat, a quo sanánda erat,

et óculos habébat in carne.
unde facta corporália vidéret;
nondum habébat sanos in cor-
de, unde Deum laténtem agno-
sceret. Fecit quod vidéri po-
terat, ut sanarétur, unde vi-
déri non póterat. Ingréssus est
locum, ubi jacébat magna
multitúdo languéntium, cæcó-
rum, claudórum, aridórum.

R̄. Tempus est ut revérta-
r ad eum, qui me misit, dixit An-
gelus Ráphael : * Vos autem
benedícite Dóminum, et nar-
ráte ómnia mirabilia ejus. ÿ
Confitémini ei coram ómnibus
vivéntibus, quia fecit vobíscum
misericórdiam suam. Vos. Gló-
ria Patri. Vos.

Lectio ix.

ET cum esset médicus et ani-
márum et córporum, et
qui venísset sanáre omnes áni-
mas crediturórum, de illis lan-
guéntibus unum elégit quem
sanáret, ut unitátem significá-
ret. Si mediócricorde, et quasi
humáno captu et ingénio con-
siderémus faciéntem, et, quod
ad potestátem pértinet, non
magnum áliquíd perfécit : et,
quoad benignitátem, parum
fecit. Tot jacébant, et unus
curátus est, cum posset uno
verbo omnes erígere.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añã.

1. Missus est Angelus Ráphael
ad Tobíam et Saram, ut cu-
raret eos. Ps. Dóminus regná-
vit, cum reliquis. 15.

2. Ingréssus Angelus ad To-
bíam, salutávit eum, et dixit :
Gáudium sit tibi semper.

3. Forti ánimo esto, Tobía : in

próximo enim est, ut a Deo curéris.

4. Benedícite Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini illi, quia fecit vobiscum misericórdiam suam.

5. Pax vobis, nolíte timére: Deum benedicite, et cantáte illi.

Capitulum. *Tobiæ 12.*

QUANDO orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

Hymnus.

CHRISTE, sanctórum decus Angelórum,
Rector húmáni géneris et Auctor,
Nobis sacrátum tribue benignus

Scándere cœlum.

Angelum nobis médicum salútis

Mitte de cœlis Ráphael, ut omnes

Sanet ægrótos, paritérque nostros

Dírigat actus.

Hinc Dei nostri Génitrix María,

Totus et nobis chorus Angelórum

Semper assístat, simul et beáta Cónccio tota.

Præstet hoc nobis Déitas beáta Patris, ac Nati, paritérque sancti

Spiritus, cujus réboat in omni Glória mundo. Amen.

✠. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. R. Adorábo ad templum sanctum

tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Benedictus, Añã.

Ego sum Ráphael Angelus, qui asto ante Dóminum: vos autem benedicite Deum, et narráte ómnia mirabilia ejus, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui beátum Raphaélem Archángelum Tobíæ fámulo tuo cómitem dedisti in via: concéde nobis fámulis tuis; ut ejúsdem semper protegámur custódia, et muniámur auxilió. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Añã.

Ingréssus Angelus.

Capit. Quando orábas, supra. R. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ✠. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit. ✠. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. R. De manu Angeli.

Ad Sextam, Añã.

Forti ánimo.

Capitulum. *Tobiæ 12. c*

ET nunc misit me Dóminus, ut curárem te, et Saram uxórem filii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum.

R. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini.

Ascéndit. ✠. De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri.

Ascéndit. ✠. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. R.

Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam, Añã.

Pax vobis.

Capitulum. *Tobiæ 12. d*

TEMPUS est ut revérta-
r ad Deum, qui me misit : vos
autem benedicite Deum, et
narráte ómnia mirabilia ejus.

R. br. In conspéctu Angelórum
* Psallam tibi, Deus meus. In.
§. Adorábo ad templum san-
ctum tuum, et confitébor nó-
mini tuo. Psallam. Glória Pa-
tri. In. §. Adoráte Deum. R.
Omnes Angeli ejus.

In ij. Vesp. Añæ et Capit. de
Laud. Ps. de Dñica. 108. et loco
ult., Ps. Confitébor tibi.... quó-
niam. 121.

Hymnus ut in j. Vesperis.

§. Stetit Angelus juxta aram
templi. R. Habens thuribulum
áureum in manu sua.

Ad Magnificat, Aña.

Princeps gloriosissime, Ráphael
Archángele, esto memor nostri:
hic, et ubique semper precáre
pro nobis Filium Dei.

DIE XXX. OCTOBRIS.

In Festo B. Alphonsi
Rodriguez, Conf.

Duplex.

Omnia de Comuni Con-
fessoris non Pontificis. lxij.
præter sequentia.

Oratio.

DEUS, fortitúdo fragílium et
humílium celsitúdo, qui
fámulum tuum Alphónsum jugi
mortificatiónis studio, et exi-
miæ humilitátis laude claré-
scere voluísti : da ut, ejus imi-
tatióne, carne mortificáti, et
in húmili crucis Filii tui se-
quela fidéliter perseverátes,
glóriam consequámur ætér-
nam. Qui tecum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

ALPHONSUS Ródriguez Didaco
patre mercatóre Segóvie
in Hispánia natus, ab ipsa jam
puerítia egrégium futúra san-
ctitátis spécimen exhibuit. Piis
enim paréntum curis studiöse
obsecútus, sacerdotibus ad
aram operántibus in primis re-
ligiosissime inservíre, et san-
ctissimam Dei Matrem impénse
cólere puérulus adhuc in de-
liciis hábuit. Complútum ad
litteras addiscéndas missus,
haud multo post, ob mortem
patris, ad mercatúram facién-
dam revocátus a matre, eaque
hortánte, honestissimæ puella
fœdere nuptiáli est junctus. In-
terim tamen quæ Dei sunt sol-
licite quærens, piis opéribus
exércitam vitam duxit. Verum
ad majóra vocátus a Deo, ut
uxóre et bina ex ea suscépta
prole orbátum morte se vidit.
negotiatióni, terrenisque óm-
nibus valedicere, et perfe-
ctióri vitæ currículum iníre
constituit. Quare totius vitæ
máculis sacra exomológési di-
ligentissime detérsis, oratióni,
divinárum rerum contempla-
tióni, vigiliis, jejúniis, flagel-
latiúnibus, omnique austeri-
tátum géneri, ut mórtuus cor-
pore, spiritu viveret, se pénitus
addixit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

CUM autem in via christiána
perfectionis tam strénue et
feliciter progredérétur Alphón-
sus, adhuc tamen ut arctius
Deo firmiúsque adhæreret, de
religióso álíquo institúto am-

plectendo cogitare cepit. Quam in deliberatione, cum ex visu quodam se ad Societatem Jesu vocari intellexisset, in litterarum vero studiis se parum aut nihil profecisse sciret, ut in humili inservientium gradu in eandem Societatem admitteretur, instanter petiit, et obtinuit. Virtutes ejus in religiosae vitae palestra splendidius eluxere: mira imprimis humilitas et obedientia, sui ipsius et mundi contemptus, orationis studium, paupertatis amor, praceptorum exactissima observatio. Ad puritatis praesidium adjecit sensuum custodiae corporis etiam cruciatus. Per annos amplius quadraginta gravissimis infirmitatibus invicta patientia toleratis, accessit malorum spirituum in eum immensis furor et pugna. Eorum tamen astus et impetus beatissimae Virginis ope, cujus aspectu et alloquio identidem recreabatur, fortis illisit semper atque protrivit.

R. Amavit eum.

Lectio vj.

ERGa proximum charitate fervens, animarum salutem, quantum in ipso erat, studiose curavit, necdum precibus, sed et piis adhortationibus, et salutaribus consiliis, praesertim in adventantibus ad januam, cujus per annos amplius triginta, maximo humilitatis, patientiae et charitatis exemplo, in Majoricensi collegio custos fuit: imo etiam scriptis pluribus caelesti plane sapientia refertis non leviter promovit. In Deiparam Virginem, praecipue sub titulo Immaculae Conceptio-

AUTUMNALIS.

nis, quam ardenti flagraret amore, ac pietatis sensu, et quam large ab ea vicissim remuneratus fuerit, vix dici potest. Rosarii, quod a puero didicerat, globorum assidua contrectatio digitis callum induxerat, ut post ejus mortem compertum fuit. Nihil ei jucundius, quam Missae sacrificio inservire: quo tempore Christus Dominus ei se interdum visendum praebuit. Altissimae contemplationis dono et lacrymarum, perpetua cum Deo consuetudine, qua in ipsum alienata a sensibus mente saepe rapiebatur, prophetiae spiritu, curationum gratia, aliisque divinis munibus, et meritis plenus, voluntariis etiam castigationibus, diutinis infirmitatibus et senio confectus, peregrinationis suae finem tandem adesse sensit. Quare Sacramentis munitus, sanctissimis Jesu et Mariae nominibus suavissime pronuntiatis, obdormivit in Domino, incipiente pervigilio Sanctorum omnium, anno aetatis suae octogesimo sexto, religionis quadragesimo sexto, salutis millesimo sexcentesimo decimo septimo, in Palmensi Majoricae collegio. Funus utriusque Cleri, procerum, et totius ferme civitatis frequentia honestatum, statim miracula subsequuta sunt. Quibus tum virtutibus, tum miraculis rite probatis, Leo Duodecimus Pontifex Maximus, anno Jubilaei millesimo octingentesimo vigesimo quinto, illum solenni ritu Beatorum fastis adscripsit.

R. Iste homo.

T

In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Nolite timere, ij. loco.
lxxiiij.

DIE XXXI. OCTOBRIS.

In Festo S. Wolfgangi, Episc.
Ratisbonensis.

Duplex.

Pro tota Germania.

Omnia de Comm. Conf. Pont.
xlv. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui nobis æternæ salutis beatum Wolfgangum Episcopum et ministrum tribuisti: præsta quæsumus; ut, quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cælis. Per Dominum nostrum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

WOLFGANGUS nobili in Suævia genere prognatus, rerum exterarum fuit et sui contemptor egregius: solum ex animo Deum quærens, honores amplissimos ab Henrico Trevirensium Episcopo sibi oblatos recusavit, illoque demortuo, pollicitationibus aliorum contemptis, monasticam tandem vitam, cujus semper desiderio flagraverat, est amplexus. Sacris Ordinibus a beato Udalrico initiatus, cum in Pannoniam prædicandi Evangelii causa se prius contulisset, propter conjunctam in eo eximia cum pietate prudentiam, Othonis Imperatoris studio, totiusque Cleri et populi acclamatione, Ecclesiæ Ratisbonensi rite præfici-
tur.

R. Inveni David.

Lectio v

SUSCEPTO Episcopatus munere. Gregem Domini verbo pavit, et exemplo, sanctissimisque Ecclesiam temperavit institutis. Monasterio sancti Emmerani, quod jam diu Episcopi administraverant, restitutus preventibus, magno illius bono. insignem virum Romualdum præposuit. Sanctimonialium cœnobium, quod ipse fundaverat tam sancte instituit, ut collapsa in aliis disciplina eo exemplo sit facile restaurata, novoque pietatis odore capta Brigida, Baviaræ Ducis filia, Sposum Christum secuta, ad sacras se Virgines aggregavit. Bohemis, quo ampliora apud illos fides incrementa caperet. contempto suæ Ecclesiæ detrimento, rejectis aliorum consiliis, proprium dari Episcopum libentissime permisit.

R. Posui adiutorium.

Lectio vj.

EGREGIAM viri sanctitatem comprobaverunt energumeni, et variis languoribus oppressi. quos precatione sanavit. Divino afflatus instinctu, sanctum Henricum Imperatorem regnaturum, fratrem ipsius Brunonen- ad Episcopatum promotum in e sororibus alteram Regnam. Abbatissam alteram fore prædixit. Denique cum viginti et amplius annis in seduli Pastoremunere peractis, extremum sibi diem imminere intelligeret quæ ex usitata liberalitate supererant, per manus pauperum præmisit, sacræque Eucharistiæ Viatico præmunitus. in sancti Othmari æde, uti d-

vinitus ántea futúrum accéperat, sanctíssimam vitam pari morte conclúsit. Ratisbónæ in templo sancti Emmeráni sepúltus.

R. Iste est qui ante.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Vigiláte, de Comm. ij. loco. lvj.

OFFICIUM

Patrocínii beatæ Mariæ Virg.

Duplex majus.

Pro omnibus Hisp. Regi subiectis recitandum aliqua die Dom. Novembris ab Ordinario loci eligenda.

Omnia ut in Festis B. M. cxxj. etiam Lect. trium Nocturn.

In Aña ad Magnificat in j. Vesp. et in R. vij. ad Matutinum, loco Tuam sanctam festivitatem, dicitur : Tuum sanctum Patrocínium.

Et fit commemor. Dñicæ in utrisque Vesp. et Laud.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

In Festo S. Stanislai Kostkæ, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio.

DEUS, qui inter cætera sapientiæ tuæ miracula etiam in ténera ætate maturæ sanctitatis grátiam contulisti; da, quæsumus; ut, beáti Stanislai exemplo, tempus instanter operando redimétes, in ætérnam ingredi réquiem festinémus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Script. occurr. Si dicendæ sint propriæ, Justus si morte, de Comm. j. loco. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

STANISLAUS, Senatória Kostkærum gente ortus in Polónia, quam olim esset militiam secuturus, nomen Jesu prænuntiavit, paritúræ matris grémio divinitus inscriptum. Virginitatem adhuc puer ita coluit, ut patérna in mensa si quid minus pudíce dictum audisset, præ horróre exánimis corrúeret. Ad Viennénsē in Austria seminárium studiórū causa missus, non minus exémplo sodálibus, quam veneratióni fuit. Coactus inde in lutheráni hóspitis ædes migráre, ibique a Paulo fratre ad liberiórem vitam omni étiam asperitátum genere incitátus, domésticum bellum toto biénio constantíssime sustinuit : ad ætérna se, non ad cadúca natum affirmans. Itaque únicum illi erat rerum cœlestium desidérium, perpétua cum Deo consuetúdo, cultus Deiparæ ádeo tener, ut Matrem suavíssime appelláret.

Rj. Honestum fecit.

Lectio v.

QUOTIDIANÆ fratris vexatióni crebra ipse jejúnia, flagélla, aliósque insóntis corpúsculi cruciátus adjiciens, lethálem in morbum incidit. Quo ingravescénte, cum dæmonem, horréndi canis spécie insiliéntem, signo crucis ter fugáset, sacrum Viáticum, quod in hærética domo decumbens frustra ab homínibus petébat, ab Angelis accépit. Mox ad púeri Jesu compléxum a beatíssima ejus Matre cómiter admissus, ac Societáti jussus nomen dare,

súbito conváluit. Sed cum áditum ad illam patris timor in Germánia præclúderet, peregríni hábitu solus, pedes, mendícus fugam arrípuit, certus non sístere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei beneficio próspere fuit. Nam præter ália, Pauli prófugum fratrem jam assequéntis equi, immisso divínitus torpóre, constitérunt. Et Stanisláus Angelórum pane íterum angélico ministério reféctus, post duodécies centéna pássuum millia, tandem Romæ in Societátem Jesu a sancto Francíscó Bórgia generáli Præposito méruit cooptári.

R. Amávit eum.

Lectio vj.

TYRONIS emériti virtútes in religióse vitæ palæstra splendídius eluxére: cháritas præsertim erga Deum, in quem assidue alienáta a sénsibus mente rapiebátur. Inde illi fácies semper accénsa, nonnúquam rádians; perénnes lácrymæ; ardor péctoris tantus, ut média quoque hieme foret ingésta idéntidem gélda temperándus. Itaque amóre vérius, quam febrí, æstuans, die assumptæ in cælum Vírgini sacro ad ejus triumphálem pompam própius, ut optáverat, spectándam, ab ipsa, beatárum Vírginum choro stipáta, vocátus est ex Quirináli domo probatiónis, anno innocéntis vitæ décimo octávo, óperum plénior quam diérum. Multis post óbitum miráculis in sua præsertim Polónia enítuit, cujus armis contra formidábiles Turcárum exercitus spectábilis e

cælo áffluit non semel, et civitátes álias peste, álias incéndio liberávit. Quámobrem Clemens Décimus eum inter primários totíus regni Patrónos constituit: Benedictus vero Décimus tertius (quod a Cleménte Undécimo jam pridem fúerat decretum in Sanctórum número rétulit. R). Iste homo.

In tertio Nocturno

Lectio sancti **Evangelii** secundum **Matthæum**.

Lectio vij. *Cap. 49.*

In illo témpore: Obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret. Et reliqua.

Homilia sancti Augustíni, Episcopi.

In *Psalm. 118.*

QUID párvulus, nisi húmilis? Hæc sunt mirabilia testimónia tua, Dómine, quæ scrutáta est ánima párvuli hujus, et ídeo invénit, quia húmiliátus est, et párvulus factus est. Quis enim facit mandála tua, sicut faciéndá sunt, id est, ex fide, quæ per dilectionem Dei operátur, nisi ejus in corde per Spíritum sanctum ipsa dilectio diffundátur? Hoc étiam iste párvulus confitétur: Os meum, inquit, apéruí, et attráxi spíritum, quia mandála tua desiderábam. Quid desiderábat, nisi fácere mandála divína? Sed non erat, unde fáceret infirmus fórtia, et párvulus magna. Apéruit os, confitens quod per se ipse non fáceret, et attráxit unde fáceret. R. Iste est qui ante.

Lectio viij.

JUNIOR sum ego, inquit. et contéptus: justificatióne

tuas non sum oblitus. Non sicut inimici mei, qui oblitus sunt verborum tuorum. Videtur autem minor ætate non oblitus justificationes Dei, dolere pro inimicis suis ætate majoribus, qui oblitus sunt. Nam quid est: Junior ego non sum oblitus, nisi, illi majores oblitus sunt? Sed contemptum se dicit hic junior: ideo factus est major; quia ignobilia et contemptibilia mundi elegit Deus, et ea, quæ non sunt, tamquam sint, ut ea, quæ sunt, evacuëntur. Et ecce sunt novissimi, qui erant primi, et primi, qui erant novissimi.

R. Sint lumbi.

Lectio ix.

ISTE autem junior non est oblitus, quia non suam voluit habere justitiam, sed Dei; de qua etiam nunc dicit: Justitia tua, justitia in æternum. Propter hanc passus est persecutionem junior a majore, ut diceret junior quod sequitur: Tribulatio et necessitas invenerunt me; mandata tua meditatio mea est. Sæviant, persequantur, dum tamen mandata Dei non relinquuntur, et ex ipsis mandatis etiam qui sæviunt, diligantur. Intellectum da mihi, et vivam. Intellectum poscit iste junior; quem si non haberet, non super seniores intelligeret. Sed eum poscit in tribulatione et necessitate, quo intelligat quam sit contemnendum quod ei possunt auferre persequentes inimici, a quibus se dicit esse contemptum.

Te Deum laudamus. 14.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

In Festo S. Silvestri, Abbatis.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beati Silvestri Abbatis commendet; ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SILVESTER, Auximi in Picéno nobili genere ortus, statim puerilem ætatem litteris ac bonis moribus mirifice exornavit. Adolens Bononiam ad studia jurisprudentiæ missus a patre, cum sacris litteris a Deo monitus dedisset operam, parentis incurrit indignationem, quam æquo animo toto decennio pertulit. Ob egregiam ejus virtutem a canonicis cathedralis Auximane Ecclesiæ socius honoris electus est, in quo munere populo orationibus, exemplo et concionibus opem tulit.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

INTER funus nobilis cujusdam defuncti, in aperto tumulo formosi viri sui que propinqui deforme cadaver conspiciens: Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox, peracto funere, illa sibi Domini occurrente sententia: Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur.

T.

tur me, in solitudinem majóris perfectiónis stúdio secéssit, ibíque vigíliis, oratióibus, jejuniisque déditus, crudas tantum herbas in cibum sæpius adhíbit. Ut autem magis latéret hómines, várias mutávit sedes; ac demum pervénit ad montem Fanum, locum quamvis prope Fabriánum, eo tamen témpore désertum, ibíque in honórem sanctíssimi patris Benedícti templum eréxit, congregationisque Silvestrinórum fundaménta jecit, sub régula et hábitu in visióne sibi ab eódem Sancto osténsis.

Rj. Amávit eum.

Lectio vj.

AT invidens sátanas váriis turbáribus illius mónachos turbáre nitebátur, noctu monastérii jánuas hostíliter invádens. Sed vir Dei hostis ímpetum ita représsit, ut mónachi in sancto Institúto magis confirmaréntur, ac Patris sanctitátém agnóscerent. Spíritu prophetiæ, aliisque donis enítuit. Quæ ut semper profúnda humilitáte conservávit, ita contra se dæmonis invídiam concitávit, a quo præceps actus per scalas oratorii, et prope interiméndus, præsentíssimo Virgínis beneficio incolumitáti rédditus est. Quod beneficium perpétua et singulári in illam pietáte commendávit ad últimum usque vitæ spíritum, quem fere nonagenárius, sanctitáte et miraculis clarus, Deo réddidit, anno salutis millésimo ducentésimo sexagésimo primo, sexto Kaléndas Decémbris.

R. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti **Evangelii**
secúndum **Matthæum**.

Lectio vij. *Cap. 19.*

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

De Homíliá venerábilis Bedæ,
Presbyteri.

In natali S. Benedicti.

Duo sunt órdenes electórum in judicio futúri : unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquerunt ómnia, et secúti sunt illum : álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquerunt, sed de his tamen quæ habébant quotidíanas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditúri sunt in judicio : Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre : sitívi, et dedístis mihi bibere.

Rj. Iste est qui.

Lectio vij.

SED et reprobórum duos ibi futúros órdenes, Dómino narránte, comperímus : unum eórum qui fidei christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in judicio testátur : Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diabolo et ángelis ejus : esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre : álterum eórum qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel

suscéptam per apostásiam deseruere : de quibus dicit : Qui autem non credit, jam iudicatus est, quia non credit in nómine unigéniti Filii Dei.

R. Sint lumbi.

Lectio ix. de S. Petro, cujus commem. in Laud. Si autem transferatur, dicitur Lect. seq.

Lectio ix.

VERUM his cum timóre et pavóre débito paulisper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promissa convertámur auditum.

Videámus quæ tantæ grátia pietátis, non æternæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præsentis múnera pellicétur exímia. Et omnis, inquit, qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accípiet, et vitam æternam possidébit. Qui enim terrenis afféctibus sive possessionibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscipere afféctu, et suis gaudeant sustentare substántiis.

Ite Deum laudámus. 14.

DIE XXVII. NOVEMBRIS.

In Festo B. Leonardi a Portu Mauritio, Conf.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui ad obstináta peccatórum corda per evangé-

licam prædicatióem ad poeniténtiam flecténda, beátum Leonárdum Confessórem tuum admirábilem sanctitáte et invicto dicéndi róbre suscitásti : da, quæsumus ; ut contritiónis lácrymas, ad quas ob durítiam cordis nostri sine te promovéri non póssumus, per ejus preces ac mérita consequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BEATUS Leonárdus a Portu Mauritio, in ora Ligústica Itáliæ, piis paréntibus natus, étiam a prima puerítia mirífica quadam propensióne ad pietátem porténdit indicia futúræ sanctitátis. Quæ multo clarióra deinde ejus in adolescéntia eluxérunt, cum Romam proféctus in collégio Románo stúdiis literárum, ac philosophiæ óperam dedit. Ita enim in illa scholárum celebritáte est versátus, ut dum ingénii exercitatióne némini concéderet, innocéntia morum, austeritáte vitæ, contéptu sui, stúdio rerum divinárum omnes antecéderet, ádeo ut in adolescénte alter Aloysius Gonzágua collégio illi rédditus viderétur. His pósitois fundaméntis, ad consummándum sanctitátis opus quod ædificáre cœperat, inter sodáles Caravitános adléctus, dum de more illíus sodalitii totus esset in navánda ópera apostólicis Urbis concionatóribus, captus apostolátus sanctitáte, nihil magis in votis habére cœpit, quam se totum proximó-

rum salutí dedicáre. Ad quod vitæ genus quo facilius formarétur, terrénis ómnibus abdicátis, in familiam Fratrum Minórum reformatórum Institúti rigidióris ingrèssus est. Hic, quámdu vixit, numquam a summa sanctitáte est visus abesse. Admiránda in domesticis légibus servándis vigilántia, singuláre oratiónis stúdi- um, exímium in Jesum atque Deíparam amor, assídua in afflictándo corpore acérbitas, ardens in próximos cháritas, summa in omni virtútum laude ánimi demissio, eum absolutum sanctitátis exémp- lar constituébant.

R). Honéstum fecit.

Lectio v.

Ex hac virtútis schola, suscepto sacerdotio, atque theológicis stúdiis ad prædicationem formátus, urgente in próximos charitáte, tamquam e cárcere ad cursum ad lucrán- das ánimas aggressus, tanta contentióne apostolátum suscepit, ut, conátibus impar ejectione sán- guinis, apostólicis labóribus in ipso prædicationis exórdio abstinére ei fúerit necesse. Hoc ex morbo quinto post anno, Deíparæ ope relevátus, ad pristinam contentiónem ita se renovávit, ut prodígii loco haberétur, in corpúsculo ádeo grávitè affécto, inédia, vigiliis, maceratió- nibus semper extenuáto, tantam inesse firmitátem. Hoc in vitæ genere numquam nec periculis detérritus, nec labóribus defatigátus, annos quatuor supra quadraginta perseverávit; quanta cum animárum utilitáte de-

clarant Italiæ regiões admirábili ejus dicé-ndi vi, qua vel obstinacissimos quosque pervincébat, ad religiónis stúdi- um revocatæ; ac urbs Roma præcipue, quæ conciónibus ejus, ad quas étiam Benedictus Decimus quartus intérfuit, ádeo ad virtútes exarsit, ut fructus adhuc perén- nent admirandi illius apostolátus. Nec verò, dum exterórum salutí consulébat, suos obliviscebátur: nam, beneficio Cosmæ Tértii, in solitúdine Etrúriæ comparáta ea domo, in quam ipse sese a prædicatione recipere ad sancti Ignátii exercitia solébat, auctor fuit iis, qui árctius Deo adhærere vellent, ut eo secéderent. ibique, juxta leges ab ipso conditas, et a Cleménte Undécimo probátas, secréti a pópulo, asperióri vitæ genere uterén- tur.

R). Amávit eum.

Lectio vj.

IDEM plura sodalítia Urbis excoluit, atque illud præcipue sanctíssimi Cordis Jesu, quod est in sancti Theodóri templo: in iis multa instúit, quibus in Christum atque in Deíparam honos mirífice est auctus. Horum dulcíssima nómina in ore habébat semper, et tamquam præsidia certa salutis præ fóribus domórum palam proponénda curábat. Passi- ónis Domínicæ: meditándæ stúdi- um propagávit, sacéllis in amphitheatro Flávio ædificátis, ad quæ cruciátus Christi crucem ad Calvárium bajulántis reco- leréntur. Ab eo étiam perpétua Sacraménti Eucharistici ado-

rátio præcipuis in Itáliæ úrbi-
bus est constitúta. His ígitur
aliísque admirándis virtútum
méritis matúrus cælo, post-
quam et propheliæ dono, et
miraculórum virtúte Deus san-
ctitátem servi sui confirmás-
set, cum tempus appropinquá-
ret retributiónis, ut Benedicto
Décimo quarto fidem præstá-
ret, cui núspiam nisi Romæ
se moritúrum promiserat, ex
prædicatióne Bononiénsi, ad
quam ab eódem fúerat missus,
in Urbem revérsus, labóribus
fractus, morbo tentári cœpit:
quo cum deficeret, Ecclésiæ
Sacris expiátus, et postréma
salútis mónita Frátribus suis
dedisset, anno ætátis suæ quin-
to et septuagésimo sanctíssime
obdormívit in Dómino, die
vigésima sexta Novémbris, in
cœnóbio sancti Bonaventúre,
ubi nunc ejus corpus cólitur;
eíque Pius Sextus, qui vivén-
tem magno honóre habúerat,
absolúto prius rite de virtúti-
bus et miraculis servi Dei ju-
dicio, anno ab ejus óbitu qua-
dragésimo quinto, Beatórum
honóres, Officium et Missam
decrévit.

R. Iste homo.

In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Sint lumbi vestri præ-
cincti, de Comm. lxxix.

OFFICIUM

De SS. Sacramento.

Quod Feria v. cujusque Heb-
domadæ, extra tempus Adventus,
Quadrages., et Vigiliarum,
non impedita Officio ix. Lectio-
num, etiam translato, fieri
potest sub ritu Semiduplici ab
omnibus, qui in Regnis Sux

Majestatis, Dominiis, ac Stati-
bus hereditariis Augustissimæ
Domus Austriacæ ad Horas Ca-
nonicas tenentur, ex conces-
sione Clementis XI.

Ad Vesperas, Añæ.

1. Sacérdos in ætérnum * Chri-
stus Dóminus secúndum órdi-
nem Melchisedech, panem et
vinum óbtulit. Ps. Dixit Dómi-
nus. 108.

2. Miserátor Dóminus * escam
dedit timéntibus se in memó-
riam suórum mirabilium. Ps.
Confitébor tibi. 108.

3. Cálicem * salutáris accípiam,
et sacrificábo hóstiam laudis.
Psalm. Crédidi. 111.

4. Sicut novéllæ olivárum, *
Ecclésiæ filii sint in circúitu
mensæ Dómini. Psalm. Beáti
omnes. 116.

5. Qui pacem * ponit fines Ec-
clésiæ, fruménti ádipe sátiat
nos Dóminus. Psalm. Lauda,
Jerúsalem, Dóminum. 126.

Capitulum. 1. Cor. 11. e

FRATRES, Ego enim accépi a
Dómino quod et trádidi vo-
bis, quóniam Dóminus Jesus in
qua nocte tradebátur, accépit
panem, et grátias agens fregit
et dixit: Accípite, et mandu-
cáte: hoc est corpus meum,
quod pro vobis tradétur: hoc
fácite in meam commemora-
tiónem.

Hymnus.

PANGE, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguisque pretiósí,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Virgine,

Et in mundo conversátus ,
Sparso verbi sémine ,
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.

In suprémae nocte ecenæ
Recúbens cum frátribus ,
Observáta lege plene
Cibis in legalibus ,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mânibus.
Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit :
Fitque sanguis Christi merum :
Et si sensus déficit ,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cernui :
Et antiquum documéntum
Novo cedat ritui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio ,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio :

Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.
✠. Panem de cælo præstitisti
eis. R. Omne delectaméntum
in se habéntem.

Ad Magnificat , Añã.

O quam * suávis est, Dómine ,
spíritus tuus , qui ut dulcédin-
nem tuam in filios demonstrá-
res , pane suavissimo de cælo
præstito , esuriéntes reple bonis,
fastidiósos dívites dimit-
tens inánes.

Oratio.

DEUS, qui nobis sub Sacra-
ménto mirábili passiónis
tuæ memóriam reliquisti : tri-
bue quæsumus ; ita nos Cór-
poris et Sanguinis tui sacra-
mystéria venerári ; ut redem-

ptiónis tuæ fructum in nobis
júgiter sentiámus. Qui vivis
et regnas.

Ad Complet. et per Horas :
fine Hymnorum dicitur :

Jesu, tibi sit glória ,
Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Christum Regem adorémus do-
minántem géntibus , * Qui se
manducántibus dat spíritus pin-
guédinem. Psalm. Venite.

Hymnus.

SACRIS solémniis juncta sint
gáudia ,
Et ex præcórdiis sonent præco-
nia ;
Recédant vétera , nova sint
* ómnia ,

Corda , voces , et ópera.
Noctis recólitur cœna novissi-
ma ,
Qua Christus créditur agnum
et ázyna

Dedisse frátribus , juxta legi-
tima

Priscis indúlta pátribus.
Post agnum typicum, explétis
épulis ,
Corpus Domínicum datum di-
scípulis ,

Sic totum ómnibus , quod to-
tum singulis ,
Ejus fatémur mânibus.

Dedit fragílibus cörperis fércu-
lum ,

Dedit et trístibus sánguinis pi-
culum ,

Dicens : Accípite quod trado
vásculum ,

Omnes ex eo bíbite.
Sic Sacrificium istud instituit .
Cujus officium committi vóluit
Solis Presbyteris , quibus sic
cóngruit ,

Ut sumant, et dent ceteris.

Panis angélicus fit panis hóminum ,
Dat panis coelicus figúris términum :
O res mirábilis ! mandúcat Dóminum

Pauper, servus, et húmilis.

Te, trina Déitas únaque, póscimus,

Sic nos tu visita, sicut te cólimus :

Per tuas sémitas duc nos, quoténdimus,

Ad lucem quam inhábitas. Amen.

In primo Nocturno.

Añã. Fructum salutíferum * gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore. Ps. Beátus vir. 3.

Añã. A fructu * fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt. Ps. Cum invocárem. 129.

Añã. Communióne cálicis, * quo Deus ipse súmitur, non vitulórum ságuine, congregávit nos Dóminus. Ps. Conserva me. 9.

✠. Panem cœli dedit eis. R. Panem Angelórum manducávit homo.

Lect. de Script. occur.

R. j. Immolábit hædum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ : * Et edent carnes, et ázimos panes.

✠. Pascha nostrum immolátus est Christus : itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et.

R. ij. Comedétis carnes, et saturabimini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ✠. Non Moyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste.

R. iij. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem : qui surgens comédit et bibit :

* Et ambulávit in fortitúdine cibi illius usque ad montem Dei. ✠. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Añã. Memor sit Dóminus * sacrificii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat. Ps. Fixáudiat. 13.

Añã. Parátur nobis * mensa Dómini advérsus omnes qui tribulant nos. Psalm. Dóminus regit me. 27.

Añã. In voce exultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini. Ps. Quemádmódum desiderat. 55.

✠. Cibávit illos ex ádipe fruménti. R. Et de petra, melle saturávit eos.

MENSIBUS SEPT. ET OCT.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi, de Sacraméntis.

Lectio iv. *Lib. 4. c. 4.*

AUCTOR Sacramentórum quis est, nisi Dóminus Jesus ? De cœlo ista Sacraménta venérunt. Consílium enim omne de cœlo est. Vere autem magnum est et divinum miraculum, quod pópulo pluit Deus manna de cœlo : et non laborábat pópulus, et manducábat. Tu forte dicis : Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba Sacramentórum : ubi accésserit consecrátio, de pane fit caro Christi. Hoc igitur adstruámus : Quómodo potest, qui panis est, corpus esse Christi ? Consecratióne. Consecratió igitur quibus

verbis est, et cujus sermónibus? Dómini Jesu. Nam réliqua ómnia quæ dicuntur, laudem Deo déferunt: orátio præmittitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris: ubi venitur, ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non suis sermónibus sacérdos, sed útitur sermónibus Christi.

R. Cœnantibus illis, accépit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait: * Accipite, et comédite: hoc est corpus meum. ✠. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accipite.

Lectio v.

Ergo sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt ómnia. Jussit Dóminus, et factum est cœlum: jussit Dóminus, et facta est terra: jussit Dóminus, et facta sunt mária: jussit Dóminus, et omnis creatúra generáta est. Vides ergo quam operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermóne Dómini Jesu, ut inciperent esse quæ non erant, quanto magis operatórius est, ut quæ erant, in áliud commuténtur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicéntem: Ipse dixit, et facta sunt: ipse mandávit, et creáta sunt. Ergo tibi ut respóndeam, non erat corpus Christi ante consecratióem: sed post consecratióem dico tibi, quod corpus est Christi. Ipse factum est: ipse manducréatum est.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávít, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratióem. ✠. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc.

Lectio vj. *Cap. 5.*

JAM redi mecum ad propositionem meam. Magnum quidem et venerábile, quod manna Judæis pluit e cœlo. Sed intéllige, quid est ámplius, manna de cœlo, an Corpus Christi? Corpus Christi útique, qui auctor est cœli. Deinde, manna qui manducávit, mortuus est: qui manducáverit hoc corpus, fiet ei remissio peccatórum, et non moriétur in ætérnum. Ergo non otiose, cum accipis, tu dicis, Amen: jam in spíritu cónfitens, quod accípias Corpus Christi. Dicit tibi sacérdos, Corpus Christi: et tu dicis, Amen, hoc est, verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

R. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso manducet, non moriátur. ✠. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descénde: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est. Glória Patri. Hic est.

MENSE NOVEMBRI.

Sermo S. Cyrilli Episcopi Jerosolymitáni.

Lectio iv. *Catech. Mystag. 4.*

IPSA beáti Pauli doctrina abunde de sufficere vidétur, ut certam vobis de divinis myste-

riis fidem fáciat , quibus digni rédditi , concorpórei , ut ita dicam , et consanguínei Christi facti estis. Ipse enim modo clamábat , quod in nocte , qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus , accípiens panem et grátias agens , fregit , et dedit discíplulis suis , dicens : Accípíte , et manducáte : hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem , et grátias agens , dixit : Accípíte et bibíte : hic est sanguis meus. Cum igitur ipse de pane pronuntiáverit , ac dixerit : Hoc est corpus meum : quis audébit deinceps ambigere ? Et cum idem ipse tam asseveránter dixerit : Hic est sanguis meus : quis unquam dubitáverit , ut dicat non esse ejus sánguinem ?

Rj. Cœnantibus illis.

Lectio v.

AQUAM olim in vinum convertit in Cana Galilææ , quod habet quamdam cum ságuine propinquitátem : et eum parum dignum existimávimus , cui credámus quod vinum in sánguinem transmútárit ? Ad eas núptias , quibus córpora copulántur , vocátus , præter opinióem ómnium hoc fecit miráculum : et non multo magis sic eum corpus et sánguinem suum fruéndam nobis donásse persuásum firmiter habébimus , ut ea cum omni certitúdine tamquam corpus ipsíus et sánguinem sumámus ? Nam in spécie panis dat nobis corpus , et in spécie vini dat nobis sánguinem : ut , cum sumpseris , gustes corpus et sánguinem Christi , factus ejúsdem cór-

poris et sánguinis párticeps. Sic enim effícimur Christíferi , hoc est , Christum in corpóribus nostris feréntes , cum corpus ejus et sánguinem in membra nostra recipimus : sic secúndum beátum Petrum , divinæ natúræ consórtes réddimur.

Rj. Accépit Jesus.

Lectio vj.

OLIM cum Judæis Christus dísserens , Nisi manducáveritis , inquit , carnem meam , et bibéritis meum sánguinem , non habébitis vitam in vobis. Cum autem illi quæ dicta fuerant , non spiritaliter accepissent , offénsi abiérunt retro : putábant enim , quod eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant et in véteri testaménto panes propositionis : verum illi cum fuerint véteris testaménti , finem jam accepérunt. In novo vero testaménto , panis est cœléstis , et calix salutáris , qui et ánimam et corpus sanctificat. Quámobrem non sic hæc atténdas velim , tamquam sint nudus et simplex panis , nudum et simplex vinum ; corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam etiámsi sensus illud tibi renúnciat , fides tamen te confirmet. Ne júdices rem ex gustu : sed te citra ullam dubitátióem fides certum reddat , quod sis dignus factus , qui córporis et sánguinis Christi párticeps fíeres.

Rj. Ego sum.

In tertio Nocturno.

Añã. Introibo * ad altáre Dei : sumam Christum , qui rénovat juventútem meam. Ps. Júdice me , Deus. 61.

Añā. Cibávit nos Dóminus * ex ádipe fruménti : et de petra , melle saturávit nos. Ps. Exultáte Deo. 84.

Añā. Ex altári tuo, Dómine , * Christum súmimus : in quem cor et caro nostra exúltant. Ps. Quam dilécta. 85.

ŷ. Edúcas panem de terra. Rj. Et vinum lætíficet cor hóminis. MENS. SEPT. ET OCTOBR.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6. f

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Hilárii, Epíscopi.

Lib. 8. de Trinit. ante med.

NON est humano aut sæculi sensu in Dei rebus loquendum. Quæ scripta sunt, legamus : et quæ legérimus, intelligamus : et tunc perféctæ fidei officio fungémur. De naturali enim in nobis Christi veritate quæ dicimus, nisi ab eo discimus, stulte atque impie dicimus. Ipse enim ait : Caro mea vere est esca, et sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritate carnis et sanguinis non relictus est ambigendi locus.

Rj. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * In me manet, et ego in eo, ŷ. Non est alia nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me. Bened. Divinum auxiliium.

Lectio viij.

NUNC enim et ipsius Dómini professione, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accepta atque hausta id efficiunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. Anne hoc veritas non est? Contíngat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacramentum comunicatæ carnis et sanguinis simus, ipse testatur, dicens : Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis : quóniam ego vivo, et vos vivétis : quóniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

Rj. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ŷ. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intellectus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

QUOD autem in nobis naturalis hæc únitas sit, ipse ita testátus est : Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fuerit. ejus tantum in se assumptam habens carnem, qui suam sumpserit. Perféctæ autem hujus unitatis sacramentum superius jam docúerat, dicens : Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem : et qui mandúcat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo per

Patrem : et quo modo per Patrem vivit , eodem modo nos per carnem ejus vivemus.

Te Deum laudamus. 14.

MENSE NOVEMBRI.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 6. f

In illo tempore : Dixit Jesus turbis Judæorum : Caro mea vere est cibus , et sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli, Episcopi Alexandrini.

Lib. 4. in Joan. cap. 17.

Qui manducat , inquit , carnem meam , et bibit sanguinem meum , in me manet , et ego in illo. Sicuti enim si quis liquefactæ ceræ aliam ceram infuderit , alteram cum altera per totum commisceat necesse est : sic qui carnem et sanguinem Domini recipit , cum ipso ita conjungitur , ut Christus in ipso , et ipse in Christo inveniatur. Simile quodam modo apud Mattheum compéries. Simile est , inquit , regnum cælorum fermenta , quod acceptum abscondit mulier in farinæ satis tribus. Sicut parum , ut Paulus ait , fermenti totam massam fermentat , sic parvula benedictio totum hominem in seipsam attrahit , et sua gratia replet : et hoc modo in nobis Christus manet , et nos in Christo.

ñ. Qui manducat.

Lectio viij.

Nos vero , si vitam æternam consequi volumus , si largitorem immortalitatis habere in nobis desideramus , ad recipiendam benedictionem liben-

ter concurramus : caveamusque ne loco láquei damnosam religionem diabolus nobis prætendat. Recte (inquit) dicis : scriptum tamen esse non ignoramus , iudicium sibi comedere atque bibere illum , qui de pane comedit , et de cálice bibit indigne. Ego igitur probo meipsum , et indignum invenio. Quando igitur , quicumque tu es , qui ista dicis , dignus eris ? Quando Christo teipsum offeres ? Nam si peccando indignus es , et peccare non desinis (quis enim delicta intelligit ? secundum Psalmistam) expers omnino eris vivificæ hujus sanctificationis.

ñ. Misit me.

Lectio ix.

Quare pias , quæso , cogitationes suscipias , studiose sanctæque vivas , et benedictionem participes : quæ (mihi crede) non mortem solum , verum etiam morbos omnes depellit. Sedat enim , cum in nobis maneat Christus , sævientem membrorum nostrorum legem , pietatem corroborat , perturbationes animi extinguit , ægrótos curat , collisos redintegrat : et sicut pastor bonus , qui animam suam pro ovibus posuit , ab omni nos erigit casu. Te Deum laudamus. 14.

AD LAUDES ,

et per Horas , Añæ.

1. Sapiéntia * ædificávit sibi domum , miscuit vinum , et posuit mensam. Psalm. Dominus regnavit , cum reliquis. 15.
2. Angelórum esca * nutritisti populum tuum , et panem de cælo præstitisti eis.

3. Pinguis est panis * Christi ,
et præbēbit delicias régibus.

4. Sacerdótes sancti * incensum
et panes offerunt Deo.

5. Vincēti dabo manna * abs-
cōditum , et nomen novum.

Capitulum. 1. Cor. 11. e

FRATRES , Ego enim accēpi a
Dómino quod et tradidi vo-
bis , quóniam Dóminus Jesus in
qua nocte tradebátur , accēpit
panem , et grátias agens fregit ,
et dixit : Accipite , et mandu-
cáte : hoc est corpus meum ,
quod pro vobis tradétur : hoc
facite in meam commemora-
tiónem.

Hymnus.

VERBUM supérnum pródiens ,
Nec Patris linquens déxte-
ram ,

Ad opus suum éxiens ,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discipulo
Suis tradéndus æmulis ,

Prius in vitæ férculo

Se tradidit discipulis.

Quibus sub bina spécie

Carnem dedit et Sanguinem ;

Ut dúplicis substántiæ

Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium ,

Convéscens in edúlium ,

Se móriens in prétium ,

Se regnans dat in præmium.

() salutáris hóstia ,

Quæ cœli pandis óstium :

Bella premunt hostília ,

Da robur , fer auxiliūm.

Uni trinóque Dómino

Sit sempitérna glória :

Qui vitam sine término

Nobis donet in pátria.

Amen.

✠ Pósuit fines tuos pacem. R.

Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Benedictus , Añā.

Ego sum * panis vivus , qui de
cœlo descēdi : si quis mandu-
cáverit ex hoc pane , vivet in
ætérum.

Oratio.

DEUS , qui nobis sub Sacra-
ménto mirábili passiónis
tuæ memóriam reliquisti : tri-
bue , quæsumus ; ita nos Cór-
poris et Sanguinis tui sacra
mystéria venerári ; ut redem-
ptiónis tuæ fructum in nobis
júgiter sentiámus. Qui vivis.

Ad Primam , in R. br. v

Qui natus es de María Vir-
gine.

Ad Tertiam , Añā.

Angelórum esca.

Capitulum. Fratres , Ego
enim , ut supra.

R. br. Panem cœli * Dedit eis.

Panem. ✠ Panem Angelórum

manducávit homo. Dedit eis.

Glória Patri. Panem. ✠ Cibávit

illos ex ádipe fruménti. R. Et de

petra , melle saturávit eos.

Ad Sextam , Añā.

Pinguis est panis.

Capitulum. 1. Cor. 11. f

QUOTIESCUMQUE enim mandu-
cábitis panem hunc , et
cálicem bibétis : mortem
Dómini annuntiábitis donec
véniat.

R. br. Cibávit illos * Ex ádipe

fruménti. Cibávit. ✠ Et de pe-

tra , melle saturávit eos. Ex.

Glória Patri. Cibávit. ✠ Edu-

cas panem de terra. R. Et vi-

num lætificet cor hóminis.

Ad Nonam , Añā.

Vincēti dabo manna.

Capitulum. 1. Cor. 11. f

QUICUMQUE manducáverit pa-
nem hunc , vel biberit

calicem Dómini indigne : reus erit Córporis et Sánguinis Dómini. tatem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

Rj. br. Edúcas panem * De terra. Edúcas. ✠. Et vinum lætíficet cor hóminis. De. Glória Patri. Edúcas. ✠. Pósuit fines tuos pacem. Rj. Et ádipe fruménti sáliat te.

In ij. Vesp. omnia dicuntur sicut in primis.

✠. Panem de cœlo præstitisti eis. Rj. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnificat, Añia.

O sacrum * convívium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus : mens implétur grátia, et futúræ glóriæ nobis pignus datur.

OFFICIUM

Immac. Concept. B. Mariæ Virginis.

Quod BENEDICTUS PAPA XIII. quolibet Sabbato anni (extra Adventum, Quadrag. et Sabbata Vigiliarum, et Quatuor Temporum) non impedito Festo ix. Lectionum, etiam translato, ritu Duplici recitari concessit universo Clero Sæculari, et Regulari in omnibus Regnis, Dominiis et Ditionibus Cæsareæ Majestati subjectis extra Italiam.

AD VESPERAS,

Añia de Laud. Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in Festis B. M. cxxj.

✠. Concéptio sanctæ Mariæ Virginis. Rj. Cujus vita ínclýta cunctas illústrat Eccléasias.

Ad Magnificat, Añia.

Gloriósæ Virginis Mariæ Conceptionem digníssimam recolámus, quæ et genitrícis digni-

Oratio.

FAMULIS tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátia munus impertíre : ut, quibus beatæ Virginis partus éxstitit salutis exórdium, Conceptionis ejus votiva commemorátio, pacis tribuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Conceptionem Virginis Mariæ celebrémus : * Christum ejus Filium adorémus Dóminum. Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus, Añia, Psalmi et ✠✠. Nocturnorum, ut in Festis B. M. cxxiiij.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Rj. j. Concépta est beáta Virgo María ex progénie David : * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ✠. Conceptionem beátae Mariæ Virginis cum gáudio recolámus. Per quam.

Rj. ij. Beatíssimæ Virginis Mariæ Conceptionem devotíssime recolámus : * Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum. ✠. Cum jucunditáte Conceptionem beátae Mariæ Virginis devotíssime recolámus. Ut.

Rj. iij. Glorióse Virginis Mariæ Conceptionem digníssimam recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ, Angelo nuntiánte, concépit Salvatórem mundi. ✠. Beatíssimæ Virginis Mariæ Conceptionem devotíssime recolámus. Cujus. Glória Patri. Cujus.

MENSIBUS SEPTEMBRI ET
OCTOBRI.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola sancti Ambrósii
Episcopi, ad Sirícium Papam.

Lectio iv.

Epist. 84. al. 7. post initium.

DE via perversitatis prodún-
tur dicere : Virgo concé-
pit, sed non virgo generávit.
Pótuit ergo virgo concípere,
non pótuit virgo generáre, cum
semper concéptus præcedat,
partus sequatur? Sed si doctri-
nis non créditur sacerdotum,
credátur oráculis Christi, cre-
dátur mónitis Angelórum di-
céntium : Quia non est impos-
sibile Deo omne verbum. Cre-
dátur Symbolo Apostolórum,
quod Ecclésia Romána inte-
merátum semper custódit et
servat. Audívit María vocem
Angeli, et quæ ante díxerat :
Quómodo fiet istud? non de
fide generatiónis intérogans,
respóndit póstea : Ecce ancilla
Dómini, contíngat mihi se-
cúndum verbum tuum.

R. Concéptio gloriósæ Vírginis
Mariæ ex sémine Abrahæ, ortæ
de tribu Juda, clara ex stirpe
David, * Cujus vita ínclýta
cunclas illústrat Ecclésias. †.
Concépta est beáta Virgo María
ex progénie David. Cujus.
Ex libro sancti Hierónymi, Pre-
sbyteri, advérsus Joviniánum.

Lectio v

*Ex Apolog. ad Pammach. pro
lib. adversus Jovin. in fine.*

CHRISTUS virgo, Mater vírginis
nostri virgo perpétua, Ma-
ter et Virgo. Jesus enim clausis
ingréssus est óstiis : et in se-
púlchro ejus, quod novum et

in petra duríssima fúerat exci-
sum, nec ántea quis, nec pó-
stea pósitus est. Hortus conclú-
sus, fons signátus : de quo
fonte ille flúvius manat, juxta
Joel : qui írrigat torrémentem vel
fúnium, vel spinárum : fú-
nium, peccatórum, quibus
ántea alligabámur : spinarum,
quæ suffócant seméntem patris-
familias. Hæc est porta Orien-
tális, ut ait Ezéchiél, semper
clausa, et lúcida, opériens in
se, vel ex se próferens Sancta
sanctórum, per quam sol ju-
stítiæ et Póntifex noster secún-
dum órđinem Melchisedech in-
gréditur, et egréditur.

R. Cum jucunditáte Concepti-
nem beátæ Mariæ recolámus :
* Ut ipsa pro nobis intercédât
ad Dóminum Jesum Christum.
†. Corde et ánimo Christo ca-
námus glóriam in hac sacra
commemoratiónne præcelsæ Ge-
nitricis Dei Mariæ. Ut.

Ex libro S. Irenæi, Episcopi et
Mártyris, advérsus hæreses.

Lectio vj. L. 5. c. 19.

IN sua própria veniente Dó-
mino, et sua própria eum
bajulante conditiónne, quæ ba-
julátur ab ipso, et recapitula-
tiónnem ejus, quæ in ligno fuit
inobediéntiæ, per eam, quæ in
ligno est, obediéntiam faciéntem,
et seductiónne illa solúta, qua
seducta est male illa, quæ jam
viro destináta erat virgo Heva :
per veritátem evangelizáta est
bene ab Angelo, jam sub viro
Virgo María. Quemádmodum
enim illa per angélicum ser-
mónem seducta est, ut effu-
geret Deum, prævaricáta ver-
bum ejus, ita et hæc per an-

gélícum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum, sic hæc suása est obedire Deo, ut vírginis Hevæ Virgo María fieret advocáta. Et quemádmódum astrictum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per vírginem : æqua lance dispósita virgínalis inobediéntia, per virgínalem obediéntiam.

R. Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiæ Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem : et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ⁊. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex. Glória Patri. Qui.

In iij. Nocturno Homilia S. Joannis Chrysostomi, Cujus vero rei grátia, ut infra. ccxl.

R. vij. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ⁊. Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. Quia.

R. viij. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ⁊. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptionem. Quia ex. Glória Patri. Christus.

MENSIBUS NOVEMBRI ET DECEMBRI.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Gregórii, Papæ, in libros Regum.

Lectio iv. In 1. Reg. 1.

Fuit vir unus de Ramathaim-sóphim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine beatíssima semper Virgo María, Dei Génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ creatúræ altitúdinem, electiónis suæ dignitáte transcéndit. An non mons sublimis María, quæ ut ad conceptionem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem supra omnes Angelórum choros, usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaias vaticínans, ait : Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Mariæ supra omnes Sanctos refúlsit.

R. Concéptio gloriósæ.

Ex Epístola S. Leónis, Papæ, ad Pulchériam Augústam.

Lectio v.

Ep. 13. ante med.

SACRAMENTUM reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ : quia nondum supervénérat Spíritus sanctus in Virgíne, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut et intra intemeráta viscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fieret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniéntem persónam, Créator témporum nascerétur in témpore,

et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram susciperet vetustátem, et consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignaretur et Matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret : sub jugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.

R. Cum jucunditate.

De Expositione sancti Basilii, Episcopi, in Isaiam Prophétam.

Lectio vj. In c. 8. post init.

ACCESSI, inquit, ad prophetissam, et in útero accépit, et péperit filium. Quod Mariá prophetissa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaiás per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Mariæ, quæ prophético afflata spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magnificat ánima mea Dóminum : et exultávit spíritus meus in Deo salutári meo : quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimus accommodáveris univérsis ejus verbis, non útique contentiósè negáveris eam fuisse prophetissam, quod Dómini Spíritus in eam supervénerit, et virtus Altíssimi obumbráverit ei.

R. Concéptio tua.

In iij. Nocturno Homilia S. Joannis Chrysost. Duo sunt quæ páriunt, infra cclj. cum RR. ut supra. ccxxxv.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Concéptio gloriósæ * Virginis

Mariæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psalmi. Dóminus regnávít, cum reliq. 15.

2. Concéptio sanctæ Mariæ Virginis * cujus vita ínclýta cunctas illústrat Eccléas.

3. Regáli ex progénie * Maria exórta refúlget : cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus.

4. Corde et ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra commemoratióne præcelsæ Genitricis Dei Mariæ.

5. Cum jucunditate * Concéptiónem beátæ Mariæ recolámus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. Ab initio.

Hymnus. O gloriósá. cxxxj.

v. Concéptio sanctæ Mariæ Virginis. R. Cujus vita ínclýta cunctas illústrat Eccléas.

Ad Benedictus. Añæ.

Concéptiónem perpétuæ Virginis Genitricis Dei Mariæ devotíssime recolámus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúia.

Oratio.

FAMULIS tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátie munus impertúre : ut quibus beátæ Virginis partus éxtitit salutis exórdium, Concéptiónis ejus votiva commemoratió pacis tríbuat incrementum. Per Dóminum.

Per Horas, Añæ Laudum. Capitula, et RR. br. ut in Festis B. M. cxxxij.

In ij. Vesp. omnia ut in j.

Ad Magnificat. Añæ.

Concéptio tua Dei Genitrix Virgo, gáudium annuntiávit

Aliud Officium Immac. Conceptionis B. M. cccxxvij

univérso mundo ; ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster : qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Et fit commem. Dñicæ.

ALIUD OFFICIUM

A SS. DD. Pio Papa IX. concessum.

Ad Vesp. Añæ de Laudibus. Psalmi ut in Festis B. M. cxxj. Capitulum. *Prov. 8.*

Dominus possédit me in iníitio víarum suárum, ántequam quidquam fáceret a principio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antiquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Hymn. Ave maris. cxxij.

✠. Immaculáta Concéptio sanctæ Mariæ Vírginis. R. Cujus vita ínclýta cunctas illústrat ecclésias.

Ad Magnificat, Aña.

Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuisti Dómino nostro Jesu Christo, allelúia.

Oratio.

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptionem dignum Filio tuo habitáculum præparásti : ejus nobis intercessióne concéde ; ut cor et corpus nostrum immaculátum tibi, qui eam ab omni labe præservásti, fidéliter custodiámus. Per eúndem Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Immaculátam Conceptionem Vírginis Mariæ celebrémus : * Christum ejus Filium adorémus Dóminum. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Quem terra, pontus. cxxij.

In primo Nocturno.

Aña. Multæ filiæ congregáverunt divítias, tu supergréssa es univérsas. Psalmi ut in Festis B. M. cxxij.

Aña. Manus Dómini confortávit te, et ideo eris benedicta in ætérnum.

Aña. Noli metúere, non moriéris : non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est.

✠. Deus præcínxit me virtúte.

R. Et pósuit immaculátam viam meam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

R. j. Quæ est ista quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, * Pulchra ut luna, elécta ut sol? ✠. Quasi arcus refúlgens inter nébulas, et quasi flos rosárum in diébus vernis. Pulchra.

R. ij. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum, * Cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus. ✠. Quæ est ista quæ ascéndit de desérto deliciis áffluens, innixa super diléctum suum? Cujus.

R. iij. Congratulámini mihi, omnes qui diligitis Dóminum, * Quia cum essem párvula, plá-cui Altíssimo. ✠. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. Quia. Glória Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Aña. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus.

Aña. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

ccxxxviii Aliud Officium Immac. Conceptionis B. M.

Añã. Fundatur mons Sion exultatione univèrsæ terræ, látera aquilonis, civitas Regis magni. *ÿ.* In hoc cognóvi quóniam voluisti me. *Rj.* Quóniam non gaudebit inimicus meus super me.

MENSIBUS SEPTEMBRI
ET OCTOBRI.

Sermo sancti Joánnis
Damascéni.

Lectio iv.

Serm. 2. in Nativ. B. M. V.

CUM homo per imménsam Dei bonitatem in rerum naturam edendus esset, in primis cœlum extenditur, substernitur terra: suis mare terminis clauditur, cæteraque omnia, quibus útraque complenda essent, in univèrsi ornátu una producta sunt. Tum postremum homo, régio cultu in paradiso, velut in virtutis schola, ponitur, ac nisi violasset præceptum, a vitáli illo loco nunquam exlisset: cumque expers indumenti esset, nisi divinis consiliis obstilisset, haudquáquam in multis variisque affectiónibus obnoxiam mutationem cecidisset, ut Dei monárchæ loco plura númina cóleret. Cunctis itaque, ut verbo expédiam, interitióni déditis, miserante Deo, ne quem suis ipse mámbus formasset, in nihilum cederet penitusque aboleretur, cœlum aliud novum, terrámque ac mare fábricat, in quibus propensióri consilio humanum genus reformaturus ipse caperetur, qui capi nusquam potest. Isthæc porro est beáta multiplicitérque celebranda Virgo. *Rj.* Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * Diligit Dóminus

portas Sion super ómnia tabernacula Jacob. *ÿ.* Gloriósa dicta sunt de te, civitas Dei. Diligit.

Lectio v.

O rem miram! Cœlum quidem est, cum velut ex penitissimis virginítatis thesauris solem justitiæ próferat: terra vero, ceu quæ ex intemerátis lumbis vitæ spicam edat: mare tandem, útpote quæ ex úteri sui sinu spiritálem margarítam prodit. Nunc itaque nova ejus, qui capi nequit, creatúra elixit: univèrsorum Regis regális aula paráta est, ejus qui incomprehensibilis est, ratióne utens, diversórium instrúctum. Quam mundus iste magníficus est! Quam stupénda creatio, quæ virtutum arbóribus venustátem habet, castitátis odóre fragrat, sensórum splendóribus claret, cunctisque bonis aliis nulla penúria fruítur: digna déniq; prórsus est, in qua Deus ad hómines véniens inhábitet! Quinímo, inquit, mundus antérior quam máxime est admirábilis. Tum enim, cum creáta sunt sídera, laudavérunt me voce magna Angeli mei, et prædicavérunt: nihil vero sic Deo decens grátumque fuit, uti sancta, omnibúsque modis miránda Virgo.

Rj. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis æternæ, spéculum sine mácula. *ÿ.* Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signátus. Candor.

Lectio vj.

O indulgentiæ demissionem! Qui eximie bonus est, próprii figménti proles audire non

rénuit, amore captus illius, quæ creâtis ómnibus speciósior est, illam ampléxus, quæ cœlestibus Virtúlibus dignitate præit. De hac itaque summe admirábilis Zacharias ait: Gaude et lætare, filia Sion, quia ecce vénio, et habitábo in médio tui, dicit Dóminus. Sed et beatissimus Joel de eádem, ut quidem existimo, ita propémodum nóscitur clamáre: Confide terra, gaude et lætare, quia magnificávit Dóminus ut fáceret tibi. Terra namque est, in qua sacratíssimus Moyses umbráticæ legis calceaméntum sólvare ob grátiae commutatió-nem jussus est. Terra est, in qua ille carne fundátus a spiritu cánitur, qui fundat terram super stabilitátem suam. Terra est, in qua nulla peccáti enáta spina: secus vero per cujus germen illud pótius evúlsum est. Terra est, non uti prior maledicta, ac cujus fructus spinis ac tribulis horréscant: sed super quam benedictio Dómini fuit, et cujus fructus ventris benedictus, ut sacro dictum est oráculo.

¶. Beátam me dicent omnes generatiónes, *Quia ancíllam húmílem respéxit Deus. †. Ornátam monilibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit. Quia. Glória Patri. Quia.

MENSIBUS NOV. ET DEC.
Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Hom. 2. super Missus est.

LÆTARE, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exúlta, qui sicut ómnium párentes, ita ómnium fuístis

peremptóres; et quod infelicius est, prius peremptóres, quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super filia, et tali filia; sed illa ámplius de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam; qui útique, dum se imprudén-ter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens: Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Eva, ad Mariám; curre, mater, ad filiam; filia pro matre respóndeat: ipsa matris oppróbrium áuferat: ipsa patri pro matre satisfáciat: quia ecce si vir cécidit per féminam, jam non erígitur nisi per féminam.

¶. Fundaménta.

Lectio v.

QUID dicebas, o Adam? Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malitiæ sunt hæc, quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem vénix, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesauro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba; quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritudinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iniquæ excusatió-

nis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic : Domine, mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi : et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem ?

R. Nihil inquinatum.

Lectio vij.

QUAM tibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait : Inimicitias ponam inter te et mulierem ? Et si adhuc dubitas, quod de Maria dixerit, audi quod sequitur : Ipsa conteret caput tuum. Cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ ? Ipsa proculdubio caput contrivit venentum, quæ omnimodam suggestionem tam de carnis illécebra, quam de mentis superbiam deduxit ad nihilum. Quam vero aliam Salomon requirebat, cum dicebat : Mulierem fortem quis inveniet ? Nóverat quippe vir sapiens hujus sexus infirmitatem, fragile corpus, lubricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisisse, et ita videbat congruere, ut qui vicebat per feminam, vinceretur per ipsam, vehementer admirans ajébat : Mulierem fortem quis inveniet ? Quod est dicere : si ita de manu femine pendet et nostra omnium salus, et innocentie restitutio, et de hoste victoria : fortis omnino necesse est ut provideatur quæ

ad tantum opus possit esse idonea.

R. Beátam me dicent.

In tertio Nocturno.

Añ. Ave, gratia plena, Dominus tecum.

Añ. Venite, et audite. et narrabo quanta fecit Deus anime meæ.

Añ. A dextris est mihi Dominus, ne commovear : propter hoc dilatatum est cor meum.

✠. Elégit eam Deus, et prælégit eam. R. In tabernaculo suo habitare fecit eam.

MENSIBUS SEPT. ET OCT

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis.

Chrysostomi.

Unde supra, paulo post.

Cujus vero rei gratia librum ipsum generationis Christi vocat, ubi non sola utique generatio, sed tota prorsus ipsius mysterii dispensatio continetur ? Quia totius scilicet dispensationis caput, radix atque principium omnium nobis in hoc consistit bonorum. Ut enim Moyses librum cæli appellavit. ac terræ, cum certe non de cælo solum terræque loqueretur, sed de cunctis quæ inter ista subsistunt ; ita etiam Evangelista ab ipso omnium fonte et capite bonorum librum vocavit.

R. Signum magnum apparuit in cælo : mulier amicta sole.

et luna sub p̄dibus ejus, * Et in c̄apite ejus cor̄ona stell̄arum duodecim. ⁊. Filia Sion tota form̄osa et suavis est. Et in.

Lectio viij.

QUA vero de causa non eum ante filium Abrahæ, et p̄stea filium David nuncupavit? Non, sicut opinantur aliqui, ab inferioribus volens ad superiora conscendere. Ceterum fecisset, quod fecit et Lucas; nunc autem e contrario facit. Cur ergo commemoravit priorem David? Quia ipse procul dubio in omnium versabatur ore, ob insigne honoris, et gloriæ, ob ipsius quoque temporis spatia junctiora. Etsi enim utriusque promiserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebatur, hoc vero, quasi novum, et recens, ab omnibus celebrabatur.

R. Benedixit te Dominus in virtute sua, * Quia per te ad nihilum redēgit inimicos nostros. ⁊. Hodie nomen tuum ita magnificavit Dominus, ut non recedat laus tua de ore hominum. Quia per. G loria Patri. Quia per.

Lectio ix.

IPSI namque Judæi dicunt: Nonne ex semine David, et Bethlehem castello unde erat David, venit Christus? Nemo igitur illum filium Abrahæ, sed omnes filium David nominabant; qui etiam honorabiliores quosque de sanctitate Reges, qui post David fuisse referuntur, ab illo omnes vocabant. Nec ipsi solum, verum etiam Deus; nam et Ezéchiel, et alii Prophetæ dicunt, David surrecturum

esse eis, atque venturum: non de illo utique mortuo jam loquentes, sed de iis, qui illius virtutem erant imitaturi. Propterea igitur a notiore interim, et celebratiore persona sumit exordium, et tum demum ad antiquiorem recurrit parentem.

Te Deum laudamus. 14.

MENSIBUS NOVEMBRI ET DECEMBRI.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac: Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Unde supra, paulo post.

Duo sunt quæ pariunt quæstionem. Unum quæ causa sit, ut in generationum catalogo Virgo sileatur: alterum vero, qua ratione Joseph memoretur, cui certe nihil cum Christi generatione est commune. Videtur enim et unum abundare, et alterum deesse. Quid ergo dicemus? quod utique primum illud necesse fuerit memorari, quemadmodum ex David Virgo descenderit. Unde hoc itaque discemus? Audi ad Gabriel loquentem Dominum: Vade ad Virginem desponsatam viro, cui nomen Joseph, ex domo et familia David. Quid vis audire manifestius, cum ex domo et familia David illam Virginem esse cognoscas?

⁊. Signum magnum.

Lectio viij.

Non erat mos apud Hebræos, generatiónum catálogum per féminas téxere. Ut ergo et morem custodíret, neve in ipso statim principio viderétur antúqua destrúere, et nobis Virginem cértius indicáret: paréntes ejus réticens atque majóres, de Joseph generatióne non tácuit. Sive enim hæc fecísset in Virgine, novitátis non effugísset invidiam, sive Joseph reticúisset, non agnoscerémus ex qua tribu Virgo subsisteret. Ut ergo et nos discernerémus, quæ esset Mariá, vel unde, et consuetúdo legis permaneret immóbilis, generatiónum catálogum usque ad Sponsum ejus perdúxit, ac de domo illum David esse monstrávit.

ñ. Benedíxit te.

Lectio ix.

Hoc enim declaráto, illud quoque páriter osténdit, quod scílicet inde esset et Virgo, quia útique nequáquam justus iste paterétur uxórem sibi aliúnde quam unde lex præcipiébat, eligere. Póssumus vero áliam quoque et altiórem quidem proférre ratióne, ob quam paréntes Virginitis prætermíssi sunt. Sed quæ ea est? Nóluit Evangelista, recénti adhuc témpore, novi illius admirandique partus mystérium Judæis esse manífestum, quod Christus natus fuísset ex Virgine. Neque próprius noster hic sermo est, sed a nobis de Patrum atque insígnium virórum traditióne susceptus.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sicut lílium inter spinas, sic amica mea inter filias. Ps. Dóminus regnávít, cum reliq. 15.
2. Diléctus meus mihi et ego illi, qui páscitur inter lília.
3. Tota pulchra es, amica mea. et mácula non est in te.
4. Benedicta es tu, filia, a Dómino Deo excélsio præ ómnibus muliéribus super terram.
5. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

Capitulum. *Prov.* 8.

DOMINUS possédit me in initio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a principio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antiquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus. O gloriósa. cxxxj.

ñ. Immaculáta Concéptio sanctæ Mariæ Virginitis. ñ. Cujus vita ínclýta cunctás illústrat Ecclésiás.

Ad Benedictus, Añæ.

Ait Dóminus Deus ad serpéntem: Inimicítias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa cónteret caput tuum, alleluia.

Oratio.

DEUS, qui per immaculátam Virginitis Conceptióne dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: ejus nobis intercessióne concéde; ut cor et corpus nostrum immaculátum tibi, qui eam ab omni læ præservásti, fidéliter custodiámus. Per eúmdem Dóminus nostrum.

Ad Primam, in R. br. V. Qui natus es de María Virgine.

Ad Tertiam, Añã. Diléctus meus.

Capit. Dñs possédit. ccxlij. R. br. Deus * Præcínxit me virtúte. Deus. V. Et pósuit immaculátam viam meam. Præcínxit. Glória Patri. Deus. V. In hoc cognóvi quóniam voluísti me. R. Quóniam non gaudébit inimicus meus súper me.

Ad Sextam, Añã. Tota pulchra es.

Capitulum. *Ezech. 44.* Porta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israel ingressus est per eam : eritque clausa. Principi. Princeps ipse sedébit in ea.

R. br. In hoc cognóvi * Quóniam voluísti me. In. V. Quóniam non gaudébit inimicus meus súper me. Quóniam. Glória Patri. In. V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. R. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Añã.

Tu glória.

Capitulum. *Prov. 8.*

BEATUS homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salutem a Dómino.

R. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. V. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Et. Glória Patri. Elégit. V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesperis, omnia ut in j. V. Immaculáta Concéptio sanctæ Mariæ Virginis. R. Cujus vita inclyta cunctas illústrat Eccléscias.

Ad Magnificat, Añã. Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justítiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam, allelúia.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

Añã. Ne reminiscáris. In Duplicibus duplicatur.

Psalmi. Quam dilécta. 85. Benedixísti. 86. Inclína, Dómine. 86. Crédidi. 111. De profúndis. 117.

Deinde repetitur Añã.

Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindictam sumas de peccátis nostris.

Postea Sacerdos dicit :
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. ✠. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed libera nos a malo. ✠. Ego dixi, Dómine, miserére mei. R. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ✠. Convértere, Dómine, aliquántulum. R. Et deprecáre super servos tuos. ✠. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. R. Quemádmódu[m] sperávimus in te. ✠. Sacerdótes tui induántur iustítiam. R. Et sancti tui exúltent. ✠. Ab occúltis meis munda me, Dómine. R. Et ab aliénis parce servo tuo. ✠. Dómine, exáudi oratiónem meam. R. Et clamor meus ad te véniat. ✠. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia sancti Spíri-

tus illúmina cor nostrum : ut tuis mystériis digne ministrare, teque ætérna charitáte diligere mereámur.

DEUS, cui omne cor patet. et omnem volúntas loquitur. et quem nullum latet secretum purifica per infusiónem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri ; ut te perfecté diligere. et digne laudáre mereámur.

URE igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum. Dómine : ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus.

MENTES nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, quæ a te procedit, illúminet : et inducat in omnem, sicut tuæ promisit Filius, veritátem.

ADSIT nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus sancti : quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

DEUS, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratione docuísti : da nobis in eodem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudere.

CONSCIENTIAS nostras, quæsumus Dómine, visitádo purifica : ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Filius tuus parátam sibi in nobis invéniam mansiónem. Qui tecum vivit.

ORATIONES

Dicendæ cum Sacerdos induitur sacerdotalibus paramentis.

Cum lavat manus.

DA, Dómine, virtútem máni-
bus meis ad abstergéndam
omnem máculam : ut sine pol-
lutióné mentis et córporis vá-
leam tibi servíre.

Ad Amictum, dum ponitur
super caput.

IMpone, Dómine, cápiti meo
gáleam salutis ad expugnán-
dos diabólicos incúrsus.

Ad Alban, cum ea induitur.

DEALBA me, Dómine, et munda
cor meum : ut in sán-
guine Agni dealbátus, gáudiis
pérfruar sempitérnis.

Ad Cingulum, dum se cingit.

PRÆCINGE me, Dómine, cin-
gulo puritátis, et exstingue
in lumbis meis humórem libí-
dinis, ut máneat in me virtus
continéntiæ et castitátis.

Ad Manipulum, dum imponi-
tur brachio sinistro.

MEREAR, Dómine, portáre
manípulum fletus et do-
lórís : ut cum exultatióne re-
cípiam mercédem labóris.

Ad stolam dum imponitur
collo.

REDDE mihi, Dómine, stolam
immortalitátis, quam pér-
didi in prævaricatióne primi
paréntis : et quamvis indignus
accédo ad tuum sacrum mysté-
rium, mérear tamen gáudium
sempitérnum.

Ad Casulam, cum assumitur.

DOMINE, qui dixisti : Jugum
meum suáve est, et onus
meum leve : fac, ut istud por-
táre sic váleam, quod cónse-
quar tuam grátiam. Amen.

ORATIONES

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS
ANTE CELEBRATIONEM ET COMMU-
NIONEM DICENDE.

Oratio S. Ambrosii Episcopi.
DIE DOMINICA.

SUMME sacrédos, et vere Pón-
tifex Jesu Christe, qui te
obtulisti Deo Patri hóstiã pu-
ram et immaculátã in ara
crucis pro nobis miseris et pec-
catóribus, et qui dedisti nobis
Carnem tuam ad manducán-
dum, et Sánguinem tuum ad bi-
béndum, et posuisti mystérium
istud in virtúte Spíritus sancti
tui, dicens : Hæc quotiescúm-
que fecéritis, in mei memó-
riam faciétis. Rogo per eúm-
dem Sánguinem tuum, ma-
gnum salutis nostræ prétium :
rogo per hanc miram et ineffá-
bilem charitátem, qua nos
miseros et indignos sic amáre
dignátus es, ut laváres nos a
peccátis nostris in Sángvine
tuo. Doce me servum tuum in-
dignum, quem inter cétera
dona tua étiam ad officium sa-
cerdotále vocáre dignátus es
nullis meis méritis, sed sola
dignatióne misericórdiæ tuæ :
doce me, quæso, per Spíritum
sanctum tuum, tantum tractá-
re mystérium ea reveréntia et
honóre, ea devotióne et timó-
re, quibus opórtet et decet.
Fac me per grátiam tuam sem-
per illud de tanto mystério cré-
dere et intelligere, sentíre et
firmiter tenére, dicere et co-
gitáre quod tibi placet, et éx-
pedit ánimæ meæ. Intret spí-
ritus tuus bonus in cor meum,
qui sonet ibi sine sono, et
sine strépitu verbórum loquá-

tur omnem veritatem. Profunda quippe sunt nimis, et sacro tecta velamine. Propter magnam clementiam tuam concede mihi Missarum solennia mundo corde et pure mente celebrare. Libera cor meum ab immundis et nefandis, vanis et noxiis cogitationibus. Muni me beatorum Angelorum pia et fida custodia, ac tutela fortissima, ut hostes omnium bonorum confusi discedant. Per virtutem tanti mysterii, et per manum sancti Angeli tui, repelle a me, et a cunctis servis tuis, durissimum spiritum superbiae et cenodoxiae, invidiae et blasphemiae, fornicationis et immunditiae, dubietatis et diffidentiae. Confundantur qui nos persecuntur: pereant illi qui nos perdere festinant.

FERIA II. Rex virginum et amator castitatis et integritatis, caelesti rore benedictionis tuae extingue in corpore meo fomitem ardentis libidinis: ut maneat in me tenor castitatis corporis et animae. Mortifica in membris meis carnis stimulos, omnesque libidinosas commotiones; et da mihi veram et perpetuam castitatem, cum caeteris donis tuis, quae tibi placent in veritate; ut sacrificium laudis casto corpore et mundo corde valeam tibi offerre. Quanta enim cordis contritione, et lacrymarum fonte, quanta reverentia et tremore, quanta corporis castitate et animae puritate istud divinum et caeleste sacrificium est celebrandum, ubi caro tua in veritate sumi-

tur, ubi sanguis tuus in veritate bibitur, ubi ima summis terrena divinis junguntur, ubi adest sanctorum Angelorum praesentia, ubi tu es sacrificium et sacerdos mirabiliter et ineffabiliter constitutus.

FERIA III. Quis digne hoc celebrare poterit, nisi tu, Deus omnipotens, offerentem feceris dignum? Scio, Domine, et vere scio, et id ipsum pietatis tuae confiteor, quia non sum dignus accedere ad tantum mysterium propter nimia peccata mea, et infinitas negligentias meas. Sed scio, et veraciter ex toto corde meo credo, et ore confiteor, quia tu potes me facere dignum, qui solus potes facere mundum de immundo conceptum semine. et de peccatoribus justos et sanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo, Deus meus. ut concedas mihi peccatori hoc sacrificium celebrare cum timore et tremore, cum cordis puritate, et lacrymarum fonte. cum laetitia spiritali, et caelesti gaudio. Sentiat mens mea dulcedinem beatissimae praesentiae tuae, et excubias sanctorum Angelorum tuorum in circuitu meo.

FERIA IV. Ego enim, Domine, memor venerandae Passionis tuae, accedo ad altare tuum, licet peccator, ut offeram tibi sacrificium, quod tu instituisti, et offerri praecipisti in commemorationem tui, pro salute nostra. Suscipe illud. quaeso, summe Deus, pro Ecclesia sancta tua, et pro populo quem acquisivisti sanguine tuo. Et quoniam me peccato-

em inter te et eúdem pópulum tuum médium esse volúisti, licet in me áliquod boni operis testimónium non agnoscas, officium saltem dispensationis créditæ non recúses; nec per me indignum eórum salutis péreat pretium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse et redemptio. Prófero étiam, Dómine (si dignéris propítius intuéri), tribulationes plébiúm, pericula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitates peregrinórum, inópiam debílium, desperationes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota virgínium, láménta viduárum.

FERIA V. Tu enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odisti eórum quæ fecisti. Memoráre quæ sit nostra substántia: quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitudinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificationibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratióibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitates nostras: et ignem sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra: et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis officia præstolántem, aspícere dignéris: et, ut nullius sit írritum votum, nullius vácuá postulá-

tio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre, et exaudíre delectéris.

FERIA VI. Rogámus étiam te, Dómine sancte Pater, et pro spíritibus fidélium defunctórum: ut sit illis salus, sánitas, gáudium, et refrigeríum, hoc magnum pietátis Sacraméntum. Dómine Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cœlo descendisti, et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glórioso beátæ Virgínis Mariæ útero est assúpta, et de Spíritu sancto concépta, ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam inílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit: ut exínde refécti et satiáti, refrigeráti et consoláti, exúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátió tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilisque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat, qui et oblatiónes nostras Corpus et Sánguinem tuum efficiat, et me indignum sacerdotem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrymárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac bénigne suscípias sacrificium de mánibus meis ad salutem ómnium tam vivórum quam defunctórum.

SABBATO. Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosántum mystérium Córporis et Sántguinis tui, quo quotidie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque unius summæ divinitátis partícipes effícimur : da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cœléstia Sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto : Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descénde. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavítatem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réfícis, et numquam in te defícis, cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repléantur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno, mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne deficere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cœlo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes

mihi hostes, recédant procul a præsentia poténtiæ tuæ, ut foris et intus per te munitus. recto trámite ad tuum regnum pervéniam : ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradideris regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietate mirífica : ita ut nec esúriam nec sítiam in ætérnum. Qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu sancto vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio ante Missam.

Ad mensam dulcíssimi convivii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis méritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremisco. Nam cor et corpus hábeo multis criminibus maculátum. mentem et linguam non caute custoditam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas. ego miser inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio, et quem júdicem sustinére néqueo, salvatórem habére suspiro. Tibi, Dómine. plagas meas osténdo, tibi recúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna. pro quibus timeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est número. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ. Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, cruci-

fixus propter hominem. Exaudi me sperantem in te : miserere mei pleni miseriis et peccatis, tu qui fontem miserationis numquam manare cessabis. Salve, salutaris victima, pro me et omni humano genere in patibulo crucis oblata. Salve, nobilis et pretiose Sanguis, de Vulneribus crucifixi Domini mei Jesu Christi profluens, et peccata totius mundi abluens. Recordare, Domine, creaturae tuae, quam tuo Sanguine redemisti. Pœnitet me peccasse, cupio emendare quod feci. Aufer ergo a me, clementissime Pater, omnes iniquitates et peccata mea : ut purificatus mente et corpore, digne degustare merear Sancta Sanctorum : et concede, ut hæc sancta prælibatio Corporis et Sanguinis tui, quam ego indignus sumere intendo, sit peccatorum meorum remissio, sit delictorum perfecta purgatio, sit turpium cogitationum effugatio, ac bonorum sensuum regeneratio, operumque tibi placentium salubris efficacia, animæ quoque et corporis contra inimicorum meorum insidias firmissima tutio. Amen.

Oratio

S. Thomæ Aquinatis.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, ecce accedo ad sacramentum unigeniti Filii tui Dó-

mini nostri Jesu Christi : accedo tamquam infirmus ad medicum vitæ, immundus ad fontem misericordiæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ, pauper et egenus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo immensæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem, lavare fœditatem, illuminare cæcitatem, ditare paupertatem, vestire nuditatem : ut panem Angelorum, Regem regum, et Dóminum dominantium, tanta suscipiam reverentia et humilitate, tanta contritione et devotione, tanta puritate et fide, tali proposito et intentione, sicut expedit salutí animæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Corporis et Sanguinis non solum suscipere sacramentum, sed etiam rem et virtutem sacramenti. O mitissime Deus! da mihi Corpus unigeniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Virgine María, sic suscipere, ut corpori suo mystico merear incorporari, et inter ejus membra connumerari. O amantissime Pater! concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpétuo contemplari. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

GRATIARUM ACTIO

POST MISSAM.

Añã. Trium puerórum. In Duplicibus duplicatur.

Cantic. Benedícite. 46. In fine non dicitur Glória Patri.

Psalm. Laudáte Dóminum in sanctis ejus. 17. In fine Glória Patri.

Añã. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant sancti in camíno ignis benedícétes Dóminum.

Postea Sacerdos dicit :

Kyrie, eléison. Christe, eléison.

Kyrie, eléison. Pater noster. ʘ.

Et ne nos indúcas in tentatió-

nem. ʘ. Sed libera nos a malo.

ʘ. Confiteántur tibi, Dómine,

ómnia ópera tua. ʘ. Et sancti

tui benedícant tibi. ʘ. Exultábunt sancti in glória. ʘ. Læ-

tabúntur in cubilibus suis. ʘ.

Non nobis, Dómine, non nobis.

ʘ. Sed nómini tuo da glóri-

am. ʘ. Dómine, exáudi oratió-

nem meam. ʘ. Et clamor

meus ad te véniat. ʘ. Dóminus

vobíscum. ʘ. Et cum spírítu

tuo.

Orémus.

DEUS, qui tribus púeris mitigásti flammam ignium : concéde propítius ; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, aspirádo præveni, et adjuvádo proséquere : ut cuncta nostra oratio et

operatio a te semper incipiat. et per te cœpta finiatur.

DA nobis, quæsumus Dómine, vitiórum nostrórum flammam extingúere, qui beato Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. ʘ. Amen.

ORATIONES

Post Celebrationem et Communionem dicendæ.

Oratio

S. Thomæ Aquinatis.

GRATIAS tibi ago, Dómine sancte, Pater omnipotens. ætérne Deus, qui me peccatórem, indignum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretiósó Córpo et Sángvine Filii tui Dómini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta Commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercessio salutaris ad véniam. Sit mihi armátura fidei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuatio, concupiscétiæ et libidinis exterminatio, charitati et paciéntiæ, humilitátis et obediétiæ, omniúmque virtutum augmentatio : contra insidiarum inimicórum ómnium, tam visibílium, quam invisibílium, firmæ defénsio : mótuum meórum. tam carnálium, quam spírítu-

lium perfecta quietatio : in te uno ac vero Deo firma adhesio : atque finis mei felix consummatio. Et precor te , ut ad illud ineffabile convivium me peccatorem perducere digneris , ubi tu cum Filio tuo et Spiritu sancto Sanctis tuis es lux vera , satietas plena , gaudium sempiternum , jucunditas consummata , et felicitas perfecta. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Alia Oratio

sancti Bonaventuræ.

TRANSFIGE, dulcissime Domine Jesu, medullas et viscera animæ meæ suavissimo ac saluberrimo amoris tui vulnere, vera serenæque et Apostolica sanctissima charitate, ut liqueat et liquefiat anima mea solo semper amore et desiderio tui : te concupiscat, et deficiat in atria tua, cupiat dissolvi, et esse tecum. Da ut anima mea te esuriant panem Angelorum, refectiorem animarum sanctarum, panem nostrum quotidianum, supersubstantialem, habentem omnem dulcedinem et saporem, et omne delectamentum suavitatis, te

in quem desiderant Angeli prospicere, semper esuriant, et comedat cor meum, et dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ : te semper sitiatur fontem vitæ, fontem sapientiae et scientiae, fontem æterni luminis, torrentem voluptatis, ubertatem domus Dei, te semper ambiat, te quaerat, te inveniat, ad te tendat, ad te perveniat : te meditetur, te loquatur, et omnia operetur in laudem et gloriam nominis tui, cum humilitate et discretionem, cum dilectione et delectatione, cum facilitate et affectu, cum perseverantia usque in finem : ut tu sis solus semper spes mea, tota fiducia mea, divitiæ meæ, delectatio mea, jucunditas mea, gaudium meum, quies et tranquillitas mea, pax mea, suavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, sapientia mea, portio mea, possessio mea, thesaurus meus, in quo fixa et firma, et immobiliter semper sit radicata mens mea, et cor meum. Amen.

PSALMORUM INDEX.

119.	Ad Dominum.	112	142. Domine, exaudi.
27.	Ad te, Domine, clamabo.	40	20. Domine, in virtute.
24.	Ad te, Domine, levavi.	26	6. Domine, ne in furore.
122.	Ad te levavi oculos.	144	37. Domine, ne in furore.
23.	Afferte Domino.	40	130. Domine, non est exaltatum.
77.	Attendite popule.	77	138. Domine probasti.
48.	Audite hæc omnes.	58	3. Domine quid multiplicati.
118.	BEATI immaculati.	20	74. Domine quis habitabit.
127.	Beati omnes, qui.	116	89. Domine refugium.
31.	Beati, quorum.	42	23. Domini est terra.
40.	Beatus, qui intelligit.	58	26. Dominus illuminatio.
1.	Beatus vir.	3	22. Dominus regit me.
111.	Beatus vir, qui timet.	109	92. Dominus regnavit, decorem.
33.	Benedicam Dominum.	43	96. Dominus regnavit, exaltet.
102.	Benedic, anima mea... et omnia.	97	98. Dominus regnavit, irascantar.
103.	Benedic, anima mea... Domine.	97	133. Ecce nunc.
143.	Benedictus Dominus.	124	132. Ecce quam bonum.
84.	Benedixisti, Domine.	86	58. Eripe me.
91.	Bonum est confiteri.	98	139. Eripe me, Domine.
18.	COELI enarrant.	12	44. Eructavit cor meum.
149.	Cantate Domino... laus.	17	144. Exaltabo te, Deus.
95.	Cantate Domino... cantate.	90	29. Exaltabo te, Domine.
97.	Cantate Domino... quia.	94	19. Exaudiat te Dominus.
74.	Confitebimur tibi.	76	60. Exaudi Deus deprecationem.
9.	Confitebor tibi... narrabo.	5	54. Exaudi Deus...., et ne.
110.	Confitebor tibi... in.	108	68. Exaudi Deus... cum deprecor.
137.	Confitebor tibi.	121	16. Exaudi Domine justitiam.
104.	Confitemini Domino et.	99	39. Expectans expectavi.
105.	Confitemini Domino... Quis.	100	80. Exultate Deo.
106.	Confitemini... Dicant.	102	32. Exultate justi.
117.	Confitemini Domino... Dicat.	19	67. Exurgat Deus.
135.	Confitemini Domino... in.	119	86. FUNDAMENTA ejus.
15.	Conserva me, Domine.	9	85. INCLINA, Domine.
115.	Credidi propter.	111	125. In convertendo.
4.	Cum invocarem.	129	10. In Domino confido.
129.	DE profundis.	52	113. In exitu Israel.
43.	Deus auribus.	56	30. In te, Domine, speravi.
49.	Deus deorum Dominus.	59	70. In te, Domine, speravi.
62.	Deus Deus meus, ad te.	15	65. JUBILATE Deo..., psalmum.
21.	Deus Deus meus.	27	99. Jubilate Deo..., servite.
69.	Deus in adjutorium.	72	34. Judica, Domine.
53.	Deus in nomine.	19	42. Judica me Deus.
71.	Deus judicium.	74	25. Judica me, Domine.
108.	Deus laudem meam.	103	121. LÆTATUS sum.
66.	Deus miseratur.	15	145. Lauda, anima mea.
45.	Deus noster refugium.	57	147. Lauda Jerusalem.
82.	Deus quis similis.	85	148. Laudate Dominum de cælis.
59.	Deus repulisti nos.	65	150. Laudate Dominum in.
81.	Deus stetit in synagoga.	84	116. Laudate Dominum omnes.
78.	Deus venerunt gentes.	80	146. Laudate Dominum quoniam.
93.	Deus ultionum.	90	134. Laudate nomen Domini.
114.	Dilexi, quoniam.	111	112. Laudate pueri.
17.	Diligam te, Domine.	10	120. Levavi oculos meos.
38.	Dixi: Custodiam.	53	47. MAGNUS Dominus, et.
109.	Dixit Dominus.	108	131. Memento Domine.
35.	Dixit injustus.	45	56. Miserere... miserere.
13.	Dixit insipiens.	8	55. Miserere... quoniam.
52.	Dixit insipiens.	62	50. Miserere... secundum.
140.	Domine clamavi.	123	100. Misericordiam.
7.	Domine Deus meus.	4	88. Misericordias Domini.
87.	Domine Deus salutis.	87	126. Nisi Dominus.
8.	Domine Dominus noster.	5	123. Nisi quia Dominus.
101.	Domine, exaudi.... et.	96	36. Noli æmulari.

61. Nonne Deo subjecta.	66	128. SÆPE expugnaverunt.	116
75. Notus in Judæa.	76	68. Salvum me fac, Deus.	71
46. OMNES gentes.	58	41. Salvum me fac.	7
107. PARATUM cor.	403	57. Si vere utique.	64
72. QUAM bonus Israel.	74	136. Super flumina.	120
53. Quam dilecta.	85	64. TE decet hymnus.	69
2. Quare fremuerunt.	3	94. VENITE, exultemus.	2
41. Quemadmodum desiderat.	55	5. Verba mea auribus.	49
124. Qui confidunt in.	115	76. Voce mea.... voce mea ad Deum.	77
51. Quid gloriaris.	60	441. Voce mea.... voce mea ad Dominum.	123
90. Qui habitat.	129	12. USQUEQUO, Domine.	7
79. Qui regis Israel.	84	73. Ut quid, Deus, repulisti.	75

CANTICORUM INDEX.

AUDITE, cœli.	405	Ego dixi: In dimidio.	61
BENEDICITE omnia.	16	Exultavit cor meum.	70
Benedictus Dominus.	18	MAGNIFICAT.	110
CANTEMUS Domino.	82	NUNC dimittis.	130
Confitebor tibi, Domine.	50	QUICUMQUE vult.	21
DOMINE, audivi auditionem.	92	TE Deum laudamus.	14

HYMNORUM INDEX.

ÆTERNA cœli gloria.	93	Jesu, corona celsior.	lxx
Æterna Christi munera.	ij	Jesu, corona Virginum.	lxxvij
Æterne Rector siderum.	344	Jesu, Redemptor omnium.	liv
Æterne rerum Conditor.	18	IMMENSE cœli Conditor.	142
Ales diei nuntius.	62	Invicte Martyr, unicum.	xxvij
Alto ex Olympi.	cvij	Iste Confessor Domini.	xlv
Ave maris stella.	cxvij	LUCIS Creator optime.	110
Aurora jam spargit.	107	Lustra sex qui jam peregit.	286
COELESTIS Urbs Jerusalem.	xcix	Lux ecce surgit auræa.	83
Cœli Deus sanctissime.	147	MAGNE Deus potentie.	120
Cœlo Redemptor prætulit.	cx	Memento, rerum Conditor.	cxixvj
Christe, sanctorum.	326	NOCTE surgentes vigilemus.	2
Christe, sanctorum..... Rector.	ccxv	Nox atra rerum.	71
Christo profusum sanguinem.	xxxij	Nox, et tenebræ.	70
Consors paterni luminis.	53	Nunc sancte nobis Spiritus.	82
Corpus domas.	360	O gloriosa virginum.	cxixj
Creator alme siderum.	231	O quot undis.	290
Custodes hominum.	332	O stella Jacob fulgida.	cxvij
Deus tuorum militum.	xvij	PANGE lingua gloriosi Lauream.	281
ECCË jam noctis.	18	Pange, lingua, gloriosi Corporis.	cxix
Exultet orbis gaudiis.	ij	Placare Christe servulis.	369
FORTEM virili pectore.	xcij	Præclara custos virginum.	cxvj
GENTIS Polonæ.	359	Primo die, quo Trinitas.	2
HÆC est dies, qua candida.	353	QUEM terra, pontus, sidera.	cxlij
Hominis suporne Conditor.	123	RECTOR potens.	34
Hujus orata, Deus alme.	xcij	Regis superni nuntia.	358
Jam lucis orto sidere.	49	Rerum Creator optime.	62
Jam sol recedit igneus.	126	Rerum Deus tenax vigor.	26
Jam toto subitus.	291	Rex gloriose Martyrum.	xlj

SACRIS solemnibus.
 Salutis æternæ Dator.
 Salutis humanæ sator.
 Sanctorum meritis.
 Somno reffectis artubus.
 Splendor paternæ gloriæ.
 Summæ Parens clementiæ.
 Summæ Deus clementiæ.
 TE deprecante.

ccxxvj	Telluris alme Conditor.	115
378	TE lucis ante terminum.	120
ccvij	Te, Mater alma Numinis.	ccxv
xxxij	Te splendor et virtus.	321
39	Tibi, Christe, splendor.	ccxi
51	Tu Trinitatis Unitas.	64
94	VEXBUM supernum prodians.	ccxli
295	Vexilla Regis prodeunt.	290
361	Virginis Proles Opifexque.	lxxi

INDEX ALPHABETICUS

OMNIUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM

HUJUS PARTIS AUTUMNALIS BREVIARII.

*Hoc signum * denotat Festum ex Indulto.*

Adaucti et Felicis mart.	255	Dedicatio Basilicarum SS. Petri et Pauli.	44
Adriani martyris.	267	Dedicatio S. Michaelis archang.	2
Ægidii abbatis.	258	Didaci conf.	4
Agricolæ et Vitalis mart.	363	Dionysii et soc. mart.	5
* Alphonsi Rodriguez conf.	ccxxvj	Dolorum septem B. M. V.	9
Andræ Apostoli.	426	Duodecim Frat. mart.	11
Andræ Avellini conf.	396	Eduardi regis conf.	1
* Angeli Custodis.	clxix	Eleutherii et soc. mart.	25
Angelorum Custodum.	332	Elisabeth viduæ.	41
Apuleii et soc. mart.	346	Euphemii et soc. mart.	26
Augustini episc. conf.	251	Eustachii et soc. mart.	3
Bacehi et soc. mart.	346	Evaristi papæ et mart.	6
Basilicæ Salvatoris Dedicat.	393	Exaltatio S. Crucis.	23
Basilic. SS. Apost. Petri et Pauli Dedic.	409	Felicis de Valois conf.	1
Bibianæ virg. et mart.	434	Felicis et Adaucti mart.	1
Birgittæ viduæ.	346	Felicitatis mart.	42
Brunonis conf.	344	Francisci conf.	12
Cæcilie virg. et mart.	415	Francisci Borgiæ conf.	24
Callisti papæ et mart.	352	* Idem.	cc
Caroli Borromæi episc. et conf.	385	Francisci Impressio Stigmatum.	29
Catharinæ virg. et mart.	425	Fratrum duodecim mart.	2
Chrysanthi et Darie mart.	363	* Gallæ viduæ.	chr
Chrysogoni mart.	423	Geminiani et soc. mart.	4
Clementis papæ et mart.	419	Gertrudis virg.	4
* Conceptionis B. M. V. per annum.	ccxxliij	Gorgonii mart.	29
* Concept. Immac. B. M. Aliud Officium.	ccxxvij	Gregorii Thaum. ep. conf.	4
Cornelii et Cypriani mart.	206	Hedwigis viduæ.	21
Coronatorum Quatuor martyrum.	391	Hieronymi preab. conf. et Eccl. doct.	21
Cosmæ et Damiani mart.	318	Hilarionis abbatis.	2
Crucis Exaltationis.	280	Hyacinthi et Proti mart.	7
Cypriani et Cornelii mart.	296	Impressio Stigmatum S. Francisci.	29
Cypriani et Justinæ mart.	348	Jannarii episc. et soc. mart.	3
Damiani et Cosmæ mart.	318	Joannis Baptistæ Decollat.	21
Darie et Chrysanthi mart.	363	Joannis Cantii conf.	21
Decollat. S. Joannis Baptistæ.	251	Joannis a Cruce conf.	2
Dedicatio Basilicæ Salvatoris.	393	Josephi a Cupertino conf.	2

Judæ et Simonis apost.	384	Petri Alexandrini episc. et mart.	427
Justinæ et Cypriani mart.	318	Placidi et soc. mart.	344
Laurentii Justiniani episc. conf.	261	Pontiani papæ mart.	411
*Leonardi a Porta Maurilio conf.	ccxxij	Præsentatio B. M. V.	414
Lini papæ et mart.	314	Proti et Hyacinthi mart.	374
Lucæ evangelistæ.	386	*Pulcheriæ virg. imp.	clxxxvij
Luciæ et soc. mart.	296	*Puritatis B. M. V.	cxcvj
*Ludovici Bertrandi conf.	cxcv	*Raphaelis Archangeli.	ccix
Marcelli et soc. mart.	346	Raymundi Nonnati conf.	257
Narci papæ et conf.	346	*Redemptoris SS.	ccij
Marisæ B. V. Nativitas.	263	*Reliquiarum SS.	ccij
Nomen.	268	Remigii episc. et conf.	331
Septem Dolorum.	290	Respicii et soc. mart.	396
De Mercede.	316	Rosæ a S. Maria virg. Limanæ.	235
Rosarii Solemnit.	329	*Rosæ Viterbiensis virg.	clxxx
Præsentatio.	414	*Rosaliæ virg. Panorm.	clxxix
* Maternitas.	cxc	Rosarii B. M. V. Solemnit.	329
* Puritas.	cxcvj	Rustici et soc. mart.	347
* Patrocinium.	ccxix	Sabinæ mart.	251
* Concept. per annum.	ccxxxij	*Sacramenti SS. Officium per annum.	ccxxv
* Conc. Imm. Aliud Offic.	ccxxxvij	Sanctorum Omnium.	369
* Mariæ de Socos.	clxxxiv	Saturnini mart.	427
Martini episc. et conf.	398	Septem Dolorum B. V. M.	290
Martini papæ et mart.	403	Sergii et soc. mart.	346
*Maternitatis B. M. V.	cxc	*Silvestri abbatis.	ccxxj
Matthæi apost. et evang.	310	Simonis et Judæ apost.	361
Mauritii et soc. mart.	312	Stephani Hungar. reg. conf.	259
Mennæ mart.	399	Stanislai Kostkæ conf.	ccxix
Michaelis Archang. Dedic.	321	Teresiæ virginis.	353
Nativitatis B. M. V.	263	Theclæ virg. et mart.	315
Nicolai de Tolentino conf.	273	Theodori mart.	393
Nicomedis mart.	287	Thomæ de Villanova episc. et conf.	312
Nominis B. M. V.	268	Tryphonis et soc. mart.	396
Nymphæ et soc. mart.	396	Ursulæ et soc. mart.	362
Omnium Sanctorum.	369	*Idem.	ccj
*Patrocinium B. M. V.	ccxix	Vitalis et Agricolæ mart.	383
*Petri Claver conf.	clxxxij	Wenceslai ducis et mart.	319
Petri de Alcantara conf.	358	*Wolfgangi episc. Ratisbonensis.	ccxvij

FORMULA

Ad impertiendam indulgentiam plenariam in articulo mortis.

ŷ. Adjutórium nostrum ✠ in nómine Dómini. R. Qui fecit cœlum et terram. Añã. Ne reminiscáris, Dómine, delicta fámuli tui, vel ancillæ tuæ, neque vindictam sumas de peccátis ejus. Kyrie, eléison. (Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, etc. ŷ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed libera nos a malo. ŷ. Salvum fac servum tuum, vel ancillam tuam. R. Deus meus, sperántem in te. ŷ. Dómine, exáudi oratiónem meam. R. Et clamor meus ad te véniat. ŷ. Dóminus vobiscum. R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

CLEMENTISSIME Deus, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui néminem vis perire in te credéntem, atque sperántem, secúndum multitudinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N. vel fámulam tuam, quem, vel quam tibi verá fides, et spes christiána comméndant. Visita eum, vel eam, in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem, et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem, et véniam cleménter indúlge : ut ejus ánima in hora éxítu sui te júdicem propitiátum invéniat, et in ságuine ejúsdem Filii tui ab omni mácula ablúta transire ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

Tum dicto ab uno ex clericis assistantibus : **Confiteor**, etc. Sacerdos dicat **Misereátur**, etc.

Deinde :

DOMINUS noster Jesus Christus Filius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligandi, atque solvendi, per suam piissimam misericórdiam recipiat confessionem tuam, et restituat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepisti : et ego facultáte mihi ab apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenariam, et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, ✠ et Filii, et Spiritus sancti.

PER sacrosáncta humanæ reparatiónis mystéria remittat tibi omnipotens Deus omnes præsentis, et futúræ vitæ pœnas, paradisi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedicat te omnipotens Deus, Pater, ✠ et Filius, et Spiritus sanctus. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morbo proximus, ut neque confessio generalis neque precum tempus suppetat, statim ei benedictio impertiatur dicens : Dóminus noster, etc.

Et si mors proxime urgeat, dicat **Indulgéntiam plenariam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo in nómine Patris ✠, et Filii, et Spiritus sancti. Amen.**

OFFICIUM

IMMAC. CONCEPTIONIS

BEATÆ MARIE VIRGINIS PER ANNUM.

PARS AUTUMNALIS.

(*Ex Decreto SS. D. Pii PP. IX. 25 Septembris 1863.*)

Ad Vesperas Añæ et Capitulum de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. V. per annum.

Hymnus. Ave maris stella. Immaculata Conceptione tua Dei Génitrix Virgo. R. Gáulium annuntiavit univérso mundo.

Ad Magnificat, Aña. beatam me dicent omnes generationes, quia fecit mihi magna qui potens est. Alleluia.

Oratio ut ad Laudes.

Ad Matutinum, Invitorium. Immaculatam Conceptionem virginis Mariæ celebramus: * Christum ejus Filium adoramus óminum. Ps. Venite, exultemus.

Hymnus. Præclara custos virginum.

In primo Nocturno.

Aña. Admirabile est nomen tuum, Dómine, in univérso terra, et gloria in Virgine María dignum

tibi habitáculum præparásti.

Psalmi ut in Festis B. M. V. per annum.

Aña. In sole pósuit Deus tabernáculum suum.

Aña. In Conceptione sua accepit María benedictionem a Dómino et misericórdiam a Deo salutári suo.

✠. Deus omnipotens præcinxit me virtute. R. Et pósuit immaculatam viam meam.

Lectiones de Scriptura occurrente.

R. j. Per unum hóminem peccatum in hunc mundum intravit, in quo omnes peccaverunt.

* Ne timeas María, invenisti grátiam apud Deum. ✠. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimicum factus est protector tuus. Ne timeas.

R. ij. Transite ad me, omnes, qui concupiscitis, et ego narrabo vobis

AUTUMNALIS.

Deus animæ meæ. *ψ.* Vivit Dóminus quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et narrábo vobis.

℞. *ij.* Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut favus distíllans lábia ejus;* Mel et lac sub lingua illíus.

ψ. Veni de Líbano, Sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel et lac. G lória Patri. Mel et lac.

In secundo Nocturno.

Añ. Diffúsa est grátia in Conceptione ejus, et Speciósá apparuit inter filias hóminum.

Añ. Adjúvit eam Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernaculum suum Altíssimus.

Añ. Gloriósá dicta sunt de te, civitas Dei: fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

ψ. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. *℞.* Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ex Bulla Dogmática Pii Papæ IX.

Lectio iv.

OMNES norunt quanto stúdio hæc de Immaculáta Deiparæ Virginis Conceptione doctrína a spectatíssimis Religíosis Familiis et celebrióribus Theológicis, Académiis ac præstantíssimis divinárum rerum sciéntia Doctóribus fúerit trá dita, assérta ac propugnáta. Omnes páriter norunt quantopere solliciti fúerint Sacrórum Antístites vel in ipsis ecclesiásticis convéntibus palam públicéque profitéri, sanctíssimam Dei Genitricem Virgínem Mariam ob prævísa Christi Dómini

Redemptóris mérita nunquam origináli subjacuisse peccáto, sed præservátam omníno fuisse ab originis labe, et idcirco sublimióri modo redemptam. Quibus illud profecto gravíssimum et omníno máximum accédit, ipsam quoque Tridentínam Synodum, cum dogmáticum de peccáto origináli éderet decretum, quo justí sacrárum Scripturárum sanctórumque Patrum ac probatísimórum Conciliórum testimonia, státuit ac definívit: Omnes hómines nasci origináli culpá inféctos; tamen solémniter declarásse: Non esse suæ intentionis, in decreto ipso tantæ definitionis amplitúdine comprehéndere beatam et Immaculatam Virgínem Dei Genitricem Mariam. Hac enim declaratione Tridentíni Patres, ipsam beatíssimam Virgínem origináli labe solútam, per rerum temporúmq; adjúctis satis innuérunt, atque ad perspicue significárum, nihil ex divínis Líteris, nihil ex traditione, Patrúmq; auctoritaté rite afférri posse, quod tantæ Virgínis prærogatíve quovímodo refragétur.

℞. Ego ex ore Altíssimi prodií primogénita ante omnem creatúram; ego feci in cœlis ut orirétur lumen indeficiens. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. *ψ.* Deus enim creávit me in justitia et apprehéndit manum meam et servávit me. Nondum.

Lectio v.

ET re quidem vera hanc d' Immaculáta beatíssimam

Virginis Conceptione doctrinam quotiē magis gravissimo Ecclēsię sensu, magisterio, studio, sciētia ac sapiētia tam splēdide explicātam, declarātam, confirmātam et apud omnes cathōlici orbis pōpulos ac natiōnes mirāndum in modum propagātam, in ipsa Ecclēsia semper extitisse velti a majōribus acceptam, ac revelatę doctrinę caractere insignitam, illūstria venerandę antiquitatis Ecclēsię Orientalis et Occidentalis monumenta validissime testantur. Equidem Patres Ecclesięque Scriptōres, cōlestibus edocti eloquiis, nihil antiquius habere, quam in libris ad explicandas Scripturas, vindicanda dōgmata, erudiendosque fideles elucubratis; summam Virginis sanctitatem, dignitatem, atque ab omni peccati labe integritatem, ejusque pręclaram de teterrimo humani generis hoste victoriam, multis mirisque modis certatim prędicare atque efferre.

R. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis æternę et speculum sine macula. †. Est enim hæc speciōsior sole, et luci comparata invenitur purior. Candor est.

Lectio vj.

QUAPROPTER enarrantes verba, quibus Deus pręparata renovandis mortalibus suę pietatis remedia inter ipsa mundi primordia prænuntians, et deceptoris serpentis retudit audaciam et nostri generis spem mirifice erexit, inquit: Inimicitias ponam inter te et

mulierem, et semen tuum et semen illius, docere: divino hoc oraculo clare aperteque demonstratum fuisse misericordem humani generis Redemptorem, scilicet Unigenitum Dei Filium Christum Jesum ac designatam beatissimam Ejus Matrem Virginem Mariam, ac simul ipsissimas utriusque contra diabolum inimicitias insinister expressas. Quocirca, sicut Christus Dei hominumque mediator, humana assumpta natura, delens quod adversus nos erat chirographum decreti, illud cruci triumphator affixit, sic sanctissima Virgo, arctissimo et indissolubili vinculo cum Eo conjuncta, una cum Illo et per Illum, sempiternas contra venenosum serpentem inimicitias exercens ac de ipso plenissime triumphans, illius caput immaculato pede contrivit.

R. Signum magnum apparuit in celo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim. †. Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitię, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. Et in. Glória Patri. Et in.

In tertio Nocturno.

Añã. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus; annuntiata in omnibus pōpulis gloriã ejus.

Añã. Lætãmini, omnes, in Dōmino: et confitẽmini memorię sanctitatis ejus.

Añã. Notum fecit Dōminus opus suum: in conspectu gē-

tium revelávit glóriam Genitricis suæ.

ÿ. Exaltábo te , Dómine , quóniam suscepísti me. Rj. Nec delectásti inimicos meos super me.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 1.*

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ , cui nomen Náza-reth , ad virginem desponsátam viro , cui nomen erat Joseph , de domo David , et nomen virginis María. Et reliqua.

Homília S. Sophrónii Episcopi.

Homil. in Deiparæ Annunt.

Vere benedicta tu in mulieribus , quóniam Evæ maledictionem in benedictionem commutásti ; quóniam Adam , qui prius jacébat execratione percúlsus , ut per te benedicerétur effecísti. Vere benedicta tu in mulieribus , quóniam benedictio Patris per te affúlsit homínibus , eósque a véteri maledicto liberávit. Vere benedicta tu in mulieribus , quia per te progenitores tui salutem invéniunt ; tu síquidem genitura es Servatórem , qui divi-nam ipsis salutem comparábit. Vere benedicta tu in mulieribus , quóniam sine sémine eum protulísti fructum , qui benedictionem terrarum orbi elargí-tur , ipsúmque a maledictione spinas germinánte rédimít. Vere benedicta tu in mulieribus , quia múlier naturali conditione cum sis , Dei tamen Génitrix répsa fies. Etenim , si qui ex te nascitúrus est secúndum veri-

tátem Deus est incarnátus , ipsa jure meritóque diceris Deipara. quippe quæ Deum verissime parís.

Rj. Hortus conclúsus , soror mea sponsa , hortus conclúsus , fons signátus : * Emissiones tuz Paradísus , o María. ÿ. Apen mihi soror mea , amíca mea , colúmba mea , immaculáta mea. Emissiones.

Lectio viij.

Ne timeas , María , invenisti enim apud Deum grátiam perire nésciam ; invenísti apud Deum grátiam præ quálibet exímiam ; invenísti apud Deum grátiam ómnibus votis expeténdam ; invenísti apud Deum grátiam ómnium gratiarum splendidíssimam ; invenísti apud Deum grátiam nunquam elarguéntem ; invenísti apud Deum grátiam quæ te salvam præstet ; invenísti apud Deum grátiam quæ nullo ímpetu quatiátur. invenísti apud Deum grátiam plane invíctam ; invenísti apud Deum grátiam perénniter duráturam. Et álii quidem , iique plures ante te exímia sanctitatis floruérunt. Sed némini , quemádmodum tibi , plena gráta impertíta est ; nemo , sicut tu. ad tantum magnificéntiæ est evéctus : nemo , sicut tu , purificánte grátia , præoccupátus est ; nemo , sicut tu , cœlesti lúmine refúlsit ; nemo , sicut tu , præ omni celsitú-dine exaltátus est.

Rj. Magnificat ánima mea Dominum ; * Quia fecit mihi magna qui potens est , et sanctum nomen ejus. ÿ. Ecce enim ex hoc beatam me dicent

omnes generatiões. Quia fecit.
glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

ET mérito quidem; nemo enim, sicut tu ad Deum tam prope accessit; nemo, sicut tu, Dei donis ditatus est; nemo, sicut tu, Dei gratiæ particeps fuit. Omnia vincis, quæcunque inter homines emineant; omnia superas mûnera, quæ effusa a Dei largitate in quolibet dimanaverit. Plus enim omnibus inhabitantis Dei possessione ditescis. Nemo sic in se Deum complecti potuit; nemo potuit sic frui Dei præsentia; nemo dignus est habitus, qui sic per Deum illuminaretur; ac propterea non modo Deum omnium conditorem ac Dominum in te excepisti, sed eum habes ex te ineffabiliter incarnatum, atque in útero tuo gestatum, et post hæc genitum, et universos homines a paterna condemnatione redimentem, ac salutem, quæ nullum finem habitura sit, ipsis elargientem. Et propterea tibi clamavi, atque iterum vehementer clamabo: Ave, gratia plena, Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Tota pulchra es, María, et mácula originális non est in te. Psalm. Dominus regnavit, cum reliq. de Dñica.

2. Vestiméntum tuum candidum quasi nix, et faciès tua sicut sol.

AUTUMNALIS.

3. Tu glória Jerúsalem, tu lætitia Israel, tu honorificentia pópuli nostri.

4. Benedicta es tu, Virgo María, a Dómino Deo excélso præ omnibus mulieribus super terram.

5. Trahe nos, Virgo immaculata, post te currémus in odorem unguentórum tuórum.

Capitulum. *Prov.* 8.

DOMINUS possédit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab ætérno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus. O gloriósa.

Ÿ. Immaculata Conceptio tua Dei Génitrix Virgo. Rj. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Benedictus, Añæ.

Ait Dóminus Deus ad serpéntem: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum. Allelúia.

Oratio.

DEUS, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti: quæsumus; ut qui ex morte ejúsdem Filii tui prævisa, eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessiõe ad te pervenire concédas. Per eúdem Dóminum.

Ad Primam, in Rj. br. dicitur

Ÿ. Qui natus es de María Virgine.

Ad Tertiam, Añæ.

Vestiméntum tuum.

Capitulum ut ad Laudes.

℞. br. Deus omnipotens *Præcinxit me virtute. Deus. ✠. Et posuit immaculatam viam meam. Præcinxit. Gloria Patri. Deus. ✠. In hoc cognovi, quoniam voluisti me. ℞. Quoniam non gaudébit inimicus meus super me.

Ad Sextam, Aña.
Tu gloria Jérusalem.

Capitulum. *Ezech. 44.*

PORTA hæc clausa erit, non aperietur, et vir non intrabit per eam; quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam, eritque clausa Principi. Princeps ipse sedébit in ea.

℞. br. In hoc cognovi, * Quoniam voluisti me. In hoc. ✠. Quoniam non gaudébit inimicus meus super me. Quoniam voluisti. Gloria Patri. In hoc. ✠. Exaltábo te, Dómine, quoniam suscepisti me. ℞. Nec delectásti inimicos meos super me.

Ad Nonam, Aña
Trahe nos.

Capitulum. *Apoc. 12.*

SIGNUM magnum apparuit in cælo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

℞. br. Exaltábo te, Dómine. Quoniam suscepisti me. Exaltábo. ✠. Nec delectásti inimicos meos super me. Quoniam Gloria Patri. Exaltábo. v. Immaculata Conceptio tua. D. Génitrix virgo. ℞. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

In ij. Vesperis omnia ut ..

Ad Magnificat, Aña.

Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillánimes, referte flébiles, ora pro pópulo, interveni pro Clero, intercède pro devoto fœmíneo sexu: sentiant omnes tuum juvare quicumque celebrant tuam sanctam Immaculatam Conceptionem.

RESPONSORIA PRIMI NOCTURNI,

In Proprio de Tempore ponenda ad diem de qua dicitur Officium.

Pro uno Martyre.

R. j. Iste Sanctus pro lege ei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: * Fundatus enim erat supra firmam petram. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad celestia regna. Fundatus.

R. ij. Justus germinabit sicut lilium; * Et florabit in eternum ante Dominum. V. Plantatus in domo Domini, in tris domus Dei nostri. Et.

R. iij. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia mana, et exoravit Altissimum: Et inventus est in numero sanctorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad celestia regna. Et. (Gloria Patri. Et.

Pro Pluribus Martyribus.

R. j. Abstergit Deus omnem lacrymam ab oculis Sanctorum: et jam non erit amplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: * Quoniam priora transierunt. V. Non esurient, neque sitient amplius, neque cadet super illos sol, neque ullus aestus. Quoniam.

R. ij. Viri sancti gloriosum sanguinem fuderunt pro Domino, amaverunt Christum in vita sua, imitati sunt eum

AUTUMNALIS.

in morte sua: * Et ideo coronas triumphales meruerunt. V. Unus spiritus et una fides erat in eis. Et.

R. iij. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia, * Et meruerunt habere coronas perpetuas. V. Iste sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Et. (Gloria Patri. Et.

Pro Confessore Pontifice.

R. j. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. V. Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratum sum. Intra.

R. ij. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideo jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. V. Benedictio nem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo.

R. iij. Juravit Dominus et non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in eternum secundum ordinem Melchisedech. V. Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis. Tu. (Gloria Patri. Tu.

ctæ lumen, beate N. divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

Pro Conf. non Pont.

In j. Vesp. Añã. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. — v. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R. Stolam glóriæ induit eum.

In Laud. Añã. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui. — v. Justum, supra.

In ij. Vesp. Añã. Hic vir despiciens mundum, et terrena triumphans, divítias cœli cóndidit ore, manu. — v. Justum dedúxit, supra.

Pro Virgine.

In j. Vesp. Añã. Veni, sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. — v. Spécie tua et pulchritúdine tua. R. Inténde, prospere procéde, et regna.

In Laud. Añã. Simile est regnum cœlorum hómini negotiátóri, quærénti bonas margaritas : invénta uná pretiós-

sa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. — v. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesp. Añã. Veni, — v. Diffúsa, supra.

Pro pluribus Virgínibus utrisque Vesperis et Laudibus.

Añã. Prudentes virgines, aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte obviam ei. — v. Adducéntur Rêgi virgines post eam. R. Próxime ejus afferéntur tibi.

Pro non Virgine.

In j. Vesp. Añã. Simile est regnum cœlorum hómini negotiátóri, quærénti bonas margaritas : invénta uná pretiosa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. — v. Spécie supra.

In Laud. Añã. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis óperæ ejus. — v. Diffúsa, supra.

In ij. Vesp. Añã. Manus suam apéruit inopi, et palmæ suas exténdit ad páuperem et panem otiosa non comédit — v. Diffúsa, supra

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM ANGLIÆ.

PARS AUTUMNALIS.

DIE XXXI. AUGUSTI.

S. Aidani, Conf. Pont.
Duplex.

Oratio. Da, quæsumus.
In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Hist. ven. Bedæ, iij. 3.

OSWALDUS, Northanhymbrorum Rex, cum a majóribus natu Scotórum, inter quos éxulans baptismum suscéperat, cathólicæ fidei antístitem petiisset, accépit summæ mansuetúdinis et pietátis virum Aidánum, e monastério sancti Colúmbæ in ínsula quæ vocátur Hii, cui locum sedis episcopális in ínsula Lindisfarnénsi tribuit. Pulchérissimo autem spectáculo sæpe cóntigit, ut, evangelizánte antístite, qui Anglórum linguam perfécite non nóverat, ipse Rex dúcibus et ministris suis verbi cœlestis intérpres existeret.

¶. Inveni David.

Lectio v.

AIDANUS autem nil hujus mundi quærere, nil amare curábat. Per cuncta loca pedes discúrrere, obviósque ad fidei sacraménta suscipiéndam invitáre, si infidèles essent, si fidèles, ad eleemósynas operúmque bonórum executionem verbis excitáre solébat. Cujus exémplo

AUTUMN. ANGL.

informáti témpore illo religiósi quique viri ac féminæ, consuetúdinem fecérunt per totum annum, excépta remissióne Quinquagésimæ paschális, quarta et sexta sábbati jejúnium ad nonam usque horam proteláre.
Rj. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Hæc autem, ait Beda, in hoc viro ad legéntium utilitátem comméndo, stúdiúm videlicet pacis et charitátis, continéntiæ et humilitátis; ánimus iræ et avaritiæ victórem; superbíæ simul et vanæ glóriæ contemptórem; indústriam faciéndi simul et docéndi, auctoritátem sacerdoté dignam redarguéndi superbos et poténtes; et infirmos consolándi, et páuperes recreándi cleméntiam: qui ut brévitè multa comprehéndam, nil ex ómnibus, quæ in evangélicis, vel apostólicis, sive prophéticis literis faciéndam cognóverat; prætermíttere solébat. Obiit autem décimo séptimo episcopátus sui anno, et in ínsula Lindisfarnénsium ad dexteram altáris juxta veneratióem tanto Episcopo dignam sepúltus est.

¶Iste est qui.

Lectioes iij. Nocturni de j. loco.

DIE III. OCTOBRIS.

S. Thomæ Herefordiensis,

Conf. Pont.

Duplex. Oratio.

Ex Missali Sarisbur.

DEUS, qui Ecclesiã tuam beati Pontificis Thomæ angélica puritate et virtutum gloria decorasti : concede nobis famulis tuis ; ut ejus suffragantibus méritis Angelórum cum ipso mereámur agminibus sociari. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Processu et Bulla Canonizationis.

THOMAS ex nobili familia de Cantelúpo oriúndus, tum in Anglia, tum Parisiis et Aureliánæ litteris incúbuit. In pátriam revérsus, académiæ Oxoniénsis, et póstea totius regni fit cancellárius. Sæculi autem curis irretítus, nihilosécus próprie salúti invígilat. Summo enim mane sacris ex more peráctis, negótiis se accíngit : quibus diúrno témpore peráctis, máximam noctis partem orationi et lectioni impéndit. Cibi autem et potus abstinentia, misericórdia in páuperes, castitate, cæterisque virtútibus ita excéllit, ut ómnium in se óculos atque ora brevi convértat.

R̄. Inveni David.

Lectio v.

DEINDE Episcopus Herefordiënsis renuntiátus, óptimi pastóris partes diligénter curat, nec quidquam pótius habet quam Diocésim visitáre, peccatóres tum públice concionádo, tum privátim corripiédo corrigere, plebis audire confes-

siones, et Confirmatiónis sacraméntum párvulis conférre. Sibi parcus, opes suas in páuperes larga manu effúndit : et tanta ubique pollet grátia, ut gregis suæ pater ab ómnibus mérito habeatur.

R̄. Pósuí adjutórium.

Lectio vj.

CUM autem aliquádo in Synodo Radingénsi ab Archiepiscopo suo Joanne Peckham dissentíret, crescén-te póstea discórdia, ad summum Pontíficem provocávit : a quo, cum Itáliam petiisset, honorificentissime accéptus est. Sed paulo post in morbum lethálem Florentiæ incidens, Ecclesiæ sacraméntis rite percéptis, et commendáta piissime Deo ánima, migrávit in cælum anno ætátis sexagésimo tértio, reparatæ autem salutis millésimo ducentésimo octogésimo secúndo : quem ubique in Anglia sanctitátis fama celebérrimum Joannes Vigésimus secúndus in Sanctorum número rétulit.

R̄. Iste est qui.

Lect. iij. Noct. de ij. loco.

DOM. II. OCTOBRIS.

Maternitatis B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in fine Brev.

DIE X. OCTOBRIS.

S. Paulini, Conf. Pont.

Duplex.

Oratio. Da, quæsumus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Historia ven. Bedæ, lib. j. c. 29, lib. ij. 9, 14, 20. lib. iij. 14.

PAULINUS, quem beatíssimus Papa Gregórius, Augustíno

postulante, cooperatorem dederat, ordinatus Episcopus a Justo Cantuariorum Archiepiscopo, comes futurus Ædilbærgæ virginis, quam Æduini Northanhymbrorum rex sibi in uxorem desponsaverat. Cumque in provinciam venisset, laboravit multum, tum ut suos in fide contineret, tum ut paganos ad fidei gratiam prædicando converteret. Cumque per aliquot annos parum profecisset, rex tandem, re diu multumque ponderata, Paulino assensum præbuit, et idololatriæ renuntiavit.

ñ. Inveni David.

Lectio v.

ACCEPIT igitur Æduini rex cum cunctis gentis suæ nobilibus et plebe plurima fidem et lavacrum sanctæ regenerationis, baptizatus Eburaci, ubi postea ecclesia sancti Petri Apostoli ædificata est: in qua etiam civitate doctori suo Paulino sedem episcopatus donavit. Tantis autem fertur tunc fuisse fervor fidei in gente Northanhymbrorum, ut Paulinus quodam tempore per triginta sex dies continuos a mane usque ad vesperam nil aliud ageret, quam influentem de cunctis viculis plebem Christi verbo instruere, et instructam in fluvio Gleni lavacro remissionis ablueret. Baptizabat autem sæpissime in fluvio Sálua qui vicum Cataractam præterfluit; nondum enim oratoria in exordio nascentis ibi ecclesiæ poterant ædificari.

R. Pósui adiutorium.

Lectio vj.

PEREMPTO tandem Æduini rege, et turbatis Northanhymbrorum rebus, cum nil præsidii nisi in fuga videretur, Paulinus, assumpta Ædilbærgæ regina, rediit Cántiam navigio, et curam Hrofensis ecclesiæ pastore caréntis suscepit, retento pallio, quod ab Honório Pontífice Eburaci acceperat. In regimine autem hujus ecclesiæ transivit ad Dóminum sexto Iduum Octóbrium, anno sexcentésimo quadragésimo quarto, sepultusque est in secretario beati Apóstoli Andréæ, quod rex Æthelbæret in eadem Hrofi civitate construxerat.

ñ. Iste est.

Lectiones iij. Nocturni de j. loco.

DIE XII. OCTOBRIS.

S. Wilfridi, Conf. Pont.

Duplex. Oratio.

Ex Missali Eboracensi.

DEUS, cujus grátia beátus WilfríduS Póntifex lucídís meritórum signis excellénter effúlsit: præsta nobis propítius; ut ejus semper patrocínio muniámur, cujus doctrína ad appeténda cœléstia informámur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Bedæ Hist. lib. v. c. 49.

WILFRIDUS ex monasterio Lindisfarnénsi primo Cántiam, postea Romam profectus est, ubi, magistro Bonifacio archidiacono, qui ad sedem apostolicam ritus sive ecclesiastici, sive monasteriales servabantur, diligentissime didicit. Reversus autem in pá-

triam, desiderante rege Alchfrido ut vir tantæ eruditionis ac religionis sibi specialiter in dividuo comitatu sacerdos esset et doctor, Parisiis, cum annos haberet circiter triginta, Episcopus ordinatus est, et paulo post, cedentibus adversariis, toti Northanhymbrorum provincie præpositus.

R. Inveni David.

Lectio v.

QUI deinde, regnante rege Ecgfrido, pulsus est episcopatu, Romamque iturus, Frésiam appulit, ubi multa milia barbarorum verbo vitæ instituens, fonte Salvatoris abluit. Romam autem cum venisset, causa ejus ventilata est, præsentem Agathone Papa et pluribus Episcopis, et Wilfridus universorum judicio absque crimine, et episcopatu dignus inventus est. Qui Britanniam reversus, provinciam Australiæ Saxonum ab idololatriæ ritibus ad Christi fidem convertit, et Vectæ insulæ verbi ministros destinavit.

R. Pôsui adjutorium.

Lectio vj.

CUM autem secundo anno Aldfridi, qui post Ecgfridum regnavit, sedem suam receperat, post quinque annos denuo accusatus, ab eodem rege præsulatu pulsus est. Romæ autem, considentibus Episcopis pluribus cum apostolico Papa Joanne, et presentibus accusatoribus causam dixit: et scriptum est a præfato Papa régibus Anglorum, ut eum in episcopatum suum, eo quod injuste fuerat condemnatus, facerent

recipi: quod postea factum est in Synodo Niddensi, regnante Osrédo Aldrédi filio. Post quatuor autem annos, quos duxit in pace, diem clausit extremum in provincia Inúndalum: corpus autem sepultum est in ecclesia Inhrypum juxta honorem tanto Pontifici congruum. anno Christi septingentesimo nono.

R. Iste est qui.

Lectiones ij. Nocturni ij. loco.

DIE XIII. OCTOBRIS.

Translatio S. Eduardi, Confessoris.

Duplex ij. classis cum Octava
Lectiones j, Noct. Justus a morte, de Comm. j. loco. Reliqua ut in Brev.

DOMINICA III. OCTOBRIS.

Puritatis B. M. Virginis.

Duplex majus.

Omnia ut in fine Brev.

DIE XVI. OCTOBRIS.

De die iv. infra Octavam.

S. Eduardi, Regis Conf.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis

Chrysostomi.

Lectio iv.

Ex Octavario Romano.

QUANTUM autem sit pietatis argumentum, quod Deum illum tanto magistratu dignum judicavit, audi. Christus excitatus a morte, quid dicit Petro? Postquam enim illum interrogasset, Petre amas me? isque respondisset: Tu, Domine, scis quod amo te, dicit illi: Si diligis me, pasce oves meas. Hoc autem dicebat, non solum ut nobis certissime declararet, quantopere ipsum de-

ligeret Petrus : verum étiam , ut palam fáceret , quantam habéret benevoléntiam erga suas oves. Itaque si quis volúerit illi commendátus esse , curam hábeat óvium illíus , públicam quærat utilitátém , fratrum suórum salúti prospiciat.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

NULLUM enim officium hoc Deo chárius est, et ob id alicubi dicit : Simon, Simon, expetivit te sátanas ut cribráret te tamquam tríticum, sed ego rogávi pro te, ne deficiat fides tua. Quid ígitur hujus sollicitúdinis curæque præmium mihi repéndis? Eámдем curam, quam nobis impéndit, repóscit. Nam et tu, inquit, aliquándo convérsus confirma fratres tuos. Neque prorsus ália res est, quæ perinde decláret doceátque quis sit fidélis et amans Christi, quam si fratrum curam agat, proque illórum salúte gerat sollicitúdinem.

R. Amávit eum.

Lectio vj.

Hæc omnes áudiant et mó-nachi, qui móntium occupárant cacúmina, quique modis ómnibus seípso mundo crucifixerunt, quo pro víribus Ecclesiárum præféctos ádjuvent, horúmque curas léniant précibus, concórdia, charitáte; sciéntes, quod nisi modis ómnibus opituléntur iis, qui tot periculis objiciúntur, per grátiam Dei, totque negotiórum curas sústinent, quibuscúmque possunt ratióne auxiliéntur, quamquam procul habitántes, et victus sors ipsis periúisset,

et tota in scópulum impegisset sapiéntia.

R. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 12.*

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Sint lumbi vestri præcincti et lucérnæ ardéntes in má nibus vestris. Et réliqua.

De Homilia sancti Augustíni,
Episcopi.

Serm. 39. de verbis Domini.

Hæc tria, hoc est, abstinéntia a malo, et operátio boni, et spes præmii ætérni, commemoráta sunt in Actibus Apostolórum, ubi scriptum est : quia docébat eos Paulus de continéntia, de justítia, et spe vitæ ætérnæ. Ad continéntiam pértinet, Sint lumbi vestri accincti. Ad justítiam pértinet, Et lucérnæ ardéntes. Ad expectatiónem Dómini pértinet, Quæ est spes vitæ ætérnæ. Ergo declína a malo, hæc est continéntia, hi sunt lumbi accincti. Et fac bonum, hæc est justítia, hæ sunt lucérnæ ardéntes. Quære pacem, et séquere eam, hæc est expectatió futúri sæculi.

R. Iste est qui.

Lectio viij.

HABENTES autem ista præcépta et promíssa, quid quærimus in terra dies bonos, ubi eos inveníre non póssumus? Scio enim, quia eos quæritis quando aut ægrotátis, aut in tribulatióne estis, quæ abúndant in hoc sæculo, quóniam quando ætas vergit ad finem, et

senex plenus est querelis et nullis gaudiis : inter omnes tribulationes, quibus conteritur genus humanum, non quaerunt homines nisi dies bonos, et vitam volunt longam, quam hic habere non possunt.

℞. Sint lumbi.

Lectio ix.

Quid ergo est vita hominis, etiam illa quae longa dicitur? Audite, non a me, sed mecum simul. Ait enim nobis quidam : Venite, filii, audite me, timorem Domini docebo vos. En, quam rem vult docere, et cui rei utilis est timor Domini? Sequitur : Quis est homo qui vult vitam et diligit dies videre bonos? Respondemus omnes : Nos volumus. Quod sequitur, audiamus. Cōhibe linguam tuam a malo, et lābia tua ne loquantur dolum. Modo dic, Ego. Eia respondeat mihi aliquis : Ego. Et cum hoc feceris, securus expecta vitam et dies bonos : quære pacem, et sequere eam, et tunc bona fronte dices Domino : Feci quod jussisti, redde quod promisisti.

Te Deum laudamus.

DIE XX. OCTOBRIS.

Octava S. Eduardi, R. C.

Duplex.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernardi,
Abbātis.

Lectio iv.

Serm. 2. de S. Victore.

GAUDETE in Domino, dilectissimi, qui inter continua suae pietatis beneficia indulsit hominem mundo, cujus

multi salvarentur exemplo. Iterum dico, gaudete; quod factus de medio appropriavit Deo. ut multo plures ejus intercessione salventur. In terris visus est. ut esset exemplo : in caelum levatus est, ut sit patrociniō. Hic informat ad vitam, illic invitat ad gloriā. Factus est mediātor ad regnum, qui fuit incitator ad opus. Bonus mediātor, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat, et supplicantis affectum, et supplicatiōnis fructum. Quid enim quaerat sibi qui nullius eget?

℞. Honestum fecit.

Lectio v.

Hec dies gloriōsae migrationis ejus, dies laetitiae cordis ejus : exultemus et laetemur in ea. Introivit in potentias Domini, gaudeamus : quia nunc potentior est ad salvandum. Hōdie Eduardus, posito corpore, tanto alacrior quanto expeditior penetravit in sancta. similis factus in gloria Sanctorum. Hōdie despecto mundo. et mundi principe triumphato. supra mundum victor ascendit. accipiens de manu Domini coronam victoriā. Ascendit autem cum immensa supellectili meritorum, clarus triumphis. miraculis gloriōsus. Sedet veteranus miles, debita jam suavitate et securitate quietus securus quidem sibi, sed nostri sollicitus. O venerandam etiam ipsis Angelis sanctitatem, quam pari studio etsi dispari voluntate, et mali fugitant, et frequentant boni ! Nec facile dixerim, quid virum astruat san-

ctiorem, horum favor, aut pavor illorum.

R. Amávit eum.

Lectio vj.

Qmiles emérite, qui christiánæ militiæ duris laboribus angélicæ felicitátis réquiem commutásti : respice ad imbélles et imbecilles commilitónes tuos, qui inter hostíles gládios, et spiritáles nequítias tuis láudibus occupámur. Quam pium, quam dulce, quam suáve, o Eduárde, in hoc loco afflictiónis, et in hoc córpore mortis te cánere, te cólere, te precári! Nomen tuum, et memoriále tuum, favus distíllans in lábiis captivórum, mel et lac sub lingua eórum, qui tui memória delectántur. Eia ergo, fortis athléta, dulcis patróné, advócáte fidélis, exúrge in adjutórium nobis, ut et nos de nostra ereptione gaudeámus, et tu de plena victória gloriéris.

R. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 12.*

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homília S. Fulgéntii, Episcopi.

Ex Serm. de Confess.

Si istum Dómini sermónem secúndum litteram velimus accípere, nihil in eo cómodi spiritális póssumus invenire. Quid enim próficit ad animæ salutem, si áliquis corporáliter, aut lumbos præcingat, aut lucérnam accéndat? In lumbis

ítaque concupiscéntia carnális osténditur, in lucérnis vero fides et cháritas christiána monstrátur. Jubens igitur Dóminus lumbos nostros præcingi, concupiscéntias carnis sine dúbio præcipit refrenári. Imperans autem ut lucérnas ardéntes habeámus, hoc útique jubet, ut et lúmine veræ fidei splendéamus, et sanctæ charitátis opéribus ferveámus.

R. Iste est qui.

Lectio viij.

Ista quæ de Evangélio proponimus, cum prophéticis sermónibus conferámus. Utrúmque enim Testaméntum Deus instituit, unus Dóminus dedit : et si sunt utriúsque Testaménti diversa pro temporibus sacraménta, concórdat tamen in utróque salutis humanæ senténtia, qua præcipitur ut non peccémus, et jubétur ut bonis opéribus insistámus. Per Isaíam Dóminus omnes his ádmonet verbis : Auférte malum cogitátionum vestrarum ab óculis meis, quiéscite pervérse ágere, díscite benefácere. Quid est enim : Sint lumbi vestri præcincti, nisi, Quiéscite ágere pervérse? Quid est : Sint lucérnæ ardéntes, nisi, Díscite benefácere?

R. Sint lumbi.

Lectio ix.

Præcinguntur enim fidélium lumbi, dum concupiscéntia mala comprínitur, dum iniqua cogitátio cohibétur, dum libídini resistit ánimus, dum lasciviæ denegátur efféctus, dum calcátur luxúria, dum avarítia contémnitur et rapína, dum

próximí læsio devitátur, dum supérbia víncitur, dum invidia superátur. Ardent vero lucérnæ fidélium, dum rectæ fidei ré-gulam servant, dum in sinu matris Ecclésiæ longanímiter perseveránt, dum terréna contémnunt, et cœléstia concupiscunt, dum solíciti pacem custódiunt, dum se ínvicem pure diligunt, dum mútuo se honóre præveniunt, dum mansuetú-dine cordis et humilitáte proficiunt, dum misericórdiæ ópera libénter atque hiláriter faciunt, dumque in opéribus bonis, non homínibus, sed Deo placére conténdunt.

Te Deum laudámus.

DIE XXI. OCTOBRIS.

SS. Ursulæ et Soc., Virg.
et Mart.

Duplex majus.

Ut in fine Brev.

In utrisque Vesperis et Laudibus. ✠. Adducéntur Regi vírgines post eam. N. Próximæ ejus afferéntur tibi. Añá. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte óbviám ei.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Virginum et Mártyrum tuárum, Ursulæ et Sociárum ejus, palmas incessábili devotióne venerári : ut quas digna mente non póssumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones, Confitébor.

In ij. Noct. Lect. Quóniam hódie Natális est Virginis, de Comuni j. loco.

In iij. Noct. Homilia Evang. Símile erit, de Com. Virg.

Lectio ix. ex duabus de Hilarione Abb., ut in Brev.

DIE XXIII. OCTOBRIS.

Festum SS. Redemptoris.
Duplex majus.

Omnia ut in fine Brev.

DOM. IV. OCTOBRIS.

Patrocinium B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in fine Brev.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

S. Raphaelis Archangeli.

Duplex majus.

Omnia ut in fine Brev.

DIE XXV. OCTOBRIS.

S. Joannis de Beverlaco.

Conf. Pont.

Duplex. Oratio.

Ex Missali Eboracensi.

DEUS, qui præsentem diem beáti Joannis, Confessoris tui atque Pontíficis, festivitáte consecrásti : da Ecclésiæ tuæ digne de ejus solemnitáte gaudére; ut apud misericórdiam tuam exémpis ejus adjuvémur, et méritis. Per Dñum.
In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Bedæ Hist. l. v. c. 2. 6. Harpsfield. Hist. Eccl. sæc. viij.

JOANNES adhuc puer, cum indolem virtútis et litterárum máxime capácem præ se ferret. Theodóro, Cantuariénsi Archiepiscopo instituendus tráditur. quo præceptóre ita profécit, ut cæteris ómnibus æquálibus longe eminéret. Hábuít deinde et ipse auditóres celebérrimos quos non modo múltiplici cognitióne excóluit, verbisque ad pietátem incitávit, sed et præ

eláro vitæ suæ exémplo magis ad æmulatióem inflammávit.

Invéni David.

Lectio v.

DEFUNCTO autem Eáta epíscopo, Joánnes Hagulstal-dénsis ecclésiæ præsulátum ac-cépit : quo in múnere cum aliórum salúti inserviret, non negligébat suam. Erat enim mánsio quædam secrétior, némore et valle circumdata, ab ecclésia sua interfluente amne Tino separáta, in qua vir Dei sæpius, ubi opportúnitas arri-débat témporis, et máxime in Quadragésima, manére cum paucis, atque oratióni et le-ctióri quiétus incúmbere solébat, ut ánimum aliénis curis distráctum spíritus fervóre re-nováret.

R. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

DEINDE, defúcto Bosa, ad Eboracénssem ecclésiám translátus est ; cui officio máxima cum laude, summáque ómnium admiratióne satisfé-cit. Mansit in episcopátu annos triginta tres. Cum autem eidem administrándo præ senectúte minus sufficeret, ad monasté-rium suum Beverláci se cón-tulit, ubi póstea defúctus, sepúltus est in pórticu sancti Petri, anno salutis nostræ sep-tingentésimo vigésimo primo. Cui quidem ecclésiæ propter hujus sancti viri memóriam tantus honor hábitus est, ut vix fúerit álius in Anglia locus magis frequentátus a pópulo, aut majóribus princípum privi-légiis amplificátus.

R. Iste est qui.

Lectiones iij. Nocturni de ij. loco.

DIE XXIX. OCTOBRIS.

Venerabilis Bedæ, Conf.

Duplex.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiám tuam beáti Bedæ, Confessóris tui atque Doctóris, eruditióne claríficas : concéde propitius fámulis tuis, ejus semper illu-strári sapiéntia, et méritis adjuvári. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BEDA présbyter, et mónachus cœnóbii sanctórum Petri et Pauli Apostolórum in Anglia, cum esset puer septem annórum, sub magistério Benedicti Abbátis in præfáto monastério nutriéndus a paréntibus trádi-tur, in quo mirábiliter profi-ciens Doctor claríssimus effúl-sit. Anno vitæ suæ décimo nono diáconus factus est, trigésimo présbyter, ex quo témpore usque ad últimum vitæ suæ do-cére, aut scribere non déstitit. Sicut enim ipse de se fatétur, nihil illi dúlcius erat, quam divínas légere sédulo, et expó-nere Scriptúras. Nunquam tor-pébat ótio, nunquam a stúdio cessábat ; semper legit, semper scripsit, semper dócuit, sem-per orávit, sciens quod amátor sciéntiæ salutáris vítia carnis fá-cile superáret. Unde officium Abbátis oblátum nunquam vo-luit suscipere, ne cura rei fá-miliáris distráctus ab ampléxu speciósæ Rachélis vel ad mó-dicum témpus cogerétur discé-

dere. Erat ei mos ex lectione vehementer accendi, et compungi, ita ut sæpe inter legendum, et docendum lacrymas effunderet ardentes. Unde post lectionem et studium ad orationes sanctus Doctor devotas se conferbat, sciens, magis Dei gratia, quam propriis viribus ad Scripturarum scientiam perveniri.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Ejus doctrina tanto pretio digna habita est, ut Sergius Papa ab urbe Roma Ceolfrido ejus Abbati scripserit, eum exhortans, ut absque omni contradictione famulum Dei Bedam ad limina destinaret Apostolorum, eo quod ejus presentia in arduis causis Fidei, Ecclesie Dei valde utilis esset et necessaria. Scripsit præterea de omnibus artibus, quas liberales vocant, tractatus plures, atque pulcherrimos. Græcam linguam magna ex parte didicit, nec Hebræicam ignoravit. Habuit multos egregios discipulos, quos studio et exemplo ad amorem Scripturarum incredibili fervore provocabat. Nec solum studiis, sed quod iis amplius est, religionis sanctitate, quos docuit, fecit insignes. Erat autem Beda decennis staturæ, incensu gravis, voce sublimis, ore facundus, et vultu decorus, et quadam jucunditate admixta severus. Unde bonis et devotis erat affabilis, superbis autem et negligentibus terribilis. Tandem post multos labores, quos scribendo et docendo impenderat, animo

toto ad patriam suspirans, debilitatem incidit, continuè que septem hebdomadis ante mortem stomachi indigestione laborans, et angusto spiritalium producens, studii nihilominus litterarum nequam omisit, sed totis iis diebus, præter debitum psalmodiæ pensum, illi intendebat Evangeliumque Joannis, iisdem diebus, Anglica lingua interpretatus est.

R. Amavit eum.

Lectio vj.

Feria autem tertia ante Ascensionem Domini, accita congregatione communicatus, et unctus est, osculoque cunctilibato, futuram sui memoriam a singulis imploravit. Die tandem Ascensionis Domini contratorium, quo orare consueverat, subiecto cilicio decumbens, illibato sensu et hilar vultu, dicebat: O Rex gloria qua antiphona finita, spiritum efflavit, sexto Kalendas Junii anno Domini septingentesimo sexagesimo secundo. Mox tamen suavissimus odor subsequens est, ut omnes, qui aderant paradiso se esse putarent. Vix nonaginta annos, ex quibus octoginta tres in monasterio egit. Hujus eruditissimi viri opuscula, etiam eo vivente tantæ auctoritatis habebantur, ut jubentibus Ecclesiarum Prelatis in Ecclesiis et conventibus fidelium publice legerentur. Hinc factum est, ut et in Homiliarum titulis viventes non possent sanctitatis nomine appellare, Venerabilem nuncuparent, qui tunc titulus li-

ejus semel insértus, nunquam
póstea deléri pótuit.

¶ Iste homo.

Lectiones iij. Noct. de Com.
Confessoris non Pontificis j.
loco.

DIE III. NOVEMBRIS.

S. Winefridæ, Virg. Mart.

Duplex. Oratio.

Ex antiquo ejusd. Offic.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
qui beátam Winefrídám
virginitátis præmio donásti :
fac nos, quæsumus, ejus in-
tercessióne, mundi hujus blan-
diménta postpónere, et cum
ipsa perénnis glóriæ sedem ob-
tinére. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Roberto Salopiensi.

WINEFRIDA virgo, in occídua
majóris Británniæ parte
oriúnda, pudicitiam suam Deo,
consentiéntibus paréntibus, con-
secráverat. Quam Curadócus,
Aláni regis filius, cum misere
deperíret, demum libidinis ingrédit-
ditur. Fugiéntem autem vírgi-
nem insecutus, mánibus ap-
prehéndit, et reniténtem iræ
impátiens obrúncat. Passa est
hæc sancta virgo et martyr cir-
ca annum salutis nostræ sex-
centésimum sexagésimum.

¶ Propter veritátem.

Lectiones v. et vj. et iij. Noct.
de Comuni j. loco.

DIE XIV. NOVEMBRIS.

Translatio S. Erconwaldi,

Conf. Pont.

Duplex. Oratio.

Ex Missali Sarisbur.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
qui nos beáti Erconwáldi,

Confessoris tui atque Pontificis,
hodiérna festivitáte lætificas :
tuam súpplices exorámus cle-
méntiam ; ut cujus solémnia
devótis officiis venerámur, ejus
piis suffrágiis ætérnæ vitæ re-
média consequámur. Per Dó-
minum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Bedæ Hist. iv. 6.

Malm. de Pont. l. 11.

ORTUS est Erconwáldus ab
Offa, rege orientálium An-
glórum : géneris autem orna-
ménta christiánæ fidei profes-
sióne, insigníque virtútum cú-
mulo illustrávit, et amplificá-
vit. Círciter tricésimum ab ad-
véntu Augustíni annum vir pius
ex patérnis iisque amplíssimis
divitiis, præter ália pietátis
ópera, duo monastéria cón-
didit : quæ et reguláribus disci-
plinis óptime instituit.

¶ Invéni David.

Lectio v.

Ex his álterum destinávit sibi,
aliisque viris contempla-
tióni rerum divinárum deditis,
juxta flúvium Taménsen, in
loco qui vocátur Ceróthi ínsu-
la, ubi religio flóruit usque ad
Danos, qui locum illum pes-
sumdedére, ecclésia succénsa,
una cum mónachis et abbáte.
Alterum autem dedit soróri
Ædilbérgæ apud Berecingum,
in quo ipsa Deo devotárum ma-
ter ac nutrix posset existere
feminárum. Quæ suscepto regi-
mine condignam se in ómni-
bus fratre et ipsa recte vivéndo,
et subjéctis pie consuléndo,
præbuit.

¶ Pósui adjutórium.

Lectio vj.

POSTEA cum virtútis ejus fama púndique inclaresceret, ea excitátus Theodórus Cantuariénsis Episcopus, vacánte tum Londinénsi sede, eum Episcopum designávit : quem Episcopátum ita administrávit, ut nil omiserit, quod ad absoluti pastoris laudem attineret. Sepúltus est Londini in æde Paulina: ossa autem in celebriorem locum translata sunt décimo quarto Novémbris, anno salutis millésimo centésimo quadragesimo.

R. Iste est.

Lect. iij. Noct. de ij. loco.

DIE XVI. NOVEMBRIS.

S. Edmundi, Conf. Pont.

Duplex. Oratio.

Ex Missali Sarisbur.

DEUS, qui largifluæ bonitátis consilio Ecclésiám tuam beáti Edmundi, Confessoris tui atque Pontificis, præclaræ vitæ méritis decorásti, et gloriósis lætificásti miraculis : concéde propítius nobis fámulis tuis; ut et ipsius in mélius reformémur exémpis, et ab ómnibus, ejus patrocínio, protegámur advérsis. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Harpsfeldi hist. Ec. sæc. xij.

EDMUNDUS (cognoménti Rich) Abendoníæ natus, ad scholas academiámque Oxoniensem transmíssus est, ubi cum virtútibus tum étiam litteris supra æquales suos profécit. Hinc Lutétiam Parisiórum profécus, post explétum studiórum cursum, Theologiam magna cum laude proféssus est. In pátriám

revérsus, cum Oxóniæ docuisset, in vicinis regiónibus missionárii múnere functus est. ac demum invítus renitensque ad summam illam archiepiscopátus Cantuariénsis dignitaté omnium conspiratióne assumptus.

R. Inveni David.

Lectio v.

SOMNUS illi brevis, quem non in lecto, sed aut sedens aut cubans capiébat, nec eum quidem, idque totos triginta sex annos, nisi cum naturæ necessitas urgéret. Tantis vigiliis respondébat victus parvissimi et tenuissimi ratic reliquum autem témporis, orationi, lectioni, et piis exercitiis tribuébat : pecuniam nec tângere, nec aspiceré dignatus nisi illam forte quam ipse suis in páuperum manus transfundébat. In confessiónibus audiéndis diligens : in sacro conciónibus faciéndis frequentíssimus erat. Neque auditorum ánimos viri eloquentis tantum, sed et sanctitátis opinio magnópere affécit.

R. Pósi adiutorium.

Lectio vj.

INCIDIT autem Edmundi Pontificátus in magnam incredibilémque tum civilis, tum ecclesiásticæ disciplinæ perturbationem. Cum igitur regem frustra interpelláset, et maiora non tam leniri præsentia sua quam exasperári perspicere secéssit in Gálliam, ut apud Pontiniacum soli Deo proccurata turba vacáret. Nec ita multo post in gravem ægritudinem incidit, et Sosiaci cum ecci-

siasticis Sacraméntis pie óbitum suum munivisset, feliciter obdormívit in Dómino, anno millésimo ducentésimo quadragésimo secúndo. Post quadrienniū ab Innocéntio Quarto summo Pontifice in Sanctorum órđinem relátus est.

R. Iste est.

Lectiones iij. Nocturni de Comuni j. loco.

DIE XVII. NOVEMBRIS.

S. Hugonis, Conf. Pont.

Duplex. Oratio.

Ex Missali Sarisbur.

DEUS, qui beátum Hugónem, Confessórem tuum atque Pontíficem, eminentia meritórum et claritate signórum excellénter ornásti : concéde propítius ; ut ejus exémpła nos próvocent et virtútes illústrent. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Adamo, auct. coetaneo.

HUGO in Burgúndia natus, primo mónachus reguláris factus, póstea ad órđinem Carthusiensem se tránstulit, ubi supra æquáles pietate, et obedientia singulári excélluit. Huic autem Henricus Secundus rex Angliæ, sanctitátis ejus fama permótus, ut in Angliam veníret, persuásit, eumdémque póstea, consentiéntibus canónicis, Lincolniénsi ecclésiæ præfécit. At vir Dei ejúsmodi electióni renúntians, non nisi post secúndam et liberam electiónem præsulátum accíperere vóluit.

R. Invéni David.

Lectio v.

SUSCEPTO itaque episcopátu, prima sollicitúdo ei fuit ut

AUTUMN. ANGL.

viros sciéntia et sapiéntia instrúctos suo láteri adhibéret, quorum consilio pastorále munus perquam strénue executus est. Nullos suæ gregi sciens et prudens præficere vóluit, quantalibet indústriæ aut litteratúræ prærogativa pollérent, nisi qui spíritum quiétum et pudicum præ se ferrent. Reges forestários, in pópulum sæviéntes, ecclesiásticis censúris coércuit.

R. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

REGI Richárdo, qui multas Rúndique pecúnias corrádere nitebátur, sæpíssime se oppósuit, ejúsque minas forti ánimo contémpsit. Rosamúndam Henrici Secúndi olim péllicem extumulári jussit et extra ecclésiám in loco profáno sepeliri. Ut autem pax inter Angliæ et Fránciæ reges redintegrarétur, cum multum nec inutiliter laboráset, in Angliam revérsus, Londíni in morbum incidit, et susceptis Ecclésiæ Sacraméntis, pie in Dómino obdormívit, anno millésimo ducentésimo : cujus exéquiis Lincólniæ omnes Angliæ próceres, et duo reges, Angliæ scilicet et Scótiæ, interfuerunt.

R. Iste est.

Lectiones iij. Nocturni de Comuni ij. loco.

DIE XX. NOVEMBRIS.

S. Edmundi, Regis et Mart

Duplex majus.

Oratio.

Ex Missali Sarisbur.

DEUS, ineffábilis misericórdiæ, qui bealíssimo Regi Edmúndo tribuísti inimicum pro tuo nómine moriéndó vincere :

concedere propitius huic familiae tuae; ut, eo interveniente, mereatur in se antiqui hostis incitamenta superando extinguere. Per Dominum.

In j. Noct. Lectiones, Fratres, Debitores, de Comm. plur. Mart.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex annal. Asserii, coevi auct.

EDMUNDUS ex antiquorum Saxorum nobili prosapia oriundus, cum a primaevo aetatis tempore christianae fidei cultor extitisset: omnium provinciarum favore ad regnum orientalium Anglorum eligitur. Quanta autem fuerit in subiectos benignitate, quanta in perversos severitate, non est nostrae facultatis evolvere. Gradiens via regia, nec declinabat ad dextram extollendo se de meritis, nec ad sinistram succumbendo fragilitatis humanae vitiis.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

CUM autem Hinguar, paganorum Septentrionalium dux, in East-Angliam appulisset, nec incolae saevientum vi obistere possent, Regem Edmunda-

dum ex villa regia de Hegilsdum extractum coram se sisti, et fidei christianae renuntiare iussit. Quod cum ille facere recusaret, ad arborem quaeque religatus, flagris dirissime additur, neque tamen tormentorum vi aut tortorum minis essententia moveri potest.

R. Desiderium animae.

Lectio vi.

QUOD videntes barbari, et rabiem versi, regem tot corpore sagittarum telis, vulnera vulneribus multiplicantes confodiunt: et spirantem adhuc, cruento stipiti avulsus lictor uno ictu capite plectit. Sanctus igitur Edmundus duodecimo Kalendas Decembris. Deo se gratissimum holocaustum offert et crucis mortificationem quam jugiter in corpore pertulerat, Christi martyris consummat.

R. Stola iucunditatis.

In iij. Noct. Hom. in Ev. Nolite arbitrari, de Comm. unius Mart. iij. loco.

¶ Officia de SS. Sacramento et de Immac. Concept. M. V. dicenda suo tempore ritu Semid. habentur in Breviarii.

